

شیکردنه وهی دیوانی
سه یید کامیل ئیمامی
(ئاوات)

به رگی یه کهم

ئه نوهر سولتانی

ناوی کتیب:

شیکردنه وهی دیوانی سه یید کامیل ئیمامی (ئاوات)

به رگی یه که م

شاعیر:

سه یید کامیل ئیمامی (ئاوات)

شیکردنه وهی:

ئه نوهر سولتانی

دیزاینی لاپه ره کان:

مه سعوود ره واندوست

دیزاینی به رگ:

چیمه ن ئیلخانی زاده

چاپی یه که م:

مالپه ری رۆژه لآت بۆکان، ۲۰۱۶

چاپی دوو هه م:

بنکه ی رۆشنگه ری، ئالمانیا، ۲۰۲۲

بۆ يادى مامۇستاي نەمر
حەسەنى قزىلجى (۱۹۱۴-۱۹۸۵)

شیکردنه وهی
دیوانی سه یید کامیل ئیمامی (ئاوات)

پیرستی بەرگی یەكەم

سەرەتا.....	١٣
شیعری سالانی ١٣١٠ تا ١٣١٩.....	٥٧
رۆژ و تەم.....	٥٩
بەهار ھاتەوہ.....	٦٣
بۆ خۆشەویستی خودا.....	٦٧
ستایشی پینگەمبەر.....	٧١
خۆش بروایی.....	٧٦
جێبو شەکر.....	٧٩
تیر و کەوان.....	٨٢
تەختە ی سەرئاو.....	٨٥
ئاخری زەمانە.....	٨٧
مەجنوون وەرە!.....	٩٠
بۆ ئاگاداری.....	٩٩
مەحشەر.....	١٠١
پێ پەستم.....	١٠٥
بەختی خەوالوو.....	١٠٨
دلی مەفتوون.....	١١٢
پارێنەوہ.....	١٢٠
گوارم.....	١٢٣
شین و پیکەنین.....	١٢٧

۱۳۱.....	پايز
۱۳۷.....	ئەى خودا!.
۱۳۹.....	ھەر درۆيە.
۱۴۲.....	زمانى دىل
۱۴۵.....	يا كەرىم!.
۱۴۹.....	شيعرى سالانى ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۹
۱۵۱.....	خەمىكى دى.
۱۵۴.....	چ بىكەم؟.
۱۵۸.....	سروھى سەھەر.
۱۶۲.....	ئال و والا.
۱۶۵.....	لەشكرى ئەگريجە.
۱۷۰.....	بەخشىن.
۱۷۲.....	ئامۇزگارى.
۱۷۵.....	تەشرىفى دى يار.
۱۷۹.....	بالاى مەوزوون.
۱۸۴.....	سۆزى دىل
۱۸۷.....	ئالا
۱۹۲.....	بەيداغ.
۱۹۶.....	ئالاي پىرۆز.
۲۰۰.....	ھەلالە و بەھار.
۲۰۶.....	راپەراندن لە خەوى خوشى بەھارى.
۲۱۱.....	مەولوودى.
۲۱۶.....	ساقى نەيە نايى.
۲۲۰.....	دەخولىمەوہ.
۲۲۵.....	ھات بەھار.

۲۳۲.....	سات وسه ودا.....
۲۳۴.....	وه عز و ته لقين.....
۲۳۷.....	خه وی من.....
۲۳۹.....	که وی کولیو.....
۲۴۳.....	شيعری سالانی ۱۳۳۰ تا ۱۳۳۳.....
۲۴۵.....	سه مای سهر.....
۲۴۷.....	که ين و به ين.....
۲۵۰.....	ته له سم.....
۲۵۳.....	به ناوی تو.....
۲۵۵.....	قوربانی وه فاتم.....
۲۵۸.....	ته رازوی خیر و شهر.....
۲۶۱.....	بی په و بال.....
۲۶۳.....	من و شادی.....
۲۶۶.....	به هاری تازم.....
۲۷۱.....	توبه بی!.....
۲۷۳.....	بولبولی ناوړه.....
۲۷۸.....	نامه ی بانگپیشن.....
۲۸۱.....	شاری موحه بیهت.....
۲۸۵.....	وه کوو فهرهاد.....
۲۸۸.....	دافعی ئه لم.....
۲۹۳.....	زستانی شیخ چوپان.....
۲۹۹.....	نیرگسی مه ست.....
۳۰۳.....	برایه تی.....
۳۰۸.....	مه گره به هانه.....
۳۱۴.....	چرای خانه دان.....

۳۱۷.....	با بسووتیم.....
۳۲۲.....	ئەي نەمامى تازە!.....
۳۲۵.....	شيعرى سالانى ۱۳۳۴ تا ۱۳۳۹.....
۳۲۷.....	پارانەوم.....
۳۳۰.....	شارى مەستان.....
۳۳۶.....	سەروى نەورەس.....
۳۳۸.....	شايى و شين.....
۳۴۰.....	يارم تەشى دەپئىسى.....
۳۴۵.....	قەزات لە من كەوئ!.....
۳۴۸.....	نەسىمى نەوبەھار.....
۳۵۱.....	بەسەرت!.....
۳۵۴.....	ئەمشەو.....
۳۵۹.....	تال و سويىرى.....
۳۶۱.....	سەودا.....
۳۶۷.....	قەرزدارى.....
۳۷۰.....	رۇژى زەفەر.....
۳۷۴.....	من كوتم.....
۳۷۷.....	ئەمەژىنە؟.....
۳۸۱.....	ئەسپى نەگبەت.....
۳۸۶.....	بەرز ونەوى.....
۳۹۰.....	پىيەرى گەورە.....
۳۹۴.....	گولبەريشم چوو.....
۳۹۷.....	ئىشى حاجى بابە شىخ.....
۴۰۰.....	پىيەرى سيادەت.....
۴۰۵.....	غەزەلى ناقيس.....

خه‌زانی گول.....	٤٠٨
پۆیی.....	٤١١
په‌روین.....	٤١٥
شایی.....	٤١٩
به‌فری خهم.....	٤٢٣
شيعری سالانی ١٣٤٠ تا ١٣٤٢.....	٤٢٧
خه‌لات.....	٤٢٩
پیری له ناکاو.....	٤٣١
دیوی سپی.....	٤٣٥
کاسه‌ی به‌تال.....	٤٣٨
پیره غولام.....	٤٤١
ده‌ردی دل.....	٤٤٦
له‌و وه‌خته‌وه.....	٤٤٨
کاری وا ناکه‌ی.....	٤٥٠
کام خه‌بات؟.....	٤٥٣
هه‌رچی ههم.....	٤٥٨
مه‌رگ.....	٤٦٠
دلی ئاواره.....	٤٦٣
بو‌هاوالی پۆیشتوو.....	٤٦٧
یه‌کیه‌تی.....	٤٧٠
ئه‌وه‌په‌ری کوردایه‌تی.....	٤٧٤
به‌رخ‌ی نیر.....	٤٧٨
سکالا.....	٤٨٢
تینووی شه‌واو.....	٤٨٥
دوو‌رکه‌وته‌وه.....	٤٩٠

۴۹۲.....	پۆڭزى ھەل.....
۴۹۶.....	تەندوۋورى سارد.....
۵۰۰.....	خاسەكەو.....
۵۰۷.....	خوشك و براين.....
۵۱۰.....	بەھارى ناخۇش.....
۵۱۳.....	بەھارستان.....

سەرەتا

كاميل شا،

شاعىرى عاشقى كۆرەشىخى ۋەرزىرى خاۋەن مەلى دواز دە عىلمى تەنز نووسى
شۆرشگىرى كوردپەرۋەر!

ئەو سىفەتەنە سەرۋە كەسايەتى ھەمەلەيەنە ئەدەبى - سىياسى - ئايىنى - كۆمەلەيتى
كەسكىكى ئىماندارى موسولمانىان پىكەتتاۋە كە تا مۇخى ئىسقان كوردە، ھەلسوۋراۋى
كۆمەلەى ژىكاف و ئەندامى فەخرى كۆمىتەى ناۋەندىى حزبى دىموكراتى
كوردستانى ئىران و نايب سەدرى كۆمىتەى حزبى دىموكراتى كوردستان لە شارى
بۇكان بوۋە، بە شان وشكۆى 'ئالاي پىرۆز' ى كۆمارى كوردستاندا ھەلگوتوۋە، لە
زىندانى داگىر كەرانى خاكدا خەوتوۋە، جىگەى رېزى كۆمەلانى خەلگى شار و گوند
بوۋە، دۆست و ھاۋرىكانى سۆتىدىان بە سەرى خواردوۋە، سەرى چوۋىت نوپزى
نەچوۋە، لە خانەقاي زەنبىل و مزگەۋتى گوندەكەى خۇيدا عىبادەتى كردوۋە، بەلام
شيعرى عاشقانەشى گوتوۋە، خاۋەن مەلىك و گوند و رەعەت بوۋە بەلام داۋاى مافى
پالە و سەپانىشى كردوۋە، تەنز نووس و شيعر خۇش بوۋە، توخىمى درامابى لە
شيعرەكانىدا بەھىزە و ۋىتەى سروشتى كوردستانى ۋەھا ۋەستايانە بە ۋوشە كىشاۋەتەۋە
كە لە نىگار كىشىكى سەر كەوتوۋ كەم ناھىيىت.

كۆرى حاجى سەيد عەبدولكەرىم، براى حاجى سەيد مەمەدى نورانى (شىخى
زەنبىل) و برازى حاجى بابەشىخى سەيادەت، سەرەك ۋەزىرانى كابينەى پىشەۋا قازى
مەمەمەدە، خۇندەۋار و مەلا و شاعىرە، بىنەچەكى دەگەپتەۋە سەر مەلا ئەبۇبەكرى

موسەنئىفى چۆرى، ماله باوانى له ناوچهى هه ورامانه وه پهريوهى گوندى تورجاني نىوان سه قز و بۆكان بوون.

'شا' عىنوان و سيفه تىكه بۆعارفان. عىرفانى ئىسلامى به دريژايى ميژوو دژ به دهسه لاتداریه تى دونيايى وه ستاو و وهك دهزگا و دامه زراویكى دژبه رى حاکمان، خۆى له ريزى خه لکى چه وساوهدا بينيوته وه. ئەو سيفه تهش بۆ عارفان، چاو مۆر کردنه وه به له شاهان و حاکمان و دهسه لاتدارانى زالم که خۆيان به شا و سايه ی خودا و خاوهنى ملک و ميللهت دهزانن و واش نيه!

'سهيد کاميل ئىمامى'، له ناسنامهى فهرمى ئىرانيه کهيدا 'ئىمام زهنبىلى'، ناسناوى شاعيريه کهى 'ئاوات'، به لام له هه نديک شيعردا خۆى به 'کاميل' ناوده بات و له دوو شيعرى سهرده مى کۆمارى کوردستاندا "زرننگ" ى کردۆته ناسناوى شيعرى - که دهزانين ناوى نه ينى خۆى بووه له کۆمه له ى ژيکافدا. ناسناوى له شيعره فارسىيه کانيدا ده يته 'ئىمامى'؛ له يه کدوو شيعریشدا که نايه ويته ناوى خۆى ئاشکرا بکات که لک له ناسناوى گشتى 'هۆنهر' و "شاعير" وهرده گریت، هه نديک جاريش دام دهزگا راکه ياندنه کاني ئيران ناسناوه راسته قينه کهى وه لاده نين و هه ر چه مکى گشتى "شاعير"، "هۆنهر" و "کاميل" ده که نه جيگرى.^۱

به گویره ی سهره تاي ديوانى شيعره کاني، که يه کيان له سهرده مى ژيانى خۆيدا له لايه ن مامۆستا نه جمه دين ئه نيسى^۲ و نه ويتر له لايه ن مامۆستا سهيد جه عفر ئىمام زهنبىلى - کوپى شاعيره وه ئاماده کراوه،^۳ باپىراني ئاوات خه لکى گونديکى ناوچه ی

^۱ ئەو خۆ کلاگرتن و دوورپه يى عارفان له دهسه لات هه رگيز موته لق نه بووه و به تايهت له ماوه ی دوو سه د سالى رابردوودا عىرفان تىکه لاويه کى زۆرى له گه ل سياسهت پهيدا کردووه و حاکمان و شاهان و هيزه ئوروپايه کان له ناوچه، که لکيان له نفووزى مه شايه خ و خه ليفه کانيان وهرگرتووه بۆ ئەوه ی په يره وانيان و به گشتى موريدان و کۆمه لاني ئەو خه لکه ی وا باوه ريان پتيان بووه به يته ريزى خۆيان، يان لای که م به رگر بن له دژايه تى کردنيان له گه ل دهسه لات.

^۲ ناسناوى شاعير له هه ردوو چاپى شيعرى ناسراوى "شه و" ى ناو ديوانى شيعره کاني ئاواتدا وهك 'کاميل' ها تووه، به لام کاتي که نه مر حه سه ن زيره ک ى کردوويه ته گوراني، ناسناوه که وهك "هۆنهر" گوتراوه. دوو نيه ئەو گورانکارى به له لايه ن دام و دهزگای راديۆى کوردی تارانه وه کراييت که چاوهدريى توندوتى دهزگا حکووميه کاني ئىراني به سه ره وه بوو.

^۳ سهيد کاميلى ئىمامى زهنبىلى، "ديوانى ئاوات"، له سه ر نووسين و ئاماده کردنى سهيد نه جمه دينى ئه نيسى، ناشر: ئه نيسى، چپى تاران ۱۳۶۵ [۱۹۸۶ز]، ۲۳۹ لاپه ره.

^۴ سهيد کاميلى ئىمام زهنبىلى (کاميل شا)، "شارى دل - ديوانى ئاوات"، ئاماده کار: سهيد جه عفر ئىمام زهنبىلى؛ پياداچوونه وه ی ئه حمده مه ولانى و سه لاهه دين ئاشتى، بلاکهره وه ئانا، تاران ۱۳۹۲ [۲۰۱۳ز]، ۴۶۳ لاپه ره.

ههله بجه بوون بهلام باپیره ی، له گوندی تورجانی نیوان بۆکان و سه قز نیشته چی کراوه و وهك خه لیفه ی شیخی سیراجه دین ئهرکی بره و پیدانی ته ریه ته ی نه قشبه ندی له ناوچه که دا گرتۆته ئه ستۆ و خانه قایه کیشی له گوندی 'زه نیل' ی نزیک تورجان کردۆته وه.^۰

دره نگتر، براگه و ره ی سه ید کامیل - حاجی سه ید محهممه د، چیگه ی باوکیانی گرتۆته وه و وهك شیخی ته ریه ته خانه قای زه نیلی ئاوه دان راگرتوه. سه ید کامیلیش له سه ره مان پیچکه ی ته ریه ته رۆیوه و یهك له موریدانی خالیس و موخلیس کاکای خۆی، واته شیخی زه نیل بووه.

پینگه ی کۆمه لایه تی شاعیر

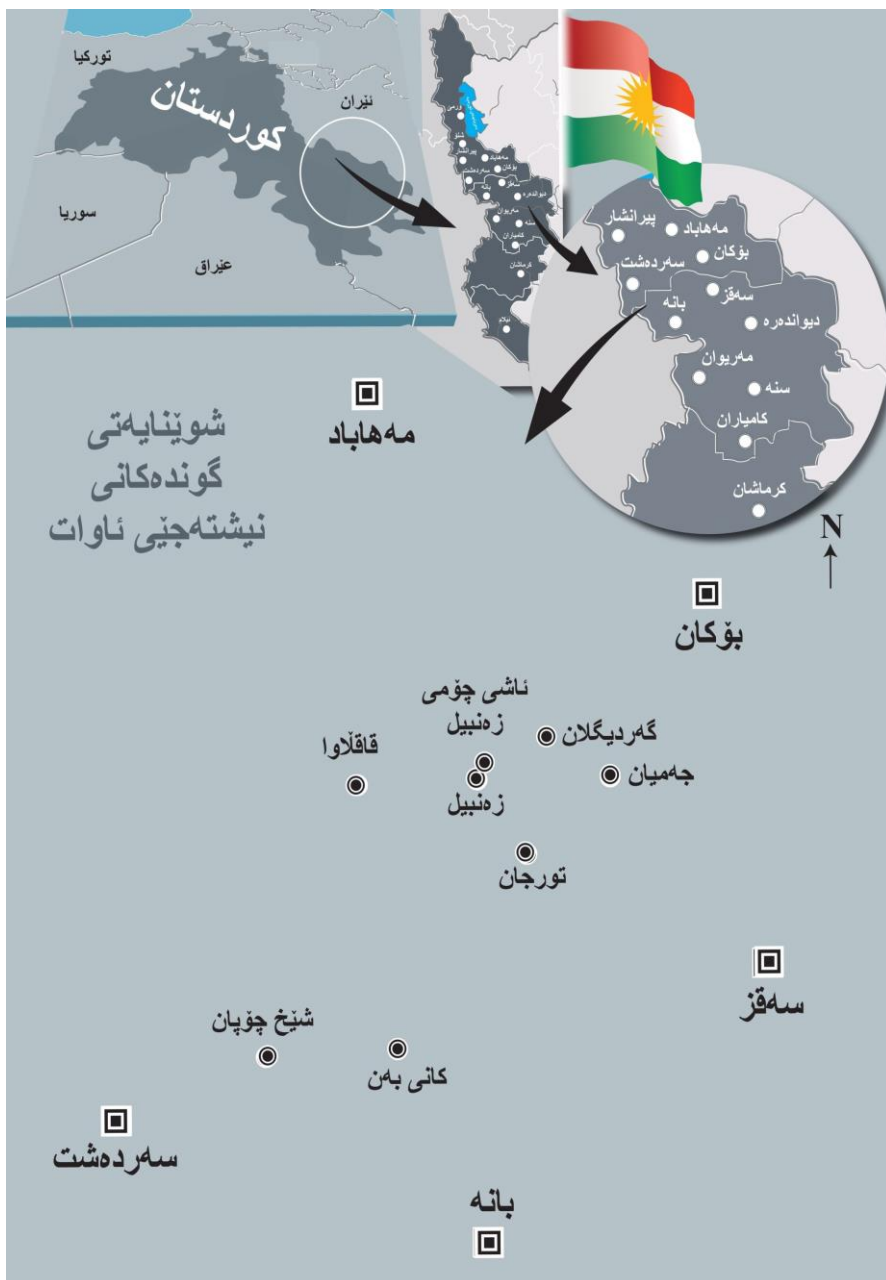
له مه سه له ی پینگه ی کۆمه لایه تی ئاواتدا ده ست به چی شیخایه تی و خاوه ن ملکایه تی دینه گۆرئ. باسی کورپه شیخ و براشیخ بوونی کامیل شا پیشر کرا. سه باره ت به خاوه ن ملک بوونیش پیویسته ئه م چه ند خاله ی خواره وه ده ست نیشان بکړن:

به گۆره ی سه ره تای دیوانی "شاری دل" (بروانه پیشر)، سه ید عه بدولکه ریمه باپیری ئاوات، مه لا و خه لیفه یه کی شیخانی نه قشی بووه که ها تۆته ناوچه ی تورجان و له وئ گیرسا وه ته وه. خه لیفه، ه یچ ملک و مالکی نه بووه به لام حه مه ده مین به گ، خاوه ن مولکی ئه وده می گوندی تورجان، 'مه زرای گوندی زه نیل' ی باربوو کردوه؛ ئه ویش سه ید عه بدولحه کیم کورپه گه و ره ی خۆی له سه ر داناوه و خانه قایه کیشی تیدا بنیاتناوه. سه ید عه بدولحه کیم باوکی سه ید محهممه د (سه یدی زه نیل) و سه ید کامیلی شاعیره. به و پییه، بنه ماله ی سه ید کامیل هه ر له سه ره تاکانی ژیا نی ئه وه وه خاوه ن ملکیکه ی بچووک بوون له ئاوا یی زه نیل.

^۰ تا سالانی پیش شهر ی دووه می جیهانی، پکه به ری نیوان دوو ته ریه ته ی قادری و نه قشی له کوردستان هاوشیوه ی پکه به ری حزبه سیاسیه کانی ئیستا بووه و هه رکام ویستویه تی خانه قای خۆی له شار و گونده کاند بکاته وه و خه لکی ناوچه بکاته مورید و سه ره سپرده ی خۆی. ئه و ئه رکه نا پیرۆزه ی دابه شکردنی کۆمه لگا و دوو به ره کی نانه وه ی نیوان خه لک، دواتر حزبی سیاسی گرتیه ئه ستۆ!

درهنگتر و دواى مردنى باوكيان، سەيد محەمەدى براگەورەى، كە دەبى دەسلاتە دونيايەكەى پەرەى سەندىت، سى دانگى گوندى 'گەردىگلان' لە ھەمان ناوچە، ھەك بەشەمال، دەداتە سەيدكامىل ئەویش دواى ماوہىەك ئەو گوندە لەگەل گوندى 'جەمیان' ئال و گۆر دەكات، ئىنجا گوندى 'كانى بەن' دەكړېت و دواى ماوہىەك دەيفرۆشیت و گوندى 'شىخ چۆپان' دەكړېت و ئەویش دەگۆرپتەوہ بە سى دانگى گوندى 'قافلاوا' و بەم شپوہىە، سەرەپاى سوودى كەم و زيانى زۆر لەو سات و سەودايە، تا كۆتايى ژيان، ملكى بچووكى 'قافلاوا' بە دەستەوہ دەمىتت، بەلام لەبەر كەم داھاتى و دئاوايى و ميوەندارىي زۆر، خۆشى كارى كشتوكالى كردووە و زەحمەتى كىشاوہ. بەم پىيە، لە ھەلسەنگاندنى پىگەى چىنايەتيدا، دەبى ئاوات بە وردە مالىك لە قەلەم بەدريت، وردە مالىكىك كە نموونەى لە ناوچەكەدا زۆرە و ھەندى جار تەنانت لە حاجىيەكى دەولەمەندى پەعيەتى خويان ھەزارتر و نەدارترن.

دەست نیشان كردنى ناوى ئەو ملكانە و پىكەيتانى نەخشەيەك بۆيان، پىويستى لەبەر ئەو پاستىيەى كە نزيك بە سەدا ۹۰ى شىعرەكانى ئاوات لەو چەند ئاوايە گوتراون و ناويان لە كۆتايى شىعرەكانيدا ھاتوون. لە بارى جوغرافىيەوہ، گوندەكان ھەموويان كەوتوونەتە ناوچەيەكى نيوان بۆكان و سەقز و سەردەشتەوہ جا لە جەرگەى گەورەكايەتيدا بىت يان لە نزيك ئەو ناوچەيە. نەخشەى خوارەوہ شوپتايەتى سەرچەم ئەو گوندانە پيشاندەدات كە ئاوات لە ماوہى ژيانيدا لىيان ژياوہ و بەرەودوا ھەندىكىشيانى خواەندارى كردووە. سەرەتاي سەرھەلدانى بنەمالەى شاعىر بەگشتى گوندى 'تورجان' و گوندى 'زەنبىل' (يا 'زەمبىل') خانەقا و ناوہندى شىخايەتى كردنى باوك و براكەى بووہ. ئەو خۆى ماوہىەك لە زەنبىل و ماوہىەكى دىكە لەم گوندە بچووك و گەورانە ژياوہ: 'ئاشى چۆمى زەنبىل، 'قافلاوا، 'جەمیان، 'شىخ چۆپان، 'كانى بەن' و 'گەردىگلان'. ھەموو گوندەكان كەوتوونەتە سى كوچكەى نيوان بۆكان و سەقز و سەردەشت، لە مەھاباد و بانەش دوور نىن:

ئامادەکاری نەخشە، رێژدار عەتا موفتی

ئايىن

سەيد كامىل كەسايەتتەكى ئايىنى و ئيماندارلىكى بىخەۋشى ئىسلامى سۈننەتتە. ژيان، ھەئس و كەۋتې رۇژانە، پەيۋەندىيە كان و لە ژوور ھەموانەۋە، شىعرەكانى ئەۋ راسىتتە بە باشى دەردەخەن. بەشىكى كەم لە شىعرەكانى نەيىت، ئەۋانتر يا سەرچەم ئايىنن يان بە شىۋەيەك لە شىۋەكان خوداپەرستى و ترس لە قىيامت و گۆرەۋشار و تۆلەسەندەۋەى خوداى جەببەرى قەھھار، ھەستى گوناھكارى و ھىۋاى شەفاعەتى دۈرۈۋى مردن و پەنابردن بۇ خودا و قورئان و پىغەمبەرى ئىسلاميان تىدا بەدى دەكرىت. بە ھىسابى ئەۋەى لە شىعرەكاندا ھىچ نەعت و پىداھەلگۈتتىكى خولەفا و ئىمامان ناينىرېت و ئىسلام بۇ ئەۋ، لە خودا و قورئان و پىغەمبەردا خۇلاسى دەيىتەۋە، ۋاھىيە بىكرىت ئىمامى بە موسۇلمانىكى سەلەفى بزانين بەلام ئىسلامى ئەۋ ھەرگىز لە ئىسلامى سىياسى سەلەفىيەكانى داعشى نىزىكىش نەكەۋتۆتەۋە كە ئەبۈبەكر بەغدادى و مەلا كرىكار و ... بانگەۋازى بۇ دەدەن. ئەۋ زىاتر شۈئەھلگىرى شىخانى بزاڧى نەقىشى بوو كە سەرەتا بزۈۋتەۋەيەكى موعارىز بەلام دواتر بەشىۋەيەك لە شىۋەكان تىكەلاۋى سىياسەتى رۇژ بوو و لەگەل 'دەسەلاتدارانى سەر ھوكم'ى ناۋچە و ھاكمانى تاران و بەغداى سەردەمى ئىنتىدبابى برىتانىا و ھاكمانى دۋاى ئەۋاننىش پىۋەندى دۆستانەيان گرت.^۶ ئاۋات بە دۇنيانى لەۋ جوغزە ھاتۆتە دەرەۋە و تا كۇتايى ژيان دژ بە ھاكمان و دەسەلاتداران و داگىر كەرانى خاكى كورد ۋەستاۋە. ئەۋە ئەۋ سۈۋرەيە كە ئاۋاتى لە شىخانى دەسەلاتدارى دۈنيانى جياكر دۆتەۋە.

عيرفان

بەشىكى دىكە لە شىعرەكانى ئاۋات عيرفانى و سۇفيانەن و ئەۋەش بۇ ئەندامىكى بنەمالەى شىخانى زەبىل، ئاسابى دەنۈتتت. سۇفيانەتى و باۋەپ بە تەرىقەت، لە ھەردوۋ

^۶ شىخى ھىسامەددىن و ئايەتۇللا مەردۇخى كوردستانى لە بېرگەى مەشروۋتەخۋازى ئىراندا ھاۋكارى سالارالدولەى براى مەمەد عەلىش قاجارىان كرد و سوپاى كوردىان ناردە تاران بۇ ئەۋەى بچنە شەرى مەشروۋتەخۋازان. مېژۋى مەردۇخ لە گىئەنەۋەى رۈۋدۋەكانى سەردەمى ناسراۋ بە "استېداد صغىر"دا ئەۋ ھەلۈستە رۈۋن دەكەتەۋە. كىتېبى 'كورد، تورك، عەرەب'ى ئىلمۇندزىش باس لە پەيۋەندى شىخ عەلەددىنى نەقشەندى لەگەل ئىنگلىزەكان دەكات (ۋەرگىپاۋى فارسى، لاپەرە ۱۷۱).

شېۋەى نەقشى و قادرىدا، تا ئىم سالانەى دوايش ناسىنەيك بوو بۇ كۆمەلگەى خەلگ له موكرىان. ئاۋەدان بوونى خانەقەى نەهرى له شتو و مەھاباد، خانەقەى بورھان له نىۋان مەھاباد و بۇكان، خانەقەى زەنبىل له نىۋان بۇكان و سەقز و سەردەشت و خانەقەى دۆزەرخدەرە له دەرەۋەى شارى سەقز و ھاتوچۇى زۆرى شىخان و مەنسوبانى خانەقەى تەۋىلە بۇ ناۋچەكە، پىشاندەرى ئەو راستىيەن كە تا دواى شەپرى دوۋەھەمى جىھانى و سەرھەلدانى حزبە سىياسىيەكانىش، كەم و زۆر ھەموو خەلگى موكرىان سەرسپردەى يەككىلە ھە دوو رېيازەى نەقشى يان قادرى بوون.^۷ له ناو ئەو خانەقەيانەى وا له سەرەۋە ناۋىردە كران، تەنبا خانەقەى دۆزەخدەرە پەپرەۋى تەرىقەتى قادرى بوو و پاشماۋەيان لايەنگەر و برەۋىندەرى رېيازى نەقشى بوون، كە له دوو ناۋەندى جىاۋاز و لەعەنى كاتدا يەكگرتوۋى ييارە و شەمىزان سەرچاۋەيان دەگرت. دەگوتريت كە خانەقەى زەنبىل مەكۇى ھەردوۋ رېيازەكە بوۋىت و لەۋىدا ھەردوۋ دياردە پىكەۋە كۆ بوۋىتتەۋە. ئەگەر حاجى بابە شىخى سەيادەتى لى دەرچىت، حاجى سەيد مەھمەدى زەنبىل و براى چكۆلەترى ئەو واتە سەيد كامىل، دوو كەسايەتتى گىرنگى ئەو خانەقاىە بوون. بەلام تەۋازۋە و خۆ بەكەمزانى ھەرگىز ئىجازەى بە سەيد كامىل نەدا پىگەى خۆى بە شېۋەىكى راستەقىنەىە دەرېخات و ھەمىشە له سىيەرى برا و تەنانت حاجى بابە شىخى مامىدا ماىەۋە و ئەۋپەرى پىر و خۆشەۋىستى بۇ ھەردوۋ لايان ھەبوو- ئەو راستىيە له چەند پارچە شىعرى ناو دىۋانەكەيدا بە ۋوونى دەردەكەۋىت.^۸

^۷ ۋەك نمونەنەيك، بىنەمالەى ئىمە له بۇكان دەژيان. باۋىم مورىدى خانەقەى زەنبىل بوو بەلام داىكم و مالى خالۋاتم سەرچەم مورىدى خانەقەى قادرى بوون له دۆزەخدەرەى سەقز. من بە مندالى لەگەل باۋىمدا چوۋمەتە زەنبىل و لەگەل داىكم و ئەندامانى بىنەمالەى خالۋا ھاتوچۇى خانەقەى شىخ عەبدولقادىرى دۆزەخدەرەم كىردوۋە. له سالانى دواى ۱۳۳۲ دا وردە وردە رەنگى ئەو مورىدايەتتەىە له ھەموو ناۋچەكەدا كال بوۋەۋە و لەزىر كارتىكەرى سىياسەت و ۋووناكىرى نەۋەى نويدا ئەو مورىدايەتتەىە كەم و زۆر له ناو بىنەمالەى ئىمەشدا ۋەك بەشيك لەخەلگى دىكەى ناۋچە، نەما.

^۸ شىعرى "كۆى چوۋە ئەمسال برا خەمخوارەكەم" و "ھەر بە ناسۆرە ھەمىشە برىنى حاجى بابە شىخ" و ...زۆرىكى دىكە.

سیاسەت، حزبایەتی

ئاوات لە ناو شاعیرانی کورددا بە شاعیریکی نیشتمانپەرور ناسراوە و زۆریک لە شیعەر سیاسییەکانی کەوتوونەتە سەر زاری خەڵک و بە سروود یان گۆرانی، گوتراوەتەووە.^۹ ژبانی پۆژانەی شاعیریش پەسندی ئەو بۆچوونەی خەڵک دەکەن:

لە سەردەمی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶)دا، نایبی سەرۆکی حزبى دیموکراتى کوردستان لە بۆکان بوو و بۆ هەلکرانی ئالا لە سەر قەلاى بۆکان شیعری گوتوو. سەرۆکی لقی حزبى دیموکرات لە گوندی گەردیگلانی ملکى خۆشی بوو و لەوئ چۆتە پیشوازی ئالای کوردستان کە بە فەرمانی پێشەوا قازی محەممەد نێردرابوو گوندەکە، لە پەسنیدا شیعری خۆیندۆتەووە و پاشان خۆی و خەڵکی گوندەکە لە سەر مەکوێ حزب هەڵیانکردوو و بای ئازادیی کورد لەبەرزان شەکاندوو یەتەو. دواى هەرەسى کۆمار دوو جار لە بۆکان و مەهاباد و ورمی و تەوریز و قەزوین کەوتۆتە زیندانى پزیمی پەهلەوییەووە. لە کۆنگرەى دووھەمى حزبى دیموکراتیشدا بە شیوەى غیابی بە ئەندامى فەخرى کۆمیتەى ناوەندى حزب هەلژێراو.

جگە لە خۆی، حاجى بابەشیخی مامى سەرەك وەزیرانى کابینەى پێشەوا قازی محەممەد بوو و سەید محەممەدى براگەورەشى بە کەسایەتییەکی نیشتمانپەرور ناسراو. هەرۆهە سەید تاهیری کۆرە گەورەى ئاوات یەك لە ئەندامانى حزبى دیموکراتى کوردستان بوو کە بۆ پشتگیری شۆرشى ئەیلوول (۱۹۶۱) چۆتە باشوورى کوردستان و لە کۆنگرەى دووھەمى حزبدا بەشداریی کردوو.

شیعر

ئەو کورتەيەك بوو لە ژبانی ئاوات لە ڕێگەى ئەو دوو ژیننامەيەووە کە لە سەرەتای دیوانە چاپکراوەکاندا هاتوون. دیارە بە هۆی سانسۆر و نەبوونی ئازادیی قەلەم لە ئێرانى مەلاکاندا هەلگرتنى ڕیچکەى هەلسوورانی سیاسى ئاوات و دیارى کردنى سەرەتا و کۆتایى کارە سیاسییەکانى، تا ڕادەيەك ئەستەمە. ڕاپەراندنى ئەو ئەرکە بۆ کەسیكى وەك من لە دوورە ولاتى، بە دوو شیوە دەگونجیت:

^۹ شیعری 'خاسە کەو' نموونەيەکی باشى مەسەلە کەيە.

يەكەم، پشت بەستىن بەو دوو ژىننامەيە و زانىيارىي ناو ھەندىك سەرچاۋەي دىكەي
و ەك "تارىخ مشاھىر كرد" ى نەمر بابا مردوخى كوردستانى و ژمارەكانى گۆفارى
سروەي چاپى ورمى؟

دوو ھەم، سەرنجدانە سەر پىكەوتى سال و مانگى ھۆننەو ەي شىعرەكانى شاعىر و
بەرابەردانىيان لەگەل ڤووداو ە ميژووويەكانى ژىنگەي ئاوات واتە ڤۆژھەلات و
باشوورى كوردستان و تارپادەيەكىش ئىران و عىراق بەگشتى. ئەو ە و ەيە ئەم ڤۆيترىن
و زانستىيانەترىن پىكاي چوونە ناو دەروونى شاعىر يىت، بەلام بە داخەو ە كارەكە لە
پىكەي دىوانە چاپكراو ەكانەو ە گونجاو نايىت لەبەر ئەو ەي شىعرەكانىيان لەسەر بنەماي
ناو ەو ەك (ئايىنى، سياسى و...) يان شىوازي شىعري (غەزەل، قەسىدە، چوارىنە
و...) دابەش كردو ە و شىعري سەرەتا و كۆتايى ژيانى شاعىر تىكەلاو يەكتەر كراون.

بەو بۆنەيەو ە، دواي ئەو ەي بۆ ماو ەي پىنج سال ھەر ھەفتەي بەشيك لە شىعرەكانم بە
شىكردنەو ە و پەراو ە نووسىنەو ە لەسەر مالىپرى ڤۆژھەلات- بۆكان بلاو كردو ە،
ھەموويانم بە گوڤرەي پىكەوتى سال بەشوڤن يەكدا ھىنان بۆ ئەو ەي بزائىر و بزائىر
ڤەنگدانەو ەي ڤووداو ە سياسى و كۆمەلايەتپەكان لە شىعري ئاواتدا چۆن بوو ە و بۆ
نموونە، پيش كۆمارى كوردستان لە سالى ۱۳۲۴ ى ھەتاويدا چ شىو ە شىعريكى
گوتوون و لەژىر سىپەري ئالاي شەكاو ەي كۆماردا چ شىو ەيەك و لە سالانى دواي
ھەرەسى كۆماردا چ شىو ەيەك؟

لە پىكەي ئەو ڤىزبەندىيەو ە، خويتەر دەتوانى بزائىت ئاوات لە سالانى پيش كۆديتاي
۲۸ ى گەلاو ەژى ۱۳۳۲ يان لە ماو ەي سالانى دواي ئەودا چ ھەلوئىستىكى گرتو ە يان
ڤووداو ەكانى سەردەمى شۆڤشى ئەيلوولى ۱۹۶۱ و ڤاپەڤىنى بە ڤىڤوچووى سالى ۱۳۵۷
ى گەلانى ئىران و ... ھتد چ ڤەنگدانەو ەيەكيان لە شىعر و ھەلوئىست گرتنى ئەودا بوو ە
و ئاواتى بەرپرس و خەمخۆرى گەلەكەي كەي توانيو ەيەتى دەنگ ھەلپىر ەت و چى و
كى و كەي دەنگيان كپ كردو ە.

ھەندىك ژمارە و نامار سەبارەت بە شىعرەكان

شىعري ئاوات بەگشتى غەزەلن و تاك و تەراي شىعري ناو قالبەكانى دىكە، دۆخەكە
ناگۆڤن و شاعىر ەك غەزەل- و ڤژىك دەمىننەو ە.

له دیوانی چاپی ئەنسییدا ږیکهوتی سأل بۆ بهشینک له شیعرهکان دهست نیشان کراوه، بهلام نهک ههموویان. دیوانی چاپی جهعفر لهو بوارهدا گهلینک باشت دهنویتیته لهبهه نهوهی زوربهی شیعرهکان ږیکهوتیان لهگهلدايه. بهراوردکاری نیوان دوو دیوانهکه خوینهر دهگهینیتته سهر نهو پرسیارهی که نهگهر ږیکهوتهکان له لایهن شاعیر خۆیهوه دهست نیشان کرایتن دهبوايه شیعرهکانی ناو دیوانی چاپی ئەنسییش که له سهردهمی ژبانی شاعیردا بلاو کراوتهوه، نهو ږیکهوتانهیان به سهردهوه بوايه و چاپی جهعفر، که دواي مهرگی شاعیر بلاو کراوتهوه، به سانایی دووپاتی بکرداینهتهوه.

پرسیارهکهم به ئیمهیلنک ئاراستهی کاک جهعفری ئیمام زهنبیلی- کورپی شاعیر و ئامادهکاری دیوانی "شاری دل" کرد و پرسیم ئایا دهتوانریت بۆ چوارینهکانیش ږیکهوت دهستنیشان بکړیت؟ نهویش له پرووی لوتفهوه ږوژی ۲۰۱۸/۵/۶ ئهم وهلامهی به ئیمهیل بۆ ناردم:

"... سأل وتاریخی شیعرهکان ههموویان من دامناون بهوپنیهی که بۆ زوربهیان بێ شک بووم وخقوم ههم له بابیم پرسیهوه وههم نهوانهی بۆخوم شاهیدیان بووم. بهلام هیندیکیانم به پرسیار لهو و لهم بردوتهوه سهریهک. چوارینهکان له بهر نهوهی به سهریهکهوه نهگوتراون، وهدهست هینانی تاریخهکانیان زۆر ههستهمه؛ من پیم وایه ههر لێیان گهړپی باشته."

من به گوێرهی ناسیاوییهک که له کهسایهتی کاک جهعفرم ههیه و نهبوونی هیچ بهلگه و دهستاویژنیک بۆ بهرپههچدانهوهی بۆچوونهکانی، وامدانا که نهگهر هات و چهند ږیکهوتیکیش به ههله دانرابوو، دیسان دهتوانریت باوهږ به پاشماوهیان بکړیت و بهوینیهوه بانهمای کارهکهم لهسهر وهگرتنی بۆچوونهکانی نهو دانا و ږیکهوته دهستنیشانکراوهکانیم له ژېړ شیعرهکانی ئهم دیوانهشدا دووپات کردهوه.

به حیسابی نهو ږیکهوتانه، یهکهم شیعری ناو دیوانی چاپکراوی ئاوات که تهئریخی به سهرهوه بیت، له سالی ۱۳۱۰ ی ههتاوی (۱۹۳۱ز) دا گوتراوه^{۱۰} و یهکهم شیعری سیاسیشی هی سالی ۱۳۲۴ ی ههتاوی (۱۹۴۵ز) یه.^{۱۱} واته ئاوات له ماوهی ۱۱ سالی نیوان ۱۳۱۰ و ۱۳۲۰ دا که لووتکهی دهسهلاتداریهتی رهزاشای پههلهوی بووه، هیچ شیعریکی سیاسی نهگوتوه یان بۆ ئیمهی بهجی نههیشتوه. نهوه تا ږادهیهک لای

^{۱۰} شیعری "ږوژ و تم" هی سالی ۱۳۱۰ ههتاوییه

^{۱۱} سنی شیعری ئالا، ئالای پیروژ و بهیداغ هی سالی ۱۳۲۴ ن.

کهسانی شارهزای ئەو سالە ڕەشانه ئاسایی دەنویتت لەبەر ئەوەی لە هەمان ئەو سالانەدا شاعیری میانەڕەوی ئێرانی 'ملك الشعراى بههار' و شاعیری شیعری "مورغى سهحر"یش کەوتە زیندانی ڕەزاشاو، 'عیشقی هەمەدانى' بە ڕەچەڵەك كورد لە بەر دەرگای پەرلەمان تێپۆر کرا و 'فەڕۆخى یەزدى' لە زینداندا لیوی بە دەرزی و دەزوو دووروا! جا ئاشکرایە کوردیکی هەژاری وەك ئاوات لە کوردستان نەیدەتوانی دەنگی نارهزایی خۆی و گەلەکەى لەو دەزگا جەهەننەمیە ئازادی کوژەدا هەڵبڕیت؟

بەلام جیگەى ڕەسپارە لە نیوان سالانى ١٣٢٠ تا ٢٤ دا، کە هیزی هاوڕەیمەنان هاتبوو ناو ئێرانەو و مامۆستا هەزار گوتەنى، "ئەرتهشی شاهه‌نشاهی به بلاو بوونه‌وی دوو په‌ر ئاگاهی لێك بلاو ببووه‌وه" و حەمەرازاشای کۆری هیشتا پێچکەى تەختی دیکتاتۆریەتی توند نەکردبوو، بۆچی نیشانەیهك لە شیعری سیاسى ئاوات ناییریت و ئەگەر ئاوات شیعریکی شاعیری کوردی فارسی وێژ، 'لاهووتی کرمانشانی'شی وەرگیرایتە سەرکوردی، شیعری غەیرە سیاسى بوو؟^{١٢} ئەو لە باسی یەكەمین شیعری ئاواتدا.

دوایین شیعری ناسراوی ئاواتیش کە لەو دوو دیوانەدا هاتیت، هى سالى ١٣٦٨ ی هەتاوی (١٩٨٩ز)^{١٣} و دوایین شیعری سیاسیشی هى دوو سالێك پێش مەرگی، واتە سالى ١٣٦٦ ی هەتاوی (١٩٨٧ز)یە.^{١٤}

لە ماوەی نیوان ئەو دوو جەمسەرەى سالى ١٣١٠ و ١٣٦٨ (١٩٣١ تا ١٩٨٩ز)دا، سالى ١٣٢٤ (١٩٤٦ز)، سالى دامەزرانی کۆمارى کوردستانە و ئاشکرایە دەبێ ڕووداوە سیاسیه‌کانى ئەو سالە هاندەریکی بەهێز بووبیتن بۆ هەستیاریکی وەك ئاوات کە بچیتە کۆپی کار و خەباتی سیاسیه‌وه، وەك چووشە و سێ پارچە شیعری خۆی بە داوێنى ئالای نەتەوا یە تێماندا هەلاوێسیو. هەر بەو خێرایەش کە لەو سالەدا هاتبوو گۆڕەپانى شیعری سیاسیه‌وه، سالێك دواتر کە کۆمار هەرەسى هینا و سوپا و پۆلیس و ڕوکنی ٢ ی ئەرتەشی شا بە سەر گیان و مالێ خەڵکدا زāl بوونه‌وه، ئەویش لە سێ سالى دواى هەرەسى کۆمار واتە ١٣٢٥ تا ٢٧ (١٩٤٧ تا ٤٩ز) دا، کوانووی بەگر و تینی شیعری سارد بوووه‌وه و کەم تا زۆر، هیچ شیعریکی سیاسى و تەنانەت غەیرە سیاسیشی

^{١٢} شیعری "وەکوو بیستم، خەمت خواردم، ئەمیش بۆ من خەمیکى تر".

^{١٣} شیعری "ئاواتى هونەر" هى سالى ١٣٦٨ ی هەتاویە.

^{١٤} شیعری "ئەى غەریبی خۆشەویست" هى سالى ١٣٦٦ ە.

نەگوت، يان ئەگەر گوتىشى، لە ترسى داگىركەرى زۆردار تۆمارى نەكرد و نەيگەيانە دەست خويتهرى شيعرهكانى. دەشزانين كه لەو ماوهيدا يان لە زينداندا مابوووه يان وەك زۆر كوردى ديكە، گىرۆدەى بىنە وبەرەى دادگای نيزامى بوو.

بە شيوازيكى هاوچەشن، لەناو شيعرى سالانى پيش كۆديتاي ۲۸ ى گەلاويژى ۱۳۳۲ (۱۹۵۳ز)دا، وچان و وەستانىكى شيعره سياسىيەكانى بەرچاو دەكەويت بەلام لە سالى ۱۳۳۲ دا كە لووتكەى پاسبانى خەلك بەرانبەر بە دەسەلاتدارىيەتى شا و ولاتانى ئىستيعمارىي پوژناوايه، ئاوات ديتەوه گۆ و بۆ نموونە لە شيعرىكداس لە برايهيتى نيوان پۆلەكانى گەل دەكات،^{۱۵} ھەمىسانيش دواى كۆديتاي ۲۸ ى گەلاويژى سالى ۱۳۳۲ و زال بوونەوى دەزگای داپلۆسيتهرى شاه و حكومەت نيزامى تەيموورى بەختيار بە سەر ئيراندا، بىدەنگ دەمىتتەوه. كورتى بكەمەوه، شيعرى ئاواتيش وەك ژيانى خۆى، بەستراوى بارودۆخ و پرووداوه سياسى-كۆمەلايهيتيەكانى پوژرانەى كوردستان و ئيران و تارادەيهكيش باشوورى كوردستان بووه و بە ھەلەكشان و داكشانى گرى خەباتى خەلك، بەرزى و نزمى بەخۆيهوه بىنيوه.

كۆچى دوايى شاعير بە گۆيرەى سەرەتاي ديوانى "شارى دل"، لە سالى ۱۳۶۸ ى ھەتاوى (۱۹۸۹ز)دا بووه، دوايىن شيعرىشى لە ھەمان سالدا گوتووه،^{۱۶} كەبۆ غەريبيكى خۆشەويستى دوور لە نيشتمان (مامۆستا مەلا شىخ عيزەدينى حوسەينى^{۱۷})، گوتراوه. بە كورتى، سەيد كامىلى ئىمامى (ئاوات)، لە ماوهى ۸۶ سالەى ژيانى خۆيدا (۱۲۸۲ تا ۱۳۶۸ ى ھەتاوى و ۱۹۰۳ تا ۱۹۸۹ ى زايىنى)، سەرچەم ۵۹ سال شيعرى گوتوون. لەو ماوهيه و بەتاييەت لە ۴۲ سالى نيوان ۱۳۲۴ و ۱۳۶۶دا گەلەك شيعرى سياسى-كۆمەلايهيتىشى بۆ بەجى ھىشتووین.

ژمارەى ئەو بەرھەمە شيعريانەى وا لە ھەموو ئەو سالانە، چ لە ديوانى چاپى ئەنيسى و چ لە ديوانى چاپى جەعفەردا چاپ كراون، بە حيسابى ئەو شيعرانەشەوه كە لە رۆژنامە و گۆڤارى كوردستان و گۆڤارى ھەلالەى سەردەمى كۆمارى سالى ۱۹۴۶ ى

^{۱۵} "چەندە بەنرخ و چاكە براكەم، برايتى" - شيعرى برايتى

^{۱۶} شيعرى "ئاواتى ھونەر"، پيشتر.

^{۱۷} سەبارەت بەو شيعرەش پرسیارم لە كاك جەعفەرى كۆرى شاعیر كرد. ئەو ەولامەكەيتى كە لە ئیمەیلی رۆژی ۱۶/۵/۲۰۱۸دا گەشتۆتە دەستم: "لایەرە ۲۴۹ ى دیوان، "وەرەوه گیانە" بۆ نەمر مامۆستا شىخ عزەدين گوتراوه كە چوووبو بۆ گەرمين و ھەرگیز نەگەرپاوه."

كوردستاندا بلاو كراونه ته ووه و به پروالته ده بى سهرجه شيعره كانيشى بن، به هه موو شيوه كانى شيعره وه له چوارينه و قه تعه و غه زهل تا قه سيدة و مه سته وى و ته ركب به ند و ته رجيع به نده وه، به دوو زمانى كوردى و فارسى، ۲۹۳ پارچه ن. له و ۲۹۳ پارچه شيعره ۲۶۲ يان كوردى و ۳۱ يان فارسى (ناشكرايه ده كرى له و حساب كردنه مى مندا ژماره يه ك و دوانيش نه ملا و نه ولا هه بن).

ده ست نيشان كردنى بابته و ناوه رو كى هه موو نه و ۲۹۳ شيعره كارى كى نه سته مه نه و يش له بهر نه و هو كاره روونه ي كه هه نديك له شيعره كان تيكه لاويكن له بابته ئايىنى و كومه لايه تى يان غه رامى و سياسى يان عىرفانى و ئايىنى... به شيوه يه ك كه يه كلا كردنه ويان به ژماره و ره قه م گونجاو نايىت، به لام من له شو قه كردنى هه ركامياندا ده ست نيشانى نه و هاوبه شى و تيكه لاوييه ي بابته م كردووه. نه وه ي ليره دا بتوانم به رپوه يبه رم نه وه يه شيعره كان به شيوه يه كى گشتى به سهر هه نديك بابته دا دابه ش بكه م بو نه وه ي خو تهر شاره زاي بواره جيا جيا فيكريه كانى شاعىر بى ت:

- ئايىنى
- سياسى
- كومه لايه تى
- عىرفانى
- غه رامى
- روو له دو ست و ناسياو
- بو كه س و كارى خو ي، و
- تيكه لاويك له دوو يان سى بابته ي سهره وه.

دياره شيعره بى ته ئريخه كانى ئاوات، كه ژماره يان ده گاته ۱۹، ههروه ها چوارينه كان (جگه له يه كيان) كه رپكه ونى ساليان بو ديارى نه كراوه، كيشه كه يان قوولتر كر دو ته وه و ههر نه وه ش بو چوونه كانى من سه باره ت به يه كه مين و دوامين شيعرى شاعىر لاواز ده كات. به لام رپكه چاره يه كى ديكه بو نه و كيشه يه نيه مه گهر كاك جه عفر و بنه ماله ي به رپزى شاعىر، يان دو ست و هاوده مى نه و سالانه ي نه و و شاره زا و شيعر ناسان له ناوخو ي ولات بتوان چاره نووسى نه و شيعره بى رپكه وتانه ديارى بكه ن.

سالى گوترانى شيعره كان:

به گویره چاپى جه عفره، كه به شيكيان به چاپى نه نيسيش پشتر است كراوه ته وه، ۲۱۲ پارچه شيعرى كوردى و ۱۳ نامه شيعرى ئاوات سالى گوترانى پروونه. شاعير له كاتى گوتنى يه كه شيعردا ۲۸ سالان بووه و دواين شيعرى له ته مهنى ۸۶ سالى خویدا گوتوه، كه سالى كوچى دوايشيه تى.

به پي هه ژمار كردنى من، ژماره شيعره كوردیه كان، به حسابى سالى گوترانى به شيوه خواره وه:

- ✓ سالانى ۱۳۱۰ تا ۱۹، سه رجه م ۲۴ پارچه شيعر
- ✓ سالانى ۱۳۲۰ تا ۲۹، ۲۳ پارچه
- ✓ سالانى ۱۳۳۰ تا ۳۹، ۴۷ پارچه + ۴ نامه بو دۆستان
- ✓ سالانى ۱۳۴۰ تا ۴۹، ۵۷ پارچه + ۱ نامه بو دۆستىك
- ✓ سالانى ۱۳۵۰ تا ۵۹، ۴۷ پارچه
- ✓ سالانى ۱۳۶۰ تا ۶۶، ۱۴ پارچه + ۸ نامه بو دۆستان
- ✓ بى ته ئرخ، ۱۹ پارچه، هاوړى له گه ل ۳۵ چوارينه + ۷ نامه شيعرى بو دۆستانى خوى

شيعره فارسىيه كانيشى، له نيوان سالانى ۱۳۳۱ تا ۱۳۶۳ دا، سه رجه م ۲۵ پارچه شيعر و ۴ چوارينه و ۲ نامه شيعرين به شيوه خواره وه:

- ✓ ۱۳۳۱ تا ۳۹، ۶ پارچه
- ✓ ۱۳۴۰ تا ۴۹، ۱۲ پارچه + ۱ نامه شيعرى
- ✓ ۱۳۵۰ تا ۵۵، ۳ پارچه + ۱ چوارينه
- ✓ ۱۳۶۲ و ۶۳ ۱ پارچه + ۱ نامه شيعرى
- ✓ بى ته ئرخ ۳ پارچه + ۳ چوارينه

له و هه ژمار كردنه دا دهرده كه ویت كه سالانى نيوان ۱۳۳۰ تا ۱۳۶۰ له بارى شيعر گوتنه وه سالانى پر كارى شاعير بوون له بهر نه وه زوربه زورى شيعره كوردیه كانى له و ماوه يه دا گوتراون.

باوه كوو كارى ديارى كردنى سال، كارىكى فۆرمالىستى و بى سوود دهنويتيت، به لام له ريگه هه ر نه و ئامارانه وه يه ده توانين بچينه ناو دىاى بير و بوچوون و هه لويست گرتن و ره وتى ژيانى شاعير له سه رده مى جياجياى ته مهنيدا. بو نمونه، شيعرى سالانى

پیش کۆدیتای ۲۸ ی گەلاوێژی ۱۳۳۲ گەلیک ئازاد و کراوەن و بە ئاشکرا
 ڕوانگەیه‌کی سیاسیان هه‌یه‌ له کاتێکدا شیعره‌کانی دواى کۆدیتا، سیمبۆلیک و پڕ پیچ
 و په‌نان، نموونه‌که‌ی شیعری ناسراوی 'خاسه‌که‌وه'، که له قالمی ئەو باندە جوان و
 خۆشه‌ویسته‌ی خه‌ڵکدا، باس له پێشمه‌رگه‌ی خه‌باتکاری کورد ده‌کات.
 ئەم ئاماژانه‌ی خواره‌وه بۆ که‌سانیک که بیانه‌ویت ئاوات له ڕیگه‌ی شیعره‌کانیه‌وه
 بناسن، ده‌توانی به‌که‌ڵک بێت:

۱. ئاوات تا مۆخی ئێسقان موسولمان و ئیمانداره و هیچ هێزیک و باوه‌ڕیک و هیلێکی
 فیکری ناتوانی جیگه و پێگه‌ی ئیسلامیه‌ت و باوه‌ڕ به‌خودا و پیغه‌مبه‌ر و قورئان له
 مێشکیدا بگرێته‌وه. به‌شیکێ به‌رچاو له شیعری ناو دیوانه‌که‌شی ئایینی و نه‌عتی
 خودا و پیغه‌مبه‌ری ئیسلامن:

"ڕوو له‌کوێ که‌م یاره‌یی، چکه‌م له‌ ده‌س عیسایی زۆر؟
 غه‌یری ده‌رگای تو نییه‌ ده‌رکێ که‌ ره‌حمم یی بکا"
 (شیعری "پاڤانه‌وه"، سالی ۱۳۶۲)

ئاوات له پێداهه‌لگوتنی پیغه‌مبه‌ری ئیسلامدا جیاوازییه‌کی ئه‌وتۆی له‌گه‌ڵ ئیماندارێکی
 نه‌خوێنده‌وار نییه‌ و هه‌مان ئه‌و شتانه‌ سه‌باره‌ت به‌و دووپات ده‌کاته‌وه که خه‌لکی
 ئاسایی ده‌یڵێن: معراج^{۱۸}، ئه‌سه‌پی بالدار، جه‌وت ته‌به‌قه‌ی ئاسمان، شق القمر و:

"ڕیگه‌که‌ت دوور بوو، به‌لام سالی به‌ ساتیکێ بری
 ئه‌و بوراقی که به‌ بالان ده‌فڕی، چوویه سه‌ری...
 شاسواریکێ وه‌ها‌بووی، هه‌موو ئاسمانان چووی
 هه‌ر مه‌لایک بوو به‌ پیشواز له‌ سه‌ران داده‌وه‌ری...
 چوویه ئه‌و جێیه که جبریلی ئه‌مین مائیل ما
 جێی حوزوور بوو، له‌وه به‌ه‌ولاوه نه‌ما‌بوو گوزه‌ری..."

^{۱۸} ته‌فسانه‌ی معراج و چوونی مرو‌فی سه‌رزه‌وی بۆ ئاسمان له‌ گه‌لیک ئایینی دیکه‌شدا هه‌یه و بووه و یه‌ک له
 کۆنترینان معراجی 'میترا'یه له ئایینی 'میهر' یان 'میترا'ی دا. میترا به‌ عه‌راهیه‌ک که دوو ئه‌سه‌پی بالدار
 ڕایانده‌کیشا، به‌ره‌و ئاسمان چووه و ئه‌وه‌ش له چه‌ند وێته و په‌یکه‌ری په‌یوه‌ندیدار به ئایینه‌که‌وه ده‌رکه‌وتوووه.
 میژوووی میترا ئیزم ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ لای که‌م ۱۵۰۰ سال پێش سه‌ره‌له‌دانی ئیسلام.

مۆجىزەت زۆرە، لە ئەژمار بەدەرە بۆ کامىل'
هەر ئەوەند بەس كە دەلێم خاوەنى شق القمرى"
(شيعرى "بوراقى بالدار"، ۱۳۶۰)

"ئەو زاتە، مانگى ھەر بە ئىشارە
لە ئاسمانى را، كرد پاره پاره
دوو لەت جوئ بوو، ھاتنە خوارەو
چوونە باغەلى ئەو سەردارەو
ھاتنەو دەرى لە ھەردوو قولى
بە دەست و برد و بە توند وتولى
چوونە ئاسمان يەكيان گرتەو
بوونەو ديسان بە چارە شەو"
(شيعرى "مەولودى"، ۱۳۲۸)

خۆشەويستى پىغەمبەرى ئىسلام لاى ئاوات بە راڤەيە كە كە ھەندىك لە شيعرەكانى لە
پەسنى ئەودا، شان لە شانى شيعرى عاشقانە دەدەن:

"ئەى بەدەنت پاكە وەكوو رۆحى پاك
رۆحە سەراپا بەدەنت، رۆح فېداك"
(شيعرى "بۆ خۆشەويستى خوا"، ۱۳۱۲)

"... ئەى بە نوورى جەمالى رەوى زىبات
پەر لە شەوق و زەوق لە سەر تا پات
يەك لە يەك رېك و پىكتەرە بەدەنت
يەك لە يەك بۆنى خۆشترە ئەزات..."
(شيعرى "ستايشى پىغەمبەر"، ۱۳۱۳)

سەرەراى ئەو راستىيەى كە شاعىر لە ژيانى رۆژانە و ھەلس و كەوت لە گەل خەلكدا،
ھىدى و ھىمن و بى وەى بوو و وەك سۆفىيەكى بى ئازارى دوور لە توندوتىژى
نواندن ناسراو، تەنانەت لە شيعرە سياسىيەكانىشيدا دياردەى زەبروزەنگ كەمتر

دەبىزىت،^{۱۹} بەلام لە شىعرە ئايىنەكانىدا زۆرجاران زىدەپۆيى دەكات و خۆى بە "سەگى بى پاس و وەر"ى پىغەمبەرى ئىسلام ناودەبات. ديارە ئەووى من پىي دەئىم زىدەپۆيى زۆر، واهەيە لە پروانگەى ئيماندارانەوئە ئاسايى بنويتى - لەبىرمان نەچىت ئىمە لە جىهانىكى پىژەيدا دەژىن و ئەو جىاوازيى بىروپايە لە ناو كۆمەلگا و كەسەكاندا گەلئىك ئاسايە. ئەوئە نمونەى چەند شىعرى لەو چەشنەى ئاوات:

"سەگىكى دەم رەشى بى كەلپە، پىر و كۆلكن و نووزن
دەسوورپى خوڤىپىيە كۆلان بە كۆلان سەد كون و قوژىن
چلئىس و گورگەمئىش و بى وەر و بى پاسى ھەر وەك من
بە كارى چى دى يارەب غەيرى بەخشىن و قەبوول كردن
بەغەيرى پەت لە ئەستو خستىن و بۆ دەركى خۆ بردن؟"
(پىنج خشتەكى "پارنەوئە"، ۱۳۶۵)

"بى پاس و وەر و خوڤىرى، وەك سەگ لە قەسابخانە...
بى زكر و بە بى تاعەت، بى فكر و خەيالمن"
(شىعرى "لېووردن"، ۱۳۶۰)

"من سەگىكم، سەگىكى دەرگاتم...
كەسەل و بى وەر و لەپاس كەوتوو...
پىر و بى كەلپە مام و لىقەوماو..."
(شىعرى "پارنەوئە"، ۱۳۵۲)

۲. ئاوات سۆفییەكى سافى و خاوەن پىنازە؛ مۆرىدانى خانەقاى زەنىل سویند بە سەرى دەخۆن؛ ئاشكرايە دەبى زۆر شىعرى ناو دیوانەكەشى ناوەرۆكى عىرفانىيان ھەيت:

"ھەستە برۆ بەر دەركى خاسانى خودا، كامىل!
بمرە، كە لە پاش فەوتت ھەر عىشتە دەدا پر تەو"
(شىعرى "چش لەم و لەو"، ۱۳۶۰)

^{۱۹} تەنیا لە دوو سى شىعردايە كە لاوان و خوئەرانى شىعەرەكانى ھان دەدات وەشوین داگیركەرى خاكى كورد بكەون و تۆلەى لىبكەنەوئە: "ئىستە ھەلكەوتوئە، دەروم بە پەلە، دەيكەمە گۆمى خوین و دىمە مەلە" (شىعرى رۆژى ھەستان، ۱۳۵۲). و: "تا تۆلە لە دوژمنو نەسىتم، جەرگ و دلى پىسى دەرنەھىتم..." (شىعرى گەسكە كۆلە، ۱۳۵۶)

"من قەدارم وایە ئەوجار تەرکی خوشی کەم بەدل
خواردنم نانیکى رەق بێ، بەرگ و پۆشاکم تەلیس"
(شێعرى "سکالا"، بێ تەئریخ)

۳. شێعرى سیاسى - کۆمەلایەتى دواى شێعرى ئایىنى و عێرفانى، ڕووپەرپێكى زۆرى دیوانى شێعرى ئاواتیان کردۆتە هێ خۆیان. ئاوات کوردستانىیه کى نیشتمانپەرورە و ئەوەندەى خەمى کۆیلەتى کوردی پۆژەلانى کوردستان بە دەست داگیرکەرانی ئێرانەو دەخوات، بە هەمان ڕادەش لەبیری بەشەکانى دیکەى خاکە داگیرکراوە کەیداى:

"ژێرچە پۆکەى ئەم و ئەو هەر بەشى ئێمەى مەرد بوو
بە لەمەولاو بە ئازادى و سەربەستى بژین..."

ئەندامى کۆمەلەى ژیکاف بوو و لەویدا بە ناوى نەپتێ "زرنگ" ەو ناسراو ۲۰:

"ئەى کاکى "زرنگ" شێعرت پاکى وەکوو قەند وایە
تفلى دلى کوردستان بوى هەر لە گۆرگالا"
(شێعرى "ئالا" بۆ هەلکردنى ئالای کوردستان لە بۆکان، ۱۳۲۴)
"ئەى زرنگ تۆش رۆح و گىبانى خۆت فیدای ئەو زاتە کە
تا بۆلین پیت ئافەرىن ئەى رۆلەبى مەشهورى کورد!"
(شێعرى "بەیداغ"، لە پەسنى پێشەوا قازى محەممەددا، ۱۳۲۴)

ئاواتیش وەك زۆر کەسى دیکە، دواى هەلۆهەشەوێ ژیکاف و سەرھەلدانى حزبى دیموکراتى کوردستان بۆتە ئەندامى ئەو حزبە نوێیە. لە ماوەى تەمەنى کورتى کۆمارى کوردستان (۱۳۲۴ تا ۱۳۲۵)دا، نایب سەدرى لقى حزب بوو لە شارى بۆکان و بەرپرسى لقى حزبە کە لە گوندى 'گەردیگلان'یش کە ملکی خۆی بوو. هەرۆهە لە

۲۰ وەك گوترا، ئاوات لە کۆمەلەى ژیکافدا ناوى نەپتێیە کەى "زرنگ" یان "زرنیگ" بوو و لە دوو شێعرى "ئالا" و "بەیداغ"یشدا کە سالى ۱۳۲۴ گوتراون، هەر خۆی بە "زرنگ" ناوبردە کردوو. ئەو شێعرانە لەبەر دەستى کەسدا نەمايوون و دواى ئەوەى ژمارەکانى پۆژنامەى کوردستانى سەردەمى کۆمار سەرلە نوێ لە باشوورى کوردستان چاپ کرانەو، ئەم دوو شێعرە سەریان هەلداىو و بە پێژ کاک جەغفەرى کوپى شاعیر لە کتیبى "شارى دى" دا چاپى کردنەو.

پې وېرېسمې هەلکەردنی ئالای کۆمار لە بۆکاندا مامۆستا هەژار شیعریکی ئەوی
خویندۆتەو:

"لە هەموو کوردی ولات بێ پیرۆز
خاسە وانەی کە لە گەل مەن دڵسۆز..."

(شیعری "ئالای پیرۆز"، ١٣٢٤)^{٢١}

یەك شیعیشی لە گۆڤاری کوردستان و دوو شیعری لە پۆژنامەی کوردستان
(هەردوکیان چاپی مەهاباد) دا بلاو کراونەتەو.

یەكەمیان بە ناوی 'زرننگ' هەوێ:

"دوێشەویی دڵ رایپەراندەم پێی گوتەم هەستە، بەلان
هەستی خۆت رایگرە، تیفکەرە، کە دوژمن بەرەلان"
لە ژمارە ٤ ی گۆڤاری کوردستان، بانهەمەپی ١٣٢٥ دا بلاو بۆتەو.

دووھەمیان "برای خۆشەویست سەید کامەل لە تارینی رئیس جمھور کوردستان دا
هەلیبەستو" و لە ژمارە ٨، پێبەندانی ١٣٢٤ ی کوردستاندا چاپ بوو:

"هاتە [دەر] ئەوێ لە میحەت میلەتی مەغدووری کورد
گەنە ئاوات و مەرامی خۆ هەموو رەنجووری کورد..."

سێھەمیان کە "لە رۆژی ١٣٢٥/٣/٩ لە کاتی هەلکەرنی ئالای مقدسی کوردستان لە
گوندی گەردیگلان خویراوەتەو"، لە ژمارە ٥٥، جۆزەردانی ١٣٢٥ ی رۆژنامەکەدا
چاپ کراو:

"لەو پارچە سێ رەنگی وەك بالی هوماي ئالا
هەودایەکی لێ بۆو، فەوری لە مەم ئالا..."
(شیعری "ئالا"، ١٣٢٤)

^{٢١} ئەو شیعەر، لە ژمارە یەكەمی گۆڤاری هەلالە ی چاپی بۆکان (رەشەمە ی ١٣٢٤ ی هەتاوی) دا
بلاو کراوەتەو

دوای ههرهسی کۆماری کوردستانیش بۆ ماوهی دووسال کهوتۆته زیندانی پژیمی ئێرانهوه له چهند شاری ئێران له کوردستان یان دهرهوهی ئهو، ههبس کراوه. له کۆنگرهی دووههمی حزبی دیموکراتدا (۱۹/۱۱/۱۹۶۴)، که به بێ ئاماده بوونی ئهو بهپێوهچوو، به ئەندامی فەخری کۆمیتەی ناوهندیی حزبه که ههلبژێراوه.

۴. بهشێك له شیعرهکانی ئاوات غهرامی، واته عاشقانهن و لهو شێوه شیعراوهدا ههندێك جار گه'لێك سه'رکهوتوووه:

"عاشقی رووی دلبه'ری بێگهردی وهك مینایه دڵ
دای لهدهس هه'رچی که بووی بهو سات و بهو سه'ودایه، دڵ"
(شیعری "سات و سه'ودا"، ۱۳۲۹)

"دلی من مویته'لای بالا'بندی نه'وجوانیکه
له دهووری دێ و ده'چێ دایم، عه'جایب پاسه'وانیکه!"
(شیعری نان و خوان، ۱۳۵۹)

"ئه'گه'رچی پیرم، ئه'مما وهك منالان
دلم ده'شنێ له'بۆ سه'رویکی نه'وره'س"
(شیعری "سه'روی نه'وره'س"، ۱۳۳۴)

"مه'مکی خه'ر کردوووه یارم، دوو هه'ناری ساوان
بێ ئه'وهی کهس ده'سی لێدا، گه'یون بێ تاوان"^{۲۲}
(شیعری "باسی سه'ر"، ۱۳۵۱)

۵. ئاوات کهسایه'تیه'کی ره'فیق دۆست بووه و دۆستایه'تی گه'رم و گۆرپی له'گه'ل هه'ندێك شاعیری کوردی ناوچه'که و خه'لکانی دیکه'ی شار و دێی موکریان دا، پێك هێناوه. به'شێك له' شیعره'کانی پوو لهو که'سانه' گوتراون:

"له' ئه'حوالی 'ئیمامی' گه'رده'پرسن چۆنه' بێ ئێوه
سه'ری سوورماوه' له'م کو'یستانه'دا بێ هه'مده'م و نیوه

^{۲۲} تاوان کۆی تاوه به واتای ههتاو

ئەگەرچى گىياوگىزى ئەم سەرزەمىنە سەوز و تىراۋە،
 بەلام بۇ من لە دوورى ئىۋە وشك و پىر چىل و چىۋە
 فېداتان بىم، ۋەن لوتقوۋ ھەيىن، رېۋزى ھىلاكەتمە
 نەيەن، بىن نىۋىنىشانىم، بىنە لام ھەر كامىل'م نىۋە!"
 (نامە بۇ مامۇستا 'ھەقىقىي'، ۱۳۳۲)

۶. بەشىكى كەم لە شىعرە كانىشى تەرخانى بىنەمالەي خۇي كراۋن ھەر لە مام و برا و
 برازاۋە بىگرە تا ئامۇزا و خەزوور؛ بەلام بە پەسمى سەردەم ھىچ ناۋىك لە ھاۋسەر و
 كىچ و بە گىشتى ئەندامانى مېنىنەي بىنەمالەكە لە شىعرە كانىدا نىيە.^{۲۳}

"ھەر رېۋز ھەلات، دۇعا و تەمەننايە تا شەۋىي
 كاكە! قەزات لە خۆم و لە ھەرچى ھەمە كەۋىي"
 (شىعەرى "دۇعاي پۇژان"، ۱۳۵۳ بۇ سەيدى زەنىلى براگەۋرەي خۇي)
 "كۆي چۈۋە ئەمسال برا خەم خوارە كەم؟
 سەدھەزار خۆزگەم بە سالى پارە كەم!"
 (شىعەرى "نازارە كەم"، ۱۳۵۳ بۇ ھەمان كەس)

"چراي بۇ خانەدان و جىگەيى فەخر و موباهاتى
 خودا حىفرت بكا، مامە! ئەمەن بۇت قوچى قوربانم"
 (شىعەرى "چراي خانەدان"، ۱۳۳۳ بۇ حاجى بابەشىخى مامى خۇي)

"ئىمامى مالى كاۋل بوۋ، نەما ھىزى، شكا بالى،
 لەتاۋ مامى ۋە كوو بابى لە ژىنى خۇي ھەراسانە"
 (شىعەرى خەزانى گول، ۱۳۳۸ بۇ ھەمان كەس)

"جەرگ و دل بۇ تو برىندارە عومەر!
 ھەر بىسىم عاجزى، دە كولىمەۋە"
 (شىعەرى "ئابوۋژىمەۋە"، ۱۳۴۵ بۇ سەيد عومەرى برازاي)

^{۲۳} ئەۋ تەلىسمە لە باشورى كوردستان گەلنىك زووتر لە رېۋزھەلات شكا و بۇ نمونە، حاجى قادرى كۆيى،
 مەلای گەۋرە و موفتى پىنجوتى سلىان لەۋە نە كىردۋتەۋە باس و ناۋى كچانى خۇيان بەيىنە ناۋ شىعەر و قسە
 و وتارىانەۋە.

"وہك دہلښ، نازاد بووه، سهد شوكر، كاك سهد مستهفا بويه دنيا پر بووه نه وړو له دلخوشي و سهفا"

(شعري "جهښي نيمه"، ۱۳۶۴ بۇ نازادبوونی سهد مستهفاي سهدادت ناموزای خوئی له زیندانی کوماری نیسلامی)

۷. دواي هه موو نه وانه، ناوات له هه نديك شيعريدا له گهل خوئی ده دويټ و باسي خوئی و ژيانی بۇ خوينه ده كات. ژماره ی نهو شيعره "شه خسي" و "خوسووسي" يانه كه مه، به لام گه ليك له دل نزيك و راستگو يانه ن:

"... ئيسته من تنها له گوشيكي جيهاندا مامه وه

بيكهس و بيدهر، هه ژار و گوشه گير و بهر بهري..."

(شعري "قهرزداري"، ۱۳۳۵)

"... كاميل ي بيچاره كه ي بې ياره كه ي ناواري كه م

نافه رين، تو چا ده كه ي گرتوونه دنيا سهر سه ري!"

(شعري "من كوتم"، ۱۳۳۵)

۸. جيا لهو باببه تانه، ناوهر ووكي شيعره كاني ناوات داويټي كيشاوته سهر هه نديك مه سه له ي كومه لايه تي و سروشتي كه جيا له لايه ني هونه ري شيعره كان خوئی، ده كړي كه لكی ميژوويان لي وهر بگيريت، بۇ نمونه له ريگه ي نه وانه وه بزانريت له چ ساليكي تايه تدا لافاو، زه لزه له و سهرما و سولي زور له ناوچه ي ژيانی شاعير (به گشتي موكريان)، ژيانی له خه لك ټيكد اووه، ريگاو يان به ستر اووه و بې تفاقي زياني له ژيانی ناژه لي ناو مال داوه. وهك نمونه، ليړه دا ليسته ي ناوي نهو شيعرانه ده هينم كه بۇ به هاري ناوچه كه ي گوتوون، ده شانين كه به هار بۇ گوند نشينيكي وهر زيړ خوشترين وهرزي ساله:

به هار، چ به هاريكه!، كاتي به هاره، به هاري بې گه شه، به هاري سارد، به هار هاته وه، به هاري تازه، زه ماوه ندي به هار، به هاري گول، سروه باي به هار، شنه ي به هار، به هار هات، به هاري ناخوش، نه سيمي نه و به هار، به هارستان، شاباشي به هار، كه ي به هار وايه؟ (۱۷ پارچه)؛ به هه مان شيوه بۇ پايز و زستاني ناوچه كه ش...

۹. خاليكي سهره كيي ناو زور به ي شيعره كاني ناوات گه رانيه تي به شوين وونبوويه كي نادياردا. نؤستالژيه كي قوول و خه ميكي بې سنووري دووري لهو وونبووه مه ته لوكه ي

ژیان و يهك له خاله بهرچاوه كانی ناو بهرهمه كانیته. چیه تی نهو ههست و شعوره كه سهرتا و كوتایی ژيانی بهیه كه وه بهستوته وه، پروون نیه و هاسانیش نادۆزریته وه. تهنهت ویده چیت خودی شاعیریش به هه موو ماوهی تهنه، به شویتیدا گه پاریت و نهیدۆزیته وه، نهو گه پان و پشکینه نهك ههر له شیعره كانی بهلكوو له ههلسو كه وتی رۆژانه و چوونه ناو دهروونی خوی و تهنهت له ویته فۆتۆگرافییه مات و بی حاله ته كانیشیدا دهرده كه ویت. نهو چ دوانه یه كه لئی وون بووه و له كه یه وه لئی تهریک كه وتوو كه هه موو ماوهی تهنه تی بهس نه بووه بۆ دۆزیه وهی و یه كگرتنه وه یان؟ تهنهت دوور نیه باوه رپه قورس و قایمه كه ی به خالقیکى نادیار ئاویته تی نهو ههست و ههول و بۆچوون و گه پانه بیت و نه می له جیاتى نهو، یان نهوی له شویتى نهو داناییت. كی ده توانی بزانی؟ دهرووناس، كۆمه لئاس، شیعرناس؟ نازانم!

به كورتی، ده كری سید كامیل ئیمامی (ئاوات) به بیرمه ندیکى ههستیار، هونه رمه ندیکى خاوهن رپیاز، شاعیریکى نیشتمانپه رست و موسولمانیکى سۆفی مهسلهك بناسین كه ژیان و بارودۆخى كۆمه لایه تی- ئابووری، له قوژبنی گونديكى ترینجاندبوو، كه شویتى نهو نه بوو، جا نه گه ر به جهسته نهیده توانی لهو قهفهزه تهنگه بیته ده ری، ههولێ ده دا سواری شابالی شیعره كانی بیت و له بۆكان و مه هاباد بچیته مالی حهقیقی و هیمن و له باشووری ولات سهردانى سهنگه ری پیرۆزی پینشمه رگه ی نیشتمان و دۆست و براده رانی خۆشه و یستی خوی بکات كه چه کی شه رهیان هه لگرتوو و به خویتی خویان داكۆکی له خاكه پیرۆزه كه مان ده كهن. ههر نهو ژيانه نابهل، دل ناسکی کردبووه وه و له رپگه ی هه ندیک له شیعره كانیته وه ده توانی به هاسانی ههست به ته نیاییه له بن نه هاتوو وه نهو خه مۆکیه هه میشه ییه ی ژيانى بکه یین.

"كامیل به تهنی مایه وه، نه ژنۆیه تی هاوال

بۆیه به خه م و ده رده وه ئیستی ده سه و نه ژنۆم" ۲۴

(شعیری "بۆ هاوالی رۆیشوو"، ۱۳۴۱)

^{۲۴} لهو لایه نه وه، واهیه بکریت ژيانى ئاوات به ژيانى مامۆستا هیمن بشو به یین كه بۆ نهویش "شیلاناوی" قهفهزێك بوو:

"رهقیان، چاكه ئیوه خه لکی شارین، وه کوو من نین، بهشی زۆرتان ئیدارین بهلام من خه لکی لادیم، سهگ به حالم، دژ و دامو، كه نهفت و دهس به تالم" (هیمن، شیعری "پاوه به راز")

شوپن ھەلگرتن لە شاعیرانی پێش خۆی

بە بۆچوونی من، ئاوات زیاترین کاریگەریی ھونەریی لە شاعیرانی فارسی وێژ وەرگرتوو و لەو بواردەدا، شاعیرانی کورد لە پلە یەکەم دواتردا وەستاون. ھۆکاری مەسەلە کە ئاشکرایە: لە سالانی ڕەشی حوکمی ڕەزاشادا کەل بە موویە ک بەند بوو و سیاسەتی یەک ولات، یەک نەتەو، یەک زمان"ی ئەتاتورکی بە زۆری سەرنیزە لەسەر گەلانی کورد و ئازەربایجانی و بەلووچ و عەربی ئێرانیشدا بەرپۆوەدەبرا، کتیی کوردی لە جەوھەر قاچاختر بوو و شاعیرانی ئەو سەردەمە ئەستەم بیاتوانیایە بیانیین و بیانخوێننەو؛ ئەوێ کە لەبەردەستی شاعیریکی کورد لە قوژبێکی کوردستاندا ھەبوو دیوانی شاعیرانی فارس یان فارسی وێژ و ئەو گۆفارە ئەدەبیانە بوون کە بە فرسەخیش لە زمان و شیعەر و ئەدەبی کوردی نزیک نەدەبوونەو.

شێوازی شوپن ھەلگرتنە کە ئاواتیش لەو شاعیرانە، بریتی بوو لە ئیستقبالی کیش و سەروا، قەرز وەرگرتنی وشە و ڕستە کە ھەندێک جار تا ڕادەی تەزەمین و تەلمیح و دووپات کردنەوێ میسراع یان فەردیکیان دەروا و دەگاتە قۆناغی وەرگێڕانی سەر جەم غەزەلی شاعیرێک (بیانی، پەروین ئیعتیسانی، لاهووتی کرمانشانی و...).

لە ناو شاعیرانی کلاسیکی ئێرانیدا، شاعیرانی وەک مەولەوی، سەعدی، نیرامی، حەفزی شیرازی، فەردەوسی و تەنانت شاعیرانی کەمتر ناسراوی وەک شاطر عباس صوحی... کارتیکیەریان لەسەری بوو بەو شێوەیە کە ئیستقبالی کردوون یان بە تەلمیح و شێواژەکانی دیکە ئەدەبی، ئەو کارتیکیەرییە لە شیعەرەکانیدا پێشاندایە:

"بیا، بیا کە با تو مرا ماجرائی هست

بگویی اگر گنهی رفت و گر خطائی هست"

(سەعدی شیرازی)

تو دانی باتو مرا عهد و ماجرائی هست

ز خاکپای تو بر خاطر م صفائی هست

(ئاوات، شیعری "شفا"، ۱۳۵۲)

"مزرع سبز فلک دیدم و داس مه نو..."

(حەفزی شیرازی)

مەزەرەعی خالی خۆم دیوێ من و داسی کول

(ئاوات، شیعری "چی بدرووم؟"، ۱۳۵۳)

"روزها گر رفت، گو رو باک نیست،

تو بمان ای آنکه چون تو باک نیست"

(مهولهوی رۆمی)
تو بمان ای چون تو کس غمخوار نیست
چون تو کس با مستمندان یار نیست
(ئاوات، شعر "هشیار نیست"، ۱۳۴۵)

ههروه‌ها:

"بشنو از نی چون حکایت میکند
وز جدا/ئیه‌ها شکایت میکنند..."
(مهولهوی رۆمی)
ببیه له و قامیشه چۆنت پتده‌لێ
پیت ده‌لێ خیرا به سۆزی من هه‌لێ...
(ئاوات، شیعری "وه‌ك مه‌سنه‌وی"، ۱۳۴۵)

له ناو شاعیرانی سه‌ده‌کانی دواتر به‌تایبه‌ت هاوچه‌رخانی خۆی له سه‌ده‌ی بیسته‌مدا،
شیعری په‌روین اعتصامی، لاهووتی کرماشانی و ... ته‌نانه‌ت ئه‌و شاعیرانه‌ی و شاعیران
بۆ گۆرانییه‌ فارسییه‌ کان هۆنیوه‌ته‌وه و له فارسیدا به "ترانه سرا" ده‌ناسرێن وه‌ك "ره‌ی
معیری"ش چوونه‌ته ناو جیهانی فیکری و شیعری ئاواته‌وه. بۆ نموونه، ئه‌و شیعره‌ی و
په‌روین بۆ کێلی قه‌بره‌که‌ی خۆی نووسیوه:

"اینکه خاک سیهش بالین است
اختر چرخ ادب پروین است..."
ئاوات ئاوا وه‌ریگێراوه‌ته سه‌ر کوردی:
"ئه‌وی و خاکێ ره‌شی بۆته سه‌رین..."

دوو غه‌زه‌لی خواره‌وه‌ی ئه‌بولقاسم لاهووتی کرماشانیش:

"شنیدستم غم را میخوری، اینهم غمی دیگر
دلت بر ماتمم میسوزد اینهم ماتمی دیگر..."
و:
"فقط سوز دلم را در جهان پروانه میداند
غمم را بلبل کاواره شد از لانه میداند..."
هه‌ردوکیان به‌م شیوه‌یه چوونه‌ته ناو شیعره‌کانی ئاواته‌وه:

وه کوو بیستم غه مت خوار دووم، نهویش بۆ من خه میکی تر
دلّت بۆ ماته مسم سووتا، نهویشم ماته میکی تر
و:

به ته نیا گیانه که م سۆزی دلّم په روانه ده یزانی
خه می دل بولبولیکی بی گول و بی لانه ده یزانی...

یان دوو غه زه لی په هی موعه ییری:
"همچو نی مینالم از سودای دل
آتشی در سینه دارم جای دل"

و:

"سیاهکاری ما کم نشد ز موی سپید،
به ترک خواب نگفتم و صبحدم خندید..."
له شیعری ئاواتدا به م شیوه یه په نگیان داوه ته وه:
به فری خه م دیسان له سه ر کویتسانی دل
که وتووه، په وخاوه ده رک وبانی دل
و:

وه ک قه لّم دایمه ن سیاکارم،
بۆیه به و زولفی تووه دل به ستم

له ناو شاعیرانی کوردیشدا، پش هه موو که س نالی کاریگه ریی له سه ر شیعری ئاوات
بووه. نه وه دوو نمونه یی نه و شوین هه لگرتنه، گه رچی نمونه یی دیکه شی زۆرن:

"ته شریفی نه و به هاره که عالم ده کا نوئ
دل چونکه میسلی خونه یه بۆیه ده پشکوی..."
ئاوات:

هه ر کاتی نه و به هاره که دنیا ده کا نوئ
سارا ده پۆش به رگی سه وز، گول ده پشکوی
شه و بۆ و هه لاله، نه رگس و نه سرین و نه سه ته په ن^{۲۵}

هه روه ها نه م قه سیده ناسراوه ی نالی:
"قوربانی توژی په گه تم نه ی بادی خوش مروور،
نه ی په یکی شاره زا به هه موو شاری شاره زوورا!..."

^{۲۵} له په راوتی چاپی جه عه فهدا هاتووه: "له سه ر جی و بانی مردنی گوتووه."

له شیعری ئاواتدا بۆتە:

قوربانى تۆزى پېگەتم ئەى سروەكەى سەحەر،
ئەى شارەزا و بەلد بە ھەموو كىنو و دەشت و دەر!..."
(شیعری 'سروەى سەحەر')

ئەم شیعەرى ئەحمەد موختار بەگى جافیش:

لەخەو ھەلسن درەنگە مىللەتى كورد، خەو زەرەرتانە
ھەموو تەئریخی عالەم شاھیدی فەتح و زەفەرتانە
لە شیعری ئاواتدا پەنگدانەوہى بووہ:
وہرن تۆخوا كە چاوم وا لە مەلبەند و گوزەرتانە
وہرن پۆحم وەكوو پەروانە دايم دەورى سەرتانە
(شیعری 'پۆزى زەفەر'، سالى ۱۳۴۵)

ئاوات ھاوپى و كەم و زۆر ھاوتەمەنى مامۆستا ھەژار بوو. تەركىب بەندىكى زۆر
پازاوى ھەيە كە لە يەكەمین بەندىدا كارتىكەرى شیعری "ھەلۆ ھەربەرزە"ى مامۆستا
ھەژار بە پروونى ديارە:

"پایزە، دار و دەوہن پەنگ زەردە
با، تەزوو سەردە، بەتۆز و گەردە..."
(ھەژار)

پایزە، دار و دەوہن بى پەنگن
قەل و مەل، بولبولەكان بیدەنگن...^{۲۶}
(شیعری 'پایزى ئاوات')

باوہكوو ئاوات شیعری نوئ واتە بى كیش و سەروای نەگوتووە بەلام ھەندىك جار
پەچاوى پىيازى شیعری مامۆستا گورانى کردووہ و لەو فۆرمە شیعریە يان لاىكەم
لەو قالبە عەرووزیە نوئیەى ئەو نزیك بۆتەوہ. بۆ نمونە:

^{۲۶} دووریش نییە ئەو كارتىكەرییە لە پېگەى شیعری ھەلۆى نەمر 'سوارەى ئېلخانى زادە'وہ بووبیت كە دۆستى
بەمالەى ئاوات بوو:

"پایزە دار و دەوہن بى بەرگە، دل پەشوكاوى خەيالى مەرگە..."

...زه نيم دا له نيو باخ شوخى وا ده گهړئ
 دل كهو ته كوته كوت، چاوم بوى دهره پړئ
 باخه وان له حاند رږژ چاوى قهت هه لئا يه
 ده لى چوڼ سهنجنيك بدهم له و بالا يه
 تنوكى ئاره قى له سهر نه و كولمانه
 وه بزانم له سهر گول تنوكى بارانه...
 (شيعرى 'بههار هات')

يان:
 كه برژولم له سهر چاوم شه تل بوو
 به دل زانيم له ژبر پيتا چقل^{۲۷} بوو
 سهر و چاوم به جووت دانا له پيناو
 نه شت ويرا قهدهم دانتيه سهر چاو...
 (شيعرى 'پيناو')

كه لك وهر گرتن له پند و مه ته لى كونی كورد

"سه بيد و پير و فقهيرم، وهره ليم قه ووماوه
 بو منه نه و مه سهله" باوه لى باويكى به"
 (شيعرى 'نامه بو نوورى'، ۱۳۶۳)

كه سيك كه بيه ویت به شوین سهره هه وداى نه و باسه دا بگهړپت و شويته واری
 په یوه ندى ئاوات به فهره نگی كونی كورده وه بگړپت، له زوربه ی شيعرى ديكه ی
 ئاواتيشدا نه و نيشانانه ده دوزيته وه: وهك "زه ده ی په نجان و ده ستی پهری"، "كه ول
 به عرز دادان"، "باى واده"، "ده ستی ماندوو و زگی برسی"، "به فری سهران"، "شيرين
 ته شى دهرپسى"، "خاسه كه و"، "گه سكه كوله" و

^{۲۷} له ده قه كدا وهك چقل هاتوه.

کاری من له سهر دیوانی شیعره کانی ئاوات

دهزانی دیوانی شیعره کانی ئاوات دوو جار و به دوو شیوه چاپ کراوه.^{۲۸} کاری شیکردنه وه و له سهر نووسینی شیعره کانی ئاوات که ئیستا به دهستی منه وهیه، سیههه ههول دهییت بۆ چاپی شیعره کانی، بهلام به شهرح و واتاکردنه وهی یه که یه کیانه وه. کاری من بۆ ماوه یه که ته نیا له سهر بنه مای دیوانی چاپی ئه نیسی به پڕیوه ده برا، که تاقه نوسخه ی به رده ستم بوو. دیوانه که، له پڕیگه ی شاره زایی ماموستا ئه نیسی له کاری پڕیکه ستنی بابه تیانه ی شیعره کانه وه، دهیتوانی متمانه ی خوینته ر و یه که له وان من، وه ده ست به ییت. دیوانه که له سه رده می ژیا نی شاعیردا چاپ کرابوو و ناشکرایه ده بی له باری ده قی شیعره کان، ناو و عینوانیان یا خود پڕیکه وتی سال و مانگی هۆنرا نه وه ی شیعره کانه وه که م و زۆر مۆرکی ره زامه ندیی ئه ویشی به سه ره وه بوو ییت. به لام دوا ی نزیکه ی سالیک کار کردن له سهر ئه و بنه مایه، نوسخه ی چاپی ئاغا سه ید جه عفه ری کورپی شاعیرم که یشته ده ست و له و قۆناغه به دوا وه، سه رچا وه ی سه ره کی کاره که م بوو به و چاپه تازه یه که هه ندیک تایبه تمه ندی با شتری هه بوو و ده کرا که لگی زیاتری لئ وه ربگیریت، به لام تا کۆتایی کاریش چاپی ئه نیسی وه که سه رچا وه ی دوو هه م هه ر به ده ستمه وه مایه وه و شیعره کانم فهد به فهد له پڕیگه ی به رانه ردانانی هه ردوو چاپه که وه ساغ کردنه وه.

کیشی "عینوان" ی شیعره کان

به شیککی به رچا و له شیعری ناو چاپی ئه نیسی، ناویان له سهر دانه نرا وه، له کاتی که دا سه رجه م شیعره کانی ناو چاپی جه عفه ر خا وه نی ناو و عینوان. بۆچی وه هایه؟ نایا شاعیر دوا ی چاپی دیوان له لایه ن ماموستا ئه نیسیه وه که وتۆته بیر ناودانان له سه ریان؟ یا خود کاک جه عفه ر و ها و کاره کانی ئه و کاره یان به پڕیوه بر دو وه؟ له حاله تی یه که م دا، مافی خا وه نه که یه تی به ره مه مه کانی خۆی - که پۆله ی ئه ون، به هه ر ناو یک بانگ بکات. به لام ئه گه ر ئه و کاره له لایه ن که سانی دیکه وه کراییت، که سیکی وه که کاک جه عفه ری کورپی شاعیر، که له نزیکه وه ئاگاداری پۆحیات و

^{۲۸} به که م، "دیوانی ئاوات - سه ید کامیلی ئیمامی زه نیلی، له سهر نووسین و ئاماده کردنی سه ید نه جمه دینی ئه نیسی" دوو هه م، "شاری دل: دیوانی سه ید کامیلی ئیمام زه نیلی (ئاوات) (کامیل شا)، ئاماده کار: سه ید جه عفه ر ئیمام زه نیلی، پێدا چوونه وه: ئه حمه د مه ولانی و سه لاحه ددین ناشتی."

هه‌لۆیسته‌کانی باوکی بووه و خۆشی خاوه‌ن زه‌وقی ئەده‌بی و شیعریه، واهیه‌یه‌ك له باشت‌ترین كه‌سه‌كان ی‌ت بۆ ناو له‌سه‌ر شیع‌ره‌كان دانان. به‌لام ئەو‌ده‌م ده‌كری قسه‌ له‌سه‌ر جوانی و ناشیرینی، چاکی و خراپی و پر‌به‌پیست بوون یان نه‌بوونیان بكریت. به‌ تایه‌ت كه:

یه‌كه‌م، ناوی زوربه‌ی هه‌ره‌ زۆری شیع‌ره‌كانی چاپی جه‌غه‌ره‌ هه‌مان ئەو ناوه‌ نین وا له‌ چاپی ئەن‌یسیدا هه‌ن.^{٢٩}

دووهم، چه‌ند شیع‌ر له‌ چاپی جه‌غه‌ره‌دا هه‌ن كه‌ پ‌یكه‌وه‌ هه‌لگ‌ری یه‌ك تاقه‌ناون و ئەوه‌ش ده‌ی‌ته‌ هۆی سه‌رله‌ ش‌یواوی خ‌وته‌ره‌. بۆ نموونه، شیع‌ری زستان. وه‌ك پ‌یشت‌ریش گوت‌را، ئەو پر‌سیاره‌ به‌ ئیمه‌یلی كا‌ك جه‌غه‌ره‌ وه‌لامد‌رایه‌وه‌. له‌ ئیمه‌یله‌كه‌دا نووس‌رابوو هه‌موو ناوه‌كان كا‌ك جه‌غه‌ره‌ له‌ سه‌ر شیع‌ره‌كانی داناون نه‌ك خ‌ودی شاع‌یر.

وه‌رگ‌ێرانی شیع‌ری شاع‌یران

سه‌رنج‌ت‌کی سا‌کاری شیع‌ری ئاوات را‌ده‌ی ت‌یكه‌لاوی ئەو له‌گه‌ل جیهانی شیع‌ری كوردی و فارسی به‌ باشی ده‌رده‌خات. من شاره‌زاییه‌كم له‌ شیع‌ری عه‌ره‌بی نییه‌ و هه‌ربۆیه‌ش با‌سی‌کی ل‌یوه‌ ناكه‌م به‌لام ئاش‌ك‌رایه‌ ده‌بی ئاوات وه‌ك فه‌قی و مه‌لا و كور‌ه‌ش‌یخ عه‌ره‌بییه‌کی باشی زانی‌یت. ئەوه‌ی كه‌ ئەو شاره‌زاییه‌ چ شو‌یت‌ی‌کی له‌ سه‌ر شیع‌ره‌كانی داناوه‌ و كامیه‌ك له‌ شیع‌ره‌كانی ئەو كا‌رت‌یكه‌رییه‌یان ت‌یدا به‌دی ده‌كریت، نازانم. ته‌نیا یه‌ك شتم لا‌ روونه‌: ئاوات شاع‌یر‌ی‌کی غه‌زهل و‌ێژه‌ و مر‌خی شاع‌یریه‌كه‌ی له‌ جیهانی شیع‌ری فارسیدا په‌روه‌رده‌ ك‌راوه‌. ئەگه‌ر شو‌یتی زۆری شیع‌ری عه‌ره‌بی له‌سه‌ر ب‌وایه‌ ده‌بوو شیع‌ر‌ی‌کی عه‌ره‌بی یان وه‌رگ‌ێراوی شیع‌ر‌ی‌کی ئەو زمانه‌ له‌ دیوانه‌كه‌یدا به‌دی بك‌رایه‌ن یاخ‌ود چاوه‌پ‌وان بین دیواری شیع‌ره‌كانی له‌جیاتی غه‌زهل به‌ قه‌سیده‌ هه‌لچ‌ن‌ر‌یت و له‌و قا‌لبه‌ عه‌رووزیه‌دا ن‌ی‌شانه‌كانی ته‌ئ‌سی‌ری زمانی عه‌ره‌ب ب‌بین‌ن - دیارده‌یه‌ك كه‌ نه‌ك هه‌ر نییه‌ به‌لك‌وو پ‌یچه‌وانه‌كه‌ی گه‌ل‌یك ئاش‌ك‌رایه‌. غه‌زهل ش‌یوازی

^{٢٩} له‌ ماوه‌ی كا‌رك‌ردنم له‌سه‌ر دیوانه‌كان، هه‌رگ‌یز نه‌متوانی بۆ ناسینه‌وه‌ی شیع‌ره‌كان و به‌ران‌به‌ر یه‌ك دانانیان، به‌ ته‌واوه‌تی كه‌لك له‌ پ‌ترستی دوو چاپه‌كه‌ وه‌رگ‌رم. به‌ تایه‌ت كه‌ پ‌ترستی ئەن‌یسی له‌ سه‌ر بنه‌مای عینوانی شیع‌ره‌كان دانراوه‌ و نه‌ده‌ك‌را بزانی عینوانی تایه‌ت، له‌ چاپی جه‌غه‌ره‌دا بۆته‌ چ عینوان‌یك؟ بۆ نموونه، شیع‌ری "جن‌یو شه‌كر" ی چاپی جه‌غه‌ره‌، له‌ چاپی ئەن‌یسیدا "په‌بوهند" و... هت‌د.

سهره کی شیعری فارسی (وکوردی) یه له حالیکدا زوربه ی شاعیرانی عهره ب، ههر له کونی پیش ئیسلامه وه تا سهرده می ئیمه، قسه ی دلّیان به قه سیده ده رپویه.^{۳۰} ههرچۆنیک بیت ئاوات چهند پارچه شیعری فارسی وهرگێراوه ته سهر کوردی که پیشتر ئاماژه م پیکردن.

ته قتیعی شیعره کان

یهك له چاکیه کانێ چاپی جه عفر ئه وه یه که تیندا به حری عهرووزی هه موو شیعره کان (جگه له دانه و دوان)، دهست نیشان کراوه. ئهم کاره له چاپی ئه نیسیدا به رپویه نه چووه و له ئه نجامدا، لیره ش ئه و شیعرانه ی وا ته نیا له چاپی ئه نیسی وهرگیرون و چاپی جه عفر نه یگرتوون، ته قتیع نه کرابوون تا ئه وه ی کاک جه عفر زه حمه تی کیشا و به دوو ئیمه یلی رپۆزی ۲۰۱۸/۵/۶ به حری زوربه یانی بۆ دهست نیشان کردم. گه رچی به داخه وه ئیستاش هه ن ئه و شیعرانه ی وا ته قتیع نه کراون. له کۆتاییدا ده بی بلیم دیوانی شیعره کانێ ئاوات گه لیک لایه نی تاییه خزیان هیه که له م سهره تایه دا باس له نه کردوون به لام له شهرحی شیعره کاند به گوێره ی پتویست دهست نیشانم کردوون. بۆ نمونه، ئه و ته نزه نه رم و نیان و شارویه ی له هه ندیک له شیعره کانیدا به رچاو ده که ون:

ده ردی کوردم گرتوه، چکه م ئه من!

یان:

یار دلی بردبووم شه ویک به دزی،

من به رپۆزیکێ روون دزیومه ته وه!

یان حاله تی رۆحی خۆی، ته نیایی، که وته به ر زوڵم و زۆری خه لکانی ده وروبه ر، به رزیی هیممه ت، میوانداری و قه رزداریی شاعیر و گه لیک خالی گرنگیتر، که له ژیر په رده یه کی که لامی و شهرمی حوزووری شاعیردا شاردرانه ته وه و ده بی ده ربخزین و شی بکریته وه. شیکردنه وه ی ئه و لایه نانه و یهك له وان، سووکه گۆرپانکارییه کی شیوه زمانی ناوچه ی بۆکان و سه قز بۆ شیوه ی زمانی ناوچه ی مه هاباد که له دیوانی شاری

^{۳۰} ئاشکرایه ئه و بۆچونه رووی له به ژنی سهره کی شیعری عهره ب و ئیرانی و کوردیه دنا عهره بیش غه زه لی گوتوه و فارس و کوردیش قه سیده یان هیه.

دُلدا چەند جار روویداوه و زۆر دیاردەى دیکە، دادەنیم بۆ ئەو شروڤە کاریبانهى وا لە پەراوێزى یەكە یەكەى شیعەرەکاندا دەیانخەمە بەرچاوى خوێنەر.

بەرانبەردانانى دوو نوسخەى چاپکراوى دیوانى شاعیر

سەبارەت بە جیاوازیی نێوان دوو چاپى ئەنێسى و جەغفەر دەبى بلیم هەرخالێکم بەرچاو کەوتیبت هەولمداوه لە بەشى روونکردنەوهى تاکە تاکەى شیعەرەکاندا دەست نیشانان بکەم.

هۆکارى بەشێک لەو جیاوازیبانه روونە: چاپى ئەنێسى ۲۷ سالیك پێش چاپى جەغفەر بلاو کراوتەوه و ئەودەم هێشتا بەشێک لەو شیعرانە نەگوترابوون.

جگە لە مەسەلەى سەردەم، هۆکاریكى دیکە بۆ جیاوازیی نێوان نوسخەکان هەیه ئەویش گۆرانکاری لە هەل و مەرجى سیاسى-کۆمەلایەتى ئێران و کوردستانى نێوان ئەو ۲۷ سالەیه کە دەگونجێت دەرەتانى چاپى بە یەکیان دابێت و بەویدیكە نا. شەپکەى مەلاکانى ئێران و سەرجهەم دام و دەزگای کۆمارى ئیسلامى لە سەردەمى چاپى ئەنێسیدا (۱۳۴۵) بە تابیەت لە کوردستان گەلیك توندتر بوو و دیارە ئەو بەلایە زیاتر ئاواقای یەخەى مامۆستا ئەنێسى ببووهوه.

هەرچۆنێك بێت، هەردوو چاپەكە و سەرجهەم چاپەمەنى كوردی لە ماوهى تەمەنى پێڕ لە نەهامەتى كۆمارى ئیسلامى بۆ گەلى كورد، كۆسپ و كلۆى زۆریان لە سەر پێگە بووه و خوێنەرى كوردیش لە ماوهى هەموو سەدهى بیستەم و ئەم سالانەى سەدهى بیست و یەكەمدا شارەزایی باشى لەو بارودۆخە نالەبارە پەیدا كردووه و بۆ هەندێك كەمایدەسى و ناتەواویى كارەكان، راستە و راست گەراوێتەوه سەر بنەما سیاسیهكان و لە هەموو هەلسەنگاندن و بۆچوونێكدا، نەبوونی ئازادى و زالبوونی دۆخى ئەمنیهەتى-ئیتىلاعاتیى بە سەر كوردستانى ژێر دەستى شا و مەلای وەك هۆكارى سەرەكیى ناتەواوییهكان لەبەر چاو وون نەكردووه. تەمەنى ئەو پڕیمانە كورت بێت كە ئیمەیان بەو دەرە بردووه!

سەبارەت بەو شیعرانەى كە یەك لە چاپەكان بلاوى كردۆتەوه و ئەوتیر نەيكردووه، من لیستەیهكم ئامادە كردووه كە لێرەدا دەبخەمە بەرچاوى خوێنەر.

يەكەم، چاپى ئەنيسى

سەرجمە ۲۶ پارچە شىعرى چاپى ئەنيسى لە چاپى جەغفەردا نەھاتوون. ئەو ە لىستەى ئەو شىعرانەن كە چاپى ئەنيسى بۆى تۆمار كىرەووين بەلام لە چاپى جەغفەردا نايانينين. بە تىگەشتنى من، ئامادەكارانى "شارى دىل" دەبى بەشيك لەو شىعرانەيان بە لاواز زانىيت و ھەر ئەو ەش ھۆكار بوويت بۆ ەلاخستيان، بەلام ھۆكاريك بۆ بەشەكانى دىكە ناتوانم بدۆزمەو. سەد بريا لە سەرەتاي چاپەكەدا ئامازە بەو مەسەلەيە بکرايەت. ئەو ە شىعرەكانن:

۱. پىگاي عىشق: بە پىگاي عىشقدا پۆيم بە سەرسەنگى، خەياللاوى، لاپەرە ۱۷ى

چاپى ئەنيسى

۲. كەوى كۆلىو: دووچاوى مەستە كىشاويانە ناز، لاپەرە ۲۸
۳. تەندوورى سارد: دۇنيا كە ھەموو ھىچە، بۆچتە، لەچى وىلى؟ ۴۰
۴. لەو ەختەو: لەو ەختەو ەردوويە دىل چاوى عوقابى، ۶۴
۵. تەيرى دىل: تەيرى دىل بۆ پەر وىو، تەپكە شكاويكى بەسە، ۷۳
۶. قەرزدارى: سەيرى ئەو ەالەمە بى عەقل و شعور و ئەدەبە! ۷۵
۷. من كۆتم: من كۆتم دىل زەدەى پەنجان نەبى و دەستى پەرى، ۹۴
۸. تەلەسم: قەدت ەك سەرو و پرووت ھەر ەك گول و مووت، ۹۷
۹. كەين و بەين: ھەچى بووم چو لە سەروى، ۹۸
۱۰. خەزاني گول: دەلىن پۆيى لەنيومە، گيانە ئەو زىبى گولستانە، ۱۱۱
۱۱. پايز: پايزە دار و دەو ەن بى پەنگن، ۱۴۳
۱۲. باى وادە (۲) ەلنايە ەتاوى كاتى زستان، ۱۶۲
۱۳. سەرەباى بەھار: ھات سەرەباى بەھارى، ۱۶۵
۱۴. بەھار: لەم سەرى سالە سلاو بۆ كويستان، ۱۶۹
۱۵. ئەوين و ئەجەل: ئەجەل تۆ كيت ھيشت، كيت پامال نەكرد؟، ۱۷۱
۱۶. دلى نەكوللاو: زىدە لە شەوان، ئەمنشەو دىل كەيلە، ۱۸۱
۱۷. بەھار ھات: بەھار ھات، تواو ەفەرى ناو شاخەكان، ۱۸۵
۱۸. ھىلانەى پروخواو: ھەلتروو شكا بووم لە لووتكەى شاخى، ۱۸۶
۱۹. مەرگ: ھەلە، ھەل مەرگى كۆتوپر لە مەرو، ۱۹۲
۲۰. خۆش بروايى: يارەبى خىر بى، قەلى قراندى، ۱۹۹
۲۱. پىتاو: كە برژۆلم لەسەر چاوم شەتل بوو، ۲۰۶

۲۲. بهینەت شکاندن: قىبلە كەچ ناكەم، تاقي برۆتە، ۲۰۶
۲۳. چەكى من: چەكى من، گيانەكەم، تيغى خودايە، ۲۰۷
۲۴. چوارينە: گەر خاوەنى كۆشكى شا بووى و سەر بە فەلەك، ۲۱۲
۲۵. چوارينە: سووپا دزى تۆ ئەگەر فەلەك، گوئى مەدەيە، ۲۱۳
۲۶. چوارينە: لە باوەشم گرت ئەو كۆرپە جوانە، ۲۱۷

دووھەم، چاپى جەغفەر

لە چاپى جەغفەردا سەرچەم ۳۰ پارچە شیعەر بەرچاوى خويئەر دەكەون، كە لە چاپى ئەنيسيدا دەرئەكەوتوون. ئەوھى خوارەوھە لیستەى ئەو پارچە شیعەرەنەيە. وەك گوترا، بەشێك لەوانە دواى سالى بلاوبوونەوھى چاپەكەى ئەنيسى گوتراون و بەشێكیشیان دەبێ ھۆكارى سیاسى و مەسەلەى سانسۆر لێنەگەرايیت چاپ بكرێن.

۱. جەژنى ئیمە: وەك دەلێن ئازاد بووھە سەد شوكر كاك سەید مستەفا، لاپەرە ۶۰
۲. ئالا: لەو پارچە سى پەنگەى وەك بالى ھوما وایە، ۷۰
۳. بەیداغ: ھاتەدەر ئەورۆ لە مەحەنتە مەللەتە مەغدوورى كورد، ۸۴
۴. ئالای پیرۆز: لەھەموو كوردی ولات بى پیرۆز، ۹۳
۵. وەكوو فەرھاد: بە وتارى وەكوو قەند تووتی شەكەرشكەنەم، ۱۲۹
۶. تال و سوپرى: كۆتم با پوو لە یار و ئاشنا كەم، ۱۳۸
۷. غەریبى خۆشەويست: ئەى غەریبى خۆشەويست، ئەى دەرەدەر بۆ نیشتمان! ۱۵۲
۸. دەردى كورد: دەردى كوردم گرتووە، چبەكەم ئەمەن؟ ۱۵۴
۹. ئىمامیش دیتن: وەرە نۆ باغ و نۆ گۆل و گۆلزار و چیمەن وا لەسەر پێتن، ۱۵۵
۱۰. یەكگرتن: راپەرین یەك دەكەوین، یەك بكەوین سەردەكەوین، ۱۶۵
۱۱. تورجانی خرۆشاو: عالم و عامى لە تورجانی وەك بوون بى درۆ، ۱۶۸
۱۲. كزەى باى شەمال: بەسروەت پێدەلیم چاوم، كزەى دى باى شەمال ئەوشۆ، ۱۷۳
۱۳. نیشتمان: تەماشای نیشتمان پێك جینگە مۆلە! ۱۹۲
۱۴. پۆژى ھەل: سەد شوكر كوردە ئەورۆ پۆژى ھەلە، ۱۹۳
۱۵. شووشەى دى: كە ھێم پۆی شووشەى دى شكاو، ۲۰۸
۱۶. دۆزیمەتەو: یار دلى بردبووم شەوێك بەدزى! ۲۱۶
۱۷. ئاردى نۆ دپوو: نیشتمانی خۆشەويست بۆ پارەپارە و لەت كراى؟ ۲۲۹
۱۸. ئینقلابى ئێران: ئینقلابى كە لە ئێران رویدا ۲۳۸
۱۹. وەرەو گیانە: كنیە وەك تۆ لە مەبەست پامینى؟ ۲۴۹
۲۰. گۆلى ھىوا: كى دى وەھا لەپەر گۆلى ھىوا بېشكۆى! ۲۵۲

۲۱. ئاۋاتى ھۆنەر: ھەر كاتى نەۋبەھارە كە دىنيا دە كا نوئ، ۲۵۳
۲۲. بەھارى تازە: وا ھات بەھارى تازە، شەنەى باى شەمالە دى، ۲۶۵
۲۳. بەرخى نىر: نىشتمان قوربانى كانىاو و زنەى زەنوئىرتم! ۲۷۳
۲۴. كام خەبات؟ لەگەل يارى خۆم بە جوانى دەدوئىم، ۲۸۴
۲۵. نىشتمانى كورد: ئەو نىشتمانى بەرز و بەرئز و جوانى كورد، ۲۸۶
۲۶. ئەۋپەرى كوردايەتى: دەمىك بە باسى كورد نەكرىتەۋە ۲۸۹
۲۷. خاسە كەو (۲):خاسە كەوئ لە بەندەنى، ۳۰۱
۲۸. خوشك و براين ئەى دوژمنى گەلى كورد! ۳۰۴
۲۹. رۆژى ھەستان: رۆژى ھەستان و راپەرىنە، وەرن! ۳۱۶
۳۰. قارەمانى نەبەزى كوردستان: قارەمانى نەبەزى كوردستان، ۳۴۰

سىڭھەم، سەرچاۋەكانى دىكە

ئەو شىعرانەى وا لە شوئىتىكى دىكەى جگە لەو دوو چاپە ۋەرمگرتوون:

۱. شىعرى "راپەراندىن لە خەو..." كە لە ژمارە ۴ ى
گۆڧارى كوردستان، بانەمەرى ۱۳۲۵ دا بلاۋ بۆتەۋە: دويشەۋى دىل راپەراندىم
يىي گوتەم ھەستە، بەلان
ھەستى خۆت رابگەرە، تىتفكرە، كە دوژمن بەربەلان
۲. "ھەلالە و بەھار!": مەحبوبى نەۋبەھارى من ئەۋرۇ ھەلالەيە، گۆڧارى ھەلالە
چاپى بۆكان، سالى ۱۳۲۴. ديارە دوو پارچە شىعرى دىكەى ئاۋاتىش لە
ھەمان گۆڧارى ھەلالەدا چاپكراون بەلام لەبەر ئەۋەى چاپى جەغفەر
ئەۋانىشى تۆمار كردوۋە، لىرەدا نايانھىتم.

چۈارەم شىعرە فارسىيەكان

- ئەو كەمايەسىيانەى وا لە سەرەۋەتر ئامازەيان پىكرا، تەنيا بۆ شىعرە كوردىيەكانى ئاۋات بوون. لە شىعرە فارسىيەكانىشدا چۈار پارچە ھەن كە تەنيا لە چاپى جەغفەردا دەيىنرېن:
- مىگرېم و مىخندم، چون شمع شىبستانم
 - سخت بيزارم زجانم، از فشار زندگى
 - رفتى و پيش چشم من حاضر و ناز مىكنى

- دیری است که از دوست پیامی نرسیده
دوو پارچهش ته نیا له چاپی ئه نیسیدا بلأو کراونه ته وه:

- رفتی و بردی جان و دلم را

- بی روی تو نیست عید جانم

من لیڤه دا سه رجه م ئه و نا ته و او ییانه ی هه ردوو چاپه که م به شیکردنه وه و په راوێژ نووسینه وه خستۆته به ردهستی خوێنه ر، که ژماره یان به سه ریه که وه ده کاته ۵۶ پارچه شیعی کوردی و ۶ پارچه ی فارسی هاوړی له گه ل هه موو چوارینه یه کی کوردی و فارسی و نامه یه کی شیعی بۆ شاعیرانی دیکه واته به زانینی خۆم هیچم جی نه هیشته وه. دیاره رپژری زۆرم هه یه بۆ ئه و مامۆستایانه ی که دوو دیوانه که یان چاپ کردوو و ده زانم به بوونی ئه و چاپانه وه یه منیش توانیومه کاره که ی خۆم به رپۆه به رم، به لام ناتوانم خۆ له وه ببوێرم که شیعیکی ئاوات له سه رچاوه یه کدا هاتبیت و من له بهر هه ر هۆکارێک بلأوی نه که مه وه. لیڤه له ئوروپا نه هۆکاری سیاسی و ئاسایشی بۆ ئه و کاره هه یه و نه منیش ئه و مافه به خۆم ده ده م له سه ر خواستی خۆم یه ک یان چه ند پارچه شیعر له به ژنی سه ره کی دیوانی شاعیرێک که به داخه وه ئیستا له ناوماندا نه ماوه، هه لاوێرم.

خشته یه ک بۆ به رانه ردانانی چاپی ئه نیسی و جه عفه ر. ئه و شیعرانه ی له یه کیاندا هاتوون و له ویتریاندا چاپ نه کراون

بابه ت	ته نیا له چاپی ئه نیسیدا	ته نیا له چاپی جه عفه ردا	له سه رچاوه ی تر	سه رجه م جیاوازییه کان
شیعی کوردی	۲۶	۳۰	۱	۵۷
چوارینه ی کوردی	۳	---	---	۳
نامه ی شیعی بۆ شاعیران (به کوردی)	---	۱۸	---	۱۸

شيعرى فارسى	۲	۴	---	۶
چوارينهى فارسى	---	---	---	---
نامەى شيعرى بۇ شاعيران (بە فارسى)	---	۱	---	۱
سەرجمە	۳۱	۵۳	۱	۸۵

بوختەى ژمارە و ئامار بۇ شيعرى ئاوات

- سەيد كامىلى ئىمامى (ئاوات)، بە گوڭرەى ژىننامەيەك كە كورپى خۇى پىنكى ھىتاوہ و لە سەرەتاي "شارى دل- ديوانى ئاوات"دا چاپ كراوہ، لە سالى ۱۲۸۲ى ھەتاوى ۳۱ لە گوندى 'زەنبىل' ى نيوان بۇكان و سەقز لەدايك بووہ.
- بە گوڭرەى ھەمان سەرچاوہ، لە رۇژى ۱۳۶۸/۶/۵ى ھەتاويدا، ۳۳ لە مالى كورپى خۇى لە شارى سەقز كۇچى دوايى كردووہ.
- بەو پىننە، ئاوات ماوہى ۸۶ سال لە ژياندا بووہ.
- سەرجمە شيعرەكانى ئاوات، بە غەزەل و مەسنەوى و قەسىدە و پىنچ خىشتەكى و تەرجىع بەند و تەركىب بەند و قەتەعە و چوارينهوہ، كە لە نيوان سالانى ۱۳۱۰ و ۱۳۶۸ دا، بە كوردى و فارسى گوتراون ۲۹۳ پارچەن.
- ديوانە چاپكراوہكان، ھىچ شيعرىكى ئاواتيان لەم ھەوت سالەى خواروہوہدا تۆمار نە كردووہ:

۱۳۶۱ و ۱۳۶۷، ۱۳۴۴، ۱۳۳۶، ۱۳۲۷، ۱۳۲۶، ۱۳۱۲

واھىيە لەرنگەى ژىننامەى شاعىر و رۇوداوہ سياسى- كۆمەلايەتپەكانى ئەو سالانەوہ، كە بەشپىكيان لە ھەلسەنگاندنەكانى ناو دەقى ئەم كارەى مەنشىدا

^{۳۱} سالى ۱۲۸۲ى ھەتاوى بەرانبەر بووہ لەگەل ۹ مانگى سالى ۱۹۱۳ و ۳ مانگى سالى ۱۹۱۴ى زايىنى

^{۳۲} رۇژى ۱۳۶۸/۶/۵ى ھەتاوى بەرانبەر بووہ لەگەل ۱۹۸۷/۸/۲۷ى زايىنى.

رهنگیان داوه ته وه، دوور ونزیک هۆکاری بیدهنگ مانه وهی شاعیر له و ۷
ساله دا بناسین:

دیاره به شیک له شیعره کان ریکه وتی گوترانیان دیاری نه کراوه و هه ربویه ش
ده گونجی به شیکیان له و ۸ ساله دا گوترا بیتن.

ئه گهری دیکه ش ده کری ئه وه بیت که شاعیر له و سالانه دا شیعری گوتیت
به لام له ماوهی چوونه زیندان و هه لسو و پراوی سیاسی خوی و سهد تاهیری
کوریدا شیعره کان که وتیتنه ده ست داگیر کهری ئیرانی و له ناو چوویتن، یان
به هوی ترس له زهر وزهنگی ریتیمه وه، خوی و کهس و کاری له ناویان
بردیتن. کهسانیک که ئه و سالانه یان له بیر ده زانن حکومه تی شا دوا به دوا ی
هه ره سی کوماری کوردستان (۱۳۲۴) و ئیعدامی خه باتکاران له سالانی ۱۳۲۴
و ۱۳۲۵ دا، ههروه ها دوا ی کودیتای ۲۸ ی گه لاو پتری ۱۳۳۲ و ده ورو به ری
را په پینی چه کدارانه ی سالانی ۱۳۴۷ و ۴۸ ی هه تاوی، چون هیرشیان
ده هینایه سهر مالی خه لک و خه باتکارانیان ده گرت و ژاندرمه و ئه رته ش و
پولیس و ساواک ئه گهر په ره کاغه زیک یان شیعریکی کوردیان لای که سیک
بدوزیا به ته وه چ به لایه کیان به سهر خوی و بنه ماله که ی ده هینا.

- ئاوات سه ره جم ۳۱ پارچه شیعری فارسی لی به جی ماوه، که بریتین له ۲۵
غه زه ل و ۴ چوارینه و ۲ نامه ی شیعری (بو حه قیقی و هیدی).
- ریکه وتی سال و مانگی ۷ پارچه شیعری فارسی ئاوات دیاری نه کراون.
- له ناو ئه و شیعره فارسیانه ی و ریکه وتی گوتیان دیاری کرا بیت، یه که مینان
له سالی ۱۳۳۱ و دوامینان له سالی ۱۳۶۳ ی هه تاویدا گوتراون. واته ئاوات
به شیعری کوردی ده ستی پیکردوه و ۲۱ سال دوا ی یه که مین شیعری
کوردی، یه که مین شیعری فارسی خوی گوتوه.
- ئه گهر ژماره ی ئه و ۲۹۳ پارچه شیعرا نه ی و ئاوات له هه موو ته مه نی خویدا
گوتوونی، به سه ر ۵۱ سالی شیعر گوتنیدا دابه ش بکه ین، ده رده که ویت که
سالانه نزیکه ی ۶ پارچه شیعری گوتوون و ئه وه بو هه موو ماوه ی ۸۶ ساله ی
ته مه نی، ده کاته سالانه که متر له ۴ پارچه.

• كەوابوو، ئاۋات شاعىرى "زۆر بى و بۆر بى" نەبوۋە! و ئەگەر شىعرى واى گوتىت كە بەدلى خۇى نەبوۋىت، واھىيە وەك ھەموو شاعىرىكى سەرکەوتوو، فەوتاندىتتى و نەيھىشيت ئىمە چاومان پىتى بکەۋىت.

وەك گوترا، سەرجم بابەتى ئەم كىتپە، سەرەتا لە شىۋەى وتارى ھەفتانەى سەر مالىپرى پۇژھەلات-بۇكاندا دەكەوتە بەرچاۋى خويئەران و ھەرھەفتە، يەك لە شىعرەكان بە شەرح و پروونكردنەۋەكانى منەۋە بلاۋ دەكرانەۋە. ئەم كارە نزيكەى شەش سالى خاياند. لەو ماۋە دوورودرئەدا، واھىيە ھەلسەنگاندن و بۇچوونەكانى من توۋشى گۇرپان ھاتىبتن يا شىۋازى بەرپوۋەبردنى كارەكەم چاكتر يان خراپتر بوۋىت. لەئەنجامدا، خويئەرى ئىستاي كىتپەكە وا ھەيە لە ھەندىك شويئدا ھەست بە دوۋپات بوۋنەۋەى بابەت يان چەشەنە جياۋازىيەك لە بۇچوونەكاندا بكات كە ئاكامى ئەو مەۋدا زەمەنىيەى نيۋان سەرەتا و كۆتايى كارەكەيە، گەرچى لە دواقۇناخدا ھەۋلى يەكخستن و پىك وپىك كىردنى ھەمووشيان دراۋە.

كىشەيەكى دىكەى من دەستكەۋتنى زانىارىي بوۋە سەبارەت بە ئاۋات و شويئى ژيانى و خەلكانى دەۋرۋەرى. ئاشكرايە بۇ كەسپك كە لە ناۋخۇى ولات بژى، گىردوكۇى زانىارى لە خەللك و دۆست و ناسياۋ و خىزم و كەس و كارى شاعىر گەلىك گونجاۋتر و ھاسانتر دەپت، بەلام بە داخەۋە من ئەو دەرەتانەم نەبوۋە و ئەۋى لئىرەدا نوۋسىۋمە بەگشتى لە شىعرەكانى ئاۋاتم ۋەرگرتۋون يان لەو دوو سەرەتايەى كە بۇ ديۋانە چاپكراۋەكانى نوۋسراۋە و ئەۋەش واھىيە ھەندىك خويئەر پارى نەكات. پۇچوون بە ساىكۇلۇجى تاكەكەسى و بنەماى باۋەپ و ھەلوئىستە ئايىنى-كۆمەلايەتىيەكانى ئاۋاتدا دەيتۋانى پوخسارىكى پروونتر لە ئاۋات پىشانى خويئەر بىدات بەلام ئەۋەش خۇى تەنگزەيەكى تازەى دەخولقاند و پوۋبەروۋى باۋەپرى باۋى خەللك و دياردە ئايىنىيەكانى ئەۋانى دەكردمەۋە كە نە بە ئەركى خۇمى دەزانم و نە لايكەم لە بارودۇخى ئىستاي ولات و زالىەتى ئىسلامى سىياسى بە سەر ناۋچەكەدا گونجاۋە. بەكورتى، ئەۋەى ئىستا دەكەۋىتە بەرچاۋى خويئەر، پىشاندەرى كەم و كورتىيەكى زۆرە كە بەشى زۆريان ھى من و بەشكىشيان ھى بارودۇخەكەن. من ئاگادارى گىرقتەكان ھەم و بۇ ھەموۋيان داۋاي لىتۋوردن لە خويئەر دەكەم. ھىچ دياردەيەك ناتۋان مۈتلەق پىت و بۇ من كە بە دل و گيان ماۋەيەكى چەندسالەى تەمەنم سەرفى

کاره که کردوو هه ئه وهنده بهسه توانییتم ههنگاوێک له ناسین و ناساندنی ئاوات و شیعرهکانی نزیك بیهوه و هاوڕێ له گهڵ زهحمهتی مامۆستایان ئه نێسی و جهعهفری ئیمامی و هاوکارهکانی، دهراویکم لهژیان و جیهانی بیر و ئه ندیشهی ئاواتی نهر پوون کردیتهوه.

خاڵیکیتر ئه وهیه بههۆی جیاکردنهوهی شیعرهکان له سههر بنه مای سالهوه، نهکراوه غهزهل و قهسیده و تهرجیع بهند و ئهوانیتر به شوێن یه کدا بهیتم یا خود بابتهی ئایینی و سیاسی و کۆمه لایه تی و پیکه وه دابنیم که دهشکرا واییت بهلام ئه ودهم دهبوو بیرۆکهی سأل و پیکه وتهکان بنیمه لاه و ئه ودهم پێ باش نه بوو.

ئامازه به یهك خاڵی دیکهش به پێویست دهزانم. من له هه لسهنگاندن و بهرانبهردانانی شیعرهکانی ئاواتدا ههستم به نزیکیهتییهکی زۆری شیعری ئاوات له گه ل شیعری فارسیی شاعیرانی شیوازی عیراقی کردوو. له م کاره دا دهستهقهسدیك له کاردا نه بووه؛ نه ویستومه له بایهخی کاری شاعیر کهم بکه موه و نه هه رگیز ویستومه سهروه ری و گه وریههك به شیعری فارسی بیهخشم. شارهزایانی میژووی شاعر و شاعیرانی کورد ئاگاداری کارتیکه ری شیعری فارسی له سههر شاعیرهکانی خو مان هه ن و کهسیکیش که هه ولی هه لسهنگاندن و بنه مادۆزینه وهی شیعری شاعیریکی خو بی ده دات، کهسیکی درۆزن ده بی ت ئه گه ر ئه و په یوهندی و کارتیکه ریانه ببی ت و رای نه گه یی ت. ئه وهی لی ره دا گو تراون هه مووی پشت ئه ستور به به لگه ی ناو خودی شیعرهکانن که له لایه ن میژووی ئه ده بی ئه و دوو زمانه شه وه پشتر است ده کری ته وه. با خو یته ر له نیازی پاکی من در پۆنگ نه بی ت و راسته قینه وهك ئه وهی هه یه ببی ت.

سپاسنامه

له کۆتاییدا سپاسی زۆری مامۆستا سهید جهعهفری ئیمام زه نیلی کورپی کامیل شا ده کهم بۆ به دهنگه وه هاتن و یارمه تیدانم له زۆر بواردا وهك ناردنی دهقی سه رجهم شیعرهکانی 'شاری دل'، که بوو بههۆی کارهاسانییهکی زۆر و له ئه نجامدا مه جبوور نه بووم هه موو شیعرهکان جارێکیتر بنووسمه وه. ههروهها ته قتیع کردن و ناردنی به شیک له و شیعرا نهی و له 'شاری دل' دا ته قتیع نه کرابوون یارمه تییهکی گه وره بوو بۆ من و بۆ خو یته رانی ش. به هه مان شیوه سپاسی مامۆستا نه جمه دینی ئه نیسی ده کهم که یه کهم

ديوانى شيعره كانى ئاواتى بلاو كرده وە من بە يارمەتى ئەو چاپە توانىم دەست بە كارەكەى خۆم بكم.

سپاسى زۆرى كاڭ نادر فەتھى (شوانە) سەرنووسەرى مالپەرى پۇژھەلات- بۇكان و كاڭ برايمى فەپشى دەكەم، كە ئەركى ئامادەكارى و بلاو كەردنەۋەى ھەفتانەى شيعرەكان و پاشان سەرجەمى دىوانەكەيان لە سەر ئەو مالپەرە بەنرخە گرتە ئەستۆ. كاڭ نادر لە ماۋەى نزيك بە شەش سالددا ئەم بابەتە ھەفتانەى ھەپتەپىستە كەرد لەسەر لاپەرەى يەكەمى مالپەرەكەى خۆيانى دانا. لەو ماۋەيدا ۋاھەى سەدان جار تەنانت دواى بلاۋبونەۋەش ھەلە ۋەلەكانى بۇ راست كەردىتەمەۋە، گۇرپانكارى تىدا دايت و بۇچوۋنى خويەرانى تىدا گرتىتە بەرچاۋ. من ھەركات بىر لە ماندوۋىي نەناسى و دلپاكى و خۇنەۋىستىي ئەو مەۋقە ھەلگەۋتوۋە دەكەمەۋە گەشىنى دەپزىتە ناو بىر و بۇچوۋنەۋە و ژيانى كۆمەلەيتە ناو كۆمەلگەى كورد تەژى لە پرووناكى دەينىم. لە ھەموۋ ماۋەى ئەو سالانە و سەرەپاى سەدان گۇرپانكارى ناو دەقەكان و زىاد و كەم كەردنى دواى بلاۋبونەۋەيان، تاقە يەك جارىش پوۋگرژى و گلەيى و گازندەم لە پوخسار و كەردەۋەى ئەو گەۋرەپاۋەدا نەدەيت. دەزانم لەگەل خەلگى دىكەش ۋەھا بوۋە ئەو پۇخە گەۋرەيەى لە خۇشەۋىستىي نىشتمانەكەى و خواستى خزمەت كەردن بە گەلەكەى سەرچاۋەى گرتوۋە. نادر خزمەتكارىكى بىن دىعايە و بىندەنگى گەلەكەمانە و كورد تا كاتى كەسانى ۋەك ئەۋى ھەيت، ئاسۋى پوۋنە.

ھەروەھا سپاسى زۆرى كاڭ جەلالى سەيادەت، ئامۇزازاى شاعىر دەكەم بۇ پوۋنكەردنەۋەكانى سەبارەت بە بەشەك لە شيعرەكان و گەلەكەى يارمەتى دىكە. كاڭ جەلال نەك ھەر خۇى بابەتەكانى بۇ پوۋن كەردوۋمەتەۋە، بەلگەۋ چەند جارىش بوۋ بە ئالغەى پەيوەندىي من لەگەل كاڭ جەغفەرى كورپى شاعىر، ھەروەھا ھەۋلى دا لىرە ۋەلەۋىش زانىاريم بۇ كەردوكتۇ بكات. لە پىناۋ ھەموۋ ئەو يارمەتەيەنەدا سپاسى دەكەم.

سپاسى تايەتم ھەيە بۇ بەرپىر دوكتۇر كامران ئەمىن ئاۋە، كە ئەم كىتەپەى ۋا ئىستا دەكەۋىتە بەردەستى ئىۋە بەرھەمى زەحمەتى زۆر و پىنداچوۋنەۋەى چەندجارەى ئەۋە. من لە ۋەلەمى ئەو ھەموۋ ئەرەكەى بۇ بلاۋكەردنەۋەى كىتەپەكە گرتە ئەستۆ جگە لە سپاس و پىزانىيەكى پەدەل چى دەتوانم بكم؟

به هه مان شیوه، سیاسى زۆرى پێژدار چیمه ن ئیلهخانیزاده ده کهم بۆ کارى هه نهرمه نده نه ی له سه ر پووبه رگ و به پێژ مه سه وود په واندوست بۆ پێکخستن و دیزاینى کتیبه که و کاک عه تا مو فتى بۆ کیشانه وه ی نه خشه ی ناوچه ی ژيانى شاعیر.

له ماوه ی چه نده سال بلاقورده وه ی هه فته نه ی شیعره کانه، له پێناو پووبوونه وه ی گهلێک لایه نه ی تاریکى شیعره کان و پووداوه کان، یارمه تیم له زۆر کهس خواست که واهه یه ناوی زۆریانم له بیر نه مایه ت. لێره دا سیاسى هه موویان ده کهم. هه روه ها سیاسى زۆرى کاک که ریم ئیله خانى ده کهم که نوسخه ی کتیبى 'شارى دل' بۆناردم و مه وداى کاره کهم به و یارمه تیه ی ئه و به رفراوان بووه وه. ده ستى ئه و به رێژانه و هه موو ئه و خه لکه زۆره ی وا له ماوه ی ئه و چه نده ساله دا پووی پرسیار و یارمه تیخوازیم تیکردوون، خۆش یه ت و له پێناو خزمه ت به فه ره نه نگى گه له که ماندا سه رکه وتوو بن.

له کۆتاییدا، بچ ئه مه کى ده یه ت ئه گه ر سیاسى گه لى ده خوینه ران نه کهم- ئه و که سانه ی وا له و ماوه دوور ودریژه دا خۆیان به خوینده نه وه ی بابه ته که وه خه ریک کردوو و به نووسین یان له پێگه ی ته له فون و په یامه وه، کهم و کورتییى کاره کانیان پێ راگه یاندووم و له پێش هه موویاندا به پێژان دوکتۆر عه زیز قاده رى و په حیم به هرامزاده؛ سیاسى زۆر بۆ هه مووان.

خوشک و برایانى به پێژ،

بارى کورد به تابه ت له بواری فه ره نه نگیدا که وتوو و سه رجه م کولتووره که مان له لایه ن چوار دوژمنى بچ به یه نه ته وه له مه ترسیى توانه وه دایه؛ ئه گه ر هه رکهس له به گوێره ی توانای خۆى ده ستى هیممه ت بۆ پاراستن و مانه وه ی ئه و فه ره نه نگه له میژینه یه دریژ نه کات، ئه سته مه بارمان بگاته مه قسه د. به ئاواتى دیتنى پوژى پووناکتر له ئیستا بۆ گه له که مان!

ئهنه ر سولتانی

له نده ن، ۲۰۲۲/۱/۳

شعره کانی ئاوات

شيعرى سالانى ۱۳۱۰ تا ۱۳۱۹

پيرست: رڤوژ و تەم، بە ھار ھاتەو، بۆخۆشەويستى خودا، ستايشى پىغەمبەر، خۆش
بەرۋايى، پەيۋەند، تيروكەوان. تەختەى سەرئاو، ئاخىرى زەمانە، مەجنوون وەرە، پاشاى
بەھار، بۆ ئاگادارى، مەحشەر، پى پەرستم، بەختى خەوالو، كاسەى بەتال، دلى
مەفتوون، پارانەو، گوارە، شىن و پىكەنين، پايز، ئەى خودا، ھەردرۆيە، زمانى دل،
ياكەريم!

پۇژ و تەم

پەرچەم و زولفى^{۳۳} لە سەر پوومەتى وەك پۇژ و تەمە
بە ھەناسەم مژ و تەم زوو دەپەوئ، عومرى كەمە
پۇژى پووى دەردە كەوئ، بەرگى ھەژارى پووتە
ئاھى من زوو دەپرى دەستى درىژى زەلەمە
ھەر وەكوو باخى بەھەشت وایە سەراپا بەدەنى
بەژنى بەرزى وەكوو تووبایە^{۳۴} لە باخى ئیرەمە
بەشى من چۆن ھەيە لەو سىبەر و بەرگ و بەرى ئەو
وەكوو بیستوومە بەتەنیا بەشى خەلكى ھەرەمە^{۳۵}
چاو لەمن دادەگرئ، وەختە ملم بشكىنم،
دیمەلاى توورەيە لیم، لوا ئەو لوتف و كەرەمە!^{۳۶}
لە منالیمەو تائىستە جەفام كیشاوە
بۆیە سوپ ماوہ سەرم، كەللەمە وەك جامى جەمە
دلى ئاوارەيى 'كامیل' بەكولە پۇژ وشەوئ
چاوەپى ماچى^{۳۷} لەلیوانە، چ زۆرە، چ كەمە

ئاشى چۆمى زەنبیل، ۱۳۱۰ ى ھەتاوى^{۳۸}
(لاپەرە ۲۸ ى چاپى ئەنيسى و ۱۹۴ ى چاپى جەغفەر)

۳۳. زولفى، چاپى ئەنيسى

۳۴. تووبایە، چاپى ئەنيسى

۳۵. ھەرەمە، چاپى ئەنيسى

۳۶. كەرەمە، چاپى ئەنيسى

۳۷. ماچى، چاپى ئەنيسى

۳۸. چاپى ئەنيسى شوین و پیکەوتى گوترانى شیعەرە كەى دەست نیشان نەکردوو.

عينوانى شيعره كه له هەردوو چاپدا وەك يەكە.

ناتەبايى، گەوهەرى سەرەككى ئەم شيعره و زۆر يىكى دىكه له شيعره كانى ئاواتە. وىدە چىت شاعير له هەموو قوناغە كانى ژياندا له سەر دوور يىانى هەلژاردن و هەلسەنگاندنى پىگادا بوويىت. ئەگەرى دىكه ئەو يە شاعير فەلسەفە يەككى تايەتى بۆ ژيانى كۆمەلە يەتى هەبوويىت و خۆى له دۆگم و خۆپەرستى و ئىستىدادى پەئى دوور پراگرتيىت. هەرچۆنىك يىت، هەست دەكرىت شاعير له زۆر پەوداوى ژيانى پۆژانەيدا بە گومان و هەستەو هەنگاوى هەلئايىتەو يان ئەگەر له هەندىك هەلويىست گرتنى سياسيدا قورس وقايمى و نەگۆرپى و باوەر بەخۆيى نواندىت، بەپىچەوانە، له كارى هونەرى و بىركردنەوى فەلسەفیدا "شەككاك" و نادلئيا بوويىت و زاناiane خۆى له جەزمىيەتى گەنجانە دوور پراگرتيىت.

با سەريىكى شيعره كه بكەين و بەهەندىك شويتيدا بچينەو:

زولف و پروومەت، پۆژ و تەم، هەناسە و مژ، ئاھى مەزلووم و دەستى دريژى زالمەن، بى بەشى و بەختەوهرى، چاوداگرتن و توورەبوون، پۆژ و شەو، زۆر و كەم و... ئەوانە كاتالوگىكن لەو ناتەبايانەى وا زىھنى شاعيران داگرتەو و له مەوداى كورتى حەوت فەردى شيعره كەدا چەندەھا جار خۆيان دەرخستوو. ئىستا پرسىار ئەو يە چ تۆفانىك له مېشكى شاعيردايە و چ گژەبايەك هەلى كردوو كە نيشانەى دەرەكيان دركەندى ئەو چەمكە ناتەبا و دژ بەيەكانەن؟ بۆچى شاعير لەعەينى دووان له تەبايەكان (سەنەتى مراعات النظير)، گرنگايەتى تاييەت بە ناتەبايى (سەنەتى تضاد) دەدات؟ له خويىندەو يەككى ساكارى شيعره كەدا، خويىنەر يەكپىزى و يەكەتييەك له نيوان پەرچەم و زولف، مژ و تەم، يان سىيەر و بەرگ و بەردا نايىنىت و دەست بەجى هەست بە قورسايى بارى زولف و پروومەت، پۆژ و تەم، پۆژ و بىيەرگى هەژاران، هەروەھا ئاھ و زالمەن دەكات. له راستيدا ناتەبايى پۆچىكە بە تان و پۆى ژيانى شاعيردا گەراو و لەم شيعره شدا خۆى دەرخستوو؛ ئەو پۆچە ناديارە ئەگەر بە چا و نەيىنىت، ديسان بەھاسانى هەستى پىدەكرىت و خويىنەر بۆ ئەو هەست پىكرەنە پىويست ناكات زۆر خۆى ماندوو بكات، پۆژ لەژىر هەورىشەو هەر دەناسرېتەو!

ئاوات لىرەدا پۆژى لەگەل تەم و مژ بەشەپداو! پەرچەم و زولف له لايەك و پروومەت له لايەكىتر سەفیان بەستوو و بەبەرچاوى شاعيرەو و پەنگە هەر لەبەر چاوى ئەويش،

کەوتووئەتە شەپری یە کتر. شوبهاندنەکان هەمان شوبهاندنی کۆنباون: یەکیان بە پۆژ و ئەوی دیکە بە تەم شوبهینراوە، بەلام کامیان پۆژە و کامیان تەم؟ ئاشکرایە بۆ ساغکردنەوی واتا دەبێ "لف و نشر" ە کە بشیوتین و یەکەمی ریزی یەکەمیان لەگەڵ دوووەمی ریزی دوووەمدا پێکەووە دابنن و دوووەمی ریزی یەکەمیش لەگەڵ یەکەمی ریزی دوووەم. کەوابوو، پەرچەم و زولف تەم، و پروومەت پۆژە. شاعیریش لەوەی وا ئەو تەمە بەری پۆژی گرتوووە تووڕە بەلام هیچی پێ ناکرێت جگەلەوی هەناسەی حەسەت هەلکیشیت و هیوای ئەو بەخوایێت کە تەمەنی تەم کەم بێت و زوو پەرەیت بۆئەوی چاوی بە پروومەتی دلدار بکەوێت!

من بۆچوونیکێ تایبەت بەخۆم سەبارەت بە وشەی "ماچی" لە فەردی کۆتایی شیعەرە کەدا هەیە. بە گوێزە چاوی ئەنێسی:

"چاوەرپی ماچی لە لیوانە چ زۆر و چ کەمە"

بە بۆچوونی من کیشە کە، کیشەی ژمارە و زۆری و کەمی. ئەگەر وشەی "ماچی" راست بێت و شاعیر وای گوێبێت، ماچی واتای یەك تاقە ماچی هەیە، ئێتر زۆر و کەمی لە درێژە پێستە کەدا واتای نامێنێت و لە خۆتێندەوێاندا هەست بە بۆشاییکی واتایی دەکرێت. ئێستا ئەگەر لە جیاتی "ماچی" بنوسین "ماچی" و ئاوی بخوێنەوێ:

"چاوەرپی ماچی لە لیوانە، چ زۆر و چ کەمە"

ئێتر ناتەواوی نامێنێت و دەزانین شاعیر چاوەرپی ماچی سەر لێوی یارەکیەتی چ زۆر بێت و چ کەم، چ یەك ماچ بێت کە ئەو پێی قانێعە و چ زیاتر، کە دیارە باشتەر! من ئەم دێرانەم نووسیویو و بلاوم کردبوووە کە چاوم بە دەقی چاپی جەغفەر کەوت و دیتم لەویدا ناتەواوییە کە چارەسەر کراوە. بەلام لە دەقی تۆمارکراوی دەنگی شاعیر و مامۆستا هەژاردا، خودی شاعیر وەك "ماچی" خۆتێندۆتەو لە کاتێکدا مامۆستا هەژار کەلکی لە شیوازی "ماچی" وەرگرتوو.

بە هەمان شێوە، من لام وانیە شاعیر وشەی "حەرەمە" ی بە /ر/ ی گەورە نووسییت لەبەر ئەوەی پێشتر "باخی ئیرەمە" ی هیناوە کە پیتی /ر/ لەویدا نەرم و نیا و سووکە و قورس نییە. هەمان بۆچوونم بۆ "زەلەمە" و "کەرەمە" هەیە کە هەست دەکەم ئەگەر بە "زەلەمە" و "کەرەمە" بنوسرین و بخوێنێنەوێ شیعەرە کە وێچووتر و ناسکتر دەکەن لەوەی ئێستا. کیشەی وشەی "حەرەمە" لە چاپی جەغفەردا چارەسەر کراوە بەلام چ لەوێ و چ لە تۆماری دەنگی شاعیر خۆی و مامۆستا هەژاردا وشەی "زەلەمە" بە پیتی

/ل/ و "كەرەمە" بە پىتى /ر/ دەيىسرىت و ئەوئەش مەجبوورم دەكات لە بۆچوونى
خۆم پاشگەز بىمەو، كە دەش بىمەو. المعنى فى بطن الشاعر!
جگە لەو سەنەتە ئەدەبىيەتەى وا لە سەرەو بەسايان كرا، شاعىر لە سەرچەمى شىعرە كەدا
بە پىتى /ر/ مۇسقىيە كى خۆش بە گۆيى بىسەرى شىعرە كەدا دەدات، جا چ /ر/ ي
سووك بىت و چ /ر/ قەلەو. بۆ نمونە لە مىسراعى "پۆزى پووى دەردە كەوئ،
بەرگى ھەژارى پووتە، شەش جار لە ھەردوو شىوازە كەى پىتى /ر/ كەلک وەرگىراو؛
واھەيە ئەو فۆرمالىسمە تەواو بەھەلکەوت و بە بى ئاگادارىي شاعىر پىك نەكەوتىت و
ئاوات بە دەستەقەسد كرديتتى. مىسراەكانى دىكەش كەم و زۆر بە ھەمان شىوہ:
"پەرچەم و زوئفى لەسەر پوومەتى وەك پۆز و تەمە"، و فەرد و مىسراەكانى
دىكەش...

ئەو لەو دەگمەن شىعرانەيە كە لە ھەردوو چاپە كەدا يەك عىنوانى ھەيە و
ھۆكارە كەشى دەيى ئەو بىت كە شاعىر بە دەنگى خۆى عىنوانى پۆز و تەمى پىداوہ.
وەك لە سەرەو تەر ئاماژەم پىكرد، ئەم پارچە شىعرە لە كۆپىكدا بە دەنگى شاعىر خۆى
و مامۇستا ھەژار تۆمار كراوہ. ئەوئەى خوارەو تۆمارى ئەو دەنگانەيە كە بە سپاسەوہ
لە حىسابى كاك جەغفەر حوسەين پوور (ھىدى) لە سەر پووپەرى "ساوند كلاود"
و ەرمگرتوہ:

<https://soundcloud.com/hedi-jh-3/zyvu6qlmxf6e>

بەحرى ەرووزيى شىعرە كە،

رمل مئمن مئبون محذوف: فعاتن فعاتن فعاتن فعاتن

بەھار ھاتەوہ

بەھار ھاتەوہ، گول دەبن پەیدا
چیمەن، سەوزایی، ئەو برۆا پێیدا
تووی دڵە کە خۆم ھەلگرت بۆ ئەو
لە مەلەبەندی وی چەندم لە پێدا
گولالە سوورە بێتە پیشوازی
با لێی بېرسن مەیلی بە کێ دا^{۳۹}
ھەرەك دڵ دەچن، سوور و خویناوی
بۆ پیشواز باشە، بۆی بوو شەیدا

زەنبیل، ۱۳۱۲ی ھەتاوی
(لەپەرە ۱۰۴ ی چاپی ئەنێسی و ۶۳ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی ئەو قەتە چوار فەردیە لە میسراعی یە کەمی مەتلەعە کە وی ھەرگراوہ و لە
ھەردوو چاپدا ھەك یە کە.

شوین و سالی گوتراڤی شیعەرە کە لە ھەردوو چاپدا گوندى زەنبیل و سالی ۱۳۱۲ ی
ھەتاوی راگەیینراوہ کە دەکاتە سالی ۱۹۲۳ و ۲۴ ی زایینی. بەم پێیە، ئەگەر یە کەمین
شیعری بلاوگراوہ و راگەیینراوی ئاوات نەبیت، لای کەم یەك لە یە کەمینەکانی دەبیت.

^{۳۹}. چاپی جەغفەر نیشانە یە کى پرساری لە کوتایی ئەم فەردە داناوہ. بەلام من ئیحتیاتم کرد و دامەنا لەبەر
ئەوہی میسراعی دووھەمی ھەك رستە بەك دەخوینمەوہ کە کردارە کە ی 'وجە التزامی' یە واتە شاعیر دەلی یا
بچن لێی بېرسن ئایا مەیلی بە کێ دا. گەرچی زۆریش نەگونجاو نییە کە سێك بیکات بە رستە ی پرساری
بلی بچن لێی بېرسن "ئایا مەیلی بە کێ دا؟" ئیتر لەویدا بەشی کوتایی میسراعە کە دەبیتە پرساری.

شيعره كه كارتېكهري بيساراني و به گشتي شاعيراني هه ورامبي له سهره، كه بنه چه كي شاعيريش ده گه پته وه بۆ ئه و ناو چه يه:

"ها، يهين پهيدا... نيشانه ي وه هار، ها، يهين پهيدا" (بيساراني).

له گورانيه كي نهر حه سەن زېره كيشدا، به هه مان ناوي 'به هار هاته وه'، ده ركه وتووه. من دلنيا نيم گهلو حه سەن زېره ك يان گوراني بيژيكي ديكه كي كورد شيعره كه ي ناواتيان كردۆته گوراني يان شيعره كه خوي بنه ماي فولكلوري هه بووه و ناوات شيعره كه ي خوي سهره تا له سهر مايه يه كي فولكلوري دامه زرانده ئينجا ميسراع و فەردى ديكه كي لي زياد كردووه؟^{٤٠} زال بوون به سهر فولكلوري نه ته وايه تيدا هونه ريكي مه زنه و گه ليك له شاعيراني ديكه كي كورديش به گوڤره ي توانا چوونه ته ئه و بواره وه؛ بۆنموونه نه مران پيره ميترد و نالي و هه ژار. نهر سه يفولقوزاتي قازيش يه ك له رچه شكيته كان بوو بۆ نزيك كردنه وه ي شيعري عهرووزي له فهرهنگي ئاپۆره ي خه لك له موكريان، به تايهت له ژياني گوندنشي و له شيعره كانيدا كه لكى به رپي وجپي له پەند و مه ته لي كوردى وه رگرتووه. سه يف گه ليك بابەتي باوي ناو خه لكى به ليزانيه وه هيناوه ته ناو شيعري خوي هه وه؛^{٤١} ناواتيش وهك هه ژار وه يمن و هيدى و حه قيقى و خاله مين و نووري،^{٤٢} قوتايي قوتابخانه ي شيعري سه يف بوو.

ئيسا با سه يرپكي شيعره كه بكهين: قه ته يه كي غه راميه. 'ئه و' واته دلدارى شاعير كه سايه تي يه كه مي شيعره كه يه و له راستيدا شيعره كه سه بارهت به وه و واهيه ههر بۆ ئه ويش گوتراييت. ميسراعي يه كه م، دامه زراندى سهره تايه و وهك به هاريه ي قه سيده ويژاني كۆن، باسي هاتنه وه ي به هاري كردووه به لام ته نيا به يهك ميسراع؛ ئينجا ده ست به جي چۆته سؤراغي 'ئه و'.

^{٤٠} دياره ئه وده م ده بوايه ئه و به شه له فولكلور وه رگيراوه بخرايه ته ناو دوو كه وانو كه وه، به م شيوه يه:

"به هار هاته وه، گول ده بن پهيدا"،

چيمه ن، سه وزايي، ئه و بروا پييدا

به شوپيدا، پرسيارپكي ديكه ش سهرى هه لده دا، ئه ويش ئه وه يه ئايا جگه له ميسراعي يه كه م، تا كام شوپي شيعره كه فولكلوريه و كام به شي هي ناواته؟

^{٤١} . سهر چوونه ته ختي، روييني سهرداري پيده وي؛ كردمه سهر باسكان ههر ئاش به تالمه؛ ههر كه س به راست بى ئاخىر به خيره؛ له باتي 'گاربان رويي'، گابۆره؛ شه مال و زريان دايم شه پانه؛ لال بم نايم خيل سهره وخوارن؛ كه ره بۆزيشان له سهر وه ستايه...

^{٤٢} . به بۆچووني من ماموستا قانع و موفتي پينچويتيش قوتايي قوتابخانه ي شيعري سه يفن.

له فەردى يەكەمدا چىمەن و سەوزايى ھەندىك گىژوگومى بۇ خويىتەر دەخولقېنن
لەبەر ئەوۋى کردارى ئەو مىسراە زۆر پوون نىيە كامەيە؛ بەلام ئەگەر لىي ورد بىنەوۋە
تىدەگەين کردارى پستەكە لە مىسراعى پىشەوۋەتردايە. ئاوات دەلىي گول و چىمەن و
سەوزايى ھەموۋى پەيدا بوۋنەوۋە، ئەوۋەش تەنيا بۇ ئەوۋى كە 'ئەو' بەسەرياندا پروات.

تۆۋى دلەكەم لە فەردى دوۋەھەمدا دەورىكى گرنىك دەبىنىت لە پەيوەندىدانى فەردى
يەكەم و فەردەكانى دواتردا. شاعىر واھەبوۋ بتوانى بلىت دلەم لە سەر پىي ئەو دادەنىم
با بە سەريدا پروات بەلام گوتوۋىيەتى 'تۆۋى دلەم دەچىنم' و بەم شىۋەيە، توانىويە بەھار
و گول و چىمەن و سەوزايى و تۆۋى دلە شاعىر و گولالە سوورەي فەردى سىھەم
ھەموۋى لەگەل يەكدا بەئىت و لق و پىي شىعەرەكەيان پىن بەيەكەوۋە بەسەيتتەوۋە و بەم
كارەي بەژنى شىعەرەكە پتەوتر بىكات، كارىك كە يارمەتى خويىتەر دەدات بۇ ئەوۋى
بىرى خۆي لە سەر يەك بابەت بوەستىت و پەرژ وىلاۋى نەكاتەوۋە.

فەردى دوۋەھەم و سىھەم و چوارەم لە پەيوەندىكى قورسدان. گەرچى ئەو پەيوەندىيە
لە نىۋان فەردى دوۋەھەم و سىھەمدا زۆر پوون نىيە، بەلام لە راستىدا بە بىي ئەو
پەيوەندە، شىعەرەكە لە لوۋتەكى خۆي دەكەوۋىتە خوارەوۋە و ئەو جوانى و پاراۋەيىيە
نامىتت. ئاوات دەلىي من تۆۋى دلەكەم لە سەر پىي ئەودا چاند بۇ ئەوۋى بىتە شىكى
وەك گولالە سوورەي خويىتاۋى [لو داغدار] و بىچىتە پىشۋازى ئەو و لىي پىرسىت بۆچى
لەگەلىدا بىي مەيلە و مەيلى بەكەسىكى دىكە داوۋە؟

دۆزىنەوۋى ئەو پەيوەندىيە لە نىۋان فەردى دوۋەھەم و سىھەمدا، ھەناۋى شىعەرەكەيە.
پىرسارى سەرەكى سەبارەت بە شىعەرەكە ديارە ئەوۋە دەبىت كە 'ئەو' واتە كەسىك كە
شىعەرەكەي بۇ گوتراۋە، كىيە؟ ئەو پىرسارە بە داخەوۋە بۇ ھەمىشە بىي وەلام دەمىنىتتەوۋە
لەبەر ئەوۋى دلدارى شاعىر بە ئەگەرى زۆر، مەجازىيە و كىژۋلەيەكى چاۋگەشى
خەبالى نەبىت، كەسى دىكە نىيە! خۆ ئەگەرىش بوۋىت، دواي كۆچى دوايى شاعىر
كى دەبى ئەوۋە بزائىت و چۆن؟

پەدىف و سەرواى شىعەرەكە ھەندىك ناتەواۋىي تىدا دەبىنرەت. لە كاتىكدا سەرواى
مىسراعى يەكەمى فەردى يەكەم (مەتلەع) و مىسراعى دوۋەھەمى فەردى كۆتايى
(مەقتەع) 'پەيدا' و 'شەيدا'، سەرواى مىسراعى دوۋەھەمى فەردى مەقتەع بۆتە 'پىندا' و
ھى دوو فەردى ناوۋەپاستى غەزەلەكەش، 'پىدا' و 'لىدا' يە. ئەم سىي شىۋەي ھىنانى
سەروايە ئەوۋىش لە غەزەلىكى چوار فەردىدا بە پىتوانەي شىعەرى كلاسىك بە ناتەواۋىي

دەژمىر رىت بەلام ديارە ئەو چەشنە گەز و رېبە و پىوانە يەش، شتىكى گەلىك
فۇرمالىستىيە دەنا لە شىعرە كەدا رېك خستى فەردە كان هيند وەستايانە بەرپوۋە چوۋە،
كە خويئەر لە خويئەندە ويدا ھەست بە ھىچ ناتەواوييەك ناكات.
توۋ، شىۋازى موكرىانييە بۇ 'توۋ' واتە دەنكى سەۋزە و گيا
مەلئەند، شوپن و جىگا

وى، ئەو

بۇ بوۋە شەيدا، بە بۆچوۋنى من ھەشويكى شىعرييە، واتە عىبارەتتىكى زىيادىيە و
شاعىر تەنيا بۇ ۋەلامدانە ۋە سەروا و كىشى شىعرە كە لەۋپى دانائە، دەنا لا بردنى ھىچ
زىيانىك بە بەژنى واتايى شىعرە كە ناگەيىت.

سەبارەت بە بەحرى ەروۋزى و تەقتىع كردنى ئەم شىعرە دەبى بلىم بۆچوۋنىك ھەيە
كە دەلى ھەموو شىعريكى بېرگەيى لە ئەنجامدا دەچىتە خانەي يەك لە بەحرەكانى
ەروۋزى ەربەۋە؛ بۆچوۋنىكى پىچەۋانەشى ھەيە كە دەلى ھەموو بەحرىكى
ەروۋزى دەكرى ۋەك بېرگەيى سەير بكرىن و بېرگەكانى بژمىررىن.

بەحرى ەروۋزى شىعرە كە

مىقارب مىن ائلم (ھجايى): فع لن فعولن // فع لن فعولن

بۇ خوشەويستى خودا

ئەي بەدەنت پاكە وە كوو پۇجى پاك!^{۴۳}
پۇجە سەراپا بەدەنت، 'روح فېداك'!^{۴۴}
كى بوو غەمى ئوممەتى خۇى خواردبوو؟
كۆشك و قەلاى كافرى پوو خاندبوو؟^{۴۵}
كى بوو قورپەشى و مەكەيى تىك شكاند؟
داوى لە پىگەي گەلى خۇى ھەلپساند؟
كى بوو شەقى كرد بە ئىشارە قەمەر؟
سەجدەيى بۇ كرد بە دل و داو شەجرە؟^{۴۶}
كى بوو لە پاش پېئەر و پىغەمبەرەن
ھات و بوو ەراھنومای پەھبەرەن؟
كى بوو كە تەى كردبوو ھەوت ئاسمان
تاكوو گەيشتە سەفى كەپرۇويان؟
پەيكى ئەمىن بوو لەوئى گرتى مەقەر
عەرزى دە كرد: پىم نىيە خەيرولبەشەر!
تېپەرى لەو جىگە بە عەزمى حوزوور
گەيپە حوزوور و بوو كەيف و سروور
جىنن و بەشەر كەوتنە پەقس و سەما
يەك لە عەرز، ھىندى لە ئەوجى سەما

^{۴۳} چاپى ئەنىسى: روحى پاك

^{۴۴} چاپى ئەنىسى: روحە و روح فېداك

^{۴۵} چاپى ئەنىسى: خواردبوو و روخاندبوو

^{۴۶} چاپى ئەنىسى: بەدل و ناو

تۆي به خودا ئەحمەدى موختارى مە
بى تۆ به ئايەت فەشەلە كارى مە
ئەي بەدەنت پاكە وەكوو گيانى پاك!
رۆحە سەراپا بەدەنت، 'روەح فېداك'!^{۴۷}

زەنبىل، ۱۳۱۲ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۱۵۹ و ۱۶۰ى چاپى ئەنيسى و ۲۹۵ و ۲۹۶ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعرەكە لە ھەردوو چاپدا وەك يەكە.
ھەردوو ديوانە چاپكراوەكە لە بەشى مەسنەويدا ھېتاويانە.
شيعرىكى ئايىنيە لە پەسنى پىغەمبەرى ئىسلامدا. ھاوشىۋەي ئەو شيعرە لە بەشەكانى
دىكەشدا ھەيە و باسيان لىۋەدەكرىت. شاعىر لە شيعرەكەدا ئاماژە بە ھەندىك رىۋايەت
و گىرپانەۋە لەمەر ژيانى پىغەمبەر دەكات كە بۇ ئيماندارىكى ئاسايى موسولمان ۋاھەيە
جىنگەي باۋەر بىت بەلام رەنگە خويتەر چاۋەرۋانى ئەۋە نەكات كە كەسىكى
خويتدەۋار وەك ئاۋات بيانخاتە ناو شيعرەكانىەۋە. بۇ نمونە، سەجدەبردنى دار بۇ
پىغەمبەر يان شق القمر كردن و سواری ئەسپى بالدار بوون و لە چركەيەكدا چوون بۇ
حەۋت تەبەقەي ئاسمان... بەلام ئەۋە باۋەرۋى ئايىنيە و ھەموو كەس مافى خۆيەتى
ۋەرى بگرىت يان بىداتە دواۋە، ئاۋاتىش يەك لە ھەموو ئەۋە كەسانەيە كە ۋەرىگرتۋە
و لەشيعرەكەيدا ھېتاويەتى.
رۆح: لە بەرانبەر 'جسم'ى بوونەۋەراندە دىت و ژيانى لەش بەۋەۋە بەستراۋە. ئەسلى
ۋشەكە عەرەبىيە و بە شىۋەي 'روح' دەنووسرىت. لە باشوورى كوردستان وەك 'رۆح'
دەگوترىت و دەنووسرىت. لە لايەكى دىكەۋە رۆح بەۋە دەناسرىت كە زۆر لەتيف و
ناسكە و شاعىر لىرەدا دەلى لەشى پىغەمبەر وەك رۆح پاكە و لەتيفە، لە كۆتايىشدا
دەلى ئەي رۆح [ى من] بە فېداي تۆ بىت!
ئۆممەت: كۆمەلى خەلكانىك كە ئيماندارى يەك ئايىن، وەك ئۆممەتى ئىسلام. لە دەقى
كۆنى عەرەبى و كوردى و ئىرانيدا واتاي 'قەوم' و 'مىللەت'ىشى لىن ۋەرىگراۋە.

^{۴۷} فەردى يەكەمى شيعرەكە لىرەدا دوۋپات كراۋەتەۋە تەنيا ۋشەي رۆحى بۆتە گيانى. ھەر بۆيەش وەك
سەنەتتى "رد المطلع" دەيى سەير بىكرىت بەلام ناتەۋاۋ.

غەمى ئۆممەت خواردن: ئامازەيە بەو نەقلەي كە گوايە لە ميعراج واتە كاتى چوونى
پىغەمبەرى ئىسلام بۇ بارەگاي ئىلاھى، خودا ئەركىنكى زۆرى نوپۇز و پۇژووى خستۆتە
سەر شانى ئۆممەتى ئىسلام و پىغەمبەر چەند جار لە قاتى خوارەووى ئاسمانەو
گەراوئەتەو حزوورى خودا و چەنەي لىداو بۇ ئەووى ژمارەي پەكەكانى نوپۇز و
پۇژانى پۇژوو كەم بكاەو تە ئەووى گەياندوويەتە پۇژى ۱۷ پەكات نوپۇز و سالى
مانگىكىش پۇژوو.

كۆشك و قەلای كافر: ئامازەيە بە شەپەكانى پىغەمبەرى ئىسلام لەگەل جوولەكەي
مەككە و ئيماندارانى ئايىنەكانى دىكە و بوت پەرستان.
قورەيشى و مەككەي: ئەوئەش ھەر ئامازەيە بە شەپى موسولمانانى سەدرى ئىسلام
لەگەل خەلكانى مەككە و تايەي قورەيش كە باوہپان بە ئىسلام نەبوو باوہكوو
پىغەمبەر خۆي لە قورەيشەكان بوو.

شەق كردن: كردنى شتەك بە دوو كوتەو. ئەو ئەفسانەيەش لە سەر زمانى خەلگە كە
پىغەمبەرى ئىسلام بۇ سەلماندى پىغەمبەرايەتيەكەي خۆي، ئامازەيەكەي بە كورەي
مانگ كردوو و ئەويش لەت و پەت بوو و لەتەكانى كەوتوونەتە سەر زەوى؛ پاشان
جبرەئىل ھەلگرتوونەتەو و پىكەووى ناو و مانگى سەر لەنوئى دروست كردۆتەو!
سەجدە كردنى دار بۇ پىغەمبەر: ئەوئەش ئەفسانەيەكەي دىكەي ھەلەستراو و لە
جەدەلدا وەك موعجىزەيەك بۇ پىغەمبەر دىتە حىساب.

لەپاش رېبەر و پىغەمبەر: وەك بەشەك لە باوہپى موسولمانان ئايىنى ئىسلام دوايىن
ئايىن و محەممەدىش خاتەمى پىغەمبەرەنە، لە عەينى كاتدا سەرور و گەورە و رېبەرى
ھەموو پىغەمبەرانى پىش خۆشەيتى.

تەي كردنى حەوت ئاسمان: پىتوانى حەوت قاتى ئاسمان. ئامازەيە بەو ئەفسانەيەكەي
گوايە پىغەمبەرى ئىسلام لە ماوہى چەند چركەدا بە سواری دولدول (ئەسپى ئاسمانى)
و بە رېتومايى جبرەئىل، چۆتە ئاسمان و لە قاتى حەوتەم چاوى بە خودا كەوتوو. لە
جوغرافىاى كۆنى ئىسلاميدا زەوى و ئاسمان ھەركام حەوت قاتن.

كەرپروويان: وئەدەچىت بنەماي وشەكە عىپرى يىت. فرىشتەي مقرب واتە ئەو
فرىشتانەي وا لە خودا نزىكن و بە گوپرەي رېوايەت، پىغەمبەرى ئىسلام لە شەوى
ميعراجدا گەيشتە شوپتى ئەوانىش.
پەيكى ئەمىن: فرىشتە جبرەئىل.

لهوئى گرتى مهقهپ: واته تا ئهو شويته هات و نهيتوانى سهرهوهتر بچيٽ. ئاماژه بهو
 ڀويابه ته كه جبرئيل پيغهمبهري به سواري دولدول برد بو ئاسمان، ئينجا له قاتى
 شهشهه به جيما و گوتى من لهوه زياتر ئيجازهم نيهه بچمه سهرهوه و محهممهه خوى به
 ته نيا چووه قاتى ههوتهم و بهردهم خودا.
 بووه كهيف و سروور: كهيف و سرووره كه هى فريشته و جين و بهشهه. فهردى
 دواتريش ئهوه دهردهخات.

ئهحمهه دى موختار: پيغهمبهه ئيسلام

بى تو به ئايهت...: سويندم به ئايهت كه بى تو كارمان فهشهله.

فهشهله: رزگار نه بوو، سهرنه كهوتوو، ههله شاهه و بهرپوه نه براو

ردالمطلع: فهردى مهتلعه واته سهرهتاي قهسيده يان غهزله له مهفتهع واته كوٽايى
 شيعره كه دا دووپات بوتهوه. ويده چيٽ ئهو شيوازه زياتر له ناو شاعيرانى عهه بهدا باو
 بوويٽ و شاعيرانى كورد و ئيرانى زور به لايدا نه چوويٽين به لام شيوازيكى پرواتايه، به
 تايهت له غهزه لدا كه واتاي فهرده كان له يه كتر جياوازن، رد المطلع نيشانه يه كه بو
 يه كگرتوويى فهرده كان و دريژه ي چه مكيك له سهره تا تا كوٽايى غهزه له كه دا.

به حري عهروزيى شيعره كه،

سريع مسدس مطوى مكشوف: مفتعلن مفتعلن فاعلن

ستايشى پىغەمبەر

ئەي خوداۋەندى ئاسمان و زەمىن!
سانعى پۇژ و شەۋ، مەھ و پەروىن!
پازقى مار و موور و چاك و خراپ!
خالىقى سونبول و گول و نەسرىن!
بە نەسىمى بەھارى، ملكى خۆت
كردوۋە سەوز و سوور و كەسك و شىن
بۇ مىنىش ئەي خوداى عەززەۋەجەل!
پەحمەت، زۆر فەقىرم و مسكىن
خۆ مىنىش عەبدى تۆ و لە مولكى تۆم
مۈستەھقەقەم بە عەفۋى تۆ، بە يەقىن
ھەرچى ھەم - گەرچى زۆر خراپىشم -
ئەم وتە، خۆشەمە، دەلېم ئامىن
سەد ھەزاران تەحييەت و سەلەۋات
بۇ محەممەد، شەفىعى پۇژى نەجات
ئەي 'شفيع الامم' چ خۆش لەقەبى!
چ بەعەزم و ويقار و بائەدەبى!^{۴۸}
خاۋەنى عىلم و حىلم و عەقل و كەمال
فەخرى عورب و عەجەم، چ مۈنتەخەبى!
ھەلپىزراۋى راسپاردانى
خۆشەۋىست و لەپىشتران لە نەبى
تۆ لە نەسلى عەرەب زەھوورت كرد

^{۴۸} چاپى ئەنىسى: عوزم

ئاشكرا بوو فەزىلەتى عەرەبى
 ھەركەسىكى كەوا سەناگۆتە
 تەپ و پاراۋە تەبەج و زار و لەبى
 ھاتىفنى بانگ دەكا: بىترە بە دل
 تۆ كە پياۋىكى چاك و دىن تەلەبى
 سەد ھەزاران تەحىيەت و سەلەۋات
 بۆ محەممەد، شەفىعى پۇژى نەجات
 ئەى بە نوورى جەمالى پرووى زىبات!
 پىر لە شەۋق و زەۋق، لە سەر تا پات!
 يەك لە يەك پىك و پىكتىرە بەدەنت
 يەك لە يەك بۇنى خۇشتىرە ئەغزات
 ئەى شەھى مولكى جوود و خوانى كەرەم!
 "بەرەمەكى" شەرمەسار لە بەزل و سەخات
 خۇشەۋىستى خوداى عەززەۋەجەل
 پىنما و دەست گىرى پۇژى مەمات
 ئەى شەفىعى ھەموو سەغىر و كەبىر!
 خاۋەنى فەيز و پەحمەت و بەرەكات
 قاسىدىئ بانگ دەكا: بىترە بە دل
 بۆ يەكەسۋارە جوانەكەى عەرەسات
 سەد ھەزاران تەحىيەت و سەلەۋات
 بۆ محەممەد، شەفىعى پۇژى نەجات
 ئەو شەۋى ھەو سەمات ھەموو تەى كرد
 مەركەبى سۋارەكانى دىت پەى كرد
 چەرخى گەردوون ھەزار گۇنە گەپى
 بە سكەندەر، بە بەزمەكەى كەى كرد
 چوۋىە جىئەك كە جوۋرەئىلى ئەمىن
 كەۋتە لەرزىن، گەراۋە، تۆبەى كرد
 بۆ پەزىرايى، گولستانى ئىرەم

ئەمرى بۇ ھات و پاكى خونچەى كرد
پيره دارى ھەزار ساله و كۆن
وهك ئەمام تازە بوو، شكۆفەى كرد
دەنگى ئەحسن سەماى ھەموو كەپ كرد
مەلە كيك ئەم قسەى ھەبوو دەيكرد:
سەد ھەزاران تەحىيەت و سەلەوات
بۇ محەممەد، شەفيعى رۆزى نەجات

زەنبىل، ۱۳۱۳ى ھەتاوى
(لاپەرە ۱۳۲ تا ۱۳۵ ى چاپى ئەنسى و ۲۷۷ تا ۲۷۹ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شيعره كه له ھەردوو چاپدا وهك يەكه.
دەقەكان جياوازيه كى زۆريان لە گەل يەكتر نيه.
تەرجيع بەنديكى چوار بەنديه، بەندى يەكەمى لە نەعتى خودادا گوتراوه و سى
بەندەكەى ديكەى ھەلدانى پيغەمبەرى ئىسلامە و واھەيە بكرىت ناوى 'مناجات'يشى
لەينرىت.
شاعيرانى كلاسكى كورد كەم و زۆر ھەموويان لە شيوەى ئەم ستايشەى پيغەمبەريان
ھەيە و بەشيكيان بە تايبەت چۆن ئەوينداریك باسى گراويەكەى دەكات، ئاوا بە بەژن
و بالای پيغەمبەرى خۆياندا ھەلگوتوو. ئاواتيش بە ھەمان شيوە، ليرەدا ھەنديك
تەعيرى وهك "پووى زيبا، سەرتاپا شەوق و زەوق، بەدەنى ريك و پيك و ئەعزای بۆن
خۆش"ى ھىناوہ كە بە عادەت ئەو سيفەتەنە بە دلدار و خۆشەويست و گراوى
دەدرين.

شيعره كە، گەلێك وشە و تەعيرى فارسى و عەرەبى تىدايە. جگە لە وشە، ھەنديك
تەركييش ھەن كە عەينويللا فارسين. بۇ نمونە، دوو فەردى يەكەمى بە
گۆرانكارىيەكى زۆر كەمەوہ دەبنە فارسى و تەركيىي وهك ئاسمان و زەمین، مە و
پەروين، و مارو مووريش ھەر فارسين كە ھىتانی كوردیەكەيان جياوازيه كى لە واتادا
پيك نەدەھىتە، مەگەر كيشەى كيش يان سەروای بخولقينداىە: ئاسمان و زەوى، مانگ
و پەروين، و مار و ميروو.
سانع: خولقيتەر

پازق: پۇزىدەر

بە نەسىمى بەھارى... واتە مەلىكى خۇت، كە سەر زەوى بىت، بە نەسىمى بەھارى
پەنگاوپرەنگ كىردوۋە.

ئەم وتە، خۇشەمە: مەن كۇما (ۋىرگول) نىڭ دۋاى 'ئەم وتە' دادەنىم بۇ ئەۋەى بىكرىت
ئاۋا بخۋىترىتەۋە: ئەۋ وتەيە بۇتە بىنىشتە خۇشكەى سەر زارى مەنى شاعىر. بەلام كام
وتە؟ "سەدەھزاران تەحىيەت و....". لىرەدا وشەى 'ئامىن' ھەندىك جىگەى پىرسىارە. ئەۋ
وشەيە بە عادەت لە كۇتايى دۇۋعادا دىت و واتاى "با وايت" و "ياخوا وايت" دەدات.
ئاۋات لە شىعەرە كەدا 'ئامىن' ھىناۋەتە سەرەتاي دۇۋاكە و پىش ئەۋەى دۇۋا بىكات،
ئامىنى بۇ دەلىت.

مەمات: پۇۋى مردن، قىامەت

شفىع الامم: تىكاكارى ئۆممەتان

عزم: ئىرادە و خواست. عظم: ئىسقان. ئەگەر وشە كوردىيە كە لە عظم ۋەرگىرايت،
ئەۋدەم دەبىۋاى واتا بىكەينەۋە كە 'تۆ كەسىكى ئىسقان قايم' و بە تواناى. بەلام بە
ئەگەرى زۆر نىيازى شاعىر ھەر "عزم" بوۋە بە واتاى ئىرادە.

حىلم: سەبر و تاقەت

مونتەخەب: ھەللىرراۋ

لەپىشتىران: ئەۋ كەسەى ۋا لە پىغەمبەرانى دىكە لەپىشتىرە. لەجىياتى ئەۋەى بلىت لە
پىغەمبەرانى دىكە لەپىشتىرى، گوتۋىيەتى لە نەبى لەپىشتىرانى ئەۋەش بەئامانجى پاراستى
كىش و سەرۋاى شىعەرە كە.

فەزىلەت: گەۋرەى و لەپىشى لەبارى ئەخلاقيەۋە.

سەنا: ھەلدان و پىداھەلگوتن. سەناگۇ: كەسىك كە بە كەس يان لايەنىكدا ھەلدەلىت.

تەبىع: مەرخ

ھاتىف: بانگدەر، پەيامپەنەر

دىن تەلەب: خۋازيارى دىن

جوۋد: دلتاۋاى، بەخشنەبى

خۋان: سىفرە

بەرمەكى: بىنەمالەى بەرمەكىان ۋەزىر و دەسلەتدارى خەلىفەكانى عەبباسى بوۋن لە
سەدەى ھەشتەمى زاپىنىدا.

به‌زل: به‌خشنده‌یی

سه‌خا: به‌خشنده‌یی

به‌ره‌کات: کۆی به‌ره‌که‌ت، دامه‌زرانی خێر له‌لایه‌ن خوداوه.

عه‌ره‌سات: سه‌حرای مه‌حشر

حه‌و: حه‌وت

حه‌و سه‌مات هه‌موو ته‌ی کرد: ئاماژه‌یه به‌و قسه‌یه‌ی وا ده‌گوتری‌ت پیغه‌مبه‌ری ئیسلام له‌شه‌وی میعراجدا حه‌وت ته‌به‌قه‌ی ئاسمانی به‌چرکه‌یه‌ک بری و گه‌یشه‌ قاتی حه‌وته‌م.

په‌ی کردن: له‌کار خستن، لاق شکاندن

په‌زیرایی: میوانداری، فارسییه.

گولستانی ئیره‌م: باخی ئیره‌م، یان باخی شه‌ددا، یان باخی عه‌دن، باغیکی ئه‌فسانه‌یه، که له‌قورئاندا وه‌ک "ارم ذات المعاد" ئاماژه‌ی پیکراوه. ئاوات لیره‌دا وه‌ک باغیکی راسته‌قینه‌باسی ده‌کات و ده‌لێ به‌هۆی چوونی پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌وه بۆ میعراج، نه‌مامه‌کانی ئه‌و باغه‌بالایان کرد و خۆنچه‌یان ده‌ره‌یتنا.

به‌حری عه‌رووزیی شیعه‌که،

خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعله‌ن فعلن

خۆش بېروايى

يارېبى خېر بى، قەلىن قېراندې
وتەيەكى بوو، بە قرە گەياندى
نازانم چۆنە بەو بەيانىيە
بەقرەقر ھاتوۋە، لە سەربانىيە
زانىم گىرنگە وشەى قشقەرە
ھەرچەند بى خېر و پىس وبەدقەرە
بەلام داخەكەم، لىيى ھالى نەبووم
ھەرچەند ھەولېدا، بەوتەكەى نەچووم

سەيرىكى خۇشتر لەمن پرويداۋە
دلى مال كاۋل سەرى سوور ماۋە
دلى شىت وپىت، پەرىشان و كەيل^{۴۹}
عاشق بە جوانى، لە بنەمالەى لەيل
سارا و كىو وكەژ مەلبەندى ئەون
وەحشى و درپندە ھاودەنگى ئەون
تازە لە قىسم چوۋە ئەو دله
ئەو دله وىرانە، ئەو دله بە كۆلە
دلى واى ناۋى گىرۆدەى ئەوين
وەخت و بى وەختان لەمن بگىرئ قىن
وەك مەجنوون گېروو بگىرئ بۆ لەيلا
كار وپىشەى بى شىن و واۋەيلا

لە دەقەكەدا وەك پەرىشان نووسراۋە.^{۴۹}

لە شیعەرە سەرەتاییەکانی ئاواتە و لە فەزای ھەر ئەو شیعەرەدا یە کە نمونە ی لە دیوانی شاعیرانی کورددا زۆرن بۆ نمونە، "ھێلانە ی ڕووخا" ی ئاوات و "دوو باز پێکەو" ی مامۆستا ھەژار و شیعری "قانع و کەرەکە ی" لە دیوانی مامۆستا قانعدا.

لەو چەشنە شیعەرەدا شاعیر قەسە ی دلی خۆ ی لە زمان بالندە یان ئازە لیکەو ڕادە گە یێت. بەلام لێرەدا ئەو پە یامە ھەندیک گێژ و گومیی تێدا یە لەبەر ئەو ی شاعیر دەلی من لە قەرە و قەسە ی قەلەرەشە کە تێنە گە ییشتم! باشە ئە گەر شاعیر، کە بەرگۆ ی قەسە ی قەلە کە بوو، لێی تێنە گە ییشتی، ئە ی خویتەری بی خەبەر چۆنی لێ تێگات! خۆ ئە گەر خویتەری لێی تێنە گات، ئە ی ھۆکار بۆ ھۆندنەو ی ئەم شیعەر یان باشتەر بلیم ئەم نەزمە چیە؟

ھەرچۆنیک بیت، پە یامی ناو شیعەرە کە ناگاتە خویتەر و ڕەنگە ھەر بۆ یەش بوو بیت کە شاعیر لە فەردی پێنجەمەو دەست دەکات بە گێژانەو ی ڕووداویکی تر، "سە یریکی خۆشتر لەمن ڕووداوە..."

ئەم ڕووداوی دوو ھەمەش گە لێک ساکارە: دلی شاعیر عاشقی جوانیک بوو کە لە بنەمالە ی لە یلا یە- دیارە لە جوانیدا؛ ئێتر ئەو دلە چوو بە لای لە یل و لای خۆ ی نەماو، ھەر بۆ یەشە کە شاعیر شین و واو یلا یە تی. ھەر ئەو ھەندە و تەواو!

من دوو بەشی شیعەرە کەم بە دەستە قەسە لیک جیا کردۆتەو کە خویتەر بە ھاسانی ھەست بە دوو ڕووداوی جیا جیا ی ناو شیعەرە کە بکات. ئایا خویتەر پە یو ھەندیک لە ئێوان ئەو دوو بەشەدا دە یێت؟ ئایا عینوانی "خۆش ڕوای" کە لە دیوانە کەدا بۆ شیعەرە کە دانراو ھەردوو بەش دە گریتەو یان تەنیا بۆ بەشی عاشقی نییە کە یە تی؟

قێاندن: دەنگی قەلە ڕەشە یە. بە کە سیکیش کە ھەوالی خراپی بی بیت دە لێن دە قێتی. ھۆکارە کەشی ئەو ئەفسانە بی جی و بی بنەمایە کە ئە گەر قەل بیتە سەربان یان ھەوش و دیواری مایێک و بقرێت، سەرەتای گە یشتنی ھەوالیکی ناخۆشە و خاوەن مال ھەول دەدات قەلە برسی و ھەژارە کە لە سەر دیوار و بانێ مالە کە ی دەریکات!

بەد فەر: بەد قەدەم، شووم

بە وتە کە ی نەچووم: بە قەسەم نە کرد، لێی تێنە گە ییشتم.

کاول: وێران

شیت و پیت: پیت وشه ی موهمه له، واتای هه مان شیت ده داته وه.

که یل: دلته نگ و به خه م په ست

که ژ: کینو

به کول: له جوش، گهرم داهاتوو

گیرۆده: ئه سیر

گروو: بیانوو

جنيو شه کر

ئەي زيبی گولستانم، تەشریفی قەدەت^{۵۰} دلبەند
تەعریفی بەچیکەم من؟ سەرۆه و گۆلی لێ پەيوەند!^{۵۱}
موددیکە گرفتاری پەفتاری^{۵۲} بەد و چاکم
جاری درۆ، جاری راست؛ عاشق بە چ بێ خورسەند؟
ئەو قامەتە پەعنایە بۆمن کە لەدەس نایە
جیگەي من و دڵ ناکا، سەدەها دلی لێ بوو بەند
خاکی بەری پیت، چاوم! سورمەي 'بەسەر'^{۵۳} ی کوێرە
تیری مۆژە کەت فێرە کوێرکا 'بەسەرم'^{۵۴} هەرچەند
فەرمایشی تۆ چابوو، شیرین و دلارا^{۵۵} بوو
بەولێو جێتۆشە کرە، بەو شێو کەلامت قەند
بێچارە دلی "کامیل" گیرۆدەيی خالت بوو
بۆ دانەفەری زولفت کردی لە پرا دەربەند؟

چۆمی زەنیل، ۱۳۱۴ ی هەتاوی بەگوێرەي هەردوو دەقی چاپکراو
(لەپەرە ۷۳ ی چاپی ئەنێسی و ۸۵ ی چاپی جەعفەر)

^{۵۰} . چاپی ئەنێسی: تەشریف قەدەمت. من دەقی جەعفەر بە تەواوتر دەبینم لەبەر ئەوەي میسراعی دواتریش
هەر لە باسی قەد و بالادایە ئەک قەدەم.

^{۵۱} . چاپی ئەنێسی: سەرۆه، گۆلی لێ پەيوەند.

^{۵۲} . لە چاپی جەعفەردا کۆما (وێرگول) ێک کەوتۆتە دواي وشەي گرفتاری کە زیادی و ناپیوستە.

^{۵۳} . لە دەقی چاپی مامۆستا ئەنێسیدا "بەسەر" هاتوو و واھەيە حونجە عەرەبییە کەشی هەر وایت بەلام وشە کە
لە کوردی و فارسیدا بێجمی "بەسەر" ی پێدراو و منیش بە "بەسەر" م دانا.

^{۵۴} . بروانە پەراویزی پێشتر.

^{۵۵} . چاپی ئەنێسی: دڵ ئارا

عینوانی شیعره که له چاپی ئه‌نئیسیدا 'جئێو شه‌کر' ه، که له ده‌قی شیعره که وه‌رگیراوه. شوپن و ریکه‌وتی گوترانی شیعره که له هه‌ردوو ده‌قدا وه‌ک یه‌کن. سه‌باره‌ت به‌ ریکه‌وتی سالی ۱۳۱۴ ی هه‌تاوی [۱۹۲۵ ی زاینی] ده‌بی بلیم من پێش چاوپیکه‌وتی دیوانی چاپی جه‌عفر، به‌ دیوانی چاپی مامۆستا ئه‌نئیسیدا چوومه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بزنام یه‌که‌م شیعره‌کانی ئاوات هی چ سالیکن. به‌ داخه‌وه‌ له‌ویدا زوربه‌ی شیعره‌کان سال و مانگیان بۆ دیاری نه‌کراوه‌ به‌لام له‌ نێو ئه‌وانه‌دا که ده‌ست نیشانی ریکه‌وتی گوترانی شیعره که کراییت، پارچه‌ شیعی "به‌هار هاته‌وه‌ (لاپه‌ره ۱۰۴) هی سالی ۱۳۱۲ [۱۹۳۳] یه، پینچ خشته‌کیه‌ک (لاپه‌ره ۱۳۴) هی سالی ۱۳۱۳ [۱۹۳۴] ه وپاشان ده‌گاته‌ ئه‌م شیعره، که له سالی ۱۳۱۴ [۱۹۳۵] دا گوتراوه. واته‌ ئه‌وانه‌ کۆنترینی ئه‌و شیعرانه‌ و له‌ویدا ریکه‌وتیان بۆ راگه‌یننراوه. ئه‌وانیتر هی سالی ۱۳۱۵ به‌ره‌وژوورن و زۆریش. به‌ گوێره‌ی ئوتۆ بیۆگرافی کورتی سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌، مامۆستا سه‌ید کامیل له‌ ۱۲۹۱ چۆته‌ به‌ر خویندن و له‌ سه‌روه‌دی سالی ۱۳۰۰ (سالیک و دوان که‌متر) دا، له‌گه‌ڵ مامۆستا عه‌باس حه‌قی له‌ ئاوابی "باغچه‌ی" بۆکاندا فه‌قی بوون و شیعیان هۆندۆته‌وه‌ (لاپه‌ره چاره‌ده). به‌م پێیه‌، ده‌بی له‌ سالی ۱۳۱۴ دا که‌ ئه‌و پارچه‌ شیعی سه‌ره‌وه‌ی هۆندۆته‌وه‌، ۳۲ سالان بوویت و ئه‌زموونی شیعیشی که‌م نه‌بوویت. دیاره‌ ئیستا کاره‌که‌ هاسانتر بۆته‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چاپی جه‌عفر ریکه‌وتی سالی هه‌موو شیعره‌کانی دیاری کردووه‌.

سه‌باره‌ت به‌شویتی گوترانی شیعره‌که‌ش ژینامه‌ی سه‌ره‌تای دیوانی چاپی ئه‌نئیس یارمه‌تیه‌کی باش ده‌دات: "له سالی ۱۳۱۳ دا بابم وه‌فاتی کرد و دوا سالیک مال‌م چووه‌ "ئاشی چۆمی زه‌نبیل"، سالیک له‌وئ بووم و به‌ کشتوکال ر‌امده‌بوارد..." که‌ وابوو، ئاوات له سالی ۱۳۱۴ دا له "ئاشی چۆمی زه‌نبیل" بووه‌ و ئه‌و شیعره‌شی له‌وئ گوتووه‌. ئاشی چۆمی زه‌نبیل شیوه‌ گوندێک بووه‌ به‌ دوو س‌ن ماله‌وه‌ و ئه‌وه‌ یه‌که‌م مل‌ک و نیشه‌جیی ئاوات بووه‌. شوپنه‌که‌ له‌ گوندی زه‌نبیل زۆر نزیکه‌.

دیارد‌ه‌ی به‌رچاوی شیعره‌که‌ چه‌ند ته‌رکیبی ر‌ازاوه‌ و بیک‌رخ نه‌سم‌راون:

"ته‌شریف قه‌ده‌مت دلبه‌ند" (یان "ته‌شریفی قه‌دت دلبه‌ند")، "سه‌روی گولی لی په‌یه‌ند"، "جئێو شه‌کر" و "شیوه‌ی که‌لام قه‌ند".

"زیی گولستان" ته‌رکیبکی تازه‌ نییه‌ به‌لام جوانه‌. واته‌ دۆسته‌که‌ی شاعیره‌ونده‌ جوانه‌ ته‌نانه‌ت باخ و گولستانیش ده‌پ‌رازیته‌وه‌.

"تەشرىف قەدەمت دېلەند": دەيى واتاي ئەوۈ بىداتەوۈ كە دېم بەند بوو بە قەدەمى
خاۋەن شەرەفتەوۈ.

"سەرۈ، گۈلى لى پەيۈەند": واتە بالاي دۆست بەرزە وەك دارى سەرۈ و دەم و
چاۋى گۈلىكە لەو دارە پەيۈەند كراۋە.

"رەفتارى بەد وچاك" ھى دۆستى شاعىرن نەك ھى خۆى. يار درۆ و راستى پى دەلئىت
و ھەر ئەوۈش واى كىردوۋە نەتوانئىت لە بەلئىنەكەى دلىنايئىت، كەوابوو ناكىرئ رەزامەند
و خۆشحال بئىت.

"جىگەى من و دل من ناك،....": لە كاتىكدا سەدان دل بە قامەتى يارەوۈ بەندىن، يارە
بئوۈفەكەى شاعىر لە مالى دلىدا جىگەى دلى ئەو ناكاتەوۈ و لىناگەرئىت لەوئىدا
دەبىشئىت و بەوۈۈ بەستىرئىت.

"خاكى بەرى پئىت....": ئەى چاۋەكەم، خاكى بەرى پئىت سورمەى چاۋى كۆپرە!
ئەوۈش لە كاتىكدايە كە تىرى موزگانن چاۋم كۆپر دەكات. واتە تۆ ھەم دەردى و
ھەم دەرمان. لەلايەكەوۈ بە برژۆلەكانن چاۋم كۆپر دەكەى لەلايەكى دىكەشەوۈ
خاكى بەرى پئىت سورمەيە بۆ ئەو چاۋە كۆپرە و چاكى دەكاتەوۈ.

"بەو لئوۈ....": جئىۋىش بەو لئوۈۈ شىرىنانەوۈ، وەك شەكرە و بەو شئوۈ و شئوۈزەشەوۈ
كە تۆ ھەتە، كەلامت وەك قەندە.

"بۇ دانە فېرى؟....": واتە دلى كامىلى بئىچارە فېرىۋى خالى پوۋتى خوارد و چوۋ بۇ دانە
بەلام لە پرىكدا زولفت خستىە داۋ! لە ديوانەكەدا "بۇ دا نەفېرى" نووسراۋە كە ھەلەى
تايپە و دەيى "دانە" بەسەريەكەوۈ بنووسرىت و بۆشايى نەكەۋىتە نئوان پئىتەكانىەوۈ: بۇ
دانە فېرى....

شاعىر لەم شىعرەشدا وەك چەند شويئى دىكەى ديوان، خۆى لە دلى جياۋاز دادەنئىت :
"جىگەى من و دل ناك...": واتە بە تەعبىرى شاعىرانى كۆن، بىدلە و بىدلئىش ناو و
لەقەبى بولبولانە.

بەحرى عەروۋزى شىعرەكە،

ھزج مئمن اخرب: مفعول مفاعيلن // مفعول مفاعيلن

تیر وکەوان

ئەو نیرگسی پر فیتە و شۆرە، چ بەقینە!
چەند مەست و چ خوممار و چ عەیار و بەتینە!
ئەبرۆی کە لە سەر چاویە، برۆا بکە، چاوم!^{٥٦}
ئەو ھەر لە کەوان کیشیی و ئەم ھەر لە کەمینە
ئەو من بە فیدای خواوەنی ئەو تیر و کەوانە!
ھەرچەند کە دڵم کاری ھەموو زام و برینە
ئەو دڵ! مەبە دەربەندی غەمی ناوکی غەمزە!^{٥٧}
ساپژە برین، مەوقیعی ئازادی و ژینە
یانی کە لە ژێر سایەیی زولفی شەو زەنگی
رۆژ دەردەکەوئ، کاری خودای گەورە بینە!
لەم کەشمە کەشی تیر و کەوان، چاو و برۆیە
دیم رەحمەتی حەق نازلە، زانیم بە قەرینە
"کامیل"، وەکوو تەیریککی بەھار دیتەووە کوستان،
ھاتۆتەووە ئەم کێو و کەژ و مەزرەعە شینە

ئاشی زەنبیل، ١٣١٥ی ھەتاوی

(لاپەرە ٥٥ ی چاپی ئەنێسی و ٢٠٧ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنێسیدا 'کەوان و کەمین' کە لە دوو وشەیی فەردی
دووھەم وەرگیراوە و گەلێک ھەڵبژاردنێکی جوانە. بەلام من ھەول دەدەم بۆ ئەوێ

^{٥٦} چاپی ئەنێسی: چاوی بە

^{٥٧} چاپی ئەنێسی: ناوکی

سەر له خوێنەر نهشیوینم، له سەر پێودانی چاپی جهعفر برۆم و هه‌ربۆیه‌ش
عینوانه‌که‌ی ئه‌وم لێره‌ داناهه‌.

شیعریکی غه‌رامیه‌، له‌ ته‌مه‌نی ٣٣ سالی شاعیردا گوتراوه‌. وێده‌چیت سالی ١٣١٥
(١٩٣٦) سالیکی پر له‌ هه‌لسووړان بووبیت بۆ ئاوات له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌و ساه‌دا شیعریکی
زۆر گوتراون و له‌ دیوانه‌که‌یدا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه‌.

نیرگس: له‌ شیعری کلاسیکی کوردی و فارسیدا چاوی دلدار به‌ گوله‌ نیرگس
شوبه‌یتراوه‌. ئاوات له‌ یه‌که‌م فهرده‌دا، له‌باتی چاوی نیرگس، خودی نیرگی به‌
ئسته‌یعاره‌ هه‌تاه‌ و هه‌وت سیفه‌تیشی داوه‌ته‌ پالی. یه‌کیان خومماره‌، که‌ له‌ دۆخی
ئاساییدا ده‌بوایه‌ خومار بیت به‌ واتای چاوی نیوه‌ خه‌والووی یار، به‌لام پێداویستی
کیشی شیعره‌که‌ وای کردوه‌ پیتی میم به‌ شه‌ده‌وه‌ دابنیت.

شۆر: شه‌ر و شۆری و فیتنه‌ ئه‌نگیزی له‌و سیفه‌تانه‌یه‌ و له‌ شیعری کلاسیکه‌ماندا به‌ چاوی
یار دراوان.

چاوم! رووی له‌ خوێنهری شیعره‌که‌یه‌.

که‌وان کیشی و که‌مین: فهرده‌که‌ ساکار و تیگه‌یشتنیشی هاسانه‌ به‌لام کاتی لێی ورد
ده‌یه‌وه‌ واهه‌یه‌ بیرسی کنی که‌وان کیشی ده‌کات و کنی چۆته‌ که‌مینه‌وه‌؟ که‌وان کیشی
به‌ واتای تیر هاویشته‌ و ئه‌وه‌ش کاری چاوه‌ نه‌ک برۆ، چونکوو چاوه‌ ته‌ماشای ده‌کات و
تیری نیگا ده‌خات بۆ دلی عاشق. که‌وابوو، که‌وان له‌ که‌میندایه‌ و نیرگس تیر
ده‌هاوێت؟ دیاره‌ ئه‌نجامه‌که‌شی ده‌بێته‌ ئه‌وه‌ی چاوی نیرگس له‌ که‌مین (بۆسه‌)ی
ئه‌برۆدایه‌ و خه‌ریکی شه‌ره‌ له‌گه‌ڵ عاشق.

که‌وان و که‌مین: جیناسیکی ناته‌واویان لێ دروست کراوه‌.

ئه‌ی من...: باوه‌کوو دلم هه‌مووی برینداری ئه‌و تیر و که‌وانه‌یه‌، به‌لام ئه‌ی دیسانه‌که‌ش
من به‌ فیدای تیر و که‌وانه‌که‌ بم! من قسه‌یه‌کم هه‌یه‌ له‌سه‌ر وشه‌ی 'کاری'. ئه‌گه‌ر
بگوترایه‌ دلم هه‌موو زام و برینه‌، تیگه‌یشتنی هاسان بوو، به‌لام "دلم کاری هه‌موو زام
و برینه‌" یانی چی؟ خۆ کاری دلم ئه‌وه‌ نییه‌ زام و برین دروست بکات! که‌وابوو، ئه‌و
'کار' ه‌ له‌ویدا چ ده‌کات؟ واهه‌یه‌ بلێن کاری دلم هه‌موو ئه‌وه‌یه‌ به‌و زام و برینه‌
پابگات و ساپێژیان بکات، به‌لام ئه‌وه‌ به‌ روونی له‌ شیعره‌که‌ ده‌ر ناکه‌وێت. هه‌روه‌ها
ناتوانین بلێن ئاماژه‌یه‌ به‌ ته‌عیری 'برینی کاری' واته‌ برینی قوول و مه‌ترسیدار له‌به‌ر
ئه‌وه‌ی ده‌بی ئه‌وده‌م به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌ بخوێنرێته‌وه‌.

ئەي دىل: لە شىئەرى زۆر شاعىرى كورد (مەولەوى، ۋەفائى و...) دا ھاتوو، شاعىرانى
 فارسىش، بە كۆن و نوپو، زۆربەيان لە شىئەرى خۆياندا ھىتاويانە (حافىز، ئىتتىھاج و...).
 شاعىر بە عادەت گلەيى يان نەسىحەتى دلى دەكات و دەلى ئەي دىلەكەي خۆم!
 مەگەر سەرەتا پىم نەگوتى وابوو و واچوو...؟ دىل لە شىئەرى كۆنى ئىمەدا ھەمىشە
 سەرەپۆيە و بە قسەي عەقل ناكات. ئەو نەسىحەت و پىن پىشاندانەش كە دژبەرى
 ئازادىيە، بەشىكە لە كەلتورى كۆمەلگاي باوك سالارى كە تىيدا باوك (و بە گشتى
 نەسلى كۆن) پىياز بۆ منداڵ و نەسلى نوئ ديارى دەكات نەك خۆيان.
 دەرەند بوون: دەرەست بوون، گوئ پىدان و خەم خواردن و بەتەنگەووبوونى شتىك.
 ناوك: فارسىيە و لەو زمانەدا ۋەك ناوەك دەگوتىت كە 'مىغىر' واتە بچووك كراوى
 وشەي 'ناو' بە واتاي 'تيرە'. ناوەك، دەبىتە تىرى بچووك، تىرۆكە. ئەو چاو تىر
 دەھاوئە.

غەمزە: ئاماژە كردنە بە چاو. فارسىيە.

ساپىژ: چاك بوونەووى برىنە.

شەو زەنگ: شەوى زۆر تارىك و ئەنگوستە چاو (ھەنبانە بۆرىنەي مامۆستا ھەزار).
 پۆژ دەرەكەوئ: لە شىئەرى كۆندا زولف شەو و پرومەتى دىلدارىش پۆژە.
 بەگوئەرى شاعىر، لە تارىكى زولفى ياردا پۆژى پروو دەرەكەوئ و ئەو شەكارى
 خوداي گەورەيە.

كەش مەكەش: تەركىيىكى فارسىيە: بگرە و بەردە.

پەحمەتى حەق: دەبى دەرەكەوتنى پرووى يار بىت.

نازل بوون: ھاتنە خوارەو.

بە قەرىنە: تىگەيشتنى ناراستەوخۆ و بەھۆى واسىتەو.

تەير: بالندە. فەردىكى گەللىك رازاۋەيە. چۆن تەيرىكى زۆر لە پايز و زستاندا بەرەو
 گەرمىن كۆچ دەكەن و پاشان لە بەھاردا دەگەرپتەو كويستان، سەيد كامىلىش دەلى
 [لەم بەھاردا] مىنىش ھاتوومەتەو ئەو كىو و كەژ و مەزرا شىنە.^{۵۸}

بەحرى عەرەبىي شىئەكە،

مىن اىرب مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن

^{۵۸} 'بەھار' بە ھۆى شىنى مەزراو ھىتاو، دىنا لە شىئەكەدا نىيە.

تەختەى سەرئاو

سازام، بە خودا، چابوو لە گەڵ ھەر خەم و دەردم
وێستام لە بەرابەر ھەموو سەختیم، کە مەردم
دانیشتوو بە ھەر دەشت و بیابان وە کوو تۆزم
جارێک کە لە دووی قافلە ھەستم، وە کوو گەردم
گا تۆزم و گا گەردم و گا دەردم و گا مەرد^{۵۹}
بەروانە لە گەڵ حادیسە مەردم، بە نەبەردم
بە سراو ھەموو شەشەدری دنیا لە منی زار
لەم تەختەیی سەر ئاوە نەما مۆرەیی نەردم
سەد چەل دلی "کامیل" چەلەمە و تەنگی وەبەر ھات
بەو حالەو ھەر ماو، تەماشای دلی بەردم!

زەنبیل، ۱۳۱۵ی ھەتاوی

(لایەن ۹۱ ی دیوانی چاپی ئەنێسی و ۱۱۸ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە دیوانی چاپی ئەنێسیدا 'دلی بەرد' کە ئەویش وەك ئەمیان لە
فوکابیولەری ناو شیعەرە کە وەرگیراوە. بە بۆچوونی من دلی بەرد گەلێک زیاتر لە گەڵ
ناوەرۆکی گشتیی شیعەرە کەدا، کە وەستان و بەرانبەری کردنی سەخڵەتیی ژیان و
کۆلەدانە، یەك دەگرێتەو. تەختەى سەرئاو بێ ھیوايیەکی لێ دەبارێت کە لە
شیعەرە کەدا نییە و تەنانەت پێچەوانەکی ھەست پێدەکرێت. گەرچی دلی بەرد
واتایەکی نەرێتیشی ھەیە و بۆ کەسانی دڵرەق و بێ دەربەست دەگوترێت.
شوێن و سالی گوترانی شیعەرە کە لە ھەردوو دیواندا ھەر یەکن.
لە یەكەم شیعەرەکانی ئاواتە و لە تەمەنی ۳۳ سالییدا گوتوو یەتی.

^{۵۹}. چاپی ئەنێسی: گەمەرد

بە بۆچۈنى مەن يەك لە سەر كە وتووترىن شىعرە كانى شاعىرە. بوخت، قورس و قايم،
پېر لە ئىستىعارە و شوبھاندنى جوان، كىشىكى سوار و پىتىمىك، واتايەكى ئىنسانى و، بە
شىۋە يە كىش بانگەواز بۇ خۇپراگرى و ئازايەتى و وەستان لە بەرانبەر سەخلەتتى ژياندا.
واهەيە كاتى شاعىر دوو جار لە شىعرە كە دا خۇي بە 'مەرد' ناودەبات لە زىھنى
ھەندىك خويەرى ئەمرويدا واتاي زالىەتى و گرنگايەتى پياوى لى وەربگىرىت، كە
پاستىشە بەلام 'مەردى' واتاي ئازايەتلىش دەبەخشىت و لەو واتايەدا بۆچۈنى شاعىر
زۆر جىگەي رەخنە لىگرتىن نايىت.

بەرابەر: شىۋە كوردىيە كە لە ئەدەبى ئەمرودا 'بەرانبەر' و بەرابەر زياتر فارسىيە.
بەھەر دەشت و بىابان: شىۋازىكى فارسىيە بۇ 'لە ھەموو دەشت و بىابانىكدا'
ھەر: ھەموو

گا دەردم و گا مەرد: جگە لە جىناسى ناقىس دروست كردن، پەيوەندىكى مەنتىقى لە
نىۋان دەرد و مەرد دا نىيە. لە چاپى ئەنىسىدا لە جياتى 'گا مەرد'، نووسراۋە 'گە مەرد'
كە ھەندىك فارسىترە. ھەست دەكەم لە ئەسلىشدا ھەر وا بوۋىت لەبەر ئەۋەى ئاۋات
زۆرى سىل لە وشە و زاراۋەى فارسى نە كىردۆتەۋە. ھەرچۇنىك يىت، گا، يان گە،
ھەردوك بە واتاي جاروبارەن.

حادىسە: پۈوداۋ؛ دەبى نىياز لە پۈوداۋى ناخۇشى ژيان يىت.
بە نەبەرد: ئەھلى مىللىتى و شەپ و بەگژداچۈنەۋە.
شەشەر بەستىران: زاراۋەيەكى ناۋ يارىيى تاۋلە (تەختە نەردە)، واتاي بى ماۋە و
دەرەتان مانەۋە دەبەخشىت.

تەختەى سەرئاو: كىنايەيە لە كەسپىك كە دەرەتانى ھەلئاردنى پىگا و پىيازى خۇي
نەيىت و دياردەيەك لە دەرەۋەى ئەۋ، جەلۋى كارى ژيانى بۇ گىرتىت. شاعىر لە
ۋشەى 'تەختە' ئىھامى دروست كىردۈۋە كە ھەم ئامازەى بە يارىيى تەختەنەرد (تاۋلە)
تىدايە و ھەم بە تەختەى بەلەمە شكاۋىك كە بە سەر ئاۋەۋە مايىت و نەزائىت شەپۇل
بۇكويى دەبات.

چەل: جار

بەۋ ھالەۋە ھەر ماۋە: سەرەپاي ئەۋ ھەموو تەنگ و چەلەمەيەش كە توۋشم ھاتۋە،
دىسان دىلم ھەر لىدەدات؛ سەيرى ئەۋ دىلم بىكەن چ بەردە!

بەحرى عەروۋىي شىعرە كە،

ھىج مىثن اخرب مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فاعولن

ئاخري زهمانه

ههروا خودا خودامه كه ماويك ببي، ده مي
لهو قهبره پر له ئيشهوه دهركهم ده مي خه مي
پوژم وهكوو شهوانه، به تاريكي راده بي
شهو كوتر و كويزم و نه چراييك و نه شه مي^{٦٠}
پوژم به ئيتيزارهوه دهروا ههتا شهوئ
چ بكهم ئهمن؟ شهو يش نه ره فيقي، نه هاوده مي
جهرگ و دلم له ته، له ههناوم تكاوه خوين
سوورما سهرم، خودا، نه دهوايي نه مه لحه مي^{٦١}
سيرپي دلم له بي كه سيبا رهنكه دهركه وي
ههرچي دهكه م نيه، نه ئه نيسي، نه مه حره مي
پوژ و شهوم به جاري له لا وهك جهه ننه مه
قابيز له بهرچي نايه ته لام پوحمي ده مي؟
"كاميل!" خهريكي چي؟ مه گه نه تيبستوه ده ئين:
بو ئاخري زهمانه شوكور ماويه ده مي

ئاشي زهنبيل، ١٣١٥هـ تاوي
(لاپه ره ٦٠ ي چاپي ئه نيسي و ٢٤٢ ي چاپي جه عفر)

عينواني شيعره كه له ههردوو چاپدا وهك يه كه.

^{٦٠} چاپي ئه نيسي: شهو كوتر و كويزم، نه چراييك نه وا شه مي

^{٦١} ئه م فهرده له چاپي جه عفر دا نابينريت، من له چاپي ئه نيسيم وهرگرتووه و ويزگول (فاريزه) كانم به مه بهستي
هاسان كردني خوئندهوه ي شيعره كه لي زياد كردووه.

له شيعره سهره تاييه كانى ئاواته و شاعير له سالى گوترانى شيعره كه دا ۳۳ سالان بووه. تەنيایى و ئىنتىزار و بى ھاودەمى و بە گشتى، پەش بىنى بە ژيان لە ھەموو وشەيەكى شيعره كه دەبارىت. ئەو پۆحه، كەم وزۆر ھەميشە لە گەل ئاواتدا بووه و تا كۆتايى ژيانى لە گەلدا ماوئەتووه. وەك ئەوئە ھەموو كات و ساتى چاوەپروانى مردنى خۆى و كۆتايى دنيا بوويىت لە كاتىكدا تەمەنى ئەم دنيايە لای كەم ۴ و نيو مليارد سالە و بەحسابى زانستى، تا ئەودەمەى كه ھەتاو تيشك بەاويىت و زەوى گەرم بكاتەو، ژيان ھەر دەمىيىت و ئەو واتاى چەند مليارد سالى ديكە دەبەخشىت، ئىتر شاعيرى ئىمە و باوەرە ئايىنيەكەى لەمەر قىامەت و كۆتايى جىھان و ژيان چى دەلێن و چى دەخوازن، مەيلى خۆيانە.

خودا خودا كردن: شتيك بە ئاوات خواستن.

ماويك: ماوئەك. ماوي، دەمى

قەبرى پر لە ئيش: لە پوانگەى شاعيرەو، ژيانى خۆيەتى يان ژيان بەگشتيە.

دەمى، خەمى: جناسى ناتەواويان لى پىكەپتراو.

پادەبى: تىپەر دەيىت

كوتر: چاوكر (كوپر بو كوتر) (ھەنبانە بۆرينەى مامۆستا ھەزار).

ھەناو: زگ، ئەوئەى لە ناو زگدايە.

سەرسووپمان: سەرسام گرتن و گىژبوون، لە شتيك بەباشى تىنەگەيشتن.

ئەنيس: ھاودەم.

مەحرەم: ئەو كەسەى وا دەتوانى سفرەى دلتي لە لا بكەيتەووه.

قايىز: قابض الروح، بەحسابى موسولمانان، عىزرائيلى مەلەكە، كەخودا ئەركى گيان كيشانى مرؤف و گياندارانى ديكەى پى ئەسپاردوو.

دەمى: بدەمى، پۆحم بدەم بەقايىز.

مەگە: مەگەر، بۆچى مەگەر. ديارە شاعير بەحسابى كيشى شيعر پيتى كۆتايى وشەكەى پەراندوو، بەلام لەگوتنى ئاسايى خەلكيشدا ھەندىك جار ئەم شىوازە لە وشەكە بەرگوئ دەكەويت.

مەگە نەتبستوو دەلێن: لە رابردوودا ھەر چەند سال جارىك دەنگۆ بلاو دەبوو ھەو ھەو كاتى دنيا ئاخىر بوونە و نووسراوئەكەى بى سەرە و بەرە دەست بەدەست دەگەرا كە

فلانہ پوڙ دنيا ٽاخر ده بٽ. ٺهوه پروايه کي بي بنه ماي خورافييه که له سهر بنه ماي
 فٽر کردنه ٺاينيه کان دانراوه، دياره هيچ ٺه ساسيکي زانستيشي نيه.
 بو ٽاخرى زه مانه: شاعير خو شحال که بيستويه تي ده لٽن ده ميک زياتر نه ماوه دنيا
 کو تاي پي بٽ.
 ده مي: ٺيهامي تيدايه: شاعير له م شيعره دا سي جار به واتاي دم و کات و يه کجار به
 واتاي پٽداني هٽناوه.
 ده مي و هاوده مي: جيناسي ناته واويان پي دروست کراوه.
 به حري عهروزي شيعره که،
 مضارع مثنى اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

مەجنوون وەرە!

مەجنوون وەرە قوربانى سىقاتى ھەسەنت بىم!^{۶۲}
ھەيرانى سەفائى نەجد و ولاتى يەمەنت بىم!
كوژراوى بىابان گەپى و دەر بەدرىتم
شەيدايى ھەموو چۆلگە و دار و دەونت بىم!
ھەر جىگە گەشىتى، و تەنت بوو لە زە عىفى
قوربانى ھەموو گەرد و غوبارى و تەنت بىم!
چاوت بوو ئاوپاشى چەمەنزار و گولستان
شەيدايى گولستان و بىساتى چەمەنت بىم!
ھەر كەس نىيە وەك تۆ بە خەتاجوو لە مەحبەبەت^{۶۳}
قوربانى سىمى ئاھووبى سەحراى خوتەنت بىم!
مردووبى قسەى خۆشم و لەھجەى نمە كىنت
ئاوبردەبى نوتقى خۆشى شەككەرشكەنت بىم!
بۆ ھاودەمى تۆ قايلە "كامىل" بە شەو و رۆژ
قوربانى رەش و پرووتى و زە عىفى بەدەنت بىم!

زەنبىل، ۱۳۱۵ى ھەتاوى

(لەپەرە ۶۴ ى چاپى ئەنىسى و ۱۰۹ ى ديوانى چاپى جەعفەر)

عنوان لە ھەردوو چاپەكەدا وەك يەكە و سالى و شويى گوترانى شيعرەكەش لە ھەدو كياندا ھاوشيوەن.

^{۶۲} چاپى ئەنىسى: سفاتى

^{۶۳} چاپى ئەنىسى: ھەر كەس نىيە وەك تۆ، بە خەتاجو لە مەحبەبەت

غەزەلەكە لە چاپى ئەنسىدا ھەوت فەردە لە كاتىكدا چاپى جەغفەر فەردى پىنجەمى
لەخۇ نەگرتوو و شەش فەردى تۆمار كردوو. ئەو شەش فەردەكەيە:

"...ھەر كەس نىيە وەك تۆ، بە خەتا چوو لە مەحبەت

قوربانى سىمى ئاھووبى سەحراى خوتەنت بىم..."

لەبەر ئەو پاستىيەى كە كاك جەغفەر و ھاوکارەكانى ھۆكارى ئەو ھەلاواردنەيان
پانەگەياندوو، من بە ھەلەى چاپ يان شتىكى ناگرنكى ئەوتۆى دادەنیم و ھەربۆيەش
لیرەدا خستۆتوومەتە ناو دەقى شىعرەكەو. لە لایەكىترەو و اتای شىعرەكە ھەندىك
ئالۆزە و ھاھىيە دژ بە پاشماوێ فەردەكان بوەستیت كە دەكرێ ئەو شەش ھۆكارىك
بیت بۆ قرتاندن و لەكۆل خۆ كردنەوێ.

لە يەكەمین شىعرەكانى ئاواتە و لە سالى گوترايدا، كە ۱۳۱۵ (۱۹۳۶ ی زاینی) بیت،
شاعیر ۳۳ سالان بوو.

شىعیرىكى غەرامیيە، تیدا شاعیر خۆى بەرانبەر بە 'قەيسى عامیری' (مەجنون)، قارەمانى
ئەفسانەيى عارەبان كردوو كە بە تايبەت لە كوردستان و ئێراندا لە پێگەى مەنزوومەى
لەيلى و مەجنونى نيزامى گەنجەييەو ناسراو و لای كەم دوو يان سى جار
ھاوشۆەى كارەكەى نيزامى لەزمانى كوردیشدا گوتراو، كە يەكيان ھى مەلا
وہلەدخانە.

شاعیر بە پێداھەلگوتنى ناوى شوین و ھالەتەكانى مەجنون، ناپاستەوخۆ دەيەوێت بلى
منیش كردەوێ مەجنوونیم پى باشە و بۆ ھاودەمى ئەو باشم و اتە بە كورتى، خۆیشم
مەجنوونىكى ئەم سەردەمەم. ئەو دەكریت لەژێر تەئسىرى لاويەتیدا گوترايیت (كە لەو
تەمەنەدا ھىشتا لى دوور نەكوتبوو) يان ھەر وەك زوربەى شاعیرانى پۆژھەلاتى
ناوينى دواى زال بوونى بىرى ئىسلامى، تەنیا بە خەيالات خۆى بە عاشق و مەجنون
زانیییت!^{۶۴}

سيفاتى ھەسەن: خو و خەدى باش.

^{۶۴} وەك چۆن زوربەى شاعیران باس لە شەراب و مەستى و چوون بۆ خەرابات دەكەن پى ئەوێ تامى شەرابان
كردبیت يان جارێكىش چووبیت مەيخانە! ديارە ھەندىك كەس بۆ ئەو جەمكەنە واتای عیرفانى دەدۆزنەو و
شیر و پۆييان بۆ دیتنەو كە شەراب مەجازیيە و عیشق فلاھە و خەرابات فیسارە و ھەر ھەموو ئەو جەمكەنەش
بە خودا و پەيوەندى مرۆڤ لەگەڵ ئەووە دەبەستەو، واتە عیرفان.

نهجد و يه مهن و يبابان و چؤلگه: ئهو شويتانه ي عهره بستان وا په يوه نديان به حيكايه تي له يلا و مه جنوونه وه هه يه.

دار و دوه ون و چه مهنزار و گولستان و بيساتي چه مهن: واهه يه له و يبابانه ي وا مه جنووني تيدا ده ژيا هيچكام له وانه ههر بوونيان نه بووييت و ته نيا خه يالاني شاعير خولقاند بني!

قسه ي خوش و له هجه ي نمه كين و نوتقي خوش: سيفاتيكن شاعير داوניה ته پال مه جنوون. واهه يه هوكاره كه ي ئهو نهرم ونياني و ميهره بانيه بيت كه به گوږه ي چيرؤكه كه، له مه جنوندا ده بينرا. نمونه يه كي ئهو كاته يه وا له يلي له گهل تاقي كچاني ده سته خوشكي ده چيته سه يري سه حرا و له وي چاويان به مه جنوون ده كه وييت كه به ته نيا كاسه يه كه وه دانيشتووه، له يلي گالته ي پي ديټ و كاسه كه ي، واته هه موو دارايي و ملك و ماله كه ي ده شكيني، مه جنووني ئه ويندار له جياتي تووره بوون و پيناخوش بوون، شانازي به كرده وه ي له يلاوه ده كات و ده لي دياره له يلا مني خوش ده ويټ دهنه چون زياده له هه موو ئهو خه لكه، ده هات و كاسه ي مني ده شكاند! ئهو توانه وه ي مرؤفه له ئه ويندا.^{٦٥}

يان ئهو دهمه ي وا باوكي ده بياته زياره تي هج بو ئه وه ي له خودا بيارپته وه خه يالاني له يلا له سه ري دهر بكات، مه جنوون به پيچه وانه، ئالقه ي دهر گاي كه عبه به ده سته وه ده گريټ و له خودا ده پارپته وه به لكوو رؤربه رؤژ ئه ويني له يلا له دليدا زياده بكات! ده گوتريټ ئهو به شه ي له يلي و مه جنووني نيزامي يهك له شاكاره كاني شيعري ئهو بيت:^{٦٦}

قسه يه كيشم هه يه له سهر شيوازي نووسراني هه نديك وشه له هه ردوو چاپي ئه نيسي و جه عفه ردا: وهك ده بينين، له هه موو فهرده كاندا شاعير خوي به كووژراو، شهيدا، حهيران، قوربان، مردوو و ئاوبرده ي مه جنوون داده نيټ و بهم شيويه ده يه ويټ بليټ

^{٦٥} اگر با ديگران ش بود ميلي / چرا ظرف مرا بشكست ليلي؟

^{٦٦} ... ميگفت گرفته حلقه در بر / كامروز منم چو حلقه بر در

در حلقه عشق جان فروشم / بي حلقه او مباد گوشم

گويند ز عشق كن جدائي / اين نيست طريق آشنائي

تا:

گرچه ز شراب عشق مستم / عاشق تر از اين كنم كه هستم!...

منیش وەك ئەوم. ئەو چەند سېفەتە ھەندىك جار لە شىعرە كەدا بە شىۋەى ئاساسىي نووسراون و كراون بە چاۋگە، بۇ نموونە، شەيداي چۆلگە لە ھەدوو چاپدا وەك شەيدايى چۆلگە و مردووى قسەى خۆش وەك مردووى قسەى خۆش نووسراو.

ئەو شىۋە نووسىنە و دانانى /ى/ يەكى ئىزافە لە كۆتايان، لە ھەندىك وشەدا جياوازيە كى واتا دروست ناكات بەلام لە ھەندىكى دىكەدا دەيكات: ئاسايە بلىين شەيداي گولستان يان مردووى قسەى خۆش؛ بەلام شەيدايى و مردووى لەبارى پىژمانەو دەبنە شتىكى دىكە و سېغەيەكى دىكە دروست دەكەن. ئىمە ئەگەر بنووسين شەيداي ھەموو جۆگە و دار و دەوونت بىم، دىسانەكە خويەتەر بۇ پاراستنى كىشى شىعرەكە وەك شەيدايى دەخويىتتەو و ئىمە پىويست ناكات ئەو /ى/ يەى دووھەمى لى زياد بكەين. مەن لام وايە دەقى دەستنووسى شاعىر خويشى ھەر وا بوو، لەبەر ئەوئەى دوو چاپەكە ھەندىك جار لەگەل يەكتەدا جياوازيان ھەيە و ئەوئەش دەتوانىت بە واتاي ئەو بەدات كە بۇچوونى ئامادەكارانى دوو ديوانەكە تىكەل بە كارى شاعىر بوون. ھەرچۇنىك بىت، ئەو خالىكى گىرنگ نىيە و دەكرىت چاوى لى بپۆشريت.

ھەركەس نىيە وەك تۆ بە خەتا چو لە مەحبەت: واتاي ئەم مىسراە زۆر پوون نىيە و وردبوونەوئەى دەوئەت. ئايا ھەركەس دروستە يان ھەر كەس؟ ئەگەر بەسەرەكەو بنووسرين دەبىتە ئەوئەى ھەموو كەسىك وا نىيە بەلام ئەگەر بيانكەين بە دوو بەش و بلىين ھەر كەس نىيە واتە بە شىۋەى پەھا يەك كەسى دىكەش پەيدا نايت وابى. ئەنىسى بە شىۋەى 'ھەر كەس' ى نووسىو.

ئىنجا، 'بەخەتا چو لە مەحبەت يانى چى؟ ئەگەر بلىين كەس وەك تۆ لە مەحبەتدا بە خەتا نەچو، ئىتر دژ بە فەردەكانى دىكەى غەزەل وەستاوين و بە گشتى ئىدانەى عىشقى مەجنونىمان كىردووە لەكاتىكدا شاعىر بە درىژايى غەزەلەكە پەسى ئەو مەجنون بوون و ئەويندارىيە دەدات و دەيەوئەت خۆى وەك ئەو بىت. تۆ بلىي كاك جەغفەر و ھاوکارەكانىشى تەنيا لەبەر ئەم ھۆكارە نەبووئەت كە فەردەكەيان چاپ نەكردووە؟

لەھجەى نەكىن: شىرىن زمانى و قسە خۆشى.

نوتقى خۆشى: بۇ پاراستنى كىشى شىعرەكە باش وايە وشەى خۆش وەك 'خوئەش' ى ناوچەى ئەردەلان بخويترتتەو بەلام لەگەل ئەوئەدا نىم نووسىنەكەشى بگۆررىت لەبەر ئەوئەى شاعىر خۆى واى نووسىو.

شه ککه رشکه ن: ئیستیلاجیکی فارسییه به واتای که سیکی شیرین زمان که
 قسه کردنه کانی وهك شکاندنی کلۆقه ند له ده مدا چیژی شیرین به بیسه ر به خشیت،
 نازانم کئ بووه بۆ یه که مجار له ئه ده بی فارسیدا که لکی له و زار او وه رگرتوو به لام
 حافظی شیرازی (سه ده ی هه شته می کۆچی) شانازی به وه وه کردوو که شیعه کانی له
 به نگاله ی هیندستان ده خویننه وه و به خویندنه وه یان هه موو تووتیه کانی هیند واته
 دوو پات که ره وه ی شیعه کان، شه کر ده شکینن^{٦٧}

به حری عهرووزیی شیعه که،

هزج مثنی اخرب مکفوف محذوف: مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن

^{٦٧} شکرشکن شونده همه طوطیان هند / زین قند پارسی که به بنگاله میروود

پاشای بهار

ئەوا کاتی خەباتی بولبولانە
دەمی پشکووتنی خونچە ی گولانە
نە تەنیا جۆگە وو جۆبارە زەنویر^{٦٨}
گول و لالە لە ئاسۆگ و تەلانە
نە تەنیا ھەر مەرۆ بەشدارە ئەمەرۆ
دەرودەشت مەستی بۆنی سونبولانە
ھەموو جی خوار و ژووری زەرد و سوورە^{٦٩}
کەسێ بیت و سەرنج دا عاقلانە
دەزانێ بەخششی پاشای بەھارە
بەلێ وایە عەتایی عادلانە
ھەچی زیرووحە، شایی کەوتە نێو دڵ
زەمانی خۆشیی و چەپڵە و پلانە
لە سەر جۆگانە ھەلپەپکیی کورپوکال
کە بەزمی بولبولانیش سەر چالانە
ھەموو دنیا سەراسەر وەک بەھەشتە
نەماوە پۆژی ماتە ی ناو کولانە
کونەرەش بۆ کەسیکە بێ گول و دڵ
ئەوا کاتی گولان، جیژنی دلانە
"ئیمامی" بانگ دەکا: ئەو جیژنە پیروژا!

^{٦٨} چاپی ئەنێسی: زەنویر. دەبج ھەلە ی چاپ بیت.

^{٦٩} چاپی ئەنێسی: خوار و ژوورە

له كورد و كيزوكالي ژيكلالانه

ناشي چؤمي زهنييل، ١٣١٥ ي هه تاوي
(لاپه ٣٥ و ٣٦ ي چاپي نهيسي و ٢٠٢ و ٢٠٣ ي چاپي جعفهر)

عينواني شيعره كه له چاپي نهيسيدا "جيژني دلال" هه. ههردوو عينوان له دهقي شيعره كه وهرگيراون

له شيعره سه ره تايبه كانى ئاواته، غه زه ليكي بن بزوكهيه و له بارى ناوهرؤكه وه جياوازه له زوربه ي شيعره كانى ديكه ي شاعير. ليژه دا، نه باس له مردنه و نه ترسي خوداي توله نه ستين و پردى سپرات و ئاگرى جهه نه نه! به هاره و نوي بوونه وه ي سروشته و دلشادي لاوان وشايي و هه لپه ركيان له گونديكي كوردستان؛ هيچي تر! نه ته نيا: نه كه هه... ته عبيريكي فارسيه و له ميژه هاتوته زمانه كه مانه وه. له ههردوو فهردى دووه هم و سيته مي غه زه كه دا هاتووه و نه دووپات بوونه وه يهش زور جوان نانوييت.

زه نويز: جيگه ي بلندي هه وا سازگار (هه نانه بوينه)
ئاسؤگ: ئاسؤ، ئوفوق.

ته لان: به نهنه، به رزايي كيؤ (هه نانه بوينه)

گول و لاله: ويده چيت شاعير چه مكي "گول" ي تايبه ته به گوله باغ (رؤز) كرديت. گول و لاله له ئاسؤگ و ته لانه دهبي به واتاي نه وه بيت كه له سه ر چياكان و له دووره دهستي گوند، گول شين بوون و به دي ده كرين، يان سه ره تاي به هاره و ده كه وتني گول به شيويه كي سروشتي چاوه رواون ده كريت.

به شداره نه مړؤ: له چيدا به شداره؟ شيعره كه به راشكاوي نه يگوتووه، به لام هه ست ده كريت نيازي شاعير به شدار بوون له رازاوه يي سروشت و بوني سونيوله.

هه موو جي... له چاپي نهيسيدا 'هه موو جي خوار و ژووره' هاتووه. ويتاچيت جياوازيه كي زوري واتاي له نيوان دوو ده كه كه دا هه بيت. دهبي شاعير ويستيتي بلي خوار و ژووري هه موو جي كه به پهنگي زهرد و سووه رلي گول] رازاوه ته وه. من دهقي جعفهرم به بي گري و گولتر زاني و نهوم هه لبارد.

به لام نايا بو ديتي نه و رازاوه يه پيويسته كه سيك سه رنجي عاقلانه بدات؟ نه گهر نه م فهرده به فهردى دواتره وه گري نه دهين، ته عبيري 'عاقلانه' ناو شيعره كه مه نتيقي

نانوئیتت واتە دەبی ھەست بکەین کە تەنیا بەھۆی سەرۆا دروست کردنەو ھەوئ قوت بۆتەو. بەلام با پروانینە فەردی دواتر:
دەزانئ... تیدەگات. کئ تیدەگات؟ دیارە ئەو کەسەئ وا عاقلانە سەرنج دەدات (فەردی پیشتر).

بەخششی پاشای بەھار: ئاوات، بەگشتی ھەموو دیاردەئەکی سروشتی و کۆمەلایەتی بە خوداوە پەیوەند دەدات و ئەو ھەوئ لێرەدا جوانیی سروشتی بە بەخششی پاشای بەھار دانائە ھەندیک لەو نۆرەمە جیاوازە. لە سالی گوترانی ئەم غەزەلەدا، شاعیر ۳۳ سالان بوو و دیارە توانیویەتی واقعی پروانیتە جیھان. باوەکوو سۆفایەتی و باوەری ئایینی ھەر بەسەر فیکریدا زالی بوو و ھەموو دیاردەئەکی لە کاری خودادا خۆلا سە کردۆتەو، کە دوورە لە عەینیەت و واقعی دیاردەکان، ئەو ھەش بۆ نمونە لە پارچە شیعری 'مەحشەر' دا بە باشی دەرە کەوئت.

کاتی دەبینن تەنیا سالیکی داوی گوترانی ئەم شیعەر، شاعیر لە شیعری مەحشەردا دەگەڕێتەو سەر حۆللەئ مەرەسئ و گوناه و تۆبە و ئاگری دۆزەخ و داوای لیووردن لە 'شفیع المذنبین'، ھەندیک بۆمان سەمەرە دەنوئیتت، بەلام ئەو باوەرە و ھەئە و ھیچی لە گەل ئاکرئت.

زیرووح: 'ذی الروح' ی عەرەبییە، گیاندار.
پلان: کوی 'پل'، پل لیدان یان پلە لیدان، چەقەنە لیدانی کاتی گوئگرتن لە گۆرانی بن بزوین و سەما و ھەلپەرکئ.

ھەلپەرکئ لەسەر جۆگەئ ئاو: ئەگەر کوپان لەسەر جۆگە ئاو گەری ھەلپەرکئ بیەستن، کە دیارە بەستوویانە، ھۆکارەکەئ دەبی یەک لەم دوانە بیت:

کچانیش دێنە سەر کانئ و جۆگەئ، ئەودەم دەستی کوپان دەگرن و دەبیتە رەش بەلەک کە دایکی کوردانەئە؛

چوونە سەر ئاو و پرووناکیی واھەئە پاشماوئ پەسمیکی دێرینی میتراپی بیت کە دەبی تا ئیستاش لە گوندەکانی ناوچە و لە ئاو گەلە کەماندا ماییتەو.^{۷۰}
ماتە: ماتە گرتن، کز و مات لە شوئیتیک دانیشتن.

^{۷۰} بۆ زانیاری زیاتر لە سەرر پەیوەندی ئاو و ئایینی میتراپی لە ناوچەئ بۆکان، پروانە: ئەنوەر سولتانی، "بۆکان، شوئەواریکی میتراپی و یادگاریکی ژن-خودای ئاناھتا"، لەسەر مالبەری پۆژھەلات- بۆکان (بەشی نووسەران).

کولانه: به گشتی، شوینی تهنگه بهری مریشک و کهله بابیه له ناو مالدا، به لام لیږه دا مالی مرویشنه. شاعیر، که ده بی له دریژی ماوهی زستان و له ناو مال دانیشن جارز بوو بیټ، چوارچیوهی به رتهنگی ژووری ناو مالی به کولانه شوبهاندووه.

کونه پښه: زیندان. لیږه شدا همیسان شاعیر ناو مالی به زیندان شوبهاندووه. ده بی ناوات زور هله لوه دای سروشت و دهشت ودهر و دژی دانیشن له ناو مال بوو بیټ.

ئو چیږنه پیروز! وادیاره شیعره که بو نه ورؤزی سالی ۱۳۱۵ ی هه تاوی (۱۹۳۶ ی زایینی) گوترا بیټ. شاعیر دوی په سنی به هار، پیرؤزیایی نه ورؤز له گه لی کورد و له کچانی ژیکه لانه ده کات.

ئاشی زه نیل: یان "ئاشی چؤمی زه نیل" ئاوا بیه کی بچووک بوو به ژماره یه کی زور که می مال هه رعه یه و موریده وه له نزیک گوندی زه نیل. ئه ویش ملکی هه مان بنه مال هه سیدی زه نیل بوو (نازانم ئیستا چؤنه). له ژینامه ی سهره تای کتیبی "شاری دل" دا، هاتووه: "سید کامیل پاش وه فاتی باوکی، سالی ۱۳۱۳ (۱۹۳۴) ده چیه ئاشی چؤمی زه نیل و سالیکی له وئ نیشته جی ده بی، پاشان به شیوه یه کی په سمی له گه ل کاک، یانی سیدی زه نیل مال جودا ده کاته وه." (ل. ۴۰). له په راو پتری هه مان لا په ره شدا هاتووه: "... سید کامیلیش له په نا مالان چهند چاوه خانویه کی پیکه وه ناوه و ماوه ی سالیکی لی ژیاوه." ئو زانیاریانه له گه ل سالی گوترا نی شیعره که دا که م و زور یه که ده گر نه وه، به و جیاوازییه وه که ده بی له نیوان ۱۳۱۳ و ۱۳۱۵ دا، زیاتر له سالیکی، له وئ ژیا بیټ.

به حری عهروزیی شیعره که،

هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

بۆ ئاگاداری

له ههست و خوست و خورپه و خهياالات
له نوورپه و نووزهى چهيوان و مالات
له خشه ومشه و گرمه و ناله نال
له چوونى شهو و پوژ و مانگ و سال
له سه رما و گهرماي زستان و هاوين
له عاشق و مه عشووق، له تىنى ئهوين
له تالى و سوپرى، له خراپ و چاك
نازا و بى غيرهت، له پاك و ناپاك
له زور و له كهه، له خووش و ناخووش
له زانا و نهزان، به هووش و بيهووش
له گول و بولبول، باغ و گولزاران
له شنهى خووشى كاتى به هاران
تو ئاگادارى خوى تاق و ته نيا
خوى خاوهن كه رهه، بى و نه و هاوتا!

زه نىيل، ١٣١٦ى ههتاوى

(لاپه ره ٢٠٣ و ٢٠٤ى چاپى ئه نىسى و ٣٣٤ى چاپى جه عفر)

عينوانى شيعره كه له ههردوو چاپدا وهك يه كه.

غزه ليكه له په سنى خودادا گوتراوه، شاعير له پيگه ي پيز كردنى هه نديك سوغرا و
كوپراوه، به خودا و زانيارى و توانا كانيدا هه لده لىت. سه ره تا هه نديك دياردهى
هاوچه شن (مراعات النظر) و دژ به يهك (متضاد) له گه ل يه كتردا ريز ده كات بى ئه وهى
به خويته ر بلنى ئه م كاره بوچى ده كات واته خويته ر له چاوه ر و انيدا ده هيليتته وه بزاني

شيكردنه وهى ديوانى ئاوات / ٩٩

كەي ئامانجى قىسەكانى دەست نىشان دەكات ئىنجا لە فەردى مەقتەعدايە كە دەلئ
خوای تاق و تەنيا تۆ لە ھەموو ئەو شتەنە ئاگادارى!

بەشيك لەو سىفەتانەى وا لە شىعرەكەدا ھاتوون "ئىسمى دەنگ"ن. دەگوتریت لە زمانى
ناكامل و پاشكەوتوودا ئىسمى دەنگ زياترە لە زمانە پيشكەوتووەكان. ئيتىر نازانم
كوردى لەو ئىسمى دەنگانەى زۆرن يان كەم! نوورە، نووزە، خشە، مشە، گرمە و
نالەنال لەو چەشنە ناوانەن.

خوست: ھەنبانە بۆرىنەى مامۆستا ھەزار ئاواى واتا بۆ لىداووتەو: "جوولە، بزووتن
(ھەست و خوست)".

مشە: دەنگى ھەناسە لە كەپۆدا (ھەنبانە بۆرىنە).

بەحرى عەرووزىي شىعرەكە،

مقارب مثنى ائلم (ھجايى): فع لن فعولن // فع لن فعولن

مەھشەر

خالى نوستووا! ھەستە، بەستە؛ ئىستە رۆژى مردنە!
كاتى لىك جىابوونەۋەى چاكە و خراپە كردنە^{۷۱}
گویت لە دەنگى نەفخى سوورە، لى دەدا، ئاگات دەكا
پىت دەلى ھەشرە، لە ترسان شىرى نەپ ھەروەك ژنە
چاۋەپى بن، وا تەرازوۋى خىر و شەپ ھاتۆتە گۆپ
سەگ بە خالى ئەو كەسەى خىرى بە قەد خىرى منە!^{۷۲}
بالى ئالاي كىيە ئەودەم سەدەھەزار چاك و خراپ
دەچتە ژىر سايەى، لەوى دا چاۋەپى لىووردنە
ئەحمەدى موختارە، شىرىن سوارە، ئەو سەردارەيە
پوۋى لە ھەركەس بوو، لەوى دا كاروبارى پۆشنە
ئەى "شفيع المذنبين"! دەستى من و داۋىتى تۆ
دیمە ژىر ئالات و پىم كە، گەرچى ئىحسانم ونە
وەك دەلىن ئەمنىش لە نەسلى پاكى تۆم، ئەمما ئەمن
پوۋپەش و خاۋەن گوناھم، كارم ئارەق پۆشتە
ئاگرى دۆزەخ نەبى، ناتۆيتەۋە ئەو ماززە
لى گەپى بتۆيتەۋە، با ساف بى ھەروەك ئاينە

زەنبىل، ۱۳۱۶ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۱۱ و ۱۲ ى چاپى ئەنىسى و ۲۰۴ ى چاپى جەغفەر)

^{۷۱} چاپى ئەنىسى: چىاگردنەۋەى

چاپى ئەنىسى: بەقەت ^{۷۲}

عینوانی شیعره که له چاپی ئه‌نێسیدا "ئاره‌ق ڕشتن"ه، که له دێڤی سه‌وته‌می غه‌زه‌له‌که‌ وه‌رگیراوه. مه‌حه‌شر و زیندوووبونه‌وه له‌ ڕوانگه‌ی ئاینه‌وه‌ش ناوه‌ڕۆکی سه‌رجه‌می شیعره‌که‌یه.

ئهم غه‌زه‌له‌، ته‌نیا یه‌ك ساڵ دوا‌ی غه‌زه‌لی پاشای به‌هار گوتراوه، به‌لام له‌باری ناوه‌ڕۆکه‌وه وه‌ك ئه‌وه ده‌چیت که په‌نجا ساڵ دواتر و له‌ سه‌رده‌می پیری و په‌كه‌وتوو‌یی که‌سیکی ئیمانداردا گوترا‌یت! ئه‌ویان دونه‌یه‌کی ڕ له‌ شادی و خۆشی ده‌هینایه‌ به‌رده‌م خۆیته‌ر به‌لام ئه‌میان نه‌فخی سوور و سه‌ر و گونا و تۆبه و ئاگری دۆزه‌خ و پارانه‌وه‌ بۆ له‌ گوناخ خوش بوون! ئه‌و جیاوازیانه‌ ڕه‌نگه‌ بکریت به‌م شیوه‌یه‌ لێك بد‌ریته‌وه که ئاوات وه‌ك مه‌لا و سه‌یدیکی شیخ زاده، که خۆشی هه‌ر به‌ شیخ ده‌زانرا و ده‌ستی ماچ ده‌کرا^{٣٣}، له‌ هه‌ره‌تی لایه‌تیه‌وه‌ شیخ و مه‌لا و تۆبه‌کار بووه و به‌ چاویلکه‌ی ئه‌و هه‌لوێسته‌ که‌مه‌لایه‌تیه‌شه‌وه‌ ڕوانیویه‌ته‌ جیهان. به‌لام له‌ عه‌ینی کاتدا عاشقه‌ سروشت و ده‌شت و ده‌ریش بووه و له‌ په‌سنی به‌هار و باغ و گوڵ و ئاودا شیعی گوتوون، وه‌ك چۆن له‌ به‌رانه‌ر هه‌ل و مه‌رجی سیاسی کوردستان و ناوچه‌که‌شدا به‌رپرس بووه. به‌کورتی، ئاوات ئه‌گه‌ر سۆفیش بوو‌یت، سۆفیه‌کی ویشکی ناو قابیغی به‌رته‌نگی خانه‌قا نه‌بووه که بێ خه‌به‌ر له‌ جیهان ییت و ته‌نیا 'حووی ئه‌للا' بزانی و به‌س!

خالی‌ نوستو: ڕووی شاعیر له‌ خۆیه‌تی. به‌لام سه‌یر نیه‌ که‌سیك له‌ ته‌مه‌نی ٣٤ ساڵیدا به‌خۆی بلیت ئیتر ژیان به‌سه‌ و کات و ڕۆژی مردن‌ته‌؟ به‌مه‌ی ئه‌و بۆچوونه‌ ده‌بی ئه‌و دیارده‌یه‌ ییت که پێی ده‌گوتری سۆفیا‌یه‌تی و ئاین!

هه‌سته، به‌سته و ئیسته: جیناسیکی نا‌ه‌ویان لێ دروستکراوه و تێیاندا مۆسیقای داخ‌لی پیتی /ت/ ده‌گاته‌ گوی.

لێك جیاکردنه‌وه... ئاماژه‌یه‌ به‌ دوا‌ی مردن و ڕۆژی سه‌ر.

نه‌فخی سوور: شه‌پووری فریشته ئیس‌رافیل، که به‌ گوێره‌ی ئیسلام، هه‌والی داها‌تی ڕۆژی قیامه‌ت ده‌دات.

شیری نه‌ر...: ئه‌وه ڕوانیته‌کی نابه‌جیه‌ به‌ ژیت‌درا. ئه‌م‌ڕۆ ئه‌و چه‌شنه‌ هه‌لا‌واردن و جیاوازی‌دانا‌نه‌، کاریکی نابه‌سند و پتو‌سته‌ هونه‌رمه‌ند و ده‌ست به‌ قه‌له‌می کوردیش خۆی لێ بپاریزن. شاعیر ویستوو‌یه‌تی بلی هه‌یه‌ت و ترسی ڕۆژی سه‌ر به‌ ڕاده‌یه‌ك

^{٣٣} ناسناوی 'کامیل شا' ی ئاواتیش هه‌ر له‌وه‌وه‌ دیت.

زۆره كه شىرى نىرىش لىي ده ترسىت و كز ده بىت، به لام ئه وهى له قالى به راوردكارىي هىرى فىزىكى شىر و ژندا ده برپوه، كه سهد برىا وى نه كرده. ته رازووى خىر و شه پىش هر به شىكه لهو ئه فسانانى و اه له ستراون و به گوهرى ئه وان، ده بى له رۆزى قىامه تدا خودا به قه پانىكه وه له سه حراى شام دابنىشيت و به كه به كه كردارى رابردووى خه لكه كه هه لسه نكىت و بزائى تاى ته رازووى چاكه و خراپه ي كى قورستره تا حه والهى به هه شت يان جه هه ننه مى بكات. ئه وانى ئه و مېتولژىيانه يان خولقاندووه كوئى ته رازووى سهر دووكانى ورده فروش، يان قه پانى قه پاندارىكيان داوه ته ده ست خودا و ئه و شانويه يان پىك هىتاوه، ئه وه هونه رىكى به ته واوه تى سوورپىنالىستىيه و شاعىرى ئىمه ش هه مووى به راست وه رگرتووه.

گوڤ: گوڤاى، ده شتاى و زه وىنى ته ختى سهر به رزايى چىا.

سه گ به حال بوون: ئاماره به بهو به دبختى و بىچاره بيهى وا سه گ له كۆمه لگاي ئىمه دا هه يه تى كه برىتى بىت له بى به شىبون له خىر و خوشى و لىدران و داركارى و ده ركران له مال و به برسىه تى له كولانان خه وتن. ئىمه ته نانه ت منداله كانىشمان فىر ناكه ين له گه ل سه گ و پشيله ي هه ژاردا به به زه بى بن.

بالى ئالا: ئالا، عه له م، په رچهم. ئاماره به بهو قسه بيهى كه له رۆزى حه شردا ههر پىغه مبه رىك ئالاي خوى به ده سته وه ده گرىت و شوپه هه لگه ركه كانى ده چنه ژىر عه له مى ئه و؛ جا پىغه مبه ره كه له لاي خودا بويان ده پارپته وه بو ئه وهى له گوناهايان خوش بىت و نه ياننىرپته جه هه ننه م. ئه و شانويه ش كارىكى هونه ريه و زيه نىكى هونه رمه ند توانويه تى بىخولقنىت ده نا كامه ده شته لهو دنياه دا كه مىلارده ها خه لكى هه زاران و هه زاران سالى تىدا كوئىته وه و چۆن له وى ئالاي خويان بناسنه وه و بچنه ژىرى و چۆن ئه و هه موو خه لكه به كه به كه هه لسه نكىترىن و لىك جيا بكرپته وه؟ پاشانىش بچنه چ ده شتا بيه ك كه به هه شت بىت! ئه و حىكا به تانه ته نانه ت له گه ل باوه ر به خودا به كى زانا و شاره زاي ئه سراهى مه خلووقدا به ك ناگرپته وه.

بال: لايه ن

ئه حمه دى موختار: پىغه مبه رى ئىسلامه. ئاماره به بهو رپوايه ته به كه ئه گه ر پىغه مبه رى ئىسلام رىنگه به هه ركه سىك بدات بچپته ژىر عه له مى، ئىتر ئه وىش لاي خودا شه فاعه تى بو ده كات و له ئاگرى جه هه ننه م رزگارىي ده بىت. كاروبارى رۆشنه، واته ئه نجامى باشه و ده برپته به هه شت.

شفيع المذنبين: شەفاعەتخوازی تاوانباران، پیغمبەری ئیسلام.
ئىحسانم ونە: چاکەم دیار نییە، واتە چاکەم نەکردوو و ئەوی کردوو مەھموو ھەر خراپە بوو.

نەسلی پاکی تۆ: ئاماژە بە ھەوێ ئاوات سەید بوو و دەگوترێ سەیدیش ئەولادی پیغمبەری ئیسلام، ھەربۆیەش پێی گوتراوە 'سەید' کامیلی ئیمامی. بەلام ئەوێ جیگەى بیر لیکردنەوێ ئەو بەشە و گوتووێتی: "وەك دەلێن..." ئەو وەك دەلێنە یانی چی؟ ئاوات کە مۆفێکی خوێندەوار بوو، دەبێ زانییێ ئەولادی پیغمبەر دەبێ لە رەگەزی سامی بن و کەسێکی وەك ئەو کە ئاریایی، یان لە رەگەزی قەومە کۆنەکانی ناوچە وەك گۆتی و لۆلۆبی و ماننا، ناکرێ سەید و ئەولادی ھەرەبێکیشت. بێت.

کارم ئارەق پڤشتە: لە پەيوەندی وشە و عیبارەتی پڤشتەدا بە دەلی من پوورەش و خاوەن گوناھم، ھەر بۆیەش خەجالت دەکێشم. ئەو ئارەقە ئارەقی خەجالتی و شەرمەزارییە.

مارز: لاسار، کەلە رەق و گۆئ نەبیست.

ناتوێتەو ئەو مارزە: کێیە ئەو مارزە؟ من جگە لە خودی شاعیر ھەست ناکەم ئاماژە بە کەسێکی دیکە تێدا بێت. ئاوات لە سەرکۆنەکردنی خۆیدا سنوور نانا سێت و بە ھەموو شیوەیەك خۆی بچووک دەکاتەو و بە تاوانبار لە قەلەم دەدات. لێرە دەلی کەسێکی وەك من، کە گۆئ نەبیست و لاسارم، بە ھیچ ئاگرێك ناتوێمەو و قال نابم واتە پاك نابمەو بە ئاگری جەھەننەم نەبیست، کەوابوو ئەو شفيع المذنبين، تکایە لە شەفاعەت کردنم دەست ھەلبگرە، با بکەومە جەھەننەمەو بەلکوو لەویدا بتوێمەو و لە پڤگەى ئەو تەوانەوێتەو ئاوتەى دلم ساف و بێگەرد بێت.

بەحرى ھەروزی شیعەرە،

رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

پى پەستىم

وہك قەلەم دايمەن سىياكارم^{۷۴}
بۇيە بەو زولفى تۈۋە دىل بەستىم
گەرچى پىرم، بە عىشقى تۈ سەيرە
كەچى جوانە كەلام و ھەلبەستىم
چاۋە كەم! چاۋى تۈ بە وشيارى
دەرفىنى دىل، دەلى مەستىم!
چوۋمە باغى گولان و لى كەۋتم
وہك جلە، بى سەدا و بى پەستىم
بەلكوۋ تۈ يىتتە باغ بە سەر مەندا
پابرى؛ بۇيە مات و بى ھەستىم
بە رەقىبى سەگم بلى بەس بى!
ھىندە ھات ئەو لە دووم، لە پى خستىم
دەچمە كىۋان دەلىم مەم مەجنون!
ۋىلى مەشۋوقەيىكى ژىردەستىم
وہكوۋ چۈن "قەيس"ى كەردە مالىۋىران
ئەمنى خست لە پى كە ھەلەستىم
بەمكوۋى و بەمپى بە خەنجەر و شىر
وہك "نىمامى" لە پىشى راۋەستىم
گەردىگلان، ۱۳۱۷ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۴۸ و ۴۹ى ديۋانى چاپى ئەنىسى و ۱۱۹ى چاپى جەغفەر)

^{۷۴}. چاپى ئەنىسى و جەغفەر: دايمەن

عینوانی شیعره که له دیوانی چاپی ئەنێسیدا 'سیاکار'ە که ئەویش وەك ئەمیان له وشەگەلی ناو شیعره که وەرگیراوه. من 'سیاکار'ی چاپی ئەنێسیم پێ جوانه بههۆی ئەو پراستییهوه که له فەردی یه کهمی شیعره که وەرگیراوه و ئەو فەرده لهوانتر پازاوه تر و ناسکتر دهبینم. بهلام زیاتر پێم باشه لهسەر پێ و شۆیتی دیوانی جهعفر برۆم و به تایتلی جیا جیا سەر له خۆتەر نهشیوێتم.

شۆین و سالی گوترانی شیعره که له هەردوو دیواندا هەر یه کن.

له شیعره سه ره تايه کانی ئاواته و له ته مه نی ۳۵ سالی دا گوتوویه تی.

شیعریکی ساکاره له به حریکی ساکار و په واندا گوتراوه، وشه ی ساکاری تیدا به کار هینراوه و ئیستعاره و ته شبیهاتی کهم به لام جوانی هه یه به شیوه یه ک که تا پاده یه ک به شیعریکی 'سهل و ممتنع'ی ده زانم.

هه ست ده کهم مه تلعه، واته فەردی یه کهمی غه زه له که دا که وتییت و فه وتاییت له بهر ئەوه ی به عاده تی شیعری کلاسیک ده بوايه دوو میسراعی فەردی یه کهم سه روا ی هاوچه شنیان بیت که لێره دا ئەوه نابینریت. 'سیاکارم' له گه ل 'هه ستم' ناتوانن پیکه وه دا بنرێن. مه سه له که چیه، نازانم.

وهك قه لهم...: شوبه اندێکی زۆر جوانه. به عاده ت، قه لهم به پهنگی رهش ده نووسن و په شی بلاو ده که نه وه، هەر بۆیه ش شاعیر به سیاکاریان ناوده بات و ده لێ من که دايم دلم به زولفی یاره وه به ستووه و ئەویش په شه، که وابوو هه می شه وهك قه لهم، کارم سیاکاریه.

جوان: ئیهامی تیندایه. واتا نزیکه که ی نزیک ی 'پازاوه' یه به و مانایه ی که شیعره کانم پازاوه و جوانن. به لام واتای دووری 'گهنج و لاو' که ده توانی ئەوه بیت سه ره پای پیری و به سالا چوویی خۆم، به هۆی عیشتی تۆوه، قسه و هه لبه ستم لاو و گه نجن. له بیرمان نه چیت وشه ی 'گهنج' له واتای 'لاو' دا تورکیه و کوردی نیه. عیشت: ئەوین. له باشووری ولات له ژێر کارتی که ریی زمانی تورکیدا وشه که شیوازی 'عه شق' ی به خۆیه وه گرتووه.

چاوه کهم...: ته نزیک نهمی تیندایه. چاوت به وشیری دلم ده دزیت به لام پاشان ده لێ سه رخۆش بووم و نه مزانی!

لێ که وتم: پراکشام

جەلە: دەبىي رېشەي دارى قەراغ ئاۋ بىت گەرچى لە ھەنبانە بۆرىنەي مامۇستا ھەژاردا
واتاى دىكەشى بۇ لىدراۋەتەۋە ۋەك گىياھەكى سەرئاۋى ۋەك قەۋزە و تەنانەت
جانەۋرى بېچوۋكى ئاۋ ئاۋ و ھەشت پى. ھەركام لەۋانە مەنزوروى نەزەرى شاعىر
بوۋىت دەبىي واتاى بەرپىن كەۋتوۋىي پىشلىكراۋى و بى ھەست و خوستىشى تىدا
بىت.

پىن پەست: پىخوستكراۋ. واتاھەكى دىكەي ۋشەي پەست، نزم بوۋنە. پىن پەست دەبىي
كەسپكى بىدەنگ و سەدا و گۆشەگىرى لە كۆمەلگادا زۆر بە ھەند ۋەرنەگىراۋ بىت.
بەلكوۋ تۇ... ئەم فەردە لە پەيۋەندى فەردى پىشتىردايە و دەلى من بۆيە خۆم پىن
پەست و پىخوست كەردوۋە كە تۇ بىي و پىن لە سەر سەرم دابىتى.

رەقىبى سەگ: شاعىر لە رەقىبى عىشقى خۆى زۆر توۋرەيە و ھەر بۆيەش سىفەتى
سەگى بىدەدات كە لە كۆمەلگاي ئىمەدا سوۋكايەتى تىدايە.

لە پىن خىستىم: ماندوۋى كەردىم، تواناى رۆيشتى بۇ نەھىشتىم.
مەشۋوقەيەكى ژىردەست: كىيە ئەۋ دىلدارەي شاعىر كە ژىردەستەيە؟ ئايا تاكىكە؟ خۆ
بەگشتى ھەموۋ كىچ و ژىنكى كۆمەلگاي سۈنەتى ئىمە ژىر دەستەن! چى دىكە
دەتوانى بىت؟ بلىي نيازى بە گشتى 'كىچى كورد' ۋەك بەشيك لە كۆمەلگاي كوردى
ژىردەستى بىنگانە نەبىت؟

قەيس و مەجنون: ئامازەيان بۇ خىكايەتى لەيلا و مەجنون تىدايە.
بەمكۆزى و... واتاى ھەردوۋ پستەي ئاۋ فەردى كۆتايى، رۈۋنە بەلام لەبارى رېژمانەۋە
دەبۋايە كەردارى داھاتوۋى 'رادەۋەستىم' بۋايەت كە ديارە شاعىر بەھۋى كىشەي
'كىش' ۋە ئەۋەي بۇ نەكراۋە و بە 'رادەۋەستىم' ى نوۋسىۋە.

بەحرى ەروۋزى شىعرەكە،

خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعلن فعلن

بەختى خەۋالوو

ئەو بەختى خەۋالوو مىن، تاكەي ۋەخەبەر نايە؟
مىن پىر ۋ لەگۈر كەوتوو، ئەو كۆرپە ۋ ساۋايە^{۷۵}
ئەو قەت ۋەخەبەر نايە، مىن نايە بەلاما خەو
ئاگان لە مىن ئەوشۆكە، ئەستىرە ۋ ھاۋسايە^{۷۶}
مىن ۋا لە ۋوتان كەۋتم، ئەو ھەر لە گۈرۈگالە^{۷۷}
جارجار لە خەۋا دەيكا بۇ خاترى، لاي لايە
لاي لايەيى ئەو كۆرپە، نالەي دلمە بۇ ۋى
شىتە ۋەكوو مەجنوۋنە، بىجىگە ۋ مەئۋايە
لەيلايە مەرامى ۋى، نايىنى ھەتا ماۋە^{۷۸}
تا جانەۋەران خۇش بن، ھەر مەيلى بە سەحرايە
ئەم خانوۋە پىر مەينەت، ئەم قۇنجىرە رۈۋخاۋە
چۈرچىۋەيى ناقايم، نىۋى چىيە؟ دونايە!^{۷۹}
ژىر ئەو كەسەيە دەستى ھەلگرتىن لەم دونيا
كاسىكى بەتالە ئەو، ھەمبانەيى پىربايە
ۋەك ھۆنەرى زوۋ فەرموۋى: سەرىپاكى گلاۋن ئەم^{۸۰}
ئەۋلا بىگرە "كامىل"، دەست ھەلگىرە لەم لايە!

^{۷۵} چاپى جەغفەر: لە گۈر كەوتوو. ھەروەھا، چاپى ئەنىسى ۋ جەغفەر: كۆرپە ۋو

^{۷۶} چاپى ئەنىسى ۋ جەغفەر: ئەستىرە ۋو ھاۋسايە

^{۷۷} چاپى جەغفەر: ۋتان

^{۷۸} چاپى جەغفەر: مەرامى

^{۷۹} چاپى ئەنىسى ۋ جەغفەر: ناقايم

^{۸۰} چاپى ئەنىسى: زو

عينوانى شيعره كەى چاپى ئەنئىسى "كاسەى بەتال"ە و لە فەردى ھەوتەمى غەزەلە كە
وەرگىراوہ.

تەعبىرى "بەختى خەوالو" لە شيعرى شاعىرانى دىكەشماندا ھاتووہ. بۆ نموونە، حاجى
قادرى كۆيى لە قەسىدە ناسراوہ كەيدا دەلى:

"گونم بە بەختى خەوالو: بەسە ئەتۆبى خودا
لە خەو ھەلستە زەمانى بچىنەوہ ئەولا..."

ديارە "ئەولا" بۆ حاجى قادىر، كوردستان بووہ لە بەرانبەر ئەستەموولدا. لە فەردى
كۆتايى ئەم شيعرەشدا ئاوات ھەمان تەعبىرى 'ئەولا' دەھىنئىت بەلام نيازى لە دنيانى
ئاخىرەتە (ئەوہى وائىنەكان موزدەى بە خەلك دەدەن).

يەك لە شيعرەكانى ئاواتە كە تىنيدا ھەمان رەش بىنى نىسبەت بە دۇنيا و ژيانى ئەم
دۇنيابە بە ئاشكرا دەيىنرئىت. شاعىر لە سالى گوترانى شيعرە كەدا تەنيا ۳۵ سالى تەمەن
بووہ بەلام وەك پىرىكى لە جىگەدا كەوتوو، دۇنيانى بە 'خانويەكى پىر مەينەت"،
"قونچىرىكى رووخاو"، كاسەى بەتال" و ھەمبەنەى پىر با" ناو بردووہ و بانگەوازي ئەوہ
دەدات خەلكىش دەستى لى ھەلبىگرن لەبەر ئەوہى 'سەرىپاكى گلاوہ' و لەجياتيان،
"ئەولا" واتە قىامەت بگرن. وەك دەيىنن بىرۆكەى سۆفيايەتى بە سەر شيعرە كە و
پىيازى فىكرى شاعىردا زالە. ئەو بۆچوونە، خەلك لە كار و ھەول و خەبات و
خۆشى ژيان دوور پادەگريئىت.

لە چەند شيعرى دىكەشدا دەيىنن كە ئاوات خۆى لە عەقل و دلى خۆى جيا
دەكەتەوہ و لەبەرانبەريان پادەوہستئىت و دەكەوتتە جوابە جەنگئى. لىرەشدا ھەمان
كىشە، ئەمجار لەگەل بەختى خەوالویدا ھەيە.^{۸۱}

سەرجمەى ئەم غەزەلە ۸ فەردە. پىنج فەردى يەكەمى غەرامىيە و شاعىر تىنيدا باس لە
ژيان و دلدار و بەختى خۆى دەكات كە نووستووہ و ناھىئىت بگاتە ئاواتەكانى. بەلام
لە سى فەردى دوايدا كوتوپىر بابەت و ناوەرۆكى شيعرە كە دەگۆرئىت و ئەمجار دۇنيا
دەبىتە شتىكى خراپ و پىس و گلاو، كە دەبئى لى دوور بكەويەوہ و خۆت بۆ ئەولا

^{۸۱} مامۇستا ھەزارىش شيعرى "دەمەتەقەى عەقل و بەخت" ى ھەيە كە لەوئىشدا بەختى كورد "قەرنەھايە
خەوتووہ". پروانە كۆمەلە شيعرى "ئالەكۆك".

ئامادە بىكەت كە پۇژرى قىامەتى ئىماندارانە! ئەو گۇرپانكارىيە بە بىن پەيوەندىكى پىكى مەنىقى و بىن راگەياندن ھاتۇتە ئاراوە و ئىمە ناتوانىن بزائىن بۇچى لەپر ئەويان دەبى بە ئەم. راست وەك ئەوۋى دوو غەزەلى جىاواز لەيە كتر بن و مۇنتاژ كرايىتن! تۇبلىنى ئەو سىن فەردەى سالانىك دواتر لىن زىاد نە كرىيىت؟

گورپ: ھىز و توانا. چاپى جەغفەر وەك 'گورپ' ى تۇمار كىدوۋە. بەلام من بەتەواوۋەتى لەگەل شىۋازى چاپى ئەنسىيىدام كە دەللى 'لەگورپ كەوتوو' و ئەو تەعبىرە لەگەل "پىر"دا دەھىيىت. پىر و لەگورپ كەوتوو دووچەمكى تەواو يەكگرتوو و ھاو واتان. باوۋەكوو لەبەرچاۋى ھەندىك كەس پىر لەگەل "لەگورپ كەوتوو"شدا دىتەوۋە، بەلام شىۋەى يەكەم پىر بە پىستە و من ئەو ھەلدەبۇيرىم، مەگەر شاعىر خۇى واى نووسىيىت و بەوبارەيدا گۇرپىيىت، كە ديارە ئەودەم مافى خۇيەتى.

كۆرپە: مندالى ساوا و سەرلانكان

ئەو قەت وە خەبەر نايە... ئەو 'تضاد'ى وا شاعىر لە نىوان دوو لايەنى چەمكى خەو دروستى كىدوۋە، گەلىك جوانە: يەكەمىيان ئەوۋەندە دەخەۋىت كە وەخەبەرھاتنەوۋەى نىيە و ئەۋىش بەختى شاعىرە؛ بەلام دووھەمىيان ھەر خەۋى بەچاۋدا نايەت، كە شاعىر خۇيەتى!

لەم فەردەدا ئاۋات بە شىۋەزارى ئاسايى خۇى، كە ھى ناۋچەى بۇكان و دەۋرۋەريەتى، قسە دەكات؛ بەلام لە عەينى كاتدا "نايە بەلاما" دىيىت كە ھى بەشى سەقزە و "ئەۋشۇكە"ش كە ھى ناۋچەى مەھابادە و 'ھاۋسايە' كە نىۋە فارسى و نىۋە كوردىيە!

من وا لە ووتان كەوتووم: من [لە بەر پىرى؟] لە قسە كەوتووم، بەلام ئەو تازە ھەپرەتى مندالىيەتى!

ئەو كىيە؟ بەختى خەۋالۋى شاعىرە يان دلدارەكەى؟ گەرچى باۋەر ناكەم شاعىر "دلدار"ەكەى خۇى وا گورج و گومبەت و بىن ناساندن ھىتايىيىتە ناۋشىعەرەكەۋە. بەلام دىسانەكەش ھەر زىاتر وىندەچى دلدار يىت نەك بەختى خەۋالۋو.

جار جار لە خەۋا دەيكا بۇ خاترى لايلايە: كىن لايلايە بۇ خاترى كىن دەكات؟ ئەوۋى پوۋنە ئەۋەيە بەخت كە ھەمىشە خەۋتوۋە، لە خەۋدا جار جار لايە لايە دەكات، بەلام بۇ كىن؟ بۇ من كە ئاۋاتى شاعىرم؟ يان بۇ دلدارەكەم؟ بۇ ۋەلامى پىرسيارەكە با پەلە نەكەين و بىچىنە سۇراغى دوو فەردى دواتر:

لايلايه يى ئەو كۆرپە...: كۆرپە، بەگوڭرەي فەردى يەكەمى شىعرەكە، بىرىتپە لە بەختى خەوالووى شاعىر و لايلايه كەش لە راستىدا نالەي دلى شاعىرە. بەلام ئەو نالەيه بۇ كىيە؟ بۇ "وى"! ئەو "وى" يە دەتوانى كى يىت جگە لە دلدارى شاعىر؟ كەوابوو، لايلايهى ناو فەردى پىشتىرىش بۇ دلدارە و بەختى خەوالووش جارجار لە خەودا لايلايه بۇ ئەو دەكات! هيوادارم ئەو شىر وپويىيەى هيتامەو، مەسەلەكەى رپوون كىردىتەو!

شىتە وەكوو مەجنوونە...: كى شىتە؟ دلى شاعىر! لەيلايه مەرامى وى...: "وى" واتە ئەو، لىرەدا دلى شاعىرە و مەرامى ئەو دلەش، لەيلايه چونكوو شاعىرىش وەك مەجنوونە و شويتى ژيانى نىيە. مەئوا: جىگە و شوين. واهەيه شاعىر ويستىتتى ئامازەيەك بە "جنت المأوى" ى ناو قورئان^{۸۲} بىكات.

تا جانەوهران خۇش بن: تا جانەوهران بژين و بىن. قونجىر: هەنبانە بۆرىنەى مامۇستا هەژار بە چىنچىرۇك، رپووشان، قونجى و پەيكۆلى گىرتووە كە ئەوى ئاخىريان دىركىكە. بەلام لىرەدا ناتوانى هىچكام لەوانە يىت. هەست دەكەم زياتر 'مالىكى بچووك و بەرتەنگ' يىت بە تايىبەت كە لەگەل وپرايشدا هاتووە. هەنبانە بۆرىنە لە پىتى كافدا كىنچى بە پەرۆ كۆن و بىزگور گىرتووە، كە ئەمیان لە واتاى قونجىر ناو شىعرەكە نىكتىرە. فەرەهنگى خال قونجىر كەى گىرتووە بە واتاى پەيكۆل (گىايەكى بەهاریيە دەنكىكى دىركاوى دەرەكا). ژىر: عاقل، تىگەيشتوو. شاعىر دەلى ئەو كەسە عاقلە دەست لە دىنا هەلبىگىرەت. كاسىكى: كاسەيەكى، دەفرىكى.

وەك هۆنەرى زوو فەرموو...: كىيە شاعىرى پىشوويمان كە ئەو قسەيەى كىردىت؟ مەزنانى كىيە. ديارە باسى ئەملا و ئەولا واتە ئەم دىنا و ئەو دىنا لە شىعرى زۆر شاعىرى كورددا هاتووە، دەبى مەنزورى شاعىر كاميان يىت؟ بەحرى عەرووزى شىعرەكە،

هزج مثنى اخرب: مفعول مفاعيلن // مفعول مفاعيلن

^{۸۲} أما الذين آمنوا و عملوا الصالحات فلهم جنات المأوى نزلا بما كانوا يعملون (سجده، آیه ۱۹)

دلی مەفتوون

دلبەری من که ئینقیلابی کرد،
کوا خەتای کردوو؟ سەوابی کرد!
که نیقابی لە سەر جەبین لا برد،
لە دلی عاشقان کە بابی کرد
که بە عیشووە هەلبێری چاوی
گۆشماڵیکی ئاقتابی کرد
بۆیە قەت نەسەرەوت بە پۆژ و شەو
لە هەموو کار و خورد و خوابی کرد^{۸۳}
هەر لە مەشریق هەتا کوو پۆژئاوا
توووشی سەد مەخسەرە و عەزایی کرد^{۸۴}
قاسیدی هاتە لام و ئەم قەزیە^{۸۵}
پێبوو، چابوو بە دل خیتابی کرد!
هەر دلی موبتەلا و مەفتوونە^{۸۶}
بە سەعادەت هەمیشە مەقروونە
ئەو جەمالێ کە مەالی کیشووەری عیشق!
قەد و بالات بەراست، مەسدەری عیشق^{۸۷}

^{۸۳} چاپی چەغفەر: خور وخابی کرد

^{۸۴} چاپی ئەنێسی: مەسخەرە

^{۸۵} چاپی ئەنێسی و جەغفەر: ئەم قەزیە

^{۸۶} چاپی ئەنێسی و جەغفەر: موبتەلا و مەفتوونە. ئەم شێواژە لە هەر شەش تەرجیعە کەدا رەچاو کراوە. بە

بۆجوونی من خوێنەر پێ ئەوەی پینۆستیک بە دوو پیتی واو هەبێت، لە خوێندنەوەدا وەك واوی درێژی

دەخوێنتەو. من لە گەل نووسینی پیت و نیشانە زیادیدا نیم.

^{۸۷} چاپی ئەنێسی و جەغفەر: بە راستی

۱۱۲ / شیعری سالانی ۱۳۱۰ تا ۱۳۱۹

خهت و خاڵی جوان و بی عهیت^{۸۸}
 له سهر و پرووته، بۆته زیوهری عیشق
 ئەهی له بهحری سرشکی دیدەیی من!
 یادی پرووی جوانی تۆیه گهوههری عیشق
 بهحسی حوسن و جهمالی تۆ، چاوم!
 نووسراوه به خوین له دهفتهری عیشق
 یادی پرووی تۆ ده کهم کهوا ده گریم
 ده پڕیتم به عهینی جهوههری عیشق
 دیته لام دلبهری به تهنازی
 ئەم قسم بی دهلی له مهزهری عیشق:
 ههر دلی موبته لا و مهفتوونه
 به سه عادهت هه میشه مهقروونه
 خویندی تهیری دلم تهرا نهیی عیشق
 زه مزه مهی دا به داو و دانهیی عیشق
 هه مه میکی غه ربیی به رپا کرد
 له دهروبان و کونجی لانهیی عیشق
 بی په پ و بال و لائوبالی ما
 وه کوو من هاته گو یسوانهیی عیشق
 وه خته بوو بهروه بی، دلم گرتی
 بردیه وه بۆ قوما رخانهیی عیشق
 سه د که رهت مالی تهیری دل ئاوا!
 ئەوه مه حره م به ئاشیا نهیی عیشق
 بانگ ده کا زۆر به سۆزی دل: هه رچه ند^{۸۹}
 بی نه سیم له ئاستا نهیی عیشق
 ههر دلی موبته لا و مهفتوونه
 به سه عادهت هه میشه مهقروونه

^{۸۸} چاپی ئەنێسی: جوان

^{۸۹} چاپی ئەنێسی و جه عفر: دل هه رچه ند

ئەى خەيالت ھەمىشە مەحرەمى دىل!
 لىئوى لەعلت نڭىن و خاتەمى دىل!
 زىكرى ئىئوت ئەنىس و موونسى پۇج
 يادى رۈوتە پەفىق و ھەمدەمى دىل
 تارى زولفت ئەگەر بە دەس يىنم
 مووبەموو بۆت بەيان دەكەم خەمى دىل
 تۆ دەزانى چلۇنە ئاوى خەيات؟
 قەترەيىكى كەمە لە شەونەمى دىل^{۹۰}
 دەردى عىشقى تۆ عەينى دەرمانە
 زامى دوورىتە ئەسلى مەلحەمى دىل
 دلى من گەرچى موبتەلايە، بەلام
 ئەم قسە خۇشەيە موسەللەمى دىل:
 ھەر دلى موبتەلا و مەفتوونە
 بە سەعادەت ھەمىشە مەقروونە
 ئەشكەكەم سوحبەتى بە جەيحوون كرد
 عىشقەكەم پەخنەيى لە گەردوون كرد
 لە يلىيەك لەم زەمانە پەيدا بوو
 عالەمىكى بە غەمزە مەجنوون كرد
 لەف و نەشرم ھەموو موشەوووش بوو
 عىشقى ئەو ھات و تەبەي مەوزوون كرد
 بە خەمى تورپەبى پەريشانى
 دلى جەمەيىكى شىت و مەفتوون كرد
 عەقپەبى ئەگرىجەي لە بەر حوكمى
 ھەموو عوششاقى مات و مەحزوون كرد
 ھاتفى ئەم قسەي لە دىلدا بوو

^{۹۰} چاپى ئەنىسى: شەونمى دىل. لەبەر ئەوئەدى رەدىفى ئەم بەشەي شىعرەكە. وشەي "دىل" و سەرواكان برىتىن لە مەحرەمى، خاتەمى، ھەمدەمى، مەلحەمى و موسەللەمى، دەبىي وشەي شەونمىش وەك شەونەمى فارسى حونجە بىكرىت و بنووسرىت.

هات و فەرمووی و ئەمنی مەمنون کرد:

هەر دلی موبتەلا و مەفتوونە

بە سەعادەت هەمیشە مەقروونە

لەو دەمەی ماچی لێوی پەیدا بوو

توتیی تەبعی دڵ شە کەر خا بوو

تۆ دەزانی "ئیمامی"! دلبەری تۆ

وەك دەلێن زۆر بە ئال ووالا بوو^{٩١}

خەبمە و بارە گای لە ملکی دڵ^{٩٢}

هەلەدا، بۆیە عەقڵی شەیدا بوو

بۆیە قەیسە فەقیر و مال کاول

دڵ پەڕیشان و ڕوو لە سەحرا بوو^{٩٣}

کە لە نیرگس دەپرسی، سەیری دەکرد

وەك وەنەوشە ملی شکا، چا بوو!

شەو لە کاتی بەیان، دەمی سەحەری

ئەم حەدیسە شەریفە ئینشا بوو:

هەر دلی موبتەلا و مەفتوونە

بە سەعادەت هەمیشە مەقروونە

گەردیگلان، ١٣١٧ی هەتاوی

(لەپەرە ١٣٥ تا ١٣٨ ی چاپی ئەنێسی و ٢٨٠ تا ٢٨٣ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی تەرجیع بەندە کە لە هەردوو چاپدا وەك یە کە و لە تەمەنی ٣٥ سالی شاعیردا
گوتراوه.

تەرجیع بەند پیکهاتە ی چەند غەزەل یان مەسنەوییه، بە کیش و سەروای هاوچەشن یان
جیاوازهوه کە یەك فەرد لە کۆتایی هەموو فەردەکاندا دیت و ئەو فەردە نە گۆرپ، واتە

^{٩١} چاپی جەعفەر نیشانی پرسیاری لە کۆتایی فەردە کە داناوه. دیارە دەکریت ڕستە کە بە هەردوو شیوهی

پرسیاری یان ئیخباری بخوێرتەوه.

^{٩٢} چاپی جەعفەر: مولکی

^{٩٣} چاپی ئەنێسی و جەعفەر: ڕووی لە سەحرا کرد

عەنبوبىللا لە ھەمووياندا وەك يەك دووپات دەيىتەو. بەو فەردە دەگوترىت تەرجىع و سەرواى لە گەل سەرواى غەزەلە كاندا يەك نىيە بەلام لە گەلياندا ھاوكيشە. ناوەرۆكى شىعرەكە غەرامىيە، بەلام بە وردبوونەوێ زياتر، ئەگەرى ئەو سە ھەلدەدات كە لە نەعتى پىغەمبەرى ئىسلامدا گوترايىت. ئەو شىوێ پىداھەلگوتنە بە پىغەمبەرى ئىسلامدا نمونەى لە ئەدەبى كوردیدا گەليك زۆرە. ھۆكار بۆ ئەو بۆچوونە ئەو يە كە تەرجىع واتە فەردى دووپات كراوێ كۆتايى ھەموو بەشەكان "حەديث نبوى" يە و ئەو ھەش بە راشكاوى لە دوايىن دوو فەردى شىعرەكەدا گوتراو:

"شەو لە كاتى بەيان، دەمى سەحەرى

ئەم حەديسە شەريفە ئىنشا بوو:

"ھەردلى موبتەلا و مەفتوونە

بە سەعادەت ھەميشە مەقروونە".

بەداخەوێ من عەرەبى ئەو حەديسە نازانم.

بە حىسابى 'حەديسى شەريف'، "دلبەرى من" دەبێ پىغەمبەرى ئىسلام و ئىنقىلاب كردنەكەشى دەبێ داھيتنانى ئايىنى ئىسلام يىت.

شيوێز و ناوەرۆكى شىعرەكە من دەخاتە يىرى تەرجىع بەندى ناسراوى 'ھاتف

اصفھانى' شاعىر ئىرانى سەدەى دوازدەى كۆچى كە بەرپالەت لىريك و لە راستىدا

ئايىنى و پەسنى پىغەمبەر موسولمانانە، تەرجىعەكەشى ئەو يە:

'كە يكى ھست و ھىچ نىست جزا و

وحدة لا اله الا هو'

لێرەشدا كاتى خوێندنەوێ شىعرەكە، خوێنەر بە تەواوێ خۆى لە بەرانبەر ھەندىك چەمكى عاشقانەدا دەبينىت كە ئەستەمە بە ئايىن يان پياوێك و پىغەمبەرىكەو پەيوەندى بدريت. من باسەكە كراوێ پادەگرم و خوێنەر دەتوانىت بۆ خۆى يەكلایى بكاتەو و بزائى ئايا وەك شىعرى غەرامى وەرىدەگريت يان بە نەعتىكى سۆفیانەى پىغەمبەرى ئىسلامى دەزانىت.

سەواب: 'صواب' ى عەرەبىيە ئەك 'ثواب' راست

كەباب كردن: برژاندنى گوشت و دروست كردنى كەباب.

گۆشمال: فارسىيە بە مەعنای گوێ بادان و سزادانى كەسيك: بريقەى چاوى لە تيشكى ھەتاویش زياتر بوو.

نەسەرەوتن: ھەدا نەدان، پانەوستان

خورد و خواب: فارسییه، به واتای خواردن و خهوتن
له خورد و خواب کردن: بئ بهش کردن له خواردن و خهوتن.
مه خسه ره: جیی گالتهی خه لک، به کوردیکراوی وشه ئ عهره بی مه سخه رهیه و له
چایی جه عه ردا وهک مه خسه ره هاتووه.
قاسیدی هاته لام: کتیه ئه و قاسیده. به ئه گهری زۆر که سیککی وای بوونی نه بووه و ههر
خه یالی شاعیرانهی ئاوات خولقاندووویه تی.
قه زییه: بابته، مه وزووع، پرووداو. من بو پاراستنی کتشی شیعره که، به شیوهی "قه زیه"
م نووسیوه.
موبته لا: گیرۆده، پیوه بوو
مه قر وون: نزیك
کیشوهر: له فارسیدا ولایتیکی خاوهن ده ولتهی سهر به خۆیه به لام له م دوا ییانه دا له
باشووری کوردستان واتای 'قار په' ی پیدراوه که زۆر و یچوو نییه.
سرشک: فرمیسک
ته ننازی: ناز و غه مزه کردن
مه حزه ر: به رده م
ته رانه: گۆرانی، ئاواز. فارسییه
هه مه هم: هه مه مه می فارسی به واتای دهنگ و سه دایه کی تیکه لاوی چهند کهس یان
چهند شته که باش لیک جیا نه کریته وه.
لائوبالی: به عهره بی واتای 'ناترسم' ی هه یه و 'رسته ی فعلیه' یه، به لام له فارسیدا واتای
که سیککی بئ په روا و گویته دهر ده دات، که سیفه تیکی سه لیبیه.
گوئسوانه: لیواری سهر بانی ته ختی سواغ دراوی مالان.
وه خته بوو: له وانه بوو، ئه گهری هه بوو.
بهروه بئ: بکه ویته خواره وه. نیاز له تهیری دلی شاعیره
که پرت: جار
ئاستانه: دهر گانه
خاته م: نقیمی سهر ئه نگوستیله یه که هه ندیک جار شاهان و گه وره گه وران وهک مؤر و
شه قلی خویان که لکیان لی وهر گرتووه.
ئه نیس: هاو دهم و هاو نشین، عهره ییه

موسه لله: شتيك كه جيگهي دنيايي بيت و گوماني له سهر نه ييت.
 جه يحوون: پروباريک كه له باكووري روزه لاتي ئيران به ناو چوار ولاتي نه افغانستان و
 تاجيكستان و نوزبه كستان و توركمه نستاندا تيپه ده ييت.
 په خنه: نه وه په خنه ي فارسيه به واتاي نفوز كردن و خزانه ناو شتيكه وه. جياوازه له
 په خنه ي كوردی به واتاي نه قد كردن.

له ف و نه شر: له ف به شه ددی فاء به واتاي پيچانه وه و نه شر به واتاي بلاو كړدنه وه.
 سهنه تيكي هونه ري شيعري كلاسيكه و دوو جوړی هه ن: موړه تته ب و موشه ووه ش،
 كه له م شيعره فارسيه دا كار كړديان ديارى كراوه:

لف و نشر مرتب آنرا دان كه دوو لفظ آورند و دو معنى

لفظ اول به معنى اول لفظ دوم به معنى ثانى

لف و نشر مشوش آنرا دان كه دو لفظ آورند و دو معنى

لفظ دوم به معنى اول لفظ اول به معنى ثانى

ده گوتريت يه ك له باشتري ل ف و نشره كاني ناو شيعري فارسي نه وه دوو فرده ي
 فيرده وسى بن كه تييدا چوار ئاميزى شه ري له گه ل چوار نه ندامى له شى دوژمن و
 چوار كردارى ناو مه يدانى شه ر، پيكه وه هيناوه و لف ونشري موړه تته بي پي دروست
 كړدوون:

"به روز نبرد آن يل ارجمند به شمشير و خنجر، به گرز و كمند

بريد و دريد و شكست و بيست يلان را سر و سینه و پا و دست!"

موشه ووه ش: تيكچوو، نارپك

ته ب: مرخ

تو وړه بي په ري شاني: پروون نيه چين و بوچى به شوين يه كتردا هاتوون. واهه يه نه گهر
 واويكي عه تفيان له نيواندا بوايه، واتايه كي پروون تريان بدايه توه.

عه قړه ب: دوو پشك؛ زولفى لوول و بادراوى يار له نه ده بي كلاسيكدا به و دوو پشكه
 شوبه نراوه كه پتوه ده دات.

نه گريجه: به شينك له زولفى يار كه به لاجانگدا دتته خوارى و هه لده گه پتته وه سهرى.
 توركيه. نه گري واته خوار.

هاتف: په يامه پنه ر

په يدا بوو: ماچى ليو په يدا بوون زور ته عبيريكي سه مه ريه. ماچ چو ن په يدا ده ييت؟ تو
 بلنى وشه كان نه گوراييتن؟

شه کهرخا: خائیدن یان خاییدن له فارسیدا واتای کرۆشتن و جوونی شتیک به ددان ده داته وه. شه کهرخای فارسی به کهسانیک ده گوتریت که راپوێژی ده میان خووش بیت و قسه ی شیرین و جوان بکه ن. بالنده ی تووتیش که قسه ی شیرین ده کات به شه کهرخا ده ناسریت:

"جواب تلخ میزید لب لعل شکرخا را" (حافزی شیرازی)

ئیمامی: نازناویکی شیعری ئاواته و شوهره تیشه تی.

به ئال و والا: خاوه ن ئال و والا یی؛ که سیک که به رگی ئال و والا ی له به ردایه.

عه قلی شهیدا بوو: عه قلی شهیدای ئه و بوو.

قه یسی عامیری: ئه و که سه یه که به مه جنوون ناسراوه و ئه وینداری له یلی بووه.

کاو ل: وێران

که له نیرگس...: فه ردیکی جوانه. شاعیر ده لێ کاتی که گوله نیرگس چاوی برپیووه ئه و [خۆشه ویسته که ی شاعیر]، ملی له حاستی ئه و، وه ک گوله وه نه وشه خوار بووه وه و چاکتریش که وای لینه ات و ملی شکا! وه ک ئه وه ی شاعیر ته نانه ت ئیره یی به گویش بردبیت که سه یری دلداره که ی بکات!

حه دیسی شه ریف: قسه کانی پیغه مبه ری ئیسلامن

به حری عه رووزی شیعره که،

خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعله ن فعلن

پارانهوه

ياخوا، خودايي عهززه وه جهل! بئيه سهر كه رهم^{٩٤}
سهر لوتف و عهفو و مهرحه مهت ئه ي سايي نيعه!
ئه و عالهمه به توه دهنانز له سهر زهوي
سهر بهرز و سهر فيرازن و وا هه لده دهن عه له م
دوورن له په حم و عهفووي توه وانه ي كه سهر نه وين
شيواو و شيت و پهرت و پهريشان و دل به غم
هه رده م به فكري روو له دهري په حمه تي ئه توم
په حمي به حالي ئه مني فقير كه، نه ماوه دهم
هه ر چاوه پيم هه موو دهم و ژهم لوقمه يه كه به رم
تيرم شو كور به نيعمه تي توه، من له كاتي ژهم
شه رته كوليره يكي ئه توه گه و ره بي له لام
هينده كه ئه و نواله نه دهم من به ملكي جه م
"كاميل" به خشه توه به كه رهم! چونكه هه ر ده لي:
چاوم له په حم و مهرحه مه تي تويه، هه ر چي هه م

گه رديگلان، ١٣١٨ ي هه تاوي

(لا په ره ٥ ي چاپي ئه نيسي و ١١٨ ي چاپي جه عفه ر)

عينواني شيعره كه له چاپي ئه نيسيدا 'چا كه و خرا په م' ه.
يه كه له شيعره ئاينيه كاني ئاوا ته و ماموستا ئه نيسي كاريكي چاكي كردوو ه هاو پي
له گه ل شيعري دي كه ي هاونا وه رو كدا هيناويه تي. ئه و دابه ش كردني مهوزوو عيه كاري

^{٩٤}. چاپي ئه نيسي: كه رهم

خوڤتەر ھاسان دەكاتەوہ و بۆ كەسكيش بىھوڤت بەراوردكاريى لەنيوان شيعرەكاندا بكتات، ھەر بەكەلكە.

شيعرە كە لە ساڵى ۱۳۱۸ ى ھەتاويدا گوتراوہ و ئەودەم شاعير ۳۶ سالان بووہ. ئەگەر شيعرە كە، لاى شيعرى 'رەش و سې' و شيعرى 'رەش و پيشى سې' ئاوات دابترىت (كە لە ۱۳۵۵ و ۱۳۶۲ دا گوتراون)، دەزانرىت سەرەراى جياوازيە كى ۴۴ سالە لە نيوانياندا ناوەرۆك ھەر يەكە و ھيچ گۆراناكاريە كى بەسەردا نەھاتووہ. واھەيە ھۆكارىكى مەسەلە كە ئەوہ بىت ئاوات ئيماندارىكى موسولمانى راستەقىنە بووہ و وەك ھەموو موسولمانىكى دىكە، بەدرىزايى تەمەن خۆى بە گوناھكار زانيوہ و لەخودا پاراوہ تەوہ تاوانى بىەخشىت بەلام دواى ۴۴ سال و پەنگە ۴۴ ھەزارسالىش وەلامىك بۆ ئەو تەكاكاريە نەبىستراوہ و نابىستريت. مەرۆف بۆ ھەميشە لە ژىر بارى بەرپرسياسيەتيدا دەمىنىت و دەنالىنىت. ئەو گوناھە ئەنجامى بەرپۆنەبەردنى ئەو بەرپرسياسيەتيە، كە چەمكىكى فەلسەفەى كۆمەلايەتيە و كارى ئەوتوى بە سەر موسولمان بوون و نەبوونەوہ نەداوہ بەلام ئىسلام چىشتەكەى ھەندىك سوپرتر كردووہ و پىگاي ھەلاتن لەو داوہ و ھەست كردن بە بارسووكى و ئاسايشى بە تەواوہتى لە ئيمانداران داخستووہ.

ياخوا، خوداى عەزەوہجەل.... ياخوا ئامرازيكى زمانە بۆ دۆعاكردن، بەلام لەبەر ئەوہى دۆعاكە لەلاى خودى خودا كراوہ، دووجار ناوى ئەو بە شوڤن يەكدا ھاتووہ. نىعەم: عەرەبىيە، كۆى نىعەتە.

سەرفىراز: شىوازي كوردى پىدانە بە 'سەرفەراز'ى فارسى بە واتاى سەربىلند. وا ھەلەدەن عەلەم: وا دەلڤن؛ دىعايەى ئەوہ دەكەن. وانە: ئەوانە

سەرنەوى: دژى سەربىلندە. خەلكانى سەرنەوى و گوناھكار لە عەفو و بەخشىنى تۆ دوورن.

نەماوہ دەم: كات نەماوہ، وادەى مردنە.

دەم و ژەم: جىناسى ناتەواو.

ژەم: وادەى خواردنى پۇژانەيە وەك دەگوتريت 'سې ژەمە'.

لوقمە: پاروو

نوالە: نانى مفتى (ھەنبانە بۆرىنە)؛ خواردنىكى كەم يان كەم بايەخ.

جەم: جەمشید، جەمشید، شای زنجیرەى ئەفسانەى پێشدادیان لە میژووی ئەساتیری
ئێراندا. ملکی جەم: ھەموو خاکی ئێران و ئەنیران بوو.
ھەرچی ھەم: چاکم یان خراپ، ھەرچیەك ھەم، ھەر چاوم لە مەرحەمەتی تۆیە. ئەو
تەعبیرە لە شیعری پێشتری شاعیریشدا ھاتوو: "رێم لێ مەبەستە، تۆبی خوداییت،
ھەرچی ھەم" (بروانە شیعری 'رەش و سپی')
بەحرى ەرووزی شیعەرەكە:
مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

گواره

چيه گواره به گوي هه ئاوه سيوه؟
سه ره وژير و موعه للهق، له و نه ديوه
زه عيف و بيكهس و بي يار وهاو ده م
به بي دهنگ و سه دا ههروهك هه تيوه
به گوي گيراوه وا زهرد هه لگه راوه؟
وه يا له و دهرك و بانه گويت پرپوه؟
له ترسي ماري زولفت هه لده له رزي
له بويه زهرد و زار و راچه نيوه
عه جايب گيري كرد له و جينگه سه خته
به جيماره به ته نيا له و په سيوه
به گوي هه ئاوه سيوه، ئه و نه فامه
كه چي پي وابه تو بو گويت كرپوه!

گهردىگلان، ۱۳۱۸ ی ههتاوی
(لاپه ۲۱۳ ی چاپی جه عهفر و ۷۷ ی چاپی ئه نيسي)

عينان، ههروهه رپكهوت و شوي گوتراني شيعره كه له ههردوو چاپدا وهك يهك
دياري كراون.

ئهوه لهو شيعره جياواز و تاييه تمه ندانه يه كه له ديواني ئاوات دا كه متر بهرچاو
ده كهون. ته نزيكي نهرم و نيان ئاويته ي ئهوين و خوشه ويستي بووه و ئهم پيكهاته
جوان و رهزا سووكه ي لي بهرهم هاتوو.
ويده چيت شيعره كه له ژير كارتپكهري شيعريكي نالي دا گوتراييت له بهر ئهوه ي له
پهراويزي چاپي جه عهفر دا ئهم دپرا نه هاتوون:

"ئالى دەلى:

"سەراپا زەردىي گوارە ترس ولەرزە

دەلىي عاسى بوو لەو جىگە بەرزە"

ئەو ش بەشەكانى دىكەي ئەو شىعرەي ئالى:

سروشكەم ئاب و دانەي ناره، كى دى

بە گەرمى داوهرىي بەم تەرزە، تەرزە!

ئەلا ئەي ئاسكى ناسك، بەباسك

شكاندەنت گەردنى سەد شىرى شەرزە!

ئەلا ئەي نازەنن ئاھوو، بە باھوو

دلى سەيپادى خۇت ھىتايە لەرزە!

دەفەرموئى چاۋەكەت زىنجىر كە 'ئالى'

كە مۇتلەق چاك نىيە ئىنسانى ھەرزە!"

شىعرە كە، بە پىچەوانەي زوربەي زۆرى شىعرەكانى ئاۋات، ناۋەرۈكى دلساردكەرەۋەي
ۋەك گازندە لە پىرى و نەخۇشى و مردنى نىيە و بەلاي سىياسەتلىدا نەچۈۋە، واتە
غەرامى و تەنز ئامىزىكى بى خەۋشە و بە ھاسانى سەرنجى خويئەرى شىعرناس
بەرەۋخۇي رادەكىشىت.

شىعرە كە سەربھوردەي "گوارە"يەكە لە گوئى دلدارى شاعىردا و چىيەتى و چۇنايەتى
و حال و ئەحوالى گوارەكە و ھۆكارى ھەلاۋەسىنى بە گوئى ناسك ئەندامى
خۇشەۋىستى شاعىردا رۈۋن دەكاتەۋە. ئاۋات لەۋ بابەتە ساكارە چىرۆكىكى خەيالىي
تازە ئەفرائىت كە لەۋپەرى سەركەۋتوۋىيەدەيە و لاي كەم بۇ ئەدەبى كوردى نوئ و
نەسمراۋە.

دلدارى شاعىر- خەيالىي بىت يان ۋاقىي، گوارەيەكى زەردى بە گوئى خۇيدا
ھەلاۋەسىۋە و زولفى خۇي ۋەك مار لە دەۋرى پىچاۋە. گوارەكە زەرد و زەئىف و
بى يار ۋاۋدەم، ۋەك ھەتۈيەك بىدەنگك و مات كەۋتۈتەۋە و بەردەۋام لە ترسى مارى
زولفى يار دەلەرزىت. گوارەكە، سەرەۋژىر و موعەللەق لە شۈبىتىكى "ئەدىۋ" و
"سەخت" گىرى كردوۋە و ھەلاۋەسراۋە، لە راستىدا سزا دراۋە و تەمى كراۋە، بەلام
لەبەر نەقامى و تىنەگەشتوۋىي خۇي، پىي ۋايە دلدارى شاعىر بۇيەي كرىۋە بەگوئى
خۇيدا ھەلىۋاسىت!

شاعىر لەۋ چىرۆكە نوئ و نەبىسراۋەدا كە بۇ گوارەيەكى ئاسايى گوئى ژن
ھەلبەستراۋە، دەلى ئەۋ بۇچۈنەي گوارە و ئەۋ شانازى بەخۇكردنەي، ھەلەيە لەبەر

ئەوۋى لە راستىدا دلدارى شاعىر سزاي داوۋە و بە گوئى ھەلىواسىيۋە بەلام ئەو بە خۇي نازانى! شاعىر ئىھام واتە سەنەتتىكى ئەدەبىي لە دوو تەعبىرى "بە گوئىدا ھەلاۋەسىن" و "بە گوئى ھەلاۋەسىن" دروست دەكات كە بۇ خويئەرى وردىن لەوپەرى جوانىدايە و ھەر سەرجمى ئەو داستانە دوور ودرېژە بۇ گوارەيەكى گوئى دلدار ئەفراندىكى ھونەرمەندانەيە. ئىمەمانان بە ھەزاران جار گوارەمان بە گوئى جوانترىن ژنانەوۋە بىنيوۋە بەلام بە خەيالىماندا نەھاتوۋە چىرۆك و ئەفسانە و سەربھوردەي واى بۇ بنووسىن. ئەوۋەيە جىاوازيى نىوان ھونەرمەندى ئافرىتەر و خەلكى ئاسايى.

چىرۆكى شاعىر دوو ئەكتەرى ھەيە: دلدارى گوارە لە گوئى و گوارە كە خۇي! گوارە لاي وايە كىژۆلە جوانەكە ئەوى بۆيە كرىوۋە بە گوئى خۇيدا ھەلاۋەسىت و بەو پلە وپايەيە و بەرزبونەوۋەيە دەنازىت بەلام تىناگات و نازانىت كە دلدارەكەي شاعىر سەرەوخوار ھەلىواسىيۋە و لە جىگەيەكى ئەستەمى نىو زولفدا قەيسى ھىشتۆتەوۋە، ئەوۋەش سزادان نەيىت ھىچ نىيە!

ئەو پىچەي وا شاعىر بە چىرۆكەكەي داوۋە و لە ساكارىي شىعرىكى پىداھەلگوتنى ساكارەوۋە گەياندوۋەيەتە پلەي چىرۆكىكى تا رادەيەك سوورپىتالىستى، بايەخ و پلەي شىعەرەكەي بردۆتە سەرى و كارىكى كردوۋە كە خويئەر ۋەك شىعرىكى ھەرە سەرەكەتوۋى ناو ديوانەكە لىيى بىروانىت.

كىلىلى كردنەوۋى پىچ و گرىي چىرۆكەكە ۋاھەيە عىبارەتى "بە گوئى ھەلئاۋەسىۋە" بىت لە سەرەتاي شىعەرەكەدا. عىبارەتەكە دەكرى بە دوو واتا ۋەربىگىرىت و بخويئەتەوۋە؛ يەكەم بە واتاي نىزىك كە بىرىتى بىت لەوۋەي دلدارى شاعىر گوارەكەي بە گوئى خۇيدا ھەلىواسىيۋە؛ دووھەمىش بە واتاي دوور ۋەك ئەوۋەي دلدارى شاعىر گوارەكەي بە گوئى ھەلاۋەسىۋە كە ئامازەيەكە بە سزادان و تەمى كردنى مىندالان لە كۆمەلگاي كۇندا كە گوئى مىندالان دەگرت و دەيانكىشا تا بە رادەيەك كە مىندالەكە پىي لە زەوى دەبىرا و بە دەستى كابراي سزادەروۋە ھەلدەواسرا!

شاعىر لە درېژەي شىعەرەكەشدا لەسەر ئەو واتا دوورە دەروات و گوارەي سزادراوى ھەلاۋەسراۋ، بە زەعەف و بىكەس و بى يار و ھاودەم و زەردەھەلگەراۋىك دەناسىنىت كە لەترسى ماري زولف ھەلدەلەرزىت. فەردى كۆتايى شىعەرەكە تەواۋەكرى ئەو خەيالە سوورپىتالەيە كە دەلېت گوارە لەبەر نەفامىي، بە ھەل ۋەمەرجى خۇي نازانىت و لاي وايە دلدارى شاعىر ئەوى خۇش ويستوۋە كە بە گوئىدا ھەلىواسىيۋە، لەكاتىكدا وا

نییه و دلدارى شاعیر ویستوویه تی که سیکی نه فام- که ئه و بیټ، به گوئ هه لواسیت!
به لām تا کوتایی شیعره کهش ئه و پرسیاره بئ وه لām ده هیلیته وه که سزادانی گوارهی
هه ژار له بهرچی و له سه ر چیه و ئه وه لووتکه ی کاره هونه ریه که یه تی که خوێته ر له
بیر کردنه وه دا راده گریت و وه لāmی ئاماده ی پرسیاره که ی ئاراسته ناکات.

نه دیو: شویتی دوور له چاو و نه بینراو.

گوئ برین: فیل لیکردن و کلاو له سه رنان.

له بۆیه: بۆیه، له بهر ئه وه یه.

په سیو: په نا و قوژین.

شیعره که له سالی ۱۳۱۸ دا گوتراوه. لهو ساله دا سه ید کامیل ۳۶ سالان بووه و هیشتا
گوپی لاویه تی تیدا ماوه. شاعیر له چوارسال پیشتروه مالی چۆته گوندی
که ردیگلانی لای زه نبیل که به گویره ی ژینامه که ی له کتییی شاری دل دا، له وئ
تهریک که وتۆته وه و زۆریک له شیعره ته ر وتازه کانی لهو ته نیایی و خه لوه ته دا
گوته وه.

به حری عهرووزیی شیعره که،

هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

شین و پیکه نین

ئەو عالەمە چى لىھات جارەن كە ئەمەن دەمدىن؟
سەرگەرمى ئەوين جارى دىل خۇش و دەمى غەمگىن
گا پىدە كەنەن وەك گۆل، جارىكى دەيانكرد شىن
بۆلەيلى و بۆمەجنون، بۆخوسرەو و بۆشىرىن
ھەرۈەك چوۋە پىش چاۋان كاكەمەم و خاتووزىن

ھەركەس بەخەيالى خۇى سەرگەرم بەكارى بوو
گىرۆدەيى مېھەر و مەيل، ئاشوفتەيى يارى بوو
عاشق بەسەرى زولفى بىتاب و قەرارى بوو
خاتر لەسەرى پىگى ئاھوويى تەتارى بوو
ئىستاش لەفىراقى وان، مەن رۆح و دىلم دەگرىن

كوا بولبولى بىچارە تا يىتەۋە گولزارى؟
گول پىكەنى بۆۋى، ئەو ئالە بكا و زارى
بولبول بەسەناگۆيى، گول ھەر بەجەفاكارى
بۆچى؟ ئەۋە بوو ماىە شەيدايى و دىلدارى
بۆيە لەگول و گولزار بالندە ھەموو دەفرىن

ئەو عاشقى بىچارە ۋا بىپەر و بىبالە
يارەبى! چلۆن بفرى؟ پىبەندى خەت و خالە
مەجنون سەفەتە و عاشق بەۋلەيلى يە رەشتالە

يا بۆشەكەرى لىۋى عەينەن ۋە كۈۋە مىندالە
پۇژ ۋە شەۋ ۋە بىۋەختان ئەۋ ماززە دەگرى قىن

دەرچوۋنى مەھالە دىل، لەم گىژ ۋە خول ۋە چەرە
چون كۆزى ئەۋە ھىشتا، ساۋايە، ۋە كۈۋە بەرە
يارەب! بە كەرەم جارى، لوتف ۋە كەرەمت دەرە
لەم سەخت ۋە چىرى چەرە، ئەم ۋەلەمە زوۋ سەرە
ئەى من بە فىدائى خاكى بەردەركى 'ئىمام' دىن

گەردىگلان، ۱۳۱۸ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۱۲۴ ۋە ۱۲۵ى چاپى ئەيسى ۲۶۷ ۋە ۲۶۸ى چاپى جەغەر)

عەينانى شىعرەكە لە ھەردوۋ دىۋاندا ۋەك يەكە.
لە شىعرە سەرەتايەكانى ئاۋاتە ۋە ئەۋدەمەى ۋە تەمەنى شاعىر تەنبا ۳۶ سالى بوۋە،
لەگەل ئەۋەشدا پرە لە نۇستالژى ۋە بىرى رابردوۋى شىرىن. دوۋر نىيە باۋەپرەكى ئايىنى،
يان ھەر ھەسەرەتى لەدەستچوۋنى لاۋيەتى پالئەرى شاعىر بوۋىتەن لە سەرەلەدانى ئەۋ
بىرۆكەيەدا.

عالمە: گرۆى خەلگ. ئەۋ ۋەلەمە چىيان لىھات كە جاران دەمدىتن ۋەك ئىستا نەبوۋن!
سەرگەرم: مەشغوۋل، خەرىك. خەلگەكە بە ھۆى خەرىك بوۋن بە ئەۋىندارىيەۋە،
جارىك دلخۇش بوۋن ۋە جارىكىش خەمبار.
گا: ھەندىكجار. گاه ۋە گەھ لە زمانى فارسىدا ھەن.

بۆ لەيلى ۋە...: لام ۋايە نىازى شاعىر ئەۋە بىت كە لە سەردەمى لاۋيەتى ئەۋدا
حىكايەتخۋانان حىكايەتى لەيلى ۋە مەجنۇن ۋە خوسرەۋ ۋە شىرىيان بۆ خەلگ
دەگىرايەۋە ۋە ئەۋان بە بىستى بەسەرھات ۋە رۋوداۋەكان پىدەكەنن يان بۆ چارەنۋوسى
قارەمانەكان دەگرىان.

ھەرەك چوۋە پىش چاۋان: ۋەك حىكايەتى مەم ۋە زىنىش لەبەر چاۋان لاچوۋ ۋە نەما.
چەشە بەيانىكى ئاناسايە، بەلام شاعىران، ۋەك نەرىتىك، مۇلەت پىدراۋن زمان
بسوۋرپىتن ۋە بايىدەن بە مەرجىك كارەكە پىسپۇرەنە بىكەن.
ئاشوفتە: پەرىشان، فارسىيە

عاشق به سهری زولفی...: ئەم تەعبیراتەى عاشق و 'سر زلف' و 'بیتاب' و 'بیقرار' لە زۆر شیعری کلاسیکی فارسی دا بینراون و هاتووونەتە ناو شیعری شاعیرانی کلاسیکی خۆشمانەوه.

ئاهوی تەتار: تاتار [تەتاری کوردی]، قەومێکی تورک زبانی و ناوچەیهک لە باکووری پۆژەهلەتای ئێران و خوار دەریاچەى بایکال، کە شوێنی ژیاى قەومەکە بوو. لە ئەدەبی فارسیدا ئاسکی جوان پەيوەندى بەو شوێنەوه دراوێ. لە شیعری کوردی و فارسیدا یار و دلدارى شاعیران هەندێک جار بە ئاسکی تەتار شوپهتێراون.

وان و گولزارى و وى: بە واتای ئەوان و گولزار و ئەو، هەرسێکیان بە شیوەزاری ناوچەى مەهاباد گوتراون.

سەنا: هەلدان، پێداهه‌لگوتن

بۆیه...: ئەو فەردە بە دوو شیوە سەیردەکرێت:

یەكەم، بەلەندەكان لەبەر خاتری دەنگی بولبول و بوونی گول بەسەرباخچە و باخەوه دەفڕین و دەگه‌ڕان.

دووهم، ئەو فڕینه بە واتای هەلەلەتن و زیز بوون و تۆران هاتوووه.

بە باوهری من نیازی شاعیر ئەوی یەكەمیان بووه.

پێ بەند: ئەسیر، گیرۆدە

خەت و خال: خەت گەندەمووی تازه دەرھاتووی سەر لیوی لاوانە. خال ئەو پەلە بچووکه پەشەیه و لە سەر پێست سەر هەلەلدات یان بە دەستەقەسد لە شوپهتێکی لەش دەکوێت. خەت و خال بە سەریەكەوه نیشانەى جوانییه لای شاعیرانی کلاسیکی ئێرانی و کورد.

مەجنوون سەفەت: کەسێک کە خوو و خەدی مەجنوون (قەیسى عامری) ی هەیه یانی خۆی بەختی دلدارەكەى دەكات.

لەیلی پەشتال: دەگوێرێ لەیلی كچێکی پەشتالی باریكە بوویت. دەلێن خەلیفەى عەباسی گوتی لەیلام بۆ بانگ بکەن بزەم دەبێ چەندە جوان بێت کە مەجنوون لە عەشقی ئەو ملی سەحرای گرتوووه. ئەوه بەیانی شیعری و تووێژی خەلیفە و لەیلیه:

"گفت لیلى را خلیفه کاین توئى کز توشد مەجنون پەرشان و غوی؟

از دگر خوبان تو افزون نیستی گفت خامش، چون تو مەجنون نیستی!" (مەسنه‌وی، مەولانای

پۆمی)

خەلىفە گوتى ئەوۋە تۆى وا مەجنونىت وا ئەسىر و گومرا كىردوۋە؟ خۆ تۆ لە دلبەرانى
دىكە زىياتىر نىت! لەيلى گوتى بىندەنگ بە، لەبەر ئەوۋە تۆ مەجنون نىت!
وہ كوۋ منداڤ: ھۆگرىيەتى

مارپز: زالم، سەرسەخت (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار)
كۆز: چەپەرى جىگەى بەرخ و كار، جى لەوۋە، زۇزان (ھەنبانە بۆرىنە)
چىر: لىپەۋارى پىر دار ودرەخت؛ ھەورازى پۇرد (ھەنبانە بۆرىنە)
ئىمامى دىن: پىشەۋاى دىن، پىغەمبەرى ئىسلام. وشەى 'ئىمامى' ئىھامىكىشى تىدابه بۆ
ناۋى بىنەمالەيى شاعىر- كە 'ئىمامى' يان 'ئىمام زەنبىلى' يە، بەلام لەو شىۋە بەيان كىردنەدا
ناكرىت سەرجەم وشەى 'ئىمامى' بىخەينە ئىو دوو كەۋانوۋكەۋە بەلكوۋ دەبى بنووسىن
"ئىمامى دىن. ھەردوۋ چاپى ئەنىسى و جەعفەر ئەو ھەلەيەى تىدا كراۋە.
بەحرى عەروۋزى شىعەرەكە:

ھىزج مئىن اخرب: مفعول مفاعىلن // مفعول مفاعىلن

پایز

ماوم عهجهب له سونعی خوداوهندی ئینس و جان
قودرهت نویتی بهرز و نهوی، عهرز و ئاسمان
جاری زهمین دهکاته سهما، مهوقیعی خهزان
بهرگی گولاله سووره دهکاته ستارهگان
گاهێ به ههوری سوور و سپی و کهسک و ئال و شین
پهنگین دهکا میسالی زهوی پوویی ئاسمان
هیندی، که شاعیران به بههارن عهلاقه مه‌ند^{۹۶}
من عاشقی خهزانم و مهفتوونی تیخزان
ئهو بهرگی وا به دارهوه هاتوته خوارهوه
تۆماری تیگه‌یشتنه یۆ پیاو عاقلان^{۹۷}
نووسراوه ههروه‌ها له سه‌ره‌نجامی ژیتان
تا پیر نه‌بون، به دل بگرن قه‌دری خو، جه‌وان!
ئهو بهرگی دیتته خوارهوه خیرا به با ده‌چی
یانی هه‌ده‌ر ده‌بی هه‌موو عومری، وه‌کوو خه‌زان
ده‌نگی گه‌لا پزانه به ده‌م بای خه‌زانه‌وه^{۹۸}
به‌و رازه، باغه‌وانه که‌وا بوته ته‌رجومان
حالی ده‌کا به ناله، که وه‌ختی نه‌ماوه باغ
سه‌بریکی پیی ده‌لی که نه‌ما قه‌دری باغه‌وان

^{۹۶} دیوانی چاپی ئه‌نیسی: هیندی که شاعیران به بههارن عهلاقه مه‌ند

دیوانی چاپی جه‌غه‌ر: هیندی که شاعیران، به بههارن عهلاقه مه‌ند

^{۹۷} دیوانی چاپی ئه‌نیسی: پیاو و عاقلان

^{۹۸} دیوانی چاپی ئه‌نیسی: گه‌لا پزانه

ھەرواش بە سەبرە، بولبولی بىڭ دىڭ دە كا خەبەر
 خاكت بە سەر بىڭ! ھەستە برۇ تىككە ئاشيان
 عەترى نەماوۈ سونبول و پەنگى نەما چەمەن
 سەروى سەھى بە جارىڭ لە ھەسرەت چەمەن، چەمان
 سەرو و چنارى باغە بە دەم باى بەيانەوۈ
 يەكتر دەگر نە باوۈش وەك يارى مېھربان^{۹۹}
 دەستى خەزان درەختى پنى و پرووتى كردهوۈ
 وەك پرووى نىگارى ئىمە سېى و سافە، بىڭ گومان
 دلبەر كە دىتە باغ و چەمەن، گول لە خۇشيا
 بەو بەرگە سەوز و سوورەوۈ دەيكاتە دوپۇشان
 گول، مەوسىمى خەزانى، ئەگەر تىڭگەي، دەلى:^{۱۰۰}
 مەعلوومى خاس و عامە: لە پاش مەنقەعت، زيان
 "كامىل" دلى چ خۇشە لە فەسللى خەزانى گول
 چونكى گولپاش وەكوو دلا، بىڭ بەرگ و بىڭ نىشان

گەردىگلان، ۱۳۱۹ ى ھەتاۋى
 (لاپەرە ۱۴۵ و ۱۴۶ ى چاپى نەئىسى و ۱۵۰ و ۱۵۱ ى چاپى جەغفەر)

عىنوانى شىعرە كە لە چاپى ئەنئىسىدا 'خەزانى گول' ە.
 ئەگەر خەزان بە واتاى پايز بگرىن ھەردوۈ عىنوانە كە يەك و اتايان دەيىت. بەلام
 ھەندىك جار لە شىعرى كوردیدا خەزان و اتايەكى جياواز لە پايزى ھەيە: "پەنگ
 زەردىيى خەزان خەتاي پايزەن / پەنگ زەردىيەكەي مەن، دوورپى ئازىزەن"^{۱۰۱} لىرەدا خەزان كۆي
 گەلايە نەك پايز. ھەرچۇنىك يىت ھەردوۈ عىنوانە كە يەك بابەت دەگەيىتن ئەويش
 سەرماي پايز و گەلاپىزان و زەردبوۈنى چەمەن و دار و باغە. ھەنبانە بۆرىنەي مامۇستا

^{۹۹} دىوانى چاپى جەغفەر: باوۈش

^{۱۰۰} دىوانى چاپى جەغفەر: مووسىمى خەزانى

^{۱۰۱} فۇلكلۇر (ئەگەر شىعرى شاعىرىكى ناسراو يىت، مەن بىڭى نازانم).

ههزاريش به "دهمی خهزه لۆر و گهلاپتران" ی واتا کردۆتهوه که به شیوهیهک، ههردوو چه مکه که ده گریتهوه بهلام له بهر ئهوهی وشه ی 'دهم'، کات و وهرزه که ده گه یینیت، ئیمه ده توانین به پایزی لی تیگهین و بلین له ناوچهی ژيانی کرمانجی ناوهراست (سۆرانی) دا، خهزان پایزه، بهلام له هه ورامان گه لایه.

به بۆچوونی من هیچکام لهو دوو عینوانه پر به پستی بابه تی شیعره که نین له بهر ئهوهی باسی ره های پایز و خهزانی گۆل ته نیا له سی فهردی سه ره تادا کراوه و شاعیر له فهردی چواره مه وه چۆته وه سه ر بابه تی سه ره کی خۆی، که خهزانی ته مه نی بیت. ته نانه ت باغ و بۆلول و سه رو و چناریش که دوای فهردی حه وته م دپته ناو شیعره که وه، له خزمهت هه رئه و ئامانجه ی شاعیردان و له کۆتاییدا، فهردی ۱۶ مۆرکی هه مان بابه ت له هه موویان ده دات.

شیعره که، له چاپی نه نیسیدا چۆته به شی 'چامه کان' وه؛ ده شزانی ماوه یه که 'چامه' کراوه ته جیگری کوردی بۆ چه مکی 'قصیده' ی عه ره بی. قه سیده شیوازیکی شیعر گوتنی تاییه ت به عه ره بانه و له نیو کورد دا گرنگایه تی زۆری پینه دراوه. بهلام عه ره ب کاتی که قه سیده ده لێن، ژماره ی فهرده کانیا ن له ۴۰ و ۵۰ تپده به پری و ده گاته ۱۰۰ (هه ندیک جار زیاتر لهو ژمارانه ش بینهراوه). ئه م پارچه شیعره ته نیا ۱۶ فهرده و زیاتر بۆ غه زه ل ده بیته تا قه سیده مه گه ر له سه ر ئه و باوه ره بین که قه سیده له کوردیشدا هه یه بهلام له چاو عه ره ب هه ناسه ی قه سیده و پترانی ئیمه درپژ نییه و ئه وه که م و زۆر له زمانی فارسیشدا وه هایه باوه کوو ئه وان له سه ده کانی پینچ و شه ش و حه وتی کۆچیدا شاعیرانی وه ک مه نوو چیهری و خاقانیان بووه که که وتۆنه ته شوین ئه ده بی عه ره ب و هه ندیک جار قه سیده ی سه رکه وتوو و دوور و درپژیا ن گوتوو.

له لایه کی دیکه وه په یه ونه دی فهرده کان له قه سیده ی عه ره بدا ئاسۆیه و ستوونی نییه، واته فهردی قه سیده که له گه ل فهردی پیش یان دوای خۆی په یه ونه دی واتابی نییه و خۆی سه ره بخۆیه، بهلام لیره دا یه ک بابه ت خراوه ته به رباس و بۆ نمونه فهردی دووه م واهیه به بی فهردی یه که م واتای نه بیته، به هه مان شیوه فهردی حه وته م و هه شته م و نه وه م و ده هه م که یه کیان ته واو که ری ئه وی پیش خۆیه تی. هه رچۆنیک بیت، من لام وانییه ئه م پارچه شیعره ی ئاوات بتوانین به قه سیده پیناسه بکهین. ئه وه غه زه له و واهیه هۆکار بۆ به قه سیده ناسینی ئه وه بوو بیت که ژماره ی فهرده کانی له ۱۴ زیاتره، و ئه وه ش هۆکاریکی به هتیز ناتوانی بیته. دووه م هۆکار دوور نییه ئه وه

بیت که لیږه شدا، به شیوازی قه سیده ویژانی کلاسیک، له سهره تا (مطلع) دا باسی وهرزی
خه زان کراوه ټینجا شاعیر چۆته سهر باسی سهره کی، که پیری خوی بیت.
له شیعره سهره تاییه کانی ناواته.
سونع: دروست کراو، ده سکر د.

جاری زه مین ده کاته سه ما: زه مین به ناسمان کردن چیه؟ وا هه یه نیازی شاعیر نه وه
بوو بیت که سه ما له بهر چاوی ناسایی ټیمه ساف و پرووته نه و پایزیش دار و باغ
ده پرووتینته وه. نه گهریکش هه له ی تاییه و ده کرئ بلین له جیاتی 'ده کاته'، 'ده گاته'
بووه، نه وده م ټیکه ل بوونی ئرز و سه ماش به کاتی غورپه می باران و ههور و
هه وهره تریشقه ی زور ده گوتړی.

به رگی گولاله سووره ده گاته ستاره گان: واهه یه نیازی شاعیر هیزی بای پایزه بیت که
گیاو گز و گول له گه ل خوی هه لده گریټ و به بیان ده کات. زیده پروویه کیشی له مه پ
هیزی با تیدایه که په پری گول نه وهنده به رز ده کاته وه ده یکه یینته نه ستران.
ستاره گان: کوی نه ستیره به له فارسیدا. له پزیمانی کونی فارسیدا ده گوترا، نه وه پیتی/ه/
ی کوتایی ستاره به له کوکردندا بووه به /گ/ و ئیتر نابی /ه/ به که خوی بنووسریټ؛
به لام ئیستا ماوه ی چهند سالی که ئیرانییه نو پخوازه کان هه ردوکیان پیکه وه دهنووسن.
گاهی: فارسییه به /ئ/ ی کوردیه وه. یه ک گاه واته یه ک کاتی کورت، چرکه یه ک.
هیندی: به و نه ندازه یه ی، به و پاده یه ی.

هیندی که شاعیران به به هارن عه لاقه مه ند: راست به و پاده یه ی وا شاعیران لایه نگری
به هارن...

من ده قی چاپی نه نیسیم پی باشره و نازانم له چاپی جه عفه ردا بچی بوته 'هیندی که
شاعیرن'، مه گهر شاعیر خوی دواتر نه و گورانه ی به سهر هینایت. دیاره نه ویش بی
واتا نییه و نزیکه له هه مان چه مک.

تبخزان: ده بی واتای 'له ژیر لیفه کورسی زستان خزان' بیت یان له ناو جیگه ونوین
خزان. شاعیر له نیوان خزان و خه زان جیناسی پتک هیناوه و گوتوویه تی: با شاعیرانی
دیکه به هاریان پی خوش بیت، به لام من له نیو جیگه خزانی وهرزی خه زانم پیخوشره!
مه فتوون: شهیدا، لایه نگری توند وتیژی شتیک یان که سیک.
به رگ: به فارسی گه لایه.

تۆمار: شاعیر ھاتنەخوارەوہی یەك لەدوای یەکی گەلای پایزی بە تۆمارى دەرسى
فەقیان شوبھاندووە و ئەو ھەندووە کارىكى جوانى ھونەرییە.

پیاو و عاقلان: لە ئەدەبى کلاسیكى ھەموو گەلانى ناوچەى ئیمەدا، پیاو بوون گرنگتر
بوو لە ژن بوون و دانانى کردارى کەسیك بە پیاوانە، واتای چاکى ھەبوو، تەنانت
ئىستاش ھەندىك کەس لە قسەکردندا ئەو دەردەبەن. لام وایە ئاواتیش وەك لە دەقى
چاپى ئەنسىدا دەبیریت، بەو رەبەى پتووە و پیاو و عاقلی پیکەو ھیناوە. لە چاپى
جەغەردا، بەگوێرەى تیگەبىشتى ئەمڕۆ ھەول دراو ھەو بۆچوونەى بۆ پینە بکیریت،
ھەربۆش کردووایە بە پیاوعاقلان واتە پیاوانى عاقل بەلام لەبەر مانەوہى وشەى پیاو
لە شویتى خۆى، گۆرانىكى بنەرەتى لە مەسەلە کە پیک نەھاتوو. نەمانى /واو/ىك بۆتە
ھۆى لەنگ بوونى شیعەرە کە مەگەر خۆتەر لە خۆتەندەویدا ئەلفى پیاو ھەندىك
دریژتر بکاتەو.

ئەو بەرگى دیتە خوار: سى فەردى دواى ئەم فەردە لە دریژەى بابەتیکدان کە
سەرەتای لیرە دامەزراو.

جەوان: فارسىیە بۆ لاو

ھەدەر بوون: بەفیرۆچوون

تەرجومان: کەسیك یان شتىك کە قسەى دلى خۆى یان کەسیكى دیکە دەربیریت.
لیرەدا نابى واتای وەرگىرى ئاسایى لى وەرگىریت.

راز: نەینى. واتە باى خەزان قسە و پەيامىكى نەینى پینە، باغەوان شارەزای زمانى بايە و
دەریدەخات.

حالى دەکا بە نالە: واتە با بە نالە و بە سەبرىك بە باغەوان دەلى قەدرت نەماوە.

سەبرىكى و بە سەبرە: بە دەنگىكى نزم.

بیدل: سىفەتیکە لە ئەدەبى کوردی و فارسیدا بە بولبول دەدریت، واتە کەسیك کە دلى
خۆى دۆراندوو (داویەتى بە گۆل).

سەروى سەھى: سەھى لە فارسیدا بە واتای راست دیت. سەروى سەھى دارە سەرویکە
بالای بەرز بیت و خوار نەبوویتەو.

چەمان: لار بوونەو واتە ھەموو سەرویکى راست بالا، لە ھەسرەت زەردھەلگەپانى
چەمەن و باغ، بالایان چەمىیەو.

چەمەن و چەمان جىناسى ناتەواويان بىن دروست كراوه و مۇسقىاى ناوخۇيى دەنگى
چ/ و /م/ و /ن/ يان تىدا دەنگ دەداتەوہ.^{۱۰۲}

باى بەيانش دەبى ھەمان حىسابى چەمەن و چەمانيان بۇ بىكرىت. مۇسقىاى ناوخۇييان
لە دەنگى /ب/ و /ى/ پىنك ھاتوہ.

نىگارى ئىمە: نىگارى شاعىر خۇيەتى. دەبى بەھۇي كىشى شىعرەكەوہ 'ئىمە' ى
نووسىيىت.

دورپشان: بلاو كەرەوہى مروارى. فارسىيە.

مووسم / مەوسم: سەردەم، كات.

كامىل دلى چ خۇشە: لام واىە ئەوہ بە تەوسەوہ گوتراوہ، واتە لە فەسلى خەزانى
گولدا من بە خۇرايى دلم خۇشە!

بىن بەرگ و بىن نىشان: گول بىن بەرگە واتە گەلاى پزاوہ و كەوتوہ. بىن نىشان
مانەوہى گوليش دواى پزانى گەلاكانىيەتى كە ئىتر كەس نايىبىيىت و سەيرى ناكات.
ئاوات دلى خۇيشى بەو گولە بىن بەرگ و بىن نىشانە شوبھاندوہ.

بەحرى ەرووزىي شىعرەكە،

مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

^{۱۰۲} سرو چمان من چرا ميل چمن نميکند... حافظى شيرازى

۱۳۶ / شىعرى سالانى ۱۳۱۰ تا ۱۳۱۹

ئەي خودا!

دەمكۆزى بەم دەردەۋە يا چارەيى دەردم دەكەي؟
ئەي خودا! ھەر ھەلۋەدا و موحتاجى نامەردم دەكەي؟
ھەرۋەكۈ جاران لە سەر تەختى مرادم دادەنئى؟
يا نە، شووم و مال خراپ ۋەك كوندى سەر بەردم دەكەي؟
دەمكەيە مەجنونى عالەم، دل بە دەست دئىم؟ ۋە يا
عاشقى پوخسارى لەيلا، ويلى ھەر ھەردم دەكەي؟
من بە دلگەرمى لەمەۋلا دەچمە نئو گولزارى عىشق
يا نە، مەحرۇومم لە گولشەن، مات و دلسەردم دەكەي؟
ئەي خودا! جاران بە لوتفت ھېچ خەم و دەردم نەبوو
ئىستە بئى لوتفى، كە توۋشى سەد خەم و دەردم دەكەي
زوو لە نئو خۆشەختە كان تاقانە بووم و بئى نياز^{۱۰۳}
ئىستە لاي پەژمورده كانى دل بەخەم، فەردم دەكەي

گەردىگلان، ۱۳۱۹ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۷۱ و ۷۲ ى چاپى ئەنىسى و ۲۵۹ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعرە كە لە چاپى ئەنىسىدا "دل بەخەم".
ۋەك زۆرىكى دىكە لە شيعرەكانى ئاۋات، پارانەۋەيە لە دەرگانەى خودا، بەلام لەچاۋ
ئەۋانئىر چەند تاييەتمەندىيە كى ھەيە:
يەكەم، ھەنگاۋىك لەو سۆفىيە بئى دەست و پئى و تەسلىم بوۋەى جاران چۆتە پىشەۋە و
لېرەدا دەۋىرئى پرسیار لە خودا بکات.

^{۱۰۳} چاپى ئەنىسى: بئى نياز

دووهم، باس له رابردووی ژبانی خوی دهکات و به شیوه‌یه‌کی ئه‌ریتی هه‌لیده‌سەنگینیت بۆ نمونه ده‌لی "جاران له‌سەر ته‌ختی مراد بووم و به‌لوتفی تۆ هیچ خەم و دەردم نه‌بوو و له‌نیو خۆشبه‌خته‌کاندا تاقانه و بێ نیاز بووم" و... ئه‌وه‌ش دیارده‌یه‌کی نوێیه‌ له‌ شیعره‌کانی ئاواتدا. پێشتر گله‌یی کردنی له‌خودا هەر ئه‌وه‌ بوو که له‌ ژباندا خۆشی نه‌بینوه و هه‌میشه له‌ خەم و په‌ژاره‌ دا ژیاوه.

سێهه‌م، ده‌لی شاعیر هیوایه‌کی هاتۆته‌وه به‌ر، بۆ نمونه ده‌پرسی ئایا "من له‌مه‌ولا ده‌چمه‌ نیو گولزاری عیشق؟" هەر ئه‌و پرسیاره‌ له‌ مه‌فهوومی پێچه‌وانه‌یدا ده‌یته‌ ئه‌وه‌ی خودایه‌ ئه‌گەر تۆ لیمبگه‌ری و لیم تیک نه‌ده‌ی، پێمخۆشه‌ بچمه‌ نیو گولزاری عیشقه‌وه.

هه‌لوه‌دا: هه‌رده‌ویل، ئاواره، شوینکه‌وتووی شتیک نامه‌رد: خه‌لکانی خۆخۆشه‌ویستی خراپه‌کاری دوور له‌ جوامیری و نازایه‌تی و به‌خشنده‌یی.

کوند: بالنده‌یه‌کی جوانی له‌چاو بالنده‌کانیتر تیگه‌یشتووه به‌لام له‌به‌ر هۆکاریکی نه‌ناسراو له‌ناو کۆمه‌لگاکانی ناوچه‌ی ئیمه‌دا به‌ شووم و "به‌دقه‌ده‌م" ناسراوه و گوايه له‌سەر هەر بینایه‌یه‌که هه‌لێشی، ده‌رووخیت، هه‌ربۆیه‌ش له‌ مالان ده‌ری ده‌که‌ن و که‌لتووره‌ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌که‌ی ئیمه‌ ته‌نیا مۆله‌تی ئه‌وه‌ی پێده‌دات له‌سەر تاشه‌ به‌رد هه‌لێشیت!

دل به‌ده‌ست دێتم... وێده‌چیت نیازی شاعیر ئه‌وه‌ بیت ئایا وه‌ک خه‌لکی دیکه‌ عاشق ده‌بم و ئه‌وینتیکی ئاساییم ده‌ییت و ده‌گه‌مه‌ دلداره‌ که‌م یان وه‌ک مه‌جنوون ته‌نیا عاشقی له‌یلا ده‌بم و بۆی ده‌بمه‌ هه‌رده‌ویل؟ په‌ژمورده: له‌ فارسیدا سیس و ژاکاوه؛ لێره‌دا خه‌لکانی ته‌نیا و سه‌رنه‌که‌وتوو و اتا ده‌داته‌وه.

فهرد کردن: تاك خسته‌وه، ته‌نیا هیشتنه‌وه و دابرا‌ندن له‌ ده‌ورو به‌ر. سه‌رجه‌م ئه‌م شیعره‌ نه‌مر سه‌مایل ئاغای چه‌وگالی، گۆرانیبێژی ده‌نگخۆشی کورد به‌ گۆرانی گوتوویه‌تی:

<https://chrikaykurd.com/ms-music/%D8%AF%DB%95%D9%85%DA%A9%D9%88%DA%98%DB%8C-%D8%A8%DB%95%D9%85-%D8%AF%DB%95%D8%B1%D8%AF%DB%95%D9%88%DB%95-%DB%8C%D8%A7%D9%86-%DA%86%D8%A7%D8%B1%DB%95%DB%8C%DB%8C-%D8%AF%DB%95%D8%B1%D8%AF%D9%85-%D8%AF/>

به‌حرى عه‌ووژی شیعره‌که، رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

هەر درۆیه

سەراپا هەرچی فەرمووت هەر درۆیه!
هەموو فەرماشت بێ تار و پۆیه!
وەرەز بووم من لە خوێنی وەعدە کانت
نە فەرمووی عاشقی من هەر زە گۆیه!
ئەتۆ فەرمووت شەوێ دیمە کە نارت
وەرە، ئەسپابی شادی گەردو کۆیه
سەماوەر سینە، چا خویتی جگەر مە
کە لامم نەقلی نوێی لە علی تۆیه
ئەگەر ئەم جارە کەش وادەت درۆ بێ
بە جاریکی "ئیمامی" رەنجەرۆیه

گەردیگلان، ۱۳۱۹ی هەتاوی
(لە ۹۷ و ۹۸ ی چاپی ئەنێسی و ۲۲۴ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنێسیدا "درۆیه". هەردوو عینوان لە گەڵ ناوەرۆکی
شیعەرە کە دا یەک دەگرنەوێ. غەزەلیکی خۆش و پڕ لە تەنز و تەوسە. خیتابی شاعیر بە
یارە کە یەتی کە پێشتر دەبێ زۆری بەلێن پێدا بێت و نەبێرد بێت سەر!
پێشتریش گوتوو مە، لە شیعری ئاواتدا نیشانی تەنز زۆر بەدی دەکەیت بەلام بەهۆی
زالبوونی ئاین و سۆفیا یەتی و تا رادەیه کیش سیاسەت بەسەر فەزای فیکری شاعیردا
تەنرە کە خزاو تە پەنا و پەسیو و دیار نییە. شیعەرە کە شۆکی بە خوێنەر دەدات و بە
بێ سەرەتا دامەزراندن، راست دەچێت سەر ئەسلی مەتەلەب: سەراپا هەرچی فەرمووت
هەر درۆیه! "لێرەدا خوێنەر واهەیه ئیستیک بگرت و چاوەرپوان بێت بزانی ئاوات
لەچی توورەیه و شیعریک کە سەرەتا کە ی وا توند و تیژ بێت، کۆتاییه کە دەگاتە

كوئى لەبەر ئەوئەى ئەو چەشنە ھېرشكارى و توندو تېزىيە لە كاراكتەر و كەسايەتتى
ئاوات بەدوورن. بەلام لەدرتەيدا و دوای دوو فەرد ھېرش کردن، ئىتر خاوەن دەبىتەو و
دەكەوتە پارانەو و لالانەو و دەبىتەو ئاواتەكەى وا دەناسىن: وەرە كەنارم، دەنا
رەنجەرۆ دەبم!

فەرمووت و فەرمايشت: ھەردوکیان ھەر 'قسە'ن بەلام بە تەوسەو گوتراون: قسە و
بەلێن و فەرمايشتە کانت ھەموو بە درۆ دەرچوون!

تار و پۆ: لە کوردیدا 'تار و پوود'ى فارسی وەك 'تان و پۆ' دەگوتریت، بەلام ھەيش
كەسانىك كە وەك 'تار و پۆ'ى خونجە بکەن. تار و پوودى فارسی ھەمان 'رايەل' و 'پۆ'
يان 'راھیل' و 'پۆ' كوردیە لە تەون كوردنا. ھەنبانە بۆرىنەى مامۆستا ھەزار 'پۆ'ى
بە "تیوھانى تەون و ھەوالی رايەل" واتا كرددۆتەو.

وەرەز: جاپز، بێزار

خولفی وەرەز: ھەرەبىيە. "خلف وعدە" بەدقەولى و نەبردنەسەرى بەلێنە.

ھەرزەگو: فارسىيە. "ھەرزەگو" كەسكى دەم ھەراشە كە قسەى بى بنەما و نامەعقوول
دەكات.

كەنار: تەنیش، لا، كەن. لە فارسیدا ھاتنە ناو باوەشى دلدەر و زیاتر وەك "بوس و
كنار" دیت كە واتای لە تەنیشى یار دانیشتن و ماچ كەردنى دەدات.

ئەسپابى شادی: ئەسباب كۆى 'سبب'ى ھەرەبىيە بە واتای ھۆكار و ھەسبە. شاعیر
ھەندىك كورداندوویەتى و لەجیاتى ئەسباب وەك ئەسپابى نووسىو، كە ھەمان شتە.
بەلام پرسىار ئەوئەى ئەو ئەسپابى شادیيەى وا شاعیر باسى دەكات و دەلێ نامادەى،
چین؟ لە ئەدەبى كۆندا ئەو ئەسپابە بریتى بوو لە جامى شەراب و كەباب و مەزە و لە
لاى رەواریك دانیشتن و دوور بوون لە چاوى رەقیب! جا بە كەردەوھش ئەوانەیان
بوویت یان نا، ھەر باسیان كەردوون و ئەوئەى وا بە ئاواتیان خواستوو وەك راستەقینەى
عەینى سەیریان كەردوون. بەلام ئەسپابى شادی ئاوات لێردا ئەوانە نین. سەید و مەلای
شێخزادەى وەك ئاوات لەكوئ و جامى بادە لەكوئ! بەلكوو دووشى دیکەن كە لە
فەردى دواتردا ھاتوون.

سەماوەر سەنە...: سەماوەر وشەى كى رەووسىيە و لەوئە ھاتۆتە ئێران و رۆژھەلاتى
كوردستان، درەنگتیش گەشتۆتە باشوور. سەماوەر لە راستیدا كترىيەكە بۆ كۆلاندنى
ئاو. شاعیر دەلێ سینگى من ئەو سەماوەرەى كە ئەگەر بى بۆ لام، تیندا چاییت بۆ

ئەو شاعیر كەلامى خۆى بە باسكردنى لىوى يار شیرین دەكات گەلینگ جوانە، من پېشتەر ییستومە و دەبەى لە شیعری شاعیرانى دیکەى كورد یان فارسیدا ھاتیت، بەلام كەسى دیکە گوتیتى یان نا، ھەر جوانە.

"نه فہس دہم، دیدہ پڑتاو و سہ ماوہر سینہ، جہرگ ئاتہش
کہ لامم قہندہ گہر ساقی لہ گہل من ئارہ زووی چا بی!"^{۱۰۴}

واده: وه عدهی عه ره بیه، به لَین و زیاتریش به لَینی هاتن و چاو یکه وتن له لایهن یاره وه.
به حری عه رووژی شیعره که، هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

شیکر دنه وهی دیوانی، ثاوات / ۱۴۱

زمانى دڭ

موددېكه نووكى خامه له وهسفى جهمالى دڭ
دهدوئ، بهلام زمانى له ته بئ ويسالى دڭ^{۱۰۵}
ئهو پړويه، كه چى منيش ههلبهستى بؤ دهليم^{۱۰۶}
قاسيد! ههلى هه تا ده گه يه دهركى مالى دڭ^{۱۰۷}
ناميكي پيكي خامه بده دهستى دڭ، بلي^{۱۰۸}
دهيگوت چلونه داخو برا مال وحالى دڭ!
عهرزت ده كا: زه مانه سياكارى خوښ دعوئ
بويه له مل منى به گوناوه وهالى دڭ
ئهى نافه رين قهلم! به زمانى شر و له تيش
تاريف ده كهى له دڭ، به زمانى زولالى دڭ

گهرديگلان، ۱۳۱۹ى ههتاوى
(لاپه ره ۸۷ ى چاپى نه نيسى و ۱۰۷ ى چاپى جه عفر)

عينوانى شيعره كه له ههردوو چاپدا وهك يه كه.
غزه ليكي غه رامييه و له سالانى سهره تاى شاعيريى ئاواتدا گوتراوه.
ليره و له زور شوينى ديكه دا، ئاوات له گه ل دلى خوئ ددويت يان شه پرى له گه لدا
دهكات، يان خوئ لى جيا ده كاته وه و حيكايه تى خوئ و ئهو، وهك سيته هم كه س، بؤ
خوئ تهر ده گپريته وه. ئهو هه لاتن و پريشته نى دلى شاعير و بئ دڭ و بئ ههست
پيشاندانى خوئ چه شنه هه لوئست گرتيكيه كه ئه گهر وهك ئه وينداريكي پروانينه

^{۱۰۵} چاپى نه نيسى: وسالى

^{۱۰۶} چاپى نه نيسى و جه عفر: پړويه

^{۱۰۷} چاپى نه نيسى: ده گه يه

^{۱۰۸} چاپى نه نيسى: پيكي

خاوه نه كهی، ئه و په پری توانه وه له گراوی و دلدار دا ده گه یښت و نه گه ریش وه
سؤفیه كه سهری بکهین، خه فه تیکه له وهی دلیك كه مه كوی عیشقی ئه فریته ره نابی له و
غایب یټ چونكو عارف بو چركه یه كیش نابی دلی له یادی خودا دوور بکه و یته وه.
مه وله وی پومی ده لی:

"گویند رفیقانم كز عشق نپرهیزی؟

از عشق بیره یزم، پس با چه درآمیزم!"

هاوړی انم پیم ده لیم له ئه وین دوور كه ووه وه، ئه ی ئه گهر له ئه وین دوور كه و تهمه وه خوم
تیکه لاوی چی بکه م؟

ئو عیشقه ده كړی به ئه وینی خوداییش واتا بكریته وه.

له ته: ئماژیه به له ت بوون و قه له شت تیکه وتنی قه له می قامیش كه له رابردوودا
كه ره سه ی نووسین بوو و قه له شتیک ده خرایه نوو كیه وه.

نامیكي پيكي: نامه یه كي پيك و پيكي هم خامه یه واته منی شاعیر...

عهرزت ده كا: شاعیر عهرزی دلی ده كات.

سیاكار: گازنده به له ده ست زه مانه ی ژبانی شاعیر كه خه لكانی خراپه كار تیدا پتری
زیاتریان هه یه له كه سیكي ده ست ودل پاكي وه كه ئو. هه ربویه ش ده لی بهرپر سیا به تی
ئو هه لاتن و رپویشنهی دل له ئه ستوی منه. شاعیر لیته دا خوی به سیاكار داده نی و
ده لی دلم له ده ست ئو سیاكارییه م بوو هه لات و لام نهما.

تاریف ده كه ی له: به زمانی پاك و بی خه وشي دل واته ئه وه ی وا به راستی له دلمدایه
و دروی تیدانییه، به دلمی ده لیم و پیندا هه لده لیم، توی قه له میش باوه كوو زمانت له ت
كراوه، دیسانه كه ده توانی ئو عهرزی حاله بگه یښته گوپی دل، كه وا بوو، ئافه رین بو
تو ئه ی قه له می په یامبه را!

ئو ئالوزیه ی وا له و اتای خیتابی شاعیر و ناوه ی نانی دلدا هه یه سه رچاوه كه ی هه ر ئو
مه سه له یه یه كه له سه ره وه گوترا و ده بی خو یته ر خوی بتوانی كلافه كه بكا ته وه و
بزانی ئایا ئوات وه كه مرو فیکي ۳۷ سالان ئه وینی زه وینی هه یه و وه كه هه موو
كه سیكي دیکه، عاشقی کیژوله یه كي جوانكه له بووه یان سؤفیه تی وای لیکردووه ئم
زه وینه پان و بهرینه به جی به یلیت و له فه زای خالی ئاسماناندا بگه ریت و بیري وه كه
مانگی ده سكرد بنی رته هه وت قاتی ئاسمان بو لای باوه پيكي ئایینی و خودایي.

شیرعه كه به گویره ی هه لو یست گر تنی خو یته ر ده توانی به ره و دوو ئاقاری ته واو جیاواز
بروات، ئه وه ش گه لیک ئاسایی ده نویتی له بهر ئه وه ی بو نمونه، شیرعه كانی ئه حمه دی

كۆر'يش له خويىندىنەۋەى ئاسايدا سەداسەد عاشقانەن بەلام نىشانەى وايان پىتوۋە ديارە
كە ئەۋ دىلدارەى وا شاعىر بە زولف و پرويدا ھەلەلەيت پىغەمبەرى ئىسلام يىت.
ھەمان ئەۋ گومانە بۇ شىعرى فارسىيى حافزى شىرازى دەكرىت كە ھەندىك كەس بە
سۇفيانەى دادەنەن و واى لىكەدەدەنەۋە بەلام زوربەى خەلك حافز بە شاعىرىكى
غەرامى وپژ دەناسن كە لاقى لە سەر زەۋىيە.

بەحرى ەرووزىي شىعرەكە:

مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

يا كهريم!

هه چهنده نهخۆشی عیشق و زهدهی پهنجهیی بهریم،
هه چهنده بێمشوورم و هه چهنده سه سه ربه ربه
چونکه له حالێ خۆم وه پهرزم، مات و عاجزم
ماوم عهجهب له پهحمی خودا، بۆچی من بهریم؟
يارهب به خاتری دلێ خاسانی بێریات!^{١٠٩}
پهحمی به حالێ زارم و وهزعی قهلهندهریم
چونکی به غهیری تۆ نییه کهس بگرێ دهستی کهس^{١١٠}
دهستی شکاو له گهڵ دلّه کهم بگره، يا کهريم!
بمهینه دهر له گێژوخولی چهرخێ چهپ پهرهوت
عاجز مه به له دلپیری ئهمن و له زۆروه پهریم^{١١١}

گهردیگلان، ١٣١٩ ی ههتاوی
(لاپه ره ٩٩ ی چاپی ئه نیسی و ١٤٧ ی چاپی جه عفه ر)

عینوانی شیعره که له ههردوو دیواندا، وهك یه کن.
وه پهرزی و ماندوویی و دلشکاوی و ته نیایی و دلپری له هه موو فهردیکی شیعره که
دهباریت.

سالی ١٣١٩ (١٩٤٠) به ماوه یه کی کهم پێش ده سپێکی شه ری دووه می جیهانییه و له
ئێراندا رهزاشای په هله وی له لووتکه ی ده سه لات و دیکتاتۆریدا یه. به لام دوا ی ماوه ی

^{١٠٩}. چاپی ئه نیسی: بێریات

^{١١٠}. چاپی ئه نیسی: نه کهس

^{١١١} چاپی ئه نیسی و جه عفه ر: دلپری

سالىڭ، تەمى ئەو زۆردارى و ملھوپپىيە دەپرەۋىت و پەزاشا لە ئىران دەردە كرېت. ديارە لە ۱۳۱۹ دا ھېشتا زوۋە و كەس لە پروانگەى دوور و نزىكى خۇيدا كۆتايى ھاتن بە دەسلاننى بەرفراوانى پەزاشا نايىنت.

من لە خويئەندەۋەى ئەم شىعرەى ئاۋاندا، ئەو مۆتەكە سىاسى - كۆمەلايەتپە دەبىنم كە بە سەر شانى خەلگى ئىران و بە تايپەت كوردستانىشەۋەى و شاعىرىكى ھەستىار ۋەك ئاۋات ئەگەر زىاد لەخەلگى دىكە ھەستى بە قورسايەتتى ئەو بارە گرانە نەكردىت، كەمترى نەكردوۋە. ئەۋەى ئاۋاتى گەياندۆتە ئەو پلەپە لە بىزارى و ۋەپەزى، بارودۆخە سىياسىيەكە نەك كېشەپەكى شەخسى و تاكەكەسى.

ئاۋات كەسايەتپەكى تىكەلاۋ بە سىياسەت و دژبەرى پزىمى ئىران بوو و سىياسەت لە بنەمالەكەشاندا شىتتىكى نامۆ نەبوو. ئەو مورىد و موخلىسى مامى (حاجى بابەشىخى سەيادەت) بوو، حاجى بابەشىخىش لە ماۋەى شەپرى يەكەمى جىھانىدا سەرۆكى لىتىكى ناۋچەپى حەزى 'اتحاد اسلام' و لاىەنگرى عوسمانىيەكان بوو؛ ماۋەيەك پىشتىرش دوو كەس لە گەۋرەپىاۋانى ناۋچەى موكرىان داۋايان لە شىخى حىسامەددىن كوردبوو لە حاجى بابەشىخى زاۋاى بخۋازىت خۆى بكاتە كاندىداى يەكەم مەجلىسى شۆراى ئىران دۋاى مەشروتىيەتى سالى ۱۹۰۶.

ۋاتە ئاۋات لە سىياسەتى پزۆژ دووركەۋتە نەبوو و بەۋ پىپە، پەنجىكىش كە بردوۋىيەتى و لە ئاۋىتەى شىعرەكەدا بە ئىمەى نواندوۋە (بى مشوور، سەرسەرى، ۋەپەز، مات، عاجز، زار، قەلەندەر، دەست شكاۋ، دىشكاۋ، لە گىژو گومىدا ماۋە و دىلپ...) كە ھىچكام بۆنى خۆشى و راحەتتى ژيانىان لى نايەت، ئەگەر بخرىتە چۋارچىۋەى زەمەنىيەۋە، ۋاھەيە سەرچاۋەكەشيمان بۆ دەرېكەۋىت؛ ئەۋىش بە گومانى من ھىچ نىيە جگە لە دۆخى نالەبارى سىاسى لە كوردستان و ئىران بەگشتى.

زەدە: لىدراۋ، دەست لىدراۋ.

زەدەى پەنجەى پەرى: پەرى مەۋجودىكى ئەفسانەپى و خەيالىيە كە بە گۆپرەى پىۋايەتە ئىسلامىيەكان جىاۋازە لە مروف و جندۆكە و بوۋنىكى نەرم و نىانى ھەيە، بەپى خورافاتى رايچ، ئەگەر پەرى دەست لە كەسىك بوەشىنت، ئەو كەسە شىت دەپىت.

بى مشوور: بى فىكر و بىر كەرنەۋە، ناعاقل.

سەرسەرى: بى دەرېبەست و گۆپتەدەر.

به‌ری: بئ به‌ش و په‌راویژ کراو.
خاسانی بئ پیا: که‌سانیک که له‌گه‌ل خه‌لک و خودا بئ خه‌وش و راستن و زاهیدی
پ‌یایی نین.

قه‌له‌نده‌ری: ته‌نیایی و بئ مال و حالی. قه‌له‌نده‌ر که‌سیکه ده‌ربه‌ستی مال و مه‌قام نییه و
به‌هیچ که‌س و شویتیکه‌وه نه‌به‌ستراوه؛ ئازاد.

چه‌پ ره‌وت یان چه‌پره‌وت: ئه‌و سیفه‌ته‌یه که خه‌لکانی باش به 'قه‌له‌ک'ی ده‌ده‌ن و
لایان وایه هه‌میشه به‌باری چه‌پدا ده‌گه‌پریت واته هیچ شتیکی له شوینی خۆیدا نییه و
له جیهاندا ئه‌وانه‌ی وا زانا و تیگه‌یشتوون، دوورن له شادی و به‌خته‌وه‌ریی و پرێزان
لئ ناگیریت، به‌لام خه‌لکانی نه‌فام و نه‌زان له خۆشی و شادیدا ده‌ژین و ده‌سه‌لاتیان
به‌ده‌سته‌وه‌یه.

دل‌پر: که‌سیکه کاسه‌ی سه‌بری سه‌رپرێژ ده‌کات و هه‌ربۆیه‌ش وا هه‌یه بگری یان
توو‌په‌یی بنویتی. شاعیر بۆ ئه‌و سکالایه‌ی وا ده‌یکات له خودا ده‌خوازیت لئی عاجز
نه‌ییت.

زۆر وه‌ری: شیوازیکی نه‌رئ ییه بۆ زۆر قسه‌ کردن، له زۆربله‌یش توندو تیژ تره‌ و
ته‌نیا که‌سانی خۆ به‌که‌م زان و به‌ته‌وا‌زوع به‌خۆیانی ده‌لێن ده‌نا کاتی به‌خه‌لکی دیکه
بگوتریت، سووکایه‌تی و جنیوه. وه‌رین سیفه‌تیکه له حاله‌تی ئاساییدا به‌سه‌گ
ده‌دریت. له‌غه‌زه‌لنکی دیکه‌شیدا دیمان ئاوات خۆی به‌سه‌گی ده‌رگانه‌ی خودا داناوه.

به‌حری عه‌رووزی شیعه‌که:

مضارع مثنی‌اخر مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

شيعرى سالانى ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۹

پيژىتى شيعره كان: خەمىكى دى، چ بىكەم؟، سىروە سەھەر، ئال و والا، لەشكرى
ئەگىرىجە، بەخشىن، ئامۇزگارى، تەشريفى دى يار، بالاي مەوزوون، سۆزى دىل، ئالا،
بەيداغ، ئالاي پىرۋىز، ھەلالە و بەھار، مەولوودى، ساقى نەيە نابى، دەخولىمەو، ھات
بەھار، سات و سەودا، پارچە گۆشتى دىل، وەغز و تەلقىن، خەوى من، كەوى كولىو.

خەمىكى دى

وہ کو بیستم خەمت خواردم، ئەویش بۆ من خەمىكى دى
دلت بۆ ماتەمم سووتا، ئەویشم ماتەمىكى دى
دەمى نەمدى لە دنیا ھاودەمى غەیری خەم و دەردم
لە کوئ پەیدا بکەم یارەبى ئاخىر ھەمدەمىكى دى
بە داخ و دەردى تۆوہ شەرته ئەى بالابەرز، بمرم!
دەبى ئەو ھەسرەتەى خۆم من بەرم بۆ عالەمىكى دى
بە زولفى خەم بەخەم دونیات وەك چتوى خمى لیکرد
کەچى بۆ گەردنى ئەمنت درىغ فەرموو خەمىكى دى
"ئىمامى" ت کوشت بە تىرى غەمزە، گەرچى چاوتە چارەى
تەماشای گەر بفەرموو، نایەوئ قەت مەلحەمىكى دى

گەردىگلان، ۱۳۲۰ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۸۶ ى چاپى ئەنسى و ۲۳۷ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە کە و ڕیکەوت و شویتى گوترانى لە ھەردوو دیواندا وەك یەك تۆمار
کراون.

یەك لە شیعەرە تەرجەمە کراوەکانى ئاواتە لە شیعەریكى فارسى ئەبولقاسم لاھوتى
کرماشانى. ئەوەش دەقى شیعەرەکەى لاھوتییە کە لە دیوانى لاھوتى چاپى ئەحمەد
بەشىرى (امیر کبیر، تهران صفحه ۶۴) وەرگیراوە.

"شنیدستم غم را میخوری، اینهم غم دیگر

دلت بر ماتمم میسوزد، اینهم ماتم دیگر

بە دل ھر راز گفتم، برب آوردش دم دیگر

چە سازم، تا بدست آرم جز این دل محرم دیگر

نكشتى آتش خشمش تمام و زود خشكيدى
 كمى مانده است از او، اى دیده قربانت، نم ديگر
 مرا گفتى دم آخر بينى، دير شد، باز!
 كه ترسم حسرت اين دم برم بر عالم ديگر
 ز بى رحمى، نمايد تيغ خود را هم دريغ از دل!
 كه داند زخم اورا نيست جز اين مرهم ديگر
 جهانى را پريشان كرد از آشفتن يك مو
 معاذ الله اگر بگشايد از گيسو، خم ديگر
 به جان دوست، غير از درد دورى از ديار خود
 در اين دنيا ندارد 'لاهووتى' غم ديگر"

شيعرى لاهووتى له ئهسته موّل و له سالى ١٩٢٠ ى زاييندا گوتراوه كه ده كاته ٢١ سال پيش شيعره كهى ئاوات. ههردووكيان غه زه لن. ژماره ى فهرده كاني شيعرى لاهووتى كهوت و هى ئاوات پينجه. فهردى يه كه مى شيعرى ئاوات، ميسراعى دووهه م له فهردى دووهه م، ميسراعى دووهه م له فهردى سيهه م و ميسراعى يه كه م له فهردى چواره م ده قاده ق وهك شيعرى بنه ما واته كاره كهى لاهووتين. له فهرده كاني ديكه دا واتاكان هه نديك گۆپاون و مؤركى ئاواتيان زياتر به سه ره وهيه. نمونه، فهردى چواره م و پينجه مه كه تياندا سه ره خوييه كى واتايى زياتر ده بينريت. مه قته عى شيعره كه به تاييه ت فري به سه ر هاوشيوه فارسىيه كهى خوى واته فهردى پينجه ميه وه نيه و له فهردى چواره ميشدا "چيوى خم" بۆ شيواندن، ته عييريكي كورديه كه بۆ پيشاندانى شيوايى و په ريشاني زولفى يار ها تووه و له فارسىيه كه دا نيه هيج، ته نانه ت چه مكيكى ته واو جياوازيش ده بينريت كه په نا بۆ خودا بردن بيت. من پيشتر له كتييكدا كه سه باره ت به لاهووتيم نووسيوه باسى شوين هه لگرتنى هه نديك شاعيرى كورد له لاهووتيم كردووه، كه يه كيان ئاواته (لاهووتى كرماشانى شاعيرى شۆر شگيرى كورد، بنكه ى ژين، سليمانى ٢٠٠٦، لاپه ره ١٤٦).^{١١٢}

^{١١٢} ليزه دا ده بى ئه وه ى لى زيا د بكم كه شيعرى نه مر مسته فا شه وقى (قازى زاده) ش كارتيكه رى لاهووتى له سه ره، به لام ئيره جيگه ى باسى ئه و نيه.

هەرچۆنیک بێت، ئەم شیعەرە لە کارە سەرەتاییەکانی ئاواتە و لە ساڵی ١٣٢٠ دا
گوتراوە. بە گوێرەی ئەو شیعەرانی ناو دیوانی ئاوات کە ڕیکەوتی ھۆنرانەوویان بۆ
دیاری کراوە، یەكەم شیعەر ھە ساڵی ١٣١٤ واتە شەش ساڵ پێش ئەم تەرجەمەییە.
وشە ی ئەستەم لە شیعەرە کە دا نییە، "خەم" ی کۆتایی فەردی چوارەم، فارسییە و بەواتای
پێچدراو و بادراو ھاتوو. لە ھەمان فەرد دا، "خەم بە خەم" یش ھەر فارسییە و واتای
چین بە چین و تۆی بە تۆی ھەیە.

بەحرە عەرەبیی شیعەرە کە:

ھزج مئەن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن.

چ بکهه؟

به یادی شه معی روخساریکی، دل ئیجیا نه کهه، چ بکهه؟
به شه و قیکی وهها، چاری شهوی یه لدا نه کهه، چ بکهه؟
وه کوو مه جنوونی مال کاول دهر ودهشت بۆته مه ئوای من
له هه یفی عاقلان، خۆم شیتی رووی له یلا نه کهه، چ بکهه؟
له کۆری عیشقبازاندا نه ماوه قه دری رۆح و سهر
وه کوو په روانه بۆ رووی ئهو، به رۆح سه ودا نه کهه، چ بکهه؟
ده لێن یار خاکی به ریپی سورمه یه، بۆ چاومی دیتم
به کویری رهی لاهه زه ب ئه و نه کهه، چ بکهه؟
به شهرتی بته لام، شه ته سهرم دانیم له پیناوی
ئه گهر بۆ گاوه گردون^{۱۱۳} رۆح و سهر ژیریا نه کهه، چ بکهه؟
له دووری^{۱۱۴} وی گه دام و دته لام، وهك شا ده بینم خۆم
له چوون و هاتنی، خۆم وهك گه دا، وهك شا نه کهه، چ بکهه؟^{۱۱۵}
ئه گهر با بۆنی تۆ بینن، ئیمامی وا ده لێ گیانه:
که من رۆح و سهرم قوربانی ریگهی با نه کهه، چ بکهه؟

گهردیگلان، ۱۳۲۰ ی ههتاوی

(لاپهه ۱۴ ی چاپی ئه نیسی و ۱۴۰ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپدا وهك یه کن.

^{۱۱۳} . گهردوون، چاپی جه عفر

^{۱۱۴} . دوری، چاپی ئه نیسی و دووری، چاپی جه عفر

^{۱۱۵} . چون، ئه نیسی

بە بۆچۈنى مەن شىعرەكە تاقى كىرگەن ۋە مەن شىعرى ۋە پىشانىنى ۋە ستايى ۋە
لىزانى شىعرەكە بىلەن شىعر ۋە ناسىيە بىلەن لىكەن سەنئەتە ۋە ۋەزىيەتە. ھەر ۋە
پىن ئانە جىن پىن مەھىيە، كە دەلى:

"بە نوورى بادە كەشقى زولمەتى تەقوا نەكەم، چىكەم؟"

بە شەمەيىكى ۋەھا چارى شەۋىكى ۋا نەكەم، چىكەم؟"

بە شىكەكە شىعەرىنى سەردەمى كۆمەرى كوردستان لە سەر ھەمان سەروا ۋە پەدىنى
شىعەكە مەھى ۋە جاروبار بە ھەمان كىش يان كىشكى ھەندىك جىاۋازە ۋە
ئىستىقبالى شىعەكە مەھىيان كوردۋە. بۇ نمۇنە، ھىمە دەلى:

"دەت ۋە رادەبى ۋەكە سەروى رەوان، مەن چىكەم؟"

كە بە قوربانى نەكەم رۇخ ۋە رەوان، مەن چىكەم؟" ^{۱۱۶}

ھەزەرىش لە شىعەرىكى گالەۋگەپ كە لە سەرەتاكەيدا نووسىۋىتە "دەمەلاسكە
مەھىم كىرگەن ۋە"، دەلى:

"لە كەركەم بە ئاب،" ^{۱۱۷} ئارەق لەبەر گەرما نەكەم، چىكەم؟

كە بەرچەي بە ماستى شىل، بە پىللىك چا نەكەم، چىكەم؟"

يان "قانەكە" كە دەلى:

"كە مەن بۇم دەس نەدا رەندى، دەسا تەقوا نەكەم چىكەم؟"

ئەسەرى زەلى تاتانم، كە ۋاۋەلا نەكەم چىكەم؟..."

ھەر ۋەھا ھەقىقىي پىنج خىشەكەكى لە سەر ھەمان شىعەرى مەھى پىك ھىتاۋە كە ئاۋا
دەست پىدەكات:

"ئىسارى پى كەسى سەد گەۋھەرى يەكتا نەكەم، چىكەم؟"

بە شەمسى، مانگى دىل پىر شەۋە ۋە ئىحلا نەكەم، چىكەم؟"

لەم سالانە دۋايشدا چەند شىعەرى دىكە كورد پەچاۋى ئەۋ شىعەرانە مەھى
يان ھىمەيان كوردۋە كە زىاتر لە فەيسەۋكەدا بىلەن بۈنەتەۋە. بۇ نمۇنە، نەمە
سولەيمان چىرە (ھىزىش) شىعەرىكى پىنج خىشەكەكى لە شىعەرىكى مامۇستا ھىمە ۋە خۇ
دروست كوردۋە كە ئاۋا دەست پىدەكات:

^{۱۱۶}. مەن رىكەۋى بىلەن بۈنەتەۋە ئەۋ شىعەرى مامۇستا ھىمە نازانم ھەربۈيەش ناتانم بىر بار بىدەم ئاۋات چاۋى لە
شىعەرى ئەۋىش بۈە يان نا. ديارە ئەگەر شىعەرى ھىمە دۋا ۱۳۲۰ گوتراپىت كە رىكەۋى ھۈنەۋە
شىعەرى كە ئاۋاتە، ئىتر ھىسابەكە بەرئەۋەزۋە دەپىت.

^{۱۱۷}. مانگى ئاب، مانگى ھەشەمە سال، ئوگۇست.

"دوست و یاران کـــه هه‌موو سهر به‌هوان من چبکه‌م؟
نـــه له‌مان سیله نیگایه‌ک، نه له‌وان، من چبکه‌م؟

یان مه‌لا که‌ریمی سارده کو‌یستانی و په‌شید زه‌رزا و.... که هه‌موویان مرخی خۆیان له سهر ئەم شیعره به‌تاقی کردۆته‌وه.

شیعره‌که‌ی ئاواتیش له هه‌مان بوار و باب‌تدایه و ده‌بی ماوه‌یه‌ک پیش ئەم یان دوا‌ی ئە‌تیربان گوترا‌یت. سه‌باره‌ت به‌و زوو و دره‌نگه‌ش ده‌بی بلی‌م دیاره شیعرى ئاوات دوا‌ی شیعرى مه‌حوى گوتراوه، به‌لام دیاریکردنى پیکه‌وت بۆ ئە‌وانى دیکه ته‌نیا به مه‌زنده ده‌کریت، شیعرى هه‌زار نه‌ییت که هى سالى ۱۹۵۳ یه واته ۱۴ سال دوا‌ی شیعرى ئاوات گوتراوه.

به‌شێک له وشه و زاراوه و ته‌عبیره‌کانى ناو شیعرى ئاوات له فارسی‌شدا هه‌ن و زۆر وشه‌ی عه‌ره‌ییشى وه‌ک که‌ره‌سه‌ی شیعره‌هۆ‌نینه‌وه‌که‌ی خۆی له‌کارکردووه. پیش‌تریش دی‌مانه و گوتوومه که ئاوات په‌روای نه‌بووه له که‌لک وه‌رگرتن له وشه و زاراوه‌ی عه‌ره‌بى یان فارسى و هه‌ر ئە‌وه‌ش له کاره‌که‌یدا سه‌رکه‌وتووى کردووه. ئاوات لای که‌م له‌م هه‌له‌سته‌دا به‌شوین دیدارى دل‌دارى شیعره‌وه‌یه و نه‌سیاسه‌ت ده‌کات و نه له‌نووسینى ئە‌و ته‌عبیراته‌ عه‌ره‌بى و فارسییه‌دا ده‌ستى ده‌له‌رزیت:

"قافیه‌اندیشم و دل‌دار من

گو‌یدم مندیش جز دیدار من!" (مه‌ولانای پۆمى)

وشه و ته‌عبیری فارسیی ناو ئەم شیعره: پوخسار، یه‌ل‌دا، عیشق بازان، په‌روانه، و ... وشه و ته‌عبیری عه‌ره‌بى: ئی‌حیا، مه‌جنوون، له‌یلا، مه‌ئوا، سه‌ودا، په‌قیب، لامه‌ز[ه‌]ب، و...

وشه و ته‌عبیری تایبه‌ت به‌موکریان (مه‌هاباد): پوخساریکی، له‌حه‌یفی، وى. له‌حه‌یفی، له‌داخى یه‌ل‌دا، شه‌وى کۆتایی پایز و سه‌ره‌تای زستان، که‌درێ‌ترین شه‌وى ساله. گه‌رچی شه‌ویکی می‌ژووی کۆنه و ده‌گه‌پته‌وه بۆ سه‌رده‌می بره‌وى ئایینی میترا‌یی و پیش زه‌رده‌شتایه‌تى و به‌و ته‌عبیره‌ ده‌توانرێ به‌کور‌دیش له‌قه‌له‌م بدریت.

کۆر، ئە‌نجومه‌ن، کۆبوونه‌وه و دانیشتی به‌کۆمه‌ل.

عیشق بازان، عاشقان، ئهوانه‌ی وا کار و پیشه‌یان ئه‌ویندارییه. ته‌عیریکی فارسییه؛ بۆ نمونه، نزامی گه‌نجه‌وی له وتووێژی خوسره و فهرهاد (مه‌نزوومه‌ی شیرین و فهرهاد) ده‌لێ:

"بگفتا جان فروشی در ادب نیست
بگفت از عشق‌بازان این عجب نیست!"

سه‌عدیش دوای نزامی ده‌لێ:

"ای بر در سرایت غوغای عشق‌بازان
همچون بر آب شیرین آشوب کاروانی!"

سورمه و چاو و کوپرای، سه‌نعه‌تی مراعات النظیریان تیدا به‌کار هاتووه و به‌رپی و چاویش سه‌نعه‌تی تضاد.

به‌شهرتی و شهرته‌ پیکه‌وه هێنان له یه‌ك میسرعه‌دا، گه‌لێك کاریکی جوانه. ژیر پا کردن، واته به‌ په‌له‌ رۆیشتن و گوێته‌دانه هیچ. شاعیر ده‌لێ: بۆ ئه‌وه‌ی بیمه‌ گاوگه‌ردوونی یار و بمکه‌نه‌ قوربانیی ئه‌و، هێنده به‌ په‌له‌ ده‌رۆم که هه‌مووشتێك به‌ژیر پاوه ده‌که‌م.

کۆکردنه‌وه‌ی سه‌نعه‌تی تضاد له نێوان گه‌دا و شا، هه‌روه‌ها چوون و هاتن و دووری و دێته‌لام له لایه‌ك و سه‌نعه‌تی 'لف و نشر' ی نێوان دووری و گه‌دا و هاتن و شا، ئه‌ویش هه‌مووی له یه‌ك فهرده‌دا، ئه‌وپه‌ری مامۆستایی و لێزانی ئاوات ده‌گه‌یی‌نیت. له‌فف و نه‌شره‌که 'موره‌ته‌ب' ه‌ نه‌ك 'موشه‌ووه‌ش' واته یه‌که‌م بۆ یه‌که‌م و دووه‌م بۆ دووه‌م: دووری یار ده‌یکاته گه‌دا و به‌ هاتیشی ده‌ییت به‌ شا، ته‌واو! شیعره‌که، له دیوانی چاپی ئه‌نێسیشدا هه‌مان عینوانی "چ بکه‌م" ی هه‌یه به‌لام به‌ بی‌ نیشانه‌ی پرسیار و وه‌ك یه‌ك وشه: چبکه‌م.

به‌حرێ عه‌رووزیی شیعره‌که:

ه‌زج م‌ثمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

سروہی سەحەر

قوربانى تۆزى پىنگەتم ئەى سروەكەى سەحەر!
ئەى شارەزا و بەلەد بە ھەموو كىنو و دەشت و دەر!
كاتى گزنگ، چيا بە نەسىمت مۆنەووەرە
پەنگىن دەبى لە تۆقى سەرىپا ھەتا كەمەر
ئەم پەنگى زەرد و سوورە لە سەرىپا بە لوتفى خۆت
دېنى بە ھەدىە بۆ دەر و دەشت كاتى گەشت و گەپ
چەشنى كزەى شەمال بە، وەرە لام بە گەرم و گور
وەك ئاھى من ببە كەسەكەم! ھىندە سارد و سەر^{١١٨}
باش بۆم بگىرەو ھە چىيە باس و خەبەر لەوئ
لەرە، بە مەرگى تۆ، خەمە باس و خەمە خەبەر
ئىمە ھەموو پەرۆش و پەرىشان و ھەلۆەدا
وەك تۆ ھەناسە سارد و سەحەرخىز^{١١٩} و دەرەدەر
ئاھەنگ و كەيف و شایى و جىژن و سروورمان
نالىن و ئاخ و ھەسرەت و خوین خواردنى جگەر
پۆژىكە^{١٢٠} جىژنە، كاتى سروورە، كەچى لەپەر
دەگرئ بە بى موحاسەبە دەرگا بە ئىمە، شەر
پىاوى جىجىل و پىرە لەپىش تىرى دوژمنان
وېستاو ھە پەنا و پەسىو، بى زرى و سوپەر
خىزان و مالى دوژمنى مە گول دەكەن لەبەر

^{١١٨} . سەرپ (ئەنىسى)؛ ھەروەھا بە (ئەنىسى و جەغفەر)

^{١١٩} . خىز (ئەنىسى)

^{١٢٠} . دوورى نازانم لە ئەسلىدا "پۆژىكى" بووئیت.

خیزان و خاوی ئیمه که چی گل ده که ن وه سهر
 بهرموور و خشل و زیوهری مالی مه، موورووه
 یاقووت و له عله خشلی ژنی وان و زیو و زه
 ههریهك به ئیش و ئوف و به دهردیکه وه تلاین
 ههریهك له بهر خه میکه کز و مات و لال و که پ
 چاوی ته پری گه له که ده باریتی^{۱۲۱} خویتی گهرم
 فرمیسکی سووریانه له جیگه ی دوپ و گوهر
 یاره بی! چاوه پری کره بای ره حمه تین هه موو
 ره حمی به ناگر و کولی دل که و به چاوی ته پ
 به لکوو چرؤ وه ده رکه نه وه باغی لاوه کان
 بی سایه بان و بی بهر و بی بهرگ و بی سهرمه
 "کامیل"! خودات ده گه ل بی، به ئاواتی^{۱۲۲} خۆت ده گه ی
 نه مجار به ره حم و لوتفی خودای خاوه نی هونه ر

گهردیگلان، ۱۳۲۰ ی هه تاوی
 (لاپه ره و ۱۵۰ و ۱۵۱ ی چاپی ئه نیسی و ۸۹ و ۹۰ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له دیوانی چاپی ئه نیسیدا "ئیمه وئه وان" ه.
 ئه وه یه که م پارچه شیعره که دوا ی چاوپیکه وتنی دیوانی چاپی ئاغا سه ید جه عفری
 کوپی شاعیر و هاوکاره کانی ده نیووسمه وه. له کاره که مدا، ده قی جه عفرم، که تازه تر
 و که م هه له تره، به ئه سل وهرگرتووه و به راوردم کردووه له گه ل ده قی ئه نیسی،
 جیاوازییه کانیشم له په راوێژدا هیناوه.

پیکه وتی گوترانی شیعره که ۱۳۲۰ ی هه تاوییه که ده کاته ۱۹۴۱ ی زایتنی. له مانگی
 شههریوه ر (سپتامبر) ی ئه و ساله واته ده سپیکی شه پی دووه می جیهانیدا هیزی
 هاوپه یمانان هاته ناو ئیرانه وه، ره زاشای په هله ویان له سهر حوکم وه لانا و
 محه ممه دره زاشای کوپان کرده جیگری. شیعره که ویده چیت راست له سهرده می ئه و
 ئالوگۆرانه یا خود له پیش ئه واندا گوترا بیت له بهر ئه وه ی له لایه که وه پیشانده ری بی

^{۱۲۱} . ده باریتی (ئه نیسی)

^{۱۲۲} . "ئاوات" ی (ئه نیسی)

هيوایی و خەم و پەريشانی و هەلۆه‌دایی و هەناسە ساردی و ئاخ و حەسرەتی خەلکە و لە لایەکی دیکەوه مۆرکی هيوای دواپۆژ واتە دوای دیکتاتۆریەتی پەشی پەزاشای بەسەرەوه دەبیریت. من بە حیسابی ئەوەی ئەو هيوایە، هێژیکێ ئەکتیف و چالاکی بەکردهوه نییە و زیاتر خۆی لە دۆعا و پارانه‌وه‌دا دەبینێتەوه لام وایە پێش پووختی حوکمی دیکتاتۆر گوترايیت واتە کاتێک کە هێشتا خەلک نەهاتوونەتە مەیدان و "باغی لاوه‌کان" هێشتا "چرووی دەرەنەکردۆتەوه"؛ لە دوايین فەرددا ئەو هەلۆیستە بە پاشکاوێ دەرەکه‌وێت کاتێ کە دەلێ "ئەگەر خودات لەگەڵ بێت بە ئاوات دەگە" - هەلۆیستیک کە هیچ نیشانی باوەر بەخۆی و باوەر بە خەلکی پێوە دیار نییە تەنانهت بە پێوانەی ئیمانی ئایینی شاعیریش لەو لایەنە تاییەتەوه کورتی دێت. باوەر بە هێژی خەلک دەبێ لە مانگ و سەله‌کانی دواتردا سەری هەلداییت کە سوپای سووری یەکیەتی سۆفیەتی "بە بلاوکردنەوهی دووبەر ئاگای ئەپتەشی شاهەنشاهی بلاوه پیکرد" و کۆمەلانی گەل هەلی هاتنە مەیدانیان بۆ پەخسا.

شیعەرە کە لە ئیستیقباڵی قەسیدە ناسراوه‌کە نالی و وه‌لامە‌کە‌ی سالمدا گوتراوه:

"قوربانی تۆزی ریگەتم ئە‌ی بادی خوش مروور

ئە‌ی پەیکی ئاشنا بە هەموو شاری شارەزوور...."

لە پەراویتری دیوانی چاپی جەغەفریشدا دەست نیشانی ئەو پاستییە کراوه کاتی کە نووسیویەتی:

"سەید کامیل وێتە‌ی لە نامە‌کە‌ی نالی وەرگرتوو کە ناردوویەتی بۆ سالم ..."

بەلام ئەو وێتە وەرگرتە گەلێک سەرکەوتووێ بەپێوە‌براو و ئەو داخ و حەسرەتە‌ی و نالی لە دوورە‌ولا‌تیدا دەر‌بیر‌پوه و تیکە‌ل بە نۆستالژیە‌کی قوول‌یش بووه، لێره‌دا گەلێک هونەر‌مە‌ندانه و سەر‌به‌خوایانە دەر‌بر‌اوه.

لە سەرەتای شیعەرە‌کە‌دا شاعیر ڕوو دەکاتە س‌روه‌ی سەحەر و هە‌والی "ئە‌وێ" ی لێ دە‌پرسێ، بە بێ ئە‌وه‌ی ڕای‌گە‌ی‌نێت ئە‌وێ کۆیە و ئێره‌ کوێ. بەلام بە حیسابی سالی گوترانی شیعەرە‌کە دە‌توانین ب‌لێن شاعیر چاوه‌‌پێی هە‌والی گ‌رن‌گ بووه کە لە پێتەختی ئێرانه‌وه بۆی بێت و هەر بۆیەش هە‌وال لە س‌روه‌ی سەحەر دە‌پرسێت. ئە‌گەر ئە‌وه راست بێت و ئە‌وێ تاران یا شارە گە‌وره‌‌کانی ئێران بێت، ئێره‌ش دە‌بێتە کوردستان و گە‌ردی‌گ‌لانی شاعیر؛ هەر به‌و حیسابه‌ش، "ئە‌وان" دە‌بنە عە‌جەم واتە زۆری‌نە‌ی دانیش‌توانی ئێران و "ئێمە‌ش" دە‌بینە کوردی پۆ‌ژ‌ه‌لاتی کوردستان.

جگه له نالی (یان سالم)، کارتیکه‌ریی سه‌یفولقوزاتی قازیش به سهر شیعره‌که‌وه دیاره،
ئه‌ویش له‌و به‌راوردکارییه‌دا که له نیوان ئیمه وئه‌وانی کردووه و ده‌مانخاته بیرى
شیعری ناسراوی سه‌یف که ده‌لی:

"بۆ وانه هه‌رچی جوانه له جی و دێ و له ژن، له مال

هه‌ر شاخ و داخه بۆ مه، کورێ ره‌ش، کچی دزیو..."

وشه و ته‌عبیراتی ئه‌سته‌م له شیعره‌که‌دا نییه، شێوه‌زاری به‌کارهاتووی شاعیر موکریانیه
و تیکه‌لاویکه له بن له‌هجه‌ی مه‌هابادی و بۆکانی - سه‌قزی: سه‌ری را، له‌سه‌ر را، مه،
وان، و ده‌گه‌ل هێ یه‌که‌م و ئیمه، جێژن و له‌به‌ر هێ دووه‌میانه. هه‌ندیک وشه‌ی
فارسی و عه‌ره‌بیش له شیعره‌که‌دا هه‌ن وه‌ك: مونه‌ووه‌ر، هه‌دیه، سه‌حه‌رخێژ، سروور و
موحاسه‌به ...

وه‌ك ئاه‌ی من به‌... له هه‌ردوو چاپدا وه‌ك "به" هاتووه، من به‌ حیسابی کیشی شیعره‌که
لاموايه ده‌بی بۆشاییه‌که به وشه‌ی "به" پێ بکریته‌وه.

وشه‌ی "سه‌ر" له‌جیاتی "س" به واتای ته‌زیو و بی هه‌ست له ده‌قی ئه‌نیسی‌دا هه‌ندیک
نا‌ئاساییه و ئه‌گه‌ر ده‌قی ئه‌سلێش وه‌ها بووبیته‌ ده‌بی به‌هۆی پێک‌خستنی سه‌رواوه‌ وای
به‌سه‌ر هێنرایته‌.

وشه‌ی زیو به واتای "نوقره" له باشووری کوردستان وه‌ك زیو ده‌گوتریته و
ده‌نووسریته.

له دیوانی چاپی جه‌عه‌ف‌ده‌دا ئه‌م پارچه شیعره به‌شوپن شیعی‌یک‌دا هاتووه که له سهر
هه‌مان کیشی ئه‌م شیعره‌یه و له ئیستیقبالی هه‌ر قه‌سیده ناسراوه‌که‌ی ئالیدا گوتراوه
وعینوانی "به‌هارستان" ی پێدراوه.

به‌حرى عه‌رووزی شیعره‌که،

مضارع اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن.

ئال و وال

چ خۆشه بهژنی بهرز و قهدد و بالای
جوانه پهوت و پۆیی و ئال و والای^{۱۲۳}
حهقت بوو بهختی من، ئه زولفی پەش مار!
که سهرتاپی له بهژنی بهرزى هالای
ئه گهرچی ههر دهخوینم دهرسی عیشقی
بهلام ههروا گرانیسه موتالای
دلّم ههر کورکه کورکی بوو له دووری^{۱۲۴}
بلیی جارێک بگاته گوپی، سکالای؟
سهراپا گهنجه لهنجهی، موشتهری خۆم!
به کینی داوه "ئیمامی"، ناخۆ کالای؟

گهردیگلان، ۱۳۲۰ی ههتاوی
(لاپهه ۹۴ ی چاپی ئه نیسی و ۲۳۰ ی چاپی جهعهفر)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا "سکالا"یه. ههردوو وشهکان له دهقی شیعره که وهرگیراون. ئال و وال جوانتره بهلام ناوهروکی شیعره که زیاتر سکالاکردنه لهوهی دهست ناگاته داویتی دلدار و بهو بۆنهیهوه، سکالا پرهبه پیست تر دهزانم. غهزله لیککی غهرامیه له تهمهنی ۳۸ سالانی شاعیردا گوتراوه. به داخهوه مانگی گوترانی شیعره که نازانین له بهر ئه وهی له ناوهراستهکانی ئه و سالهدا واته ۳ ی شههریهوه هیزهکانی هاوپهیمانان هاتنه ناو ئیرانهوه و ئه رتهشی رهزاشا به قهولی ماموستا ههزار "به

^{۱۲۳} چاپی ئه نیسی: پهوت و پۆین و

^{۱۲۴} چاپی ئه نیسی: دوری

۱۶۶ / شیعرى سالانى ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۹

بلاوبوونی دوو پەر ئاگاهی له بهر يەك بلاو بوو". باش دەبوو بزانی ئایا ئاوات ئەم شیعەرە غەرامییە دواى ئەو پرووداوە گرنگە سیاسییە گوتووە یان پێش ئەو. پەرەوت و پۆیی: هەمان واتای پەرەوت و پۆین دەداتەو. واهییە شاعیر له ماوەی ئێوان دوو چاپەکە، بە شیعەرە کەدا چوویتیەو و ئەو گۆرانی تیدا وەدی هینایت. قەد: له شیعەرە کەدا دەبی بە شەددی دالەو بەخویتیەو. هەربۆیەش هەردوو چاپی ئەنسی و جەغفەر بە دوو دالیان نووسیوە، منیش هەر وامکردوو. حەقت بوو... ئەگەر بە پەخشان بنووسرایتە، ناوەرۆکی میسراکە بەم شیوەیە دەبوو: "بەهۆی خۆشەختی منەو، ئەى زولفی پەشمار، حەقت بوو؛ بەلام بەیانی شیعری و مەسەلەى کیش، پستەکەى هەندیک سووپاندوو و ئەو سووپانە تەنانەت جوانتریشی کردوو.

سەرتاپی له بەژنی بەرزی بهائی: "بەختی من" معترضەیه کە چۆتە ناو پستەکەو و رازاوەتری کردوو دەرنا بە بی ئەویش هەر دەبوو.

پەشمار: ماریکی گەورەى بههیزە، پەنگی پەشە^{۱۲۵}. زولفی پەشی یار له شیعری زۆر شاعیری کورددا بە پەشەمار و سیەهمار شوپهینراو و شاعیران ئارەزوویان کردو له ملیان بنائیت. بەلام لێرەدا ئەو پەشەمارە له بەژنی یار ئالوو. نەك شاعیری ئەویندار. سەر تا پێ: ئاماژەیه بە درێژی زولفەکە. ئاوات بە تەوسەو دەلی: تۆی شاعیری هەژاری دوور له یار، حەقی خۆت بوو ئەو زوولفەى وا دەکرا له ملی تۆ بنائیت، له بەژنی خودی یار ئالا و تۆ بی بەش مایەو.

دەرسی عیشقی: دەرسی عیشقی ئەو. باوەکوو دوور نییه عیشق چەمکیکی گشتی بیت و شاعیر بلی من دەرسی عیشق دەخوینم و ئەو /یاء/هێ کوتایی، هەمان یائی ئیزافە بیت له شیوەزاری ناوچەى مەهاباددا، وەك 'مالی خودای' له جیاتی 'مالی خودا'.

^{۱۲۵} گۆران له گەشتی قەرەداغدا دەلی:

جۆگە وردەکان ئەکشین سەرەوخوار / ئەبریقینەو، وەك تۆلەى پەشمار

موتالا: 'مطالعە' ی عەرەبىيە بە واتای خۆتندنهوه و پىداچوونهوه. کوردیتراره.

گران: ئەستەم، زەحمەت. شاعیر موتالا و گرانی پىکهوه هیناوه.

کورکه کورک: پرتەپرت (هەنبانە بۆرینەى مامۆستا هەزار). بە ھۆى

نارەزایە کەووە بە ئەسپایى و لەبەرخۆووە قسە کردن.

سکالا: گازندە و شکایەت

لەنجە: ڕۆیشتنى بەناز (هەنبانە بۆرینەى مامۆستا هەزار)

سەرپا گەنجە لەنجەى... بەناز ڕۆیشتنى یار سەرتاپا بەنرخ و قىمەتییە، من مشتەرىم.

دەکرئ ئاواش بخوینریتەو: ئەى بە مشتەرى خۆم! کە ئارەزوو کردنە.

گەنجە لەنجەى: جىناسىکى ناتەواو لەو دوو وشەىە دروست کراوە.

مشتەرى خۆم: ئەى من بىم بە مشتەرى! واھەىە بکرئ بەم شیۆەىەش بخوینریتەو:

"مشتەرى، خۆم" واتە مشتەرىیە کەشى خۆم!

بەکئى... شاعیر لە خۆى دەپرسیت و دەلئ ئەرئ "ئىمامى" من کە مشتەرىی کالای

لەنجە ولارى یار بووم و بە نسیبم نەبوو، تۆ بلئى یار ئەو کالای بەنرخەى بە کئ

فروشتیت؟

بەحرى عەرۆزى شیعەرە کە:

هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

لهشکری ئە گریجه

دهسته دهسته به سهفن^{۱۲۶} لهشکری ئە گریجه به پێژ
عیشق و عه قلم له گه ل ئەو دهسته ده کهن جهنگ و گورێژ
قهدی ئالایه که هالاوه ته پوخسار و برۆ
شیر و خورشیده عه لامهت، چ جوانه، چ به پێژ
ئه فسه ری لهشکری ئە گریجه دوو چاوی جهنگین
هه ده وه نگیوی^{۱۲۷} به تیری موژه، هه ردوو خوێن پێژ
سه نگه ری غه مزه ده به ستن له که مینگای چاوان
وه کوو پاوچین و ده به ن بۆ دلی زارم پارێژ
خوسره وی سه لته نه تی مولکی وجووده عیشقی
عه قله که م مه رکه بی خوشره ویه تی، چه شنی شه ودێژ

گه ردیگلان، ۱۳۲۰ ی هه تاوی
(لاپه ره ۹۸ و ۹۹ ی چاپی ئه نیسی و ۹۴ ی چاپی جه عفه ر).

عینوانی دانراوی چاپی جه عفه ر له ده قی شیعه ره که وه رگیراوه. ئەو عینوانه له چاپی
ئه نیسیدا 'سه نگه ری غه مزه' یه که ئه ویش له فه ردی چواره می شیعه ره که ی وه رگرتوو ه؛
من لهشکری ئە گریجه م پێ باشته ره له به ر ئەو راستیه ی که ناوه روکی هه ر هه موو
شیعه ره که سه باره ت به ئە گریجه یه و ئەو ته عبیری 'لهشکری ئە گریجه یه' ش دوو جار له
شیعه ره که دا دوویات بۆ ته وه.

^{۱۲۶}. ئەو سه یه له هه ردوو ده قی ئه نیسی و جه عفه ردا وه ک 'به سه فی' تۆمار کراوه. بروه نه ده قی یادداشته کان له
خواره وه تر.

^{۱۲۷}. لام وانیه ئەم وشه یه له شویتی خۆیدا بیت. بروه نه ده قی یادداشته کان له خواره وه تر.

ژانری شیعره که غه رامیه کی بی خه وشه و له ته مهنی ۳۴ سالی شاعیردا گوتراوه. شاعیر لیره به زولف یان به شیک له زولفی یاره کهیدا هه لده لیت که به زهبری شانه خوار بۆته وه و سهر لاجانگی داگرتووه؛ شاعیر ئه و تاقمه قژه ی کردۆته له شکریک که له گه ل ئه وین و عه قلی شاعیردا که وتۆته شه پ.

فهردی به که م:

لام وایه تهرکیبی 'به سه فی' (ده قی ئه نیسی و جه عفر) له پرسته کهدا واتای ته و او ناداته وه و هه ست ده که م له بنه په تدا 'به سه فن' بوو بیت واته له شکری ئه گریجه دهسته دهسته به سه فن و له گه ل عه قل و عیشقم شه پرانه، هه رواشم تۆمار کرد.

گهرچی واهیه 'به پیز بوون' و به سه ف وهستان له سهر زاری هه ندیک خه لک شیوازی 'به پیز بوون' یشی هه بیت، به لام به گشتی، کاتی قسه له سه ف و پیزی له شکر ده کریت، ده بی وهک 'پیز' بگوتریت و بخویتیته وه نهک 'پیز'. ئه و شیوه خویتدنه وه یه ته کلیفی 'جهنگ' و گوریز 'میسراعی' دوای خویشی پوون ده کاته وه که هه ندیک له بهر خاتری ئه و و زیاتر به هۆی سه روای فهرده کانی دوای خویه وه (خویتیتر، پاریز و شه وودیز)، بۆته 'جهنگ' و گوریز. که و ابو ده کریت شیعره که له بنه په تدا به م شیوه به بوو بیت:

"دهسته دهسته به سه فن له شکری ئه گریجه به پیز/ عیشق و عه قلم له گه ل ئه و دهسته ده که ن جهنگ و گوریز"

هۆکاریکی دیکه ی بۆچوونه که م ئه وه یه سیفه تی به پیز له فهردی دووهه میشدا وهک سه روا هاتووه و شاعیرانی کلاسیک ویز هه میشه خویان له دووپات کردنه وه ی سه روا پاراستووه. 'جهنگ' و گوریز 'ته رکیبیکی ناو زمانی فارسییه که بۆ ئه وه ی رواله تیکی کوردی پیدریت به یای معدوله یان نووسیوه: گوریز.

واهیه به گوتریت بۆچی من ئه و ته رکیبیه ده به مه وه سهر بنه مای فارسی له کاتی کهدا 'گوریز' شیوه کوردیه که ش ههر گونجاوه. گهرچی من زیاتر له گه ل شیوه کوردیه کهیدام، به لام شاعیر خۆی سلی له وه نه کردۆته وه وشه و ته عبیراتی فارسی بخاته شیعره کانی وه و هه ربۆیه ده کریت لیره شدا و یستییتی که لک له شیوازه فارسییه که ی وشه وه ربگریت. ههر له م پارچه شیعره دا گه لیک وشه ی خوازاراوه ی فارسی و عه ره بی ده بینین، بۆ نمونه، میسراعی "خوسره وی سه لته نه تی ملکی وجوده عیشقی/ عه قله که م مه رکه بی خۆش رۆیه تی چه شنی شه وودیز" که هه چکام له وشه کانی

پیکهاته‌ی فهرده‌که جگه له وشه‌ی 'چه‌شنی' کوردی‌نین! و ته‌نانه‌ت له جیاتنی سیفه‌تی 'خوش ره‌و'‌ی به کوردیکراویش 'خۆش پۆ'‌ی هیناوه‌که له 'خوشرو'‌ی فارسی نزیکه.

فهردی دووهه‌م:

قه‌دی یار لیره‌دا به ئالایه‌ک شوبه‌پنراوه‌که له ده‌وری ده‌موچاو و برۆی هالاوه. دیاره ده‌بێ قه‌د و‌بالای یار وه‌ک داری ئالاکه‌ بیت و ئه‌وه‌ش وا له پوخساری یار ئالاه، کووتاله‌که‌ی بیت. شاعیر به‌هینانی ناوی 'ئالا' و کرداری 'هالا'، جیناسیکی ناته‌واوی دروست کردوه. شیر و خورشید ئامازه‌یه به شیر و هه‌تاوی سه‌ر ئالای ئیرانی پیش سالی ۱۹۷۹، که ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌م له سه‌رده‌می ره‌زاشای په‌هله‌ویدا له سه‌ر ئالاکه‌ دانرا به‌لام وایان دیعایه‌ بۆ ده‌کرد که نیشانه‌یه‌کی گه‌لێک کونی میژووی ولاته‌که‌ بیت.^{۱۲۸}

ئه‌وه‌ش وا ئاوات ئه‌و شیر و خورشیده‌ی پێ جوان و به‌پێر بووبیت جێگه‌ی لیکۆلینه‌وه‌یه. شاعیر، دوو سال دوا‌ی گوته‌ی ئه‌م شاعیره، بۆته ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ی ژیکاف و پاشانیش بۆته‌یه‌که له به‌رپرسانی حزبی دیموکراتی کوردستان و به‌شوێنیدا گیراوه و که‌وتۆته‌ زیندانی ده‌وله‌تی شاهه‌نشاهییه‌وه. که‌وابوو بۆچی ده‌بێ پێری له‌و نیشانه‌یه‌ گرتبیت؟ به‌ بۆچوونی من، وه‌لامی پرسیاره‌که‌ ده‌بێ له‌ مانگی گوترانی شاعیره‌که‌دا بدۆزیته‌وه.

دیاره شاعیره‌که له سالی ۱۳۲۰ واته ۱۹۴۱ دا گوتراوه‌که سالی سه‌ره‌له‌دانی شه‌ری دووه‌می جیهانی و گۆرپانکاری گه‌وره‌ی سیاسی له ئیران بووه. به‌لام به‌ داخه‌وه‌ پۆژ و مانگی گوترانی دیاری نه‌کراوه. من دلنایم ده‌بێ شاعیره‌که پیش مانگی شه‌ریوه‌ر (سپتامبر) گوتراویت، که هیزی هاو‌په‌یمانان هاته‌ ناو ئیرانه‌وه و له‌شکری شاهه‌نشاهیان بالاوه‌ پێکرد.^{۱۲۹} دوا‌به‌دوا‌ی ئه‌و هاته‌یه‌ هیزه‌کان و له‌سه‌رکار لایه‌دنی ره‌زاشای په‌هله‌وی، گۆرانیکی زۆر به‌سه‌ر بارودۆخی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی خه‌لک له کوردستانیشدا هات و بیرێ کوردایه‌تی گه‌شه‌یه‌کی زۆری کرد.

به‌ بۆچوونی من شاعیره‌که پیش نۆه‌می مانگی شه‌ریوه‌ر (یه‌که‌می سپتامبر) گوتراوه و هێ مانگه‌کانی پیش ئه‌و و سه‌رده‌می دیکتاتۆریه‌تی ره‌زاشایه، ده‌نا دوا‌ی لایه‌دنی

^{۱۲۸} مه‌لاکان دوا‌ی راپه‌ڕینی سالی ۱۹۷۹ ی ئیران، شیره‌په‌رۆیان نه‌هێشت و به‌ری هه‌تاویشیان گرت بۆ ئه‌وه‌ی

عه‌لامه‌تی سه‌ر ئالای سیکه‌کانی هیندستان بکه‌ن به‌ ئالای خۆیان!

^{۱۲۹} . له‌ شاعیری مامۆستا هه‌ژار وه‌رگیراوه.

سپهری قورسی ره زاشا له سهر خه لک و ئەو نیمچه ئازادییهی وا دواي ئەو بۆ خه لک
دهسته بهر بوو و به شویتیدا کۆماری کوردستان دامه زرا، ئیمامی په سنی شیر و خورشیدی
سهر ئالای ئیرانی نه ده دا.

فهردی سپهه م:

شاعیر له درێژهی باسی له شکری ئە گریجه و قهه و پوخسار و برۆی دلداره کهیدا
ده لێ دوو چاویشی ئە فسهه ری له شکری ئە گریجه کانن؛ تا ئیره گرفتیک له خویندنه وه و
تینگه بشتنی فهرده که دا نییه به لام میسراعی دووهه ممان وا سووک و سانا بۆ جی به جی
نابیت! ته عیری 'هه رده وه ئه نگێوی' له شیعره که دا چییه و چ واتایه کی هه یه؟ ئە گه ر
وشه که به شیوه زاری مه هابادی بخوێتریته وه ده بیته 'هه ر ده تانه نگێوی' واته بیت و
نه بیت هه ر ده تانیکیکیت. باشه، با ئەوه بخهینه ناو وشه کانی دیکه ی ئەو فهرده وه و
بزانی چ واتایک ده به خشیت؟ بۆچی تیری موژه ئیمه ده پینکیک؟ خو ئەوه شاعیره وا
گیرۆده ی تیری موژه ی یاره که یه تی که وابوو ئەو تیره چیداوه به سهر ئیمه ی خوێنه ری
شیعره که وه!

به کورته ی، باوه کوو هه ردوو دیوانه که به شیوه ی 'هه رده وه ئه نگێوی' یان تۆمار کردوو،
من دلنایام ده بی هه له بیت و ئەوه ی بۆچوونه که م قایمتر ده کات وشه ی 'دوو' ه، که له
میسراعی یه که م و دووهه مدا دوو جار هاتوو و شاعیر ده لێ دوو چاوی جهنگی
یاره که م هه ردوکیان خوین رپژن، که وابوو 'هه رده و' ی پیش تیری موژه ش هه له یه و
وهک ئەوانی دیکه ده بی 'هه ردوو' بیت!

ئێستا با بزانی ئە گه ر بۆچوونه که مان راست بوو، ده بی میسراعه که چۆن بخوێنه وه. من
لام وایه شاعیر میسراعه که ی ده بی به یه کینک له م دوو شیوه یه نووسییت:
هه ردوو، ئەنگێوی به تیری موژه، هه ردوو خوین رپژ

یا:

هه ردوو ئەنگێو به تیری موژه، هه ردوو خوین رپژ
(به سووک و چانیک دواي 'ئه نگێو' وه)

فهردی چواره م:

ئهم فهرده درێژهی فهردی پیش خوێنه تی و له باسی کارکردی چاوی دلداري
شاعیردایه که ده لێ دوو چاوی جهنگی دلداره که م له بۆسه دان و سه نگه ری غه مزه
ده به ستن - راست وهک راوچیش، پارێز ده به نه سهر دلی لاوازی من.

'سه‌نگه‌ری غمزه به‌ستن' ته‌رکییکی رازاوه‌یه.

که مینگا واته شویتنی که مین و بۆسه نانه وه.

پاریژ بردن، وه کردار، هیرش بردنه به لام 'پاریژ' وهك ناو، واتای بۆسهشی ههیه (ههنبانه بۆرینه).

فهردی پینجه م:

خوسره و دوو واتای دوور و نژیکي هه.یه. واتای گشتیی خوسره، پادشایه و شاعیر ده‌لئ عیشقی ئەو واته دلداره که‌م شای سه‌لته‌نه‌تی ملکینکه که وجودی من بیت. به‌لام به‌هۆی ئەو‌ی له میسراعی دوو‌هه‌مدا ناوی 'شه‌ودێر' هاتوو‌ه که ئەسپی خوسره و پ‌ه‌روێژ، شای ساسانییه،^{۱۳} واتای نژیکتری ده‌بیته خوسره‌وی پ‌ه‌روێژ.

مہر کہب، ولاخی سواری، ٹہسپ و ماین^{۱۳۱}

خۇشپۇ، واهىيە 'خۇشپۇ' ۋە 'يىش' يىت. لە ھەردو شىۋازدا بە واتاى مەرکەبىتىكى توندرپو
و خۇش ئاڭۇيە.

واته عیشقی ئەو، شای مولکی وجودی منه و وهك چۆن خوسرهوی پهروێژ سواری ئەهسپی شه‌ودێژ ده‌بوو، ئەویش سواری عه‌قلی تیژپه‌وی من بووه [و به‌و ملکه‌دا ده‌بگیریت].

به حری عهرووزی شیعره که،

رمل مٹمن مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فععلن

۱۳۰. له سالانی نیوان ۵۹۰ تا ۶۲۸ ی زاینیدا حکومته تی ئیرانی کردوه.

۱۳۱. واہیہ گوئدریش بیت، کہ پیی ده گوترا مرکب الصلحا!

بەخشىن

ھەي ھاوار ھاۋال! بارم گرانە
پشتم جدەو بوو، مالم ويرانە^{۱۳۲}
ھەرچەن كە لوتقى خودا يارم بى
گوناهم وەك كىو زل بى و بارم بى،
ناترسم، گەرچى دەرد بى دەرمانە
بەخشىن، خودايە! ھەر لە تۆ جوانە
ليبوردين، لوتف و مەرھەمەت، كەرەم^{۱۳۳}
بەخشىن، چاوپۇشىن، «يا مولى النعم»
خاوەن شەو و پۇژ، تاريكى و پروونى
ئاگادار، زاناي رازى دەروونى
پۇژم ھەروەك پرووم پەش و تاريكە
پيگەي نەجاتم دوور و باريكە
ئەگەر تېي كەوتم، قەت نايەمە دەر
پردى سىپراتە و پۇژەكەي مەحشەر
بۇخۇت فەرمووتە خاوەن شفاعەت^{۱۳۴}
ئەحمەدە، ئىمەش كرمان ئىتاعەت
ھاتووين تا لە ژيەر چەترى نەجاتى
رەزگار بين ھەموو، پۇژى نەھاتى
ھەوراز و ليژە، رژد و ھەلدېرە

^{۱۳۲} چاپى ئەنيسى: جدە (دەبى ھەلەي تايب يىت).

^{۱۳۳} چاپى ئەنيسى: كەرەم

^{۱۳۴} چاپى جەعفەر: شەفاعەت

چال و چۆل، نارېك، گۈل و ئەستېرە

گەردىگىلان، ۱۳۲۱ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۲۰۱ى چاپى ئەنئىنىسى و ۳۳۱ و ۳۳۲ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعره كه له هەردوو چاپدا وەك يەكە.
شيعرىكى ئاينىيە و پارانەو و ھىوادەربېرېنە بۆ شەفاعەتى رۆژى حەشر، بە ھەمان
تەوازوع و خۆبەكەمزانيەو وەكە لە ئاواتمان ديۆە.

ئەو پۇحە بۆ سالى ۱۳۲۱ (۱۹۴۲ى زايىتى) تا پادەيەك نامۆيە. لەو سالاھدا تازە
حكومەتى ئىستىدادي پەزاشاي پەھلەوى پووخابوو و چەشنە ھەوايەكى ئازادى بە
ناو ژيانى كۆمەلايەتيدا دەگەپا. لە ھەل و مەرجىكى وادا چاوەروانى ئاسايى لە شاعىرى
بەرپرسي و ەك ئاوات ئەو دەبىت بتوانى ئەو فەزا سىياسى - كۆمەلايەتيە رابگويژيت و
ھەوالى شادى و كەيف خۆشى خەلكمان بداتى؛ بەلام مەرووف و بيركردنەو و ھەست
و نەستى بەو گەز و رەبە يەك لايەنيە ناپيژيت! رۆحى مەرووف لەو ئەلۆزترە بيخەينە
چوارچيۆيەكى وا بەرتەنگەو. وەك دەبينىن، شيعرەكە بەلاى ئەو شتانەدا نارپوات و بە
پيچەوانە باس باسى پردى سىرات و رۆژى مەحشر و رۆژى نەھاتيەمان بۆ دەكات.

ھەي، ھاوار و ھاوال، مۇسقىاى دەروونى دەنگى /ە/يان لى دەبىسريت.

ھاوال: ھاوپى، دۆست

جەدەو: بىندار

ھەرچەن: ھەرچەندە

گوناهم وەك ...: گوناهم وەك كينويك گەورە بىت و ھەمووشى بىتتە بارى سەرشانم

مولى النعم: خاوەن و سەرۆەرى نيعمەتەكان

كرمان: كردمان

شفاعەت: داواى بەخشىنى تاوان

بەحرى عەرووزى شيعرەكە:

مقاراب مثنى ائلم (ھجايى): فەلن فەولن // فەلن فەولن

نامۆزگارى

تۆلەگەل ھاۋال بە مۆلت بە، ھەتا بتكەن بە شا!
زەرپرە پەرور بە ھەتا بتكەن بە رۆژى پرووى سەما!
عەببى خەلگى قەت مەبىنە، ھەر سەرنج دە عەببى خوت
تاۋە کوو عەببىت بېۋىشن گىانە، غەيرە و ئاشنا
ئەرخەيان بە غەببەتتى توش ھەردە كا لىرە ولەوئ
غەببەتتى ھەركەس لەلاى تۆ، ھەركەسى بىت و بكا
باسى نامووسى كەسى ناكە بە مەعلوومى، ئەۋەى
گەر بە نامووس بى، لەدونىادا مەۋىانە ژيا
ھەركەست دى كەوتوۋە، دەستى گرە ھەستىتەۋە
تاۋە كوو پاشان بىتتە پىشتىۋانى ۋەك برا
ھەركەسى لىت قەلئە، چاۋم! پىكەنە، ئاپرووى بەرە
توۋرەبى لەم عەسەردا ھەمبەنەيىكە پر لەبا
ۋەك 'ئىمامى' بە، كە غەير و ئاشنا لىتى پازىيە،
چونكە قەت نەيكرد بە عومرى، سىرپرە خەلگى ئاشكرا
گەردىگلان، ۱۳۲۲ ى ھەتاۋى
(لەپرە ۲۱ ى چاپى ئىنىسى و ۶۸ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنىسىدا "لەخۆ پازى" یە. ھىچكام لە عینوانەكان لە
شیعەرە كە خۆى ۋەرنەگىراون بەلام ھەردوکیان لەگەل ناوەرۆكە كەیدا یەك دەگرەۋە
كە نامۆزگارى كەردنە بۆ پىكەۋە ژيانى مەۋى و لىئووردوۋى و چاۋپوشى كەردن لە
عەببى خەلگ و لە خۆ پازى نەبوون.

بابەتتى شیعەرە كە ساكار و كۆن و كلاسىكە و زمانەكەشى لەگەل ئەۋ ناوەرۆكەدا
دەتتەۋە. شیعەرە كە زیاتر بۆ ئەۋ دەبىت لە كىتپى دەرسى قوتابىياندا لە فیرگە بگوتىتەۋە

و مندال فيرى ئەخلاقىياتى باوى كۆمەلگاي نەرىتى بىكات. ديارە ئىستا مندالى سەردەمى ئىنتىزىت و فەيسىبوك ئەستەمە گويى بدەنە ئەو نەسىحەت و نەسىحەتكارىيانە، نازانم مندالى ئەودەم چۇنيان تېرۋانىو!

زەپرە پەرۋەرى، زاراۋەيەكى فارسىيە بە واتاي ئاۋردانەۋە لە خەلگانىك كە دەسەلات و دەرەتانيان لە تو كەمتەرە.

پۇژى پرووى سەما، ھەتاۋى سەر پروپەرى ئاسمان.

عەببى خەلگى قەت مەبىنە، بە پىئوانەى كۆمەلگاي نەرىتى، باش واىە عەببى خەلگى قەت نەبىنى، بەلام مۇتلەق كەردنەۋەى بابەتەكە ۋاھەيە جىگەى پەسندى ئەمپۇى ئىمە نەبىت. دەكرى عەببى خۇشەت بىنى و عەببى خەلگىش!

ئاشنا، ناسياۋ. فارسىيە

ئەرخەيان، ۋابزانم وشەيەكى توركى بىت، واتاي دلىاي ھەيە.

غەببەت، قەسى پىشتەسەر. شاعىر دەلچ ئەگەر بىت و كەسنىك غەببەتى ھەركەس لاي تو بىكات، دلىابە لىرەۋ لەۋى غەببەتى تۇش دەكات.

بە نامووس بى، مەۋيانە ژيا: دوو كەردارى ناۋ ئەو دوو رىستەيە، يەكيان ئىستا و يەكيان رابردوۋە و ھەربۇيەش زۇر لە گويى بىسەر و خويئەر خۇش ناين. ديارە زەبرى كىش و سەروا شاعىرى مەجبۇر كەردوۋە دوو رىستەكە بەو شىۋەيە لىك بىستىت.

نامووس، لە فەرھەنگى نەرىتىدا ناۋبانگى چاكە بۇ دايك و ھاۋسەر و خوشكى پياۋىك، بەتايەت ھاۋسەرەكەى. بى نامووسى، بى ئەخلاقى سىكىسىيە. لە كۆمەلگاي نەرىتىدا ئەخلاق و نامووس و بايەخ و ئىعتىبارى پياۋ بە ژنەۋە بەستراۋە و ناتۇرەى خراب لەسەر ژنىكى بىنەمالەكە، بە تايەت ھاۋسەرەكەى دەبىتە ھۆى سوۋكايەتى ئەو و كەس و كارى. شاعىر كە پەپرەۋى ئەو نەرىتەيە، 'مەۋيانە ژيا'ش ھەر لەۋ پەيۋەندەدا دىئىتەۋە و بەگويەرى ئەو، ژيانى مەۋقانە بەرانبەرە لەگەل بەنامووس بوون.

ھەركەست دى كەۋتوۋە، پەسندى دەسگروۋى كەردنى ئەو خەلگانەيە ۋا باريان كەۋتوۋە.

پىكەنە ئابروۋى بەرە. واتە لە بەرانبەر قەلس بوونى خەلگدا تو پىكەنە بەو كارەت شەرمەزارى كەسەكە بىكەۋە.

ۋەك ئىمامى بە، بۇ كەسائىك كە ئاۋات و كەسايەتتى نەرم و نيان و ناسكى ئەو ناناسن، ئەم فەردە ھەندىك شايى بەخۇيى پىۋەديارە. بەلام لە راستىدا ئەو قسانە درۆ

نين و به تهواوه تى له گهډل كه سايه تى ويژه ره كه بدا يه ك ده گرنه وه. ئه و ده يه ويټ بليت
من سپرې خه لك نادر كينم و هه ر بويه ش خه لك ليم رازين، كه وابوو توش وها به و
سپرې پارټر به.

شيعره كه هى سالى ۱۳۲۲ (۱۹۴۳ ز) يه و وهك يه كى له شيعره سه ره تا ييه كانى ئاوات
سه ير ده كريت. ئه و ساله، جهنگه ي شهري دووهه مى جيهانيه، دوو ساليكه ره زاشاي
په هله وى له ئيران ده ركراوه و محهمه دره زاي كورې هيشتا نه يتوانيه ئه ستونده كى
ده سه لاتداريه تى خوى له ئيراندا قايم بكات. خه بات و كارى سياسى خه لك له
كوردستان و هموو ئيران به رپوه يه، به لام هيشتا نه ته قيوه ته وه و ساليكى ده ويټ بو
ئهو كومه له ي ژيكاف دابمه زريت و دوو سى ساليكىش بو ئه وه ي كومارى
كوردستان و حكوممه تى ميللى نازه ربايجان بينه كايه وه.

هه نديك شيعرى شاعيرانى وهك ماموستا هه ژار و عه لى به گى حه يدهرى كه ئه وده م و
ماوه يه ك دواى ئه و له رۆژنامه ي 'كوهستان' ي چاپى تاراندا بلاو بوونه ته وه، كه م وزور
هه ر ئه و ناوه رو كه ئه خلاقيه يان هه يه كه له م شيعره دا به دى ده كريت و دياره
ماوه يه كى ديكه ي پتويسته تا شيعرى سياسى بيتته باو. گه رچى نايت له بيرمان بچيت
كه ئه و ساله و ساليكىش دواتر، هيشتا سه يفولقوزاتى قازى له ژياندا بو. به لام نازانم
ئايا به نه بوونى رۆژنامه و گوڤارى پيش چاپه مه نيه كانى كومه له ي ژيكاف، شيعره كانى
سه يفى نه مر به ريك وپيكى يان تاك و ته را ده گه يشته ده ست ئاوات؟ هه رچونيك
بيت، ئه م شيعره، پيش سه رده مى شيعره سياسيه كانى شاعير گوتراوه و زياتر
كومه لايه تى - ئه خلاقيه.

به حرى عه روزه ي شيعره كه

رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

تەشرىفى دى يار

فەلەك! ئالېم دەگەل من راست بە، ھەر كەچ پۈينە كارت^{۱۳۵}
بەلام ئەوشۇ سەبركە، پېم دەلېن تەشرىفى دى يارت
ئەگەر مانىگ! تۆش لەكەل سەر بېنەدەر تا پۇژى، يارەبى
بە پرووزەردى ھەللى، شۇقى نەمىنى نوورى پوخسارت!
نەسىمى شەو! ئەتۆش دەنگت نەبى ئەوشۇكە تا پۇژى
ئەجەل بگرى ھەناسەت ھەر نەمىنى شوپن و ئاسارت!
كەلەشېر! تۆش مەخوئە، بى ھەرا و بى دەنگ بە ئەوشۇكە
سەرومال پېشكەشى بالت دەكەم، پۇحم فېداى زارت!
چرا! تۆش ھەلنەبى، بشكىنى و نەوت لى بېر ياخو!
بەجارى تىك بچى وا، گەر بە سەد وەستا نەكەن چارت!
خروس بېدەنگ، نەسىم بى ھەست، چرا كووزاۋە، مانىگ خۇى گرت،
كەچى تۆئەى فەلەك، سەبرت نەكرد، ھەر بەد بوو رەفتارت!

گەردىگلان، ۱۳۲۲ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۲۶ ى چاپى ئەنىسى و ۷۸ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنىسىدا 'فەلەكى بەد رەفتار' و لە دېرى كۆتايى شیعەرە كە
وەرگىراۋە.

من لە پەراۋىزى پارچە شیعەركى دىكەى ئاۋاتىشدا ئاماژەم كردوۋە و لىرەدا بە
راشكاۋى دەلېم مامۇستا سەيد كامىل توانايەكى بەرزى چىرۆك نووسىن و
پەروەردە كەردنى توخمى درامايى لە شیعەرەكانىدا ھىندە بەرچاۋە كە بە دۇنيايى ئەگەر

^{۱۳۵} چاپى جەغفەر: پۈينە؛ چاپى ئەنىسى: پۈينە ۵۰ دەبى ھەلەى تاپ بېت)

وہك مامۇستايان ھەژار و ھېمىن بايىدايەتەوۋە سەر پەخشان نووسىن و بەتايىبەت چىرۆك
نووسىن، تا رادەيەكى گەلىك زۆر سەركەوتوۋ دەبوو.

سەيرىكى ئەم شىعرە و ئەو فەزا شانۆيە بىكەن كە خولقاندوۋيەتى؛ بزنان بىرى تىژ و
خەيالى بەھىز چەندە لە لووتكەدايە و چۆن لە ماوۋە و مەجالىكى كەمى تەنيا شەش
فەرد شىعدا ئەو ھەموو پالەوان و كەسايەتتەي چىرۆكىكى سەركەوتوۋى پىكەوۋە
كۆكردۆتەوۋە و ۋەك دەرھىنەرىكى شانۆ ئەركى ھەموۋيانى ديارى كردوۋە! مانگ، تۆ
لە فلانە شوين (كەل) چاۋەروان بە، نەسىمى سەحەر، كەلەشېر، چرا، ئېۋەش ئاگادار
بن دەورتان لە چىرۆكە كەي مندا ئەوۋەيە، نەكا ئەركەكانتان لەبىر بىچىت!

سەركەوتوۋىي كارەكە تەنيا لە رىزكردنى پرسوناژەكان و ديارى كردنى دەورىندا نىيە
بەلگەو لەو زمانەدايە كە لەگەلەيان دەدوۋىت، زمانىكى تەنزەمىز و شىرىن بە شىۋەيەك
كە تەننەت توۋك و نزا كردن و ھەرپەشە و گورەشە لە كەسايەتتەيەكانى چىرۆكىش،
خوئەتەر دلئەنگ ناكات و بزەي سەر لىۋى ناسرپتەوۋە: ئەي مانگ ئەگەر بە قسەم
نەكەيت ئەوا بە پوۋزەردى ھەلپىت! كەلەشېر، سەرومال پىشكەشى بالت دەكەم! چرا
گرسۆزەكە، تۆش ۋەھا تىك بچى كە سەد ۋەستا نەتوان چاكت بىكەنەوۋە! تەنز لەوۋە
نەرم و نىانتەر و جوانتر ئەۋىش لە مەجالى بەربەستىراۋى شىعدا؟

من بىر لەوۋە دەكەمەوۋە ئەگەر شاعىر لەجياتى غەزەلىكى شەش فەردى چىرۆكىكى
دوۋرودرىژى بەو نەفەسە و بەو بۆچوۋن و توانايەوۋە بنوۋسايە، چ شاكارىكى دەخستە
مىژۋى ئەدەبى كوردىيەوۋە مخابن تاقە ھونەرى نووسراۋى ئىمە شىعر بوۋە بەو ھەموو
بەندوبەستەوۋە و بەو دەرەتانە تەكنىكىيە كەمەوۋە كە ھەيەتى، ھونەرمەندەكانىشمان
مەجبور بوۋن لەو چوارچىۋە بەرتەنگەدا بنووسن و ھەست دەرېپن مەوداى
بەرفراۋانى چىرۆك و ئۆۋىليان لە دەست چوۋە، جا باسى بەيت و باۋى پىشترمان ھەر
مەكە! حەيف و سەد حەيف!

شاعىر لە شىعرەكەدا ۋەك زىندانىيەك دەرەكەۋىت كە ئەسىرى كۆت و زنجىرى
زىندانەۋانىكى دلرەقى بى بەزىيە و لىي دەپارپتەوۋە بۆ جارىكىش بىت تەنيا يەك شەو
نازادىيى بداتى و لىيگەرپىت ئەو شەوۋە بە دلى خۆي لەگەل دلدارەكەيدا تىپەر بىكات.
زىندانەۋان فەلەكى كەج رەفئارە كە ھەزاران جار لە ئەدەبى كورد و گەلانى دىكەي
ناۋچەكەدا بەو دەورەوۋە دەرەكەوتوۋە و ھەموان ناسياۋىمان لەگەلدا ھەيە. شاعىر ۋەك
زىندانىيەك كە داۋاى مەرەخەسىي و پشۋوى كاتى لە زىندانەۋانەكەي دەكات، لە

فەلەك دەخوازىت ئەو تاقە شەوۋە ئازادى بەيلىتتەوۋە و لىنگەرپىت بەدلى خۇى لەگەل گراۋىيەكەى ىيت كە ھەوالى بۇ ناردوۋە گوايە ئەو شەوۋە بەتەمايە تەشرىف بەيىت بۇلاى.

كۇتايى شىعرەكە واتە فەردى مەقتەع تەواو دراماتىكە. شاعىر توانىويەتى تەنانت نەسىمى سەحەر بوەستىت، كەلەشېر بىدەنگ بكات، چرا بكووژىتتەوۋە و مانگ لە كەلدا قەتس رېگرىت بەلام نەيتوانىوۋە دوايىن بەربەست كە سەرەكىترىيانە بىەزىتت: فەلەك وەك ھەمىشە، رەفتارى بەدى نواند و سەبرى نەكرد واتە دەرەفتى پى نەدا شەۋىك بەدلى خۇى رابوېرىت. بە بۇچوۋنى من، ئەو فەردە شىعرەكەى كىردۇتە تراژىدىيەكى تەكاندەر؛ ھەموو ھەۋلىك دراۋە و ھەموو تەگبىرىك كراۋە بەلام چارەنۋوس و تەقدىر بە سەر تەگبىردا زال بوون و پىرستىان لە ھونەرمەند بىوۋە، ئەۋىش بە ناچار تەسلىمى چارەنۋوسى رەش بوۋە و كۆلى داۋە. نازانم چ ھونەرمەندىك دەتوانىت بە شەش فەردى كورت تراژىدىيەكى وا قوول باشتەر لە ئاۋات بخولفىتت؟^{۱۳۶} خالىكى نادىار و ناروون لە شىعرەكەدا نىيە دەست نىشانى بىكەم؛ ھەندىك تەعبىرى جوان ھەن وەك:

سەروەردى ھەلاتى مانگ و ئىھامى "ھەلاتن" كە دوو واتاى دوور و نىزىكى ھەيە: سەردەرھىتان لە لايەك و دەرچوون و راكردن لە لايەكى دىكە؛ شوبھاندنى شەنى باى شەمال بە نەفەسى گىيانلەبەرەن و نزا لىكردنى كە ئەجەل ىت و ھەناسەى بگرىت؛

^{۱۳۶} . من پىتش بلاۋبونەۋەى ئەم وتارە، ناردم بۇ براى بەرېزم كاك براىم فەرشى كە شارەزا و پىپۇرى شانۋىە و تكام لىكرد راى خۇى سەبارەت بەو بۇچوۋنەى سەرەۋەى من دەرېرىت. لە ۋەلامدا نووسىبوۋى: "بۇ من شىعرەكە كۆى چەند تابلۇيە، كە دەكرا بىتتە فىلمىكى ئەنمىشىنى كورت يان فىلمىكى كارتوۋنى. پۇخى تابلۇكان و ھەموو ئەو ئىلېمىنتانەى بەكارى ھىتاۋە زۆرتر جىھانى مندال دەنوتىن، بەلام ئەۋىنى دىتنى بار كە وىستى شاعىرە، پىاۋانەيە. واتە دوو جىھانى مندال و لاۋ يان پىاۋى بە ئامانچ نەگەىشتوۋ تىكەل بە يەك بوون. ھەموۋى لە سەر يەك لە جىھانى نوۋاندن نىزىكمان دەكاتەۋە، بەلام لە بەر ئەۋەى شىعرە و زۆرىش كورتە، پىرۇسەى درامائى تىدا تەواۋ نەبوۋە، دەكرا بىتتە ھەۋىتى نووسىنى شاقو يان فىلم بەو تايەتمەندىيانەى كە لە سەرەۋە باسەم كىرد. بەلام ناكىرئ باسى تراژىدى بىكرى، لە بەر ئەۋەى ... رووداۋىكى تراژىك بەرچاۋ ناكەۋى، گلەيەكانى پىشۋورتى شاعىر لە فەلەك پىشنىكەى دىار نىيە، ئەۋەش بگوتىرئ لە شىعرەكەدا ئىمە دىالوگ نابىنىن و زۆرتر دەستوراتى سەحنە دەبىنىن كە لە شانۋى سەردەمى ئىستاندا باۋ نىيە و ھى ئەو سەردەمەيە كە نووسەرەكان دەۋرى رېژىسور (كارگەردان) پىشان دەبىنى. دوا وتە: ئەو شىعرە پىۋەندى يەكجار قوۋلى شاعىر لە گەل سىروشت دەنوتىن، ھەر بۇيە دەلېم زۆرتر تابلۇيە، تابلۇ كە دەتوانى وىتەى شانۋىي و سىنەمايىش بىن."

-ناوھىتانی كەلەباب بە دوو شىۋازى كەلەشىر و خرووس و سەر و مال پىشكەش كىردن
بە بالەكانى! و فىداكىردنى رۇخى خۇي بە دەم و زارى كەلەشىرەكە، تەنيا بۇ ئەۋەي
شەۋى بۇ درىژ بىكەتەۋە و ھەۋالى بەيانى رانەگەيىتت و اتە لە دلدارەكەي جىي
نەكەتەۋە؛

-نزايەكى تازە و نەيىستراۋ لە چرا، كە ئەگەر لە شەۋىكدا كە دلدارەكەي تەشريف
دەيتتە لاي، ھەلەيت و مالى شاعىر پوون بىكەتەۋە، ئەۋا نەۋتى لى بېرىت و بىكىت بە
شىۋەيەك كە ۋەستاي تەنەكەسازىش نەتوانىت تىكى بەستىتەۋە و جۇشى بداتەۋە! لەبەر
ئەۋەي لە شەۋىكى وادا دەيى "مال بى ئەغىار" يىت و نەييارى رەقىب بە ھاتوچۇ و
پەيۋەندىيەكە نەزانىت.

-دژە قارەمان و پرسوناژى نەرى يى چىرۇكە شىعەرەكە، فەلەك و اتە گەردوون و
ئاسمانە بە بى ئەۋ كەسەي ۋا نىشتەجىيەتى و اتە خودا! كە ھەر لە كۈنەۋە ھەرچى
خراپەكارىي و بى بەختى و شىكست و سەرنەكەۋتتىكە دەدرىتە پال ئەۋ! فەلەكە، كە
دژبەرى دلدارانى دلسوۋتاۋى چاۋەروانە و ئەۋىشەكە ئەركى ئەزەلى و ئەبەدىي بىرىتيە
لە كەج رەفتارى و بەرگرى لە چاكە و تەبايى.

-زمانى بەكارھاتوۋى ناۋ شىعەرەكە، تىكەلاۋىكە لە بن زاراۋەي ناۋچەي مەھاباد
(دەگەل، ئەۋشۇ، زار، ئەۋشۇكە، پۇژى و شۇق) و بۇكان (نەۋت) و سەقز (كەلەشىر)
ھەرۋەھا ھەندىك ئىستىلاھى فارسى و عەرەبى (كەج، پوخسار، ئاسار، نەسىم، ئەجەل،
خروس و بەد)، ئەۋە نىشانەي دەۋلەمەندىي زمانى نووسىنى شاعىرە لە لايەك و لە
لايەكى تىرىش بىر كىردنەۋەيەتى لە واتا و ناۋەرۇك نەك قالد و فۇرم.

بەحرى عەروۋىي شىعەرەكە:

ھىج مئىن سالم مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن.

بالای مه‌وزوون

نه ته‌نیا به‌نده‌یی بالایی مه‌وزوونت سنه‌وبه‌ر بوو
عه‌له‌م بوو، سه‌رو بوو، هم نه‌یشه‌که‌ر بوو، نه‌خلی نه‌وبه‌ر بوو
نه ته‌نیا گول‌خه‌جالت ما له‌پرووی وا جوانی تو، چاوم
که‌تان بوو، په‌ریان بوو، گیانه‌که‌م دیبایی نه‌خزه‌ر بوو
نه ته‌نیا شور و غه‌وغا بوو که‌دوئ ته‌شریفی تو پوئی
به‌لا بوو، فیتنه‌بوو، ئاشوب بوو غه‌وغایی مه‌حشهر بوو
نه ته‌نیا یاسه‌مه‌ن بوو مه‌سخه‌ره‌ی سیمین بناگوئی^{۱۳۷} تو
سه‌مه‌ن بوو، نه‌سته‌ره‌ن بوو، لاله‌بوو، نه‌سرین و شه‌شپه‌ر بوو
نه ته‌نیا هه‌ر ره‌قیب بوو کامران له‌و زولفه‌ پرچینه‌ت
سه‌با بوو، شانه‌بوو، مه‌ششاته‌بوو، عه‌نبه‌رچه‌یی زه‌ر بوو
نه ته‌نیا هه‌ر "ئیمامی" مات و مه‌به‌هووتی جه‌مالت بوو
فوغان بوو، ناله‌بوو، خویتی جگه‌ر بوو، دیده‌یی ته‌ر بوو
"گه‌ردیگلان، ۱۳۳۲ ی هه‌تاوی (ئه‌نسی)" و "۱۳۲۲ ی هه‌تاوی (جه‌عفه‌ر)
(لاپه‌ره‌ ۲۶ ی چاپی ئه‌نسی و ۱۷۶ ی چاپی جه‌عفه‌ر)

عینوانی شیعه‌که‌ له‌ چاپی ئه‌نسیدا 'غه‌وغای مه‌حشهر' که‌ له‌ ده‌قی شیعه‌که‌
وه‌رگیراوه‌. له‌ راستیدا هه‌ردوکیان له‌ شیعه‌که‌ خویدا هاتوون.
کیشه‌یه‌کی گرنگ له‌ مه‌سه‌له‌ی سالی گوترانی شیعه‌که‌دا هه‌یه: جه‌عفه‌ر به‌ سالی
۱۳۲۲ [۱۹۴۳ز] و ئه‌نسی به‌ ۱۰ سال دواتر واته‌ ۱۳۳۲ ی هه‌تاوی [۱۹۵۳ز]
نووسیه‌. ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌له‌ی چاپ بیت، که‌ وئشده‌چیت وا بیت شتیکه‌؛ ده‌نا که‌م
ته‌رخه‌می هه‌رکام له‌و دوو که‌سه‌ بیت جیگه‌ی گله‌یه‌. سالی ۱۳۳۲ ماوه‌یه‌کی که‌می

^{۱۳۷}. چاپی جه‌عفه‌ر: به‌نا گوئی تو. هه‌ستم کرد به‌ناگوئی زیاتر له‌ ته‌رکییکی فارسی ده‌چیت و هه‌ربوینه‌ش
شپوازی ئه‌نسیم هه‌لئاراد.

دوای له سهر کار لابرنی په زازا شا و پیش دامه زرنی کوماری کوردستانه. سالی ۱۳۳۲ سالی حکومو مه تی دوکتور موسه ددیق و کودیتای ئه مپریالیستی ۲۸ ی گه لاویر، ههروهه سالی راپه رینی خه لکی بۆکان و گونده کانی دهووروبه ریه تی دژ به ئاغاوات. ئه و شیعره له کامیه که له و دوو سهرده مه دا گوتراوه؟ من به حیسابی ناوه رۆک و ستایلی شیعره که، زیاتر بۆ پیکه وه ته کۆنه که واته ۱۳۳۲ ده چم.

ناوه واییه کی گرنگی ههردوو دیوانی چاپی مامۆستانان ئه نیسی و جه عفر ئه وه یه کاری به راورد کارییان له سهر نه کراوه و بنه مای شیعره کان و ئیستیقبال کردن و لاسایی کردنه وه ی شاعیر و ته رجمه له زمانی فارسی یان عهره بی ئاشکرا نه کراون.

ئاوات وه که فقهی و مه لای حوجره ی مزگه وه ته کانی کوردستان له ژیر کارتیکه ریی شیعیر و ئه ده بی فارسی و عهره بیدا بووه و به تاییه ت ههر له سهره تاوه به شیعری فارسی و بۆ نمونه گولستان و بوستانی سه عدی گوژش کراوه که یه که له دهرسه سهره کییه کانی فقهی کورد بوون. ئه وه له لایه که و نه بوونی سهرچاوه ی کوردی له به رده ستی فقهی و مه لای کورددا به تاییه ت له رۆژه لاتی کوردستان له لایه کی دیکه، به شیوه یه کی سروشتی وای کردووه که هه ندیک جار سنووری دوو زمانه که تیک بچیت و شاعیر ئیجازه به خوی بدات هه موو ناوه رۆکی شیعری شاعیریکی فارس دووپات بکاته وه و ته نیا کرداری پرسته کان بکاته کوردی! له و پرگه یه وه نه که ههر وشیه کی زۆری فارسی خزاونه ته ناو زمانی کوردیه وه و وشه کوردیه کان فه رامۆش کراون به لکوو شیوه ی به یان و دهربرینه کانیش بوونه ته فارسی. بۆ نمونه ههر له م شیعره دا شینوازی راکه یاندنی "ته ته نیا ئه وه بوو به لکوو ئه وه ش بووه" عه نیویلا فارسییه؛ جا ئه گه ر ئیمه له حیاتی "ته نها" ی فارسی "ته نیا" مان دانا بیت، یان کرداری "شد" ی فارسیمان کردیته "بوو" ی کوردی، شینوازه گشتیه کی دهربرین ههر فارسی ماوه ته وه و ئه گه ر دواتر دوو شاعیری دیکه ره چاوی ئاوات بکه ن ته رکیه فارسییه که به ته واوه تی ده خزیه ته ناو زمانی کوردیه وه و جیگریش ده بیت.

ئه و کارتیکه ریه یانه نه که ههر له ناو ئه دیب و شاعیرانی کورد به لکوو له ئه ده بی تورکی و ئازه ربایجانیشدا ده بیترین و ته نانه ت له واندا له کوردیش به رچاوتره،^{۱۳۸} به لام ئه وه ی

^{۱۳۸} له م دوا یانه دا ناسیۆنالیسته ئازه ربایجانیه کان هه ولکی زۆر ده دهن وشه ی فارسی و عهره بی له زمانه که یان دهره باویرن و بیه نه وه سهر بنه ما تورکیه که ی.

وا کاری شاعیری کوردی بۆ ئەو خواستەوه و وەرگرتە هاسان کردۆتەوه نزیکیەتی
زمان و فوکابیولەرییە. ۱۳۹

ئەم شیعەری ئاوات مۆرکی زۆری شیعری فارسی و زمانی فارسی بە سەرەوهیە و لە
پاستیدا وەرگێراویکی تەواو و کەمائی شیعریکی فارسییە. گەرچی بە ئەگەری زۆر
شاعیرانی فارسی وێری پیشووش دەبێ شیعریکیان بە هەمان ئەو کیش و سەروا و
ناوەرۆکە هەبێت بەلام لای کەم ئەم شیعەری "شاطر عباس صبحی" شاعیری فارسی
وێری ئێرانی (۱۳۱۵ - ۱۲۷۵ ی کۆچی مانگی) پیش شیعری ئاوات گوتراوە و ناوی
شیعەرە کە و دارپشتن و ناوەرۆک و ئوسلووب و تەنانەت کیش و سەروا و فوکابیولەری
شیعەر کوردییە کە لەو وەرگیراوە و بە کورتی، فەرد بە فەرد تەرجەمە کراوە، هەردوو
غەزەلە کەش ۶ فەردیان هەیه.

سەبارەت بە ناویان عینوانی شیعەرە کەش دەبێ بڵێم بە ئەگەری زۆر لە لایەن شاعیر
خۆیەوه دانراوە لەبەر ئەوەی عینوانی شیعەرە کە شاطر عەباسیش هەر ئەوهیە. بە
بۆچوونی من و بەو ناسیایوییە کە کەم و زۆر لە کەسایەتی شاعیرم هەیه، ئاوات ئەو
شیعەری خۆی وەک وەرگێراویکی شیعری شاعیرە فارسییە کە لە قەلەم داوە بەلام لە
دیوانە چاپییە کەدا ئەو مەسەلەیه پانەگەینراوە و بەگشتی لە سەرجمی دیوانە کەدا
شیعری تەرجەمە کراو لەوانی خۆی جیا نەکراوە تەوه (کاریک کە بۆ نمونە لە کتیی
"بۆ کوردستان" ی مامۆستا هەژاردا بەپێوە براوە) لە ئەنجامدا خۆیتەری ئاسایی
دەتوانیت تۆمەتی ئەوه بداتە پال ئاوات کە شیعری خەلکانی دیکە تەرجەمە کردووه
و بە ناوی خۆیەوه لە قەلەمی داو. ئەوه بە بۆچوونی من لە کەسایەتی ئاوات بەدوووه
و هەرگیز چاوبەستییەکی ئەوتۆی نەکردووه.

تەنانەت مامۆستا ئەنسیش کە ئەو کارە نەکردووه، بە دەستەقەسد نەبووه. وەک
پیشتریش گوتوو، دیوانی ئاوات لە سەردەمیکی ڕەشی میژووی ئێراندا چاپ کراوە
کە مەلاکانی ئێران تەنیا بە زمانی گوللە لەگەڵ کورد دەدوان و لەو بارودۆخەدا چاپی

۱۳۹. بە داخەوه ئەو نزیکیەتی زمانە بۆتە هۆکاری ئەوهی نەک هەر وشە بەلکوو تەرکیباتی زمانی و تەنانەت
شیوازی دەربرین و ڕاگەیانەکانی شاعیرانی کوردیش شیواز و بیجمی فارسی وەرگیریت و لە سەرەخۆیی
زمانی کوردی کەم بێتەوه، ئەو بابەتە کاری گەلیک زۆر و بەرفراوانی پێویستە و دەبێ نمونە ی ئەو شوین
هەلگرتن و شوین کەوتە ناپیویستەنە لە شیعری زۆری شاعیرانی کورد بە تایبەت کلاسیکەکانماندا
هەلبگیریت و ڕابگەیتیریت بۆ ئەوهی لە دواڕۆژیشدا درێژەیان نەبێت دەنا شتیک بە ناوی زمانی نەتەوهیی
کوردی نامێنێت.

دیوانی شاعیریکی کوردی نیشتمانپه‌روه‌ری وهك ئاوات گهلێك ئەستەم بووه و له ئەنجامدا دەتوانین بزاین بۆچی ئاماده‌کاریی ته‌واوی بۆ نه‌کراوه. له چاپی داها‌تووی دیوانه‌که‌دا ده‌بی بێگومان شیع‌ره ته‌رجه‌مه کراوه‌کان له شیع‌ره‌کانی شاعیرخۆی جیا بک‌ریته‌وه. منیش به‌ گوێ‌ره‌ی توانا هه‌ول ده‌دم لای که‌م به‌شینک له‌و ئه‌رکه به‌پ‌یوه به‌رم که‌رچی واهیه نه‌توانم به ته‌واوه‌تی بیکه‌م. کارێک که هه‌روه‌زیش نه‌بێت لای که‌م یارمه‌تی شاره‌زایه‌کی ئەده‌بی فارسی و عه‌ره‌بی ده‌وێت که ده‌رفه‌تیک‌ی له‌من زیاتری هه‌بێت و بتوانێت هه‌موو پارچه شیع‌ره‌کان یه‌ك به‌یه‌ك ئەزموون بکات و ته‌رجه‌مه و غه‌یره ته‌رجه‌مه کێک جیا بکاته‌وه مه‌گه‌ر بنه‌ماله‌ی به‌رپ‌زی شاعیر سه‌رچاوه‌ی زیاتریان له‌به‌ر ده‌ستدا بێت و له‌ پ‌یگه‌ی ئەوانه‌وه بتوانن مه‌سه‌له‌که چاره‌سه‌ر بکه‌ن.

ئه‌وه‌ی خواره‌وه شیع‌ره‌که‌ی شاطر عباس ص‌بوحیه که ئاوات وه‌ریگ‌یراوه‌ته سه‌ر زمان‌ی کوردی:

"نه تنها بنده‌ی بالای موزونت صنوبر شد
 علم شد، سروین شد، نیشکر شد، نخل نویر شد
 نه تنها گل ز نرمی شرمگین شد پیش اندامت
 کتان شد، پرنیان شد، حله شد، دیبای اخضر شد
 نه تنها شور بر پا شد که دوش از بزم ما رفتی
 بلا شد، فتنه شد، آشوب شد، غوغای محشر شد
 نه تنها یاسمن شد سخره‌ی سیمین بنا گوشت
 سمن شد، نسترن شد، لاله شد، نس‌رین صد پر شد
 نه تنها مدعی شد کامران از زلف پر چینت
 صبا شد، شانه شد، مشاطه شد، عنبرچه‌ی زر شد
 نه تنها شد ص‌بوحی از غم هجران تو محزون
 فغان شد، ناله شد، خونین جگر شد، دیده تر شد"
 (ماله‌پ‌ری "گنجور"، بابته‌ی "ص‌بوحی"، غه‌زله‌ی "غوغای محشر")

له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌دا وشه‌یه‌کی ناو میسراعی دووه‌می فه‌ردی یه‌که‌م وهك "س‌ردوبان" تۆمار کراوه، که دیاره هه‌له‌یه و وشه‌ی وا له فارسیدا نییه. بێگومان ده‌بی له‌جیات‌ی س‌رد، وشه‌ی "س‌رو" به‌واتای هه‌مان داری "سه‌رو" بێت که هاتۆته ناو شیع‌ره کوردیه‌که‌شه‌وه. به‌لام ئه‌گه‌ر پ‌یتی /دال/ ق‌رت بکه‌ین دیسان "س‌روبان" دم‌یینه‌وه که پ‌وون نییه چییه مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی ب‌ل‌ت‌ین "س‌رو بن" (سه‌رو بون) به واتای بنچک یان خه‌لفی

١٨٢ / شیع‌ری سالانی ١٣٢٠ تا ١٣٢٩

دارى سەرو بوويىت و توشى ھەلەى چاپ ھاتىيت كە لەو ھالەتەدا، شاعىر كىچە دلداره كەى خۆى بە منداى و كەم تەمەن داناوە و سەرجه مى مىسراعە كە بۆتە: "علم شد، سروبن شد، نيشكر شد، نخل نوبر شد".

ھەروەھا لە شىعرە فارسىيە كەدا، دووھەم مىسراعى فەردى كۆتايى (مەقتەع)، بە شىۋەيەك داپژاۋە كە دەبى "خۇنن، جگر" و "دەدە، تر" شد- ۋەك مضاف و مضاف الية بخويترىتەۋە دەنا كىش تىك دەچىت. ئەۋە شىعرى شاطر عەباسە و پەيۋەندى بە ئاۋاتەۋە نىيە.

ئەۋەى وا گوتم شىعرە كە ۋەرگىپراۋى شىعەرىكى فارسىيە، بىي نىيازىم دەكات لەۋەى ۋەشەكان واتا بكەمەۋە لەبەر ئەۋەى بەشىكى بەرچاۋى ۋەشەكانىشى ھەر فارسىن (نوبر، پرنىان، آشوب، سىمىن، بناگوش، عنبرچە، دىدە تر، و...) يان عەربىيەكن كە فارسەكان خوازتووياننەۋە و كەردووياننەتە خۇمالى بۆ زمانى خۇيان (محشر، موزون، علم، نخل، اخضر، بلا، فتنە، مەسخەرە، مشاطە، مېھوت، و...) خويتەر ئەگەر بىھويت دەتوانى لە فەرھەنگى فارسى و عەربىدا شويتى واتا كەيان ھەلگىرەت.

لە مەسەلەى سەروا و رەدىف دا دەبى بلىم شاعىر لە رەدىفى كۆتايى فەردەكاندا سىي جار كەلگى لە پىتى /ر/ و سىي جارىش لە /ر/ ى قەلەۋ ۋەرگرتوۋە واتە جىاۋازىيەكى لە نىۋان ئەۋ دوانەدا دانەناۋە؛ ئەۋەش دەبى ھەر كارتىكەرى شىعەرى فارسى بىت لەسەرى لەبەر ئەۋەى لە زمانى ئەۋاندا تەنيا يەك پىتى /ر/ ھەيە نەك دوان.

بەحرى عەروۋى شىعە كە:

ھزج مثنى سالم: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن

سۆزی دَل

به ته نیا گیانه کهم، سۆزی دَلم په روانه دهیزانی
خه می دَل بولبولیکی بئ گول و بئ لانه دهیزانی
وه ها پابه ندی بسکی شیت و پیتیم، بئ خه بهر ماوم
له خۆم و حال و بالم، حالی من دیوانه دهیزانی^{۱۴۰}
له رازی بسکی پر پیچ و خه می، عالم سه راسیمه ن
دهزانی نه و ته له سمه موو به موو هه ر شانه دهیزانی؟
مه پرسن دۆستان! هه رگیز له حالی دهستزه دم، چونکه
له خۆم من بئ هه والم، حالی من جانانه دهیزانی
ئیمامی ناوی گه وره و شاری ویرانه که تیفکری
له مه عنای شیعه کانی هه ر دلی ویرانه دهیزانی

گه ردیگلان، ۱۳۲۳ ی هه تاوی
(لاپه ره ۸۳ و ۸۴ ی چاپی نه نیسی و ۲۴۵ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعه که له چاپی نه نیسیدا "په روانه دهیزانی" یه.
وه رگێڤراوی کوردیی شیعیکی "ئه بولقاسم لاهووتی کرماشانی" شاعیری کوردی
فارسی وێژه (۱۸۸۵ - ۱۹۵۷). له چاپی جه عفر دا ئاماژه به و پاستیه کراوه و له
په راویزی لاپه ره ۲۴۵ دا دهقی شیعه فارسیه که ش هاتوووه: "وه رگێڤراوی شیعی
ئه بولقاسمی لاهووتی".

^{۱۴۰} چاپی نه نیسی: دیوانه

شعیری لاهووتی، به تایبەت لە سالانی پێش کۆدیتای ۲۸ ی گەلاوێژی ۱۳۳۲ شوی
زۆری داناوەتە سەر شاعیرانی کوردی ئازادیخواز و تەنانەت شیعەرە غەرامییەکانیش
ئێستێقبال کران بۆ نمونە ئەم شیعەرە مامۆستا هێمن وەرگیراوی شیعریکی لاهووتییە:
"عەزیزم بۆچی تۆراوی لە خۆرا؟"

چ قەوماو، دڵی تۆ بۆچی گۆرا؟..."

ئاوات لای کەم پارچە شیعریکی دیکە لاهووتیشی وەرگیراوەتە سەر کوردی:

"وە کوو بیستم خەمت خواردم، ئەویش بۆمن خەمیکی دی

دڵت بۆ ماته مەم سووتا، ئەویشم ماته میکی دی..."

کە وەرگیراوی غەزەلیکی لاهووتییە بەم مەتلەعە:

"شێدستم غەم را میخوری، اینهم غمی دیگر

دلت بر ماتمم می سوزد، اینهم ماتمی دیگر..."

وەک دەبینن، لەم پارچەی ئێستاماندا وەرگیراوەتە ئاوات ئازادە و دەقارودەقی

شیعەرە کە لاهووتی نییە، بەلام چەمکی سەرەکی و تەنانەت زۆرجار واتای

فەرەدەکانیش لە گەڵ فارسییە کەدا هاوبەش یان هاوشتۆن. گەرچی وەرگیر لە یە کدوو

شوێندا کورتی دینیت و ئەوێش خەتای ئەو نییە. تەرجمەیی شیعەر بە شیعەر بە تایبەت

ئەگەر لە زمانیکەوێت کە یەک یاسای عەرووزی بەسەر هەردوکیاندا زāl بیت و

وەرگیر بیهوێت تایبەتمەندییە تەکنیکییەکانی دەق وەک کیش و سەرواش بپارێژێت،

ئێتر مەیدانی مانۆر کردن گەلیک بەرتەنگ دەبێت. نمونە کە یە مەقەعی شیعەرە کە یە:

"بە جان او کە دردت را ز جان هم دوست تر دارم

ولی میسوزم از این غم که داند یا نمیداند!"

ئەو پێچانەوێت هونەرێی چەمک، کە لە شیعری لاهووتیدا دەبینرێت، لە شیعری ئاواتدا

رانه گۆژراوە و لە جیاتیان شاعیر بە ئاقاریکی دیکەدا رویشتووێت کە تێیدا گەلیکیش

سەرکەوتووێت بە تایبەت کە "ترشیح" یکی جوان لە نیوان پەندیکی دێرینی کوردی:

"ناوی گەورە و دێ و وێران" و "دلی وێران" دا کراوە.

سۆز: هەست و نەست و خەم و خەفەتی دڵ. هەبەنە بۆرینە مامۆستا هەژار ئەم

واتایانە بۆ لێداوەتەو: گفت و پەیمان، شادی و کەیف، گۆرانی خەمبار، سووتا

(کە بۆ دڵ دەگوترێت: دڵسۆز).

پابەند: گێڕۆدە

بسك: مووی سەر لاجانگ، ئەگريجه (هەنبانە بۆرينە).
 شیت و پیت: پیت موهمهله به لام هەردوو بەسەریە کەووە واتای شیت و غەیرە عاقل
 دەدەن، سیفەتە کە لیژەدا بۆ زولف هاتوو و واتای 'نالۆز' و 'پەڕیشان' دەدات.
 حال و بال: بال لیژەدا موهمهله و پیکهوه واتای بارودۆخ دەدەن.
 سەراسیمە: داماو، سەرگەردان (هەنبانە بۆرینە مامۆستا هەژار)
 تەلەسم: جادوو
 دەستزەدە: بە گوێزە باوەری بەشیک لە کۆمەلگا، ئەو کەسە یە و پەری دەستی لی
 وەشاندوو و لە ئەنجامدا شیت بوو؛ شیت.
 ناوی گەورە و شاری وێران: هاوچەشنی 'ناوی گەورە و دێی وێران' کە پەندیکی
 کوردییە.
 ئەو دەقی فارسی شیعەرە کە لە دیوانە چاپکراوە کانییدا هاتوو:

"فقط سوز دلم را در جهان پروانه می‌داند
 غم را بلبلی کاواریه شد از لانه می‌داند
 به امید نشستم شکوهی خود را به دل گفتم
 همی خندد به من، این هم مرا دیوانه می‌داند
 تو آگه نیستی کاندلر سر زلفت چه خون‌ها شد
 ولیکن مو به مو این داستان را شانه می‌داند
 نصیحتگر، چه می‌پرسی علاج جان بیمارم؟
 اصول این طبابت را فقط جانانه می‌داند
 به جان او که دردش را ز جان هم دوستتر دارم
 ولی می‌سوزم از این غم، که داند یا نمی‌داند؟"

وەك دەبینن، ئاوات بە تایبەت بۆ سازدانی سەروا کەلکی لە کەرەسە ی شیعیری دەقە
 فارسییە کە وەرگرتوو و دیارە ئەوەش بەهۆی هاوبەشی و نزیکایەتی دوو زمانە کەووە
 گونجاو بوو: پەروانە، دیوانە، لانه، شانه و جانانە کە سەروای فەردەکانن؛ یان بسکی
 کوردی و زولفی فارسی.
 بەحرێ عەرووزی شیعەرە کە،
 هزج مثن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

ئالا

ئەو پارچە، سىن پەنگى ۋەك بالى ھوماي ئالا^{۱۴۱}
 ھەودايەكى لى بۆۋە، فەۋرى لە ملىم ئالا^{۱۴۲}
 ئەو رىشتەيە تا مەحشەر مەحكەم لە ملىمدايە
 كىشامىيە ژىر سايەي، ئىستىكە بە بى پەروا^{۱۴۳}
 پەروام نىيە تا مردن، لەو ۋەختەۋە دىتوۋمە
 گرتوۋمە تە ئامىزىم، ھەر زالەيەتى بەدخو
 ئەو دارە چ دارىكە؟ تىرى جگەرى دوژمن^{۱۴۴}
 بىروانە بە شابالى چەند زالە بەسەر زالا!
 ئەم^{۱۴۵} ھاسىلە پىم وايە گەنم يەك ۋ سەد دەپرى^{۱۴۶}
 بەۋ^{۱۴۷} دوو گولە گەنمانەي^{۱۴۸} ۋادىارە لە پرووى ئالا
 نوۋكى قەلەمى يەنى بىنوۋسە لەبۇ دوژمن
 بەۋ^{۱۴۹} پۇژرى لە پرووى ئالا، مەعلوۋمە كە لىت قەۋما
 تەعرفى نىيە ئالا ۋ^{۱۵۰} ئالايەكى پەنگىنە
 سوور ۋسىي ۋ سەۋزە، پۇچ حازرە بۇ سەۋدا

^{۱۴۱} . چاپى جەغفەر: سىن پەنگى

^{۱۴۲} . چاپى پۇژنامەي كوردستان: ھەودايەكى لى بو

^{۱۴۳} . چاپى پۇژنامەي كوردستان: ئىستە بە بى پەروا

^{۱۴۴} . چاپى پۇژنامەي كوردستان: چە دارىكە (نىشانەي پىرسايرىشى بۇ دانەنراۋە).

^{۱۴۵} . چاپى جەغفەر: ئەو

^{۱۴۶} . چاپى پۇژنامەي كوردستان: ئەم ھاسىلە پىم وايە يەك سەد دەپرى گەنم

^{۱۴۷} . چاپى پۇژنامەي كوردستان: ئەو

^{۱۴۸} . چاپى جەغفەر: گەنمانە

^{۱۴۹} . چاپى جەغفەر: پۇژرە

^{۱۵۰} . چاپى جەغفەر: ئالا، ئالايەكى

كالايەكى پرقىمەت بۇ مىللەتى كوردستان
 نرخی بەدەر و زیاده ئەورۇ^{۱۵۱} لە سەر و مالا
 ھەر جىگەيە^{۱۵۲} پووی تى تىكا، دەيكاتە^{۱۵۳} گول و گولشەن
 دوژمن كە ئەوۋى چاۋ كىرد،^{۱۵۴} وەك جوو خىمى لى شىۋا
 ئىمىرۇكە^{۱۵۵} لە گەردىگلان پۇژىكە كە كوردستان
 نەيدىۋە ھە تا ئىستا حاسل لە سەرى سالا
 ئەى كاكى 'زىنگ' شىعەرت پاكى وەكوو قەند وايە
 تىفلى^{۱۵۶} دلى كوردستان بۇى ھەر لە گروگالا
 تۆ ھاتى، بە سەر ھاتم بۇ زىارەتى بالاكەت
 وا نوو كى قەلەم نووسى، تەعريفى^{۱۵۷} قەد و بالا

گەردىگلان، ۱۳۲۴ ى ھەتاۋى، سەرچاۋە: پۇژنامەى كوردستان ژمارە ۵۵، ۱۳۲۴
 (لاپەرە ۷۰ و ۷۱ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنسىدا نىيە)

شىعەرە كە لە ديوانى چاپى ئەنسىدا نىيە و ديارە لە كاتى ئەو چاپەدا، بەدەستدا نەبوو.
 كاك جەغفەرىش دەبى دواى چاپكرانەۋەى ھەموو ژمارەكانى پۇژنامەى كوردستان لەم
 سالانەى دوايدا^{۱۵۸} توانىيتى ئەو شىعەرەيان تىدا بدۇزىتەۋە و لە ديوانە كەدا بىگونجىت.
 شىعەرە كە لە پەيوەندى ھەلكرانى ئالاي كۆمارى كوردستان لە گوندى گەردىگلانى
 نىۋان سەقز و بۆكان و سەردەشتدا گوتراۋە. ئىمە بە حىسابى گىرپانەۋەى خەلک و
 سەرچاۋە نوەوسراۋەكان دەزانين دواى ھەلكرانى ئالا لە شارى مەھاباد، ئالايان بىردە

^{۱۵۱} . چاپى جەغفەر: ئەمىرۇ

^{۱۵۲} . چاپى جەغفەر: ھەرجىگەيى

^{۱۵۳} . چاپى جەغفەر: دەيكا بە

^{۱۵۴} . چاپى جەغفەر: كە ئەۋى بىنى

^{۱۵۵} . چاپى جەغفەر: ئەمىرۇكە

^{۱۵۶} . چاپى جەغفەر: طفلى دلى كوردان بۇى ھەروا لە گروگالا

^{۱۵۷} . چاپى جەغفەر: تارىفى

^{۱۵۸} . پروانە: پۇژنامەى كوردستان، مەھاباد، ۱۳۲۴ - ۱۳۲۵ ى ھەتاۋى (۱۹۴۶)، نامادە كىردنى پەففى سالىح و

خدىق سالىح، پۇژۋەى ھاۋەشى بىكەى ژين (سلىمانى) و دەزگای چاپ و بلاۋكردەۋەى ناراس (ھەولير)،
 سالى ۲۰۰۷.

نەغەدە و بۆكان و لە بۆكانىشەووە برايه چەند گوندى وەك ئالبلاغ و يەكشەو و گەردىگلان لە دەورووبەرى بۆكان.

ناردنى ئالا لە لاينە پيشەوا قازى محەممەدەووە بۆ گوندى گەردىگلان شانازىيەكى گەورە بوو بۆ خەلكى ناوچەكە و بۆ سەيد كامىلىش كە پيشتر بە ناوى نەينى 'زىنگ' ەو ەندامى كۆمەلەى ژىكاف بوو و دواى دامەزرانى حزبى ديموكراتى كوردستان بوو بە نايب سەدر و پاشان، سەدرى ەيئەت موديرەى حزبى ديموكراتى كوردستان لكى گەردىگلان^{١٥٩} لەو پى وپەسمەدا ئاوات و تاريكى داو و پاشان شيعرەكەى سەرەوەى خويىدۆتەو.

من سەيرى ئەو ژمارەيەى پۆژنامەكەم كرد و ليرەدا دەقى و تارەكەى سەيد كامىل دەهينم بۆ ئەو ەلويستى سياسى شاعير و چۆنيەتى پى وپەسمەكە بۆ خويەران پوون بيتەو. ەروەها بەراوردى دەقى شيعرەكەم كرد لە چاپى جەغفەر و دەقى پۆژنامەى كوردستاندا و تيندا زياتر دەقى پۆژنامەكەم پەچاو كردوو كە ئۆريجيناليتى و ئەسلىيەتى زمانىي زياترى تيندا بەرچاو دەكەويت، زمانىك كە شىواى موكرىاني مەهابادى لەگەل ناوچەى بۆكان و سەقز و گەوركايەتى تيكەلاو كردوو.

ئەو ەو ەوالى پۆژنامەى كوردستان (چاپى مەهاباد، ژمارە ٥٥، سالى يەكەم، شەممۆ ١٨ ي جۆزەردانى ١٣٢٥، ٨ ي پەجەبى ١٣٦٥ و ٩ ي ژوئەنى ١٩٤٦، لاپەرە ٣ و ٤). (تەنيا رپتووسەكەم كردۆتە ئەمپوئى):

"هەلكردى ئالاي موقەددەس لە كوميتەى مەحەللى گەردىگلان

پۆژى ١٣٢٥/٣/٩ [١٩٤٦/٥/٣٠ ز]، لە حوزوورى ژمارەكى زۆر لە مالكىن و زانايان و سادات و موختەرەمين و جووتير و زەحمەتكيشان، كە ژمارەيان بە ٦٠٠ كەس گەيشتوو، لە ئالاي موقەددەسى كوردستان كە لە لاينە حەزرەتى پيشەوارا بۆ كوميتەى ناوبراو بە خەلات ناردراوو، پيشوازيكى

^{١٥٩} . لە ژمارە ١٦ ي پۆژنامەكەشدا ەوالىك سەبارەت بە "جپنى سەربەخويى لە گەردىگلان" راگەيزاوە كە تيندا سەيد عەبدولسەلام نەبوى بە سەدرى كوميتە و سەيد كامىل بە نايبى سەدرى كوميتەى حزب لە گەردىگلان ناسپراو. جەژنى يەكەم لە پۆژى ١٦ ي پيەندانى ١٣٢٤ واتە ١٤ پۆژ دواى دووى پيەندان و ەلكرانى ئالا لە مەهاباد بەرپووە چوو. بەلام لە پى وپەسميكى ديكەى ەمان گوندا، كە پۆژى ١٣٢٥/٣/٩ واتە دوو مانگ و ٢٣ پۆژىك دواى جەژنى يەكەم و ئەمجار بۆ "هەلكردى ئالاي موقەددەس لە كوميتەى مەحەللى گەردىگلان" بەرپووە چوو، سەيد كامىل بە ناوى "سەدرى كوميتە" ناوبردە كراو. دەين لەو ماو ەدا گۆرانكارىيەك لە كاروبارى سياسى ناوچەكەدا پوويدايت. سەيد كامىل و سەيد محەممەدى نوورانى (براگەورەى) لەو كەسانە بوون كە بەشدارى پى وپەسمى يەكەميش بوون.

۱۹۰ / شیعی سالانہ، ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۹

پشته، تال

ئىستىكه به بى پەروا: لام واىە دەبى لە گەل فەردى دواتردا بخوئىرتىتەو: پەروام نىيە، ئىستە بى پەروام و لەو وەختەو دىتوومە ھەتا كاتى مردن گرتوومەتە ئامىزم.

پەروام نىيە، واتە گويم لى نىيە، ترسم نىيە. ھەر زالەيتى بەدخوا، واتە كەسى بەدخوا لەوھى وا من گرتوومەتە ئامىزم (ئالاکە)، ھاوار و گازندەيتى.

شابال، بالى گەورە و پان

سە پەنگ، پەنگەكانى ئالاي كوردستان سەر ومال، دارايى و سامان. شاعىر بۆ پاراستنى سەروا، 'سەرومال'ى كردۆتە 'سەرومالا'!

خم [يان 'خوم']، بەرى گيايەكە 'نيل'ى پىدەلەين، خام و بەنى پى شىن دەكەن. خم لى شىوان، تووشى ئازاوە و بشىوى ھاتن(ھەنبانە بۆرىنە).

جووى خم لى شىواو مەتەلە؛ بەلام نەمزانى بنەماكەى چ پرووداويكى ميژوويى يان ئەفسانەيە. دەبى لە رابردودا جوولەكەى ناوچەكە خەمگەرييان كرديت و ئەوھش پرووداويك بيت كە تىيدا كەسەكە خمى لى شىوا بيت(؟). حاسل لە سەرى سأل، بەحسابى رۆژمىرى ئىران و رۆژھەلاتى كوردستان سەرەتاي سأل نەورۆزە و شيعرەكەش لە مانگى جۆزەرداندا گوتراوە كە ھىشتا زوو بوو بۆ حاسل ھەلگرتن. خۆ ئەگەر ئاماژەى بە ھەلكرانى ئالا لە مەھاباد تىدا بيت (كە لە شوپىتىكا ئەو ئاماژەيە دەبينىت: "لەو وەختەو دىتوومە" دەبى سەردەميكى زووتر لەو رۆژەى گەردىگلان بيت)، ئەودەم دەبى زووترىش بوويت.

كاك جەعفەر دواى نازناوى 'زرنگ' و لە پەراوێزى لاپەرەكەدا نووسىويەتى: "زرنگ نازناوى ھۆنەر بوو لەو سەردەمەدا." ديارە 'ئەو سەردەمە'ش كە ئاماژەى پىدەكات، سەردەمى كۆمەلەى ژىكاف و كۆمارى كوردستانە.

بەحرى عەرووزى شيعرەكە، ھزج مثنى اخرب: مفعول مفاعيلن // مفعول مفاعيلن

بەيداغ

ھاتە دەر ئەورۇ لە مېحنەت مېللەتى مەغدووری کورد
گەينە ئاوات و مەرامى خۆ ھەموو رەنجووری کورد
يىکەس و بى دەر بوو^{۱۶۱} ئەمما تۆ گەيشتى، بوويه کەس
ھەر بڑى بۆ لاگريى مە، ئەى رەئیس جەھووری کورد
زۆر لەمىژ بوو کورد دەپۆيشتن، نە گەينە ئارەزوو
تۆ نزيکت کردەوہ بۆ ئيمە رېگەى دووری کورد^{۱۶۲}
مولکى کوردستان بە دەست بېگانە پاک ويرانە بوو
تۆ لە دەست سەند و بوويه^{۱۶۳} ئاميرى مەعمووری کورد
ئاوہدان و گولستان و بى خەزانت کردەوہ
بەو چلەى زستان و رېبەندانە خوار و ژووری کورد
ھيممەتى تۆ بوو لە سەر ھەر ھەرد و بەرزايى^{۱۶۴} ولات
دەيشە کينى باى فەرەح بەيداغى سەوز و سووری کورد
ھيزى کوردستان دەلەرزيتى ھەموو شيرى ژيان
عەرز ئەلەرزى وا لە ژير پتى ئەفسەر و مەئمووری کورد
ئەى "زرنک"! تۆش رۆح و گيانى خۆت فیدای ئەو زاتە کە
تابلين پيت ئافەرين ئەى رۆلەيى^{۱۶۵} مەشھووری کورد!

شوين؟ [دەيى "گەردىگان" پيت، رېکەوت: [ئەى رېبەندانى] سالى ۱۳۲۴ ى ھەتاي، بۆ ھەلکردنى ئالا

^{۱۶۱} . بوون، پۇژنامەى کوردستان

^{۱۶۲} . تۆ نزيکت کردەوہ وا لە رېگەى دووری کورد، پۇژنامەى کوردستان

^{۱۶۳} . تۆ لە دەست سەندەوہ و بووى، پۇژنامەى کوردستان

^{۱۶۴} . بەرزى، پۇژنامەى کوردستان

^{۱۶۵} . رۆضەى، پۇژنامەى کوردستان

(لایەڤە ٨٤ ی چاپی جەغفەر (ئەویش لە رۆژنامەی کوردستان، چاپی مەهاباد، ژمارە ٨ ی وەرگرتوو)؛ لە چاپی ئەنێسیدا نییە.)

ئەم ٧ پارچە شیعەر تەنیا لە لایەڤە ٩٤ ی چاپی جەغفەردا هەبێ و لەویدا گوتراوە لە ژمارە ٨ ی رۆژنامەی کوردستان سالی ١٣٢٤ [١٩٤٦] وەرگیراوە. من سەیری چاپی دوو هەمی ئەو ژمارەییە رۆژنامەی "کوردستان" چاپی مەهاباد کرد و شیعەرە کەم دۆزییەو.

لە لایەڤە ٧ ی رۆژنامە کەدا، شیعەرە کە ی سەید کامیل بە دوا ی شیعریکی مامۆستا خالید حیسامی (هیدی) دا هاتوو کە ئەو دەم نازناوی شیعری "شێواو" بوو. شیعری شێواو بۆ هەلگرانی ئالای کوردستان لە بۆکان گوتراوە بەلام شیعری سەید کامیل پێژداناوە بۆ پێشەوا قازی محەممەد.^{١٦٦} رۆژنامە کە لە سەرەتا و کۆتایی شیعەرە کەشدا ئەم دێرپانە ی نووسیوە:

"برای خۆشەویست سەید کامیل ئەم شیعرانە ی لە تارینی رێئیس جمهوری کوردستاندا هەلبەستوو... و ٥٠٠ ریا لێشی دەگەل شیعەرە کان بە کۆمەکی کارگەرانی چاپخانه ناردوو. لە لایە ئیدارە ی رۆژنامە ی کوردستانەو سەسی لێ دەکەن."

بەم پێیە، شیعەرە کە لە پەسنی پێشەوا قازی محەممەددا گوتراوە و باسێک لە هەلگرانی ئالای تیدا نییە. بەلام دەزانین لەو شوێنانە ی و ئالای کوردستان لێ هەلکرا، یەکیشیان گوندی "گەردیگلان" ی ملکی سەید کامیل بوو کە هەواڵە کە ی لە رۆژنامە ی کوردستان ژمارە ١٦، ٢٩ ی رێبەندانی ١٣٢٤ لایەڤە ٤ دا بلای بۆتەو. کەوابوو دوو رێبەندانی ١٣ پێشەوا قازی گوتبوون، ١٣ رۆژ پێش ناردن بۆ رۆژنامە کە، لە رێ وەسمی هەلگرانی ئالای گەردیگلاندا خۆتدبیتتەو و هەر ئەوێش هۆکار بێت بۆ ئەوێ لە دیوانە کەدا پەییەندی بە هەلگرانی ئالای درا. هەر وەها ماوێهێک پێشتر لە هەمان گوند جەژنی سەربەخۆی کوردستان گیراوە و

^{١٦٦} . دوا ی ئەوێ دامەزرانی کۆماری کوردستان لە مەهابادی سالی ١٣٢٤ (١٩٤٦) دا ١٦ گەیتنرا لە زۆر شار و گوندی دەوروبەری مەهاباد و بۆکان و ئەوانی دیکە ئالای هەلکرا و رێ و پەسمی پێشوازی لە ئالای کوردستان بە رێو، برا، و تار درا و شیعەر خۆتدبیتتەو. لەو سالی دا پێگە ی شیعەر گەلیک بەرز بۆووە و لە رێ و پەسمەکان و هەر وەها لایەڤە ی چاپەمەنییە کوردییەکاندا شاعیران هیچ، تەنانت ئەوانەش و شاعیر نەبوون و بە شاعیری نەناسراو، شیعیران بۆ کۆمار و پێشەوا و ئالای کوردستان دەگوت. رۆژنامە ی کوردستان نموونە ی زۆری لە شیعری ئەو کەسانە تۆمار کردوو و ئێستا لە بەردەستماندا یە.

سەيد كامىل لەوېشدا شىعرى خويىدۆتەو و بە ئەگەرى زياتر دەبى ئەو و هەمان ئەو شىعرە بىت (پروانە پەراوېرى شىعرى ئالا لە چەند لاپەرە پېش ئەم لاپەرە). بەيداغ: وشەيەكى توركىيە. لە فەردى شەشەمى شىعرە كەدا هاتوو و جەغفەر كىردوو بە عىنوان بۇ شىعرە كەش؛ بەلام چاپى رۇژنامەى كوردستان عىنوانى نىيە. لە هەوالى رۇژنامە كەدا هەروەها سەيد كامىل بە "نايب سەدرى حزب لى ديموكراتى كوردستان" لە بۆكان" ناسپىراو. واتە سەيد كامىلى ئىمامى جىگىرى قازى كاكە حەمەى قىزلى سەدرى لى حزب لە بۆكان بوو.

ئاوەرۆكى شىعرە كە، سىياسى و نەتەوئەيە. شاعىر كۆمارى كوردستانى سالى ۱۳۲۴ بە كۆتايى هاتنى مەحنەتى گەلى كورد و دوايى هاتن بە ويرانى كوردستان لەقەلەم دەدات و پەسندى پېشەوا قازى مەحمەد و "هېژ"ى سوپايى كۆمار پىكەو دەدات. وشەى "زىنگ" لە فەردى مەقتەعى شىعرە كەدا ئامازە بە ناسناوى شاعىر لە كۆمەلەى ژىكافدا و ئەو بەلگەيە كىشە بۇ چەسپاندنى ئەو بۆچوونە كە حزبى ديموكراتى كوردستان و كۆمارى كوردستان لە پاستىدا درېژەى كۆمەلەى ژىكاف بوون و ئەندامانى ژىكاف لە كاروبار و رېيەرايەتى كۆماردا دەورى سەرەكەيان دەبىنى. نەمر قازى كاكە حەمەى قىزلى سەدرى لى حزبى ديموكراتى كوردستان لە بۆكان، هەروەها مامۇستايان حەسەن قىزلى، حاجى رەحمان ئاغى موھتەدى، حەقىقى، و حاجى سەمىل ئاغى ئىلخان زادە، هەروەها مامۇستايان هەژار و مامە قالەى دەباغى كە ئەودەم لە بۆكان دەژيان، هەموويان ئەندامى كۆمەلەى ژىكاف بوون و دواتر بوون بە ئەندامى حزبى ديموكراتىش، تەنەت حاجى رەحمان ئاغى و حاجى سەمىل ئاغى لە كابينەى پېشەوادا پۆستى وەزارەتەيان وەرگرت.

هەندىك جىاوازيى بچوك لە نىوان دەقى دىوانە كە و دەقى رۇژنامەى كوردستاندا بەرچاو دەكەون كە لە پەراوېرى شىعرە كەدا دەست نىشانم كىردوون، بەشېك لە جىاوازيەكان واھەيە بە ھۆى ھاوچەشەن نەبوونى رېئوسى ئەودەم و ئىستەو خولقايىت. وشەى ئەستەم لە شىعرە كەدا نايىرېت بەلام وشەى عەرەبى زۆرى تىدايە وەك مەغدوور و مەعموور و مەئموور و مەشھوور و كە بەشېكەيان بە حىسابى رەدەف و سەروا چوونەتە ناو شىعرە كە.

ئامىر: آمر، فەرماندەر. 'ئامىرى مەعموور' دەبى بە واتاي فەرماندەى ئاوەدان كىردنەو هاتىت.

ژيان: ئازا، سيفه ته بۆ شير

مه: ئيمه

به حري عهرووزي شيعره كه،

رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

ئالاي پىرۇز

لە ھەموو كوردى ولات بىن پىرۇز!
خاسە بۇ وانە لە گەل مەن دلسۆز
بۇ ئەوانەى كە بە پىشواز ھاتن
فېرقەبى پىادە و چەند پىاوى قۇز
ھەر بژىن مىللەتى كوردى بە ئەبەد
ھەر بەشان ھەلگىرن ئالاي پىرۇز
دوژمنى كوردى ھەللات، بۇى دەرچوو
رېويىيە و كلكى ئەوا گرتە گەلۆز!
بەسە ژىردەستى و حىزى، تاكەى،
ئىمە نۆكەر بىن ئەوان لىيدەن پۆز؟
نەتەويى خۇ لە ھەموو جى دەرکەن
تەقلە كوت ھەملەبەرن، بىكەنە تۆز
ھەر بە شابالى ھوماى ئالاي خۇ،
لەشكرى دوژمنى خۇ كەن ئالۆز
تانگ و ماشىن و زىيى لى بگىرن
با لە كۆل بىتەو ە سوارى كەرەبۆز
وا "زىنگ" بانگو دەكا: ئاللاتان
لە ھەموو كوردى ولات بىن پىرۇز!

گەردىگلان، ۱۳۲۴ ى ھەتاوى
(لاپەرە ۹۳ ى چاپى جەغفەر؛ لە چاپى ئەنيسيدا نىيە)

بەھۇي ئەو پراستىيەۋە كە چاپى ئەنيسى لە سالانىكى رەشتەر لە ئىستاي مېژوۋى ئىراندا
بلاۋ بۆتەۋە (۱۳۴۵)، نەكراۋە ئەو شىعرانەي تىدا چاپ بىكرىن كە بە پراشكاۋى ئاماژە
بە كۆمارى كوردستان دەكەن، ئەۋەش يەكپانە.

لە پەراۋىتى چاپى جەغفەردا ھاتوۋە:

"كاتى ھەلگەرنى ئالاي كوردستان لە شارى بۆكان، مام ھەژار ئەم شىعرانەي "ئاۋات"
ى خويىدۇتەۋە."

ئەو پروونكىردنەۋەيە، 'شان نزول' ى شىعرەكە دەست نىشان دەكات. واتە ئاۋات ئەو
شىعرەي لە پىشۋازىكىردنى ئالاي كوردستاندا گوتوۋە كاتى لە مەھابادەۋە ھىنرايە
بۆكان. رۇژنامەي كوردستان چاپى مەھاباد لە ژمارەي يەكەمى خۇيدا چۆنەيتى ئەو
ھاتنەي ئالا ۋ ھەلگەرنى لەسەر قەلاي بۆكانى تۆمار كىردوۋە. "ئالاي موقەددەسى
كوردستان" لە رۇژى ۱۳۲۴/۱۰/۵ [۱۹۴۵/۱۲/۲۶] لە مەھابادەۋە بە ميانداۋا ۋ تەغباد
ۋ قەرەموسالى ۋ عەلباددا، گەشتۆتە بۆكان ۋ رۇژىك دواتر لە سەر سەكۆي قەلاي
شار ھەلگەراۋە.

شىعرەكە غەزەلېكى نۆ فەردىي بەناۋەرۆكە كە پىشتەر تەنيا چۈار فەردى بلاۋ بۆتەۋە ۋ
دەتۋانى ھەلەيەك بوۋىتە ھۆكارى ھەلاۋاردنى پىتچ فەردەكەي دۋايى، لە شىعرەكەدا،
ئاۋات بە بۆنەي ھاتنى ئالاۋە، پىرۋزبايى لەھەموو كوردى ۋلات بەتايىبەت دىسۋزانى
'مە' واتە لايەنگەرنى كۆمارى كوردستان ۋ ئەو سۈارە ۋ پىادانە دەكات كە چۈنەتە
پىشۋازىي ئالا؛ ئىنجا دروشمىك بەرزەكاتەۋە: بژى مىللەتى كورد ۋ ھەتا كۆتايى دىنا
ئالاي كۆمار لەسەر شانيان يىت! لە درىژەشدا دەلى 'دوژمنى كوردى' ھەلات ۋ بۆي
دەرچوۋ، ئىنجا دوژمن بە رېۋىيەك دەشوبەيتىت كە كلكى خۇي شۆر كىردۆتەۋە ۋ بە
ھۆي سەرنەكەۋتۋويى ۋ تېك شكانەۋە خستۋويەتە ناۋ گەلۋىيەۋە^{۱۶۷} ۋ رۋىشتۋە.

دواتر ھاندانى خەلگە بۆ ئەۋەي لە ژىردەستەيى دوژمن يىنە دەرى، ھىرشى بىكەنە سەر
ۋ تانگ ۋ ماشىن ۋ كەرەسەي شەرى لى زەۋت بىكەن ۋ بە سۈارى كەرەبۆز يىنئىرنەۋە
ۋلاتى خۇي. لە كۆتايىشدا جارىكى دىكە پىرۋزبايى ئالا لە ھەموو كوردى ۋلات
دەكات ۋ بەۋ شىۋەيە لە بارى سەناعاتى شىعرييەۋە ھونەرنامىيەكى كەم وىتە دەكات
ئەۋىش دروست كىردنى "ردالمطلع" ۋە واتە ھەمان ئەۋ مىسراعى يەكەمى شىعرەكە لە
كۆتايىدا دوۋپات دەكاتەۋە.

^{۱۶۷}. بەندىكى كۆنى كوردىيە.

بەلام با سەرەتا بزائىن ئەو دوژمنەى وا شاعىر ھېرشى دەكاتە سەر كىيە؟ ديارە دەبى
نەيار و ناحەزى دامەزرانى كۆمار و حكومەتى كوردى بوويىتن كە برىتى بوون لە
دەولەتى ئىران و مەئموورانى پەسمىي حكومەت لە شارەكانى كوردستان ھەروەھا
ھەندىك ئاغا و سەرەك ھۆز و بەشىك لە مەلایانى ناوچەكە. ديارە بە ھەلكرانى ئالای
كوردستان نەياران ھەموويان نەپۆيشتن و ھەندىكيان مانەو و پەنگيان گۆرى واتە بە
پروالەت لەگەل كۆمار كەوتن و ھەندىك پەلە و پاىە و مەنسەيشيان وەرگرت، بەلام لە
ژىرەو و پەيوەندىي خۆيان لەگەل ئىرانىيەكان پاراست و ھەوالبەرى و جاسووسيشيان بۆ
کردن، ھەر ئەوئەندەش كە ھېزى سوپايى ئىران گەرايەو و ناوچەكە، بوون بە
كەواسوورى بەر لەشكر، پيشمەرگە و فیدائىيانى ئازەربايجانيان چەك كرد و خۆيان
ئامادە كرد بچنە ناو مەھاباد و تالان و برۆى خەلك و لاىەنگرانی كۆمار بكەن، كە بە
سیاسەتى وشيارانە و لەخۆبووردوويى پيشەوا چاوى پەشيان كال بوووەو و نەيانتوانى
پيش ھاتنەوہى ئەرتەش خۆ بگەيىننە ناو مەھاباد- ئاشكرایە ئەوانەش تاقمىك لە سەرەك
ھۆز و فيئودالانى ناوچەكە بوون.

شيعرەكە لە گوندى گەردىگىلان گوتراو و نيشان دەدات كە ئاوات لە پۆزى ھاتنى
ئالا بۆ بۆكان، لەوئەبوو و بە ئەگەرى زۆر لە گەردىگىلانى گوندەكەى خۆى
مابوووەو بۆ ئەوہى چەند پۆز دواتر پيشواى لە ھاتنى ئالای كورد بكات و پيشەوا
ئىجازەتى دابوو دواى بۆكان و دوو گوندى دىكەى دەوروپەرى، بچىتە ئەوئەش.
دەزانين ئاوات نايب سەرۆكى كومىتەى حزبى ديموكراتى كوردستان بوو لە بۆكان و
لەو گوندەش. ھەوالى پۆزنامەى كوردستان لەمەپ ھاتن و ھەلكرانى ئالا لە بۆكان،
ئامازەيەكى بە ناوى ئاوات تىدا نىيە بەلام درەنگتر دوو پارچە شيعرى ئەوى بلاو
كردۆتەو كە تىياندا پيشواى و پىزى خۆى بەرانبەر بە ئالای كوردستان دەردەپريت.
بۆ وانە: بۆ ئەوانە، بۆ ئەو كەسانەى وا.....

پياوى قۆز: ئەو لاوہ گەنج و پىك و پىكانەى وا لە بۆكان چوونە پيشواى ئالا. ديارە
ئەو پيشواىيە شىوايىكى فەرمىي ھەبوو و ئەوانەى وا لە ريزى پيشەوہى
پيشوايىكاراندا بوون، جل و بەرگى رازاو و جوانيان لەبەر كردووہ.
پۆز: فيز و ئيفادە. پۆز لىدان ئىستىلاحتىكى تازەيە و زۆريش لەسەر زمانى خەلكە. پۆز
لەفزيكى فەپەنسىيە لە ئىنگليزىشا ھەيە.

بیکه نه تۆز، ده کرئ به دوو واتا وەرگیریت: به هئرش بردنی سواران بۆ سەر دوژمن،
تهپ و تۆز بهرپا بکهن؛ یان دوژمنه که تان بکهن به تۆزی بانان.

نه تهوی: دوژمن، نه یار

هوما: بالنده یه کی ئوستووره یه ده گوتریت سیبه ری بکه ویته سەر هەر که سیک به خته وهر
ده بیت.

زری: پوو پۆشیکی له کانزا دروستکراوه که له کاتی شهردا شمشیر نه توانی بیپریت.

سپاسی گه لیک زۆرم هه یه بۆ ئاغا سهید جه عفه ری ئیمامی کوری مامۆستا ئاوات که
ئهو پیج فهرده نه بینراو و نه بیستراوه ی باربوو کردم و منیش لیڤه دا پیشکه شی
خوینهرانی ده که م.

به حری عهرووزی شیعه که،

رمل مسدس محخبون: فعلاتن فعلاتن فعلن

هه لاله و بهار

مه جووبی نهوبه هاری من ئه ورۆ 'هه لاله' یه
عوقدهی دلم به پشکوتنی وی حه واله یه
یاره ب! گرایی دلم بکه وه، گول پشکوئ
له مانگی ناوه راستی به هار، له مه حاله یه
ئه مه سه رزه مینی کورده، که جیگه ی ژیانمه،
جیی نه رگس و وه نه وشه و شه وبۆ و ژاله یه
بولبول بخویتی، جه رگی که وی به رگ و باری گول^{۱۶۸}
شوین شویتی به رگی سوینس و هه لاله ی قه باله یه
هه ر سه تری گه ر وه ده رکه وئ، سه تحی ژیانیه
بۆ کورده کانی ژیر و زرینگیش نواله یه
بولبول ره فیقی ساقیه له م کاتی شادییه^{۱۶۹}
ئه و، مه ستی بۆی هه لاله یه، ئه م مه ستی پیاله یه!
له م کاته خو شه، مور ته جیعان بۆچی ناکه ون
له و فیکری هیچ و پووچ و درێژ و به تاله یه!
هات بانه مه ر، به خیرئ به سه د رهنگی تازه وه
دینه درئ سپی و رهش و سوور و ئاله یه
هه ر فیه فیتی شوانه له سه ر په رچه بۆ مه ری
هه ر قیژه قیژی بیریه که شوان بۆ له ماله یه^{۱۷۰}

^{۱۶۸} کرداری 'کهوئ' له دهقه کهدا وهک 'کری' دهبنریت. دلتیا نیم دهبی چی بیت. من به گویره ی کیشی

شیعره که وهک 'کهوئ' م خویندۆته وه.

^{۱۶۹} له دهقه کهدا وهک 'شادیه' هاتووه.

^{۱۷۰} له دهقه کهدا وهک 'بو' نووسراوه.

كاكى قزىلجى، شيعرى "زىرنگ" ناقىسە، بەلام^{۱۷۱}
تەكمىلى وان ھەموو بە جەنابت ھەواللەيە!

ناوەراست مانگى بەھارى سالى ۱۳۲۵ ى ھەتاۋى
(گۇفارى ھەلالە، چاپى بۇكان، ژمارە ۲، خاكەلىۋە ۱۳۲۵ ى ھەتاۋى؛ لە چاپى ئەنىسى و جەغفەردا نەھاتوۋە)

ئەم شيعەرە، لە ھىچكام لە دىوانە چاپكراۋەكانى ئەنىسى و جەغفەردا نەھاتوۋە و من لە
ژمارە ۲ ى گۇفارى ھەلالە چاپى سالى ۱۳۲۵ ى بۇكاندا چاوم پىنى كەوت.
سەرنووسەرى گۇفارى ھەلالە مامۇستا ھەسەنى قزىلجى بوو كە بە ھاوكارىيى مامۇستا
ھەژار دەرىدە كرد. مامۇستا ھەژار ئەودەم مالى لە گوندى شەرەفكەندەۋە ھىتابوۋە
بۇكان و بۇ ماۋەيەك لەۋى كار و كاسپى دە كرد، ماۋەيە كىش لە ئىدارەى دوخانىياتى
بۇكان دامەزرابوو، لە ھەرەسى كۆمارى كوردستاندا بۇكانى بەجى ھىشت و لە
باشوورى كوردستان گىرسايەۋە.

چاپخانەى ھەلالە بە فەرمانى پىشەۋا لە مەھابادەۋە راگۆزرايە بۇكان، كە شارى
دووھەمى ژىر دەسەلاتى كۆمارى كوردستان بوو. سۆڧيەتەكان چاپخانەيەكى
گەۋرەتريان لە مەھاباد دامەزراند.

گۇفارى ھەلالە لە ماۋەى رەشەمەى ۱۳۲۴ و بانەمەرى ۱۳۲۵ ى ھەتاۋىدا^{۱۷۲} سەرچەم
۳ ژمارەى لى دەرچوۋە و ئەم شيعەرە لە ژمارە ۲ دا بلاوكرائەتەۋە. ژمارە ۲ ى ھەلالە
پىكەۋتى خاكەلىۋە [فەرۋەردىن] ى سالى ۱۳۲۵ ى بەسەرەۋەيە. ئەو مانگە بەرانبەرە
لە گەل مانگى مارچ و ئاپرىلى سالى ۱۹۴۷.

ناوەرۆكى شيعەرەكە نەتەۋايەتتەيە و پىداھەلگوتى گۇفارى ھەلالە و پىرۋزبائى
دەرچوۋىنەتى و تىكەلاۋىكە لە ھەست و ھەندىك بابەتى لىرىك ۋەك ناۋى گول و
بولبول و ساقى لە لايەك و بىرى كوردايەتى و ئاللى كوردستانىش لە لايەكى تر.

شيعەرەكە ئامازەى بە ھەندىك مەسەلە تىدايە كە پىۋىست بە روون كردنەۋە دەكەن.
مورپەجىعان: ئەو زارەۋەيە لە سەردەمى كۆمەلەى ژىكاف و كۆمارى كوردستاندا، بە
ھەندىك ئاغا و دەرەبەگ و سەرەك عەشیرەت و بەشيك لە مەلایان و بە گشتى ھەموو
ئەو كوردانە دەگوترا كە لە بەرانبەر كۆماردا ۋەستا بوون و ھەندىك ئاشكرا و ھەندىك

^{۱۷۱} لە دەقەكدە ۋەك 'ناقسە' ھاتوۋە.

^{۱۷۲} مانگى فېرېۋېرى و مارچ تا ئاپرىل و مەى ۱۹۴۷ ى زايىتى.

نەيتى، پەيۋەندىيان لەگەل مەئموورانى خۆجى يى حكوومەتى ناۋەندىيەۋە بەستىۋو، لەو پەيۋەندىيانەدا ھەۋالى پروداۋەكانى كۆماريان پىچ رادەگەياندىن. ئەو تاقمە خەلكانە لە لايەن شاعيران و نووسەرانى نىشتىمانپەرۋەرۋە كەۋتبوۋنە بەر ھېرش و تانە و توانچ و ھەندىك جار تەننەت جىتۋىش. لاپەرەى چاپەمەنىيەكانى ژىكاف ۋەك 'ديارى كۆمەلەى ژ. ك بۆ لاۋەكانى كورد' و گۇفارى 'نىشتىمان'، ھەرۋەھا گۇفارى 'كوردستان' و پۇژنامەى 'كوردستان'ى حزبى دىموكراتى كوردستان ئەو مەسەلەيەمان بە باشى بۆ دەرەخەن. سەيد كامىلىش يەك لەو شاعىرانە بوۋە كە لە شىعرەكانىدا بەرانبەر بەو كەسانە رەنگدانەۋەى ھەبوۋە و ئەۋەش نمونەيەكەتى.

فەردى مەقتەعى شىعرەكە ناۋى 'كاكى قزلىجى' و 'زرنىك'ى تىدايە. قزلىجى ھەمان مامۇستاي نەمر ھەسەنى قزلىجى سەرنووسەرى گۇفارەكەيە و 'زرنىك'ىش ناستاۋى خودى ئاۋات بوۋە لە كۆمەلەى ژىكافدا، كە زوربەى سەرچاۋەكان ۋەك 'زرنىك'يان تۆمار كرددوۋە.

مەسەلەى مانگى گوترانى شىعرەكە و چاپ كردن و بلاۋبوۋنەۋەى: ۋەك گوترا، ژمارە ۲ ى ھەلالە رېكەۋتى خاكەلىۋەى ۱۳۲۵ ۋاتە يەكەم مانگى بەھارى ئەو سالەى بەسەرەۋەيە. بەلام فەردى دوۋەھمى شىعرەكە باس لە "مانگى ناۋەراستى بەھار" دەكات. بە بۆچۈنى من، سەرنووسەرى گۇفارەكە ويستوۋيەتى ھەلالە بىكاتە گۇفارىكى مانگانە و ھەر بۆيەش ھەر سى ژمارەكەى رېكەۋتى رېك و پىنكى سى مانگى رەشەمە، خاكەلىۋە و بانەمەر [ئىسەند، فەرۋەردىن و ئوردىيەھىشت] يان بە سەرەۋەيە. بەلام ئەۋە ناتۋانى بە مانايە بىت كە ھەتمەن ژمارەى ناسراۋ بەو مانگانە، لە پۇژى كوتايى مانگەكەدا بلاۋ بوۋىتەۋە و نەكەۋتەتتە پۇژىك دواترا! نەك ئەۋدەم، بەگشتى ئىستاش ۋاھەيە گۇفارى مانگانەى ئەم مانگە لە مانگ يان مانگەكانى داھاتوۋدا بىكەۋىتە بەردەستى خويئەر.

كەۋابوۋ، دەكرى ژمارەى مانگى يەكەمى بەھار لە مانگى دوۋەھمدا بلاۋ بوۋىتەۋە و ژمارەى مانگى سىتەمىش لە مانگى چوارەمدا. ئەگەر ئەو بۆچۈنە بىسەلمىنىن، دەتۋانىن بىگەينە ئەو ئەنجامەش كە شىعرى ئىمامى لە مانگى دوۋەھمى بەھاردا گوتراۋە و ھەر لەو مانگى دوۋەھمەش، لە ژمارە ۲ى گۇفارەكەدا چاپ كراۋە گەرچى گۇفارەكە رېكەۋتى مانگى يەكەمى بەھارى بەسەرەۋە بوۋە.

ئەوۋى وا بۆچۈنەكەى من بەھىتر دەكات، بوونى ھەندىك ھەلە و پەلەى 'كىش' بەسەر شىعرەكەوۋە كە وپدەچىت شاعىر بە پەلەپەل شىعرەكەى ئامادە كرديت و پيش ئەوۋى دەرەفەتى پىنداچۈنە و راستە وپىشتە كردنى ھەموويانى بوويت، ناردىتتى بۆچاپ ئىنجا داواى لە سەرنووسەرى گۆفارە كە كرديت ھەلەكانى بۆ بنەبىر بكات:

"تەكمىلى وان ھەموو بە جەنابت ھەوالەيە"

ئەوانە ھەموو ئەگەرن و واھەيە راستىش نەبن.

"تەكمىلى وان ھەموو بە جەنابت ھەوالەيە"، دوايىن مىسراعى شىعرەكەيە. ئىمامى مروفىكى خۆ بەكەم زان و بى دەعيە و فىز بووۋە لە سەرچەم ديوانەكەيدا دەيان جار تووشى ئەو دياردەى خۆ بەكەم دانانە دەيىن. لېرەشدا داوا لە قزلىجى دەكات ناتەواويەكانى شىعرەكەى بۆ تەواو بكات لەبەر ئەوۋى خۆى گوتەنى، 'ناقىس'ن. لەولاشەوۋە نىشانەى دۆستايەتى و نزيكايەتى ئەو دوو زاتە و دانپىدانانى ئاواتىشە بە فەزل و ھونەرى قزلىجىدا.

بەلام ئەو بۆچۈنە دەمانباتە سەر مەسەلەيەكى جىددى ئەويش ئەو راستىيە كە چەند شويتى شىعرەكەدا لەنگىي و ناتەواويى تەكنىكى شىعرەكە بەرچاون و من نەمويست دەستيان تىبەرم.

دوايىن خالىك كە بمەوئ دەست نىشانى بكەم ئەوۋەيە شىعرەكە بە ھەندىك جياوازيى سەرواۋە، لە ئىستىقبالى شىعريكى رازاۋەى ناليدا گوتراۋە كە ئەوۋە مەتلەكەيەتى:

"بنوارە وشكە سۆفى و رەقىسى بە ھەلەلەلە"

دىسان لە بەحرى وشكى ھەوا كەوتە پىن مەلە"

تا ئەو شويتەى كە دەلى:

"شىخەم، چ گەرەمە خەلقەيى زىكرت بە رەشەلەك!"

حالى ئەمانە خۆ بە جەنابت موحوۋەلە"

عوقدە: گرى. واتە گرىي دلم بە پشكوۋتنى گولى ھەلالە دەكرىتەوۋە.

لەم مەھالەيە: مەھال: ناوچە و شوپن، كە دەيى نيازى لە بۆكان بىت. بەلام لە موھاۋەرە و قسەى سەر زارى خەلگى ناوچەكەدا زەرفى زەمانىشە واتە بە واتاى كات و دەمىش دىت.

پشكوۋتنى: من لە كاتى رۋونووس كردنى شىعرەكەدا، بە دەستەقەسد بە يەك واوم نووسى بۆ ئەوۋى كىشى شىعرەكە لە خويئندەوۋەدا زۆر قورس نەبىت.

بولبول بخوتى: لەنگى لە ھەردوو مىسراعى فەردە كەدا بەرچاوە. تۆ بۆلى شىعرە كە
خۆى ناتەواو ھۆنرايىتەو ھە يان لە پىت چىنى چايدا واى لى بەسەر ھاتىت؟
ھەر سەترى، گەر وەدەر كەوئ، سەتھى ژيانىيە: ھەر دىرېكى گۆفارە كە ئەگەر چاپ
بكرىت، ھاوسەتھى ژيانى شاعىر يان ژيان خەلكە كەيە. ئەو ھە تىگەيشتى منە لە
مىسراە كە.

نوالە: نان و رزق

لەم كاتە خۆشە: لەم كاتە خۆشەدا، يان لەم كاتى خۆشەدا.
بۆچى ناكەون: ئەگەر مىسراعى دواترى فەردە كەى بەشوتىدا نەھاىبايە سووكايەتتە كى
تىدا دەرە كەوت بۆ خەلكانى مورتەجىع. كەوتن، پالکەوتن و خەوتن و بە عادەت بۆ
ئاژەل دەگوەترىت. بەلام كاتى مىسراعى دووھەمى فەردە كەى بەشوتىدا دەخوتىرتەو،
بابەتە كە تەواو دەگوپىت و دەبىتە شتىكى تر: بۆچى مورتەجىحان لەو فىكرە ھىچ و
پووچە ناكەون و دەست ھەلناگرن؟

درېژ: سىفەتتىكى دىكەيە بۆ فىكرى مورتەجىعان كە لەگەل ھىچ و پووچ و بەتالدا
ھاتوو و واھەيە بە واتاى كۆن و لەمىژىن ھاتىت و بىھوت بۆچى دەست لەو
بىرە كۆن و قەدىمىيە ھەلناگرن كە ئىستا ماوھى بەسەرچوو!
سپى: لام واىە دەبى وەك سىپى و رەش و... بخوتىرتەو بۆ ئەوھى كىشى شىعرە كە
پارىترىت.

پەرچ: مېشە. ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار وەك "مېشە و لېرى چوغور"ى
لىكدائوھتەو.

فىتەفىت: دەنگى فیتوو لىدانى شوان.

ھەر قىژەقىژى بېرىيە: كىلىلى واتاكردەوھى مىسراە كە و بەگشتى ھەموو فەردە كە لە
كردارى "بو"دايە و ئەوھى ئايا دەبى وەك "بۆ" بخوتىرتەو يان وەك "بوو"، ئەگەر وا
نەبىت مىسراە كە لىك نادىرتەو. من خۆم وەك "بۆ"ى دەخوتىمەو و ئەودەم رستە كە
دەبىتە پرسىارى: شوان بۆ لە مالەوھى؟ واتە بۆ ھاتۆتەو ناو دى؟ ئەگەر وا بىت
قىژەقىژى بېرى دەبى لەبەر ئەوھى بىت كە درەنگە، با پەلە بكەم و بگەمە مەر
دۆشىنە كەم، ئەو شوانە نالەبارە بۆچى وا زوو مىگەلى ھىتايەو ناو دى و لىتەگەر خۆم
ئامادە بكەم! نەدە كرا درەنگىر بىتەو؟ جا ئەو پەلە و ھەلەيە بېرى لەبەر پىگەيشتن بە
ئەرك و كار و زەحمەتى بەردەوامى رۆژانەى بوو بىت يان بۆ خۆ رازاندەو و چوونە

بهرچاوی کورپه لای ناو گوند، یان بۆ بهستنی گه پری هه لپه پکنی که هه ندیک جار
 بیږی له گه ل یه کتر ده یان بهست و واهه بوو شوانه و چهند لای دیکه ی گوندیش به
 شمشال و گۆرانی و دهست گرتن، له گه لیان بکه ون.
 له ماله یه: له ماله وه یه. نه وهش یه که له نات ه واییه کانی شیعره که یه که شاعیر بۆ پاراستنی
 سه روا و کیش تووشی هاتوو و ئاوی به یان کردوو.
 ته کمیلی وان: ته واو کردن و هه لپه پری شیعره کانی زرنګ ده درپته دهست جه نابت، که
 کاکی قزنجی بیت! پرسته ی 'به جه نابت حه واله یه' واهه یه له شیعره نالی وه رگیراییت.

رپاپراندن له خهوى خوښى بهارى

دوښه وي دڼ راپه پاندم پيى گوتم ههسته، به لان
ههستى خوت رابگره، تيفكره، كه دوزمن به ربه لان
يه عنى زستانى غه مان بوى دهرچوو، به فریش چوته وه
ديته گوتم دهنكى كه و قومريو باز و بولبولان
پيى گوتم گهر قاره مانى كوردى، رږږى غيره ته
بيكه وه، زوو كردنه وه پتويسته قهيد و موشكيلان
بهسته خو و ههسته برږو بږو جبهه، رږږى دوزمنت
تاره وهك زولفى نيگار و تهنكه وهك غونچه ي گولان
وا كوروكال دهره يان داو، گر و گالي ده كه ن
هر به حالي وانه نهوسال هينده ده گرى عاسمان
پينج و دوو رږږيكي ماوه زينده گى فاشيستنه كان
جپى نهوان با دښه گى قوو بيت و جپى مهش به رده لان
حهمله يان گهر بږبه رين، توزيران به عاسمانا ده به يان
جپى مه ده چته نيو گولان و جپى نهوانيش رږر گلان
ئوى "زتنك" هر پيشه و امان به رقه رار بى دايم
لانه يى فاشيستنه كان روخواوه ده چنه رږر گلان

بانه مېرى [۱۳۲۵]، مانگى مهى ۱۹۴۶
(له گوفارى كوردستان سالى ۱۹۴۶ وهر گيراوه)

نهم پارچه شيعره له هيچكام له ديوانه چاپكراوه كانى ناواتدا نابيريت، هوكاره كه شى
نه وه يه له گوفارى كوردستانى سالى ۱۹۴۶ ي مه هاباد دا چاپ كراوه و دياره
نوسخه ي گوفاره كه به دهست ناماده كارى ديوانه كاندا نه بووه.

۲۰۶ / شيعرى سالانى ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۹

من چەندساللىك يېشىر لە كىتېپى "شېعر و بەرھەلستى و راجەنن لە كوردستانى ئىراندا" نووسراوى مامۇستا مەحمود زامدار چاوم پېي كەوتبوو و لە بەشېك لە وتارەكانى خۆم بە ناوى "بۆكان لە مېژوودا" دەست نیشانم كردبوو. لەم ماوەيدا كە خەريكى ئامادە كردنى وتارەكان بووم بۆ چاپكردنەيان لە شىوازى كىتېدا، چاوم بە يادداشتەكەى خۆم كەوتەو و گەرامەو سەر كىتېبەكەى مامۇستا زامدار.

لەویدا دۆزیمەو ئىنجا بەراوردم كرد لەگەل گۆفارى كوردستان (چاپى ناو كىتېپى "رۆژنامەوانى كوردى سەردەمى كۆمارى ديموكراتىي كوردستان، ۱۹۴۳ تا ۱۹۴۷" نووسىنى دوكتۆر ھىمداد حوسېن) و پاشان رامگواستە ئىرە.

شىو نووسىنەكەى گۆفارى كوردستان كە شوپى رېتووسى فارسى زۆر بەسەرەو. مەحمود زامدار شىو كەى گۆرپو و كردوویەتە ئەمروپى و چەند وشەى ناروونىشى جگە لە یەكدوانىك، بە باشى ناسیوئەو. ئىرەدا من لەسەر ھەمان ئەو پتودانەى ئەو رۆیشتووم بەلام ھەردوو دەقەكەم وشە بە وشە بەرانەر یەكتر داناو.

ناوەرۆكى ئەم غەزەلە ھەشت فەردیە، سیاسى و لە پەسنى سوپای كورد و كۆمارى كوردستان و پېشەوا قازى محەمەددايە. رېكەوتى چاپ بوونى ژمارە ۴ ی گۆفارەكە كە ئەم شىعەرەى تیدا چاپ كراو، مانگی بانەمەرى سالى ۱۳۲۵ و مايسى ۱۹۴۶واتە پىنج مانگىك دواى ۲ ی رېبەندان و دامەزرانى كۆمارى كوردستان، شىعەرەكەش دەبى لە ماوەى ئەو پىنج مانگەدا گوترايەت. فەزای سیاسى كوردستان لەو قۇناغە و لەو مانگانە تا كۆتایى ھاوینىش ھەر ئەو رۆحیەتەى لە شاعیرانى لایەنگرى كۆمار ھەلەگرت. ئەو دەم كورد بە ھەماسەتیکى زۆر و بە پشتگەرمیەكى تەواوى سوپای سوور، دەیتوانى بە سەر دوژمنى داگیركەرى خاكەكەیدا بگوریتیت خوازىارى دەرکردنەيان پیت. ناو ھېنانى "فاشیستەكان"یش ئىرەدا ئامازەيە بە ھەمان دوژمن واتە سوپای ئىرانى و خوتەر نابى ئەوانى لەگەل فاشیستەكانى ئالمانيا لى تىك بچیت كە لەو سالانەدا زۆر ناویان لیدەبرا.

غەزەلەكە بە بابەتیکى خەيالى واتە خەو دەست پیدەكات و دواى لە خەوھەستان، دلى شاعیر ئاواى پیدەلئ: ھەست رابگرە، و وشىارى دوژمن بە، زستانی غەمان تەواو بوو و ئەگەر تۆش قارەمانى كوردی، ئیستا پۆزى غیرەت نواندە، لاوانى كورد دەورەى دوژمنیان داو و دۆخیکى شپى ھەيە بە چەشنىك كە ھەورى ئاسمانیش بۆی دەگرى.

شاعیر پاشان هەندیک دروشمی سیاسی دەدات کە پیشتر و دوای ئەوەش لە شیعەرەکانیدا نەبیراوە:

ژیانی فاشیستەکان حەوت پۆژیک زیاتری نەماوە و ئەگەر ئیمە هێرشیان بکەینە سەر، تۆزبان بە ئاسمانا دەبەین، جا ئەودەم خۆمان بەختەوەر دەبین و ئەوان لە گۆر دەنێن. لە کۆتاییشدا داوای بەرقەرار بوون بۆ پیشەوا قازی محەممەد دەکات و دەلی هیلانەیی فاشیستەکان پووخواوە و ئیتر تەنیا دەتوانن لە سەر چلەداران بنیشن!

دیالۆگی دوو لایەنەیی شاعیر لەگەڵ دڵ و عەقڵی خۆی دەیان جار لە شیعەرەکانی ئاواتدا بێنراوە و نەک هەر ئەو، بەلکەو شاعیرانی دیکەیی ئەو سەردەمەش بۆ نموونە هەژار و قانع. ئاوات لەم پێگەیەو دەیهوێت پەیامی خۆی بە خۆیتەر بگەیەنێت بەلام لە شێوازیکی ناپاستەوخۆ و لە زمان دڵیەو.

بەلانی: بەلام. لە موکریان و ناوچەی گەورکان دەگوتریت.

هەست ڕاگرتن: ئیحتیات کردن و بە هەستیاری جوولانەو.

بەربەلانی: نەمزانی چییە. دەکرێت خاوەن دەردو بەلا و بەلاهیتر بیت، بە ئەگەریکی لاوازیش دەکرێت وەک 'بەربلا' ن بخوێتریتەو و بە بەربلاوی لێکبدریتەو.

زستانی غەمان: تەعبیریکی جوانە.

قومی: بالئەوێکە لێرەدا دەبێت پیتی /ی/ بە شەددەو بخوێتریتەو دەنا کیشی شیعەرە کە تێکدەچێت.

قەید و موشکیلان: مامۆستا مەحمود زامدار بە هەڵەیی نووسیبووەتەو و کردووبەتە موقەیدە موشکیلان کە واتا و کیشە کە هەردوکیانی پێ تێکچوووە. دروستە کە دەبێ ئەوێت: "بیکەو، زوو، کردنەوێ پتووستە قەید و موشکیلان" یاخود قەیدی موشکیلان (بەداخەو چاپی گۆفەرە کە ئەو شوێنەیی تەواو پوون نییە). بەلام واتا کە دەبێتە بانگەوازییک بۆ یەکیەتی ڕیزەکانی گەل و ئەوێ کە ئەگەر پێکەوێن خێرا بەک دەبێت گریی گرتە کانمان بکەینەو.

بەستە خۆ: لە خۆتی ببەستە، دیارە دەبێت چەک و فیشە کدان بیت.

کۆر و کال: کال لەفری موهمەلە و هەمان واتی کۆر دەبەخشیت، بە سەرچەم دەبێتە لاوان.

گروگال کردن: هەنبانە بۆرینەیی مامۆستا هەژار بە "گال و بوغ" ی واتا کردووەتەو و بۆ "گال" یش گوتووبەتی "بە هەرا وهوریا ڕاوانان". واتە دوژمن بە هەرا وهوریا کردن

شیکر دنه وهی دیوانی، ثاوات / ۲۰۹

پیشه‌وامان: بیگومان پیشه‌وا قازی محه‌مه‌ده. شاعیرانی دیکه‌ی سهرده‌میش له په‌سنی
پیشه‌وادا شیعیان گوتوو.

لانه‌یی فاشیسته‌کان: هیلانه‌ی فاشیسته‌کانی حکوومه‌تی ئیران لیره‌دا کوردستان بووه که
لییان تیکچوو و ئیستا ده‌بی برۆن و هه‌ر کام لیره‌وله‌وی شویتیکی حاوانه‌وه بوخویان
بدۆزنه‌وه. وه‌ک گوتم ئەم له‌فزی فاشیسته له‌هیچ شیعیکی دیکه‌ی ئاواتدا نه‌هاتوو.
کاک مه‌حمود زامدار هه‌ردوکجاره‌که وشه‌ی 'فاشیست'ی ناو گۆفاره‌که‌ی وه‌ک
'فاشت' نووسیوه‌ته‌وه.

سه‌رچلان: سه‌ر لقی داران.

سه‌رچاوه‌کانی شیعه‌که:

مه‌حمود زامدار، "شیعر و به‌ره‌لستی و راچه‌نین له کوردستانی ئێراندا"، مطبعة الجاحظ، بغداد،
١٩٨٩[؟]، کوردی، ٢١٥ لاپه‌ره (لاپه‌ره ٧٥ ی کتیه‌که).

د. هیمداد حوسین، "رۆژنامه‌وانی کوردی سهرده‌می کۆماری دیموکراتیی کوردستان، ١٩٤٣ تا
١٩٤٧"، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپه‌مه‌نی ئاراس، هه‌ولێر ٢٠٠٨، لاپه‌ره ٥٠٩، کوردی. (چاپکردنه‌وه‌ی
هه‌موو ژماره‌کانی گۆفاری کوردستانی چاپی مه‌هاباد، ژماره ٤، سالی یه‌که‌م، مانگی بانه‌مه‌ر، مه‌ ١٩٤٦،
لاپه‌ره ٣٥ ی گۆفاره‌که).

مەولوودی

بە دلیکی خاویڭ مەولوودی دەكەم
پېر بە دل شادی و خوشنودى دەكەم
ئەوشۇ دوازدهیە، شەوی وەلادەت
وەلادەتی ئەو خەتمی پەسالەت
ئەو زاتە مانگی هەر بە ئیشارە
لە ئاسمانی را کرد پاره پاره
دوو لەت جوئ بۆو، هاتنە خواریو
چوونە باغەلی ئەو سەردارەو
هاتنەو دەری لە هەر دوو قۆلی
بە دەست و برد و بە توندوتۆلی
چوونەو ئاسمان یەکیان گرتەو
بوونەو دیسان بە چارە شەو
نابی مۆجزە ی گەورە تر لەو
یانی پروناکی و تاریکی بەو
ئەو هاتە دونیا، تاریکی لاچوو
چرا هەلکرا، زولمەت بۆی دەرچوو
مەلەك لە فەلەك هاتنە سەر زەمین
بۆ پەزیرایی موحەممەدئەمین
میوہی بەهەشتیان هینا بە دیاری
بۆ شادیانە ی مەحبوبی باری
هەیی هەیی لەو شەو، پۆژی بە قوربان!
سەد مانگی تابان هەلات لە خوشیان

له ههوش و ههسار، له دهرک و له بان
 چه پله پرتان بوو، بوو به چراخان
 ياخوا به خيږ يږي شای به تدارهك!
 قهدهمت به خيږ! مهنزل موبارهك!^{۱۷۳}
 گيان با كيشكچي دهرکي ههوش بږي
 ږوحيش به قوربان ژپري كهوش بږي^{۱۷۴}
 فهپشي حاته مي تايي هه لگيرا
 دهرگاي سه خاي وي به جاري به سرا
 قه تريك له دهر ياي سه خاي تو به سه
 بو ههر زيړوحي، بو ههر چي كه سه^{۱۷۵}
 شادي و سروور و فخر و موباهات
 هه سونات، خيږات، تاوات وهدي هات^{۱۷۶}
 وهك سه گان كه وتين له بهر دهرگا كه ت
 چاوه پږي لوقمه ي خوانه يه غما كه ت
 "كاميل!" نوره ته له دهرک وباني
 خوت باش حازر كه بو پاسه واني

گهرديگلان، ۱۳۲۸ ي هه تاوي
 (لاپهړه ۱۶۰ و ۱۶۱ ي چاپي نهيسي و ۲۹۷ و ۲۹۸ ي چاپي جه عفر)

عينواني شيعره كه له ههر دوو چاپدا وهك يه كه. له بهشي 'مه سنه وييه كان' ي ههر دوو
 ديوانه كه دا هاتووه. شيعريكي تاينيه له په سني پيغه مبهري ئيسلامدا و له تهمه ني ۴۴
 سالي شاعيردا به بونه ي ږوژي له دايكبووني نه ووه (جهژني مه ولوود) گوتراوه.

^{۱۷۳} چاپي جه عفر: موبارهك

^{۱۷۴} چاپي جه عفر: ږوحيش

^{۱۷۵} چاپي جه عفر: زيړوحي

^{۱۷۶} چاپي نهيسي وشي 'تاوات' خستونه ناو دوو كهوانو كه وهك نه ودي ناسناوي شاعير بيت. من لام وانيه
 وشه كه لږه دا به و اتايه هاتييت هه ږويه شيوازي چاپي جه عفرم ږه چاو كرد و نه مخسته ناو كهوانو كه وه.

وینده چی شیعره که بۆ ئهوه گوترايیت که له شهوی جهژنی مهولود دا بخویریتتهوه.
ئهو کاره له گهڵ برهوی ئایینی ئاواتدا یهک دهگریتتهوه.

خالیکی دیکهش لهو پهیوهندییهدا ههیه دهبی بگوتريت. بهعادهت شاعر و دؤعا و
پارانهوه و پینداهه لگوتن لهو پئی و پهسمه دا به عهره بییه، بۆ نمونه شاعری
"مولای سلم و دائما آبد"

علی حبیبی کخیر الخلق کلهم"

که فقهی و مهلای کورد له سه رههوی گۆرانی

"هاتهوه با بیتهوه یارم له حه ممامهوه

دهم به قاقای پیکه نین، دهست به سه تل و جامه وه"

دهیلین. جا گرنگی کاری ئهوه شیعره کوردییهی ئاوات ئهوهیه فهزای زمانی عهره بی
ناو دانیشته که دهگۆریت و دهیکاته کوردی.

شاعریکی ساکار و بی گری و گۆله. ئاماژهی به هه ندیک 'موجیزه' ی پیغه مبه ر کردووه
که بۆ ئیماندارانی موسولمان واهیه جیگه ی په سند بیت و برهوی پی بکه ن به لام
له ده ره وهی ئه و باوه ره دا گه لیک جیگه ی گومان: شق بوونی مانگ و هاتنی دوو
له ته که ی بۆ ناو کراسی پیغه مبه ر و پاشان له قۆلی ئه و هاتنه ده ر و چوونه وه بۆ ئاسمان
و بوونه وه به مانگی شهوی چارده، ئه مرۆ هپج عه قلێک وه رینا گریت، به جه زمیه تی
ئایینی نه بیت.

مهولودی: پئی و په سمیکه له مانگی 'ربیع الاول' ی هه موو سالی کدا هه ندیک خه لکی
ده وه له مه ند و نیوه ده وه له مه ندی موسولمان به ریوه ی ده بن. خه لک بانگ ده که نه مالی
خۆیان و له سه ر خوانیان داده نین، له عه ینی کاتدا هه ندیک فقه ی و مه لا به ده نگ
خۆش 'مهولود نامه' ده خوینن، که شتیکه له چه شنی ئه م شاعر و له په سنی پیغه مبه ری
ئیسلامدایه.

به دلێکی خاوین: ئاماژهیه به و راستیه ی که ده گوتری که سیك که مهولودی ده کات
ده بی به په زامه ندی و له سه ر خواستی خۆی بیکات، نهک مه جوور به کاره که بکریت.
خۆش نوودی: شادی و په زامه ندی بۆ ئه نجام بوونی کاریک؛ فارسییه.

دوازه: نیاز پۆزی ۱۲ ی مانگی 'ربیع الاول' که موسولمانانی سونه به پۆزی
له دایک بوونی پیغه مبه ری ده زانن، به لام موسولمانانی شیع پۆزی ۱۷ ی هه مان مانگ به
پۆزی مهولود داده نین.

له ئاسمانپرا: واته ئىشارەيە كى دەستى پىغەمبەر مانگى له ئاسمان له توکوت کرد و هنايه خواره وه.

دەست و برد: خیرا

توند وتۆلى: چابوكى و ئازايى

مۆجزه: معجزه‌ی عەرەبىيە، كوردپتراوه.

پووناكى و تاريكى...: به گويزه‌ی ئەم فەردە، پووناكى و تاريكى پۆژ و شەو به دەست پىغەمبەرى ئىسلامە.

مەلەك: مەلائىكە، فرىشتەى ئاسمان به گويزه‌ی باوه‌رى ئىسلامى.

پەزىرايى: ميوانداريه‌تى كردن. خواردن و خواردنەوه پيشكەش به ميوانان كردن؛ فارسىيە.

ميوه‌ى به‌هەشت: وابزانم نياز هەنار بىت (به عەرەبى، روممان).

بارى: بارىتەعالا، خودا

هەى هەى!...: لەفزی شادی و تەحسینیە. واتە ئەو شەو هیندە گرنگ و پیرۆزه كە پۆژ دەبێ بکریته قوریانی ئەو.

تەدارەك: لام وایە به كوردیكراوى 'تدارك' ی عەرەبى بىت به واتای ئامادەیی دروست كردن بۆ ئەنجامی كاریك.

فەرشى...: فەرشى كەسێك هەلگیران كینایەیه له پىچرانەوه و نەمانى ئەو شتە.

سەخا: به‌خشنده‌یى

'هەلگیرا' و 'بەسرا': ویتاچیت سەروایەكى باش بن بۆ ئەم فەردە. ئەو ناته‌واوییه‌كى تەكنیکییە و شیعرە كە دەكاتە نەزم.

زیرپوح: خاوه‌ن پۆح، زیندوو. من پوح و زیرپوحم پێ باشتەر بوون كە له دیوانی چاپی ئەنيسيدا بوون، تا پۆح و زیرپۆحی چاپی جەعفەر. له راستیدا كەس له ناوچەى ژيانى ئاواتدا ئەو وشەیه‌ی به‌ شیوه‌ی پۆح به‌یان نەكردوووه و تەنیا گوتووایانە روح/پروح، به‌لام له‌ باشووری كوردستان وه‌هايه.

موباهات: شانازی كردن، شانازی به‌ شتيكه‌وه كردن.

حه‌سه‌نات: كۆی كاری خیر

ئاوات وه‌دیهاات: به‌ بۆچوونی من شاعیر ده‌یه‌ویت بلی ئاواتی موسولمانان ئەوه‌ بوو پىغەمبەر له‌دايك بىت، كاتيك كە له‌دايك بوو، ئاواتیش وه‌دی هات. لێره‌دا په‌یوه‌ندیك

له نيوان ئه و وشه يه و ناسناوى شاعير نابينم و لام وانيه پيويست بيت وشه كه بخريته
 ناو دوو كه وانوو كه وه، وهك له چاپي ئه نيسيدا خراوه.
 وهك سه گان...: ئيماندارانى موسولمان له بهرانبهر پيغه مبهه و ئيمامه كاندا خويان زور
 بچووك ده كه نه وه و هه نديك جار ده به سه گي بهردهر گانه يان. فيلميك له سهه
 يوتيوب هه يه كه زياره تكه راني كه به لا به چوار دهست و پي و له كاتيكداه وهك
 سه گك ده وه پ، ده چنه ناو ژوورى مهزار گه ي ئيمام حوسه ين.
 لوقمه: پاروو؛ كينا يه له هه موو چه شنه خوارد ده مه نيه كه.
 خواني يه غما: يه غما بريتيه له شتي به تالان دهست كه وتوو. 'خوان يغما' بريتيه له
 سفره يه كي خوارد ده مه ني كه به بى زه حمهت دهست كه وتييت.
 پاسه واني: ئه م پاسه واني كردنه له دريژه ي فهردي پيشتر دايه كه ده يگوت "وهك سه گان
 كه وتين له بهر ده رگا كهت".

به حري عهروزي شيعره كه:

مقارب مثنى ائلم «هجايى»: فعلن فعولن // فعلن فعولن

ساقى نەيە نابى

هەتا كەي عاشقى يىچارە چاۋى ھەر لە دەرگا بى؟
بلى 'بەشكەم' ۋەدەر بى رۆژى عاشق، جا بلىيى وايى؟^{۱۷۷}
بە سارد و گەرمى مەيلى يارى خۆم من رامبورد عومرى^{۱۷۸}
لە لاي من بايى پووليكە، چ سەرما بى، چ گەرما بى^{۱۷۹}
بەرامبەر شەمەي روى دلدارى من، با پىت بلىم چۆنە
كەسى عاشق دەبى پياۋانە ۋەك پەروانە سووتابى^{۱۸۰}
ھەژار و دەر بەدەر بۆ كۆيى دلبەر سەر دەبا بى^{۱۸۱}
بە سەر با يىمە دەر كويانى ۋى، تا ھىزى بى مابى
موھەييا نابى بەزى عارفان، پىرى موغان فەرموى
ھەزار عاشق ۋە خەربىن، تاۋە كوۋ ساقى نەيى نابى
بە نەزم و نەسرى خۆم ھەر رېزى لى دەگرم ھەتا دەمرم
لە پىرى مەيكەدە، بەشكەم بفرمى پيالەيى با بى^{۱۸۲}
"ئىمامى" مال خراب، چاۋى لە دەستى ساقىيە، تاكوۋ^{۱۸۳}
بە خۆي و پيالە كەي يىتە پەنام و مالى ئاۋا بى

گەردىگلان، ۱۳۲۸ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۲۱ و ۲۲ ى چاپى ئەنىسى و ۲۳۱ ى چاپى جەغفەر)

^{۱۷۷} چاپى ئەنىسى: بلىيى؛ چاپى جەغفەر: بەشكەم

^{۱۷۸} چاپى ئەنىسى: رامبورد. (دەبى ھەلەي تايپ بىت).

^{۱۷۹} چاپى ئەنىسى: پووليكە

^{۱۸۰} چاپى ئەنىسى و جەغفەر: كەسى؛ چاپى ئەنىسى: سوتا

^{۱۸۱} چاپى ئەنىسى: كويى (دەبى ھەلەي تايپ بىت)

^{۱۸۲} چاپى ئەنىسى: پيالەيە با، بى

^{۱۸۳} چاپى ئەنىسى: ساقى يە

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نسیدا 'به زمی عارفان' و ههردوکیان له فەردی پێنجەمی غەزەلە (موههیا نابێ...) وەرگیراون که شابهیتی غەزەلە که یه و له ههموو فەردە کانێتر جوانتره، به تایبەت ئه گەر به شیعرێکی عیرفانی بزانی که من وای ده بینم، و ئه وهش بزانی که ساقی بۆ عارفان بریتیه له "واسیتهی فەیزی خودایی"، ئه ودهم واتایه کی بهرتر له میسراعی دووههه وهرده گرین که ده لێ ههول و خۆماندوو کردن له پێناو گه یشتن به ئه سل و 'فنا فی الله' بوون کارێکی بێخود و بێ سووده و بۆ ئه م گه یشتنه، پێویسته ساقی (که پیری ده سگیره) و هه ر ئه ویش واسیتهی هینانی فەیزی ئیلاهییه، له ناو مه جلیسا 'حوزووری هه ییت. هه ر بۆیه شه سالیکانی رێبازی ته ریه ته ده بی هه میشه ده ست به داویتی 'پیر' یان 'مورشید' یک بن. کاتی هه موو ئه وانه ده گرینه بهرچاو، ئه ودهم گرنگایه تی ئه و فەردە تایبه ته مان بۆ ده رده که ویت.

ئەم غەزەلە ی ئاوات، غەزەلیکی نالیمان وهییر دیتتهوه:

"له وهصلی تو زیاتر خه وفناکم، نهک له هیجرات

به میثلی شه مع و په روانه، به لێ عاشق ده بی وایی!"

بلی: چاپی ئه نیسی به شیوه ی "بلی" نووسیوه، به لام من لام وایه هه لیه و له گه ل واتای فەردە که دا نایه ته وه که به گوێره ی ئه و، شاعیر ده پرسیت عاشقی بێچاره ده بی هه تاکه ی چاوی له ده رگا بیت بۆ ئه وه ی یاره که ی بێته ژوو ره وه و هه میشه ئه و پرسیاره شی له به رده م دانرا بیت که بلی رۆژی عاشق وه ده ر که ویت؟ بلی وایی؟

به شکم: به شکم، به لکوو. له چاپی جه عفه ردا وهک به شکم نووسراوه که هی زاراوه ی مه هاباد و ده ورو به ریه تی.

پامبوارد: ژبانم تیپه ر کرد.

بابی پوولیکه: بن نرخه، بایه خی نییه. له باشووری کوردستان ده لێن "بابی پوولیکه" (به پیتی /ل/ نهک /ل/)

که سی: له ههردوو چاپدا وهک که سی نووسراوه به لام من وای نابینم و لام وایه ده بی 'که سی' بیت و بگوتریت: "که سی عاشق ده بی پیاوانه وهک په روانه سووتابێ". دیاره جیاوازییه کان که من و به ههردوو باردا هه مان ئاکام وهرده گیریت به لام رسته یه که ئه م میسراعه ی پێ دروست کراوه له حاله تی 'که سی' دا هه ندیک ده شیویت.

کۆی دلبەر: گه ره کی یار، ئه و شوینه ی وا دلبه ری شاعیری لیه. ئه م ته عبیره له شیعی کلاسیکی فارسیدا سه دان جار بێنراوه.

سەر دەبا پىچ پىچ: با سەرلىق من! بۆچۈنە گەرەكى مالى دلبەرم بىت بە پىچ. سەر بە پىچ بوون، واتە بە سەر پۇشتىن، واتە كارىك بە شەوق و زەوقەوۈ بۆى بچى و بىكەيت.

بەسەر بايتمە...: ھەمان تەعبىر و ھەمان شىۋە بەيانە.

دەرك وبان: بەر دەرگا و دەوروبەرى مال. واھىيە پىكەوۈ ھىنانى ئەو دوو چەمكە لە زمانى كوردىدا نىشانەى ئەوۈ بىت كە خانووبەرە و كۆلانى سۈنەتتى كورد سەربانى تەختى مالەكانى بەيەكەوۈ نووساون و بە بەرز و نزمىيەكەوۈ گونجاوۈ لە سەر سەربانى مالپكەوۈ پەيۋەندى بە پەنجەرەى مالپكى سەرۋەى خۇى بگىرىت يان لە رپگەى كلاورۇچنەى سەربانى مۇبەقەوۈ قسە لەگەل خەلكى مالەكە بگىرىت (نمۈنەكەى، 'ھەلاوۈ مەلاوۈ' قەدىم بوو كە زوربەى كات لە رپگەى داھىشتى گورىس يان پىشتىن لەھەمان كلاورۇچنەوۈ بەرپۇئەدەچو، نەك لە دەرگاي مالەكانەوۈ).

وى: ئەو

پىچ پىچ: جىناسىكى ناتەواويان پىچ دروست كراوۈ. دواترىش 'پىچ مابى' ھاتوۋە كە ئەويش ھەر جىناسى ناتەواوۈ.

موھەببا: ئامادە

پىرى موغان: رپبەرى كامىلى رۇحانى؛ كەسىكى زانا و خاۋەن ئەزمۈون و رپگا ناس و رپتۈپنى رپگانەناسان. پىرى موغان لە سۇفيايەتيدا مورشىد و دەستگىرە. لە شىعرى حافىزى شىرازىدا "پىرمغان" و "پىردىر" زۆر ھاتوۋوۈ.

ساقى: مەيگىر. لە سۇفيايەتيدا ھەمان پىرى دەستگىرە. واتە مورىد (كە لىرەدا 'عاشق'، بە پىچ پىر و مورشىد (كە لىرەدا 'ساقى'يە)، ناتوانىت لە خوا نزيك بىتتەوۈ. پىر دەبى رپبازى ئەو نزيك بوۈنەوۈيە وچۇنەتتى برىنى رپگاي پىشان بدات.

رپىزى لىدەگرم: ئەم تەعبىرە لە فەردىكى مەحويدا بەم شىۋەيە ھاتوۋوۈ:

"لەسەر خۇچۈنە، شەيدابوۈنە، قورپىتوانە، سوۋتائە

ھەتا مردن، مەحبەبەت ئىشى زۆرە، رپىزى لى دەگرم"

پىرى مەيگەدە: ھەمان پىرى موغانە كە لە سەرۋەتر ئامازەى پىكرا.

پىالەى پىرى مەيگەدە: رپتۈپنىيەكى پىرى دەستگىر

بەشكەم: بەلكوۈ

ئىمامى مال خراپ: ئىمامى سەرلېشىۋاۋى رېگانه ناس چاۋەپى دەستى ساقى (پىرى
دەستگىر) ە بەلكوۋ رېتومايى بىكات و پىى بلىت چى بىكات. ئەگەر ھات و كەرەمىكى
ۋاى لەگەل كىرد، ئەۋا مالى ئاۋا يىت!

بەحرى عەروۋىي شىعرەكە،

ھىزج مئەن سالىم: مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن

ده خولیمه وه

هه روا به داخی خونچه وه ده خولیمه وه له باغ^{۱۸۴}
هه رواش، که چی، به داخه وه نه مدی له وی سوراغ^{۱۸۵}
لاله م ده دی له باغ وه کوو ساقی له مه جلیسا
دیت و ده چی به باوه، به دهستی هه بوو ئه یاغ
چاوی روابوو نیرگی بی چاره بو گولی^{۱۸۶}
ئیشا دلی که خونچه گولی^{۱۸۷} جهرگی کردبو داغ^{۱۸۸}
شه بوو و هه لاله، لاله و نه سرین له رۆژپه را^{۱۸۹}
جوان بوون له گولشه نا، هه موو بوو بوون به شه و چراغ
تورا، له باغ و گولشه ن "نیمای" وه ده رکوت
رپوی کرده چۆل و به ندهن و سارا و شاخ و داغ

گهردیگلان، ۱۳۲۸ ی هه تاوی

(لاپه ره ۹۰ ی چاپی ئه نیسی و ۹۷ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا "توران" ه و له فهردی یه که می شیعره که وه رگیراوه.
من عینوانی چاپی ئه نیسیم پێ جوانتره که له فهردی پینجه م وه رگیراوه.

^{۱۸۴} زهمانی کرداره کانی ناو شیعره که هه مووی رابردوون. تو بلئی شاعیر کرداری 'ده خولیمه وه' شی له رابردوودا
و وهک 'ده خولامه وه' نه نووسییت و نوسخه هه لگه ره کان لیان نه کردیته 'ده خولیمه وه'؟

^{۱۸۵} هه ردوو چاپی ئه نیسی و جه عفر: سوراغ

^{۱۸۶} . چاپی ئه نیسی و جه عفر: گولی

^{۱۸۷} . چاپی ئه نیسی: خونچه گولی

^{۱۸۸} . چاپی ئه نیسی: کربوو

^{۱۸۹} . چاپی جه عفر: لاله وو نه سرین

۲۲۰ / شیعی سالا نی ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۹

با سه‌یڕیکی فه‌رده‌کانی ئەم غەزەلە بکەین. شیعەرەکە بە گۆڕەیی دابەش کردنی باو، غەزەلە و "قەتە" نییە، غەزەل دەتوانێت پێنج فه‌ردیش بێت:

فهردی یه‌که‌م

له‌ فه‌ردی مه‌تله‌دا شاعیر باسی خۆی و خولانه‌وه‌ی به‌رده‌وامی به‌ داخ و چه‌سه‌رتی خو‌نچه‌وه‌ ده‌کات و ده‌لێ به‌ داخه‌وه‌ سۆراغی ونبووه‌که‌ی خۆم بۆ هه‌لناگیریت واته‌ نایبینه‌وه‌. شاعیر وشه‌ی 'داخ' ی له‌ دوو واتای جیاوازا هه‌تانه‌ و به‌م کاره‌، سه‌نه‌ته‌ی ئیهامی لێ دروست کردوون. داخی یه‌که‌م هه‌مان 'داغ' ه‌ به‌ واتای چزان^{١٩٠} و داخی دووهم چه‌سه‌رته‌. سه‌نه‌تێکی دیکه‌ی به‌دیعی له‌م فه‌رده‌دا مۆسیقای ده‌روونی ناو پێته‌کان هه‌یه‌ که‌ له‌ سێ وشه‌دا به‌ پیتی /خ/ دروست کراوه‌: داخ، خو‌نچه‌ و ده‌خولیمه‌وه‌؛ هه‌روه‌ها دوو وشه‌ی 'باغ' و 'سوراغ' یش باوه‌کوو پیتی /خ/ یان تێدا نییە، به‌لام زرینگانه‌وه‌ی ده‌نگی /غ/ یان له‌ گۆچکه‌ی خوێته‌ردا، له‌ ده‌نگی 'خ/ ده‌چیت و ده‌توانریت وه‌ک ئەو حیساییان بۆ بکری‌ت.

ئه‌نێسی و جه‌غه‌ر وشه‌ی 'سوراغ' ی فارسییان له‌ شێوه‌ کوردیه‌که‌یدا هه‌تانه‌ و به‌ واوی مه‌عدووله‌ نووسبوانه‌ که‌ بۆته‌ 'سۆراغ'. ئەم کاره‌ له‌ باری واتاوه‌ باشه‌، به‌لام شیعەرکه‌ تووشی له‌نگی ده‌کات و من خۆی لێ ده‌پاریزم. به‌ ئەگه‌ری زۆر لام وایه‌ شاعیر خۆی له‌ بیچمی 'سوراغ' ی فارسیدا هه‌تانه‌یه‌تی.

وی: ئەو

شاعیر به‌ داخ و چه‌سه‌رته‌وه‌ ده‌لێ گه‌رچی به‌ باغدا گه‌راوم و خولومه‌ته‌وه‌ به‌لام نه‌متوانیوه‌ سۆراغی ئەو بکەم. ئەو، دل‌داره‌که‌ی شاعیره‌ و ده‌کرێ حه‌قیقی یان مه‌جازی بێت. له‌ سالی گوترانی شیعەرکه‌دا ئیمامی ٤٨ سالان بووه‌.

فهردی دووهم

شوبه‌اندنی لاله‌ به‌ جامی شه‌راب دیارده‌یه‌کی تازه‌ نییە و له‌ شیعری کوردی و فارسیدا زۆرجار بێنراوه‌. به‌لام کردنی هه‌ر ئەو جامه‌ به‌ ساقی و به‌ تاییه‌ت هاتن و چوونی به‌ دم‌ باوه‌، گه‌لێک تازه‌یه‌. له‌و هات وچۆیه‌دا ساقی ئەیاغ دێت و ده‌یداته‌ ده‌ست مه‌ینۆشه‌کان. خواردنه‌وه‌ی ئەیاغ یان 'دوردا' که‌ خه‌ته‌ی شه‌رابه‌، له‌ عیرفاندا به‌ واتای ئیخلاص و له‌خۆبووردوویه‌؛ که‌سی خۆ خۆشه‌ویست که‌ هه‌موو شتیکی چاکی بۆ خۆی بویت، 'دوردا' که‌ش' واته‌ خه‌ته‌ خۆر ناییت و لێناگه‌ریت هاوڕیکانی شه‌رابی

^{١٩٠}. داغ، چزان به‌ ئاسنی سووره‌وه‌ بوو (هه‌نبانه‌ بۆرینه‌).

ساف بخۆنه وه و خلتەكه ی بدریت بهو! ئاوات باوه كوو شه پابخۆر نه بوو، به لام له ژبانی كۆمه لایه تیدا 'دور دی كەش' و له خۆبووردوو بوو و خۆی وه پیش خەلك نه دده دا. ئەیاغ لیژده پاشماوه و خلتەیه، و دیاره ده بی خلتە ی شه پاب بیت له بهر ئەوه ی شاعیر پیشتر له ساقی و لاله [لی وهك جام] دواوه و جامی دهستی ساقیش چ نییه جگه له جامی مه ی.

فهردی سیهه م

سیفه تی پروان و شین بوون بۆ چاو، کاتیک واتا پهیدا ده کات که چاوی گولی نیرگس بیت. چاوی پروابوو واته چاوه پروان بوو.

فهرده که له بهر دوو هۆکار هه ندیک نامۆ ده نویتیت:

یه کهم، ئەوه ی ئایا پرووی قسه ی شاعیر له کینه و بهرکاری رسته که کینه؟ چاوی نیرگس بۆ کئ پروابوو؟ بۆ گولیک؟ خۆ نیرگس خۆی گوله؛ گول بۆچی چاوه پروانی گولیکه؟ گول عاشقی گوله؟ ئەوه له نه ریتی ئەده بی کوردیدا هه ندیک بینگانه ده نویتیت. ئەوه ی چاوه پروانی گول بیت، به عاده ت بولبوله نهك گولیکی دیکه! تۆ بلی له ئەسلدا له جباتی نیرگسی بیچاره، بولبولی بیچاره نه بوویت؟ ئەگەر وایت، ئەوده م چی له چاوی یار بکه ین که به گویره ی نه ریتی ئەده بمان، به نیرگس ده شو بهیتریت؟ چاره سه ری ئەو گرفته هاسان نانویتیت.

دوو هه م هۆکار، سیغه پترمانیه که ی 'گولی' و 'گولئ' یه، واته ئەوه ی وا له عه ره ییدا پێیان ده گو ترئ مه عریفه و نه که ره و له کوردیدا ناسراو و نه ناسراویان پنده لێن. گولی (گول + ی) به واتای گولی ئەو، مه عریفه یه و گولیکی دیاری کراوه له کاتیکدا گولئ (گول + ئ) واته گولیک، نه که ره یه و ده توانی هه موو گولیک بیت. به بۆچوونی من له نووسینی ئەو دوو وشه به دا ئەنسی وجهه فەر هه له یان کردوو. شاعیر ویستوو یه تی بلی نیرگسی بیچاره چاوه وانی گولیک بوو و کاتی ئەو خونه گوله تابه ته نه کرایه وه، جه رگی داغ بوو. به م پیه، گولی یه که م خونه گولیکی تابه ته که بکه ری رسته که (نیرگس یان بولبول)، چاوه پروانی کرانه وه یه تی و ده بی وهك "گولی" بنووسریت. کاتیکیش که خونه گوله که نا کریته وه، ئەویندار (نیرگس یان بولبول) دلی دیشیت و جه رگی داغ ده بیت. به کورتی، من پیموایه شیعه که به م شیوه یه بنووسریته وه باشتره: چاوی پروابوو نیرگسی بی چاره بۆ گولئ

ئيشا دلى كه خونچه گوللى جهرگى كردبوو داغ^{۱۹۱}

دوور نيه بير له وەش بکړتەووه كه گوللى يه كه م وهك 'گوللى' (به دوو /واو/) بنووسړيت و بگوتريت نيرگسى بېچاره چاوه پروانى به گول بوون واته پشکووتن بوو به لام کاتي كه خونچه نه کړايه ووه و نه بوو به گول، ئيتړ دلى هاته ئيش.

مهسه له لى دواترى ئهم فەرده، کردارى 'کردبوو' (ى چاپى جه عفره)، كه له گهل 'کربوو' (ى چاپى ئه نيسى) سوو كه جياوازيه كى هه يه. ده كړى پيمان وايت پيتى /د/ ى رسته كه له چاپى ئه نيسيدا كه وتووه و به هه له يه كى چاپى، نه نووسراوه. به لام دهشكړى بلين ئه وه چه شنايه تيه كى ديكه ى کرداره كه يه و واهه يه هه نديك خه لكى ناوچه ئه و پيتى داله قووت بدن و نه يلين. له لايه كى ديكه شه وه شاعيران به گشتى وهك نووسه لى ئاسايى نانوسن و ده توانن وشه و رسته تيك بدن و بيشويتن و بيگورن. شيعر وهك قسه ى ئاسايى نيه. شاعيرانى گهوره ى هه موو زمانيك وشه و رسته يان وهك هه وير به دهسته وه گرتووه و شتلاويانه و به گويزه ى پتيوست ئه ملا وئهلويان پيكردووه، به لام كاره كه يان زانايانه و ماموستايانه به رپوه بردووه نهك به سه رچلى. ئه گهر ئاوات به ئيراده و خواستى خوى ئهم كاره ى كرديت، باشتره دهست له كارى وهر نه دهين و وهك خوى بينووسينه وه.

ئهو كيشه يه به هه رلايه كدا بخريت، ديسان زه مانى کردارى 'ئيشا' له گهل کرداره كه ى دواى خوى ('کردبوو' يان 'کربوو') يهك ناگريته وه و جوانترى ده نواند ئه گهر هه ردو كيان له زه مانى ئيستا يان هه ردو كيان له رابردوودا بنووسرايه ن، به لام ئه وەش كارى خوتنه ر نيه و ده بى ليگه رين و كاره كه بؤ شاعير به جى بهيلين.

^{۱۹۱} ئه گهر شيعره كه به م شپوه يه ى چاپى ئه نيسى بنووسينه وه:

چاوى روابوو نيرگسى بى چاره بؤ گوللى

ئيشا دلى كه خونچه گوللى جهرگى كردبوو داغ

ئهو دهم نيرگسى بېچاره چاوه پروانى گوله كه ى خويه تى ئه ى چوډ ده بى گولن، واته گولكى ديكه جهرگى داغ بکات؟ عاشق ئه گهر چاوى و بيرى و هه ستى لاي كه سيكى ديكه، جگه له گراويه كه ى بيت، عاشق نيه و

راست ناکات. ئه گهر يش به شپوه ى چاپى جه عفره ى بنووسينه وه:

چاوى روابوو نيرگسى بى چاره بؤ گوللى

ئيشا دلى كه خونچه گوللى جهرگى كردبوو داغ

ئهو دهم كيشه كه ى پيشو چاره سه ر ده بيت به لام هيتشا نازانريت بؤ جى خونچه گوله كه ى جهرگى داغ كردووه.

فەردى چوارەم

لە فەردى يەكەمدا شاعىر دەلىق بە ناو باغدا خولامەتەو. لىرەشدا دەلىق گەپان و خولانەو كەم لە كاتى شەودا بوو و بە شوئىندا ناوى پۇرۇپەپىش دەبات واتە دەبىق ھەر لە سەرەتاي شەوئەو دەستى بە گەپان كەردىت؛ ئىنجا ناوى سىق گول دەھىتت و دەلىق لەبەر جوانى و پازاۋەبى ۋەك شەوچرا دەچوون. شەوچرا، چراى كاتى شەوئە و شاعىر لەبەر مەسەلەى سەروا شىۋازە فارسىيە كەى (شەوچراغ) ى نووسىو. گولشەن: گولستان و باغ.

فەردى پىنچەم

شاعىر لەپەر، ھەۋالىكى سەيرمان دەداتى بىق ئەۋەى ھۆكارە كەيمان بۇ پروون بىكاتەو: 'ئىمامى' تۇرا! يىگومان دەبىق ئەو تۇرانە لەپەيۋەندى فەردى يەكەمدا پروويدايت. لەۋىدا شاعىر بە باغدا دەخولتەو بەلام ناتوانىت سۇراغىك لە 'ۋى' بەچاۋ بىكات؛ ئەگەر وايت، ئىتر تۇرانە كە زۇرىش سەمەرە و چاۋەپروان نەكراۋ نابىق، كاتى دلدار لە مال نەيت، مال چۆلە و كەلەۋايەك زياتر نىيە؛ خۇ ئەگەر يار لە باغىش نەيت، ھەموو گولەكان بۇ عاشقى ھەزار دەبنە دىك و ناتوانىت چىژ لە جوانيان ۋەربىگىت، ئىتر بە جىق دەھىللىت و ۋەك ئىمامى پروو لە چۆل و بەندەنان دەكات.

بەحرى عەروۋىبى شىعەرەكە،

مضارع مثنى اخرب مكفوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

هات به هار

هات به هار، هینای به بار تۆوی گوڭ و موشکی خه تا
سهوز و سوور بوو خوار و ژووری چیمه ن و دهشت و چیا^{۱۹۲}
دوورزه نی هه وری به هار و پنه به فری به نده نی
لیک به رانه بر بوون وه کوو له شکر، له عهرزی تا سه ما
دای به سر به فرا شه به یخوون، بوو به ئاردی نیو دروو
داینه وانده پشی کلله، رایرفاند مه ئمووری با^{۱۹۳}
هر ههره س بوو، له شکر زستان له ترسان هه لوه ری
دیاره قه لغانی سه هۆل بوو، دوی ئه ویش پشی شکا
تاو لی سهوزی له جینی به فری سپی هه لدا به هار^{۱۹۴}
چوونه پیشوازی گرووهی سویتسه و هه لز و که ما^{۱۹۵}
چه هچه هه ی بولبول وه کوو موزیکه بۆ سانی گولان^{۱۹۶}
فیه فیتی شوانه سووتی ئه فسه ری تیپ و سوپا^{۱۹۷}
له م سوپا و تیپ و قشونه ی شای به هار هیناویه،^{۱۹۸}
شوقی رۆژ نوور ئه فکه نه جار جار له ناو هه ور و هه لا

^{۱۹۲} . ههردوو چاپه که وهك: "خوار و ژوور و چیمه ن و دهشت و چیا" هیناویانه به لام من وا ههست ده کهم له ئهسلدا به شیوهی سهروهه بوویت واته یائی ئیزافه بوویت نهك واوی عهتف، له بهر ئه وهی خوار و ژوور له گه ل چیمه ن و دهشت و چیدا هاو جنس و هاو ناوه رۆك نین و جیناس یان مراعات النظیر یان پین دروست نابیت، گهرچی ناتوانم زۆر له بۆچوونه که ی خۆیشم دلنیا بم.

^{۱۹۳} . چاپی ئه نیسی: رای رفاند

^{۱۹۴} . چاپی ئه نیسی: تاوولی

^{۱۹۵} . چاپی ئه نیسی: گرووهی

^{۱۹۶} . چاپی ئه نیسی: موزیکه

^{۱۹۷} . چاپی جه عفه ر: شوانه، سووتی

^{۱۹۸} . چاپی ئه نیسی: هیناویه

سوئس و شەوبۆ و نیرگس، شەشپەر و گۆل ئاتەشی
 پاکی پشکووتن، بووہ دنیا بە یەك حەشر و حەلا
 بولبولە زاوا و گۆل وەك بووك و دڵ ھەر وەك دەلال
 دئ و دەچئ بۆیان بە خۆراپی، بە بی ماف و بەھا
 كوركە كوركی تەرە دئ شەو، یا نە سۆزی سینەمە؟^{۱۹۹}
 ئەم ھەرا و بەزمە، بەھارە یا نە پەردەى سینەما؟^{۲۰۰}
 وا رەقییش دەریەری، جووتەى لە با دا، تابلین
 ئەى لەبەر ئەم خۆشییە، حەتتا كەریش ترسى نەما!
 حەقیەتى ئەو گویدرێژە ھەلپەرپێت و دەریەرئ
 ھەر لە ئینسان تا جەنابی كەر، یەكئ برسی نەما؟^{۲۰۱}
 ھەركەسى خاوەن دڵ و گۆل بوو، ئەوا چوو بۆ گەپان
 كەس نەما پیر و جەوان، چاك و خراپ، شیخ و مەلا
 ئەى سەبا! خۆتۆ، دەلین، پەيكیكى توند و خۆشپەوى
 ھەستە پیاوانە برۆ لای یاری بی میھر و وەفا؟^{۲۰۲}
 پئی بلی ھەستئ لەخەو، خونچە ھەموو پشكووتووہ؟^{۲۰۳}
 بیتە دەر تا سەر لەبەر خۆى نئ وەكوو چاوى حەیا
 بولبول و دڵ بۆ گولان، ئەو ھەلپەرى، ئەم دەریەرئ
 ھەلپەرىنە، دەریەرپەنە، پێكەننە، 'كامیلا'!!

گەردیگلان، ۱۳۲۹ ی ھەتاوی

(لەپەرە ۱۴۷ و ۱۴۸ چاپی ئەنسی ۶۱ و ۶۲ چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرەكە لە چاپی ئەنسیدا "بەھاری گۆل"ە و لە بەشی چامەكان (قەسیدەكان)
 دا ھاتووہ.

^{۱۹۹} . چاپی ئەنسی بە بی نیشانەى پرسیار تۆمارى كردووہ.

^{۲۰۰} . چاپی ئەنسی بە بی نیشانەى پرسیار تۆمارى كردووہ.

^{۲۰۱} . ھەردوو چاپەكە وەك 'برسى نەما' یان تۆمار كردووہ كە دیارە ھەلە نیہ.

من دلتیا نیم نایا 'یەكئ' یە یان 'یەكئ'؟ چاپەكان 'یەكئ' یان نووسیوہ

^{۲۰۲} . چاپی ئەنسی: میھر

^{۲۰۳} . چاپی ئەنسی: ھەمو

به‌هاریه‌یه‌کی رازاوه و جوان و پر له‌صناعاتی شیعریه.
 سالی‌گوترانی شیعره‌که له‌دوو لایه‌نه‌وه جیگه‌ی سهرنجه:
 یه‌که‌م، له‌باری سروس‌ته‌وه. ئەو شیعره له ۱۳۲۹ (۱۹۵۰ ی زاینی) واته سالیك دواي
 سه‌رماو سوڵ و به‌سته‌له‌کی سالی ۱۳۲۸ ی ناوچه‌که گوتراوه و ویده‌چیت خه‌لك و
 سروش‌ت ئەو ساله به‌هاریکی خوشیان بوو‌یت.^{۲۰۴}
 دوو‌هه‌م، سالانی نیوان ۱۳۲۷ تا ۱۳۳۲ سالانیکي نیمچه نازادیی سیاسی بوو له ئێران،
 که به‌کودیتای ئەمپریالیستی ۲۸ ی گه‌لاوێژی ۱۳۳۲ کۆتابی پتهات. شاعیر وه‌ك
 که‌سایه‌تیه‌کی سیاسی ده‌بی له‌و سالانه‌دا گه‌لێك خوشحال بوو‌یت و ئەو شادی و
 بزهی سه‌رلێوه‌ی شاعیر له‌ شیعره‌که‌دا هه‌ست پنده‌کریت باوه‌کوو راس‌ته‌وخۆ
 ئاماژه‌یه‌کی بۆ ئەو بارودۆخه‌ تیدا نه‌ی‌ت.

هه‌ندیک سهرنج و شیکردنه‌وه‌ی شیعره‌که:
 فەردی یه‌که‌م: 'به‌هار' و 'به‌بار' جیناسی نا‌ق‌س‌ن. سه‌وز و سوور له‌گه‌ل خوار و ژوور
 هه‌روه‌ها له‌گه‌ل چیمه‌ن و ده‌شت و چادا لف و نشر دروست ده‌که‌ن (به‌مه‌رجێك
 ده‌شت و چا به‌یه‌ك دیارده‌ چاو لێ‌ک‌رێن). به‌هه‌مان شێوه، فەرده‌کانی دیکه‌ش
 هه‌ونه‌ری به‌دیعی جوانیان تیدا ده‌بینریت که‌ واهه‌یه‌ پتو‌ست نه‌کات یه‌که‌یه‌که
 هه‌موویان ده‌ست نیشان بکه‌م به‌لام با ئاماژه‌یه‌که‌م به‌فەردی سێ‌زده‌هه‌م کرد‌یت که
 سه‌نعه‌ته‌ شیعریه‌که‌ واهه‌یه‌ واتایه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و بیروباوه‌پیشی له‌خویدا شار‌د‌یت‌ته‌وه:
 به‌گوێزه‌ی فەرده‌که‌، هه‌موان چوون بۆ سه‌یران و گه‌ران له‌ ده‌شت و چا و هه‌ر له‌
 پیر و جه‌وانه‌وه‌ تا چاک و خراپ و و شێخ و مه‌لا، که‌س له‌مال‌دا نه‌ماوه. ئیستا ئە‌گه‌ر
 پیر و جه‌وان، وه‌ك دوو دیارده‌ی جیاوا‌ز و دوو جه‌مه‌سه‌ری ژبانی مرۆف، سه‌نعه‌تی
 تضاد یان مطابقه‌یان تیدا بگ‌یر‌یت‌ته‌ به‌رچاو، چاک و خراپیش به‌هه‌مان شێوه‌ دوو

^{۲۰۴} . شازده سال پ‌ش‌تر، سه‌رما و سوڵی سالی ۱۳۱۲ی هه‌تاو‌یش له‌هه‌مان جو‌غرافیای موک‌ریان‌دا، بووه‌ هه‌ویتی
 شیع‌ریکی به‌رزی نه‌مر سه‌یولقوزاتی قازی، که‌ له‌ بیج‌می نامه‌یه‌کی شیع‌ری بۆ عه‌زیزئا‌غای عه‌باسی
 ه‌ۆندوو‌یه‌ته‌وه:

"عه‌زیز! تاره‌زووت زو‌ری بۆ هه‌ت‌ام...

زست‌انی ئە‌وسال دیاره‌ پ‌نج مان‌گه‌

مه‌ر و کا و گ‌یا و جو، بر‌ا له‌ دان‌گه‌..."

سه‌یف له‌ در‌یژه‌دا با‌به‌ته‌که‌ له‌ سه‌رما و سوڵی زست‌انه‌وه‌ ده‌باته‌ سه‌ر ک‌یشه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ته‌وا‌یه‌تی:

"حه‌یفه‌ میله‌ته‌تی ش‌ه‌ش هه‌زار سال ب‌ی

نو‌که‌ری مالان، ر‌ووت و ر‌ه‌جال ب‌ی!..."

دیاردەى دژ بە يەك بن، كە ھەن. دەمىنئەو ە شىخ و مەلا: ئايا ئاوات وىستوويە تى لەو دوو كەسە يان ئەو دوو چەمكە كۆمەلايەتتە دوو ناتەبا دروست بىكات و شىخ بەرانبەر بە مەلا دابىت؟ ئەگەر وايت، دەبى شاعىر كىشەى كۆنى شەرىعت و تەرىقە تى زىندوو كرديتەو ە شىخ و مەلاى وەك نویتەرى ئەو دوو چەمكە فەلسەفى - كەلامىيە لە بەرانبەر يە كدا داناييت. سەمەرە ئەو يە كامىل شا خۆى، ھەم مەلا و ھەم لە بنەمالەى شىخان بوو و گەرچى ناوى شىخى بە سەرەو ە نەبوو بەلام سىفە تى 'شا' بە شوپىن ناوەكە يەو ە - كە گەلەك موربىدى خانەقاى زەنبىل و خەلكانى دىكەش بەو ناو ە بانگيان دە كرد، نىشانە يە كە بۆ پەيوەندىي ئەو لە گەل شىخايە تى و تەرىقە ت، ئەو ە پارادۆكسىكى بە پوالت سەيرە بەلام بۆ كەسىكى خاوەن بىرى سىياسى وەك ئاوات، دە كرئ لادان و پشت كرده ئەو دۆگمانە كارىكى نە گونجاو نەبوويت.

ماناى وشە كان: ۲۰۵

دوور - زەن، واتە تەنگى دوورزەن. شوبھاندنى ھەورى بە ھار و گرمەى ھەورە بە تەقى تەنگ.

پنو، كەويە بەفر، كلىلە ۲۰۶، بە فارسى 'بەمەن'!

بەندەن، چيا، كيو، كەژ

شەبە يخوون، ھىرشى شەوانەى سوپايەك بۆ سەر سوپاى بەرانبەرى؛ وشە يە كى فارسىيە.

ئاردى نيو دروو، شتىكى بلاو ەبووى لە گردو كۆ نەھاتوو.

كلىلە، پنو

پارفاندن، ھەلگرتن و لە گەل خۆ بردن. نياز تۋاندەو ە نەھىشتى پنو ە بە ھىزى با. ھەرەس، لىرە دا واتاى پنو ە دەدات. شاعىر بە بۆچوونى من دەيەوئ بلىت كە ھەر ئەو ەندەى پنو ە ھەرەسى ھىنا و كەوت، لەشكرى زستانىش لە ترسان ھەلۋەرى و بلاو ەى كرد؛ قەلخان واتە كەرەسەى خۆپاراستنى ئەو لەشكرى زستانەش چى بوو؟ شاعىر دەلئى ديارە سەھۆل بوو، كە ئەویش دويىكە [بەھۆى ھەواى خۆشەو ە] پشتى شكا و كەوت.

۲۰۵. لە ھەركوئ پتويست بوويت كەلكم لە ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار و فرەنگ فارسى - كردى دانشگاه

كردستان بە سىرپرستى كاك ماجد مردوخ روحانى وەرگرتو ە.

۲۰۶. لە ھەنبانە بۆرىنە دا وەك 'كلىلە' تۆمار كراو ە. كلىلە واتاى رەق بوونى دەمىشى ھەيە.

قەلخان. قەلغان، مەتال، سپەر.

تاوڭ، پەشمال

سۆيسنە، سۆسن، گۈلنىكى بۆن خۆشە

هەلەر، گىايەكى تىرەى كەمايە بۆ دەرمان دەشى و بۆ چىشت خۆشە، يۇنجە.

كەما، گىايەكى بەرزى گەلادەرزىيە. كارگى كەما لە ھەموو كارگى باشتەر.

چەھچەھە، وشەيەكى فارسىيە، بە واتاى دەنگى خۆشى بالندە

سان، پانانى لەشكر

سان دىتنى گولان، شاعىر لىرەدا رىزى گولانى چىاي لەبىچمى رىزى سوپادا بىنيو كە
ئامادەيە بۆ ئەوۋى سانى لى بىنىرىت واتە ھەموويان پىك و پىك و جوان وەستاون و
بولبول موزىكى مارشيان بۆ دەرەنىت. شوانى بەر مەر و گارائىش كە چۆتە ناو ئەو
جوانى و پاراۋەيەى گول و بولبولانەوۋە، وەك ئەفسەرىكى ئەو سوپايەيە، كە 'سان' لە
گولان دەبىيت و [بە شىمالەكى خۆى] سووتيان بۆ لىدەدات.

سوپا و تىپ و قشون، سى وشەى ھاۋواتان (مراعات النظر). شاعىر دەنگى ھەور و
چەھچەھەى بولبول و رىزى گولانى پىكەوۋە لە بىچمى سوپايە كدا بىنيو كە بەھار
ھىناۋىەتە سەر ئەو دەشت و چىايە و ھەورەترىشقەى بە 'نورافكن' (منور) داناوۋە كە
جاروبارە لە ناو ئەو ھەور و ھەلايەى بەھاردا لىدەدات و گۆرپەپانى شەرەكە پۇشن
دەكات. 'سوپا ھىنانە سەر'، كارەساتىكە بە درىژايى مېژوو گەلىك جار بەسەر كورد
ھاتوۋە، جا لە لايەن سوپاي پۇمى و توركەوۋە بوۋىت يان ئىرانى يان عەرەب! دەبى
شاعىر ھىرشى سوپاي ئىران بۆ سەر موكرىانى دواى ھەرەسى كۇمارى كوردستانى بە
چاۋ دىتيت كە بەو شىۋە وەستايانەيە سوپاي بەھارىان پى دەشوبھىيت.

گول ئاتەشى، گولەباغى رەنگ سوورى تۇخ و تارىك.

حەشر و ھەلا، بە حىسابى قامووس، ھەرا وزەنا و چەقە و گۆرپەيە؛ بەلام لىرەدا نابى
واتاى دەنگ و سەدا لە فەردە كە وەربىگىرىت بەلكوۋ نىازى شاعىر زۇرى و ئالۇزى و
تىكەل پىكەلىي رەنگ روالەت و بۆنە.

بولبولە زاۋا و...، شوبھاندىكى جوانە و من لە شوپىتى دىكە نەمدىتوۋە بلىن دلى شاعىر
دەلالى بى ماف و بەھاي پىكەپىنانى زاۋا و بوۋكىك بىت كە لىرەدا بولبول و گولن.
كوركە كورك، وردە دەنگ، لىرەدا جريوۋى بالندەيە.

سینه مه و سینه ما. شاعیر بهم دوو وشه یه جیناسی ناقیسی دروست کردووه که گهلئیک جوانه.

وا ره قییش دهره پری...، شاعیر دهلی هه موو عالم رږاونه ته دهری، تهنانهت ره قییش عیشقی ئه ویش، که به کهری ده شو بهیئ! [لهو هه لاهه لایه ی به هار] نه ترساوه و هاتوته دهری و لهوئی جووته له با دهاد! 'جووته له بادان' بریتییه له کاری دوور له عهقل و بیهووده کردن، که لیره دا ره قییش شاعیر ده یکات. ترسیش سیفه تیکه بۆ گویدرئ که به هه موو شویتیکدا ناروات و خاوه نه که ی به زهبری نه قیزه بهو شوینانه یدا دهاد که ئه و به جیکه ی مه ترسی ده زانیت و نایه وئی بیانچیتی.^{۲۰۷}

هه لپه ریت و دهره پری، 'هه لپه ر داپه ر' له قسه کردنی ئاسایی هه مووماندا هه یه، به لام هه لپه رین و دهره پری تازیه و شاعیر بۆ کاری که رانه ی گویدرئ دروستی کردووه، که لیکیش پر وانا و له شویتی خۆیدا یه.

جه نابی که ر، ته وسه و مه لوتکه یه که شاعیر به ره قییش خۆیدا دهاد. خاوه ن دل و گول، ته عیری 'خاوه ن دل' شتیکی ئاساییه. به لام خاوه ن گول چیه؟ به بۆچوونی من ئاماژه یه که به عاشق و ئه و که سه ی وا دلداری هه یه. که س نه ما...، پر وانه سه ره وه تر.

سه با، بای سه با له شیعری کوردی و فارسیدا بایه کی خۆشپه وه، که وه ک پۆسته ی ئه مرۆ، په یامی ئه ویندار بۆ گراوییه که ی دهاد.

پیاوانه برۆ، توند و خیرا و ئازایانه برۆ. له سه رده می ئیمه دا چیر که لک له سیفه تیک وهر ناگیریت که یه ک ژیتدهر به سه ر ئه و دیکه دا زال بکات، یان گرنگی زیاتر له و دیکه ی پیدات. له جیاتی پیاوانه ده کرا بگوتری ئازایانه برۆ.

هه ستی له خه و خونه هه موو پشکووتوه، شو به اندیکه ی گهلئیک جوانه. به یاری بی میهر و وه فا بلئ ئیستا که هه موو خونه یه ک پشکووتون، ئه ی بۆچی [خونه ی] چاوی ئه و هیشتا هه ر له خه ودا یه و هه لئاستی؟^{۲۰۸}

^{۲۰۷} . گهرچی هه ستی ئه و بۆ ناسینی مه ترسی سه ر ږیگا، هه ندیک جار له هی خاوه نه که ی راست و دروستره! با لیره دا ئه وه ش بلیم نه قیزه لیدانی گویدرئ یا هه ر بوونه وه ریکه دیکه چه نده دلپه قانه و دوور له ئینساف و مرۆفابه تییه؟ سه دریا ئه و ره سمه گلاوه له ناو کورددا نه مایه ت.

^{۲۰۸} . دباره ئه وه هه ستیکه ی شاعیرانه یه دهنه ژنی هه ژاری کورد به کچ و ژنه وه به یانی زووتر له پیاوانیش له خه و هه لده ستن و ده چنه بهر ئه رک و کاری رۆژانه! دلداری شاعیریش هه ر یه ک له وان بووه.

بیتەدەر با....، بۇ تیگەشتن لە واتای ئەم فەردە، دەبی بزانریت 'سەر لەبەر خۆی نئ' واتای چیه؟ من لام وایه بریتی بیت لە سەرداخستن و بەرز نەکردنەوهی سەر وهك کچیککی بە شەرم و حەیا ی کۆمەلگای نەریتی، که لە دەرەوهی مأل سەر دادەخات و لەبەر حەیا بەخۆیی سەری بەرز ناکاتەوه.

چاوی حەیا، چاوی شەرمیونی و حەیا بەخۆیی بولبول و گول بۆ دلان، شاعیر لە نئوان بولبول و هەلفرین لە لایهك و دل و دەرپەرین لە لایه کیترا لەف و نەشریککی موهەرەتتەبی دروست کردوو. دەرپەرین ئیهامیککی تیدایه واتە دوو ئیماژی دوور و نزیککی هەیه. واتای نزیککی ئەوهیه دلی لە مأل دەرەپەریت و دەچیتە سەیرانی دەشت و دەر؛ بەلام واتا دوورەکهی ئەوهیه لەبەر خۆشی، دلی لە شوینی خۆیدا نامینیت و لەبەر یهك دەچیت و نامینیت. بیدل بوون، عاشق بوونه.

هەلفرینه، دەرپەرینه، پیکەنینه: دیاره هەلفرین بۆ بولبوله، دەرپەرین بۆ دلە و ئەوی دەمینتەوه پیکەنینه که ئەویش بۆ گولە، پیکەنینی گول بە واتای کرانهوهی خونچه دیت.

کامیلا! ئەی کامیل! ئەی شاعیری شیعره که!

بەحری عەرووزی شیعره که، رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

سات وسه ودا

عاشقى پرووى دلبهري بېگهردى وهك مينايه دل
داى لهدهس هه رچى كه بووى بهو سات و بهم سهودايه دل
عهقل و فكر و بيروپاي تېكړا لهقيس چوو ئهوكه پړهت
ماوه ئه و بې چاره، ئه و ديوانه، بې سهرمايه دل
وا مهزانه پارچه گوشتيكي په شى بې كار هيه
زور به شان و شهوكت و جوان و سهروسيمايه دل

دېي جهميان، ۱۳۲۹ ي هه تاوى
(لاپهړه ۱۰۵ له ههردوو چاپي نه نيسي و جه عفهردا)

عينوانى شيعره كه له چاپي نه نيسيدا 'پارچه گوشتى دل'. قه تعه يه كى سې فهرديى ئاواته
له ههمان باسى په يوه ندى خوى و دلېدا، كه له چهنده ها شيعرى ديكه شدا ئه و
پروبه پروو بونه وه يه ده بينرېت. ئاوات له ههموو ئه و شيعرانه دا دلى خوى وهك مه ليكي
بازره بوو ده ناسيتيت كه له ميژه به جيى هيشتووه و ئاورى لى ناداته وه. له ههموو ئه و
شيعرانه دا دلى شاعير سيههم كه ستيكى جيا له خويه تى كه زورجاران بهرگوى
قسه كانيه تى و ههنديك جاريش له گه ليذا ده كه ويته گوت و گووه.

ليړه دا دلى شاعير لهدهست چووه هيچ، بهلكوو عهقل و فيكر و بير و رايشى بو نه ماوه
و دل (واته خودى شاعير) بوته بوونه وهريكي ديوانه و بيچاره و بې سهرمايه. بهلام
له گه ل ئه وه شدا پېر له خواستى دلى خوى ده گريپ و به خوينه ر ده ليت دلم پارچه
گوشتيكي په شى بيكاره نيه بهلكوو زوريش به شان و شهوكته.

باوه كوو دل، به گويره نهرتې نه ده بې، دالدهى عيشق و شوپى په يوه نديگر تى
راسته وخوى سؤفيان له گه ل خودايه و ده كرى ئاوات له ههمان واتادا بينيتى، بهلام
ليړه دا من وهك هيلانه ي ئه وينكي زه وينيشى ده بينم و باوه كوو شاعير له سالى

هۆندنه‌وه‌ی شیعره‌که‌دا ۴۷ سالان بووه به‌لام دوور نییه له ئه‌وینیکی بى گری وگۆلی به قه‌ولی سۆفیان، مه‌جازی دوا‌ییت نه‌ك ئه‌و ئه‌وینه‌ی وا ئه‌وان به حه‌قیقی داده‌نین و تاییه‌ته به عیشقی خودا.

بابه‌ت، واته ناوه‌رۆکی شیعره‌که هه‌ندیک ناته‌واو دیته پێش چاو و هه‌ست ده‌کریت شاعیر قسه‌ی زیاتری پێ بووه بیکات به‌لام نه‌یکردوووه و هه‌ر ئه‌وه‌ش گومانى ناته‌واو بوونی شیعره‌که لای خوێته‌ر دروست ده‌کات. به‌لام هه‌ردوو چاپی دیوانه‌که هه‌ر ئه‌و سێ فه‌رده‌یان تۆمار کردوووه و من به ناچاری ده‌بێ وه‌ك 'قه‌تعه' سه‌یری بکه‌م نه‌ك غه‌زله‌.

به‌حرى عه‌رووزی شیعره‌که:

رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

وه عز و تهلقين

من و دل عاشقى هەر زهرق و بهرقين
به پيريش گويم نه دايه وه عز و تهلقين
مه كه تو باسى توبه، واعيزى پير!
من و دل خو له ترسى تو ده توقين!
من و يار هين به سهر گهرمى ژياوين^{۲۰۹}
له خوشى يه كترى پر شهوق و زهوقين
شو كور زستانى ئەمسال وهك به هار بوو^{۲۱۰}
هه موو كانياوه كانى كينوى توقين
به كوبرى دوژمنم، رى و بان كراوه
هه موو جى ژوانه كان هەر مان و باقين
كه رق ئەستووره، مارزباب، ره قيم
بلا هه لماسى وهك ماسى له بهر قين
"ئيمامى!" ئەو كه رهت ئەو دهسته شيعرهت،
له سهر وه زن و له سهر شيوهى 'عيراقى' ن

گهرديگلان، ۱۳۲۹ى هه تاوى

(لاپه ره ۶۵ و ۶۶ ى چاپى ئەنيسى و ۱۶۴ ى چاپى جه عفره)

عينوانى شيعره كه له چاپى ئەنيسيدا 'من و دل' كه وهك ئەوى چاپى جه عفره له
فهردى يه كه مى شيعره كه وهر گيراوه. ويده چيت عينوانى 'من و دل' گه ليك زياتر

^{۲۰۹} چاپى ئەنيسى: ژياوين

^{۲۱۰} چاپى ئەنيسى: شكور

له گهل سهرجه م ناوه روکی شاعر و په یامی شاعیردا یه ک بگریته وه تا وه عز و ته لقین که شاعر ده لې به پیریش گویم لې ناخنیوه و داومه ته دواوه!

سالی ۱۳۲۹ له ئیران باوه کوو ته نیا چوار پینچ سال به سهر هره سى کومارى کوردستاندا تپه ر ده بوو، به لام به هوۍ قهیرانی سیاسیه وه، نازادیه کی پړه یی بالی به سهر ولاته که دا کیشابوو که، زور و کهم تا کودیتای ۲۸ ی گه لاوړی ۱۳۳۲ درېزه کی کیشا. لیره دا نه و فهزا ناواله و نازاده هستی پیده کړت. شاعر دلخوش و شاد دهنو پیت و چاوزی دوژمن و په قیب ده کات هیچ، جنتوکی جهرگرپیشی ده گه پیت: 'مارزاب!' من به خو پندنه وه ی شاعر هره که نه و نه شه و شنه و شادیه ی شاعر هست پنده کهم و ته نانهت بریقه ی چاوی له دووره وه ده بینم. ناوات لیره شدا وه ک زور شوینی دیکه، بو نمونه شاعر "ناخ و سکالا"، خوۍ له گهل کهس یان شیتیر ده خات و له راستیدا خوۍ له ژیر سیبه ری نه واندا ده شاریته وه. وه ک له ویدا گوتومه، نه وه نیشانه ی کی خو به کهم زانین و خو قوت نه کردنه وه ی شاعیره که که سایه تیه کی ناسک و بی فیز و به ته وازوعی هه بوو: من و دل و من و یار (۳ جار).

ههر زهرق و بهر قین: زهرق و بهر ق بریقه و پازاوه یی بهرچاوه و له فارسیدا زور ده گوتړت. وشه ی 'ههر' لام وایه ته نیا بو پک خستنی کیشی شاعر که خرابیه نه و شوته.

وه عز: نه سیحه تی نه خلاقی، ئیمانی و کومه لایه تیه. 'واعظ' له ههر دوو نه ده بی کوردی و فارسیدا که سیکی نه ویستراو و ناخوشه ویسته، نه خواسته نه گهر پیریش بی! نه وده م شاعر و دلۍ حه قیانه لې بتوقین!

من و یار هین ... دیاره نه و 'هین' کور تکراره ی 'هیند' و 'هینده' یه که قیدى پاده و نه ندازن. کور تکرانه وه که ی ده بی له بهر خاتری 'نه فاعیل' عهرووزیه که بوو پیت. سهر گهرمی: دلخوشی. جیاوازه له 'سهر گهرم' بوونی فارسی که سهرقال بوونه.

توقینی کانیاو: له پر سهره لدانی ناوی کانی و زنه یه له زهوی.

په قیب و دوژمن: شاعر له فهردی چواره م و پینجه م، تا پاده یه کیش شه شه می شاعر که دا خوۍ به 'په قیب' وه ماندوو ده کات و له فهردی پینجه م دا به دوژمنی ناوده بات. کیه نه و په قیب یان دوژمنه؟ نه گهر جی ژوان به شوینی ناسایی پک گه یشتنی دوو دلدار بزانی، ده بی په قیب کور له لاویک بیت که له شاعر بوته درووی مهم و زین و ناهیلیت به یه کتر بگهن. نه وده م کرانه وه ی پگابانیش ده بی بریتی بیت

له چوونهوهی بهفری زستان له کولانان، که دهبووه هوی ئهوهی شوینی پئی شاعیر له چوونهژواندا ههلبگیریت و پئی بزانییت. بهلام ئهگهریکی دیکهش دهتوانیت ئهوه بیت که مهسهله که لهپهپهوندی کار و خهباتی سیاسیدا ببینییت، ئهودهم دوژمن واتایهکی شاراوهی دهبیت که بریتییه له پژییمی داگیرکهری کوردستان، کرانهوهی پینگاوبانیس دههتانیکه بۆ پيشمه‌رگهی کورد که بتوانیت هاتوچۆ بکات و دوژمن نه‌توانی شوینی ههلبگیریت. ئاوات له شیعری 'خاسه‌که‌وی ۱ و ۲' شدا ههر ئه‌و کارهی کردووه و که‌و و کیو و کانی و ئاو و بال و په‌ر و دهن‌ووکی که‌وه‌که‌ی وه‌ک سوپای پيشمه‌رگه و که‌ره‌سه‌ی شه‌ر بۆ به‌ربه‌ره‌کانی کردنی داگیرکه‌رانی خاکی کورد بینوه.

رق ئه‌ستوور: سیفه‌تیکی خراپه شاعیر به دوژمنی خۆی (یان دوژمنی گهل)ی ده‌دات. که‌سیکه که بیری ئاشتبوونه‌وه و ماف پیدان له که‌له‌یدا نییه و به‌رده‌وامه له دوژمنایه‌تی کردن.

مارز: زالم، لاسار، سه‌ره‌سخت (هه‌نبانه‌ بۆرینه). دیاره مارزباب جیتیوکه، به که‌سه‌که دراوه و گوتراوه باوکت وه‌هایه. رق ئه‌ستوور و مارزباب که پیکه‌وه هاتوون، هاوواتاشن.

هه‌لماسی و ماسی: جیناسیان لی دروست کراوه.

عیراقی: له پینج قوناغی شیعری فارسیدا (خۆراسانی، عیراقی، هیندی، گه‌رانه‌وه، و نوێ)^{۲۱۱} عیراقی واهیه گرنگترینیان بیت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ره‌ونه‌قی شیعری فارسی له‌و سه‌رده‌مه‌دا، به‌هوی که‌له شاعیرانی وه‌ک نیزامی و سه‌عدی و حافز و جامیه‌وه، که‌یشتبوه ئه‌وپه‌ری خۆی. له‌م شتوازه شیعرییه‌دا غه‌زله گرنگایه‌تی زۆر په‌یدا ده‌کات و به‌سه‌ر قه‌سیده‌ی شتوازی خۆراسانیدا زال ده‌بیت.

ئه‌گه‌رێک ئه‌وه‌یه ئاوات ویستیتی بلیت من ئه‌وم غه‌زه‌له‌م له سه‌ر شتوازی عیراقی گوتووه به‌لام ئه‌گه‌ری دیکه ده‌توانی ئه‌وه بیت که گوتیتی من ئه‌م شیعهره له‌سه‌ر شتویه شیعهره‌کانی 'فخرالدین عیراقی' گوتووه که شاعیریکی ناوداری سه‌ده‌ی چه‌وته‌می ئێرانه.

به‌حری عه‌رووزی شیعهره‌که، هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

^{۲۱۱} باشت‌رایه سه‌رده‌می گه‌رانه‌وه‌ی لی قرت بکریت که که‌سایه‌تییه‌کی سه‌ربه‌خۆی نییه و ته‌نیا گه‌رانه‌ویه بۆ دوانه‌که‌ی پینشو. ئه‌ودهم قوناغه‌کان ده‌بنه‌ جوار نه‌ک پینج.

خەۋى من

كەسىڭ بېتتە دەرەك وبانت، تۆ بزانە بې ئەمانە
دەرى چۆن دەكەي فەقىرە؟ كە ئەسىرى دەرەك و بانە
بە خەيالى بەژن و بالات بە شەو و بە رۆژ دەنالم
خەۋى من خەيالى تۆيە، دزە، دېتە لام شەوانە
تۆ كە خۆت لە ترسى خەلكى لە منى فەقىر تەوەللای
لە نەياری سەگ مەترسە، وەرە لام بە مەجرەمانە^{۲۱۲}
خۆ لە مالى دىل بە تەنيا، ھەر ئەتۆ و خەيالى تۆيە
كەسى دى نىيە لەبەر تۆ، لەوئ قاتى ئىنس و جانە
بە دەمى بە پىكەنين و بە دوو چاۋى پر لە غەمزە
ئەمنم كە موبتەلاى تۆم، بە سەرت قەسەم، بزانە^{۲۱۳}
سەرى من لە پېي سەرى تۆ كە نەچى بە كارى چىدى
بە برين چى چاكە "كامىل"! كە لە سەر لەشت گرانە

گەردىگلان، ۱۳۲۹ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۷۴ و ۷۵ ى چاپى ئەنىسى و ۱۹۹ ى چاپى جەغفەر)

^{۲۱۲} چاپى ئەنىسى: بە نەياری

^{۲۱۳} چاپى ئەنىسى: "مەنت كەردە موبتەلاى خۆت، بە سەرت قەسەم بزانە". وابدانم ئەو گۆرپانكارىيە لەلايەن كاك جەغفەر و ھاوکارەكانىيەو بەيە كرايىت كە شىۋازى مىسراعەكە لە چاپى ئەنىسىدا ھەندىك قورسە و لە خويىندەنەودا دەبى پىتى /ت/ ى ووشەي 'مەنت' ھەندىكسووك بىكرىت واتە تا رادەيەك بىكرىت بەژىر لىچەو بە ئەوۋى كىش تىك نەچىت. ديارە ئەگەرىكىش دەبى ئەوۋە بىت كە شاعىر دواى چاپى يەكەمى ديوانەكەي، خۆى ئەم مىسراعەي گۆرپىت.

عينوانى شيعره كه له چاپى ئەنيسيدا، "دَل و خەيال". ئەگەر عینوانەكە شاعیر خۇی داینەنايیت و من بتوانم بۆچوونم لەسەرى ھەيیت، تیکەلاويك لە ھەردوکیان دروست دەكەم و دەنوووسم: "خەو و خەيال" یان "خەوی من خەيالى تۆیه" كه له فەردى دووھەم وەریدەگرم. شیعریكى غەرامییە، باوەکوو ئەگەری ئەوێ تیدا دەيیریت كه شاعیر، وەك سۆفیهك، ڕوو له خودا یان پیغەمبەرى ئیسلامی گوتییت: ڕوانە، ئەم تەعبیڕاتە له فەردى مەتلەح و مەقتەعدا: فەقیر بوون و چوونە بەردەرک؛ ئەسیربوون له دەرک و بان و سەر له ڕیى 'تۆ' دا چوون، كه ھەمووی دووبالوون و بۆنى ھەردوولایان لى دیت. بەلام دوا ڕیاری من بەھۆى سەرچەم بەیان و دەرپرینەکانى شاعیرەو ئەوێ بە غەزەلیكى لیریكى دەناسم كه شاعیر له ٤٧ سالییدا گوتووێت.

بى ئەمان: بى پەنا و بیچارە.

بە خەيالى بەژن و بالات...خەوی من خەيالى تۆیه، دزە، دیتە لام شەوانە: ویدەچیت جوانترین فەردى غەزەلەكە يیت لەبەر ئەوێ خەيالاوی و ھونەرترە، باوەکوو فەردەکانى دیکەش زۆر شیعرن. دز بوونی خەيالى یار و بەدزییەو ھاتنى بۆلای شاعیر تەعبیڕىكى جوانە.

تەوێلا: دوور كەوتوو، بازەر.

خۆ له مالى دَل...: ھەر تۆ و خەيالى تۆ له ھەموو مالى دَلمايە دەنا چۆل وھۆلە.

ئینس: ئینسان، مەرۆف.

جان: جندۆكە. كۆى 'جان' له عەرەبيدا دەيیتە 'جن' (بە شەددى سەر نوونەو). گەرچى لەم سەردەمەدا گەلیك نامۆ و دوور له باوەر دەنويیتیت، بەلام ئیماندارانى موسولمان لایان وایە بوونەوهریكى "غیرمحسوس" ە و دەلین خودا قورئانى بۆ ئینس و جین ناردوو. له قورئانیشدا ئەو گوتراو.

شاعیر دەلێ له دَلما خەيالى ئینس و جان ھیچكامیان نییە، جگە له تۆ.

بە دەمى...: من گیرۆدەى ئەو دەمە بە پێكەنینە و ئەو دووچاوە پر لەنازەت بووم.

غەمزە: ناز، چاوداگرتنى بە ناز (ھەبناھە بۆرینەى مامۆستا ھەژار)

موبتەلا: گیرۆدە. عەرەبییە

سەرى من لە ڕیى سەرى تۆ: شاعیر ھەندىك سەنعەتى بەدیعى وەك جیناسى ناتەواوى لەم فەردەدا بە کار ھێناو. سەر من و سەرى تۆ، نەچى و چى؛ ھەرەھا موسیقای پیتی /چ/ له فەردەكەدا بەرگوى دەكەوێت.

بەحرى عەرۆزى شیعەرەكە، رمل مثنى مشكول: فعات فعاتن فعات فعاتن

كهوى كۆلۈپ

دووچاوى مەستتە كىشاويانە ناز لە يەك^{۲۱۴}
عەجەب نايانە دوو بەدمەست ئىحتىراز لە يەك!
كە خەوتى، تىك ئەرژى لەشكرى موزەت تىكپا،
هەلئىنە چاۋ و جياكە سپاھى ناز لە يەك^{۲۱۵}
لە بەينى ئەبرۆ و چاۋت بە موو دەكەن فەرقى
بەلا و فیتە نايانە چ ئىمتياز لە يەك!^{۲۱۶}
كەسىن حىكايەتى زارت لە كن كەسىن نالى
چ پەمز و نىكتەيە پۆشيوپ ئەھلى پاز لە يەك؟
دلم كەوئىكى كۆلئوھ بە دەس دوو زولفى تۆ
پەرۇش و عاجز و قەلسن دوو شاھباز لە يەك
ئەتۆ كە ماچى دوو لىتوت دەوئ، "ئىمامى"ش پۆح،
عەجايىبە كە نەبووين ئىستە بىي نياز لە يەك!

دىي جەميان، ۱۳۲۹ ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۲۷ ى چاپى ئەنيسى. لە چاپى جەغفەردا نەھاتوۋە)

شيعرە كە لە ديوانى چاپى جەغفەردا نابىنرەيت.
غەزەلىكى تەنز ئامىزە.
عينوانى شيعرە كە لە فەردى پىنجەم ۋەرگىراۋە.

^{۲۱۴} لە دەقە كەدا ھاتوۋە: ناز لەلە يەك كە ديارە ھەلەى تايپە.

^{۲۱۵} لە دەقە كەدا ۋەك قىيا نووسراۋە

^{۲۱۶} لە دەقە كەدا ھاتوۋە: بەلاۋو فیتە نىيانە...

وهرگپړاوی غه زه لیکي شاعیري ئیرانی "شاطر عباس صبحی" (۱۲۷۵ تا ۱۳۱۵ ی کؤچی) یه و بهو نیشانه یه ی که له چهند پارچه شیعری دیکه ی ئاواتیشدا ته رجه مه یان کارتیکه ریی شیعری ئه و شاعیره ئیرانییه ده بینین، ده بی ئاوات دیوانی شاعیره که ی له به رده ستدا بوو بیت. شاطر عباس له ناو شاعیرانی کلاسیکی ئیرانیدا ناو یکی مه زن وهك سه عدی و حافر و نیازمی و جامی نییه. له خواره وه تردا سه رجه م شیعره فارسییه که ده هینمه وه که له مالپه ری "گنجور" م وهرگرتووه. له وئ، عینوانی شیعره که "پرده های راز" راگه یینراوه که له فهردی چواره می غه زله فارسییه که وهرگیراوه. وهك ده بینین، ئاوات ته رجه مه یه کی دپړ به دپړ و واتا به واتا و وه ستایانه ی ۶ له ۱۰ فهردی غه زله که ی خستوته بهر دهستی خو یته ری کورد به لام چواریانی ته رجه مه نه کردووه.

میسراعی دووه می هه موو فهرده کان ده گه پینه وه بؤ سهر میسراعی یه که میان. له یه ك: له یه کتر. په دیفی شیعره که یه. په دیفی شیعره فارسییه که ش "از از هم" ه. ههر دوکیان یه ك واتیان هه یه.

ئیحتراز: دووری؛ عه ره بییه.

سپاه: له شکر

موژه: برژؤل

به موو ده کهن فهرقی: جیاوازیان که مه.

ئهرؤ و چاو له لایه ك و به لا و فیتنه له لایه کتر له ف و نه شریان پی دروست کراوه، که زیاتر ویده چی له ف و نه شری موړه تته ب بیت.

ئیمتياز: سهر بوون، جیاواز بوون

ئه هلی راز: ئه وانه ی وا راز و نه یی ده پاریزن و نایدرکینن. له کن: له لای

نیکته: نوکته، قسه ی نه سته ق

کهوی کوئو: کهو به زیندوویی بی ئازار و فه قیره، جا ئه گهر بکولیت چ ده سه لاتیکی هه یه!

په رؤش بوون: به ته نگي شتیکه وه بوون

قه لئس: نارازی، تووړه

شاهباز: فارسیه و کوردیه‌ک‌ی شابه‌زه که هه‌نبانه بۆرینه به "بازی سپی" واتا کردۆته‌وه. فه‌ره‌ه‌نگی فارسیی موعینیش هه‌ر شاهباز به په‌نگ له بازه‌کانی تر جیا‌ده کاته‌وه به‌لام له‌گه‌ل سپی، په‌نگی دیکه‌شی بۆ دیتته‌وه. ئه‌وه‌ش ده‌قی شیع‌ره فارسییه‌ک‌ی شات‌ره‌ه‌بباس سه‌بوو‌حی:

"دو چشم مست تو خوش می‌کشند ناز از هم
نمی‌کنند دو بد مست، احتراز از هم
شدی به خواب و به هم ریخت خیل مژگانت
گشای چشم و جدا کن سپاه ناز از هم
میان ابرو و چشم تو فرق نتوان داد
بلا و فتنه ندارند امتیاز از هم
کس از زبان تو با ما سخن نمی‌گوید
چه نکته‌ایست که پوشند اهل راز از هم
شب فراق تو بگسیخت در کف مطرب
ز سوز سینه‌ی من، پرده‌های ساز از هم
به باغ سرو صنوبر چو قامتت دیدند
خجل شدند ز پستی، دو سر فراز از هم
پری رخان چو گرفتار و درهمم خواهند
گره زنند به زلف و کنند باز از هم
تو در نماز جماعت مرو که می‌ترسم
کشی امام و پیاپی صف نماز از هم
دل‌م به زلف تو، مانند صعوه می‌ماند
که اش به خشم بگیرند دو شاهباز از هم
تو بوسه از دولبت دادی و صبو‌حی جان
به هیچ وجه، نگشتیم بی‌نیاز از هم"

شيعرى سالانى ۱۳۳۰ تا ۱۳۳۳

پيرست: سه ماى سهر، كهين و بهين، تهلهسم، به ناوى تو، قوربانى وه فاتم، تهرارووى
خير وشهر، بى پهر وبال، من و شادى، به هارى تازه، توبه بى، بولبولى ئاواره، نامه
بانگهيشتن، شارى موچه بيهت، وه كوو فهرهاد، دافيعى ئهلهم، زستانى شيخ چوپان،
نيرگسى مهست، برايه تى، مه گره به هانه، چراى خانه دان، بسووتيم، نه مامى تازه.

سەماي سەر

شيو او و پەريشانم وەك زولفي پەريشان
خەم بوو بە خەمت ھەر وەك ئەگريجەي گۆچانت
بيخە ملم و بيبە ئەم كەللە بە شەق، وەك گۆ
با بېتە سەما بۆ تۆ، ھەلسووپ ئ لە مەيدانت
بۆچيمە سەري بې لەش، بۆچيمە لەشي بې سەر؟
ھەردوك بە فيداي تۆ بن، ھەردوو كي بە قوربانت!

زەبيل ۱۳۳۰ ي ھەتاوي
(لاپەرە ۱۰۵ ي چاپي ئەنيسي و ۸۰ ي چاپي جەغفەر)

عينواني شيعرەكە لە چاپي ئەنيسي دا 'بە قوربانت' ە. ئەنيسي راستەوخۆ لە دوا وشەي
دواين فەردى وەرگرتوو بەلام جەغفەر لە دوو وشەي جياوازي فەردى دووھەم
پنكھاتەيەكي تازەي دروست کردوو و وەك عينوان بۆي داناوہ.
بە پوالت قەتەيەكي غەرامييە و دەبى بۆ گراوويەك گوترايىت. بە تايبەت كاتى كە
باسى زولف و ئەگريجەي كەسەكە دەكات ئەو پوالتە دەيىت بە واقع و بە تەواوہتى
دەسەلمىت. بەلام بە حيسابى ئەوہى ئاوات شيعرەكەي لە ۴۸ سالىدا گوتووہ و دەبى
لەو تەمەنەدا كەف و كولى ئەوينداريى سەردەمى لاويەتى نىشتيتەوہ، كاتى لە دوو
فەردى دواتردا ھەندىك زىدەپۆيى دەكات و سەري خۆي وەك گۆي ناو مەيدان
دەخاتە بەر شەقى كەسەكە، ھەستى ئەوہش لە خويتەردا دروست دەيىت كە واھەيە
پووي لە دۆستىك يان گەورەيەكي ناو بنەمالەي خۆي بوويىت.
ديارە من ئەو قسانە بە پئوانەيەكي ميكانيكى دەكەم، دەنا مرؤف، بە تايبەت مرؤفكي
ھەستيار و شاعير مەسلەك، دەتوانى لە تەمەنى زياد لەو ۴۸ سالىدا عاشق يىت و خۆي
بكاتە قوربانىي گراوويەكەي. ئەودەم دەبى 'گۆچانت' يش وەك 'گۆچان' واتا بكەينەوہ
كە لە ژيڕ گوشارى سەروادا جىناوى /ت/ ي لى زياد كراوہ. خۆ ئەگەر وايىت،

شيعره كه عاشقانه وغه راميه كه ئاو ناپاڻيوت! شيعره كه، به حيسابى ژماره‌ى كه‌مى
فهرده‌كانى واهيه وهك 'فته‌ه' بئته حيساب نهك غه‌زل.

خه‌م بوو به خه‌مت: 'خه‌م'ى يه كه‌م فارسىيه و به واتاى نووشتايه‌وه هاتووه. 'خه‌م'ى
دووهمه‌م په‌ژاره و خه‌فه‌ته. ئيستا پرسىار ئه‌ويه شاعير كاتى ده‌لئى 'خه‌م بوو' نيازى له
چيه و ده‌يه‌ويت بليت چ شتيك نووشتاوه‌ته‌وه؟ دياره به حيسابى "شيواو و په‌ريشانم"
ده‌بى نيازى له خوى بيت، به‌لام بوچى روونى نه‌كردوته‌وه و نه‌يگوتووه بالام خه‌م
بوته‌وه يان پشتم يان چى؟ بوچى مه‌سه‌له‌كه‌ى له پروپيستا هيشتوته‌وه؟ ئايا به‌هوى
گوشارى كيشى شيعره‌كه‌وه بووه كه نه‌يتوانيه وشه‌يه‌كى ديكه له مىسراعى دووه‌م
زياد بكات و نيازى دلئى خويمان به روونى پى بليت؟ ياخود به ده‌سته‌قه‌سد ئه‌و
پرسىاره‌ى له‌به‌رده‌م خوئنه‌ر قوت كردوته‌وه؟

من ئه‌گه‌ريكى سته‌ميش له‌پال ئه‌و دوانه‌ى سه‌ره‌وه داده‌نيم: تو‌بليى له‌ به‌نه‌رتدا
ميسراعى دووه‌م به‌ شيوه‌ى خواره‌وه نه‌بوويت: "خه‌م بووم به خه‌مت..."؟ ئينجا دواتر
ئه‌نيسى و جه‌غفه‌ر، يان ته‌نانه‌ت خودى شاعير، ئه‌و گۆرپانكارىيه‌يان تندا نه‌كردىت؟
ئه‌م شيوازه نوويه‌ى رسته‌كه، كيشه و ناته‌واويه‌كه چاره‌سه‌ر ده‌كات به‌لام ئه‌وه ده‌ست
تيوه‌ردانىكى ناپسپۆرانه و ناشاعيرانه ده‌بيت له شيعرى شاعيرى هه‌ستيار و من خۆم
په‌سندى ناكه‌م، باسكردنىش بويه‌يه كه له كاتى وردبوونه‌وه و واتا‌كردنه‌وه‌ى وشه‌كاندا
بته‌ويت و نه‌ته‌ويت رووبه‌رووى ئه‌و گرفته ريزمانيه‌ ده‌بىيه‌وه و ناتوانى چاوى لى
پيوشى، وهك مينش نه‌مپوشى و گوتم!

ئه‌ه‌گرجه‌: وشه‌يه‌كى توركى يان مغولىيه و له موكرىان گه‌لنك باوه. هه‌نبانه‌ بۆرينه‌ى
مامۆستا هه‌زار به "بسك و مووى به‌ سه‌ر لاجانگدا هاتوو"ى واتا كردوته‌وه و واتاى
فارسى 'زولف' يشى لى وه‌رگرتووه. دياره ئه‌وه راسه به‌لام ته‌واو نيه. ئه‌ه‌گرجه‌،
بريتيه له بسك يان موويه‌كه به سه‌ر لاجانگدا دپته‌ خواري به‌لام به‌هوى شانه
كردنه‌وه هه‌نديكىش سوورى پنده‌درىت و به‌ره‌و روومه‌ت خوار ده‌كرپته‌وه. هه‌ر ئه‌و
سوور پيدان و ئه‌و خوار بوونه‌يه‌شه، كه واتا به‌ ناوه‌كه‌ى ده‌دات و شاعيريش به‌هوى
شوبه‌اندنى به‌ گۆچانه‌وه، ئه‌و خاله‌ى به‌ باشى پىكاوه. ئه‌گرى يان ئه‌يرى، چ توركى
بيت و چ مغولى، به‌واتاى خوار و ناراسه به‌لام هه‌نبانه‌ بۆرينه‌ ئاماژه‌ى به‌و پىچ و
خوله‌ى زولف نه‌كردووه. واتاى 'جه'ى ته‌نيام نه‌زانى چيه.

به‌حرى عه‌رووزى شيعره‌كه، هه‌ج مئمن اخرب: مفعول مفاعيلن // مفعول مفاعيلن

کهین و بهین

ههچی بووم چوو له سهر وی، مال و میکنهت
کهچی خوشیم نه دی لهو، غهیری میخنهت
که گهنډومگوونه روخساری هه بییم^{۲۱۷}
ده ترسم زوو دهرمکه ن زور به میخنهت
خه تا ئه ووه ل له ئاده م بوو، له هه ووا
به بونه ی گهنمه وه دهرچوون له جهننهت
له سهر ئه و دهرکرام، چ بکه م خودایا،
له گهل یاری ئه و هند بی شه رت و بهینهت
دلئ نایه به من بیژئ بلئ تو
وه کوو شهیتان ده چی به و کهین و بهینهت!

جه میان، ۱۳۳۰ ی هه تاوی
(لاپه ره ۹۸ ی چاپی ئه نیسی، له چاپی جه عفر دا نه هاتووه)

غزه لیککی غه رامیه و وهك زور شیعری دیکه ی ئاوات ته نزیکی نه رم و نیان له
هه نديك فهر دیدا هه ست پیده کریت. دپری کوتاییش کیشه ی تیدا یه. به رگزی قسه له
میسراعی یه که مدا سیهه م که سه: دلئ نایه، بیژئ. به لام له میسراعی دووهه م دا ده بیته
دوووهه م که س، رووی قسه ی راست له دلداره که ی ده کات و به گله ییه وه ده لئ تو به و
کهین و بهینه وه له شهیتان ده چی!
هه چی: هه رچی

^{۲۱۷} له دهقه که دا وهك حه بیبه هاتووه.

میکنهت: دارایی و مال

میحنهت: مهینهتی

گه‌ندومگون: په‌شتاله؛ فارسییه. واته په‌نگی پوخساری یارم په‌نگیکی گه‌نمییه و ته‌واو سپی نییه. جا له‌به‌ر ته‌وهی په‌نگی له گه‌نم ده‌چیت و ئاده‌م و حه‌وواش به گویره‌ی موسولمانان، له‌سه‌ر خواردنی گه‌نم له به‌هه‌شت ده‌رکران، ده‌ترسم منیش زوو به ده‌رد و میحنه‌ته‌وه له به‌هه‌شت (که ده‌کرئ ویسالی یار بیت) ده‌ربکریم.

زوو ده‌رمکه‌ن: باوه‌کوو به یی پروونکردنه‌وه گوتراوه به‌لام له دوو سی دپری دواتردا کاتی شاعیر ده‌چیتته‌هه‌ر باسی ئاده‌م و حه‌وا و جه‌نه‌ت، ئیتر ده‌رده‌که‌ویت که ته‌و 'ده‌رمکه‌نه‌ش ده‌گه‌رپیتته‌وه بۆ به‌هه‌شتی وه‌عه‌ده‌پیدراوی ئیمانداران.

ده‌رمکه‌ن زۆر به میحنه‌ت: تا راده‌یه‌کی زۆر دل‌نیام هه‌له‌یه‌کی تیدایه. میحنه‌ت له فەردی پێشتریشدا هاتوو و شاعیریکی وه‌ک ئاوات هه‌له‌ی ته‌و دووپات کردنه‌وه‌ی سه‌روایه‌ی به قه‌له‌مدا نایه‌ت ته‌ویش له غه‌زه‌لیکی پینج فەردیدا! تو بلی "ده‌رمکه‌ن زوو به زیلله‌ت نه‌بیت؟ ته‌گه‌ر ته‌وه‌ش نا، هه‌ر ده‌بی شتیکی هاوشیوه‌ بووبیت و به‌هه‌له‌ ته‌و میحنه‌ته‌ی له جی دانیشیت.

گه‌نم و ئاده‌م و حه‌وا: ئینجیل و سه‌رچاوه مه‌سیحیه‌کان له‌جیاتی گه‌نم باس له سیو ده‌که‌ن که بووه‌ هۆکاری ده‌رکرانی ئاده‌م و حه‌ووا له به‌هه‌شت و ئیترانه‌ سه‌ر زه‌ویان. دیاره هه‌ردوک ته‌وانه له ته‌فسانه به‌ده‌ر نین و هی سه‌ده و سالانی پینش زانستی په‌ره‌سه‌ندی 'داروینی' ن. مروف و شامپانزه ۹۸٪ ی جین (ژین)ه‌کانیان وه‌ک یه‌که، گه‌نمی چی و سیوی چی!

له ئاده‌م بوو، له حه‌وا: واته خه‌تا سه‌ره‌تا له ئاده‌م و حه‌واوه بوو. به‌لام بۆ پاراستنی کیش، به‌م شیویه‌ رایگه‌یاندوو: له ئاده‌م بوو، له حه‌ووا. دیاره ته‌گه‌ری ته‌وه‌ش هه‌یه هه‌له‌یه‌ک له راگواستنی شیعه‌که‌دا پروویدا‌بیت.

له‌سه‌ر ته‌و: ته‌مجار شاعیر باس له خوی ده‌کات و ده‌لێ له‌سه‌ر یاره‌که‌م ده‌رکرام. ته‌وه‌ش پروونه. به‌لام ته‌وه‌ی پروون نییه ته‌وه‌یه له کوێ ده‌رکرای؟ له مال؟ له دئ؟ راسته به گویره‌ی ته‌فسانه‌که، ئاده‌م له سه‌ر خودی حه‌وا له به‌هه‌شت ده‌رنه‌کراوه به‌لام به قسه‌ی ته‌وی کردوو و گه‌نمی خواردوو! له‌و فەره‌نگه‌ کۆنه نائینسانیه‌دا که بنه‌مای له ئاین‌دایه، پیاو نابێ به قسه‌ی ژن بکات و ته‌گه‌ر کردی، ته‌وه‌ی به سه‌ر دیت که به‌سه‌ر ئاده‌م هات!

بهينهت: بهلئين، وهفا

كهين و بهين: كهين بريتييه له ننيوان و بهين (كهين و بهينمان خوښه) (ههنبانه بئورينهى
ماموستا ههزار)

تەلەسم

قەدەت وەك سەرو و پرووت ھەروەك گۆل و مووت،
لەپتېرا گرتى، سەرتاپا، ھەتا پرووت
ھەزاران دىل سەرەوژىر بەندى زولفت
دەلەرزىن ھەروەكوو ھارپووت و مارپووت
ئەرى ئەى گۆل! لەباخى كى پرواوى؟
سەراپاى قامەتت ھەر گۆل بوو، پشكووت!
برۆ و موژگانى تۆ تىر و كەوانن
بەرەپرووى دىل، كە ھەر لىتدا و نەبزووت!
"ئىمامى" ماو ھەيران لەو تەلەسمە،
بەيىزارىو ھەمەرت دا و فەرمووت

زەنبىل، ۱۳۳۰ ى ھەتاوى

(لاپە ۹۷ ى چاپى ئەنسى، لە چاپى جەغفەردا نەھاتووە)

غەزەلىكى رېئىك و پىكى غەرامىيە. زۆركەس زاراو ھەویندارىيەكانى ناو شىعرى
ھەندىك شاعىر بە ئاماژەىكى عىرفانى دادەنن و لە ئەنجامدا خەلكانى جىاجىا بە
گوڤرەى ھەلوڤىست، بە دوو واتاى جىاوازى عاشقانە يان سۆفياىيەيان وەرەگرن.
سى لە سەرچەم پىنج فەردى شىعرە كە پەيوەندىان بە عىنوانى شىعرە كەو ھەيە: تەلەسم،
ھارپووت و مارپووت و سەرەوژىر، كە ھەموو ئاماژەن بە ئەفسانەى ھارپووت و مارپووت
لە ئەدەبىياتى ئايىنى يەھوود و ئىسلامدا.
بە گوڤرەى ئەفسانە عىبرىيەكان ئەو پرووداوە لە سەردەمى دواى سولەيمانى نەبىدا
پروويداوە و ئايەتتىكى سوورەى بەقەرەى قورئانىش ئاماژە بە ھەمان پىوايەت دەكات.

به گویره‌ی ئەفسانەكە، هارپووت و مارپووت دوو فریشتە بوون كە خودا ناردنیە سەر زەوی بۆ ئەوێ خەلك فێری جادوو بكەن بەو ئامانجەیی كە خەلكەكە جادوو بناوسن و فریوی جادووگەران نەخۆن؛ بەلام ژنیك بە ناوی زوهرە فریوی دان و ئیتر خودا وەك سزادان، هەتا پوژی قیامەت، سەرەوژیر لە چالێكدا لە نیوان عەرز و عاسمان هەڵواسیون! كامە چال؟ كام ئاسمان؟ وەرە بیاندۆزەو! 'سەرەندیب'یش كە گوایه دەبی چالەكە لەوێ هەلكەوتیبت، ئیستا سریلانكای پێدەگوتریبت و نە چالێ لێهە و نە هیچ!

هەندێك یاری كردن بە وشە و دروست كردنی سەنعەتی شیعیری لە غەزەلەكەدا دەبینرێت، وەك هێتانی رپووت لەگەڵ هارپووت و مارپووت، یان لە پیترا و سەرتاپا بە یەكەو.

شاعیرانی دیکە کوردیش بۆ نموونه، نالی و کوردی لە سەر ئەو کیش و سەروایە شاعیران گوتوو و دوور نییه کارتیکەرییان لەسەر ئاوات بوویت:

"مەكە ئیخلاقی ئەو وەعدەیی كە فەرمووت،
دەخێلت بێم! كە خانەیی سەبرە كەم سووت" (نالی)

یان:

"بە داوی زوولف و دانەیی خالێ سەر رووت
گرفتارە دلی سەد عاشقی رووت...
لە چاهی ژیری لیوت وا ئەسیرن
هەزارانی وەكوو هارپووت و مارپووت" (كوردی)
لە پیترا: لە لاقتەو

سەرەوژیر بەندی زولفت: واتە بە زولفت سەرەوژیر هەلاوەسراون وەك هارپووت و مارپووت.

تەلەسم: تەلیسم، جادوو. بریتین لەو شتانەیی كە زوربەیی خەلكی سەردەمی پێش ئیمە باوەریان پێیان هەبوو و هەمیشە لێیان ترساون. لە سەردەمی پێش سەرکەوتنی زانست و زالبوونیدا بە سەر ئەفسانە ئایینیەكان، كە بە سەدەكانی ناوەراست دەناسرێت، هەر لەم ئوروپای ناوەندی شارسانیه‌تەیی ئیستاشدا، نەك هەر پشیلەیی رەشیان گرتوو و بە ناوی جادووگەییەو سووتاندووینە، بەلكوو مرقی موو نارنجی و سپی پێست (زال)یان بە جادووگەر زانیو و كەس وەخۆی نەگرتوون و هەندێك جار سووتاندووشیان؛ بۆ هەموو ئەو وەحشیگەرییانەش پاساوی ئایینیان هێناوەتەو و

رېوايه تې فلانه قیددیس و قەشەى بىلمەزىان کردۆتە بەلگە. زانست و فەلسەفەى
عەقلى سەدەکانى دواى شۆرشى پىشەسازى و شۆرشى گەورەى فەرەنسا، عەقل و
هەلسەنگاندنى زانستى کردە جىگرى ئەو باوەرە پرۆپوچانە و بەختەوەرانە شەوقىكى
ئەو پرووناکیەش گەیشتە ناوچەى ژيانى ئىمە لە پۆژھەلاتى ناوین.
بە بىزارىو: بە ناقایلى و بىزارىیەو. دەبى نىازى شاعىر تىرى ئەوینىكى يەك لایەنە بىت
کە دلدارى نارازى لە دللى عاشقى داوہ و لەویدا ماوہتەوہ گەرچى بە ھۆى ھەمان ئەو
يەك لایەنە بوونى ئەوینەوہ، تىرەکە بە بىزارىیەوہ ھاوئىزاراوە.

به ناوی تۆ

به يادی تۆيه دهچنم خونچه و گول
به تیری تۆيه کون بوو دل، دهدا چل
به بۆی شهو بۆی گولی کولمت دهسووپیم
دهپۆم ئەم دار و ئەو دار، ئەم چل، ئەو چل
له نێو زولفی رەشتدا هەر دهخویتی
شهوئ تا پۆژ دلم وەك پیره بولبول
له زولف و خەتت و خالی تۆ دروست بوون
وهه نه وشه و سووره گول، شه بۆ و سونبول
به خێری نیرگسی شه هلا، له باخان!
چراخانه له خویشی تۆ له نێو گول
ئەوا بۆنی گولی تۆی کرد "ئیمامی"
به بی هۆشی له خویشان هەر دهدا خول

کانی بهن، ۱۳۳۰ ی ههتاوی

(لاپهه ۷۷ و ۷۸ ی چاپی ئه نیسی و ۱۰۳ ی دیوانی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا 'به یادی تۆ'یه. له بهر ئەو پاستیهی له شیعره کهدا
عیبارەتی 'به ناوی تۆ' نابیریت، من عینوانی ئه نیسیم پێ وێچوو تره.
هەر دوو چاپه که سالی ۱۳۳۰ ی ههتاوی (۱۹۵۱ ی زاییتی) یان وەك سالی گوترانی
شیعره که و گوندی 'کانی بهن' یان وەك شوینه کهی تۆمار کردوو. کانێ بهن که وتۆته
باشووری زهنبیل و گهردیگلان و قاقلاوا. سالی ۱۳۳۰ له پۆژهه لاتی کوردستانیش،
وەك پاشماوهی ئێران، نیمچه ئازادی و دلخۆشیهك هه بوو و بۆ ئەوه ده بوو شیعی
عاشقانهی تیدا بگوتریت، که ئەوه تا ئاواتیش گوتوو یه تی!

شيعريكى ساكارى عاشقانه يە لە بەحرىكى ساكارى عەرووزىدا، گرى و گۆلى تىدا نىيە. دەربىنى ساكارى ھەستى شاعىرە بەرانبەر بە دلدارىك كە زۆر واھە يە مەجازى بىت. لە پىكھىتەنى سەروا بۆ شيعرە كەدا شاعىر دوو پىتى /ل/ و /ل/ ى وەك يەك بىنيو و لە شەش فەردى شيعرە كەدا سەرواى سىيانى بە /ل/ و سىيە كەى ترى بە /ل/ ھەلبەستوو. چل: زۆر وەستايانە لە دوو فەردى يە كەم و دوو ھەمدا بە دوو واتاى جياواز ھاتوو: لە يەكەمدا چلدا ھەك لىدانى دەمار و لە دوو ھەمدا چل و لقى دارە. دل و چل جىناسىكى ناتەواويان پى دروست كراو.

دەسووپىم: لە نووسىنى پەخشاندا دەبوايە 'دەسووپىمەو' بوايەت: بە بۆى شەوبۆى گۆلى كۆلى تۆو دەسووپىمەو و ئەم دار و ئەو دار دەكەم... بەلام ئەو شيعرە و سەروگۆيلاك شكاندنى وشە و رستە لە شيعرى ھىچ مىللەت كەدا تاوان نىيە، بە مەرجىك وەستايانە و پىپۆرەنە بكريت نەك رەمەكى!

زولف و خەت و خالى تۆ بە حىسابى پىشنيان 'لەفف' ن، بەلام 'نشرە' كەيان لەجياتى سى دانە، بۆتە چوار (وھنەوشە، سوورە گۆل، شەوبۆ و سونبول)، ھەر بۆيەش لف و نشريكى پىرەپىستى لى دەرنەھاتوو. ھەربۆيەش تاقە رىگە ئەو يە دوو گۆلى يەكەم واتە وھنەوشە و سوورە گۆل بە زولفەو پەيوەند بەدين و دوو گۆلى دواتر واتە شەوبۆ و سونبول بە خەتى يارەو.

چراخانە لە خۆشى تۆ لە نىو گۆل: لام وايە ئەگەر ھەرفى ئىزافەى 'لە' دووپات نە كرابايەتەو و شىوازيكى دىكە بە دەربىنى ھەستەكە بدرايە، شيعرە كە جواتر دەبوو. بەحرى عەرووزى شيعرە كە،

ھزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

قوربانى وەفاتىم

غەرقم لە غەمى ھىجرى تۆ، بۆيە كز وماتم
زولفى وەكوو زنجير تە ئەسپايى نەجاتم
بيخە ملم و بمخە قەراغى بە سەرى خۆت!
ئەى سەروى بىلندقامەتى شيرىن حەرە كاتم!
لەو رۆژەوہ من كەوتمە نىو بەحرى غەمى تۆ
رۆشن بووہ لای ئەھلى وەفا عەھد و سوباتم
ھەرچى لە دلتدايە بەيى ترس و خەم و بيم
بيكە لە گەلم، گيانە، بە قوربانى وەفاتم
مەعلوومە كە تۆ خواوہنى جوانى و جەمالى
ھەرچەندە نىيە ماچى لە لىوت بە زە كاتم
وہك لەعلى بەدەخشانته گول، خەندە سيفاتە^{۲۱۸}
بۆيە وەكوو بولبول بە ھومىد و بە تەماتم
"كامىل" كە وەھا غەرقە لە گىژاوى غەمى تۆ
تۆ خوا بگرە دەستى، عەزىزم، بە فيداتم!

گەردىگلان، ۱۳۳۰ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۶۸ و ۶۹ ى چاپى ئەنيسى و ۱۱۳ ى چاپى جەعفەر)

عينوانى شيعرە كە لە چاپى ئەنيسيدا گىژاوى خەم' ە. ھەردوو سەرچاوە گوندى
گەردىگلان و سالى ۱۳۳۰ ى ھەتاوييان بۆ شوين و سالى گوترانى شيعرە كە ديارى
كردووہ كە دەكاتە سالى ۱۹۵۱ ى زايىتى.

^{۲۱۸}. دەقى چاپى ئەنيسى و جەعفەر: وہك لىوى بەدەخشانته

شيعريكى عاشقانه يه باسى زنجيرى زولف و ماچى ليو و قامه تى بلىندى يار ده كات و خوازيارى وهفادارى و زه كاتى ماچه له ليو وهك له على به ده خشانى ئه و. له ئه ده بى كوردى و فارسيدا پهنكى سوورى ليو يار به له لى شوبه پنهراوه كه به ردكى سوورى قيمه تيه:

"ليوى له علت جنوى داوه به من

رقى بنياده مه، منيش گه ستم!"

(مه لا عيسامه ددين شفعى)

له على به ده خشانيش ده بى له علىكى ناياب بوويت. به ده خشان ناوچه يه كه ئىستا له ئىوان ئه فغانستان و تاجيكستاندا دابهش كراوه و به خاوه نايه تى له على چاك ناسراوه؛ شارىكيش به و ناوه وه هيه. ليو وهك له على به ده خشان ليويكه شاعيرانى كورد و فارس پنياندا هه لگو توه. نمونه ي كوردى:

تاهيره گى جاف:

"ليوت كه وه كو له على به ده خشان به ئالى..."

ئه حمده موختار به گى جاف:

"دهمت خونچه، قه دت سهروه، له بت له على به ده خشان"

نمونه ي فارسى،

خواجوى كرماني:

"با عقيق لب او لعل بدخشان كم گير

با گل عارض او لاله نعمان كم گير"

له هه ردوو دهقى ديوانى چاپكراوى ئه نيسى و جه عفه ردا ئيمه شاهيدى ئىستيعاره يه كين كه برىتبه له وهى ئاوات له جياتى گوتنى 'گول وهك له على به ده خشانته'، گوتويه تى 'گول وهك ليو به ده خشانته'. ده كرى شاعريك كه ده به ويت شتىك يان ديارده به كه به شتىكى ديكه بشوبه نيت، ناوى دووه هم له جياتى يه كه م دابنيت كه پى ده گوتريت ئىستيعاره؛ بۇ نمونه له جياتى چاوى وهك بادام، ته نيا بادام دابنيت يان له جياتى ده مى وهك خونچه، ته نيا خونچه بنووسيت. ليره دا شاعير كه لكى له و سه نعه ته شيعريه وهر گرتوه و له جياتى له على به ده خشان گوتويه تى ليو به ده خشان. به لام ئه گهريك هيه كه هه ليه كه روويدايت و له جياتى 'ليوى به ده خشان' نووسرايت 'له على به ده خشان'. دياره ئه وده مىش هه مان سه نعه تى ئىستيعاره له شويتى خويدايه به لام شوبه اندىكى ئاساى ليو يار ده بيت به له لى و ناوى ناوچه ي به ده خشان كيشه يه كى له سه ر ناييت.

ههست ده کهم لیره دا ئاوات کارتیکه ریی شیعریککی نالی له سه ر بیټ که ده لی:

"ئه ی تازه جهوان! پیرم و ئوفتاده و که وتووم

تا ماوه حیاتم

دهستی بدهره دهستی شکسته م که به سه ر چووم

قوربانی وه فاتم..."

فهردی یه که م: واوی وشه ی 'تو' ده بی کورت بخویرته وه تا کیشی فهرده که تیک نه چیت.

ئه سپاب: هه مان ئه سبابی عه ره بییه، چه شتیک کورداندنی وشه که یه.

به سه ری خۆت: تو سه ری خۆت! سویتدانه.

سوبات: نه جوولان؛ بی هه ره که مانه وه. سابیت قه ده می

بیم: ترس (فارسییه).

خه نده سیفات: که سینک یان شتیک که سیفه تی پیکه نینی هه یه وه ک خونچه که ده کریتته وه و ئه و کرانه وه یه ده یکاته گول.

به حری عه روه زیی شیعه که،

هه زج مژمن اخرب مکفوف محذوف: مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن

تەرازووی خێر و شەر

حیسابی خۆم دەکرد ئەمڕۆ لە گەڵ ئیحسان و عیسیانم
کەچی ئەم گەییە ئاسمان، ئەو لە عەرزە، مائی وێرانم!
تەرازووی خێر و شەر ئیستا کەوا، ئەی خودا پەحمی!
لە عیسیانم کەسر کە، بیخە تایی خێرات و ئیحسانم
بەبێ تاعات و خێر و زیکر و فیکر و چاکە، سەر شۆرم
لە نیو عالەم چلۆن تا ئیستە ماوم، چۆن بوو؟ نازانم!
بەشەر میوانە یا پەب تۆی کە خواوەن سفرە و خوانی!^{٢١٩}
بەپێژ گیراوه میوان و لەسەر ئەو سفرە میوانم
ئەگەر فەرمووت بڕۆ لەم سەر زەمینە، دەچمە ژێر عەرزە
بەلام لەو ژێر زەمینەشدا توفەیلی خوانی سولتانم
بە پەحم و لوتفی تۆو گەر بڕۆم باکم نییە هەرگیز
ئەگەرچی جێم لە ژێر عەرزە، لە سەر تەختی سولەیمانم
سەرپا نوورم و پووناك، ئەگەر لوتفت لە گەڵ من بێ
بە شەوق و زەوقەو دەمرم، شەمی شامی غەریبانم
ئەگەر لوتفت نەبێ، دوور بێ، لە تاریکی و تەنایی!^{٢٢٠}
قەرم دیت و دەلێم: کوا یارەکانی جاری جارنم؟
لە ژێر باری گرانی مەعسەت لەو گۆرەدا "کامیل"
دەلێ: ئەی خاک بەسەر خۆم! کوا ئەمن ئەو کۆلە دەتوانم؟

زەنبیل، ١٣٣٠ ٥ ھەتاوی

^{٢١٩} . ھەردوو چاپی ئەرنیسی و جەعفەر: خواوەن سفرە وو خوانی

^{٢٢٠} . چاپی ئەرنیسی: تاریکی یو تەنایی

عنوانی شیعره که له چاپی نهیسیدا، "چاکه و خراپه م".
پارانه وهیه کی ئاسایی ئیمانداریکی موسولمانه له خودا بۆ لیبووردن له گوناهاکانی و به زهیی پیداهاتنی دواى مردن. خودا لیره دا ئه گهر مرؤفی مردوو به گوناها بار بناسیت، ههر له کاتی چوونه ناو گۆرپه وه ئازاری ده دات تا ده گاته رۆژی قیامهت و پردی سیرات و دۆزهخیکی ئه به دی. شاعیر له هه لسه نگانندی کار و کرده وهی چاک و خراپیدا ههست ده کات تایی ته رازووی کرده وهی خراپی قورس تره و خۆی به سه ر شوپی ده رگانه ی خودا ده زانیت و داوای ره حم و لوتفی لیده کات بۆ ئه وهی له گوناهاکانی ببووریت. ئه و ترسه ی وا له دلی شاعیردا یه، ترسی ئاسایی ئیمانداریکی موسولمانه که هه موو ژیا نی له ترس و له رزی مردن و گۆرپه و شار و جه هه ننه می خودایه کی تۆله ئه ستیندا ده با ته سه ر.

ئیحسان و عیسان: شاعیر ده لێ ئیحسانم ئه وه نده که م و عیسانم به راده یه ک زۆره، که تایی ته رازووی یه که میان له ئاسمانه و دوو هه میان له زهوی! ههر به و حیسابه ش، سه نه ته ی لف و نشری موشه و وهشی له چوار و وهشی ئیحسان و عیسان و زهوی و ئاسمان دروست کردوو. ههروه ها به ئیحسان و عیسان هه م سه نه ته ی 'تضاد' یا مطابقه ی دروست کردوو و هه م چه شته جیناسیکی نا ته واو. له ئاسمان و عه رزی ش سه نه ته ی 'تضاد' دروست کراوه.

تاغات و خیر و زیکر و چاکه: هه رچوار یان 'مترادف' و سه نه ته ی 'مراعات النظیر' یان پێ دروست کراوه.

به پێژ گیراوه میوان: واته پێژ له میوان گرتن نه ریتی که خه لک هه میشه ره چاویان کردوو.

سه رزه مین و ژیر عه رزی: سه نه ته ی 'تضاد' یان پێ دروست کراوه.

توفه یلی: که سی سه رباری خه لکی دیکه.

خوان: سه رفه ی نان خواردن

بالک: ترس

ژیر عه رز و سه ر ته خت: سه نه ته ی 'تضاد' یان پێ دروست کراوه.

نوور و پرووناك و شەم لەلايەك و شامى غەربان لەلايەكى تر، سەنەتتى 'تضاد'يان پىڻ
دروست كراوه. نوور و پرووناكيش 'مراعات النظر'ن. 'شەم' و 'شام'يش جىناسى
ناتەواون.

ئەگەر لوتفت نەبىڭ دوور بى...: ھەردوو چاپى ئەنىسى و جەعفەر بە "دوور بى"
تۆماریان كرددوو، وئەگەر وابىت، نازانم واتاى فەردەكە دەبىتە چى. بەلام بە بۆچوونى
من، "دوور بى" يە ئەك دوور بى. ئىنجا، سەرجم واتاى فەردەكە دەبىتە ئەوھى كە
دەل: دوور بىت، ئەگەر تۆ لوتفت نەبىت لەگەلم، لە تەنبايى و تارىكىدا قىرم دىت و

...

ئەو كۆلە: كۆلەبارى مەعسىيەت و گوناھە.

بەحرى عەرووزى شىعرەكە،

ھزج مئەن سالم: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن

بى پەپ وبال

قەت بە غەمى كۆنەۋە^{۲۲۱} وەرناكەوم
پۆژ و شەو و لەيل و نەھار ناسرەوم
غوسسە لەسەر غوسسە دەخۆم بى وچان
گەرچى لەژىر بارى گران نانەوم
پەحمى خودا زۆرە، بە ئوممىدى ئەو
پادەبویرم بەللى پۆژ و شەوم
غەم وەكوو شاھىن بەروپرووم^{۲۲۲} دى بەقین
ئەمنى ھەژارېش بەخودا وەك كەوم
بى پەپ وبال ھاتمە بەر دەستى ئەو
تاكوو بە يەكجارى بەلاداكەوم!

جەمیان، ۱۳۳۰ ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۹۳ ى چاپى ئەنسى و ۱۳۴ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنسىدا 'غەمى تازە' یە.
پۆجىكى شۆرەشگىرانە بە تان وپۆى شیعەرە كەدا گەرپاۋە، كە بە ھاسانى ھەستى
پىدە كرىت. ئەو لە گەل ھەلۆیستى سیاسى شاعىر و سەردەمى گوترانى شیعەرە كەدا یە لە
دەگرىتەو. ئىترانى سالانى نیوان ۱۳۲۷ و ۱۳۳۲ ئاوسى شۆرەش و پاپەپىن بوو كە لە
ئەنجامدا تەقىیەو و گەیشتە ئاكامى بەدەستەو گرتنى دەسلەلات لە لایەن دوكتۆر
محەممەدى موسەددىق و "جەھە ملی" و ھەلاتنى شا بۆ دەرەوۋى وولات، بەلام

^{۲۲۱} . ئەنسى: غەمى تازەو

^{۲۲۲} . جەغفەر: بەروپرووم دى. ئەم شۆرازە ھەندىك كىشى شیعەرە كە قورس دەكات.

پاپه پینه که دواتر ههره سی هینا و کۆدیتای ئه مپریالیستی ۲۸ ی گهلاویژی ۱۳۳۲ و گه پانه وهی شا و دامه زرانی دهسه لاتی رهشی "حکومەت نیزامی" ی تهیموور بهختیار و گیران و ئیعدامی ئازادیخوازانی به شویتدا هات. بارودۆخی ئه و سالانه له شیعری زۆر شاعیری کوردی پۆژهه لاتدا پهنگی داوه ته وه. بۆ نمونه، شیعری "دهبرۆ ئه ی شاهی خائین به غدا نیوهی پیهت بی!" ی مامۆستای نهمر هیمن راست له و سهرده مه دا گوتراوه که محهممه دره زاشای په هله وهی له ژیر گوشاری پاپه پینی گهلانی ئیراندا هه لات، سهره تا چوو بۆ به غدا و له و پوه گه یشته ئیتالیا.

شاعیر له سالی گوترانی شیعره که دا سی سالیئیک بووه له زیندانی شا هاتۆته ده ری، زیندانیئیک که دوا ی ههره سی کۆماری کوردستان له سالی ۱۳۲۵ [۱۹۴۷] دهستی پیکردوه و دوو سالی خایاندوه (ی پروانه سهره تای دیوانی ئاوات چاپی ئه نیسی، بهشی "ژیانی ئاوات به قه له می خۆی"، لاپه ره یازده).

باوه ری ئایینی شاعیریش له شیعره که دا به باشی ده رده که ویت. بنه ماله ی شاعیر شیخی ته ریه قه ت و خاوه ن ته کیه و خانه قا بوون و ئیستاش ههر هه ن، ئاواتیش مه لای دوا زده عیلم و پیش نوژی مزگه وتی گونده که ی خۆی بووه.

هه ندیک وشه و ته عبیری په سه نی کوردی وهک وه رنا که وم، نانه وم، پاده بویرم، به رو پروو (شیوازیکی دیکه ی 'به ره و پروو') و به لادا که وم، شیعره که یان پازا وه تر کردووه.

ئاوایی جه میان، که شیعره که له وئ گوتراوه، که وتۆته نزیک تورجان و زه نییل و قاقلاوا و له شیخ چۆپان دوور نین، که هه موویان سه ر به "کۆ گوند" یان "دیهستان" ی تورجانن و که وتوونه ته باشووری پۆژئاوای بۆکان و باکووری پۆژئاوای سه قز. هه ندیک له و گونده نه به ملکی هه بنه ماله ی شاعیر واته شیخانی زه نییل و حاجی بابه شیخی سه یاده ت بوون.

به حری عه رووزی شیعره که،

سریع مسدس مطوی مکشوف: مفتعلن مفتعلن فاعلن

من و شادی

فکر و حەواس و هۆش و عەقل، پێك بپاوه لێم
پێگهی هومێد و سەبر و قەرار بەستراوه لێم
چت کرد خودا، لە گەڵ منی پیرە گەمائی خۆت!
شووشە ی دڵم بە تیشەیی ئاهم شکاوه لێم
وەی وە ی چ ئاورێکە کە بەربۆتە جەرگ و دڵ
هەر خاتراتی تۆیە، دڵم وا شکاوه لێم^{۲۲۳}
خۆشی مەگەر بە خەو بە دڵم دا بکا عبوور
پیشە ی براهەتی من و شادی پساوه لێم
"کامیل!" مە کە ئەوەندە سکالا و دەردی دڵ
هەر گیز مەلێ کە دەرکی خودا داخراوه لێم

زەنبیل، ۱۳۳۰ ی هەتاوی

(لایەن ۸۹ ی چاپی ئەنێسی و ۱۴۸ و ۱۴۹ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە دیوانی چاپی ئەنێسیدا 'دەرکی خودا'یە. بە بۆچوونی من هیچکام
لەو دوو عینوانە ی ئەنێسی و جەعفەر دادی شیعەرە کە نادەن باوە کوو بێ پە یوەندیش
لە گەڵ ناوەرۆکە کە ی نین. بابەتی سەرەکیی شیعەرە کە ژیا نی ناخۆش و بێ هیوایی و
بیقەراری و چەشتی ناخۆشییە و هەربۆیەش دە کرا عینوان لەو بابەتانه وەربگیرایەت بۆ
نموونه بنووسرایە 'سکالا' یان 'ئاوری جەرگ و دڵ' یان 'دلی شکاو' و هتد.

^{۲۲۳} چاپی ئەنێسی: شکاوه، لێم

شيعريکى ئاساييه له ريزى شيعرهکانى دیکه‌ى ئاوات به ناوه‌رۆكى گله‌يى له بارودۆخى ژيانى شه‌خسى خۆى، که هيوای دواپۆژى لى برپوه؛ له ئەنجاميشدا هانای بردۆته بهر خودا.

فکر و حواس و هۆش و عه‌قل: مراعات النظر، چوار چه‌مكى تا پاده‌يه‌ك هاو واتا و هاوبه‌ش، که به‌شوين يه‌کتردا هاتوون.

پێك: سه‌رپاك، هه‌موو، سه‌رجه‌م.

پيره گه‌مال: ئاوات له خودا و پيغه‌مبه‌رى ئىسلامدا تاواه‌ته‌وه و وه‌ك موسولمانپكى سونه‌تى له به‌رانبه‌ر ئه‌واندا خۆى له كه‌ميش به كه‌متر داده‌نيت وه‌ك چۆن ناوى 'پيره گه‌مال'ى خوداى له‌خۆى ناوه. ئه‌و ته‌عبيرانه له شيعره‌کانى دیکه‌ى ئاواتيشدا كه‌م نين و به‌گشتى، ئه‌و خۆ بچووك كردنه‌وانه‌ى ئيمانداران لای خودا و گه‌وره‌پاوانى ئاين، له نيو موسولماناندا هه‌مه‌گيرن.^{٢٢٤} ئه‌وه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر فه‌لسه‌فه‌ى ژيان و تىگه‌يشتنى موسولمانان له په‌يوه‌ندى نيوان خالق و مه‌خلوق - په‌يوه‌ندى كه‌ ريشه‌ى له ئاينى مووسادايه و له‌و وه‌رگيراوه؛ ده‌نا په‌يوه‌ندى خه‌لك له‌گه‌ل خودا بۆ نموونه، له ئاينى مه‌سحدا نه‌ك هه‌ر په‌يوه‌ندى عه‌بد و مه‌عبود نيه به‌لكو په‌يوه‌ندى نزيك و گه‌رمى نيوان كور و باوك (اب و ابن)ه؛ ئيتر كه ده‌چه سه‌ر ئاينه‌كانى ده‌ره‌وه‌ى پۆژه‌لاتى ناوين (بۆ نموونه بووديسم (بووزى)، گه‌رم و گورتر و ئينسانيتريش ده‌ييت. شووشه و تيشه: سه‌نه‌تى مطابقيه‌يان پى دروست كراوه. تيشه به كوردى هه‌مان ته‌شوى يه و له‌گه‌ل شووشه‌دا ناسازگار و دژبه‌ره. هه‌روه‌ها جيناسيكي ناته‌واون و له‌به‌ر دووپات بوونه‌وه و ده‌نگدانه‌وه‌ى پيتى /ش/ له گوچكه‌دا، ده‌كرى بلين موسيقاى داخلى پيتى /ش/ يان هه‌يه.

تيشه‌ى ئاه: ته‌ركيبى جوانه. ئاه نه‌رم و نيايه به‌لام شاعير كردوويه به ئامپريكى تيزى به‌هيز، كه ده‌توانى شووشه‌ى دلى بشكيت.

وه‌ى - وه‌ى: ئاى ئاى!، ئوف، نيشانه‌ى به داخه‌وه بوون (فره‌نگ فارسى - كردى دانشگاه كردستان، به‌رگى ٣)

هه‌ر خاتراتى تويه: خاتراتى كى؟ شاعير به هينانه‌وه بيرى كى دلى شكاهه؟ ئه‌و كه‌سه، گه‌لۆ دلدارىكى سه‌رده‌مى لاويه‌تى شاعيره يان دۆستىكى خۆشه‌ويسته‌تى يان

^{٢٢٤} من فيلميكى خه‌به‌ريم له ته‌له‌فزيوندا بينى كه ئيماندارانى شيعه له‌كانى چوونه سه‌ر قه‌برى ئيمام حوسه‌ين، به چوار ده‌ست و پى ده‌پويشتن و له‌عه‌بنى كاتدا، ده‌وه‌رين بۆ ئه‌وه‌ى بلين ئيمه سه‌گى ده‌رگانه‌كه‌تين.

كى؟ خاترات و دل شكان بۇ خدا و پىغەمبەر نايت. مەگەر بلىن ئەو 'خاترە' نەرك خاترات و بۇ نمونە، فەردەكە لە بنەپەتدا ئاوا بوو: "بۇ خاترى ئەتۆيە دلم وا شكاوہ لىم" كە ئەودەم مىسراعەكە لەپەيوەندى بەشەكانى دىكەى شىعرەكەدا دەيت و سەرجم غەزەلەكە دەيتە ئاينى. بەلام كوا ئىمە مافى ئەوہمان ھەيە دەستكارىيەكى ئەوتوى ھەردوو ديوانەكە بكەين؟ ديارە بە بۇچوونىك لەمەپ خەسلەتى تىكىكى غەزەلەوہ، دوور نىيە بتوانين بلىن بەشەكان (واتە فەردەكان)ى غەزەل ھەركام دەتوانن سەرپەخو و خاوەنى ماناى جياواز بن؛ لەو فەردەشدا شاعير لە شىعريكى ئاينىيەوہ بايداوتەوہ سەر بابەتتىكى ليرىك. من ئەو بۇچوونەشم زۆر بە دل نىيە و زياتر لەگەل ئەوہدام كە ئاوات نيازى لە خاترات، ھەمان خاتر بووہ.

بە دلمدا بكا عبور: شىعرەكەى نالىمان وەبىر دىتتەوہ كە لە قەسىدە ناسراوہ كەيدا وا نۇستالزى لى دەباريت، شارى سليمانى وەبىر دىتتەوہ و بە بادى خوڤش مروور دەلى: "....ھەتتا نەكەى بەخاكى سولەيمانىا عبور...."

دەركى خودا داخراوہ لىم: دەركى خودا برىتتە لە دەركانەى پەشىمانى و تۆبە و گەپانەوہى ئيمانداران بۇ لای خودا. ئيماندار ھەرگىز وەك ئەويندارى ناو ئەو شىعرە فۇلكلورىيەى لى بەسەر نايت كە تىيدا دەگوتريت: "دەرك و دەروازە داخراوہ لىم" واتە ھەمىشە رىگای پەشىمان بوونەوہى بۇ ئاوالەيە!

بەحرى ەرووزى شىعرەكە،

مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

به هاری تازه

ئه‌وا چه‌مه‌ن به عیشقی گۆل، ده‌ری شه‌عه‌ف ده‌کاته‌وه
به فه‌رشی به‌رگی نه‌سته‌ره‌ن، بیساتی راده‌خاته‌وه
له‌هه‌ر چلیک و هه‌ر گۆل، نه‌وایی بولبولی حه‌زین
له‌هه‌ر کونیک و قوژبنی، سه‌دایی دڵ ده‌داته‌وه
چنار و سه‌رو و ناره‌وه‌ن، به‌ده‌م نه‌سیممی به‌ربه‌یان
وه‌له‌رزه‌که‌وتن و ده‌چن، به‌پیر ده‌می حه‌یاته‌وه
ده‌می نه‌سیممه‌وا که‌دی، نه‌سیممی موشک‌بۆی گۆل؟^{۲۲۵}
وه‌یا شه‌میمی دڵستان، به‌موژده‌یی نه‌جاته‌وه؟
سریله‌هات‌وچۆیه‌تی، به‌سرته‌گفت‌وگۆیه‌تی
به‌سروه‌پیم ده‌لێ ئه‌وا به‌هاری تازه‌هاته‌وه
عه‌جه‌ب به‌هاری دڵگوشا، قه‌ده‌م به‌خیر و جانفه‌زا
چ خۆشه‌بایه‌واده‌که‌ی، که‌دیته‌نیو ولاته‌وه
ژیاوه‌دڵ به‌سروه‌که‌ی، گولاته‌شین گه‌شایه‌وه
هه‌ره‌س کشاوه‌سه‌ر چیا، فه‌قیه‌ه‌ر زۆر به‌ماته‌وه!
بلێ قشوونی گۆل به‌دڵ وه‌ده‌رخه‌تا‌کوو فرسه‌ته
به‌ته‌پل و تۆپه‌وه‌وه‌ره، به‌له‌شکر و سوپاته‌وه
ئه‌مه‌ن له‌تالیعی ره‌شم، جه‌مالی پرووته‌ئاره‌زووم
خزا‌به‌هه‌وری نه‌گه‌یه‌تی، ئه‌ویش ئه‌وا هه‌لاته‌وه^{۲۲۶}
له‌به‌ر کزه‌ی مرم سه‌با، که‌خونچه‌هاته‌پیکه‌نین
خه‌می هه‌زار ساله‌ئه‌و، له‌بیر به‌شه‌ر ده‌باته‌وه

^{۲۲۵} چاپی جه‌عفهر: موشک‌بۆی

^{۲۲۶} چاپی جه‌عفهر: خزا‌بووه

"ئىمامى" ۋەك سىرلەكان لەگەل دلى قسان دەكا
ئەۋىش بە سرتە پىم دەلى: بەھارى تازە ھاتەۋە

كانىبەن، ۱۳۳۰ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۲۱۴ و ۲۱۵ ى چاپى جەغفەر. لە چاپى ئەنسىدا دەرئەكەۋتوۋە)

يەك لە غەزەلە كۆنەكانى ئاۋاتە و ۳۵ سال پىش چاپى ديوانى ئامادەكراۋى ئەنىسى
گوتراۋە بەلام لەۋىدا نەھاتوۋە؛ ھۆكارەكەى نازانم دەبى چى يىت جگە لەۋەى بلىن
لە كاتى چاپى كىتتەكەدا، لەبەردەست نەبوۋىت.
غەزەلىكى سوار و بن بزوگەيە. زور شاعىرى كورد و فارس لەو بەھرەدا شىعريان
گوتوۋە.

غەزەلىكى بەھارىيە و شاعىر بە بەھارىدا ھەلگوتوۋە، زور ۋاھەيە كاتى گوترانى
شىعەرەكەش ھەر بەھارى سالى ۱۳۳۰ [۱۹۵۱] بوۋىت. بەلام ئەگەرېكى دىكەش
دەتوانى ھەيىت: سالى ۱۳۳۰ تا ۳۲ لە فەزاي سىياسى ئىراندا چەشنە ئازادىيەك ھەبوو و
ئەۋەش زوركەسى دلخوش كىردبوو؛ دەكرى پىمان ۋايت ئاۋات لەو فەزا خۆشەدا
نەفەسى كىشاۋە و شىعەرەكەى مۆركى ئەو شادى و خۆشەيى بەسەرەۋەيە. بەلام
ئەگەرى پىشتەر كە بەھارى سىروشت يىت، بەھىزترە.

شىعەرەكە گەلىك ۋشەى عەرەبى و فارسى تىدايە و ۋىدەچىت ئاۋات سلى لەۋە
نەكردىتتەۋە كەلگ لە تەركىياتى زمانە يىگانەكان ۋەربگىت. بۆ نمونە ھەر لە فەردى
يەكەمدا عىشق و شەعەف و بساط و فەرش عەرەبىن و دەر و بەرگ و نەستەرەن
فارسىن، كە ديارە ھەندىكىان خۆمالى كراۋن و ۋەك دەر و فەرش و يەك دۋانىكىان
يىگانە دەنۋىن ۋەك شەعەف و بىسات.

شەعەف: شادى

بەرگ: لىرەدا پەرەى گولى نەستەرەنە.

چل: لقى دار و گول و گيا

خەزىن: خەفەبار

سەدايى دل دەداتەۋە: چى سەداى دل دەداتەۋە و كام دل؟ لام ۋايە نەۋاى بولبولە، كە
لە ھەموو كون و قوژىتەكەۋە گويت لىدەيىت و سەداكەش سەداى دلى بولبولە.
سەدايى دل دەداتەۋە: مۇسقىاى داخلىي دەنگى / د / ى تىدا بەرگوئ دەكەۋىت.

دهمی حیات: نهفەسی ژیان له نهسیمی بهربه یانهوه دیت و داره کان به شنه و جوولهی لق و پۆپ و گهلاکانیان بهره و پیری دهجن.

بهدهم. نهسیمهوه چوون: بهره و پیری نهسیم چوون و پیشوازی لیکردنی. نهسیم: شنه بای بهربه یان.

دهم: له فەردیکدا دووجار هاتوو. دهمی یه کهم بهدهم شتیکهوه چوونه به واتای وهلامدانهوه و موافقه کردن له گهڵ ئه و شته. دهمی دووههم به واتای نهفەس و ههناسهیه؛ له فارسیدا دهگوترئ دهم و بازدهم و به عهرهیی، شههیق و زهفیر. دهمی نهسیم: له فەردی پیشتردا بهدهم نهسیمهوه چوون بوو و لیڕه دا دهمی نهسیمه به واتای ههناسهی نهسیم.

موشك بۆ: بۆنی مسك، خۆش عهتر و بۆن. موشکی فارسی هه مان مسکی کوردیه. شهمیم: بۆنی خۆش

موژدهیی نهجات: نهجات له چی؟ لام وایه دهبی له زستان بیت.

نهسیم و شهمیم: جیناسیکی ناته و اوایان پێ دروست کراوه.

سریله: ۱. مهلیکی بچووکی جوانه دوو په پری وهك دوو شاخ لی بهرز بۆتهوه. ۲. سیسرك (ههنبانه بۆرینهی مامۆستا ههزار) لیڕه دا به واتای یه کهمه. سرتە: قسه کردن به ئهسپایی

سروه: بای بسکان، شنه با، شنه، کزه با (ههنبانه بۆرینه)

بای واده: "باهه که ۱۸ پۆژی بمینیت بۆ نهوڕۆز ههڵیده کات و بهفر دهتوینتهوه" (فه رهنگی زمانی یه کگرتووی کوردیی هاوچه رخ له سه ر ئیترنیت)؛ بای بههار که بهفر دهباتهوه. بای عههد و پهیمان.

سریله و سرتە و سروه: مۆسیقای دهنگی / س / یان لی دپته گوی.

به سروه پیم دهلی: له ریگای شنه باوه پیم راده گه یینیت.

دلگوشا: ئاواله که ره وهی دلی به خه فته کهیل؛ سیفه تیک بۆ بههار.

جانفهزا: شتیک که گیان و ژیان و ته مهن زیاد ده کات. سیفه تیک که لیڕه دا بۆ بای واده هاتوو. فارسییه

گولاته شین: گول+ ناتهش+ ین واته گولیک که وهك ئاگر وایه. ئه م ناوه له شیعی نالیشدا هاتوو:

"گهرمی و ته ری به هاره که پشکو کوژایه وه

پشکوی گولاته شین به نهسیم بوو گه شایه وه..."

گل آشی = گل سرخ (فرهنگ معین). به گویره ی فرههنگی فارسیی موعین، گولاته‌شین، گوله‌باخه.

ههرهس کشاوه سهر چیا، فهقیره زۆر به ماته‌وه: واهیه جواتترین میسراعی شیعره‌که بیت. نازانم ئەو ته‌عبیره له شیعرى شاعیرانى دیکه‌ی پیش ئاواتدا هاتووە یان نا، به‌لام جوانه. ههرهس رنوو، به‌فری سه‌رچایه که ده‌خزیتته خواره‌وه. له به‌هارداسه‌ره‌تا داویتی چیا له به‌فر پاک ده‌بیتته‌وه ئینجا ورده ورده ده‌گاته‌ لووتکه. شاعیر ههره‌سی وه‌ك له‌شکری شکاو یان که‌سیکی شکست خواردوو بینوه که به‌ ماتی و سه‌ربه‌ژیری ده‌کشیتته دواوه و پاشه‌کشی ده‌کات.

بلی...: به‌ ههرس بلی. ده‌گه‌رپته‌وه بۆ فه‌ردی پیش خۆی. واته به‌ ههره‌س بلی تا ده‌ره‌تانى ماوه، ههرچی سوپا و له‌شکری هه‌یه به‌ ته‌پل و تۆپه‌وه (ده‌نگی هه‌وره‌تریشه‌ی به‌هار و چه‌خماخه‌ لیدانی)، بیانیه‌یت.

جه‌مالی پرووت: ئەگەر جه‌مال به‌ روخساری مرۆف بزانی، ئەودەم 'پرووت' به‌ واتای پرووت و بی پرووبه‌ند و بی به‌رگ ده‌بیت؛ به‌لام ئەگەر جه‌مال به‌ واتای جوانی وه‌ربگرین، پرووت ده‌بیتته‌ پروو+ = پرووی تۆ.

شاعیر به‌ هیتانی قشون و ته‌پل و تۆپ و له‌شکر و سوپا، مراعات النظیری دروست کردوو.

ئەمن له‌ تالیعی رەشم...: من ئاره‌زووم ئەوه‌ بوو ئەو جه‌مال و روخساره‌ پرووت و بی پرووبه‌نده‌ی تۆ بینم، به‌لام ئەو له‌ هه‌ور پێچرابوو و نه‌مده‌دیت، ئیستا ئەویش هه‌لاته‌وه. چی هه‌لاته‌وه؟ هه‌ور؟ ئەگەر وایته‌ ده‌بی جه‌مالی یاریش له‌ گه‌ل هه‌وره‌که‌ رۆبیتیت و له‌به‌ر چاو نه‌مایته‌ چونکوه‌ ئەو به‌ 'هه‌وری نه‌گه‌تی' ناوی لی ده‌بات واته‌ هه‌وریک نیه‌ یارمه‌تی ئاره‌زووی شاعیر بدات. هه‌رچۆنیک بیت، فه‌ردیکی رازاوه‌ و جوانه‌.

له‌به‌ر شتیک مردن: واته‌ خۆ به‌قوربانى ئەو شته‌ کردن. شاعیر خۆی ده‌کاته‌ قوربانى کزه‌ی سه‌با، که به‌ هیممه‌تی ئەو خونچه‌ پیکه‌نیوه‌ و گوڵ کراوه‌ته‌وه. ئەوه‌ش خه‌می کۆن له‌بیر مرۆف ده‌باته‌وه.

ئیمامی وه‌ك سربله‌کان: شاعیر ده‌لی سربله‌ بۆ دلی خوێان قسه‌ ده‌که‌ن، منیش هه‌روا. دلیشم به‌ ئەسپایی پیم ده‌لی به‌هاری تازه‌ هاتۆته‌وه!

به‌هاری تازه: ئەوه‌نده‌ی من بزانی ئیمه‌ به‌هاریکمان هه‌یه‌ که له‌ رۆژی نه‌ورۆزه‌وه ده‌ست پێده‌کات و نه‌وبه‌هاریکیش که‌ نزیکه‌ی مانگ و نیویک دواتر ده‌گات. ئەو

نەوبەھارە گەلێك جار لە گەڵ بەھاری ئەسلیدا بە ھەڵە وەردەگیریت. ئەگەر ئەو
نەوبەھارە لە ئارادا نەبێت، ئەودەم بەھاری چەمکی تازە واتایەکی نابێت؛ ھەموو
بەھاریك دواى زستان دێت و ھاتن بەلێ بەلام تازە بوونی بەھار مەعنای نییە.
شاعیریش لێرەدا وێدەچیت تووشی ھەمان ھەڵە ھاتبێت.

بەحرى عەرۆزى شیعەرەكە،

ھزج مئمن مقبوض: مفاعلن مفاعلن مفاعلن مفاعلن

تۆبە بى!

من سەگىكى پووت وقووتى رانەكەى تۆم، تۆبە بى!
پەت لە مل، ئامادەباشى شوانەكەى تۆم، تۆبە بى!
تۆ تەيىبى حازىقى دەرد و بەلاى، من دەردەدار
دەلنەخۆش و چاوەپى دەرمانەكەى تۆم، تۆبە بى!
برىسى و بىواز و بىهیزم، لە دەركت كەوتووم^{۲۲۷}
چاوەپى لوقمىكى چەور و نانەكەى تۆم، تۆبە بى!
گەر بلىم لەو نەسلە پاكەم، خۆ درۆ ناكەم، بەلام
پووى دەوى لەو نەسلە بم، گاوانەكەى تۆم، تۆبە بى!
نيسبەتى خاشاك لەگەل گولزارى باغى جەننەت^{۲۲۸}
چۆن بكەم من؟ خاكى دەركوبانەكەى تۆم، تۆبە بى!
تۆ شەهەنشاھى جىھانى و ئەمىرى ئىنس و جان^{۲۲۹}
من فەقىرم خۆ، گەداى دەربانەكەى تۆم، تۆبە بى!
هەستە "كامىل" پوو دە دەركى سەيىدى سەرورە بكە!
هەر بلى قوربان! سەگى ئاسانەكەى تۆم، تۆبە بى!

جەمیان، ۱۳۳۰ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۰ و ۱۱ ى چاپى ئەنيسى و ۲۳۳ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرەكە لە ھەردوو چاپدا ۋەك یەكە و ئەویش بەشێك لە رەدیفى "تۆم
تۆبە بى" ى شیعەرەكە یە. غەزەلەكە 'مردف' ە.

^{۲۲۷} چاپى ئەنيسى: برسى يو

^{۲۲۸} چاپى ئەنيسى: جەننەت

^{۲۲۹} چاپى ئەنيسى: جىھانى يو

غەزەللىكى ئايىنىيە و لە ستايشى پىغەمبەرى ئىسلامدا گوتراوه. ئەو شېئو پىداھەلگوتەنى
پىغەمبەر لە شىعرى شاعىرانى دىكەى كورد وەك شىخ حەسەنى مەولاناوايى و
ئەحمەدى كۆر و زۆر شاعىرى دىكەشماندا بىنراوه.

من سەگىكى... ئەوئەى مەرۇف خۇى بە سەگى بەر دەرگاى پىغەمبەر و ئىمام و شىخ و
... بزائىت، بۇ ئايىنى ئىسلام سەمەرە نىيە كە خەلگ ھەموو عەبد وائە كۆيلەى خودان و
ئەوئەش گەللىك جىاوازە لە پىگەى مەرۇف لە مەسىحىيەت و بوىسم دا، بەلام زۆر نزىكە
لە ئايىنى مووسايى.

پەت لەمل: درىژەى بۇچوونى مىسراعى پىشتەرە، كە لەوئىدا گوتى: من سەگىكى...
ئامادەباش: تەعبىرىكى فارسىيە بە واتاى حازر بوون بۇ خزمەت و كار كردن.
تەبىبى حاذق: عەرەبىيە، طبىب حاذق پزىشكى لىزان و لە دەرود ئازار تىگەىشتووم.
بى واز: بەكوردىكراوى بى وەزە و حالە بە واتاى بى تاقەت و ناساغ.
لەدەرەكت كەوتووم: درىژەى ھەمان بۇچوونى فەردى يەكەمە، كە شاعىر خۇى بە
سەگى بەردەرگاى شاعىر داناوە و دەللى وەك ئەو، منىش لەبەر دەرگات كەوتووم.
چاوەپى لوقمىكى چەور و نان: ئەوئەش لە ھەمان بابەتى فەردى يەكەمە. چاوەپوانى
پاروويەكى چەور و لەتە نانكىكى تۆم، كە ديارە ئەوئەش برىتتە لە ئاوردانەو و لىپرسىن
و بەخشىن، يان تكاى بەخشىن بۇ كردن، لە لاىەن پىغەمبەرەو لە رۆژى قىامەت.
نەسلى پاك: نەوئەى پاك، جىلى پاك، ئامازەيە بەوئەى شاعىرى شىعرەكە سەيىد بوو و
سەيىد بە "ئەولادى پىغەمبەر" دەزانرىت.

رەوئە دەوئ: يانى كەسىك قەسەى وا بكات دەبى رەوئەلماىراو و بى حەيا بىت؛ بەلام
من وا نىم، كەوابو گاوانى تۆم!
خاشاك: تۆز و خۆل و بابردەلە؛ شتى سوكى بى قىمەت كە با بتوانىت بىبات، وەك
پەرى كا. فارسىيە.

دەرك و بان: بەردەرگاى مال، شوئى گشتى بۇھاتوچۆى خەلگ.
ئەمىرى ئىنس و جان: واتە سەرورە و ئاغاي ھەموو ئىنسان و جندوكان، كە لە باوەپرى
بەشىك لە خەلگدا، پىغەمبەرى ئىسلامە.

سەيىدى سەرورە: نىاز لەو سىفەتەش ھەر پىغەمبەرى ئىسلامە كە بە گۆپرەى باوەپرى
موسولمانان، گەورە و سەرورەى ھەموو مەخلووقاتى خودايە.

دەدەركى: لە دەركى. شېئەزارى ناوچەى مەھابادە.

بەحرى عەرەبى شىعرەكە، رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

بولبولی ئاوارە

ئەي تەيرى دلى وەحشى! تاكەنگى پەريشانى؟
تاكەي بە ھەوەس دەفري، مەفتوونى گولستانى؟
ھەرچەندە بەھارت دى، ئەمما چ بەھاريكە؟
بىزەمزەمەيە بەزمى، بىرپەونەقە بوستانى
گول كاتى خەزانى ھات، بولبول ھەموو ئاوارەن
ئاوازي ھەزىنى نەي، گوئى بگرە لە ئىنسانى
شەو بۆنى نىيە شەو بو، بولبول بە تەماي چى بى؟
ھەئىشى بە ئوممىدى خونچىكى سبەينانى
گول بۆتە دروو، قەوليش پاك بوونە درۆ ئەمسال
كوا يارى وەفادارم، دەست و دلى جارانى؟
رەحمەت لە غەم و دەردم، بەو دووانە ئەمن ناسىم
پاكى كەس و كارى خۆم، يارى بە مەسەل گيانى
داخو لە چ لايىكە ئەو يارى كە رووخۆشە^{۲۳۰}
گوئىچكەي فەلەكى كەپ كرد، كوا كۆمەك و ئىحسانى؟
كوا نەعرەيى شىرانەي لەم كاتە كە دامام؟
لەم بەحرە كە خنكاوم كوا ھىممەتى جارانى؟
توخوا بللى بەو شەخسە، جارەن كە دەھات دەيكوت:
مەن يارى وەفادارم، دەستى مەن و دامانى!
ئەمپۆكە گلۆلەي مەن كەوتۆتە سەرەوليتى
ھىچ كەس نىيە خاس بىتتى، تا خۆ كەمە قوربانى^{۲۳۱}

^{۲۳۰} چاپى ئەنيسى: لە رووخۆشە

^{۲۳۱} چاپى جەعفەر: خاس بىتتى

خېړايه كې ههستي بې، پياوانه، من و دل زو و
له م گيژ و خولي چهرخه دهريتي به ئاساني
هيچ كس نيه هاواركا "كاميل" له چ لايكه؟
بو كوي چوو به چاره؟ كوان هه مدم و ياراني؟

جهميان، ۱۳۳۰ ي هتاوي
(لاپه ۱۵۵ و ۱۵۶ ي چاپي ئنيسي و ۲۴۵ و ۲۴۶ ي چاپي جهعفر)

عينواني شيعره كه له چاپي ئنيسيدا، "گلؤلهم كه و ته ليژي" يه. غه زه ليكي پر له ههستي
ئينسانيه له لايه ن كه سيكه وه كه به تهنيا ماوه ته وه و به جي هيلراوه؛ به و ته عبره
شيعريكي پر له نوستالژيه. هه ر بويه ش عينواني "بولبولي ئاواره" له گه ليده ديه وه.
من هه نديك در دؤنگم و دلنيا نيم ئايا گله يي و بناشتي شاعير شه خسيه يان گشتي و
هه مه گير بو گه له كه ي و ولا ته كه ي؟ له دؤخيكې ئه و تودا ده بي سه يري ژينامه ي شاعير
بكر يت. به خته وه رانه ئيمه دوو ژينامه ي شاعير مان له بهر ده ستدايه. يه كه ميان كه هه ر
خوي نووسيو يه تي و له ديواني چاپي مامؤستا ئنيسيدا چاپ بووه، تهنيا ئاماژه به سال
و شويي ژياني خوي له ده ورو به ري سالي ۱۳۳۰ [۱۹۵۱ و ۵۲] ده كات، به لام
سهره تاي چاپي ئاغا سه يد جهعفر ي كوري شاعير روونكر دنه وه ي زياتري تيدايه كه
يارمه تيده رمانه. له بير مان نه چيت كه شيعره كه به شايه ديداني هه ردوو ديوان، له سالي
۱۳۳۰ ي هتاوي [۱۹۴۸] له گوندي 'جهميان'ي نزيك زه نبيل گوتراوه.

كاك جهعفر سه باره ت به ژياني ئه و سالانه ي شاعير ده نووسيت:
"...پاش دوو ساليكي زيندان، سالي ۱۳۲۷ ي هتاوي ئازاد ده كرئ، به لام كه ديه وه،
به سه ر خه زنه ي به تال و هه واري خاليدا ده كه وي و ماليكي ره ق و رووتي بو
ده مينتيته وه. بو ئه وه ي دهستي بكر يته وه، ئه و سي دانگه ي ملكي 'گه رديگلان' كه
بوويه تي، دهيدا به گوندي 'جهميان' و له گه ل مامي ده يگور يته وه و له باقيدا ميگه له
مه ريكي ش وهر ده گر يت و مالي ده جي بو وي. به كورتي و كوردي، پاش ئه وه ي
سه ودا كه ي سهر ده گر ي و كاروباري ته واد ده بي و ده كه و ته پي وشويي سه نه د
[تاپو] ي جهميان، بوي جي به جي نابي و له به ر ئابروي خوي و به مالهي، ده نگ ناك
و به داري دهستي ده چي ته وه زه نبيل و له مالي كاكي په نا ده گر ي..." (شاري دل، لاپه ۴۵).

پوونکردنه و په يه ك: به گوږه ي ئه و زانياريه ي ليړه وله وئ وهرمگرتون، ئاوات
ئالوگورپى گوندى گهرديگلان و جهميانى له گهل يه ك له كوراني مامى خوى كردووه
و دواى ته و او بوونى سه ودا و هه و لدان بو تا پو كردنى، تيگه يشتووه كه جهميان ملكى
ته وقافه و ناتوانى بېته ملكى هيچ كه سيك و به ناوى كه سيشه وه تا پو ناكريت! به لام
حه يا به خويى ئاوات و مه سه له ي خزمه يه تى و ئيراده تى زورى به حاجى بابشه يخ، واى
ليده كات دهنكى دهر نه يه ت و نار ه زايى دهر نه بر پت.

كاتى ئه و زانياريه دهنه مه پال يه ك و ده گه ريمه وه سه ر ئه م شيعره، ئه و ده م تيده گه م
كه لايه نى شه خسى له ناوهر و كى شيعره كه دا گهلنك قورستره له لايه نه سياسى و
كومه لايه تيه كه ي و له نه جامدا، ئه و ئامازه و ئيشارته ي ناو شيعره كه ده به مه وه سه ر
ئه و رو و داوه شه خسى و بنه ماله ييه.

شيعره كه په شيمانى له هه و ل و هه لسو وړاينك دهر ده خات كه هى رابر دووه و شاعير
خوى تيدا به بهر پرسيارنك ده زانيت كه به شيوه ي پتويست لى ورد نه بوته وه و ئيستا
ده ستى بو به نه ژنودا ده دات. ئه و هه و ل و هه لسو وړانه واهيه به ئيخلاص و نزيكايه تى
خوى بز انريت سه باره ت به مالى مام و ئاموزاكانى. سه ر تا پاي ۱۲ فهردى شيعره كه به و
بيرو كه يه ئاخراوه.

مه فتون: ئه ويندار، بيدل

زهمزه مه: ئاوازي هيمن و له سه رخو، دهنكى خو ش، جريوه ي مه ل.

په ونه ق: په و اج، به و

گول كاتى خه زانى هات: ئيستا به هاره به لام گول [كه دلى شاعير بيت] هه ست به و
به هار بوونه ي ناكات و ئيستا وه ك كاتى پايزه بوى.

خه زان: وهرزى پايز. جياوازه له گه لا پترانى زاراوه ي هه ورامى.

حه زين: خه فه تبار

ئينسانى: ئينسان. شيوه ي مو كريانى وشه كه يه.

شه و بونى نيه شه وبو: هه موو شتنيك پيچه وانه يه!

سبه ينانى: سبه ينان. شيوه ي مو كريانى وشه كه يه.

گول بوته دروو: ئه و په رى بچ هيوايى شاعير ليړه دهر ده كه ويت كه ديار ده كان نه ك هه ر
به پيچه وانه ي خواستى خوى، به لكوو دژ به ياسا په سندر كراوه كانى سروشت (و
كومه لگاش) ده بينيت.

یاری وهفادار: کییه؟ من به نهمر حاجی بابه شیخی دهزانم که ئاوات پهنای بۆ دهبات و دهیهویت لهسهری بکاتهوه و خۆی گوتهنی، 'بهخشندهیی جارانی' ههیهیت. پهحمهت له غهم و دهردم... من کهس و کاری خۆم به غهم و دهردهوه ناسی، واته خزمهکانم جگه له غهم و دهردهو هیجیتریان بۆ من پهنهبوو.

پاک: ههموو

یاری به مهسهل گیانی: تهنز و تهوسی تێدایه. ئهو کهسهی که دهباوه یاری گیانی بیت، وانیه و ئهویش کهس و کارهکهی خۆمه! ئهو یاری که پوووخۆشه: له چاپی ئهنیسیدا وهك "لهپوو خۆشه" هاتوه. ئهگهر پرسه که ههر لیره دا بهیڵینهوه واهیه گومان بکهین بلیی کامیان راست بن؟ بهلام کاتی میسراعی دواي خۆی دهبینن کهله درێژهی ئهم میسراعهدایه، ئهوهدم له سههر ئهوه سوور دهبین که عیبارتهی "که پوووخۆش" راسته.

گوچچکهی فهلهکی که پ کرد: واته ئهو کهسه (یاری به مهسهل گیانی) که ههموان دهلێن پوووخۆشه و بانگهوازی پوووخۆشییه کهی گوچی فهلهکی که پ کردوه، ئهی کوا پوووخۆشی و کۆمهك و ئیحسان کردنه کهی؟ لام وایه پوووی قسه له حاجی بابه شیخ بیت.

نهعهی شیرانه: لیره دا دهنگ بهرزکردنهوه دژ به بیعهدالتهیه که، که دهرحهق بهو کراوه و پێیهوه داماره.

توخوا... توبی خودا بهو شهخسهی وا جارانی دههات و دهیگوت من یاری وهفاداری تۆم بلی دهست من و دامانی!

گلۆله کهوته لیژی: کینایهیه له نههامهت و بی بهختی و راست نهبوونی دۆخی ژیان. خاس بیژی: چاکم بۆ بلیت، لهسهرم بکاتهوه. زاراوهی بهشی پۆژههلاتی بۆکان و ههروهها ههموو ناوچهی سهقزه. دهیج ئهوه بیت که ئاوات چاوهپوان بووه مامی لهسهر ئهو بکاتهوه و له کیشه کهدا لایهنی بگرییت.

پیاوانه: ئازایانه. ئهم تهعبیره رهنگی ژێندهری پتویه و ئیستا کهلکی لی وهرنهگرییت. دهکری بگوتری ئازایانه یان شیرانه یان شتیکی دیکهی هاوچهشن. پیاوانه دهیج لهگهڵ وشهکانی پیش خۆی بخویرتهوه: خیرایهکی پیاوانه ههستی و بیت. من و دل: دهیج لهگهڵ میسراعی دواي خۆیدا بخویرتهوه

"كاميل" له چ لاييکه؟: واهه يه ئاماژه يټ به تهرېک کهوتنه وهی شاعیر له جه میان و
پاشان چوون بۆ مالی کاکی له زه نیل - وهک له ژینامه که دا هاتووه.
به حری عهرووزی شیعه که،
هزج مثنی اخرب: مفعول مفاعیلن // مفعول مفاعیلن

نامەى بانگه‌يشتن

قه‌دهم هه‌لینه خوش که خاترى ته‌نگ!
به‌پى خۆت بینه شادى و که‌يف و ئاهه‌نگ
خه‌رىكى پرشتى په‌نگى عه‌رووسين
به‌پى تۆ پرسي ئيمه‌ ناگرئ په‌نگ
ئه‌ تۆ سه‌رقافله‌ى پرنگه‌ى مرادى
منيش کويستانه‌ پرنگه‌م، قافيه‌م ته‌نگ
ئه‌وا چاوم له‌ سه‌ر پرته‌ به‌پى هه‌ست
ئه‌وا پرۆحم له‌ به‌ر پيته‌، به‌پى ده‌نگ
دلئ بى‌چاره‌ بۆ تۆ وه‌ که‌بابه‌
نيه‌ بى‌تۆ، شه‌پاى ناب و گول‌په‌نگ
هه‌موو ئه‌سپاى شادى، گردو‌کويه‌
که‌چى بى‌ تۆ ته‌رازووى عه‌يشه‌ لاسه‌نگ
وه‌ره‌، تۆ سه‌يقه‌لى بۆ قه‌لبى "کاميل"
به‌ لوتفت لابه‌ره‌ گيانه‌ له‌ دل ژه‌نگ

گوندى شيخ‌چۆيان، ۱۳۳۱ى هه‌تاوى
(لاپه‌ره‌ ۶۷ى چاپى ئه‌نيسى و ۹۸ى چاپى جه‌عفهر).

عينوانى شيعره‌ که‌ له‌ چاپى ئه‌نيسيدا "کارتى ده‌عوته‌"، که‌ هه‌مان واتاى نامەى بانگ
ه‌يشتنى هه‌يه‌ و له‌ فارسيدا که‌لکى لى وه‌رده‌گيريت باوه‌کوو نيوه‌ى عه‌ره‌بى بيت و
نيوه‌ى ديكه‌ى فه‌ره‌نسى! ناوه‌رۆكى شيعره‌ که‌ له‌ گه‌ل ئه‌و دوو عينوانه‌دا پرک ديه‌وه‌.
من له‌ سه‌ر نوسخه‌که‌ى چاپى ئه‌نيسى ئه‌م يادداشته‌م نووسيوو: "بۆ کئى؟" پرسيا‌ره‌ که‌
دواى بلا‌وبوونه‌وه‌ى چاپى جه‌عفهريش وه‌لامى وه‌رنه‌گرت. کاک جه‌عفهر له‌ په‌راويزى

شيعره كەدا نووسىويەتى: "دەعوەت بۇ شايى كورپى گەورەى، خوالىخۇشبوو سەيد تاهىرى ئىمامى". واتە كاك جەغفەرھۆكارى گوترانى شيعرەكەى پروون كىردۆتەو بەلام بەرگۇى شيعرەكەى دەست نىشان نەكردووە و نەينووسىو شاعىر شيعرەكەى پروو لە كى نووسىو و بۇ كىي ناردووە. ئەگەرى زۆر بەھىز لای من ئەوئە شيعرەكە وەك داوەتنامە بۇ زۆر كەس لە دۆست و برادەرانى شاعىر نىررايىت. ناوەرۇكى شيعرەكەش گىشتىيە و بۇ ئەو دەبىت پرووى لە خەلكانى جياواز بىت. كەوابوو، ئاوات لە لايەن خۆيەو ئەو شيعرەى ناردووە بۇ ئەو دۆست و برادەرانەى وا دەبوايە بانگەيشتيان بىكات.

ھەندىك سەنئەتى بەدىئى لە شيعرەكەدا ھەن كە دەبى كور تە ئامازەيە كيان پىن بىكرىت: شادى و كەيف و ئاھەنگ (بە واتاى جەژن) مراعات النظرىيان تىدا بەكار ھاتووە لە گەل خاترى تەنگدا 'متضاد' (مطابقە). رشتن و رەنگ و پىس لە يەك بابەتن و دەكرى بە مراعات النظرى دابىرەن. قافلە و قافىيە جىناسى ناقيسن. رېگەى مراد و رېگەى كوستان (بە واتاى شوئى ئەستەم و دەست پى رانەگەيشتوو) متضادن. شەراب و كەباب و ناب مۇسقىاى دەروونى پىتى /ب/ يان لى دەبىستريت و شەراب و كەبابىش مىسداقى مراعات النظرىن. سەيقەل و ژەنگىش ناتەبان و متضاد.

گەرچى شيعرەكە لە مەقۇلەى ئىخوانىاتدايە و شەخسى و بنەمالەيە، كە بۇ خزم و كەس و كار و دۆست و برادەرى نزيك بە شاعىر نىرراو. لە بارى مېژووئەو گەنگايەتى ئەوئە لە رېگەى ئەوئە دەزانريت سەيد تاهىرى كورپە گەورەى شاعىر كە ماوئەيەك پىشمەرگەى حزبى ديموكرات و لە باشوورى كوردستان دەژيا، لە كۆنگرەى دووھەمى حزبى ديموكراتىشدا (سالى ۱۳۴۳) وەك ئەندامى 'كومىتەى چاوەدپىرى بەرز' ھەلپزىرابوو، ماوئەيەك دواى سەرھەلدانى ناكۆكى و دووبەرەكىي نىوان دوو بالى حزب گەرايەو ئىران و لىرەدا دەردەكەويت كە لە سالى گوترانى شيعرەكەدا ئىتر لە رۆژھەلاتى كوردستان بوو و لە گوندى شىخ چۆپانى ملكى باوكى لە نزيك گوندى زەنبىل، ھاوسەرگىرى كىردووە.

شيعرەكە تەغىرى ئەستەمى تىدا نىيە. لە فەردى دووھەمدا رشتن واتاى پزاندى ھەيە و پزاندى رەنگى شتىك واتە ئامادەكارى بۇ ئەو شتە و لىرەدا بۇ پى و رەسمى 'ئەرووسى' كورپە گەورەى شاعىر، گەرچى چەشنە ئامازەيەكى بۇ كىردارى رىستنىش تىدا بەدى دەكرىت و دەتوانريت بە وشەى رىسى ناو مىسراعى دووھەمەو پەيوەندى

بدریت. وشەى 'رەنگ' ئالغەى پەيوەندىدەرى سەرەككەى لە ئىوان مىسراعى يەكەم و
 پەس و رەنگ گرتى مىسراعى دووھەم.
 قافىە تەنگى، جيا لە واتاى نزيكى كەم بوونى قافىە بۇ شاعىر لە شىعرەكەدا، ئىھامىشى
 تىندايە و واتا دوورەكەى برىتتىە لە سەخلەت بوونى ژيانى شاعىر (بە گشتى ئابوورى،
 بەلام دەكرى سىياسى يان كۆمەلايەتتشى بىت).
 مراد لە سەيقەل، پاك بوونەوہ لە ژەنگ و بى خەوش بوونى دلى شاعىرە و شاعىر
 دەلى بە ھاتنى توى مىوان، دلى ژەنگ لىدراوم سەيقەلى لىدەدرىت و پاك دەبىتتەوہ.
 ديارە 'صىقل' ى عەرەبى زاراوہىەكى عىرفانىشە و بەواتاى لابردنى رەنگى 'تعلق' بە
 دنيايە لە سۆفىانى سافىدا كە من سەيد كامىل بە نمونەيەكى ئەو سۆفىيانە دەزانم.
 بەحرى عەرۋوزى شىعرەكە،
 ھزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيل

شارى موحەبەت

باش خەستە و بېچارە و ئاوارە يە بابت
چاك شىتى قەد و زولفییە، پەتیارە يە بابت
ترساوہ لە پەشماری وە کوو زولفی درێژى
دايم²³² كە بە فكر و غەمى ئەو مارە يە بابت
نەردى دەگەلى كرد، لە ئەو ماچ و لەمىش پۆح
دۆراندى، ئەوا پۆحى چوو، بېچارە يە بابت
دايناوہ سەرى، پۆيوہ بۆ شارى موحەبەت²³³
چونكە بەخودا شوهرەيى ئەو شارە يە بابت

كانى بەن، ١٣٣١ ى ھەتاوى
(لەپەرە ١٠٣ ى چاپى ئەنيسى و ٧٧ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرەكە لە ھەردوو چاپدا وەك یەكە.
وێدەچیت ئاوات ئەم شیعەرى پوو لە منداڵێكى خۆى گوتییت لەبەر ئەوەى پەدیفى
ھەر چوار فەردەكە "...ئەبەبابت". بەلام كام منداڵ، پوون نییە و سەد بریا ئەنيسى و بە
تایبەت جەغفەر كە كۆرى شاعیرە، ئەوەى لە خۆیتەر پوون بكردا بەتەوہ.
پرسیار: كاتى شاعیر دەلى "چاك شىتى قەد و زولفییە، پەتیارە يە بابت" دیارە دەبى شىتى
قەد و زولفى كەسىك ییت و ئەو حالەتەى خۆى بۆ كەسىكى دیکە بگێریتەوہ؛ واتە
باسى ئەوینداریى خۆى دەكات لای كۆر یان كچىكى خۆى. ئەم مەتلۇكە يە
ھەلھێنانى ئەستەم نییە: پوو قسەى سەید كامیل لە یەك لە منداڵەكانى خۆیەتى و

²³² . دايم، چاپى ئەنيسى

²³³ مەحەبەت، چاپى ئەنيسى

دەردى ئەوينى خۇى بۇ ئەو دەگىرپتەو. من وای بۇ دەچم که بەرگوى قسه کان به که کورپه کانى بىت نه که کچه کانى.

پرسىارىكى دىکه ئەو ە شاعىر لای کورپ يان کچه کهى خۇى باسى ئەوينى کى دەکات؟ واتە شاعىر شىتى قەد وبالای کىنە و لە پەشمارى زولفى کى ترساو، ماچى لە کى خواستوو و پۇخى به کى دۆراندوو؟ ئەو که سە يىگومان کچ يان ژنىکه بەلام کى؟ گراوويه که يان يە که لە کچه کانى خۇى يان تەنانت هاوسەري که هاوسەرانى خۇى؟ بازانين لەو سىانە کاميان گونجاوترە:

ئەگەرى سېھەم واتە ئەو ەى لە شىعرە که دا باسى هاوسەريكى خۇى بکات لە راستى گەلىک بەدووورە لەبەر ئەو ەى شاعىرانى هاوتەمەن و هاويىرى ئاوات لە ناوچە که (هەژار، هېمن، هېندى، خالەمین، حەقىقى، نوورى و...) هېچکاميان کارى وایان نە کردوو و بە گوێرەى ئەخلاقیاتى نەرىتى عەشیرەتى، ئەو ە کارىكى پەسند نەبوو ئەویش لە شىخ و شىخزادە ە کى وە که سەید کامیل.

با لە ئەگەرە کانى دىکه بکۆلىنەو:

شىعرە که لە سالى ۱۳۳۱ ى هەتاويدا گوتراو که دەکاتە سالى ۱۹۵۲ و ۵۳ ى زايىتى و بە گوێرەى ژىنامەى شاعىر لە هەردوو چاپى دیوانە که دا، دەبى سەید کامیل لەو سالى ۴۹ سالان بوويت؛ که وابوو ئەگەرى يە که م لەو تەمەندا لاوازە و دوور دەبىرئى که وتبىتە داوى ئەوينى کچىکه وە.^{۲۳۴} گەرچى لە پىگەى ژىنامەى دیوانى چاپى جەغفەرەو دەزانين سەید کامیل چوار جار هاوسەريگى کردوو بەلام چوارەم که سىيان واتە 'خەجىجە خانم' ى لە سالى ۱۳۲۳ واتە ۸ سالىک پىش گوترانى ئەو شىعرە مارە کردوو.

بەم پىيە، ئەگەرى ئەویندارىش زۆر لاوازە و تەنانت ئەگەر شىتىکى و باشوایەت واهەبوو بۇ منداڵە کانى خۇى نەگىرپتەو! که وابوو، دەبى بیر لە ئەگەرى دووھەم بکړپتەو و ئەو ەى که شىعرە که هەر بۇ يە که لە منداڵە کانى خۇى گوترايىت. ئەم شىوازە پىداھە لگوتنى قەد و زولفەش لە لایەن شاعىرکەو بۇ کچىکى خۇى نااسايى نىيە و شاعىرىش وە که هەموو مرقۇشکى دىکه دەتوانى پەشمارى زولفى کچى خۇى بە

^{۲۳۴} . بەگشتى ئەوان عاشقى 'سېهەر' بوون و گراوويه کانيان مەجازى نەبىت هېچ نەبوون، يان ئەگەر بوون لە سەردەمى لاویتی و تازە پىگەيشتوویدا بوون و درەنگر لای کەم لە "ملاء" و لە ناو دەفتەر و دیوانیاندا باسیان لێو نەکردوون. شىعريکى مامۇستا هەژار ە ە ە که خۇى دەلى لە سەردەمى نەخۇشى و غەربا ەتى ولاتى سۆفەتدا بۇ مەسوومە خانمى هاوسەرى گوتوو بەلام بە 'نەسرین' ناوبردەى کردوو.

جوان بېښت و به ته‌مای ماچکردنیشی بیت. که‌وابوو، به حسابی ئەم رپس و‌گوریسه‌ی من، ده‌بج شیعره‌که بۆ یه‌ك له کچانی شاعیر گوتراښت، با‌بزانی کامیان: به‌گۆږه‌ی ژیننامه‌ی سه‌یدکامیل که له دیوانی چاپی جه‌غه‌ردایه، سه‌یدکامیل چوار کچی بووه: یه‌که‌میان زبیده خانم و چواره‌میان ئایشی خانمه. کچی دووه‌م و سێهه‌م دوانه بوون و ههر له ته‌مه‌نی دوو سێ سالاندا مردوون ناویشیان له ژیننامه‌که‌دا نه‌هاتوو. له سالی گوتراڻی شیعره‌که‌دا زبیده خانم ۲۰ سالان بووه و ۵ سال دوا‌ی شیعره‌که وه‌فاتی کردوو. ئایشی خانم له‌دایک‌بووی سالی ۱۳۱۵ یه و له ۱۳۳۱ دا ۱۶ سالان بووه. به‌داخه‌وه به‌بج یارمه‌تی بنه‌ماله‌ی شاعیر نازان‌ریت پرو‌ی شیعره‌که له زبیده‌خانمی ئەوده‌م ۲۰ سالانه یان ئایشی خانمی ۱۶ سالان که ههر‌دوکیان له ر‌وانگه‌ی منه‌وه گونجاون. بج ئەوه‌ی هۆکاریکم بۆی هه‌بیت هه‌ست ده‌که‌م واهه‌یه یه‌ك له کچه‌کانی شاعیر نه‌خۆش که‌وتبیت و ئەویش به‌و شیعره لا‌واندیبیت‌هوه.

که‌رچی به‌رچاوم له‌وبابه‌ته‌وه پرو‌ون نییه، به‌لام ئە‌گه‌ر بۆ‌چوونه‌کانم تا ئیستا راست بن، له "فه‌حوا"ی ئەو سێ چوار دێره‌ واهه‌ست ده‌که‌م که کچی شاعیر نه‌خۆش که‌وتبیت و ئەویش به‌و شیعره لا‌واندیبیت‌هوه یان له‌و سه‌رده‌مه‌دا می‌ردی کردبیت و ویستبیتی به‌میوانی بیت‌ه‌وه مالی با‌وان به‌لام سه‌یدکامیل له‌و ر‌ۆژ‌ه‌دا سه‌فه‌ری شاری کردبیت و ئەم شیعره‌ی بۆ به‌جی هیشتبیت. دیاره هه‌موو ئە‌وانه‌ حه‌دسیات و مه‌زنه‌ نه‌بن هیچ نین له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ده‌کریت شاعیر وه‌ك زۆر شاعیری دیکه عاشقی عیشقینکی مه‌جازی بیت و ئەو گراوییه ته‌نیا له‌ می‌شکی ئە‌ودا بیت و بوونی ده‌ره‌وه‌یی نه‌بیت!

ئیستا بزانیڻ شاری مو‌حه‌به‌ت که شاعیری ده‌چیت کویه؟ به‌گۆږه‌ی جو‌غرافیای نا‌وچه‌که، ده‌بج شاری سه‌قزیان بۆ‌کان بیت. کانی به‌ن گون‌دیک‌کی سه‌قه‌ره و به‌ ئە‌گه‌ری زیاتر ده‌بج شاری مو‌حه‌به‌ته‌ی شاعیریش ههر سه‌قزی بیت به‌لام شوهره‌ بوون و ناو به‌ده‌ره‌وه‌بوونی شاعیر زیاتر له‌ بۆ‌کان بووه و به‌م بێه، دوور نییه شاری جیی ئاماژه‌ی ئاوات بۆ‌کانیش بیت.

شیعره‌که وشه‌یه‌کی نامۆی تیدا نییه.

په‌تیاره: په‌ته‌ری، گه‌للای (هه‌نبانه‌ بۆ‌رینه)؛ مخلوق اهریمنی، دیو، زشت (فره‌نگ فارسی معین)؛ شاعیر ئەو سیفه‌ته‌ی به‌خۆی داوه و ده‌بج واتای شیت و بج سه‌روپیتی لی‌وه‌رگرتبیت.

"دایناوه سه‌ری"، که سه‌ره‌تای فه‌ردی چواره‌مه، ده‌بی له درێژه‌ی فه‌ردی سی‌هه‌مدا
بخوێترێته‌وه.

به‌ح‌ری عه‌رووزی شیعه‌که:
ه‌زج م‌ث‌من اخ‌رب مک‌ف‌وف مح‌ذ‌وف: م‌فع‌ول م‌فاعیل م‌فاعیل ف‌ع‌ولن.

وہ کوو فہرہاد

به وتاری وه کوو قهند، تووتیی شه ککه رشکه نم
به چپه ی خوښ و ورنګ، بولبولی باغ و چه مهنم
بی موحابانه و پهروا^{۳۵} ده گه پریم و ده گریم
شهمی هه ر کورم و پهروانه یی هه ر نه نجومه نم
گه نجی ته بعم که له نیو کونجی دلا دیوه ته وه
هه مه سه رمایه، شوکور خاوه نی به یتولحه زه نم
له ژیان گه ر نییه به ند دهستی شکاوم، چاوم
چاوه پتی خویندنی یاسین و برینی که فهنم
وه کوو فہرہادی به با چوو هه موو رنج و کارم
بیستوونی خه می دل هه ر به موژان هه لده قه نم
سه ری خوی ناوه "ئیمامی" وه کوو مه جنوونی هه ژار
هه ر ده لئی شیتیم و ئاوبرده یی دار و ده وه نم

کانی بهن، ۱۳۳۱ ی هه تاوی
(لاپه ره ۷۵ ی چاپی نه نیسی و ۱۱۳ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له چاپی نه نیسیدا 'ئاوبرده ی ده وه ن' ه و هه ردوو عینوان له ناوه روکی
غزه له که وه ر گیراون.

غزه لیککی رازاوه و جوانه. ئاوات له سی فہردی یه که می شیعره که، وه ک گه لیک
شاعیری دیکه ش که نه و کاره یان کردوه، به خویدا هه لده لیت. حافزی شیرازی له
شیعریکدا ده لئی: "شکرشکن شونده هه طوطیان هند/ زین قند پارسی که به بنگاله میروند" نه و

^{۳۵} چاپی نه نیسی: بی موحابانه وه و پهروا (دهین هه لہی تاپ بیت).

قەندى پارىسىيە شىعرەكانى خۇيەتى كە گەشتوونەتە ئەوپەرى ئىران و لەوسەرى
ھىندستان خوڭدووياننەوہ. ئاواتىش لەو سى فەردەدا خۇى بە خاوەنى وتارى وەكوو
قەند، خۇش چە و دەنگ، بولبولى باغ و چەمەن، شەمى ھەموو كۆر و پەروانەى
ھەموو ئەنجومەنىك و خاوەن سەرمايەى مرخى شاعىرى ناودەبات.

بەلام لە سى فەردى كۆتايى غەزەلەكەدا دەگەپتەوہ سەر حوللەى مەرەسى و
باسەكەى جارى جاران، واتە ئەوہى وا لە زوربەى شىعرەكانىدا دەخوڭتەنەوہ: بى
ھىوايى و چاوەپى بوونى مردن و بابەتى لەو چەشنە. ئەوہ راگەياندنەكانى خۇين:
دەستم لە ژيان بەند نىيە، چاوم چاوەپى خوڭتەنى ياسين و بىرىنى كفنە، ھەموو رەنجم
بەبا چووە، كىوى بىستوونى دلم بە برژۆلى چاوەلدەكەنم، وەك مەجنون سەرى
خۇم ناوہتەوہ و دەلىم شىتم و ئاوبردەى دارودەوہنانم!

شەككەرشكەن: زاراوہىەكى فارسىيە. كەسىك كە لە قسەكردندا شەكر دەشكىتت;
كەسىكى قسە پاراو و زاراوہ خۇش.

چە: قسەكردن بە ئەسپايى.

ورنگ: گۆرانى گوتن بە ئەسپايى، كوردى ناوچەكە دەلىن ورىنگە ورىنگ.

بى موحابانە: بەبى پەروايى، بوڭرانە. لە بارى پڭرمانەوہ، بى موحابا سىفەتە و بى
موحابانە قەيد.

بى موحابانە و پەروا: بى موحابانە و بى پەروا.

دەگەپىم و دەگرىم: جىناسى ناتەواويان پى دروست كراوہ.

شەمى ھەر كۆرپم: 'ھەر' فارسىيە و بە واتاى 'ھەموو'يە. ھەموو كۆرپك، ھەموو
ئەنجومەنىك.

كونج: گۆشە و كەنار، قوڭرەن. لە شىعرەكەدا ئامازەيەكى بۆ كەلاوہ و وڭرانەش تىدايە.
گەنجى تەبەم...: شاعىر دلى خۇى بە پەنا وپەسىو شوبھاندووە لەبەر ئەوہى لە ئەدەبى
گەلانى ناوچەكەدا گەنج لە وڭرانەدا دەدۆزىتەوہ.

ھەمە سەرمايە: مەنزوروى ئەب و مرخى شاعىرىيە كە ھەيەتى.

خاوەنى بەيتولحەزەنم: بيت الحزان يان بيت الحزن ئامازەيە بە مالى يەعقوب
پىغەمبەرى بەنى ئىسرائىل كە بە گوڭرەى رىوايەت، لە چاوەپوانىي يۇسفى كورپدا
كوڭر بوو و مالى لى بوو بە ھىلانەى خەم و خەفەت. بە مالى عاشقانى چاوەپوانىش
دەگوڭرتت. شاعىر لىرەدا دلى خۇى وەك مالى خەم دەناسىتت.

له ژيان گهر نښه....: نه گهر دهستی شکاوم له ژيان بهند نښه، خو چاوم چاوه پړي خويندنې ياسين هه يه. واته ژيانم گهر نه بڼ، مردن بڼ منته! سهارهت به وشه ي "چاوم" پروونکردنه ويه ك پتويسته. له چاپي جهغهردا نيشانه يه كي سهرسوورپمانې بۇ دانراوه: چاوم! كه به گوږه ي كاك جهغهرد، شاعير لهو شوته دا پرووي كردوته خويتهر و وهك 'معترضه' يهك، گوتوويه تي چاوه كه م! نه گهر دهستم له ژيان كورته، خو لاي كه م ده توانم چاوه پړي مردن و ياسين خويندن بڼ. به لام من نه وم پي له شوي خويدا نښه و نازانم شه ونم به و ته مه نه كورته ي خويوه كه چهند سعاتيك زياتر نښه، بوچي خه مي ته مه ني ۷۰ و ۸۰ ساله ي مرؤفك ده خوات!

به بوچووني من، وهك له چاپي نه نيسيدها ههر بهو شيويه هاتووه، پتويستك بهو نيشانه ي سهرسوورپمانه نښه و چاوم له راستيدا به شيكه له دريژه ي قسه كانې شاعير كه ده لي چاوم چاوه پړي ياسين خويندنه.

دياره لي ره دا نه و پرسیاره سهر هه لده دات كه نه گهر وا بو مه سه له كه بچين، نه ودهم "بريني كه فنه م" چون واتا ده كه ي نه وه. به حيسابي چاپي جهغهرد، شاعير ده لي چاوه پرواني خويندنې ياسين و بريني كه فنه م، كه رسته يه كي ئاسايي و بڼ گري و گوله. به لام له بوچونه كه ي مندا مه سه له ده گوږيت. به حيسابي من ده بڼ شيعة كه ئاوا بخويته نه وه: چاوم چاوه پړي خويندنې ياسين و بريني كه فنه م بوم. دياره نه و شيوازه خويته نه وه يه شيعة كه ده تواني هه نديك كه س رازي نه كات. به لام من نه ويانم له وي چاپي جهغهرد پي باشته باوه كوو بڼ عه ييش نه بيت!

فه رها دي، موزان، هه لده قه نم: نه وانه بن له هجه ي مه هابادين. شاعير هه نديك جار كه لك له و بن له هجه يه وده گري ت- به هه مان شيوه، له بن له هجه ي سه قزيش. سه ري خوي ناوه: واته سه ري خوي ناوه ته وه. سه ري داخستووه و ده پروات و ده لي شيتم.

ئاوبرده ي داروده وه نم: نه و گياو گژه م وا ئاوبردوومي و به داروده وه ني ليواري پرووباره كه وه گيرساومه ته وه.

به حري عهروزي شيعة كه،

رمل مثن مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن

دافىعى ئەلەم

ئەتۋى حەكىمى ھەموو دەرد و دافىعى ئەلەمى
ئەتۋى كە شافىعى خاۋەن گوناھى زۆر و كەمى
ئەتۋى كە رەحمەتە كەي گرتى دار و بەردى ولات^{۲۳۶}
وہ خېردە كەي بە سەخا و بەزل سفرە كەي حەتەمى
وجوودى تۆ بووہ زىبى گول و دللى بولبول
بە بۆنى تۆوہ گەشت، بوو بە نۆكەر و خەدەمى
وہنە وشە گەردنى خۆى كرد بلىد لە راست زوو
نەسىمى سوبح سەرى كرد نەوى و دای قەسەمى
كە تا وجوودى ھەيە سەرنخون و مل كەچ بى
سياهپەردە بى دايم، ھەتاكوو دى عەدەمى
كە سويسنىش وەزمان ھات بلى منىش جوانم
سەبا بە ئەمرى جەنابت شەپكى دا لە دەمى
تەماشە نىرگسى خۆشبەخت چۆنى تەرتىب دا^{۲۳۷}
لە لايىن حوققە و كاغەز، لە لايە كىش قەلەمى^{۲۳۸}
لەبەر ئەوہ كە بنووسى لە مەدحى تۆ دەفتەر
بىتتە زىبى چەمەن، خۆش بى ھاتنى قەدەمى

گەردىگىلان، ۱۳۳۱ ھەتاۋى

(لاپەرە ۶ و ۷ ى چاپى ئەنىسى و ۲۴۳ ى چاپى جەغفەر)

^{۲۳۶} چاپى ئەنىسى: رەحمەتە كەت

^{۲۳۷} چاپى ئەنىسى: تەماشە

^{۲۳۸} چاپى ئەنىسى و جەغفەر: حوققە وو كاغەز

۲۸۸ / شىعەرى سالانى ۱۳۳۰ تا ۱۳۳۳

عينوانى شيعره كه له چاپى ئەنيسيدا "ستايشى پىغەمبەر".
ناوەرۆكى غەزەلە كەش ھەر پىداھەلگوتنى پىغەمبەرى ئىسلامە. زۆرىك لە موسولمانان و
بە شىۋەيەكى زىدەتر، ئەھلى تەرىقەت، ھەروەھا شاعيران و نووسەرانى شوپىن ھەلگىرى
ئەوان، ھەموو كائىنات و بوونەوەرەن لە ئەزەلەو تا ئەبەد وەك نىشانەيەك دەبين و
دەناسىپن كە خودا لە خۆشەويستى پىغەمبەرى ئىسلام خولقاندوونى و ئەو بۆچوونەيان
پشت ئەستوورە بە ھەدىسكى قودسى كە لە زمان خوداوە دەلئ: "لولاك لما خلقت
الافلاك"، ئەگەر لەبەر خاترى تۆ نەبوايە ئەفلاك نەدەخولقاند.

لە ماوھى چاردە سەدەى تەمەنى ئايىنى ئىسلامدا ھەزاران رىوايەتى ھاوچەشن لە سەر
بنەماى ئەو ھەدىسە گوتراوە و نووسراوە و خوتراوەتەو و بە ھەمان ھىساب، واھەيە
مليۇن پارچە شيعر بە زمانە جياجياكانى ئۆمەتى ئىسلام ھۆنراوەتەو، كە ئەم شيعەرى
ئاوات يەك لە نمونە كانيەتى.

بە گوێرەى شاعير لەم شيعەردا، پىغەمبەرى ئىسلام 'حەكىمى ھەموو دەرد' و
'دوورخەرەوھى خەم' و 'شفاەتكارى گوناھكاران' و... ھەموو ئەو سىفەتە چاكانەى
دیکەيە كە لە شيعرە كەدا ھاتوون.

پىشتىرش گوتوومە، ئاوات وەك زۆرىك لەو شاعيرە كوردانەى وا شيعرى بە كىش و
سەروايان گوتووە (ئەگەر بتوانىن پىيان بلىن شاعيرانى كلاسكى كوردى)، سلى لەو
نەكردۆتەو وشە و تەعبىرى فارسى يان ەرەبى بەھىتەر ناو شيعرى خۆيەو. ئەوھش
تايەتەنديەكى شيعرى ئاواتە و لە بەراورد كردن لەگەل شاعيرانى قوتابخانەى سەيف
لە موكرىاندا، ھەندىك تايەخۆى ئەو. ھەزار و ھىمىن و ھىدى و حەقىقى و خالەمىن
و نوورى زياتر لە ئاوات ھۆگرى زمانى پەسەنى كوردى بوون و كەمتر لەو، وشەى
فارسى و ەرەبىيان خستۆتە ناو شيعرى خۆيانەو.

ھۆكارىكى پەوانى و بى گرى و گۆلى شيعرى ئاواتىش دەبى ئەوە يىت، كە بايەخى
زياترى بە بىر و بۆچوون داوھ تا قالبى زمانى، و من لە خويەندەوھى شيعرەكانيدا ھىچ
ھەستىكەم بەو نەكردووە گۆشارى خستىتە سەر خۆى بۆ ئەوھى وشەى پەسەن و
زاراوەى گۆندنىشان يان وشە و تەعبىرى زاراوەكانى دىكەى كوردى بەھىتە ناو
شيعرەكانيەو. بە كورتى، ئاوات سىاسى بوو بەلام بە شيعرەكانى سىاسەتى نەفرۆشتوو
بە خوتەر، بەلكوو لەم بارەيەو لەسەر تۆرم و پەوتى زمانى شيعر و ئەدەبى باوى ئەو
سەردەمە پۆشتوو كە سەيف و قانع و موفتى پىنجوينى و مەلامارفى كۆكەيى و فايق

بیکەس و میسباح چەند نمونە بوون و دەیان نمونە دیکەشیان لە باشوور و باکووری کوردستان هەبوو.

ئەلەم: دەرەداری؛ عەرەبیە و کۆیەکی دەبیتە ئالام.

رەحمەت: میهرەبانی کردن و لیبوردویی؛ عەرەبیە. چاپی ئەنێسی بە شیوەی 'رەحمەتە کەت' تۆماری کردوو. لە کۆتاییدا هەردوو شیوە یەک واتایان هەیە یەکیان وەك دووهم کەسی پێژمانی و ئەوێتر وەك سێهەم کەس بەیانی کردوو. تۆ ئەو کەسە ی کە رەحمەتی ئەو (واتە تۆ!) داروبەردی ولانی گرتۆتەو.

سەخا: بەخشنەبی، دەهەندەبی؛ عەرەبیە.

بەزل: بەخشینەو؛ عەرەبیە

حەتەم: بە کوردیکراوی ناوی حاتەمی تایی، کەسایەتی ئەفسانەیی / میژوویی عەرەبە کە بە دلئاوایی ناوی دەرکردوو و زۆر جار لە شیعری ئاواتدا بە نمونە هینراوەتەو. زێب: پازاوەیی و جوانی؛ فارسیە. بوونی تۆ بوو هۆی جوان بوونی گۆل و گۆلێش بۆنی تۆی لێو دەهات، لە ئەنجامدا بۆلبولێش هەر لەبەر ئەو جوانییە و ئەو بۆنە خۆشە گۆل، کە لە راستیدا بۆنی تۆ بوو نەك هی گۆلە کە خۆی، بوو بە ئەوینداری. واتە بۆلبول لە ئەسڵدا ئەوینداری تۆیە نەك گۆلە کە.

خەدەم: کۆی خادم، خزمەتکار. بە گوێرە دارپژانی رستە شیعەرە کە، دەبواوە سیغە فەردی وشە واتە ('خادم') لەو شوێنەدا بەهاتبایە بەلام شاعیر بە هۆی سەروا و کێشی شیعەرە کەو سیغە کۆی لەجیاتیان هیناوە.

وێنەوشە: فەردی چوارەم و پێنجەمی غەزەلە کە لە پەڕەندە یە کتردان. وێنەوشە چەشنە گۆلێکە رەنگی بنەوشی هەیه بەلام وێنەوشە سێی یان سێی و بنەوش یان سێی رەنگیش هەیه (فرهنگ معین). گۆلی وێنەوشە ڕووی لە زەویە و بەم بۆنەیهو لە شیعری شاعیراندا مەژووی شەرمیون یان شەرمەزار بە وێنەوشە شوبهتێراوە. واتای سەرچەمی دوو فەردە کە ئەوێ: وێنەوشە گەردنی خۆی راست ڕاگرت بەلام بای نەسیمی بەیانی سەری پێ شۆڕ کرد و سوێندی دا هەتا ئەو دەمە ی هەیه و ماوێ سەرنخوون و ملکەچ بیت و تا دەمریت لە پەردەیه کی رەش بئالیت. بۆچی؟ لەبەر ئەوێ لە بەرانبەر پیغەمبەری ئیسلامدا نەکی جوانم!

سیاه پەردە: پەردە رەش، تەریکیکی فارسیە. من وای بۆ دەچم نیاز لە سیاھپەردە بوون مانەو لە ژێر پەردەیه کی رەشدا بیت و ئەو بەگەرپتەو سەر حالەتی پەردەپۆشی

كە بە داخەۋە لە ئەدەبى كۆنى ناۋچەكەدا سىفەتلىك بوۋە بۇ ژنان. بۇ نمونە، بەژنان
گوتراۋە پەردەنشىن. سىيە پەردەبى بە واتاى پەردەى رەشى بەسەرەۋە بىت و لە
خەجالەتسىان خۇى بشارىتەۋە.

سۈيسن: يان سۈيسنە، چەشنە گۈلىكە زۆر بۇنخۇش (ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەژار).
چەشنىك گلايۇلە، پىنج گۈلى ھەيە كە يەك يەك دەكرىتەۋە و بە ھۇى ئەۋ دەم
كردنەۋە زۆرانەۋە بە خاۋەن زمان ناۋى دەرکردوۋە.

شەپ لە دەم دان: دەم پىچ بەستن، مۆلەت نەدان بۇ قسە كردن و خۇ نواندن. تەعبىرى
ھاۋشۈۋە لە شىعرى شاعىرانى دىكەشماندا ھاتوۋە. نالى دەلى:

"لافى دەمى تۇر غونچە لە دەميا بوو، بە عەمدا

با خوشتى برى، خستى، كە مستىكى لە دەم دا"

نيرگس: چەشنە گۈلىكە. بە شۈۋەى نيرگز و نەرگزىش گوتراۋە. "گۈلىكى سۈي
ناۋزەردى زۆر بۇن خۇشە، بنكى ھەيە و لە سەرەبەھاردا دەروى" (ھەنبانە بۆرىنەى
مامۇستا ھەژار). لە ئەدەبى كۆنى ناۋچەكەدا نيرگز قەلەم بەدەست و نووسەرى ناۋ
گولانە؛ چاۋى خومار و نيۋە خەۋتوۋى دلدارىش بە گۈلى نيرگس شوبھىتراۋە.

خۇققە: دەۋات، جەۋھەردان، زەرف.

تەرتىب دان: پىك خستى. بە بۇچوۋنى من ئامازەيە بە بەرزىى بالاي گۈلى نيرگز و
بىچمى گۈلەكە و پەپەى گۈلەكانى. بەرزىى ئەۋ بەشەى نيرگز كە لە كۇتايىدا
گۈلەكەى دەرەكەۋىت، لىرەدا بە قەلەم و شىكل و شىۋازى گۈلەكە و قوۋل بوۋنى
ۋەك كاسەى بە دەۋات و لاپەپەكانى بە كاغەز شوبھىتراۋن. ھەموۋ ئەۋ تەرتىباتە بۇ
ئەۋەى بە قەۋلى شاعىر، نەعت و ستايشى پىغەمبەرى ئىسلام بنووسن.

خۇققە و كاغەز: لە ھەردوۋ چاپى ئەنسى و جەغفەردا ۋاۋى عەتفى نىۋان دوۋ وشەكە
بە دوۋ ۋاۋ نووسراۋە. من ئەۋەم پىچ بە زىيادى بوۋ لەبەر ئەۋەى ھەركەس بىيەۋىت ئەۋ
مىسراۋە لە سەر ئەۋ كىش و ھەۋايە بخوئىتتەۋە ۋاۋەكە درىژ دەكاتەۋە و ئىتر
پىۋىستىيەك بە نووسىنى دوۋ ۋاۋ و سەر لە خوئەر شىۋاندىن ناكات. لە نووسىندا دەبى
ھەۋل بىدرىت تا ئەۋ شۈيەى گونجاۋە، بارى زىيادى نەخرىتە سەر شانى وشە و رستە و
ئەۋەندەى بىكرىت بە ساكارىى بنووسرىت.

لەبەر ئەۋە... ئەم فەردە درىژەى فەردى پىش خۋىەتى و ئامازە بە نيرگز و قەلەمەكەى
دەكات. لىرەدا ئاۋات دەلى نيرگس كە خۇشەختە بەۋەى بنووس ھەلبىگرىت و

مەدھى تۆلە دەفتەرى پەرەكانىدا بنووسى ئەى يىغەمبەر و بەووش بىتتە ھۆى رازاۋەىى
چىمەن و باغ؛ جا منىش بەو بۆنەىەو بەخىرھاتنى دەكەم.
بەحرى عەرۋوزى شىعرەكە،
مىجتىش مىن مەخۇب مەخۇف: مفاعىل فەلاتن مفاعىل فەلن

زستانی شیخ چۆيان

زمههريړيك بوو به نيو زستان و هات و راپرا^{۲۳۹}
عالمېكى برد له گهډ خوى تا چووه چالى فهنا
كرده وهى سه گ تې رپاوى: بۆگه نى لاشه ى ولاخ^{۲۴۰}
شوین و ئاسارى گلاوى: هيچ له مالې دا نه ما
خيگه هه لچوپړا له چهورى، ئارد له كهندوو بۆته تۆز
ماست و دۆ، كه شك و پهنير تۆزئ نه مابوو بۆ دهوا
قووتى دا زستان هه چى بوو قووتى حەيوان و به شهرا
كا له كادين بوو قوتار و گيا له قوريه و گيشه دا
جهرگ و دل رهش بوو له تاو بى سووختى و دار و په ژى
بوو سې چاومان له حه سره تام و بۆنى قهند و چا
خشخشي گرت كهډ له سهرمان، مرد له برسان بزن و كار
لاره شه گه ييه ولاغ و گوپره پهي گرت جوانه گا
كه ر له سهرمانا هه ليكيشاوه گوپى و هاته دهر
چوو ده گهډ گوى كورتى نه حمه ق كهوت و ليك بوونه برا

^{۲۳۹} . زمههريړ به واتاى سهرماى سهخته به لام ئه فسانه به كيشى له سهر دروست كراوه كه ده گورتيت شويتيك
بيت وهك جهه نه م بۆ گونا هكاران به لام سارد، نهك گهرم.

^{۲۴۰} . چاپى جهه فخر: كرده وه و پاشماوه كه ى ئه و....؛ چاپى ئه نيسى: كرده وهى سه گ تېرپاوى،
لام وايه شيعره كه له بنه مادا هه ر ئه وه بوويت كه ئه نيسى تومارى كرده وه و منيش ليره دا په چاوى كارى
ئوم كرد. به بۆچوونى من شاعير خوى دواى چاپ بوونى ديوانى چاپى ئه نيسى وشه ى هه ندېك 'فه يېح' ى
"سه گ تېرپاوى" ى بى باش نه بووه و كرده ويه تې به 'پاشماوه كه ى ئه و' يان خود كاك جهه فخر ئه و ته عېره ى
بۆ شيعرى ئاوات بى سووك بووه و ويستوويه تى يېگورېت. من ئه و كارهم بى باش نه بوو و له سهر ريچكه ى
ئه نيسى رويشتم. هۆكاره كه شم ئه وه به شاعير له و زستانه سهخت و سه خله ته كه ئه و هه موو به لايه ى به سهر
خه لك هيناوه گه ليك دلگير و ناره حهت بووه و ئه و ناره حه تيه ى به و قسه و جيتوه دهرپه يوه ئه وهش بۆ
شاعيريكى هه ستيار ئاسايه و عه يب نيه.

هاته دەر لاشەى مەر و مال، بن ژومار و بن حيساب
 سه گك له خوڤشى خوڤشيا، پښك كهوتنه خوڤشى و سه ما
 گوڤشتيان نه خورا له بهر لاوازى و ئه سپى و گه نه
 پښشتيان نه كرا به وهسله، دهستى ويكهوت و درپا
 'لاله شوان' لال بوو له كيو و 'كاكه ريم' كويز بوو له مال
 ئه و له تهن دوور بوته تاجو، ئه و له كهژ هاوار ئه كا!
 هات به هار، ئه ماما له پشت بارانه بو چيمه كه په نك؟
 يا له پاش مردن چ سوودىكى ههيه ئاوى به قا!
 هات به هار، ئه ماما به هارى هينده پر سهير و سه فا،
 نه به قهت، نه يديوه كهس له م ده وره دا، نه شبيسترا

شىخ چۆيان، ۱۳۳۲ ى ههتاوى
 (لاپهه ۱۵۴ و ۱۵۵ ى چاپى نه نيسى و ۶۴ و ۶۵ ى چاپى جه عفره)

عينوانى شيعره كه له چاپى ئه نيسيدا "زستان" ه و له بهشى چامه كان (قه سيدة كان) دا
 ها تووه.

قه ديميه كان گوته نى، 'شتابيه' يه كى به هيز و پروونكه ره وهى سه ختى و سه رماوسو لى
 زستانى سالى ۱۳۳۲ ى ههتاوى (۱۹۵۳ ى زايىنى) يه. سه رچاوه كان كوكن له سه ر
 سارد و سولى ئه و زستانه له ناوچهى موكرىان. له هاويناى هه مان سالد خه لكى شارى
 بوكان و گونده كانى لاي رۆژه لات و باكوورى شار كه دژ به ئاغاوتى شار و دى
 راپه رين كه دواتر به هوى كو ديتاى ۲۸ ى گه لاويژه وه راپه رينه كه يان هه ره سى هينا. له
 ئه نجامدا ژماره يه كى زورى خه لك له ناو شارى بوكان و گونده كانى ده ور به ر، له سه ر
 مال و حالان ده ركران يان له ترسى تو له ي ئاغاكان هه لاتن و ته نيا هه نديك كه سى
 وهك نه مران خانمه خانمه ي هاوسه رى دوكتور په حيمى سه يفى قازى و برايم خانى
 سه لاح دالده يان دان بچن له ملكى ئه واندا بحاوته وه و له و زستانه رهش و به دفه ره
 گيان ده ربه رن. له و زستانه دا سه خه تى ژيانى سياسى و كومه لايه تى خه لك به ده ست
 ئاغاوتى ناوچه كه و رژيمى شاوه، له سه رما و سو لى سروشت زياتر بوو.

سالى گوترانى شيعره كه، ههروه ها ساليكى پر پروداوى سياسى بووه له ئيرانيش، كه به كوديتاي ۲۸ ى گهلاويترى ۱۳۳۲ و گه پانه وهى شاي ههلاتوو بۆ ئيران و ههرهسى حكومته تى ميللى دوكتور محهممه د موسه دديق له ناوه پاستى هاوينا ديارى ده كريت. راست ييست سال پيش ئه و زستانهش واته له زستانى سهختى سالى ۱۳۱۲ ى ههتاويدا، مۆته كهى سه رما كه وه ته سه ر ژيانى خه لك و بى بژيو بى سه خله تى كردن و بووه هۆى گوترانى شيعريكى به رزى نهمر سه يفولقوزاتى قازى. فيرگه ى شيعريى سه يف چهنه قوتايى گه و ره ى په روه رده كرد كه يه كيان ئاوات بوو. دوور نيه شيعره كه ى سه يف هه وىتى گوترانى ئهم شيعرهش بوويت باوه كوو كيش و سه روا و به حرى عهرووزيان ويچووى يه كتر نين، به لام فه زاي شيعره كه و شه رحى سه رما و سوئل و كارتيكه ريه كانى له سه ر خه لك و ژيانى ئابووريان زور هاوشيوه ى يه كتره و له وانه، باسى له ر ولاوازيى مه ر و مالات و بالنده و نه مانى پيخۆر له مالان و... شتى ديكهش. ئه وه سى نمونه ى ئه و ويچوويانه:

سه يف:

"زستانى ئه و سال دياره پينچ مانگه

مه ر و كا و گيا و جۆ، بر له دانگه...

قيمه تى كايه وهك كاره بايه

بوو به قووتى رۆح ويتجه ى سه حرايه..."

ئاوات:

"قووتى دا زستان هه چى بوو، قووتى حه يوان و به شه ر

كا له كادين بوو قوتار و گيا له قوريه و گيشه دا"

سه يف:

"لۆك چه مبه ره ى بوو، ماين مشمشه

گا گوئ په پى گرت، گامپش خشخشه"

ئاوات:

"خشخشه ى گرت كه ل له سه رمان..."

مرد له برسان بزن و كار

لاره شه گه يه ولاغ و گوپه پى گرت جوانه گا"

سه يف:

"هينده لاوازن مه ر ومالاتيان

قوربانى ناكري، نادري زه كاتيان"

ئاوات:

"گۆشتيان نەخورا لەبەر لاوازی و ئەسپەج و گەنە

پىستيان نەكرا بە وەسلە، دەستى وىكەوت و در!!"

شىكرەنەوہى ھەندىك وشە و تەعبىرى ناو شىعرەكە: ٢٤١

گوندى بچووکی شىخ چۆپان تا رادەيەك دوور بوو لە زەنبىل و و تورجان و گەردىگلان كە بە ملکی ھى ئاوات و بنەمالەكەى بوون و شاعىرەكەمان بۆ ماوہيەك لەوئ ژياوہ. ئەو دوورىيە لە ئەندامانى بنەمالە و دۆست و برادەرانى بۆتە ھەويى چەند شىعرى پڕ لە نۆستالژى و نارەزامەندىي لە بارودۆخ، ئەنجامەكەشى بوو ھۆى ئەوہى گوندەكە بفرۆشیت و بگەرپتەوہ گەردىگلانەكەى جارن. بڕوانە ژىنامەى شاعىر لە دەسپىكى ھەردوو ديوانى چاپكراودا.

بە ئىو زستان، واتە ئەو ھەل و مەرچە ئەستەمە ھەر ناوى زستان بوو دەنا لە راستىدا زمەھريرىكى ئەفسانەيى بوو. گوايە تەنيا يەك جار ناوى زمەھرير لە قورئاندا ھاتوہ ئەويش بە واتاى سەرما، دروستكرانى ئەفسانەى جەھەننەمى سارد دەبى كارى مەلا و تەفسىرنووسان ييت!

عالمەمىكى برد لەگەڵ خۆى، واتە خەلكىكى زۆر لەو سەرمایەدا مردن.

كردەوہى سەگ تىرپاوى، كردەوہى چەپەلى كوشتنى ولاخ [لو پاتال] بوو لە برسان و لەبەر بى تفاقى. شاعىر زستانى ساردى ئەو سالەى بە بكورزى مەر و مالات داناوہ و كردەوہ خراپەكەى ھەمان ئەو كوشتنەيە، شاعىر لە مىسراعى دووھەمى ھەمان فەرددا باس لە پاشماوہ واتە شوپن و ئاسارى زستان دەكات ئىتر دووپات كردەوہى يەك كردەوہ لە فەردىكى شىعدا جوان نىيە و لە شاعىرى چاك ناكالىتەوہ. كەوابوو، من تەعبىرى 'سەگ تىرپاوى' بە رەسەن دەزانم و ھەر بۆيەش دەقى ئەنىسىم ھەلژاردووہ. ئەو راستىيەشمان لەبىرنەچیت كە شاعىر لە كاتى چاپى ديوانەكەى چاپى ئەنىسى، لە ژياندا بووہ و توانىويەتى دواتر بە پىي خواستى خۆى، گۆران لە شىعرەكەدا پىك بەيئىت.

ھىچ لە مالىدا نەما، واتە خواردەمەنى لە مالى كەسدا نەما.

خىگە، پىستەيەك كە رۆنى تىكرابىت.

كەندوو، دەفرى گەورەى گللىنى دەخل و ئارد

دەوا، دەرمان

٢٤١. بە يارمەتى وەرگرتن لە فەرھەنگى خال و ھەنبانە بۆرىنەى ھەژار

تۆزى نەمابوو بۇ دەوا، تەوسى تىدايە؛ مەتەلىكى كوردىيە واتە تۆزقالىكىشى نەمابوو كە
تەنەت بەشى ئەوۈ بىكات وەك دەرمان بخورىت يان وەك ھەتوان لەسەر زام دابىرىت!
قووتى يەكەم، كىردارە و كوردىيە بە واتاى خواردن و قووتدان؛ قووتى دووھەم، ناوہ
و عەرەبىيە و واتاى بڑىوى ھەيە.

قۇرىيە، باقە گىيائ لەسەر يەك دانراو.

سووخ، سووتەمەنى

رەزى، زوخال

تام و بۇنى قەند و چا، سەنەتتى لەففونەشرى تىدا بەكار ھىتراوہ: تام بۇ قەند و بۇن بۇ
چا.

خىشخە و لاړەشە و گوئ پەپە، سى نەخۇشى ئازەلن.

جوانەگا، گاي سى بەھارە، بەرجووت.

گوئ كورتى ئەحمەق، نەمزانى چىيە! كىلىلى واتا كىردنەوہى فەردەكەش ھەر ئەو
تەركىيەيە. يەكگرتتى گوئدرىژ و گوئ كورت و سەنەتتى تضادى نىو ئەو دوانە،
كاتى دەزانىرت كە بزانىن گوئ كورت چىيە. من خۇم بىرم بۇ ئازەلىكى وەك مەپ و
بىز دەچوو، بەلام بۇ دىنبايى، لە رىگاي برادەرىكى خۇشەويستەوہ ھەولمدا بۇچوونى
كەسانى نىزىك بە شاعىر بىرىسم. كەسايەتتەكى بەرپىزى بىنەمالەى ئاغا سەيد كامىل لە
وہلامى ئەو برادەرە خۇشەويستەدا نووسىيووى: "[ئاوات] گوئ كورتى ئەحمەق ھەر بە
ئىنسانى ئاتىگە يىشتوو و ناحالى دەلى و مەبەستى دىكەى نەبووہ، ھىچ ئازەلىكىش
بەونىوہ، نىيە." سىياسى زۇرى ھەردوو ئەو بەرپىزانە دەكەم و ھىوادارم زەحمەتى ئەوان
توانىيتى گرىي ئەو دىپرە شىعرە بىكاتەوہ.

ھاتەدەر...، واتە ئەوہەندە مەپ و مالات مردن و لاشەيان لەمال ھىترايە دەر و فېئىدرا، كە
سەگى لاشەخۇر لىي بوو بە خۇشى و ھەلپەركى!

ئەسپى و گەنە دوو ھەشەرەن كە لە مرۇف و ئازەل دەدەن و دەچنە ژىر پىستەوہ.

وہسلە، پىنە

دەستى وىكەوت و درپا، لەبەر لاوازىي ئازەلەكە، پىستىشى ھىزى نەمابوو و بەرگەى
ئەوہى نەدەگرت تەنەت دەستى لىدەى!

لاله شوان و کاکه ریم، ده بی دوو که سی خه لکی گونده که و دوور نیه شوانی مه پرومالاتیش بوو بیتن. بریا کاک جه عفر هه ندیک پروونکردنه وهی سه بارهت بهو دوو که سه له پهراویتری شیعه که دا بنووسیايه.

هات به هار ئه ماما له پاش مردن...، شاعیر دیاره ده بی شیعه که ی له کوتایی ئه و زستانه سارده و دواى هاتنی به هاردا نووسییت. ده لی گهرچی به هار هاتووه به لام فایده ی چیه دواى ئه و هه موو کاره ساته ی به سه ر خه لکی هینا! دواى باران که په نک، په ندی کونی کوردیه شاعیر که لکی لی وه رگرتووه. ئاوی به قا دواى مردنیش به هه مان واتای بارانی دواى که په نکه. ئاوی به قا یان ئاوی حیات ئاوات و خه ونی له میژینه ی مرؤفی سه رده می کون بووه بو مانه وهی هه میشه یی.

هات به هار ئه ماما به هاری...، وه سفی خو شی و جوانی به هاریکه وا دواى ئه و زستانه ناخو شه هاتووه. شاعیر ده لی به هاری وا پر سه یر وه فا، نه پیشت بووه و نه بینراویشه.

به حری عهروزی شیعه که

رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

نیرگسی مهست

نیرگسی مهستی ئەو کەوا سەیری گۆل و چەمەن دەکا،
کایە بە سوێسن و گۆل و شوخی بە یاسەمەن دەکا
دڵ لە شەکنجی زولفی ئەو لانیی کردوو قەدیم
مەنەیی مەکە شەوانە گەر مەیلی وەلای وەتەن دەکا
چونکە شکاوە شووشەکەیی، پاکی ڕژاوە ئابرووی
بۆیە موشەووشە و قسەیی زولفی شەکن شەکن دەکا
قەددی بلند و شووشی ئەو تەعەنە لە سەروی باغ ئەدا
جیلویی پڕجەمالی ئەو ڕخە^{٢٤٢} لە ڕۆح و تەن دەکا
تەبەیی مەلوولی 'کامیل'ت، کاکە! چلۆن دەگا بەتۆ؟
شەشەری بەستراوە ئەو، ئارەزوویی کەفەن دەکا!

شیخ چۆپان، ١٣٣٢ ی هەتاوی

(لایە ٨٤ و ٨٥ ی چاپی ئەنێسی و ٦٩ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعەرەکە لە هەردوو چاپی ئەنێسی و جەغفەردا وەک یەکن.
دەبێ لە وەلام یان ئیستقبالی شیعریکی براگەورەیی شاعیر واتە سەید محەممەدی
نوورانیدا گوترا بێت. من پێش ئەوەی چاوم بە دیوانی چاپی جەغفەر و
پونکردنەووەکەیی ئەو بکەوێت، لە سەر نوسخەیی چاپی ئەنێسی نووسیویوم: "بۆ کام
شاعیر گوتراوە؟" بەلام کاتێ لە پەراوێزی شیعەرەکەیی چاپی جەغفەردا بینیم نووسرابوو:

^{٢٤٢} چاپی ئەنێسی و جەغفەر: ڕەخە. دلتیا نیم شاعیر خۆشی وای نووسییت. لە ناوچەیی بۆکان بە شیوەی
ڕەخەکردن دەگوترێت.

"نامه بۆ خزمەت کاکى، حاجى سەيد موحەممەد نوورانى"، مەسەلە كەم بۆ روون بوو.

دياره ئەو روونکردنەوئە پرسيارىك ديتتە گۆرئ و ئەوئش ئەوئە ئاوات نامە شيعرەكەى خۆى دەبئ لە وەلامى شيعرئكى كاكيدا گوتيت، ئەو شيعرە كامەئە؟ لام وائە ئاغا سەيد جەغفەر باش بوو و ئىستاش ھەر باش وائە ئەو و كەسانى نزيك بە بنەمالەى شاعير ھەول بەدن لە چاپەكانى دواترى ديوانى شارى دل دا شيعرى شاعيرانى تر كە پەيوەنديان بە شيعرەكانى ئەوئەو ھەئە، بۆ نمونە ليرەدا شيعرەكەى حاجى سەيد موحەممەدى نوورانى، كە ھاندەرى ئاوات بوو بۆ نووسينى ئەم شيعرە، لە پەراوئرى لاپەرەكاندا بھيتنەوئە بۆ ئەوئى خويتەر بزائيت ئەوان چيان گوتوئە و ئاوات چى وەلام داوئەتەوئە. بۆ نمونە، من زۆرم پئخۆش دەبوو شيعرەكەى نوورانيم ديتبايە و بمزانيبايە بەراستى ئەوئەندە بەرزە كە ئاوات دەلى "تەبەئى من ناگات بە تو" ٢٤٣

حافزى شيرازى غەزەليكى رازاوئى ھەئە، كە كئشى لەگەل كئشى ئەم شيعرەدا يەك دەگريئەوئە و ناوەرؤكى چەند فەردىكئشى كەم و زۆر ويچووى شيعرەكەى ئاواتن يان باشتەر بئيم، شيعرى ئاوات ھاوشوئەى ئەوانە:

"سرو چمان من چرا ميل چمن نمى كند؟
همدم گل نمى شود ياد سمن نمى كند؟
دى گلەئى ز طرداش كردم و از سر فسوس
گفت كە اين سياه كج گوش بە من نمى كند
تا دل هرزە گرد من رفت بە چين زلف او
زان سفر دراز خود عزم وطن نمى كند..."

لە بەراوردكاريدا دەبينن بۆ نمونە، حافز گوتوئەئى:
تا دل هرزە گرد من رفت بە چين زلف او
زان سفر دراز خود عزم وطن نمى كند

٢٤٣ . ئەوئەندەى بيسيتيم مرخى شاعيرى نوورانى گەليك بەرز بوو و بەگشتى ئەو بنەمالەئە شاعيرى زۆريان لئەھلەكەوتوئە كە ئاوات و نوورانى دووكەس لەوانن.

ئاوات گوتوويه تي:

دل له شكهنجي زولفي ئه و لانه يي كردووه قهديم
مه نعي مه كه شهوانه گهر مه يلى وه لاي وه تن ده كا

شيعره كه ي حافر، زور سوار و بن بزوكه يه و ههر له فهردي يه كه مدا به موسيقاي پيتي
/چ/ ي ناو سنج وشه ي چمان و چمن و چرا، گوئي خويتهر و بيسهر تامه زرروي
خويتهنده وه و بيستني پاشماوه ي شيعره كه ده كات.

هه نديك وشه و ته عيري ناو شيعره كه:

نيرگسي مه ستي ئه و: ئه و ته عيره له شيعري فارسيدا گه لي زور بينراوه، ههر له
سه عدييه وه تا حافر و فروغي بسطامي و شاعيراني سهرده مي نويتر. بۇ نمونه حافر
ده لي: "غلام نرگس مست تو تاجدارانده".

له كورديشدا به شيوه ي نيرگس يان نيرگز يان نهرگس له شيعري زوريك له
شاعيره كانماندا هه يه. نالي ده لي:

"فهرشي كه فقي به ري پيته نهرگس

سهرى داخستوه وهك چاوي حه يا"

كا يه به سويسن و گول و... شاعير به هوي گرفتى ته كنيكي وهك گرفتى كيشه وه،
سويسن و گولي وهك دوو شتي جياواز هيناوه كه ده زانين سويسنينش چه شنه گوليكه.
حافر له شيعره كه ي سهره وهدا گولي له گه ل سه مهن هيناوه؛ سه مهن گيايه و به
سهره كه وه ده يته گول و گيا. به لام سه مهن له فارسيدا واتاي گولي ياسه مه نيشي هه يه
و له و واتا يه دا دوخي حافر و ئاوات ده يته يهك.^{۲۴۴}

شكهنج: پيچ، چيني زولف

وه لاي وه تن: ده كرئ به دوو شيوه بخويترته وه: يه كه م، وه لاي عهره بي به واتاي
خوشه ويستى وه تن و دووه م، وه لاي وه تن واته به لاي وه تنه وه من دلنيام ده بي
شاعير ويستيتي بلئ مه يلى به لاي وه تندا ده شكيتته وه. حافزيش ههر واي گوتوه.

چونكه شكاهه شووشه كه ي: واتاي شووشه شكاهه لم فهرده دهره ينان كاتي گونجاو
ده بيت كه په يوه ندى بدرتته وه به فهردي يه كه م و ته ركيبي نيرگسي مه ست. شاعير
له ويدا چاوي ئه و (واته دلداره مه جازيه كه ي خوي) به نيرگسيكي مه ست ده شو به يته
و ليته ده ده لي ئه و سهرخوشه، شووشه ي باده ي شكاهه و به هوي سهرخوشيه وه وه ها

^{۲۴۴} . دياره سه مهن له فارسيدا واتاي گولي ياسه مه نيشي هه يه.

موشه ووه شه و قسه ی پهریشان ده کات، که ئابرووی رژاوه؛ قسه کانیشی باسی چین؟
زولفی پر پیچ و شکه ن شکه ن.

جیلوه: ده رکه وتن

پر جه مال، پر له جوانی

رخه: نفوز، چوونه ژووره وه

شه شه ده: ئاماژه به دۆخیک له یاریی تاو له (تهخته نه رد) دا، که حه ریف شه ش مالی
به رده می توی گرتیت و نه توانی هیچ بکه ی. شه شه ده به ستران، بی هیواییه و زور
واهیه دۆرانی به شویندا بیت.

تهبعی مه لول: ئاوات لیته شه ده چته وه ناو دۆخه ئاساییه که ی خوی و باس له
مه لولی و دل تهنگی و خو به که م زانی و ته نانه ت مردن و کفن و دفن ده کات.
ئه وانه ش بو ئه وه ی به کاکی خوی بلێ من له به رانه ر مرخی شاعیری تودا هیچ نیم.
ئه وه به شیککی گرنک له زات و گه وه ره و که سایه تی ئاواته و عه ره زیك نییه بتوانی
بیگۆریت، هه ر بۆیه شه هه رده م له شیعره کانیدا سه ره له ده دات و خو ده نویتیت.

به حری عه رووزیی شیعره که،

رجز مژمن مطوی مخبون: مفتعلن مفاعله مفتعلن مفاعله

برایه تی

چهنده بهنرخ و چاکه براكه م! برایه تی
چهند پیسه، چهند گلاوه، كهسی من! جیایه تی^{۲۴۵}
بۆ كورد جیا له یه كتر و تهشویش^{۲۴۶} و گیرودار
یه كجار له میژه، دوور ودریژه هیکایه تی^{۲۴۷}
هه رچهند زه مانه جهوری له سه زمانه، خول ده دا
با ئه م خوله ش نه كهین له وی، گیانه، شكایه تی
سووپکی دیش به سوودی مه ده خوا، سه بر گره!
تا سه ر نییه گه دایه تی و^{۲۴۸} پادشایه تی
جا تۆ كه پوونه لیت گه پ و چه رخ و خولی زه مان،
مه نویته بێ مرووه تی و بێ کیفایه تی!

شیخ چۆیان، ۱۳۳۲ ی هه تاوی
(لاپه ره ۸۲ ی چاپی ئه نیسی و ۲۳۴ ی چاپی جه عفه ر)

عینوانی شیعه كه له هه ردوو چاپی ئه نیسی و جه عفه ردا وه ك یه كه.
په یامی شیعه كه پوونه: یه كیه تی و برایه تی چاكه و جیایه تی و دووبه ره كی خراب!
ئاوات ئه و په یامه ی كه ی و بۆچی و بۆ كێ ناردوو ه؟ سال، سالی ۱۳۳۲ (۱۹۵۳)،
سالی رابوون و راپه رپینی گهلانی ئیرانه له سه رده می حكومه تی دوكتۆر موسه ددیق
دا، سالیك كه رۆحی كێشه ی چینایه تی و كۆمه لایه تی به تان وپۆی خه لكی ئیراندا

۲۴۵ . چاپی ئه نیسی: جیایه تی

۲۴۶ . چاپی ئه نیسی: ته وییخ و گیرودار

۲۴۷ . چاپی ئه نیسی: خه تایه تی

۲۴۸ . چاپی ئه نیسی: گه دایه تی یو

گەرابوو و بە تايەت لە بۆکان و گوندەکانی دەورووبەری گەشتبوو لووتکەى خۆى،
پەغەيتى ھەندىك گوندى پۆژھەلاتى بۆکان ئاغاواتيان لە گوندەکان دەرکردبوو و بە
ھۆى پشەنگيرى سوپا و پۆلىس لە خاوەن زەويەى کانى بۆکانەو، کيشەى ئاغا و
پەغەيت لەويدا، ببوو کيشەى حکومەت و پەغەيتش.

لەو کەش و ھەوايەدا ئاوات داواى برايتى و يەکیەتى لە کى دەکات؟ لە خەلکى
ئاسايى شار و گوند کە دژ بە ئاغاوات راپەربوون يان لە ئاغا و خاوەن زەويەى کان کە
بەرەيەکیان دژ بە گوندنشینەکان پشەنگيرى سوپا و داواى کۆديتای ۲۸ ی گەلاوێژ سەر
لەنوێ دەسەلاتيان گرتەووەدەست و خەریکی تۆلە سەندنەو و دەرکردن و لێدان و
ئازاردانى پەغەيت لە بۆکان و گوندەکانى دەورووبەرى بوون؟ وەلامى ئەو پرسیارە
کاتى پروون دەبوو کە بمانزانیایە شیعەرە کە لە چ مانگىکى ئەو سەلەدا گوتراو: پيش
۲۸ ی گەلاوێژ يان داواى ئەو؟ بە داخەو ئیستا ئەو زانیاریەمان بە دەستەووە نیه و ھەر
بۆیەش دەبێ بە مەزەندە و بە ئیحتیاتەو بۆ بابەتە کە بچین. لە حالەتیکى وادا باشترە تەنیا
پشت بە ناوەرۆکى شیعەرە کە بەستین و یارمەتى لەو وەرگیرین:

پرووی شاعیر ییگومان لە کوردە نەك میللەتانى دیکە، دەنا دەکرا بیرمان بۆ کيشەى
نیوان جبەهەى مىللى موسەددیق، لایەنگرانى ئایەتوللا کاشانى و لایەنگرانى حزبى
توودەى ئیرانىش بچیت کە لە گەرمەى شەپ و پدزایەتیکردنى یەکتەدا بوون و پۆژى
۳۰ ی تیرى ۱۳۳۲ واتە کەمتر لە مانگىک پيش کۆديتا، دەیان کەسیان لە لایەن پۆلىس
و سوپاو کووژران و سەدانیان بریندار بوون، قوام السلطنە وازى لە سەرەك وەزیرى
ھینا و مصدق السلطنە بوو بە سەرەك وەزیرى ئێران. ئەوانە تەنیا بەشێك لە پرووداو
سیاسیەکانى ئەو سەلەن وا شیعەرە کەى تیدا گوتراو.

بەلام وەك گوتم، پرووی قسەى شاعیر لە کوردە و نەك خەلکانى دیکە. ئەگەر ئەو
'ئەگەر' ەش راست بێت، ئاقە گومانىك کە بتوانى بکرىتم ئەو دەبێت کە پرووی
قسەى ئاوات لە پرووداوەکانى ئەو سەلەى ناوچەى بۆکان بێت کە گری کۆیرەى
کيشەى چینیەتى و نەتەوايەتى لە پۆژھەلاتى کوردستان بوو. من وای بۆ دەچم کە
ئاوات لە سەر رېچکەى سیاسى ئەودەمى حزبى دیموکراتى کوردستانى ئێران
رۆشیتیت کە لە کيشە و پشەنگدانى نیوان ئاغا و پەغەيتى بۆکان و دەورووبەردا،
دەوریکى پاسیفى گىرا و بە گۆیرەى ھەندىك بیرەووەرى کەسایەتییە حزبیەکانى
ئەودەم وەك نەمر مامە غەنى بلووریان (ئالە كۆك، لاپەرە ۱۱۹ تا ۱۲۴؛ ھەرۆھە: سەدەى

کاره سات، لاپەر ۹۷ تا ۱۰۶)، حزب له گه‌ل ټوټه و تیزپاڼه 'دا نه‌بوو که له لای بۆکان هاتبونه ئاراوه و ئاغاوات له گونده‌کانیان ده‌کړابوون و مالی هندیکیان زه‌وت و زه‌وییه‌کانیان به سهر جووتېنده و په‌شایدا دابه‌ش کړابوو. ټوان ده‌یانویست خه‌باتی خه‌لکه‌که به‌ره و ئاقاریکی نه‌ته‌وايه‌تی بچیت و کومه‌لانی خه‌لک به بی مؤرکی چینایه‌تی شان به شانی په‌کتر داوای ټو مافه بکه‌ن؛ دیاره ټو خه‌باهه خورسته‌ی خه‌لکی بۆکان و ناوچه‌که ناوهرؤکیکی توخی چینایه‌تی هه‌بوو و له ټه‌نجامیدا خه‌لک به سهر چه‌وسپنه‌ر و چه‌وساوه‌دا دابه‌ش ده‌بوون، دژ به په‌کتر ده‌وه‌ستان و ټو ئامانجی په‌کریزیه‌ی 'هه‌موو کومه‌لانی خه‌لک' که حزب خوازپاری بوو، وه‌دی نه‌ده‌هات. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه سیاسه‌تی حزبی دیموکرات له‌و پرگه میژووییه‌دا، کارتیکه‌ریی حزبی تووده‌ی ئیرانی له سهر بوو، که تووشی هه‌وراز و نشیوکی زور ببوو و له‌گه‌ل موسه‌ددیق و ټایه‌ټوللا کاشانی یاریی کتک و مشکي ده‌کرد و ته‌نانه‌ت تا مانگینگ پیش کؤدیتا واته پرگه‌ی ۳۰ ی تیری ۱۳۳۲، ددانی خپری به موسه‌ددیقدا نه‌ده‌نا. حزبی تووده‌ی ئیرانی ټو هه‌نگاوانه‌ی خه‌لکی ناوچه‌ی بۆکانی به زیده‌پړویی و تا راده‌یه‌کیش به ئازاوه‌گیري له قه‌لم ده‌دا و وه‌ک پرووداوه‌کانی ناوچه‌ی به‌ختیاری له باشووری ئیران، به ده‌سکردی هیژه پاشکه‌وتووه‌کانی ده‌زانی که نه‌ده‌بوايه پشتگیری بکړیت.

دیاره ټووه ته‌نیا لایه‌ټنکی پرووداوه‌کانه و له بیره‌وه‌ریی هندیکی دیکه له ټه‌ندامان و به‌رپرسانی حزبی دیموکرات وه‌ک نهمر که‌ریمی حیسامی (له بیره‌وه‌ریه‌کانم، به‌رگی په‌که‌م، لاپەر ۲۰۶ تا ۲۱۸) د، هه‌لو‌یستی حزب له به‌رانبه‌ر ټو پرووداوانه به ټه‌ری یی نرخینراوه و به گو‌یره‌ی ټوان، حزب لایه‌نی راپه‌پړیوانی گرتووه به‌لام توندو تیزپاڼه‌کانی به هه‌له زانیوه وله‌گه‌لیدا نه‌بووه. راسه‌قینه ټووه بوو حزب خوی به به‌رپرسی کاروباری سیاسی ناوچه‌که ده‌زانی و تا راده‌یه‌کی زوریش وابوو، هه‌ربویه‌ش له‌گه‌ل هه‌ندیک له رپه‌رانی راپه‌پړنه‌که‌ی بۆکان و ده‌ورویه‌ری وه‌ک نهمر 'حاجی قاسمی که‌ریمی' و 'عه‌دو‌للا ئیرانی' و 'عه‌لی میره‌به‌گ' و 'سه‌ید کاکه' دا هاوده‌نگ و هاوه‌نگاو نه‌بوو که په‌یوه‌ندی راسه‌توخو‌یان ناراسه‌توخو‌یان به جبهه‌ی میلی دوکتور موسه‌ددیق و که‌ریمی سه‌نجابی و دوکتور محمه‌دی موکریه‌وه هه‌بوو و رپه‌رایه‌تی راپه‌پړنی خه‌لکی ناوشاری بۆکانیشیان ده‌کرد.

هەر ئەو ناتەبایی و دژبەرییە چینیەتیەشە کە لەم شیعردا ڕەنگی داوەتەو و شاعیر وەك ئەندامیكی پلەبەرزى حزبى دیموكرات، بانگی كۆمەلانی خەلك دەكات بۆ تەبایی و یەكپیزی و یەكدهنگی لەگەڵ یەكتر و لەگەڵ ئاغاواتیش! ئەو بەمانەویت یان نەمانەویت، دەتوانی واتای دژایەتی كردنی خەباتی چینیەتی وەرزیرانی ناوچەى بۆكان بداتەو، دەنا لەو سەرۆبەندەدا كە ئاغا لە كۆنەمشكیشدا شۆیتیان نەدەبوو و زەویەكانیان لێ دابەش كرابوو، 'برایەتی' چ واتایەكى دەبوو؟

دیارە ئەگەر شیعەر كە دواى كۆدیتای ۲۸ ی گەلاوێژ گوترايێت، شتەكە بەراوەژوو دەبێتەو و دەتوانین بڵێن داواكارییەكەى ئاوات ئاراستەى ئاگان كراوە كە ئەمجار ئەوان بە سەر باروودۆخەكەدا زالن و بە یارمەتى ئەفسەرانى سوپا وەك 'سەرھەنگ مظهر زنگنه'، گرتن و لێدان و دەرکردن و ئاگردانی مالی پاپەڕیوێكەیان دەست پێكردوو. من ئەو ئەگەرە تەواو بە دوور دەزانم و لە سەر ئەو باوەڕەم كە شیعەرەكە لە ڕۆژانی ئالۆزی و بشیوی و خۆپیشاندانی ڕۆژانەى خەلكى ناوچەكە دژ بە ڕژیمی شا و قوام السلطنە واتە پێش كۆدیتای ۲۸ ی گەلاوێژدا گوتراوە و شاعیر داوا لە خەلكى پاپەڕیو (نەك ئاغاوات) دەكات ھێور ببنەو و ڕیزی خەباتى نەتەوايەتى بۆ شۆرشى چینیەتى تێك نەدەن- ھەمان ئەو سیاسەتى وا حزبى دیموكراتى كوردستان بەڕێوە دەبرد و ئاواتیش ئەندامى خاوەن بەینەتى بوو. راستەقینە چیە؟ نازانم.

بۆ كورد جیا لەیەكتر و.... واتە ئەو جیا لەیەكتر بوون و بشیوى (یان 'تەویخ')، ھىكایەتێكى كۆنە و لەمێژە لەگەڵ كورد دەژى و ھەيە. دەقى دوو دیوانە چاپیەكە لێرەدا كەلك لە دوو وشەى جیاواز وەردەگرن: تەشویش و تەویخ. من دڵنیا نیم كامەیان پڕ بەپێستى شۆیتەكەن بەلام ئاساییە ھەموو شاعیرێك دواى پێداچوونەوێ بەرھەمەكەى خۆى دەستێكى تێوھەردەدات و ھەندێك شۆیتى دەگۆڕێت. دوور نیە لە دوو دەقى جیاوازی دەستخەتى شاعیردا ئەو دوو وشەيە جیگۆڕكیان پێكرایێت. من تەشویش واتە بەربلاوى و یەكنەبوونم پێ باشترە لە تەویخ و سەرکۆنە كردن. دەقى چاپى ئەنێسى ھەروەھا وشەى 'خەتایەتى' لە جیاتى 'ھىكایەتى' داناو و بەو شۆیەى واتای ڕستە و فەردەكە ھەندێك گۆڕانى بەسەردا دێت: ئەو جیا لەیەكتر بوون و بشیوى (یان 'تەویخ')، ھىكایەتێكى كۆنە و لەمێژە لەگەڵ كورد دەژى و [سەرئەكەوتنمان] خەتا و تاوانى ئەو.

هەرچەن زەمانە واتە گەرچى جەۋرى زەمانە بە ژوور سەرمانەۋە خول دەخوات،
بەلام گيانەكەم با سكالاي ئەم خولەش لە زەمانە نەكەين لە كاتىكدا خۆمان خەتابارين
و نامانەوئەت يەك بگريڻ.

سوورپكى دىكەش ... واتە ئەگەر سەبرتەن ھەيئەت، زەمانە لە دواپۆژدا بە سوودى ئىمە
سوورپ دەخوات.

جا تۆ، كە ڤوونە لىت ... واتە ئىۋە كۆمەلانى خەلک كە ئاگادارى ئەۋە ھەن چەرخ و
خولى زەمان تا سەر نىيە و دەگۆرپەت، باش وایە بى مرووەت و بى كىفایەت نەين و
يەك بگريڻ.

بەحرى عەرۋوزى شىعرەكە،

مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

مەگرە بەھانە

قوربانى برۆتم كەسە كەم، چەشنى كەوانە
تيرى موژە كەت بۆچى دلى كرده نيشانە؟^{۲۴۹}
لېت داوۋە لە دوو لاوۋە كە وا ھېندە بەژانە
خويىنى بدە لەو دەست و سەر و پەنجە جوانە^{۲۵۰}
بۆچىتە خەنە؟ تەلخە. بەسە، مەگرە بەھانە!
سەيرىكە لە پەروانە كە پەفتارى دلى دى^{۲۵۱}
پروانە كە پەرواى نەبوو، ئەسراى دلى دى
سووتاوۋە پەروبالى كە ئەنوارى دلى دى
دېوانە و سەرسامە كە ئاسارى دلى دى^{۲۵۲}
بەو حالەشەوۋە دل، كەچى، مەيلى بە گەپانە
ھەر دىت و دەچى لېر و لەوئى، بى كەس و بى دەر
عاشق بە ھەموو خونچە دەم و قەددى سەنەوبەر
ھەر قامەتى پەنعنايە دەبينى، ۋە كوۋ نۆكەر،^{۲۵۳}
دوۋى كەوتوۋە، بى چارە ۋە كوۋ شىت و قەلەندەر
داناكەوئى بۆم ھەرچى دەلېم، دەردى گرانە
لەم كاتە كە بارى لە سەما لوئلوئى لالا

^{۲۴۹} چاپى ئەنيسى: بۆ دلى

^{۲۵۰} چاپى ئەنيسى: جووانە

^{۲۵۱} چاپى جەغفەر: سەيرىكە

^{۲۵۲} چاپى ئەنيسى و جەغفەر: دېوانە وو

^{۲۵۳} چاپى ئەنيسى: ھەر قامەتە راعنايە دەبينى

سهرپاکی چیا بۆته گۆل و نیرگسی شههلا^{۲۵۴}
 ههرکەس به خه یالئیک و به فکریکه وه هالا
 دل ههر له خه یالی سهر و زولف و قهه و بالا
 دیوانه ئه وه ئه وه، ده گه پڕی خانه به خانه
 زستان که زه یستان بوو، بهری خستوو ئه مپۆ
 ههر لاخر و شیویکی ته ماشا بکه ن ئه نگۆ
 نوته یکی فری داوه فه قیره، به سهری تو
 دی ده نگ و ههرا و شیوه ن و نالینی به پۆرۆ
 بای واده ده دا موژده، ئه وا کاتی گولانه
 تاکه ی به هومیدی مه ده دیکی ئه م و ئه و بین؟
 دواکه وتوو له ههر خیل و له کویستان و له زه و بین
 تاکه ی که سه ل و ته مبه ل و هیند کوشته یی خه و بین؟
 وه ک شه مشه مه کویره، به ههوا، عاشقی شه و بین
 شه و پۆیی، به سه؛ ههسته ئه وا کاتی به یانه!
 ههرکەس که فکر کاته وه له م مه وقیعه خۆشه
 خاوه ن دل و گۆل بی، وه کوو بولبول، به خرۆشه
 ههر سۆفی بی کاره یه وا ئیسته خه مۆشه
 لی لاده، که له م مه وقیعه دا وا به په رۆشه
 حالی به، مرۆییکی چ بی که لک و نه زانه
 بی چاره "ئیمامی" که گرفتاری خه مت بوو،
 شیواوی سهری زولفی ره شی زۆر و که مت بوو،
 قوربانی ته پ وتۆزی شه قامی قه ده مت بوو،
 په روانه یی روخساری وه کوو تازه شه مت بوو،
 بۆیه وه کوو په روانه به په روازه شه وانه!

شینخ چۆیان، ۱۳۳۲ی ههتاوی
 (لاپه ره ۱۲۷ و ۱۲۸ی چاپی ئه نیسی و ۲۶۹ و ۲۷۰ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له هەردوو دیوانی چاپکراودا وەك یەكە و لە بەشی پێنج خشتهکیەکاندا دانراوە واتە شیوازی پێنج خشته کی (مخمس)ی هەیه.

بەلام بە عادت پێنج خشته کی تەنیا سێ لەتە شیعی یەكەمی هی شاعیرە که خۆیه تی و دوو لەتە که ی کۆتایی هی شاعیریکی دیکە یە که ئەم ئیقتیدای پێ کردوو. ئایا ئاوات لێرەدا پێنج خشتهکیە که ی خۆی لەسەر بنەمای غەزەلیکی شاعیریکی دیکە ی کورد داناوە یان هەر پێنج بەشەکانی هی خۆین، لێی دُنیا نیم و لە دیوانە چاپیەکانیشدا ئاماژە بە دیاردە یە کی وا نە کراوە. ئەوانە هەموو لە لایەك، لە لایە کی ترەو من شیعرە که وەك مسقط دەبینم یان ئەوپەری، دەتوانن شیوێهەك بیت لە تەریکب بەند.

کاریتیکەری پێنج خشتهکیە کی فارسی 'شیخ بەهائی' بەسەر شیعرە که ی ئاواتەو بەروونی دیارە و بۆ نمونە، تەعبیری 'خانە بەخانە'ی ئەوی عەینوویلا هیناوە تە ناو شیعی خۆیهو. بەلام دەگوتریت که شیخ بەهائیش لەو شیعریدا تەخمیسی غەزەلیکی 'خیالی' یان 'هیلالی جوغەتایی' کردییت. شیخ بەهائی شاعیری سەدە ی یازدە ی کۆچی ئێرانە و ئەو هەش سەرەتای پێنج خشتهکیە ناسراوە که یە تی که لە نەعتی خودادایە و ناوەرۆکیکی 'وحدت وجودی' هەیه:

"تاکی بە تمنای وصال تو یگانه
اشکم شود از هر مژه چون سیل روانه؟
خواهد به سر آید، شب هجران تو یانه؟
ای تیر غمت را دل عاشق نشانه
جمعی به تو مشغول و تو غایب ز میانه!..."

قسە یە کیش هەیه که گوایە لە شیعی فارسیدا پێنج خشته کی هەر بوونی نەبیت و شیعرە که ی شیخ بەهائیش 'مسقط' بیت. من ئاگاداری ئەو بەربەستە لە شیعی کوردیدا نیم و دەزانم پێنج خشتهکیە کی گەلێک زۆرمان هەیه بەلام ئایا ئەوانیش دەکەوێنە خانە ی موسەممەتەو یان دەتوانن بلێن پێنج خشته کی یەك لە شیوازه باوہکانی شیعی کوردیە؟

هەرچۆنیک بێت، بەهۆی ئەو راستییەوه کە شاعیری پێنج خشتەکی وێژ بەگشتی شوێنی شاعیری شاعیریکی دیکە هەڵدەگریت و لە سەر ئەساسی غەزەلی ئەو شاعیرە ی پێش خۆی، پێنج خشتەکی دەخولقوین، ئەو بۆچوونەش هەیە کە پێنج خشتەکی شیوازیکی دواکەوتوانەیه و سەرەخۆیی شاعیری تێدا نییه لەبەر ئەوەی دەبێ بیر و زیهن و تەنانەت فۆرم و قالبی شاعیری کەسیکی دیکە رەچاو بکات. لەگەڵ ئەوەشدا دەزانین هەندیک جار کە لە شاعیرانی کورد و ئێرانیش نموونە ی ئەو چەشنە شاعیرەیان لە دیواندا هەیە.

ناوەرۆکی شاعیرە کە هەندیک تیکە لاوه. سەرەتای شاعیرە کە لە وەسفی سروشتدا، بەلام دوا ی پێنج بەند، شاعیر بادەداتە سەر لایەنیکی کۆمەلایەتی کە بە ئاشکرا سیاسیشە، ئینجا سەر لەنوێ لە بەندی حەوتەمەوه دەچیتەوه سۆراغی سروشت و لە بەندی کۆتاییدا سەری ئەوین و خۆشەویستی دەدات.

شاعیرە کە لە سالیکی پر لە پروودای سیاسی ئێراندا گوتراوه، (١٣٣٢ ی هەتاوی و ١٩٥٣ ی زایینی) هەر لە راپەرینی وەرزی رانی ناوچە ی فەیزوللایەگی بۆکان و سەقز و میانداو دژ بە ئاغاوات و خاوەن ملکەکانەوه، تا هاتنە سەر حوکمی دوکتۆر موسەددیق و یاسای ئیسلاماتی زەوی وزاری پەرلەمانی ئێران و هەڵاتنی شا لە تاران و گەرانهوی بۆ سەر تەخت و تاج بە هۆی کۆدیتای ٢٨ ی گەلاوێژی ئەو سالەو بگێر و ببەند و ئێعدامی خەباتکاران و شۆرشگێران. شوێنی هیچکام لەو پرووداوانە بە شاعیرە کەوه دیار نییه.

کەوانی برۆ، تیری موژە و بەکارهێنانی خوێنی عاشق لەجیاتنی خەنە لەلایەن دلداری کەیهوه هەمووی ناساوی گوێی خوێنەرن و لە شاعیری شاعیرانیکی زۆردا بیناون، بەلام شاعیر بە زیادکردنی عیارەتی 'مەگرە بەهانه' سووپیکی تارادەیه کە تەنز ئامێز بە شاعیرە کە دەدات.

سەریکە: شتیکی سەیره

پەروا: ترس و ئیحتیات. پەروا نەبوون واتە نەترس و ئازا بوون. شاعیر بە هێنانی پەروا و پەروانە، جیناسیکی ناتەواوی دروست کردووه.

ئەناری دڵ: شەوقی ئاگری دڵ پەروایی پەروانە ی سووتاند.

ئاسار: شويته وار. ئاسارى دىل چىيە ؟ شاعىر روونى ناكاتەوۈ بەلام لە رېگەى دوو
وشەى دىوانە و سەرسامەوۈ دەزانىن دۆخى دلى شاعىر ئەوۈندە خراپ بوۈە كە
پەروانەى سەرسام كرددوۈە.

بەو حالەشەوۈ: واتە بەو ئاگرەى ناو دلەوۈە.

بەلام مەيلى بە گەپانە: چ گەپانېك؟ دەبىى نىازى شاعىر ئەوۈ بىت كە دلم ئۆقرە و
ئارامى نىيە و پاناۈستىت.

لېر ولەوئ: سەنەتەى مطابقە (تضاد)يان تېدا بەكار ھېنراۈە.

بىكەس و بى دەر: سەنەتەى مراعات النظير

دووى كەوتوۈە: زەمانى كىردارە كە رابردوۈە و لەگەل زەمانى كىردارە كانى پېش خۇى
(دېت و دەچى، عاشق[ە] و دەبىنى) دا، يەك ناگرىتەوۈ بەلام بۆى ھەيە شاعىر وىستىبىتى
بلىت دلم ئەوۈندە ئامادەى كەوتنە دووى قامەتى رەعنایە كە ھەر ئەوۈندەى چاۋى پىتى
كەوت، لەمپىزە دۋاى كەوتوۈە! و ئەوۈش ديارە دەبىى واتاى "دۋاى دەكەۋىت" بداتەوۈە.
قەلەندەر: فەقىر، عەودال

داناكەۋى...: ھەرچى نەسىحەتى دەكەم، دلم ھەر داناكەۋى.

لوئلوئى لالا: مروارى بىرقەدار؛ لېرەدا بارانە.

شەھلا: عەرەبىيە، بە چاۋىكى رەش دەگوتىت كە مەيلە و سوور بىت و ھەستى
خەلك بەرەوخۇى رابكىشىت (برهان قاطع)
ھالا: تېھالا، تىكەلاۋ بوو، پىئەوۈ خەرىك بوو.

خانە بەخانە: مال بەمال. لە شىعرە فارسىيەكەى شىخ بەھائىشدا ھاتوۈە: "يعنى كە تورا
مى طلبم خانە بەخانە".

زىستان و زەيستان: جىناسىكى ناتەۋاۋى گەللىك جوانن. من ئەو تەركىيەم پىشتەر لە
شىعرى ھىچ شاعىرىكى دىكەدا نەبىنىۈە. زەيستان: ئاۋس، دوۋگيان.
بەرخستىن: لەپەيۈەندى زەيستان بوۈندايە و بە واتاى لەبارچوۈنى مىندالە. واتە بە ھاتنى
بەھار، زىستان چىتر ناتوانىت زاۋوزى بكات و كۆتايى پى ھاتوۈە.
خې: ئاۋدېر و جى لافاۋ و شىۋەلە (ھەنەنە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار).

شىۋ: دۆل

ئەنگۆ: ئىۋە

نوتف: نطفە، عەرەبىيە

دهنگ و ههرا و شيوه و ناليني ئاوى كويستانان دواى توانهوهى بهفر: به هاوارى ژنى
زهستان لهكاتى فرپيدانى مندال شوبهيتراوه.
باى واده: باى وعده، بايه كه ههژدهرپوژ پيش نهوورژ ههلهكات و بهفر دهباتهوه
(فهروهنگى ئينترنيتى ئهناهيता)
موژده: مزگاني
مهدهد: يارمهتى، ياريده
بهحرى عهرووزيى شيعرهكه:
هزج مئمن اخرب مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن

چرای خانهدان

ئەوئەند سەرگەرمی دەرد و میحنەت و ئەندوو و حیرمانم
نەپەرژام ھەر لە لات بۆم، ھەر فیداکەم پۆحم و گیانم
بە قوربانت بۆم و پۆحم فیدات بۆ، گیانی شیرینم!
لە دەوریشت گەڕیم، بۆ دەردی من تۆی مامە! دەرمانم
چرای بۆ خانەدان و جیگەیی فەخر و موباهاتی
خودا حیفزت بکا، مامە! ^{٢٥٥} ئەمەن بۆت قوچی قوربانم
وەرە سەرچاوەکە ی چاوم، وەکوو جەیحوونی مأل کاول
لە سەد جی ناخودا خنکا بە گێژی وەختی گریانم
"ئیمامی" ھەر وەکوو دیوانە پێگە ی چۆل وھۆلی گرت
لە تاو تۆ، ئە ی بە قوربانت دەبم! من خانەویرانم

شیخچۆبان، بەھاری ١٣٣٣ ی ھەتاوی
(لەپەرە ٨٨ ی چاپی ئەنێسی و ١٢٧ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنێسیدا "نامە یەك" ه.
شیعەرە کە بۆ مامی شاعیر گوتراوە، کە نەمر حاجی بابە شیخی سەیادەت ییت. ئەو
پراستیە، جگە لەوێ شاعیر یە کدوو جار راستەوخۆ لە شیعەرە کەدا رایگە یاندوو، لە
پەراویتری شیعەرە کە لە دیوانی چاپی جەعفەریشدا پشتراست کراوەتەو: "بۆ
خوالینخۆشبوو حاجی بابە شیخی مامی". ئێمە لە دیوانی ئاواتدا لای کەم سێ و چوار
شیعەری دیکە ی ئاوات دەبینین کە سەبارەت بە مامی یان مەرگی مامی گوتراون.
وێدەچیت شاعیر ئێرا دەتیکێ خالیسانە ی بە مامی بوویت و لە پەیوەندیکی نزیکدا

^{٢٥٥}. چاپی ئەنێسی: باقل

بووييت له گه لى، له بهر ئه وهى رۆح و گيانى خوى فيدا ده كات، به قوربانى ده بيت، له دهورى ده گه پټ و به مايه ي فخر و موباهاتى بنه مال له كهيانى ده زانيت. به حيسابى ناوهرؤكى شيعره كه، نه گهرى به هيز ئه وهى حاجى بابشه يخ له و كاته دا نه خوښ كهوتيت و ئاوات چوو بته سهردانى، ئينجا له گه پرانه ودها ئه و شيعره ي گوتيت و بوى نارديت كه تيدا داواى ليووردنى لى ده كات بؤ ئه وهى به هوى "سهرگرمى و دهر د و ميحنه ت و حيرمان" وه نه يتوانوه 'هه ر له لاي بيت' و 'هه ر رۆح و گيانى خوى فيداى بكات'. ته ئكيد له سهر 'هه ر' (به واتاى حاله تيكى به رده وام) و دووپات كردنه وهى له يه ك ميسراعى فهرديكدا نيشانه ي هه مان ئه و ئيخلاسه يه كه پيشتير باسم كرد.

دهر د و ميحنه ت و ئه ندووه و حيرمان: سهنه تى مراعات النظيريان پى دروست كراوه. وه ك پيشتيريش گوتومه ئاوات بؤ كه لك وهر گرتن له وشه گه لى عهره بى و فارسى سى و دوو ناكات و ئه وه تايه تمه نديه كى شيعره كانيه تى.

نه و په رزام: دهر فه تم په يدا نه كرد.

له ده ور گه پران: خو به سه ده قه و قوربان كردنى كه سيك كردن باقل: ئه م وشه يه له ديوانى چاپى ئه نيسيدا كه وتۆته فهردى سيه مه مه وه: "خودا حيفزت بكا، باقل ئه من بؤ قوچى قوربانم" به لام له چاپى جه عفه ردا وشه ي 'مامه' كراوه ته جيگرى. باقل وشه يه كه له سهر زمانى خه لكى ناوچه كه هه يه و له راستيدا 'به عه قل' ي عهره بيه كه كورد يتراوه. واته به عه قلى خو م فلا نه شت ئاوه هايه. دياره دره نكتر شاعير خوى يان ئاماده كارانى چاپى كا ك جه عفه ر وشه كه يان پى جوان نه بووه يان واتا كه يان په سند نه كردووه كه هه نديك گومان و پارايى تيدا يه و توند و 'قاطع' خوى ناكاته قوچى قوربانى مامى، هه ر بؤ يه ش وشه ي 'مامه' يان له شويتى داناوه: "خودا حيفزت بكا، مامه! ئه من بؤ قوچى قوربانم" من ئه و ئالو گۆره م پى باشه و لام وايه هه ركه س كرديتتى يارمه تى رازاوه يى شيعره كه ي داوه. به لام يه ك خالى نه رى يى تيدا يه ئه ويش دووپات بوونه وهى وشه ي 'مامه' يه كه راست له فهرديك پيشتيريشدا هاتووه و به گشتى دووپات كردنه وهى وشه له شيعردا زۆر جيگه ي په سند نيه.

سهرچاوه كه ي چاوم: ئه و ته عبيره له شيعرى شاعيرانى ديكه ي كورديشدا بينراوه:

"وه ره سهرچاوه كه ي چاوم كه جيگه ي باسه فايكه"

عه لى باير ئاغا (كه مالى)

"وه ره سهر سهرى سه فاگاهى نه زه رگه ي چاوم"

نالى

جەيحوون: رۈوبارىكە كەتتۈتە باكوورى رۆژھەلاتى ئىران. فەردى چوارەم لەبارى
ئەدەبىي و شىعەرىيە وە واھەيە جواترەين فەردى شىعەرە كە بىت كە گريانى خۇي، ديارە
لەبەر نەخۇش كەوتنى مامى بە رۈوبارى جەيحوون دەشوبھەينى و دەلى ئەو رۈوبارە
مال كاۋلە كە ئاۋى چاۋى من بىت، ئەۋەندە پېر ئاۋە كە لە سەد شويىتىدا تەنانەت
كەشتىۋانىشى خىكاندوۋە كە دەبى لە ھەموان مەلەۋانتر بىت.

مال كاۋل: ئىستىعارەيە بۇ زۆرىي ئاۋى جەيحوونى چاۋى شاعىر.

بەحرى عەرۋوزىي شىعەرە كە،

ھزج مثنى سالم: مفاعىلن مفاعىلن مفاعىلن

با بسووتیم

خۆشه پیم شه یم، له نیو جهرگ و دلی شه ودا بسووتیم
بیمه رووناکیی رهفیان، خۆشم ههر ته نیا بسووتیم^{۲۵۶}
یا وه کوو مه جنوون به ئاوری عیشقی له یلا بی وه فاکم
له و کهژ و کیوانه وهك دیوانه و شهیدا بسووتیم^{۲۵۷}
زۆر له میژره ئاره زوومه شه و چرای من دهر کهوئ، تا
من، وه کوو پهروانه، خیرا بیم و بی پهروا بسووتیم
بۆم بدا دهست، ساعهتی له یلا بگرمه باوهشی خۆم
پاش نه مانم با له نیو ئاوری جهه ننه مدا بسووتیم
ههر له تاوکه وتن ههتا پۆژپه، شهوئ تا کوو به یانی
وهك که باب ههر قرچه قرچم بی، بلا ههروا بسووتیم^{۲۵۸}
با له نیو بۆتهی ئهوین دا قال بیم، بتویمه وه باش
لیم گهرین تۆخوا، جهه ننه م! با بیرژیم، یا بسووتیم
نهك بلین نا قیس بوو، خاو بوو، هۆنهریکی "کامیل" م من^{۲۵۹}
با به رابه ر کا له گهل ئیسسم موسه ماما، با بسووتیم

قافلاوا، ۱۳۳۳ ی ههتاوی

(لاپه ره ۱۹ ی چاپی ئه نیسی و ۱۴۵ ی چاپی جه عفر)

^{۲۵۶} چاپی ئه نیسی رووناکی رهفیان؛ چاپی جه عفر: رووناکی رهفیان چاپی ئه نیسی: ته نیا، بسووتیم

^{۲۵۷} . چاپی ئه نیسی و جه عفر: دیوانه وو شهیدا

^{۲۵۸} چاپی ئه نیسی: به لا ههروا بسووتیم

^{۲۵۹} چاپی ئه نیسی: خام بو

عینوانی شیعره که له هەردوو دیوانی چاپی ئەنێسی و جەغفەردا وەك یەکن و پر به پێستی ناوەرۆکی شیعره کەشن.

شیعره که، له راستیدا وەرگیراوی غەزەلنکی فارسییه له شاعیرنکی ئێرانی به ناوی عەلی ئەکبەر دولەفی. له چاپی ئەنێسیدا ئاماژەیهك بهو راستییه نه کراوه بهلام چاپی جەغفەر دەست نیشانی مەسەله کهی کردوو و نووسییویەتی: "وەرگیراوی شیعرى "عەلى ئەکبەر دولەفی" یە. شیعره که له دەیهی ۳۰ و ۴۰ ی ئێراندا تا رادهیهك ناوی باشی دەکردبوو و چەند شاعیری ئێرانی ئیستقبالی ئەو شیعرەیان کردوو و به فارسی شیعرى هاویشۆهێ ئەویان گوتوو.

ژمارەى فەردهکانی شیعرى دولەفی ئەوەندەى بزانم شەش و ژمارەى فەردى غەزەله کهى ئاوات حەوتە. هۆکار دەبێ ئەو یەك ئاوات تەنیا له فەردى یەكەم و چەند شویتى دیکەدا تەرجەمەى وشە به وشەى شیعره فارسییه کهى کردوو دەنا به گشتى جگه له پاراستنى کیش و سەروا، ئازادانە جوولایۆتەو و هەندێ چەمکی هیناوتە ناو شیعره کهو که له ئەسلە کهدا نییه و به پێچهوانه، هەندێ چەمکی ناو شیعره ئەسلیه کهى تەرجەمه نه کردوو. به کورتى، شیعرى ئاوات وەرگیراویکی ئازادى شیعرى دولەفیه.

له بهیوهندى شیعره فارسییه کهدا تەنیا یەك خالْم هەیه بیلیم ئەویش وشەى 'بسایم' ه له فەردى پێنجەمدا. لام وایه ئەو وشەیه دەبێ 'بسایم' بێت. باوه کوو واتای هەردوو وشە که هەر یەك واتایان هەیه، بهلام 'بسایم' وشەیه کی 'محاوهرهیی' سەر زمانى خەلکه و له گەل پاشماوهی فوکایوله ریبی شیعره کهدا یەك ناگریتهوه که ئەدەبى و فەرمین.

چاپی ئەنێسی و جەغفەر و رده جیاوازییه کیان تیدا بهرچاو ده کهوێت. ئەنێسی له کۆتایی فەردى یەكەمدا کۆما (فاریزه) یه کی له نێوان تەنیا و بسووتیم داناوه که هەندێك واتاکه ده گۆریت و زیاتر وا ده گەییئت که هەر بسووتیم و هیچی دی. له کاتیکدا به بێ ئەو نیشانهیه ده بیته به تەنیاى بسووتیم و ئەو پراست وەرگیراوی دهقه فارسییه کهیه.

هەروەها ئەنێسی له فەردى چوارەمدا نووسییویەتی 'بهلا هەروا بسووتیم' به واتای بهلام. ئەو 'بهلا' یه له دهقی جەغفەردا بۆته 'بلا' که واتای لینگەرێ با بسووتیم دەدات. دیاره جیاوازی واتایی ئەو دوو وشەیه، زۆر نین بهلام به پێوستم زانی دەست نیشانیان بکەم باشتەر بێت له پشت گۆی خستى.

ئەو شیعەرە کە "علی اکبر دلفی" یە و لە دەقی کاک جە عفرەم وەرگرتوو و لە گەڵ
هەندیک دەقی دیکە ی سەر ئیترنیتش بەراوردەم کردوو:

"دوست دارم شمع باشم در دل شبها بسوزم
روشنی بخشم میان جمع و خود تنها بسوزم
شمع باشم اشک بر خاکستر پروانه ریزم
یا سمندر گردم و در شعله بی پروا بسوزم
لاله‌ای تنها شوم در دامن صحرا برویم
کوه آتش گردم و در حسرت دریا بسوزم
اشک شبنم باشم و بر گونه‌ی گلها بلغزم
برق لبخندی شوم در غنچه لبها بسوزم
یا ز همت پر بسابم بر ثریا همچو عنقا
یا بسازم آنقدر با آتش دل، تا بسوزم
ماه گردم در شب تار سیه‌روzan بتابم
شعله‌ی آهی شوم خود را ز سر تا پا بسوزم"

سەبارەت بە وەرگیرانی شیعری فارسی لە لایەن ئاواتەووە دەبێ بۆ شیعەرە کە لە ساڵی
١٣٣٣ ی هەتاوی (١٩٥٤ ی زایینی) دا گوتراوە واتە سائیک دوای کۆدیتای ٢٨ ی
گەلاوێژ و پووختانی حکوومەتی موسەددیق و هاتنەوێ شا بۆ ئێران و دەسەڵات
سەندن و بگرە و بپەڕی حکوومەت نێزامی تەیمووری بەختیار کە لە ئەنجامیدا
خەڵکیکی زۆر گیران و ئێعدام کران یان کەوتنە زیندانەووە. لە کوردستان و لە
دەورووبەری بۆکان جگە لە پۆلیس و ژاندرمە، هەندیک ئاغا و دەربەگیش بیوونە
کەواسووری بەرلەشکری دەوڵەت و پاستەوخۆ خەڵکیان دەگرت و لە تەویله‌یان
دەخستن و دارکاریان دەکردن یان دەیانداوە دەست پۆلیس و ژاندرمە و زیندانی
شارەکانی کوردستان هەروەها زیندانی تەورێژ لە پاپەپووانی کورد ئاخرا بوو.

لهو سالانه‌دا، بئ هیوایی دواى شکست به سهر پرووناکییرانی ئه‌وده‌می ئیراندا (به کورد و غه‌یره‌کوردوه) زال بوو^{۲۶۰} و ههموو له ترسی گیران و کهوتنه بهر جه‌نجه‌ری حکوممه‌ت نیزامی له قوربانان خزیبون و ده‌نگیان لیوه نه‌ده‌هات ئه‌گهریش ده‌نگیک هه‌بویه ناله کردن و هه‌سره‌ت خواردن بوو به زمانیکی سیمبولیک که سانسورچیان و شو‌فارانی لپی تینه‌گه‌ن یان نه‌توانن بیکه‌نه به‌لگه له لای حکوممه‌تی نیزامی و دیژبانی ئه‌په‌ش که پێش دروستبوونی ساواک ئه‌وان به‌رپرسی کوشت وېر و گرتن و زیندانیکردنی خه‌باتکاران بوون.

"ئاوات"یش به‌شیک بوو لهو کۆمه‌لگایه، لهو بارودۆخه سیاسی- کۆمه‌لایه‌تییه‌دا ده‌ژیا و ههر ئه‌و گوشاره‌ی له‌سهر بوو که خه‌لکانی دیکه له سهریان بوو. به‌لام زیاد له‌وان، جاریک دواى هه‌ره‌سی کۆمارى کوردستان (۱۳۲۵) و جاریکی تر له سالی ۱۳۵۰ دا ده‌که‌ویته زیندان.^{۲۶۱} ئه‌م شیعره له مه‌ودای نیوان ئه‌و دوو زیندانه‌دا ته‌رجه‌مه کراوه و ئاشکرایه ده‌بی مۆرکی ئه‌و بارودۆخه‌ی پێوه دیار بێت.

له‌نیو جه‌رگ ودلی شه‌و: ئه‌وه وه‌رگیراوی 'در دل شېها' فارسیه‌که‌یه و هه‌مان واتا ده‌داته‌وه.

بئ په‌روا: بئ ده‌ربه‌ست، گوێته‌ده‌ر، نه‌ترس.

بۆم بدا ده‌ست: ته‌عبیریکی فارسیه کوردی‌نراوه. له فارسیدا 'دست دادن' واتای گونجاو بوون و له‌کردن هاتنیش ده‌دات.

ساعه‌تی، شه‌وچرا، بۆته: ئه‌وانه و به‌شیکی دیکه لهو ده‌سته‌واژه فارسیانه، هه‌موو له شیعره فارسیه‌که‌شدا نه‌بووین له‌گه‌ل ئه‌و هاتوونه‌ته‌نیو شیعره کوردیه‌که‌وه. پۆژپه‌ر: ته‌رکییکی جوانی کوردیه به واتای پۆژئاوا، کاتی ئاوا بوونی هه‌تاو. بالا: لینگه‌پێ با...

بۆته: کووره و ئاگردانی زێ‌پینگه‌ران بۆ ناسینه‌وه‌ی زێ‌ر له غه‌یره زێ‌ر.

قال بوون: تانه‌وه؛ ئه‌زموون وه‌رگرتن؛ راهاتن.

^{۲۶۰} واهیه بئوانین نمونه‌یه‌که لهو بئ هیواییه‌ی پرووناکییرانی ئیرانی له شیعره‌کانی "مه‌دی اخوان ثالث" شاعیری نوێخوازدا بدۆزینه‌وه که له کۆتایی شیعری هه‌ره ناسراوی خۆی به‌ناوی 'شه‌ریار شه‌ر سنگستان' دا راوی سهر ده‌نیته ناو چالیکه‌وه ده‌پرسیت: 'امید رستگاری نیست؟' و ده‌نگدانه‌وه‌ی ده‌نگه‌که ده‌لی: '..اری نیست!' یا له شیعری 'قاصدک' دا روو له په‌یام هینه‌ره‌که ده‌کات و ده‌لی: "حاصل تجربه‌های همه تلخ با دلم می‌گویند/ که دروغی تو دروغ/ که فریبی تو فریب!" ئیتر شیعری 'زستان' هیچ که سه‌رتاپای بئ هیواییه.

^{۲۶۱} . بره‌انه‌ی پێشه‌کی دیوانی ئاوات چاپی کاک جعفر ئیمام زه‌نبیلی لاپه‌ره ۳۷

ناقىس و كامىل: شاعىر لە نيوان ناۋى خۇي و دژبەرە واتاييەكەي، سەنئەتى تىضاد (موقابەلە) ي دروست كردوو.

ئىسىم و موسەمما: موسەمما ئەو كەس يان شتەيە وا بەو ئىسىمە تايبەتە دەناسرېت. دەگوترى ھەندىك كەس و شت، ئىسىمى بىي موسەممان واتە ناوەرۆكيان لەگەل ناوەكەياندا يەك ناگرېتەو. شىخ رەزاي تالەباني دەلي:

"سى ئىسىم ھەن بىي موسەمما، ھەرۈەكوو ئاۋى بەقا:

تەيرى عەنقا، شارى جابلقا و پلاۋى خانەقا!"

خالىك كە لە شىعرە كەدا بۆمن سەرنچراكىشە ئەوۋەيە كاتى ئاۋات دەنوسى "ئەك بلىن"، ئەوۋە لە شىعرە فارسىيە كەدا نىيە و ھەلوپىست گرتنى خۇيەتى ئەويش نىشانەي گرنگيدانە بە خەلگ و بە كەم زانىنى خۇي، دەنا شاعىر قسەيەكە و دەيكات، ئىتر كى دەلي چى، كەيفى خۇي دەبىت، مەگەر شاعىر سەيد كامىلى ئىمامى سۇفى مەسلەكى بەرپرسى سياسى بىت، كە بە ھەموو نىشانەيە كدا كەسپكى لەخۇبوردوو و خەلگ خۇشەويستە! بەحرى ەرووزى شىعرەكە:

رمل مثنى سالم: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

ئەي نەمامى تازە!

وەرە ئەي نەمامى تازە، تۆ لە باغى كىي رىوايى؟
كە ئەوئەند شۆخ و شەنگى، لە چ كانى ئاودراوى؟^{۲۶۲}
دەم و چاۋ و بەژن و بالا، ھەموو پىك و پىك و مەوزوون
ھەموو دىل پىن و شىرىن، كە لە جوانىيا تەوايى
لە دلى ھەژارى عاشق ھەر ئەتۆي و خۆشەويستى
چ بكا لە پارچە گۆشتى، كە بە زۆرى تىي خزاوى
تۆ و رۆح و بىر و باوھ، تۆ و قەست و عىشق و ئامانج
چىيە ئەم تەلەسمە ئازىز، لە ھەمووى كە تىكەلاوى؟
شەو و رۆژ بە يادى رىوايى تۆ، نە خەوم ھەيە نە خۆراك
بەلى، دەستى قودەرتى بوو كە لە عەيب و عار برىوايى^{۲۶۳}
دلى موبتەلايى "كامىل" كە ئەتۆي تىيا ديارى
چ جوان و رىوون و خۆشە، تۆ چرايى و ھەلكرايى

قافلاوا، ۱۳۳۳ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۰۰ و ۱۰۱ ى چاپى ئەنىسى و ۲۵۱ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعرە كە لە چاپى ئەنىسىدا "چرايى ھەلكراو". ھەردوو عنوانە كە جوانن و لە دەقى شىعرە كە وەرگىراون. بەلام من ھەلژاردنى ئەنىسىم پىي جوائترە و ئەويش لەبەر سەرجمە فەردى كۆتايى غەزەلە كە (مەقتەع)، كە گەلىك پازاۋە و جوانە. لەويىدا شاعىر دىلدارە كەى دەكاتە چرا و دەبباتە ناو دلى خۆيەو و بە بۆنەى ئەو چرا رىووناكەو دلى

^{۲۶۲} چاپى جەغفەر: كانى

^{۲۶۳} چاپى ئەنىسى: قودرەتى

"جوان" و "پروون" و "خۆش" بووه. ئەو بادان و پێچانەو هونەرییە نرخی فەردە کە و سەر جەم شیعەرە کە ی بردۆتە سەر ئ و لە قسە کردنیکی ساکاری مەنزوومە یە کە وە کردوو یە تە بەر هە میکی هونەریی سەرنج پراکیش.

شیعەرە کە ناوەرۆکی تەواو غەرامی هە یە و لە تەمەنی ۵۱ سالی شاعیردا دا گوتراو. خویتەر لە چەند شوینی شیعەرە کە دا هەست دە کات هەندیک وشە بە زۆر ترینجاو نە تە شویتە کە یان لە بەر ئەو ی بە حیسابی مێتر و کیشی عەر ووزی، سووکە قورسایە کە یان هە یە: تۆ (فەردی یە کە م، میسراعی یە کە م)، کانی (فەردی یە کە م، میسراعی دوو هە م)، تۆ (فەردی یە کە م، میسراعی چوارە م. بە گشتی ئەو "تۆ" یە لە هەردوو شوینی ئەم میسراەدا کیشە ی هە یە و تەواو لە شوینی خۆی دانانیشت). مەست دە کە م کارتیکەری شیعریکی فارسی لە سەر شاعیر بوو ییت لە بەر ئەو ی ئەو "تۆ" یانە زیاتر "تۆ" ی فارسی، کە کورت ترە لە "تۆ" ی کوردی.

کانی: ئەم تەبیرە، بە شیوەی ئاسایی دەبوا یە وە "لە چ کانییە ک" بگوترا یە، بە لām بە هۆی کیشی شیعەرە کە وە کلکی براو و بۆ چارە سەری مەسە لە کە، جارێک ئە نیسی وە ک کانی نووسیو و جارێک جەغفەر وە ک کانی، بە لām هێچیان لە باری واتاو پڕ بە پێست نین. وێدە چیت وشە کە سەر تە شیوازی "کانی" بوو ییت بە لām کاک جەغفەر و هاوکارە کانی بۆ ئەو ی واتایە کی تەواو تر بە وشە کە بدەن، شیوازی "کانی" یان پێداو کە زیاتر موکریان ی و مەهابادییە، بە لām هێشتا هەر خال نە پێکراو. بۆی شیوازی 'کانیە' چارە سەری مەسە لە کە نە کات؟

مەوزوون: خاوێن کیش، پێک و پێک.

لە دلی هەژاری عاشق: لە قسە کردنی ئاساییدا دەبوا یە بگوترا ییت "لە دلی هەژاری عاشقدا..." بە لām کیشی شیعەرە کە سووکی کردۆتە وە و شاعیریش بە م شیوە یە ی بە یان کردوو.

چ بکا: بکەری ئەو کردارە کییە؟ بە دلیایی "دلی هەژاری عاشق" ه. شاعیر دە لی جگە لە تو و خۆشەویستی (ی تۆ) هێچتر لە دلی هەژاری عاشقدا نییە و بە بێ تۆ و خۆشەویستی تۆ، دلم پارچە گۆشتیک نە بێ هێچ نییە.

بە زۆری تی خراوی: واتە ئەم پارچە گۆشتە کە دلی شاعیر ییت، لە کوئ و تۆ و خۆشەویستی تۆ لە کوئ؟ ئەمانە دوو دیاردە ی جیاوازن و تۆ بە زۆر خۆت خزان دۆتە ناو دلمە وە. ئەو دە کرئ بۆین تێگە یشتنیکی نوێیە لە خۆشەویستی. واهە یە پرسیار

بكریت بۆچی دلدار و ئەوین بە زۆردەبی بچنە دلی عاشقەو، خو كەس زۆری
لینە کردوو؟ ئەو نامۆبوونی شاعیر لە گەل ئەوین و دلدار دە گەینیت. بەلام واهەیه بە
پێچەوانە، بلین ئەو نامۆیە لە چیه تی و جنسی گوشت و ئەویندایە و بەو شاعیر لە
چنگ پەخنە گر رزگار بکەین!

تو و... ئەو، چەشنە سویندانیکە. وەك دەلین تۆبی و خودا، یان تۆبی و وێژدانت.
ئەم چەشنە سویندان و کیشانی خەلکە بۆ داوهری و پێذاچوونەو لە هەلۆست، لە
زمانی فارسیدا زۆر باو، دوور نیە هەر بۆیەش بێت كە ئەگەر وشە "تۆ" وەك
فارسی بگوتریت زیاتر و چاکتر لە گەل کیشی شیعەرە کەدا بێتەو. شاعیر دلدارە کە ی بە
هەندیک شت سوین دەدات كە زۆریش هاوتا و هاو واتای یە کتر نین و هەركام سەر
بە ئاقاریکی واتایی لە ژیانی مڕۆژدان بۆ ئەوێ پرسیاری لئ بکات و بلی ئەو چ
تەلەسمیکە كە تۆ تیکە لاوی هەموو ئەو شتانه بوویت؟ بە کورتی، شاعیر وێستووێتی
بلی تۆ تیکە لاوی هەموو لایەنیکێ ژیانی من بوویت!

قەست: 'قصد' ی عەرەبیە کوردیتراو و بە واتای خواست و نیاز بۆ ئەنجامدانی کارە.
دەستی قودرەت: لە پروانگە ی ئیمانداران و ئایینداراندا دەستی هێز و دەسلالتی پەها،
دەستی خودایە.

عیب و عار: دوو وشە ی عەرەیین. عار، بە کردەوێ جێگە ی شەرمەزاری دەگوتریت.
براو: دابراو، بچ بەش و دوورکەوتوو لە شتێك.

موبتەلا: گیرۆدە. عەرەبیە. بۆ واتا کردنەوێ فەردە کە برۆانە سەرەوێتر.

بەحرێ عەرۆزی شیعەرە کە،

رمل مثنی مشكول: فعلات فاعلاتن // فعلات فاعلاتن

شيعرى سالانى ۱۳۳۴ تا ۱۳۳۹

پېرست: پارانهوه، شارى مهستان، سهروى نه ورپهس، شايى و شين، يارم ته شى ده پرېسى،
قهزات له من كهوئى، نه سيمى نهوبه هار، به سهرت، نه مشه و، تال و سوپرى، سهودا،
قهرزدارى، رږژى زه فهر، من گوتم، نه مه ژينه؟، نه سپى نه گهت، بهرز و نهوى،
رږبه رى گه وره، گولبه ريشم چوو، ئيشى حاجى بابو شينخ، رږبه رى سيادهت، غه زه لى
ناقيس، خه زانى گول، رږبى، پهروين، شايى، به فرى خه م.

پارانهوه

پرووم له دەرگاته وه کوو سائیلی پرووت
سائیلیکم به خودا پرووت و قووت
من ودل نیوه شه و کاتی به یان
دینه بهر دهرکی ته تو ههردوو به جووت
به هومیدی که ره میکی زورین
له خودای وا به جهلال و جه به پرووت
به نه سیمی که ره مت کولکه درهخت
تازه بوو، خونچه یی کرد و پشکووت
پشتی من ئاسنه، پۆلایه مه گهر،
که له ژیر باری گوناها نه بزووت؟
ئیتیکام ئایه تی "لاتقنطوا" ه
ناهومیدم مه که، بۆ خۆت فهرمووت
ئاهی من وهك نه فهسی سوبحده مه
که چی ههر هات و نه هیچ کوئ نه نگوت!
شاهیدی حالئ منه خویتی دلم
که به عهینی ده تکئ وهك یاقووت
غهیری لای تو نه بن، ئه م قوربه سه ره
هیچ په نای دی نیه، مات و مه بهووت

قافلاوا، ۱۳۳۴ ی ههتاوی

(لاپه ره ۲ ی چاپی ئه نیسی و ۸۱ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا 'ستایشی خودا'یه.
ئه وه یه کهم شیعره ئایینی و یه کهم شیعره ناو دیوانی ئاواته له چاپی ئه نیسیدا.

گومان لەوەدا نیه که ئاوات ئیماندارێکی قورس و قایم و لە بنەمالە ی شیخ و مەلایان و ھەرخۆشی مەلای دوازدە عیلم بوو. نووسینەوێ دیوانی ئاوات بە بێ شیعرە ئاینییەکانی وەک کێشانی وێنە ی مرقفیکە کە لاق یان دەستی نەیت.

لە ناو شیعرە کەدا تەعبیری فارسی و عەرەبی کەم نین، بەشیکیان وەک دۆعا و پارانەوێن کە تیکەلاو لەگەڵ دەستەوشە ی ئیسلامی کراون و بەشیکێ دیکە ھەر ئەو وشانەن و بە ئاسایی لە عەرەبییەوێ چوونەتە زمانی فارسی و کوردیشەوێ.

لە فەردی یە کەمدا سەنەتی ئیھام بە پروونی لە وشە ی "پرووت" دا دەبینرێت کە بە ھەردوو مانای "بێ بەرگ" و "پوخساری تۆ" ھاتووێ.

سائیل، دەروژە کەر، سۆلکەر

جەلال و جەبەر ووت، گەورەیی و دەسەلات و قودرەت، دوو سێفەتن بۆ خودا

کەرەم، بەخشنەویی

تەعبیری "تازە بوو" بە واتای "تازە بووێو" لە فەردی چوارەمی غەزەلە کەدا، ناتەواوییەکی بچوو کە و وا دەردە کەوێت کە شاعیر نەیتوانیوە چەمکی تازە بوونەوێ دیاردە یەکی کۆن بە باشی لە شیعرە کەدا بگونجیت. وەکی دیکەش ھەر ئەو فەردە وا ھەیە جواترین فەردی ناو غەزەلە کەش بێت: کۆلکە داری مردوو بە شەنی شەمالی کەرەمی خودا تازە دەبیتەوێ، خۆنچە دەکات و دەپشکویت.

بە بۆچوونی من ئەو ھەموو باسی گوناھە ی وا شاعیر دەیکات بنەمایەکی عەینی بۆ نیه. ئەو کەسانە ی وا ئاواتیان دەناسی و لە ھەڵس و کەوتی رۆژانەدا بێنبوویان دەزانن مرقفیکە بێ وە ی و ھیدی بوو و جگە لەوێ لە سەردەمی لاویەتیدا لاویەتی کردبێت یان چەند جاری ژن ھیناییت یان وەک ئاغا و خاوەن ملکێک پەعیەتی چەوساندبیتەوێ، کە ھەموویان ئەگەری گشتین و من ھیچ بەلگە یە کەم بۆ ھیچکامیان نیه، بیرم بۆ ھیچ "گوناھ" یکی دیکە ناچیت. نوێژکەر و رۆژووگر بوو، خێر و خێرات و دەسگرۆی کردوو، لە میوانداریدا قسە ی لەسەر نەبوو، خەباتکاری سیاسی و حزبی بوو، لە دۆستایەتیدا سادق و راست بوو و... زۆریکی دیکەش لەو خەسلەتە باشانە. ئە ی کامە گوناھ؟ مەگەر بلیین ئەویش وەک ئەو شاعیرانە ی کە رەنگی شەراب و عەرەقیان نەبینیوە بەلام قسە لە مەستی و خوماریی دەکەن، بە پەسمی سۆفیانی ساف، خۆی بە تاوانبارێکی ھەمیشە ی زانییت.

ئیتیکە، پالەدان بە شتیک و کەسیکەوێ

لاتقنطوا، ئايەى قورئانە: "لاتقنطوا من رحمة الله..." له بەزەىى خدا ناھومىد مەبن.
 بۆخۆت فەرمووت، واتە خودايا تۆ له قورئاندا فەرمووت:
 "قل يا عبادي الذين أسرفوا على أنفسهم لا تقنطوا من رحمة الله إن الله يغفر الذنوب جميعا إنه
 هو الغفور الرحيم الزمر: ٥٣
 نەئەنگووت: نیشانەى نەپىکا.
 مات و مەبھووت، دۆش داماو
 بەحرى عەرووزى شیعەرەكە،
 رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلىن

شارى مەستان

ئىرە وشكارۆى ھەموو جىگە و ولاتانە مەگەر؟
وہك دلى من تەنگ و تاريك، بۇچى غەمدانە مەگەر؟
وا شېرزە و تىكچوۋە، چىشتى مجبور باشتە
يىكەس و يىدەر، ھەتيوى دەرک و بانانە مەگەر؟
باسى نانت کرد لەھەرکوي، سەد نەفەر ئەستۆ کەجە
ئەم ولاتە قاقرە، جىي قوتوى لاتانە مەگەر!
چەرخى گەردوون بۇ لەسەر من جارى خول نادا، چىيە؟
بۇچى نەگبەت ھەر بەشى من، ھەر لەمن جوانە مەگەر!
مەسكەنى جىنن و پەرى ھەرکەس دەيىن، شىت دەيى،
ئەم بەقور گىراۋە بۇ جىي غەيرە ئىنسانە مەگەر؟
لائوبالى و بى خەبەر، لاقەيد و بى تەدبىر و را،
كەس لە كەس گويى ناگرى، بۇ شارى مەستانە مەگەر!

قافلاوا، ۱۳۳۴ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۱۰۰ ى چاپى ئەنيسى و ۹۲ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعرە كە لە ھەردوو چاپى ئەنيسى و جەغفەردا، وەك يەكە.
غەزەلىكى سياسى - كۆمەلايەتى تەنزامىزە. شاعىر گلەيى دەكات و دەپرسىت بۇچى
دەيى ولاتەكەى ئەو لەچاۋ ولاتانى دىكە وشكارۆ و تەنگ و تاريك و شېرزە و
تىكچوۋ بىت و [خەلكەكەى] بوويىتە مل كەچى نان و ھەتيوى دەرک و بانان؟ ئەو داخ
و ھەسرەتەى ئاۋات بۇ ولاتەكەى و خەلكەكەى، ھەستىكى ئىنسانى و بەرپرسانەيە و
نمونە و ھاۋشيۋەى ئەو مخابن گوتن و دەست بە ئەژنۇدادانە لە بەرھەمى زۆرىك لە

هونهرمه‌ندان و شاعیرانی کورددا ده‌دۆزیته‌وه. له‌و سه‌دان نمونه‌یه‌ی وا ده‌کریت لیره‌دا به‌ینریته‌وه ته‌نیا با چاو له‌ به‌ندیک له‌ پینچ خسته‌کیه‌کی ۱۸ به‌شی مه‌لا سه‌نه‌ی قازی هه‌له‌بجه (شاهۆ) بکه‌ین. دیاره‌ ئه‌و نمونه‌یه‌ ته‌نیا بۆ پیشاندانی و پچوویی هه‌ست و بیره‌، ده‌نا هیچ هاوچه‌شنیه‌کی له‌گه‌ل شیعره‌که‌ی ئاوات نییه‌:

"...کوردیش ئه‌بێ هه‌رعه‌بد و غولامی ئه‌م و ئه‌و بن

بێهۆش و سه‌راسیمه‌ له‌ دووی خه‌لکی به‌ ده‌و بن

رپۆژ نۆکه‌ری ئه‌غیار و شه‌ویش سه‌سه‌سی شه‌و بن

چاویان له‌م و له‌و بیت، نه‌ ئه‌م بن نه‌ به‌ ئه‌و بن

بێعیلم و جگه‌ر پاره‌ و مه‌حزوون و خه‌فه‌تبار..."

ئاوات له‌عه‌ینی ده‌رپینی ئه‌و سه‌سه‌ته‌ و له‌ راستیدا گازنده‌یه‌ له‌ ده‌ست دۆژمن و داگیرکه‌ری ولاته‌که‌ی، گله‌یی له‌ خۆیه‌کان واته‌ له‌ خه‌لکی ولاته‌که‌شی ده‌کات که‌ بۆچی وا لائوبالی و که‌م ته‌رخه‌م و بێ خه‌به‌ر و بێ را‌وته‌دیین و بۆچی گوێ له‌یه‌کتر ناگرن و یه‌که‌گرتوو نین؟

شیعه‌که‌ دووسال دوا‌ی کۆدیتای ۲۸ ی گه‌لاویژی ۱۳۳۲ (۱۹۵۳) گوتراوه‌ و مۆرکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌یه‌ که‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی 'حکومه‌ت نێزامی' ی ته‌یمووری به‌ختیار و کوشت و بر و گرتن و ئیعدامی ئازادیخوازان بوو و سائیک دواتریش ساواک دامه‌زرا و جینی ناموباره‌کی ئه‌وی گرته‌وه‌.

من که‌م و زۆر بارودۆخی ئه‌و سالانه‌م له‌بیره‌ و ده‌زانم له‌ ئێراندا، وه‌ک ده‌گوتریت، که‌ل به‌ موویه‌ک به‌ند بوو و جاسووسیکی زۆر په‌روه‌رده‌کراوون و خه‌لک له‌ خۆیان ده‌ترسان و زۆرکه‌س له‌ خه‌لکی ده‌وه‌رویه‌ری خۆ دپ‌دۆنگ بوون.

بارودۆخی ناوچه‌ی بۆکان له‌و سالانه‌، له‌وه‌پ‌ری خراپیدا بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رباری زۆر و زوڵم و لێدان و گرتنی رژیم‌ی شا، ئاگاکی بۆکان و ده‌وره‌یه‌ش هه‌رکه‌سیان خۆش نه‌ویستایه‌ و به‌ نه‌یاری خۆیان بزانیایه‌ به‌ سه‌ربزیو و تووده‌ییان داده‌نا و به‌ حکومه‌تیان ده‌ناساند، یان باب نۆکه‌ری خۆیان ده‌نارد هه‌ری و بازارپی گرتن و لێدان و راپۆرت لێدانی ئاگاکان و ده‌ست و پتوه‌ندیان له‌ خه‌لکی شار و دێ له‌وه‌پ‌ری گه‌رمیدا بوو و که‌س له‌ خۆی و داها‌تووی دلیا نه‌بوو. هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه‌ هۆی بازربه‌بوونی که‌سایه‌تییه‌ سیاسیه‌ خۆشناوه‌کان وه‌ک نه‌مران حاجی قاسم که‌ریمی، میرزا

حه مه پره ئووف حافزه لقورئان، عه بدوللا ئيراني و عه لي ميره به گك. ئه م شيعره ئاويته يه كي
پووني بارودوخي سياسي - كومه لايه تي ئه و سالانه ي كوردستان و بۆكانه.
ناوه روكي سهره كيبي شيعره كه سياسي و كومه لايه تيه، به لام ديارده يه كي ديكه شي
تيكه لاو بووه: ته نزيكي نهرم و نيان و به پي وجي! ئه و ته نزه كه م و زور به به ئني
هه موو فهرده كاندا گه راوه.

بۆچی مه گه ر ولاته كه ي من چۆلايي ولاتانه؟

بۆ مه گه ر دلي منيش كاسه ي غه م تيكرده!

ولاته كه ي من وه ها تيكچوو و تيكه ل پيكه له، چيشتي مجبور له و باشتره!
چاوه پي بووني "سه د نه فهر" بۆ نان، خۆي له خويدا هه واليكي دلته زينه به لام كاتي
ده لي هه ره وه نده ي ناوي نان بيئي، سه دكه س مل له حاندت كه چ ده كه ن نيازي
ئه وه يه بلتي جا بزانه ئه گه ر نانه كه ت به ده سته وه بيئريت چهند سه دكه ست بۆ لاره مل
ده بن! ئه و شيوه ده ربهرين و راگه يانده ي بابه تيكي تراژيك به به ياني شيوه ته نزه،
كارتيكي هونه رمه ندانه يه.

دوو پالووي و ئيهامي ناو وشه ي 'لاتان' له ميسراعي دووه مي هه مان فهرده ي به ته نيائي
توانويه تي ئه و ئه ركه راپه ريتيت و شيوازيك ته نزا ميتر بداته ميسراعه كه: "بۆچی
مه گه ر! ئه و ولاته چۆل و قاقره ته نيا جيني بژيو ي پرووت وقووت و لاتانه؟ ته عييري
لات' له نيو ئيرانيه كاندا واتاي شه لات و چه قوكيشي هه يه به لام كاتي له گه ل پرووت
و قووت ديت، ئيهام په يدا ده كات و هه مان واتاي نه دار و

پرووت و قووتي لين وه رده گيريت و نيازي شاعيريش هه مان ئه و واتاي دووه مه. من
له نووسينه وه ي ئه م فهرده دا، له جياتي ئه وه ي به شيوه ي ئاسايي نيشانه ي پرسيار بخه مه
كو تايه كه ي، نيشانه ي سه رسوورمانم داناوه، ئه وه ش بۆ پيشانداني ئه و ته نزه شاراوه يه ي
ناو رسته كه و بۆ ئه وه ي به خو ئه ر بلتم ئه وه پرسيار كردنيكي ئاسايي نيه و دوو پالووه.
"بۆر كا كه مه گه ر! هه ر له من جوانه؟" ي فهردي چواره ميش هه مان ئه و ده و ره ده ييت و
شاعير له دريژه ي گازنده و گله يه كانيدا ده پرسيت بۆچی ده بي نه گبه ت هه ر به شي
ولاته كه ي! من بيت؟

دوو عيابه تي "ئه و به قور گيراوه" و "غه يره ئينسان" دوو كيلي سهره كيي به ره و
ده روازه ي نيه و داخراوي ته نزي رازاوه ي سياسي ناو ئه م فهرده. شاعير ولاته كه ي خۆي
له دله وه خو ش ده و يت و له بيري به خته وه ريي گه له كه يدايه، جا كاتي سيفه تي

'به قور گيراو' و 'غهيره ئينسان' به ولات و خه لکه خو شه ويسته که ی ده به خشیت، خو ینەر به پروونی په یامه تهنه که ی لی وهرده گریت.

ئه گهر فهرده کانی یه ک تا چوار له باسی ولاتی شاعیردا بوون، فهردی پینجه م باسی گیرۆده بوونی خو ی لهو بارودوخه ده کات و فهردی شه شه م و حه وته میش له باسی خه لکه که یدان. شاعیر گله ییه کی توند به لام دلسو زانه له خه لکه که ی خو ی ده کات و دوا ی ئه وه ی به چهند سیفه تی لا ئوبالی و بی خه بهر ده یان شواته وه، ده لی بۆ مه گهر ئیره شاری مه ستانه! ئه گهر نییه، بۆچی هیچکام گوئ له قسه ی ئه وی دیکه ناگریت؟ ئه و گوئ له قسه ی یه ک نه گرتنه ده ردیکی کوئی کورده و سه دان دلسو زی وه ک ئاوات به و خه مه وه چوونه ته ژیر گل.

با ئاماژه یه کیش بکه م به شاعیریکی گه لیک رازاوه ی مه وله وی رۆمی که له ویدا 'مالی مه ستان' ها تووه:

"یک خانه پر ز مستان، مستان نور رسیدند

دیوانگان بندی زنجیرها دریدند..."

حافزیش 'شاری زه ریفان' ی هه به:

"شهری است پر ظریفان، وزهر طرف نگاری

یاران صلا ی عشق است گر میکنید کاری..."

به لام من کارتیکه ریی مه وله وی له سه ر شاعره که ده بینم نه ک حافر.

هه ندیک وشه ی ناو شاعره که:

وشکارۆ: چۆلی قاقړ و بی ئاو (هه نپانه بۆرینه) بۆ مه گهر کوردستان چۆلایی هه موو ولاتانه؟ ئه و به راورد کردنه ی ولاتی خو له گه ل ولاتانی به خته وهر و پيشکه وتوو، له شاعیری شاعیرانی به رپرسی میله تانی دیکه شدا به رچاو ده که ویت. بۆ نمونه، نیما یوشیج، شاعیری ئیرانی، شاعیری 'داروک' ی خو ی ئاوا ده ست پیده کات:

"خشک آمد کشتگاه من

در کنار کشت همسایه..."

دیاره کشتگاه- واته مه زرای نیما، هه مان ولاته که یه تی که ده لی به ته نیشت مه زرای دراوسپکه مه وه ویشک هه لگه راوه؛ ئه و ولاته دراوسپه ش، ده بی یه کیه تی سۆفه تی جاران بیت که له گونده که ی نیما له باکووری ئیرانه وه دوور نه بوو.

غه مدان: پیکهاته یه کی تازه و جوانه له غه م+دان، شتیک وه ک خو یدان و قه ندان؛ "بۆ مه گهر دلی من زه رفی غه مه و ههرده بی غه می تییکریت؟"

چېشتی مجپور: هر دياردهيه کی ټيکه ل و پيکه ل که له چهند شتی ناديار و ناروون پيکه هاتيت و خه سله ټيکی ديار يکراوی نه ييت، بهو چېشته ده شوبه نيريت که مجپور واته خادمی مزگه وتان له رږژانی جه ژندا ده بيه نه وه مالي خويان. نه وه ش ئاماژه به و په سمه ی که پياوی هه موو مالئک له گونده کانی کوردستان^{۲۶۴} دواي نوټري جه ژنی قوربان و په مه زان له مزگه وت ده ميننه وه و به عاده ت، کورپه کانيان مجموعه (سينی) پر نان و چيشتيان بؤ ديتن بؤنه وهی له وئ له گه ل پياوani دیکه ی گونده که دا پيکه وه بيخون.^{۲۶۵} له کوتايدا، مجپوري مزگه وت ده فريکی گه وره ديتيت و پاشماوهی خواردنه کانی هه مووياني تیده کات و ده بيا ته وه مالي خوی. جا له بهر نه وهی خواردنی مال له کان هه مووی يه ک چه شن نين و واهيه برنج و شله (خورش) و قه یسی و پږون و هيلکه ورږون و خورماورږون ... پيکه وه ټيکه ل بکړين، نه نجامی نه و ټيکه ل کړدنه شتيکی سه ير و سه مه ره ی لي ده ردیت که که س نازانی چيه و ته نانه ت ناوی چيه، به ناچار ناوی چېشتی مجپوريان ليتاو واته ناوی بي ناوی!

نه ستو، مل

قاقړ، چول و بي ناو و وشکارو

چه رخی گه ردوون... دياره نیاز له چه رخی گه ردوون نه گه ر گه رانی هه ساره کان ييت، که ويده چيت وای، نه و هه سارانه راناوهستن و له سه ر هه موو که سيک و شويتک خول ده خون، له سه ر شاعيريش! به لام ليړه دا ده بي نيازنی ثاوات نه وه ييت بؤچی نه و خول خواردنه به خواست و مه یلی من نيه؟ حافزی شيرازی هه مان گله یی ده کات به لام روونتر و هيوادارانه تر:

"دور گردون گر دو روزی بر مراد ما نرفت،

دائما يکسان نماند چرخ دوران، غم مخور!"

نه گبه ت: بي به ختی و چاره په شی؛ وشه که، نيشانه ی باوه په به هيزی ديار يکه ره ی چاره نووسی مرؤفه.

^{۲۶۴} . نازانم له نيو ميله تانی دیکه شدا باوه يان نا؟ له ئيران نه ميسستوه بيت مه گه ر له رابردوی کوندا بوويت و من پتي نه زانم.

^{۲۶۵} . من نه وه به په سمیکی گه ليک دپرين ده زانم که به دلتيایي هيچ په يوهنديکی به ئيسلامه وه نه داوه و ده بی بگه رپته وه بؤ ثانيی کونی ميتراي و 'گاباره' يان نه شکه وت و ري وره سمی په يوهنديدار به وه وه. نه و ديارده يه له ثانيی ئيزه دی و ناو يارسانه کانيشدا به شپوهی هه ندیک جياواز هه يه و هه ر نه وه ش پيشانده ری کون بوون و غه يره ئيسلامی بوونی نه رپته که يه.

مهسكهنى...: شاعير دهلى ئو كهسانهى وا له بۆچوونى خهلكى عهوامدا جندۆكه، يان پهرى، دهستيان لى دهوشينن واته لىيان نزيك دهنهوه و مالى خويانيان پيشان ددهن، شيت دهن؛ وا مينش بههوى ديتنى ئم ولاته بهقورگيراهه و خهلكه كهيهوه خهريكم شيت دهن! شاعير له خهلكى ولاته كەش توورپهيه بۆچى ولاته كەيان وا شتواوه و له مالى جندۆكه و غهيره ئينسانان دهچيت كه هيچكەس گوئ له هيچكەس ناگریت و ئهويش له داخى ئو بارودۆخه، خهريكه شيت ييت.

لائوبالى: بى دهر بهست و كه م تهرخه م
لاقهيد، گوئ نه دهر و بى دهر بهست: شاعير چوار سيفه تى له و ميسراعه دا هيتاوه كه ههرچواريان نه رى يى و خراپن (لائوبالى و بى خه بهر، لاقهيد و بى ته دبير و پا)، ههمووشيان له كوتاييدا وهك يه كن و له راستيدا نابى ببن، بهلام به داخه وه^{۲۶۶} له ناو خهلكه كهيدا ههن. به پيچه وانه، يهك سيفه تيش له ميسراعى دووهه مى فهرده كه دا ههيه كه ده بى له خهلكى ولاتى شاعيردا بينريت بهلام نابىريت ئهويش تهبايى و له گه ل يهك بوون و گوئدانه بۆچوون و پاى يه كتره، كه دهلى نييه و له ئه نجامدا ولاته كه بۆته شارى مهستان و بى دهر بهستان و گوئ نه يستان!

به حرى عهرووزيى شيعره كه،

رمل مثن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

سەروى نەورەس

بە ئاگرى دوورى تۆيە بوومە قەقنەس
نەماو، گيانەكەم! ھىوام بە ھىچ كەس
ئەگەرچى پىرم، ئەمما وەك منالان
دەشم دەشنى لەبۇ سەروىكى نەورەس
ئەتۇ سەرتا بە پىن گولزارە بالات
منىش سەرتابەپىم يا خارە، يا خەس
دەشم دەروا بەرەو باغى جوانىت،
ئەگەر پەيدا بكا رۆژىكى دەسپەس
بەرەو رووى گۆر ئەچم، ھەرھاكە زانىت
لەسەر تەرمم بنىش دال و كەرەكەس
بە نالین و سكاللا و شىن و گریان
لەقىسى چوو 'ئىمامى' زىن، ئىتر بەس!

قافلاوا، ۱۳۳۴ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۷۶ و ۷۷ ى چاپى ئەنىسى و ۹۵ ى چاپى جەغفەر)

چاپى جەغفەر عىنوانى شىعرەكەى لە فەردى دووھەمى شىعرەكە وەرگرتووە. ئەو
عىنوانە لە چاپى ئەنىسىدا 'سەنگەرى غەمزە' و لە فەردى چوارەم وەرگىراوە.
شىعرەكە، وەك ھەندىكى دىكە لە شىعرەكانى ئىمامى مۆركى رەشىنى بەسەرەوێه.
پەيامى ناو شىعرەكە ئەمانەن: سووتاوم و بوومەتە قەقنەس؛ ھىوام بە ھىچكەس نەماو؛
سەرتابە پىم خار وخەسە؛ دەسپەسىم پىت نىيە؛ بەرەرووى گۆر دەچم؛ دال لەسەر
تەرمم دابىشىت؛ و زىانم بە نالین و گریان لەقىس چوو... بەلام لەعەنى كاتدا

ترووسكەى ھىوايەك ۋەك پووناكايى چرايەكى دوورەدەست لە شىعرەكەدا ھەست
پىدەكرىت. شاعىر بارودۆخەكە بۆ بە ئاوات گەشتنى خۆى لەبار نايىنيت بەلام لە
عەينى كاتدا دەلى دەلم بەرەو باغى جوانى يارەكەم دەپوات و ئەگەر دەستەرسىم بەيار
ھەبىت، دۆخەكەم دەگۆردىت. ئەو ئەو شەوقەيەكە دەبى خويئەر لە شەوئەنگى
شىعرەكەدا بىيىت.

شوبھاندنى دوورى يار بە ئاگرى سووتىنەر، لە ئەدەبى كوردى و فارسىدا نمونەى
زۆرن. قەقەس خەلۋوزە و ئاماژەيە بە بالئەدى ئەفسانەيى قوقنوس كە گوايە بالەكانى
ئەوئەندە لىك دەدات تا ئاگر دەگرىت و ھەموو لەشى دەسووتىت؛ بەلام لە
خۆلەمىشەكەى قوقنوسىكى دىكە سەرھەلئەدات، واتە چەشنىك خۆكوژى بۆ درىژەى
ژيان. خويئەر لە خويئەندەوئەى وشەى 'ئاگرى' دا دەبى وريا بىت و بە دوو بەشى
بخويئەتەو: ئاگ+رى. دەنا لە شىوازى خويئەندەوئەى ئاسايدا، كە ئاگرى سى بەشە:
ئا+گ+رى، شىعرەكە تووشى لەنگى دىت.

نەوئەس: تەركىبىكى فارسىيە بە واتاى تازە پىگەشتوو، سەروى نەوئەس يارى
بالابەرزى تازە پىگەشتوو شاعىرە.

دەشنى: شەشەن دەكات، بە لەنجە ولارەو دەجوولت.

خار: دروو

خەس: گياوگژ

دەسەس: دەستەرس، دەست پىگەشتن و دەست پىگەشتوو.

ھەرھاكە: ھەريئە، لەپ، زووبەزوو

كەركەس: خەرتەل

بەحرى ەرووزى شىعرەكە،

ھزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

شايى و شين

لايهك شايى يه، له لايهك شينه
لايهك هه لپه ركى، لايهك گرينه
لايهك جل ده بهن بۇ بووكى ساوا
له لايهك كفن ده بړن بۇ زاوا
ته ماشاى دنيا و بى وه فايى ئه و
به يهك چه سپان و ليك جيايى ئه و
با بهس من و تۆ به ته ماي ئه و بين
با بهس بى خه بهر، ئاوبردهى خه و بين
با وه خه بهر بين، فكرى كارى كه بين
بىر و باوه پمان بۇ لاي يارى به بين^{۲۶۷}
ئه و يارهش دياره تاق و ته نيايه
به وه فا و كه رهم، زاتى خودايه
هه ر خزمهت به وه پاداشى زۆره
به وتهى من كه، دلت مه گۆره
هه ر ئه و ده ژيىنى، هه ر ئه و ده مريى^{۲۶۸}
ئاخرى بۇ خوى ته نيا ده ميى
"ئىمامى" ئه واپرووى كردۆته تۆ
پيىنج فەرزە سوجدەى هه ر بردۆته تۆ

قاقلاوا، ۱۳۳۵ى هه تاوى

^{۲۶۷} چاپى ئه نيسى: يارى كه بين

^{۲۶۸} چاپى ئه نيسى و جه عفر: ده ژيىنى... ده مريى

عنوانی شیعره که له ههردوو چاپدا وهک یه که. ناوهرۆکی شیعره که، له سه ره تاکانیدا بیرکردنه وهیه له ژیان و جیهان و بهم تهعبیره، چه شنه گه وهه ریکی فله سه فیهی تیدا دهینریت ئه وهش له دوو فهردی یه که می ده رده که ویت. به لام له فهردی سیهم و چوارهم به دواوه شاعیر ده چیتته وه سه ره همان رپچکه ی ئایینی و بی بایه خ کردنی دنیا و گرنگایه تیدان به رپۆژی هشر و خودایه که ده ژینیی و ده مریتی و خوی ته نیا ده مینیی و ده بی پینج فهرزه سوجه ی بیری تی. بهو حیسابه، سه رجه م شیعره که ده بی له چوارچتوه ی شیعره ئایینییه کانی ئاواتدا سه یر بکری تی.

شیعریکی ساکار و بی گری وگۆله له دهسته وشه ی ئاسایی سه ر زمانی خه لک پیکهاتوه.

بووکی ساوا: لام وایه وشه ی ساوا به هوی ریک خستنی سه روا له به رانه ر زاوادا هاتووه ده نا بووکی ساوا ده بی چی بیت؟ مه گه ر بلین کچیکی کهم ته مه نی هیشتا پینه گه یشتووه که به گویره ی نه ریتی نابه جیی خه لکی ناوچه که به میرد درایت. به یه که چه سپان: یان به یه که وه چه سپان ده بی ئه و "تعلق" و "تعلق خاطر" ه بیت که تا که له ماوه ی ژیانیدا له گه ل خه لکانی دیکه و به گشتی ژیان و جیهان پیکی ده هیئت و له کۆتاییدا به مقهستی مه رگ هه مووی ده پچریت.

لێک جاییی: پینچه وانه ی به یه که چه سپانه که یه و له راستیدا مردنه.

ئاوبرده: له ناوچوو، نه ماو

دلت مه گۆره: باوه ر به کهس یان شتیکی دیکه [جگه له خودا] مه که.

پینج فهرزه: ئه و پینج جار نویره ی که له سه ر ئیمانداریکی موسولمان فهرز کراوه.

به حری عهرووزیی شیعره که،

مقارب ائلم (هجایی): فع لن فعولن // فع لن فعولن

يارم تەشى دەپىسى

زولفى پەشى لە سەر پوو، وەك نىلوپەر لە ئاوا
پەخش و بلاو و ئالۆز، لوول و دريژ و تاتا
هاوريشمىكى خاوبوو، بە ناز و عيشو^{۲۶۹} بايدا^{۲۷۰}
وەك ماری زامدار بوو، ھالا لەبەژن و بالا
كۆشى دەکرد بەلادا، يارم تەشى دەپىسى
كوانى خورى شەكى كال، بکرم بە پۇحى شیرين؟
بيدەم بە دەستى يارم بايدا بە ناز و تەمکين
شى کاتەو بە شانە، بە قامكى نەرم و پەنگين
بيدا ئەویش بە نووکی تەشى جوان^{۲۷۱} و نەخشين
بۆ پارچەيەكى^{۲۷۲} پەشمين، يارم تەشى دەپىسى
مەحبوبى نازدارم گرتى تەشى بە دەستى
پىسى موخەبەت^{۲۷۳} و مەيل خاوبوو، بە کرژى بەستى
گرپى دلان پساندى، بە لیو و دەستى بەستى
توولى ئەمەل دريژ بوو، سەنگينى کرد و خستى
بۆ دانەوى بە چوستى، يارم تەشى دەپىسى
لە باغى سۆو و ھەرمى قەدەم قەدەم بە نەرمى

^{۲۶۹} . عيشو، ديوانى چاپى ئەنيسى

^{۲۷۰} . عيشو، بادا، دەنگى مامۇستا ھەزار

^{۲۷۱} . جوان، ديوانى چاپى ئەنيسى و دەنگى مامۇستا ھەزار. لە راستيدا بە ھۆى كيشى شيعرەكەو دەپىت ھەر
واش بخويترتەو.

^{۲۷۲} . گەرچى لە ھەردوو سەرچاوەكەدا وەك "پارچەيەكى" تۆمار كراو بەلام لام واہ پەوانتر دەبوو وەك
"پارچەيەكى" بنوسريت.

^{۲۷۳} . مەحبەت، ديوانى چاپى ئەنيسى و دەنگى مامۇستا ھەزار

۳۴۰ / شيعرى سالانى ۱۳۳۴ تا ۱۳۳۹

دەنېتە پېش لە گولزار بە سەبرئ، جوانە شەرمی
 لە باوەشی بە پیتی، دەگرئ دلان بە گەرمی
 بولبول دەهاتە سەیری لە کاتی بەزم و پەزمی
 بەو لار ولەنجە حەتمی یارم تەشی دەپېسئ
 کۆلان و کووچەیی دئ دەروا بە ناز و عیشو
 دەگرئ لە پیر و لە جوان ئەو شوخە باج و پېشو
 جحیل بە زولفی^{٢٧٤} لوولی دەکا لغاو و پەشو
 بەو مەکر و فیل و حیلە، وەدیارە مەیلی بە شو!
 فیکریکی بیکری کردو! یارم تەشی دەپېسئ
 ھۆنراوەکە ی من ئەوچەل، خاوین و بی بنووکە^{٢٧٥}
 وا پېسەکە ی بە دەستی مەستیکێ تازە بووکە
 رازیم بە سەردپی وی، دا پتی بلین بە سووکە
 دەیکەم بە چۆغە بۆخۆم، بېرپسە، ھەستە، زووکە
 تۆزئ بە نووکە نووکە! یارم تەشی دەپېسئ
 کاکی "ئیمامی"! پەنگە چۆغەت ھەموو درابئ
 بە شیتی رپسی رستی، مەعلووم دەبی پسابئ
 پرسە لە کاکی جۆلا، داخۆ^{٢٧٦} لە بۆی کرابئ؟
 دویتئ گلەم کە لئ کرد، پەنگە دلئ شکابئ
 قەیناکە، بی بەلا بی، یارم تەشی دەپېسئ

قافلاوا، ١٣٤٢ ی ھەتاوی

(لاپەرە ١٢٩ و ١٣٠ ی چاپی ئەنێسی و ٢٧١ و ٢٧٢ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە ھەردوو چاپدا وەك یەکن.
 پینج خشتەکیەکی تەنزا ئامێزە. و پێویست بە گوتن ناکات لە ژێر کارتیکەری شیعری
 ناسراوی "شیرین تەشی دەپېسئ" ی میرزا عەبدولرەحیمی وەفایی شاعیری سەدە ی

^{٢٧٤}. زولفی، دیوانی چاپی ئەنێسی

^{٢٧٥}. بنۆکە، دیوانی چاپی ئەنێسی

^{٢٧٦}. داخوا، دیوانی چاپی ئەنێسی و دەنگی مامۆستا ھەزار

نۆزده ھەمدا گوتراو، لە جياتى 'شيرين' ى وەفایى 'يارم' ى ھىناو. لە كۆتايى ھەر بەندىكى پىنج خستەكەشدا "يارم تەشى دەپىسى" ى دووپات كردۆتەو. لێرەدا ڕادەى كارتىكەريەكەى وەفایى لەسەر ئاوات زۆر نىيە لەبەر ئەوێ شىعرەكەى بەرەو ئاقارىكى جياواز بردوو و تا ڕادەيەكى زۆر تەنزائىزى كردوو لەكاتىكدا شىعرى وەفایى جىددىيە.

بابەتى شىعرەكە ساكارە: شاعیر لە "خورى شەكى كآل" دەگەپىت بە ھەر نرخىك تەنانت بە نرخى ڕۆحى شيرىنى خۆشى يىت، بىكرپىت بەلكوو بىداتە دەستى يارەكەى بۆ ئەوێ بە ناز و تەمكىن و بە قامكى نەرم و ڕەنگىن بە شانەى بكات و شى بكاتەو، ئىنجا بە نووكى تەشیدا بدات، بەدەستى بىگرپىت، بە ڤىسى خۆشەويستى بەكرزى لە ناو باغ و گولزار و لە كووچە و كۆلانى دیدا بىڤىسىت و بىكات بە كووتالىكى پەشمىن بۆ ئەوێ بسپىرپىتە دەستى جۆلا و لە ئەنجامدا چۆغەيەكى بۆ شاعیر لى بەرھەم يىت!

بەلام جىحلى سەر كۆلان لى ناگەڤىن و يارەكەى شاعیر دەخەنە سەر ھەوای شوو كردن! شاعیرىش كە ديارە چىتر جىحلى نەماو، خىرايەك مەيدان چۆل دەكات بەلام كووتالەكەى لەبىر ناچىتەو و داوا دەكات سەردڤ واتە كووتالە چنراو كە بكاتە چۆغە بۆخۆى ولە جياتى چۆغە شپەكەى لەبەرى بكات!

من شىعرەكەم لەگەڵ سڤ دەقى جياوازدا بەراورد كردوو: دوو دەقى چاپكراو (جەغفەر و ئەنىسى) و دەقى تۆماركراو بە دەنگى مامۆستا ھەزار. دەقى دەنگەكەم لە سەر بەشى تايبەت بە كاك جەغفەر حوسەنىپوور (ھىدى) لە ساوند كلاود وەرگرتوو كە ئەو پەيوەندەكەيەتى:

<https://soundcloud.com/hedi-jh-3/lqhbo3xm8cmf>

شىعيرىكى ڤووخۆش و لەبەردلانى و جياوازە لە ھەندىك شىعيرى دىكەى ئاوات كە ترس لە خدا و بڤ ھىوايى سەبارەت بە ژيانى سەر ڤووى زەمىن و خەمى مردن بە گوناھبارى، مڤچ و مۆنى كردوون.

ھەندىك وشەى ناو شىعرەكە جىگەى روونكردنەو و بۆ ڤوونكردنەويان كەلكم لە ھەنبانە بۆرىنەى مامۆستا ھەزار وەرگرتوو:

نىلووڤەر، لىلووڤەر، لولوپەر، لىلوڤەر و نىلووڤەر، گوليكە.

پەخش وىلاو و ئالۆز: سەنەتى مراعات النظر

سەنئەتى "تضاد" ى نىو لول و دريژ و تاتا ھەندىك سەمەرەيە: زولفىك كە ھەم لول و تاتا يىت و ھەم دريژ دەبىي جوان يىت.

شەك، بەرخى دوو بەھار ديتوو شەكى كال، بەربەران جوان، بەھۆي كىشى شىعرە كەو دەبىي بە جوان بخويترىتەو؛ لە دەقى ئەنيسىشدا ھەر جوان ھاتوو و مامۇستا ھەزارىش بە جوانى خويندۆتەو. بۆپارچەيەكى پەشمىن دەگەپتەو بۆ لەتە شىعرى پىش خۆي نەك بۆ يارم تەشى دەپىس.

ھەر سى کردارى سەنگىنى کرد و خستى و بۆي دانەوى بە چوستى دەگەپتەو بۆ پىسى موحەبەت.

چوستى، خىرايى، بەكارى باغى سىو و ھەرمى جگە لە واتاي نزيكى باغى ئاسايى سىو و ھەرمى، واتايەكى دووريشى ھەيە كە سىنگ و مەمكى يار يىت.

باوەشى بەپىت، باوەشى بە بەرەكەت و فەر؟ نەمزاني چىيە و بۆچى شاعىر سىفەتى بە پىتى بۆ باوەشى يار ھىناو؟ پىت واتاي كەمىشى ھەيە، بۆيى نيازى شاعىر باوەشى بە قەوارە بچووكى يارەكەي نەبوويىت؟

بەزم و پەزم بە سەريەكەو شادى و كەيفن.

پىشە، بەرتىل، پەشە، پەشمە، ھەوسار

وەديارە، وا ديارە، وا ويئەچى ئەوچەل، ئەمجارە

بنوك، قىپۆكى خورىي لە شانە دراو، زىلى خورى

پىس بە دەستى كەسەك بوون، ھەوسارى كار بە دەستى كەسەك بوونە.

سەردپ، تەنراو (وەك جۆلايەك كە رازى نەبىي بە سەردپى خۆي)

بە شىتى پىسى رىستى... بکەرى کردارە كە كىيە؟ بە بۆچوونى من يارى شاعىرە لەبەر ئەوەى دواتر دەلى لە كاكي جۆلا بىرسە بزانه بۆي كراو واته بۆي تەنراو و خەتاكەش دەھىنئەو سەر خۆي كە رۆژى پىشتەر گلەيى لى کردوو و ئىستا دلىگەرانى ئەوہە لىي تۆرايىت و كارەكەي باش بۆ جى بەجى نەکردىت. لەگەل ئەوەشدا شاعىر ھەريارەكەي خۆش دەويت و دۆعاى بى بەلا بوونى بۆ دەكات. بەلام ئەگەر ئەو دۆعايە دەرەق بە مام جۆلا كرايىت دەبىي شاعىر لىرەدا لەخۆي بىرسىت

"تۆبلى كاكى جۇلا دواى گلهيى ليكردنه كهى رۇژى پيشترم كاره كهى بۇ تهواو
كردىت؟" ۲۷۷

شيعره كه له سالى ۱۳۳۵ دا گوتراوه. سالانى دواى كۆديتاي ۲۸ ي گهلاويژى ۱۳۳۲
[۱۹۵۳] به گشتى سالانى مات و بىدهنگى سياسى خهباتكاران و زال بوونى
دهسالاتى حكومەت نيزامى تهموورى بهختيار بوون به سهر ولاتدا؛ لهو سهردهمه دا
بهشيكى بهرچاو له خهباتكارانى كورد له زيندان خراون و ژمارهيه كيشيان له باشوور به
نهينى دهژين. ههر لهو سالهدا ريكرخواهى 'ساواك' ي ئيران دادهمهزريت، شويتى
حكومەت نيزامى بهختيار دهگريتهوه و درهنگتر پهره دهستينيت تا له سالى ۱۳۵۷ دا
ههلهوهشيتهوه و "واواك"ى كۆمارى ئيسلامى جيگهى دهگريتهوه.

بهحرى عهرووزيى شيعره كه:

مضارع مثنى اخرب: مفعول فاعلاتن، مفعول فاعلاتن

۲۷۷. ههر له پهيوهندى رستن و چنين و جۇلايى كردندا، با ئامازه به وتاريك بكهم كه له بلاوهى زانكوى
ئەدەبى زانستگه تەوريتدا چاپ بووه: ابراهيم معروفى، "جولايى يا جولاهگى در كردستان"، نشره دانشكده
ادبيات و علوم انسانى تبريز، شماره ۱۱۷، سال ۱۳۵۵ [۱۹۷۸].

قەزات لە من كەوئ!

دوئ نەخۆش بووی كە ئەمن هاتمه لات
ئەى قەزای تۆ لە منى تاقە برات!
بە شەو و پوژ لەخودا دەخوازم
لە منى غەمزەدە بئ، دەرد و بەلات!
ون نەبئ نوورى جەمالت ياخو!
لە من و مەملەكەت و خەلكى ولات
سەروى قەددت كە لە بوستانی وەفا^{٢٧٨}
ئاودرا، دوور بئ لە دەرد و ئافات^{٢٧٩}
مەجلىست گەرم و گوپ و پووناك بئ،
قەت نەكووژیتەوە يارەبى چرات!
وەكو پەروانە لە تۆ ھاللاوين
ھەر ئەتۆى خاوەنى فەيز و بەرەكات
كاكە! برژۆلى منە بۆتە گەسك
پيى دەمالم ھەموو خاكى دەرگات
چونكە بۆتە كلە بۆ چاوى من^{٢٨٠}
دەيدە و مال و سەرم بئ بە فیدات
'كاميل'ت شپت بوو كە تۆى ناساز دى،
سەرى خۆى ناوہ، بە بېھۆشى ھەلات

^{٢٧٨} . چاپى جەعفەر: بوستانی

^{٢٧٩} . چاپى ئەنيسى: ئاودار. دلّيام ھەلەى چاپە

^{٢٨٠} . چاپى ئەنيسى: چاوى برات.

شەئەرە کە لە دیوانی چاپی ئەنئەسیدا عینوانی 'خاوەنی فەیز' ی پێ دراو و لە فەردی شەشەمی شەئەرە کە وەرگیراوە. عینوانێکی پڕواتا و جوانە بەلام لە گەل نەخۆشی و ناسازیی کاکی شاعیردا کەمتر دیتەو، کە ھۆکاری گوتنی شەئەرە کەش ئەو نەخۆشییە بوو.

گەرچی ھەندیک وشە وەك 'کاکی' و 'ناقە برات' دەریدەخەن کە شەئەرە کە بۆ سەید محەممەدی نوورانی، براگەرە و ئاوات گوتراوە، بەلام ئەو سێ وشەیی و جەغفەر لە پەراویزی شەئەرە کەدا نووسیبووە، مەسەلە کە پوونتر دەکەنەو و مسۆگەری دەکەن: "دیسان بۆ کاکی".

شاعیر لای کەم لە دوو شەئەرە دیکەشیدا لە تەعیری 'قەزای کاکی لە خۆی کەوتن' و 'ھاتنی دەردووبەلای کاکی بۆ ئەو' کەلکی وەرگرتوو. ویدەچیت پەیوەندیی گەلێک گەرم و گۆری برایانەیان لە نیواندا بوو.

فەردی دووھەم و سێھەم پێکەووە واتا دەکرێتەو. مەملەکەت بە پڕوالت دەبێ کوردستان بێت بەلام زیاتر دەبێ ئەو ناوچەیی بێت کە مۆریدی شێخی لێن، نەك ھەموو خاکی کوردستان یان ئێران.

بوستان/ بوستان: وشەیی فارسییە و واتای 'باغ' ی ھەیە. لە ئەدەبی کوردیدا زیاتر شێوازی 'بوستان' ی بەخۆیوە گرتوو. بەلام ھێچکام لە شێوازەکانی خۆمالی نین و من ھەست دەکەم بۆ سەلامەت بوونی کێشی شەئەرە کە، شێوازە تەواو فارسییە کە ھەندیک بەرپۆ و جێت بێت: بوستان.

واتا کردنەوێ فەردی ھەشتەم بە یارمەتی فەردی پێش خۆی گونجاو دەبێت. 'کل'، 'کل'، 'کەل'، 'سورمە'، بە عەرەبی 'کحل': "خاکی ھارپاو و نەرمکراوی سولفوری ئاسن یان سولفوری زێو، قەدیم بۆ رەش کردنی چاو و برژۆل کەلکی لێ وەردەگیرا." (فرھنگ معین، مادە 'سرمە'). لە کوردەواریدا دەگوترێت کەلە لە کێوی طورێ سەحرای سیناوە دێت کە ئەو شوێنەیی و گواپە خودا خۆی پێشانی مۆسادا و لە ئەنجامی ئەو خۆ دەرخستەدا کێو کە سووتا و رەش داگەرا. بەلام سەیر ئەوێ ھەموو بەردی کێو کە سووتاون لە کاتی کەدا مۆسا مۆویە کێشی ھەلنەپرووژاوە! ئەمڕۆ بە

بوونى 'ئاي پېنسل' يان 'قەلەمى چاۋ' پېئوستىيەك بەۋ خاك و خۆلە نەماۋە. شاعىر خاكى
 دەرگاي مالى كاكى بە كلەى چاۋى خۆى شوبھاندوۋە.
 خويئەر لە فەردى مەقتەع وا تىدەگات كە شاعىر دواى سەردانى برا نەخۇشەكەى،
 گەرايىتەۋە بۇ مال، ئەم شىعرەى گوتىت و ۋەك عوزر ھىئانەۋەيەك بۇ رۇيشتن و بەجى
 ھىشتى، بۇى ناردىت. شاعىر لىرەدا دەيەۋىت بلىت كاتى تۆم وا بە ناسازى
 چاۋپىكەۋت، شىت بووم و سەرى خۆم ھەلگرت و بە بى ھۆشى ھەلاتم.
 سەرى خۆ نانەۋە، بىدەنگ و بى ھەست وخوست بوون
 بەحرى عەروۋزى شىعرەكە:
 رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلىن

نەسىمى نەوبەھار

بە تەڭرىدەستى نەسىمى نەوبەھار ھات
بە گورجىش پۇيەۋە، مەن مام و ئاۋات
ئەرى ئەي سەروى بالا بەرزى خۇش پەنگ!
ئەۋەندە بۇ لەبارە بەژن و بالات؟
لەبەر بەرزى، ۋەبالى عاشقانت
نەگەيە گەردنت، ھەيھاتە ھەيھات!
بە دلسەردى بەجى ماوم لە ھاۋال
چ سەرگەرمم بە عەشقى ئال و والات
دەمى دلسەرد و گا سەرگەرمى تۆم مەن،
كەچى تۆشى دەگەل مەن بى موبالات!
لە دوورى تۆ ۋەكوو بولبول دەنالم
بە ھەلبەست و قسەي خۇش و مەقالات
لە شەترەنجى خەيالت بازيگەر بووم
بەدەس فىلى فىراقت بووم كەش و مات
بەقوربانى ۋەفات بى، گەرچى نىتە
'ئىمامى' ھەر دەلى دوور بى لە ئافات

قافلاۋا، ۱۳۳۵ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۵۶ و ۵۸ ى چاپى ئەنسىس و ۷۵ ى چاپى جەغفەر)

شەئىرە كە لە دىۋانى چاپى ئەنسىسدا عىنۋانى 'ھەيھات' ى پىن دراۋە كە لە فەردى
سەئەھەمى شەئىرە كە ۋەرگىراۋە و لام ۋايە زىياتر لەگەل ناۋەرۈكى شەئىرە كەدا يەك

۳۴۸ / شەئىرى سالانى ۱۳۳۴ تا ۱۳۳۹

ده گريته وه تا عینوانی جه عفر که له گهل چه مکی دووری یار، وه که بابته تی سهره کی
ئهم غه زله دا یه که.

له شیعره سهره تاییه کانی ئاواته و ٤٨ سال پیش کچی دواپی شاعیر گوتراوه.
ته پرده ست: وشه یه کی فارسییه به واتای که سی وریا و خیرا وه لسو وراو.
من مام و ئاوات: له چاپی ئه نیسیدا وشه ی 'ئاوات' خراوته ناو دوو که وانوو که وه بۆ
ئوه ی ئاماژه به ناسناوی شاعیر بگه ییت. من لام وایه شاعیر ده بی گۆشه نیگایه کیشی
له و په یوه ندیه هه بوو بیت به لام واتا سهره کییه که ی، ئاوات و ئاره زوو به گشتیه هه
بۆیه ش لیره دا که وانوو که م بۆ دانه نا. ئه گهر من مام و "ئاوات" بیت، واتای ته نیایی
شاعیر ده گه ییت و ویستوو یه تی بلت له کاتی نه و به هاردا به ته نیا مابوو مه وه و که سم
له گهلدا نه بوو.

نه و به هار: له فهره ننگه فارسییه کاندای واتای سهره تای به هاری بۆ دانراوه. به لام ئه وه ندیه
من بزانه به سهرده میکی دره نگری سال ده گوتری که سهرله نوئ باران ده باریته وه و
سه وزایی سهره لده داته وه دنا سیفه تی نوئ یان نه و واتای نابیت.

وه بال: تاوان و خه تا و گونا هه. وه بالی که سی که به ئه ستو بوون واته گونا هه که سی که
که و ته ئه ستوی که سه که یتر. فهردیکی گهلک جوانی غه زله که یه. هیهات وشه یه کی
عه ربیه و "له قورئانیشدا هاتوو، واتای 'چنده دووره' ده داته وه؛ له فارسیدا واتای
حه سرت خواردن ده دات" (مالپه ری 'پارسی ویکي'). دیاره له کوردیشدا هه مان واتای
فارسییه که ی هیه که مخابن و به داخه وه بیت. به لام لیره دا بیگومان هه مان واتای
عه ربی لی وهرگیراوه و شاعیر ویستوو یه تی بلت تو ئه وه ندیه بالابه رزی که وه بالی
عاشقان و داخ و حه سرتیان له بالابه رزه که ت گهلک دووره و ته نانه ت ناگاته
گه ردنیش چ بگات به چاو و سهر و میشکت که بزانی ئه وان چی ده کیشن! شاعیر
ئه ویندارانی یاره که ی خوی له سهر زه وی داناوه و یاری بالابه رزی گه یاندوته ئاسمان.
دوو پات کردنه وه ی هیهات بۆ کارتی که ربی زیاتره له سهر خوینتر.

دل سهرد و سهر گهرم سه نه تی تضاد (مطابقه) یان پین دروست کراوه: گهر چی دل
سارده به وه ی له ها فالان به جی ماوم، به لام به ئه وینی رازاوه و ئال و والات سهرم
گهرمه. به خشین سیفه تی ره نگاوه رننگ به ئه وین کاریکی جوانی شاعیرانه یه. شاعیر له
فهردی چواره م و پینجه مدا به دوو سیفه تی دژ به یه کی دل ساردی و سهر گهرمی کار
ده کات.

بى موباللات: گۆي نەدەر و بى دەربەست.

مەقاللات: كۆي مەقال بە واتاي وتە و قسەيە؛ كۆي مەقالە و وتاري نووسراویش دەگەيىتت.

بازيگەر: ئەو كەسەي وا ياري دەكات (لېرەدا ياري شەترەنج). فارسىيە. خەيالى تۆم دەكرد بەلام بە مۆرەيەكي گەورەي لايەنەكەي تر (كە دووريى تۆ بيت)، كىش درام، ئىنجا مات بووم و كەوتم. كىش دۆخىكە كە تىيدا شاي لايەنەكەيتر دەكەويىتە مەترسىيەو. مات بوونىش حالەتيكە كە شا لە چەندلاوۋە ھېرشى كراوۋتە سەر و بە دوايىن كىشدران، ئىتر دەرچوونى بۆ نامىيىت و كەسشىش ناتوانىت بىيىتە بەرگر لەو كىش كەردنەي حەريىف رزگارى بكات، ئەوۋەش كۆتايى ياريەكەيە.

بە قوربانى... ئەو فەردە لە دوو رستە پىك ھاتوۋە كە بكەري ھەردوكيان 'ئىمامى' واتە شاعىر خۆيەتى: (۱) با ئىمامى بىيىتە قوربانى ئەو ۋەفايەي كە نيىتە؛ و (۲) لەگەل ئەو قوربانى بوونەشدا ئىمامى ھەر دۆعات بۆ دەكات و دەلەي ياخوا لە ئافات بەدوور بى!

بەحرى عەرووزىي شىعرەكە:

ھزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

به سەرت!

گیانە، شمشیری برۆت خوین دەپژیتى، به سەرت!
پۆژى پرووشت به خودا، دل دەچزیتى، به سەرت!^{٢٨١}
من به هوى پرووتهوه هاتم کهچی شمشیری برۆت
کوشتى بى خەبەر و کردویه خویتى، به سەرت!
خویتى من سووره، لەسەر کولمەتە، مەشارەوێم
لەگەل ئەو شیرى برۆت کیشە بوو دویتى، به سەرت!^{٢٨٢}
يانى کولمت وه کوو پۆژە که به زولفى پەشى خۆت
داینەپۆشى، دل و جەرگم دەکولیتى، به سەرت!
به وه هەموو سویتدە، کەسى من، به سەرى تۆ، هۆنەر
ئارەزووی بوو که مەحەببەت بنویتى، به سەرت!^{٢٨٣}
گەر دەکیشى لە منى غەمزەدە شیر، پۆژى پرووت
ون که، با ئاسودە بىم تاکوو سبەینى، به سەرت!^{٢٨٤}
کامیل' ئەمڕۆ به کول و جۆشە، لە سایەى گولى پرووت
وه کوو بولبول به خرۆش، خۆش دەخویتى، به سەرت!^{٢٨٥}

قافلاوا، ١٣٣٥ ی هەتاوی

^{٢٨١} . چاپى ئەنيسى: پروشت.

^{٢٨٢} . ئەو مىسراعە لە چاپى ئەنيسيدا نىيە و بە هوى ئەو راستىيەوه که شويتە کەى بەتال راگىراوه، ويدەچىت هۆکارىکى تەکنىکى لە ئارادا بوويت.

^{٢٨٣} . چاپى جەعفەر: موحەببەت. وشەکە لە زمانى فارسيدا شىوازى موحەببەت و لە کوردیشدا زۆر جار شىوێى موحىبەتى هەيە. من شىوازى چاپى ئەنيسىم پەچاو کرد که ئەوئەندەى بزانم لە ئەسلە عەرەبىيە کەشيدا وه هايە.

^{٢٨٤} . چاپى ئەنيسى: سبەينى (دەبى هەلەى تايپ بىت).

^{٢٨٥} . چاپى ئەنيسى: دەخوويتى. نووسىنى وشەکە بە دوو پىتى /واو/ لە هەلەى تايپ دەچىت نەک کارى مامۇستا خۆى. وشەى خويتدن بە دوو /واو/ نەيىنراوه.

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنسی و جەعفەردا یە کەن. سوێند خواردن بە سەری دووھەم کەس لە ناو کۆمەڵانی خەڵکدا سوێندیکی ئاساییە و شاعیر بۆ سەلماندن و چەسپاندنی بارودۆخی خۆی و باوەڕ پێکردنی یار، سوێند بە سەری دەخوات. مامۆستا ھەژار لە ھەرگیزانی چوارینە یەکی خەییامدا گوتوویەتی:

"مە یگنێر، بەسەرت پردی سیرایش کە لە کە..."

"بەسەرت!" ھەروەھا کراوە بە پەدیفی شیعەرە کە. من ئەو پەدیفە بە 'پەدیفی کرداری' دەناسم بەلام ئەگەر بتوانین تەنیا پیتی /ت/ ی کۆتاییەکی بگرن بەرچاو و بڵێن 'پەدیفی جێناوی' ھەیە، ئەودەم واھەیە مەسەلە ی "حاجب" ییتە گۆڕی و دڵنیا نیم ئایا دەتوانین "بەسەر" ی نێوان سەروا و پەدیف بە حاجب دابنێن یان نا؟

بەلام لە ھەر حالەدا "ی...ی" ناو دەرژێنی و دەسووتێنی و خوێنی و دوێنی و دەکوێنی و بنوێنی و دەخوێنی سەروای شیعەرە کە یە. لە ناو ئەو وشاندا تەنیا سەینێ 'یە، کە لەوانی دیکە تا کەوتوتەو و لێیان جیاوازی ئەویش بەھۆی ئەو پراسییەو کە بە '...ەینێ' کۆتایی دێت ئەک '...یتێ'. واتە شاعیر سەروایەکی تارپادە یەک نە گونجای خستۆتە ناو ھەوت فەردی شیعەرە کەو.

لە مەسەلە ی فۆرێمدا پێویستە بڵێم میسراعی دووھەمی فەردی شەشەم لە باری ھەرووزییەو ھەندیک ئالۆزیی تێدا یە و ھەست دەکریت شاعیر لەو شوێنەدا، بەحری دیارییکراوە بھجێ دەھێلێت. ھۆکارە کەشی واھەیە ھێنانی ئاوەلناوی 'ئاسوودە' ییت کە بۆ خوێندنەو ی ئاسایی پێویستی بە بڕگە یەکی درێژ لەجیات ی کورت ھەیە و ئەو ھەش 'فعلاتن' ی بەحرە پەمەلە کە ھەندیک تێکدەدات؛ دیارە بە دوو واو نووسینی وشە کە، ئەو ئالۆزیی زیاتر دەکات.

ناوەرۆکی شیعەرە کە غەرامییە. ئەو چەشنە پێداھەلگوتنە ی دڵدار، لە ئەدەبی کوردی و ھەرەبی و فارسی و تورکیدا نمونە ی زۆری ھەیە: بڕۆ بە گشتی شمشیرە، روو پۆژە و عاشق برینداری شیرە و خوێنی بە سەر پوومەتی سووری یارەو دیارە و... ھتد. شاعیر لێرەدا بابەتێکی نوێی نەخستۆتە بەرچاو و بەشی ھەر زۆری تەعبیەرەکانی لە شیعری شاعیرانی پێشوودا بینراو.

فەردى شەشەم وا دەگەينيت كە بە نەرىتى كۆن و بە پىچەوانەى مەلاكانى حاكم لە ئىرانى ئەمىر، كوشتنى تاوانباران لە ماوەى رۆژدا بەرپۆەچوو و ھەر بۆيەش شاعىر داوا لە دلدارەكەى دەكات رۆژى روى بە رەشى زولفى داپۆشيت بۆ ئەوەى شەو دايت و ئەو لە شەوى پىش كوژرانيدا بتوانيت بە ئاسوودەى بخەويت.

بۆ خويندنەوەى فەردى كۆتايى دەبى پىتى /ۆ/ ى وشەى 'خۆش' ھەندىك دريژ بکريتهو و بۆ ئەوەى كىشى شيعرەكە تىك نەچيت. ھەروەھا پىويستە عىبارەى 'لە سايەى گولى روت' لەگەل مىسراعى دووھەمدا بخويترىتهو. بەو بۆنەيەو مەن كۆما (ويژگول) يكم دواى وشەى 'جۆشە' دانا بەلام لە چاپەكانى بەردەستدا ئەو نيشانەيە دانەنراو.

ھەست دەكەم لە فەردى كۆتاييدا شاعىر ويستىيتى بە ھىنانى جۆش و خرۆش و خۆش مۆسقىايەكى دەروونى لە پىتى /ش/ دروست بكات؛ بە ھەمان شىوہ لە سى پىتى خرۆش و خۆش و دەخويى شدا ھەست بە مۆسقىاى پىتى /خ/ دەكرىت. ھەروەھا كۆل و گۆل پىكەوہ جىناسى ناقيسيان دروست كردوو.

بەحرى ەرووزى شيعرەكە،

رمل مئمن مخيون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلىن

ئەمشەو

چ خۇش بەزمىكە، بەزمى يارە ئەمشەو^{۲۸۶}
دلم جى راولگەبى دلدارە ئەمشەو
دەلئىن يارم لە شەودا دى و لە خەودا
لە بىندارى دلم بىزارە ئەمشەو
سەبا! موزدەى بەرە بۇ شارى عوششاق
كە مەجلىس خۇش و بى ئەغيارە ئەمشەو
لە نىو پىنچ پىنچى زولفى، بولبولى دل
خەرىكە دى و دەچى، سەييارە ئەمشەو
گولى دل سىس و پەژمورده و چەمبوو^{۲۸۷}
بە وەسلى يارى شەونمدارە ئەمشەو
وەكوو يۇسف لە زىندانى وەدەر كەوت
بە سەد عىززەت عەزىزى شارە ئەمشەو
لە وىرانەى دلمدا ئىستە دلدار
بەبى مېننەت شو كور مېعمارە ئەمشەو
تەماشى قافىە و شىعرم لە شوقى
چ مەوزوونە و چ چابوك سوارە ئەمشەو
لە جەولانگەى سەنا و تارىفى يارم
قەلەم ئەسپىكى تەعلیم دارە ئەمشەو
ئەگەر موو بى لغاوى، ناپىستىن^{۲۸۸}

^{۲۸۶} چاپى جەغفەر ھەموو رەدىفى 'ئەمشەو' ى چاپى ئەنىسى كردۆتە 'ئەوشو'. من وەك خۆيم لىكردەو.

^{۲۸۷} چاپى ئەنىسى: چەمى بوو

^{۲۸۸} چاپى ئەنىسى: نای پىستىن؛ چاپى جەغفەر: ئەگەر موو بى، لغاوى ناپىستىن

ئەگەرچى كارەكەى ھەر غارە ئەمشەو
 رەقىب زانى بە كار نايە ئەمامى^{۲۸۹}
 لە خۇى بىزارە، تارومارە ئەمشەو
 عەسەس بىكارە ما، دەرچوو لە مەيدان
 كوتى سەردەر كە مال بىيارە ئەمشەو
 "ئىمامى"ش وا لە سايەى قەندى لىوت
 ۋە كوو تووتى شەكەرگوفتارە ئەمشەو

قافلاوا، ۱۳۳۵ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۴۵ و ۴۶ ى چاپى ئەنىسى و ۱۷۱ و ۱۷۲ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە كە لە چاپى ئەنىسىدا 'بەزمى يارە'، كە لە فەردى يەكەمى شیعەرە كە ۋەرگىراۋە. لە چاپى جەغفەردا دواى ئەۋەى وشەى 'ئەمشەۋ' چاپى ئەنىسى كراۋەتە 'ئەۋشۆ'، ھەر ئەۋ وشەيەش ۋەك عینوان بۆ شیعەرە كە ھەلپىراۋە. من 'ئەمشەۋ'م پى بەپى و جىتر بوو لە بەر ئەۋەى بە گشتى لەگەل فوكابولپى ناو شیعەرەكانى ئىمامى و ناۋچەى ژيانى ئەۋدا يەكى دەگرتەۋە. ھۆكارىكى دىكە بۆ ئەۋ گۆرپانكارىيەم دەقى چاپى ئەنىسىيە كە بە 'ئەمشەۋ' ى نووسىون؛ ديارە ئەگەر لە چاپى يەكەم واتە ھى سەردەمى ژيانى شاعىردا ۋەك 'ئەمشەۋ' نەنووسرايە، مىنىش نە مافى گۆرپىنم دەبوو نە كارى وامدە كرد.

غەزەلىكى لىرىكە و ھى سالانى بىدەنگى دواى كۆدىتاي ۲۸ ى گەلاۋىژى ۱۳۳۲ ى ئىرانە. لە ۱۳۳۵ەدا بوو كە ساۋاكى پۆزىمى پەھلەۋى دامەزرا و كەۋتە گىيانى خەباتكارانى كورد و چەپى ئىرانى. لە ۱۳ سالە پەشانەدا، پەردەيەك لە بىدەنگى و ماتى بەسەر فەزاي سىاسى ناۋچەى موكرىاندا كشا بوو گەرچى ژىلەمۆى خەبات لە بن خۆلەمىشى بىدەنگىدا گەشاۋە مابوۋەۋە و درەنگتر ھەلگىرسايەۋە.

بە بۆچوونى من، دوور نىيە شیعەرە كە، ھەموو، يان بەشىكى، ۋەرگىراۋ يان ۋەرگىراۋ لە غەزەلىكى فارسى بىت، ھۆكارم بۆ ئەۋ بۆچوونە، تەركىبى ھەندىك رستە و كەلك ۋەرگرتى شاعىر لە زۆر وشەى ناو غەزەلەكەيە: چ خۆش بەزمىكە؛ موزدەى بەرە بۆ شارى عوششاق؛ چ مەۋزۈۋنە و چ چابوك سوارە؛ و.... زۆرىك لە فەرد يان تەنانت

^{۲۸۹} چاپى جەغفەر: بە كار نايە "ئىمامى"

میسراعه کان ئەوەندە لە شیعری فارسی نزیکن کە بە گۆرانیکارییەکی کەم دەبنە فارسی. صائب تبریزی گوتوویە:

"ز حسن نیمرنگ یار بزمم روشن است امشب

اگر مجنون شوم منعم مکن، حق با من است امشب"

جی ڤاوگە: ڤاوگە ئیسمی مەکانە و جی ڤاویش هەمان واتای هەیە. جی ڤاوگە تەڕکیینکی دەسکرده.

لەشەودا دئ و لەخەودا: تەعیریکی جوانە.

مۆژدەیی بەره: شێوە بەیانی ناوچەیی مەهاباد و باکووری موکریانی بەسەرەووە دەبیریت. بە وەسلێ یاری: هەمان شێوە بەیانە.

چەمی: لەگەڵ سیس و پەژمۆردە هاتوووە کە سیفەتن بۆ گۆلی دلی شاعیر. دیارە ئەگەر شیعەر نەبایە دەبوو وەک چەمیو بەهاتبایە، بەلام شیعەر و شاعیری هەموو نەتەوویەکی مافی دەستدریژی کردنە سەر گرامییری زمانەکیانی هەیە.

پەژمۆردە: فارسییە بەواتای سیس.

شەونمەدار: تەر. پێچەوانەی سیس و پەژمۆردە و چەمیە.

یوسف و عەزیز: تەزمینە چونکوو ئاماژەی تێداوە بۆ ئەفسانەی یوسفی کوڤی یەعقوب لە پێغەمبەرائی بەنی ئیسرائیل، کە فرۆشرا و بڕایە میسر و دواتر لەوێ بوو بە 'عەزیز' واتە حاکمی وڵاتەکە.

مەوزوون: خاوەن وەزن، کێشدار. سیفەتیکە شاعیر بە شیعەرکانی خۆی داوە. لە ڤاڤردوودا شیعەر بە 'کەلامی مەوزوون و موقەففا' واتە 'وتەی خاوەن کێش و سەروا' تەعریف دەکرا. شیعری نوێ ئەستونەکیک لەو دوو ئەستونەکە، واتە سەروای ڤووخاند و شیعری سپی ئوروپاییش هات و کۆڵەکی دوووەمی شکاند. ئیستا شیعەر بۆ هەندیک کەس دەتوانی خاوەنی هیچکام لەو دوو بنەما سەرەکیانە نەبێت و هەر بە شیعیش بناسریت.

چابوک سوار: سوارچاک. شاعیر وەک سیفەتیک بۆ شیعری خۆی هێناوەتەووە. لە بەیانی ئاساییدا ئەوە مۆڤ و لێڤەدا شاعیر خۆیەتی کە دەتوانی چابوک سوار بێت نەک شیعەرکە. بەلام لە شیعردا گەلێک نەگونجای گونجاو دەبێت، گرنگ ئەوەیە ئەو تەسەرپروفەیی زمان لە زیهنی خوێنەرەدا ڤازاوە و خاوەن واتا بنوێتیت.

جەولانگە: شۈبىتى جەولان و جۈولانەو و ھاتۇچۇ. زياتر بۇ گۆرەپانى ئەسپى پالەوانان كەلگى لى وەرگىراو.

تەعلیمدار: راھاتوو، فیرکراو.

ئەگەر موو بى لغاوى، ناپىستىن: ئەم فەردە لە درېژەى فەردى پىش خۇیداى و بکەرى کردارە کە، ئەسپى قەلەمە. شاعیر دەلى ئەسپى قەلەمى من بۇ پىداھەلگوتى یار وەھا راھىتراو و تەعلیمدارو و سەرەپای ئەو و تەنیا غاردان و ھەلاتن دەزانىت، ئەگەر لغاوى لە موو وەى کى بارىکىش بىت ناپىستىن واتە لە فەرمان دەرناچىت.

ئەگەر ئەم فەردە وا بخۈتینەو و ئەو واتایە لى وەرگىرین، شىو و نووسینەو و مىسراعى یە کەمى لە چاپى جەغفەردا ھەلە دەبىت لەبەر ئەو و کۇما واتە ویرگولیک دواى 'موو بى' دانراو و بەم کارە، بکەرى کردار بۆتە لغاو نەك ئەسپە کە خۇى! ئەو ەش ديارە ھەلەى.

غار: ھەلاتن. کوردی و لە شىو و 'غاردان' و 'غارغارین' دا، بىنراو.

رەقىب زانى بە کار نایە نەمامى: نەمامى و بەدگۈى کردنى پىشتەسەر و بنەما عەربىە کە 'نەمامى' یە. سىفەتیکە لە سىفەتەکانى رەقىبى ئیرەبىکەرى مروقى ئەویندار. شاعیر دەلى رەقىب دواى ئەو و نەمامىە کى زۆرى کرد، ئىتر زانى سوودى نییە و دەستى ھەلگرت، ھەربۈیەش لەخۇى بىزار و تارومار بو و بۆى دەرچو!

لە چاپى جەغفەردا ئەو 'نەمامى' یە کراو تە 'ئىمامى' واتە ناسناوى شاعیر خۇى بەو پىئە دەلى: رەقىب زانیو تى کە ئىمامى بە کار نایەت! ئەو ھەلەىە کى زەقە. یە کەم لەبەر ئەو و پروون نییە ئىمامى بە کارى چى نایەت، دوو ھەم رەقىب چۆن وا بۆتە پیاوخاس و تىگەشتوو کە لەشت تىدەگات لە کاتیکدا شىعیرى کلاسیک ھىچ سىفەتیکى چاکى بە رەقىب نەداو. سىئەم، ئەو لەخۇ بىزارى و تارومار بوونە ھەمووى لەو شىو و اتا کردنەو ەیدا دەبنە سىفەتى ئىمامى خۇى کە ئەویش ھەر نەگونجاو ەلەبەر ئەو و شاعیر لەم شىعەردا گەلنیک دلشاد و خۇشحال و لە 'مەجلىسى بەزمى یار' دا، بى ئەغیارە و ئاشکرایە یە کەم کەسنىک کە دەبى ئەو مەجلىسە خۇشەى شاعیر راوینریت، رەقىبە نەك خاوەن مەجلىس خۇى! بە کورتى، حالەتى لەخۇ بىزارى و و تارومار بوون ھى رەقىبى تىکەشکاو کە 'نەمامى' کردنە کەى کەلگى بۆى نەبوو و نەگە یاندۆتە ئامانج.

تارومار: تەركىبىكى فارسىیە بە واتای تاراو و دەرکراو و بلاو پىکراو.

عەسەس: عەرەبىيە بە واتاى پاسەوانى شەوانە. لە ھەندىك شویتی كوردستان وەك 'حەساس' دەگوتریت.

سەر دەرکە: دەتوانی دوو واتاى ھەبیت: تىبگە! و خۆت ڕزگار بکە!
سەردەرکە مالى بىيارە ئەمشەو: زۆر ڤوون نىيە چىيە. بلىي سەردەگای مالان نەبیت؟
ئەودەم ئەو کۆما (ویرگول)ەى لە چاپى جەغفەردا کەوتۆتە نىوان سەردەرکە و مالى بى
واتا دەبیت. ئەگەريش وشەکان بکەين بە دوو وشەو، ڤرسىار ئەو دەبیت مالى يان
سەردەرکەى مالى بۆچى زۆرن و ئەو زۆرييە چىداو بەسەر عەسەسەو؟
بىيار: فارسىيە بە واتاى زۆر، فرە.

شەکەر گوفتار: لە کوردی و فارسیدا تەعبیری 'شەکر شکاندن' مان ھەيە کە بە واتاى
قسەى ڤرواتا کردنە. شەکەر گوفتار فارسىيە و بەواتاى کەسانى خۆش ڤاوێژ و شیرين
قسە دیت. ڤيشتريش گوتوومە حافزى شیرازى بە شىعرەکانى خۆيدا ھەلدەلێت کاتى
کە دەلى:

"شکرشکن شونە ھمە توتیان ھند

زین قند ڤارسى کە بە بنگالە مېرود"

دیارە قند ڤارسى شىعرەکانى حافز خۆين. بنگالە ناوچەى بەنگالى نشينى ھىندستانى
کۆنە، کە ئیستا بۆتە 'بەنگلادش'. لە قەدىمدا ھىندستان بە خواوہنى تووتىي زۆر ناسراو
بوو و تووتى لەو پۆھ ھىنراوہ تە ئىران. شاعیر دەلێ ئەو شىعرانەى مە قەندى فارسین و
ئەوہندە شیرين، کە ئەگەر بېرێتە ھىندستان، ھەموو تووتىيەکانى ئەوئ بە دووپات
کردنەوہيان، قەند لە دەنوکیان دەباریت.

بەحرى عەرروزیي شىعرەکە،

ھزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

تال و سویری

کوتم با پروو له یار و ئاشنا کهم
که به شکم دهردی دل تۆزئ دهوا کهم
بهلام یارم نه یار بوو، ئاشناشم
دهلئ نه مدیوی، ناتناسم برا کهم!
که ته وفیریان نییه چ بکهه خودایا
له گهل بیگانه، یاران چۆن جیا کهم؟
که پرووناکی نییه بۆ من له هیچ لا
له ههر شویتئ، دهبی ههر ییم و را کهم
ئهن ههر تال و سویریم دی له دنیا
دهبی کهی بی خودا پۆزی جهزا کهم؟
که جهرگم کون کونه، ئه وچه له ویرا
دهبی زووخواوی چهند سالهه رهها کهم
"ئیمامی" پاشی ئه ندامی له قیس چووی
دهلئ ههر گیانه ماوه، با فیدا کهم

قافلاوا، ۱۳۳۵ ی ههتاوی

(لاپهه ۱۳۸ ی چاپی جهعفر، له دیوانی چاپی ئه نیسیدا نه هاتوو)

دیوانی چاپی ئه نیسی ۳۰ سال دواي گوترانی ئه شیعره چاپ بووه و پروون نییه بۆچی
شیعره که له ویدا نه هاتوو.

غەزەلىكى ساكارە لە سەر كىشى سواری بەحرى ھەزەج بەلام ناوەرۆكەكەى شاد و
بن بزوين نىيە و بە پىچەوانە گلەيى و بناشتە لە يارانك كە بە نەيار دەرچوون و
لەگەل يىگانە جياوازيان نىيە؛ ھەرۈھەا لە ناسياوانك كە ئىستا دەلەن ناتناسين! شاعىر لە
شيعرەكەدا باس لە تال و سوپىيى ھەموو ماوھى ژيانى دەكات و لە جەرگى كون
كونى، كە زووخواو دەدەلەيت. ئەو ناوەرۆكى سەرەكى شيعرەكەيە.

ئەو گلەيى و گازندانەى شاعىر لە ژيانى خۆى، ھەموو بۆ خويئەر ئاشكران بەلام
ئەوھى ڤوون نىيە يەك شتە و ئەويش لە فەردى كوتاييدا ئامازى پىكراوھ: "ئەندامى
لەدەست چوو". ئەو چىيە؟ ئەندامىكى لەشى شاعىرە لە ھەمەلياتيكا دەرمان ھىناوھ يان
لە ڤووداويكا شكاوھ و فەوتاوھ؟ يا خود ئەندامىكى بنەمالەكەيانە وا لەبەر ھەر
ھۆكارىك كۆچى دوايى كردووھ و نەماوھ؟ ئەوھى بەشويئيدا دەلە با ئەو گيانەى وا
ماوھە فېدا بكەم، واھەيە ئەگەرى دووھەم ھەندىك بەھىتر بكات گەرچى بە قورس و
قايمى نايەلمەيت.

خويئەر بە قەرىنەى شيعرەكە ناتوانيت ئەو مەتەلۆكەيە ھەلەيت و بزائيت ئەندامى
لەدەست چوو چىيە يان كىيە؟ خۆزىا كاك جەعفەرى كورپى شاعىر، كە دەبى
ئاگادارى مەسەلەكە يىت، لە ڤەراوئىرى ديوانە چاپكراوھكەدا ئەوھى لە ھەموان ڤوون
بكردايەتەوھ. يان لە دواڤۆژ و لە چاپى دووھەمى ديوانەكەدا ئەو ئەركە بەڤىوھەريت.

ئاشنا: ناسياو

يار و نەيار: جىناسى ناتەواون تەوفىر: جياوازى

ڤۆژى جەزا: ڤۆژى قىامەت و لىپرسىنەوھ

زووخواو: كىم و خويى تىكەلاو. كىم: زەرداوى برىن (ھەنبانە بۆرىنە)

بەحرى ەرووزىي شيعرەكە:

ھزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

سهودا

به يادی دلّبری سهودا گهرم ویرانه ئاوا بوو
هموو بازار و شاری دلّ کهوا بئ شەوق و سهودا بوو
گلهی پیم هاته سهر، چونکه سهرم دانا له پیناوی
به سهر چووم، راسته ئهم سهودا به سهوداییکی بئ جا بوو^{۲۹۱}
به ره مزی چاوی مهستی خۆت ئیشاریکی له دلّ فهرموو!
بزانه بۆچی بئ باده ئه وهنده شیت و شهیدا بوو
نیانه ره غبه تی شیرینی مهستان، رۆحی شیرینم^{۲۹۲}
به ماچ وهرنا گرن لیم، به زمی ئیمه بۆیه سا وا بوو
که یادی دلّبرم ته شریفی برده ناو دلّی زارم
له بهینی عهقل و عیشقم دا له سهر ئه و شوخه دهعوا بوو
ئهن کیم؟ دلّ له قیس چوو؟ کوئ دهچم؟ سارای جنوون؟ بۆچی؟
له گهّل مه جنوون ره فیهق بم تا بزائم چۆن له لهیلا بوو
"نیامی" ماوه یهك بوو مه شقی ره مزی چاوی مهستی کرد
له پر مهستی به سهریا هات و سست و پهست و پيسوا بوو

قافلاوا، ۱۳۳۵ ی ههتاوی

(لاپه ره ۲۴ ی چاپی ئه نیسی و ۱۷۵ ی چاپی جهعفر)

^{۲۹۱} چاپی جهعفر: سهوداییکی. دلّیام ده بی ههلهی تایپ بیت.

^{۲۹۲} چاپی ئه نیسی و جهعفر: نیانه. لام وایه / یاء / ی دووهم زیادی بیت و له خوتندهوهی شیره کهدا زیان به کیشه عهرووزیه کهی بگه ییت.

عینوانی شیعره که له چاپی ئەنێسیدا 'بەسەر چووم' که له فەردی دووھەمی شیعره که وەرگیراوه. بەلام ناوەرۆکی سەرەکی شیعره که (بەتایبەت فەردی یەکم و دووھەم و چوارەم)، زیاتر لەگەڵ 'سەودا' دێتەووە که عینوانی ھەڵبژاردە ی چاپی جەغفەرە. غەزەلیکی سەرکەوتووی ئاواتە و چەند سەنەتی جوانی بەدیعی تیدا بەکار ھێناوە. تەریکی پستەکان وەستایانە و بیری ناو شیعره که ئالۆز و غەیرەساکارە و ئەو لێزانی و توانای شاعیر دەگەینێت.

سەوداگەر: سیفەتیکە بە دلبەری شاعیر دراوہ. لە ئەدەبی کلاسیکی ئێمەدا، دلبەر بێ وەفا و ستەمگەرە، ئاوێ خێر لە ئەویندارەکە ی ناداتەووە و کەمتر واھەییە دلداری شاعیران ئامادە ی سات و سەودا بن، بەلام ئاوات لێرەدا دلبەرەکە ی خۆی بە سەوداگەر ناوبردووە و ئەوھش تا ڕادەیک تازەییە.

گلە ی پێم ھاتەسەر...: فەردیکی گەلیک جوان و و پڕ سەنەتی شیعرییە و تیگەیشتی ھەندیک ووردبوونەوێ دەوێت. شاعیر دەلی من سەری خۆم لە پێناوی دلبەرەکم دانا بەلام گلە یی پێی ئەوم ھاتەووە سەر [دیارە لەبەر ناقابیلی سەر]. گلە یی ھاتنە سەر یان گلە یی ھاتنەووە سەر، تەبیریکی سەر زمانی خەلکە و لە ئەنجامی کاریکدا دەگوترێت کہ بە نییەتی باش دەکرێت بەلام ئامانجی خۆی ناپێکێت، یان لایەنەکە ی دیکە پێزانێی بۆی نایێت ھیچ، گلەیشی لێ دەکات!

بەسەر چووم: ئێھامی تێدا یە. واتای نزیکی ئەوھە شاعیر بە ئێشارە یکی یار، بە سەر دەچێتە ئەو شوێنە ی دلداری وێستوویەتی. واتای دووری ی وادە بەسەرچوون و بە قسە ی ئەمڕۆیی، ئیکسپایر بوونە!

بێ جا/ بێجا: شتیکی نابەجێ. تەریکیکی تیکە لاوی کوردی و فارسییە، لەجیات ی بێ جی' گوتراوہ و ئەویش لەژێر گوشاری سەروای غەزەلەکەدا: ئاوا، سەودا، بێ جا، شەیدا، ساوا، دەعوا، لەیلا و ڕیسوا.

سەودا: لە فەردی سێھەمدا دووجار ھاتووە: یەکەمیان خولیا و ئەویندارییە وەک سەوداسەری. دووھەمیان سەودا بە واتای کرپن و فروشتن و مامەلە یە.

پەمز: بە واتای وشە یەک یان نیشانە یەکە وا لە خەلک ڕوون نییە و نەپێیە. لەگەڵ 'ئێشارە' ھاتووە کہ ئەویش ھەر چەشنە پەمزیکە نەک بە قسە بەلکوو بە ئاماژە پێکردنی دەست یان چاوە.

چاوی مهست: چاوی مهست له ئهدهبی کوردی و فارسیدا بهچاوی جوان و خهوالوو و خوماری ناز دهگوتریت. ویدهچیت شاعیرانی کلاسیکمان چاوی زیت و وریا و کراوهی کچیان پی جوان نهبوویت! وا ههیه خهوالوو بوون تهسلیمی زیاتر و هاساتتری تیدا شاراوو بوویت.

ئیشاپیکی لهدل فهرموو! ئیشارهیهك لهدل فهرموو! کرداره که پابردوو نییه، فرمانیه.

باده: مهی

نیانه رهغهتی شیرینی، مهستان... سهرخوشان مهیلی خواردنی شتی شیرینیان نییه. رهنگه واش بیت بهلام دلنیاام ئاغا سهدکامیل خوی ئیمتیحانی نهکردوو و ههر بیستوو بهتی! ههندیكجار دواي شامپاین، 'فوج' دهخوری که چهشنیک شیریناتی وهك چۆ کلته. به ماچ وهرناگرن لیم: دهگهپتهوه بۆ میسراعی پیشتر که باسی شیرینی و سهرخوشان دهکات. شاعیر دهلی مهستان (که نیاز له چاومهستانی فهردی پیشتره)، له بری ماچیک رۆحی شیرینم لی قهبول ناکه ن بۆیه بهزمی ئیمه تیکچوو و سهودامان سهری نهگرت. تهشریف بردنی یادی دلهر بۆ ناو دل: تهعبیریکی جوانه. شاعیر دهلی به هاتنی یادی دلهر بۆ ناو دل، عهقل و عیشقم لیان بوو به شه. به حیسابی ئهدهبیاتی ناوچهکه، دهبی عهقل دژ به عیشق و خواستی دل بهوستیت و نهسیحهتی دل بکات خوی لهو عیشقه بلزیتوه و دوورکهووتهوه؛ بهلام وشه شوخ لهلایهك و لهسهه ئهوه دهعواکردنی ئهوه دوانه له لایهکی تر، ئهگهریک دینته پیشهوه ئهویش ئهوهیه که ههردوک عهقل و عیشق ویستیتیان میوانداریی ئهوه دلهره بکه ن، واته عهقلیش بۆ شاعیری له مل داییت و لهگه دل شاعیردا هاودهنگ بوویت؛ زۆر لهو بۆچوونه دلنیا نیم بهلام نهگونجاویش نییه.

ئهن کیم... ئهوه میسراعه زۆر هونهرمه ندانه پیکخواوه. شاعیر دهلی من دل نهماوه کهوابوو خۆم نانا سمهوه و نازانم کیم، بهرهو سهحرای جنون دهچم و خهریکم شیت دهبم، لهبهه چی؟ لهبهه ئهوهی بیم به هاوپی مهجنونی عامری.

لهگه له مهجنون... باشه، بۆ بیم به مهجنونی عامری؟ وهلام: بۆئوهی بزائم چۆن له لهیلا جیا بووهوه و توانی دلی لی ههلبکه نیت. دیاره مهجنون له لهیلا جیا نهبووهوه، کهوابوو ناشتوانی دهرسی جیا بوونهوه له دلدار به شاعیر بدات! بۆ مهسهلهی جیانه بوونهوهی مهجنون له لهیلا، چیرۆکه شیعی لهیلی و مهجنونی نیزامی کهنجیهی شانۆی چوونی مهجنون بۆ مالی کابهی تیدا به، که گه لیک رازاوه و جوانه

و له راستیدا شاکاریکه. باوکی مهجنون هه لیده گریټ و دهیات بۆ مه ککه بۆ ئه وهی زیاره تی مالی کابه بکات و له خودا بپارێته وه ئه وینی له یلای له دل ده ربکات. له وێ پێی ده لێ ههسته پۆله، دهست بگره به ئالقهی ده رگای مالی خوداوه و لێی بپارێوه با عیشقی له یلات له دلدا نه هیلت. مهجنون هه لده ستیت و پر ده داته ئالقه پێزی ده رگاکه، پاشماوه که ی له زمانی نزامیه وه بژنه ون، که له کۆتایی ئه مه به شه دا ده یه ینم، تکایه بیخویننه وه ده نا له کیستان چووه.

واتای دوووری شیعره که ده توانی ئه وه بیت که ئه وینم بۆی ئه به دییه و لێ جیا بوونه وهی تیندا نییه.

مهشق: ته مرین و دیراسه. شاعیر به مهشق کردنی په مزی چاوی مهستی دلداره که ی مهست و پهست و پيسوا ده یټ.

پهست: من به دوو واتای ئه م وشه یه ده زانم له پۆژه ه لاتی کوردستان زیاتر واتای نه وی و نزمی لێوه رده گرن به لام له باشوورواتای وه په ز و جارزی هه یه. لێره دا شاعیر واتای نزم و نه وی مه نزووره. له هه نبانه بۆرینه ی مامۆستا هه ژاریشدا هه ردوک ئه و واتایانه هاتوون.

له پر مهستی به سه ریا هات و سست و پهست و پيسوا بوو: له م میسراعه دا مؤسیقای دهنگی /س/ گه لێک به رچاوه و شاعیر شهش جار ئه و دهنگه به گوینی خوینده ردا ده دات. مانای سه رجه می فه رده که ئه وه به ئیمامی له کاری مهشق کردنی په مزی چاوی مهستی دلداره که یدا سه رکه وتوو نه بووه و نهک هه ر خویشی وهک چاوی ئه و مهست و سه رخۆش بووه، به لکوو تیکشکاوه و له به رچاوی خه لکیش که وتوو.

به حری عهرووزی شیعره که،

هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

باشکۆ:

له یلی و مه جنوونی نیزامی گه نهجه یی

باوکی مه جنوون ده بیاته مالی کابه بۆ ئه وهی واز له ئه وینی له یلا بێنیت:
"...گفت ای پسر این نه جای بازیست / بشتاب که جای چاره سازیست!
در حلقه کعبه کن دست / کنز حلقه غم بدو توان رست
گو: یارب از این گزاف کاری / توفیق دهم به رستگاری
رحمت کن و در پناهم آور / زین شیفتگی به راهم آور
دریاب که مبتلای عشقم / و آزاد کن از بلای عشقم!

به لام مه جنوون له جیاتی دۆعای دوور که وتنه وه له ئه وینی له یلا، له خودا ده خوازیت ته نانهت ئه وینه که ی دوی
مردنی ئه ویش ههر به مینیت!

مجنون چو حدیث عشق بشنید، / اول بگریست، پس بخندید
از جای، چو مار حلقه، برجست / در حلقه زلف کعبه زد دست
می گفت گرفته حلقه در بز: / کامروز منم چو حلقه بر در
در حلقه عشق جان فروشم / بی حلقه او مباد گوشم
گویند ز عشق کن جدائی / کاینست طریق آشنائی!
من قوت ز عشق می پذیرم / گر میرد عشق من بمیرم
پرورده عشق شد سرشتم / جز عشق مباد سرنوشتم
آن دل که بود ز عشق خالی / سیلاب غمش براد حالی
یارب به خدائی خدائیت / وانگه به کمال پادشائیت
کنز عشق به غایتی رسانم / کو ماند اگر چه من نمانم
از چشمه عشق ده مرا نور / واین سرمه مکن ز چشم من دور
گرچه ز شراب عشق مستم، / عاشق تر ازین کنم که هستم
گویند که خو ز عشق واکن / لیلی طلبی ز دل رها کن
یارب تو مرا به روی لیلی / هر لحظه بده زیاده میلی
از عمر من آنچه هست بر جای / بستان و به عمر لیلی افزای
گرچه شده ام چو مویش از غم / یک موی نخواهم از سرش کم
از حلقه او به گوشمالی / گوش ادبم مباد خالی
بی باده او مباد جامم / بی سکه او مباد نامم
جانم فدای جمال بادش / گر خون خوردم حلال بادش
گرچه ز غمش چو شمع سوزم، / هم بی غم او مباد روزم

عشقی که چنین به جای خود باد / چندانکه بود یکی به صد باد

باوکی دهنانی کاره که بن سووده و هیچ هیزیک ناتوانی مهجنوون و نهوین لیک جیا بکانهوه، نیتیر ده بیاتهوه مالی
خویان:

می داشت پدر به سوی او گوش / کاین قصه شنید، گشت خاموش
دانست که دل اسیر دارد / دردی نه دوا پذیر دارد
چون رفت به خانه سوی خویشان، / گفت آنچه شنید پیش ایشان
کاین سلسله‌ای که بند بشکست / چون حلقه کعبه دید در دست
زو زمزمه‌ای شنید گوشم / کاورد چو زمزمی به جوشم
گفتم مگر آن صحیفه خواند / کز محنت لیلیش رهاند
او خود همه کام و رای او گفت / نفرین خود و دعای او گفت.."

قەرزدارى

سەيرى ئەو عالمە بىچى عەقل و شعور و ئەدەبە!
گىژىم و كاس و ورم بەو وتە و زار و لەبە
لە ھەموو لايىكەو ھاتنە سەر پاشوو لىم
پرووى خىتايان لە منە، تاجر و فەللە و كەسەبە
من دەلىم نىمە بە قورئانى عەزىم و بە شەپەف
ئەو دەلى حەتمەن و حوكمەن دەمەوى ئەو تەلەبە
ھەر سەينىيە كى زوو دىن و ھەلەرزىم دىتن
يارەبى، كەنگى نەجاتىم دەبى لەو لەرز وتەبە!
تەبى خاوەن تەلەبان زەحمەتە دەرچى لەبەدەن
بە سەر ئەو تاقمەدا، گيانە، مەحەللە غەلەبە!
بەسە، ئىزھارى مەلەلەت مەكە "كامىل"، ديارە
وتە و شىعر و كەلامت ھەموو ھەر مونتەخەبە

قافلاوا، ۱۳۳۵ ى ھەتاوى

(لەپەرە ۷۵ ى چاپى ئەنسى، لە چاپى جەغفەردا نەھاتوو)

غەزەلىكى تەواو شەخسىيە و لە باسى قەرزدارى و دەست تەنگى شاعىردايە.
شاعىرانى پىشوو ئىمە گەلىك جار ئەو كارەيان كردوو و ھەموو ئەوانەى وا ئازايەتى
پراگەياندن و ئاشكرا كردنى دۆخى ژيانى خۆيان ھەبوو، ھاواريان لە دەست كەم
داھاتى و قەرزدارى بەرز كردۆتەو. نمونەكەى لە نىو شاعىرانى كورددا شىخ پەزەى
تالەبانى و مەلامارفى كۆيىن.

تا ئىرە، كارەكە ئاسايى و بویرانەيە. بەلام ئەو ھى نا ئاسايى دەنويىت و لەگەل
كەسايەتى مەند و لەسەر خۆى ئاواتدا يەك ناگريتەو، ئەو ھىرشكارىيەى وا كردوو بەتە
شىكرەنەو ھى ديوانى ئاوات / ۳۶۷

سەر خاوهن قهرزه کانی خۆی و هەر له فەردی یەکه‌مدا به بێ عەقل و بێ شعور و بێ ئەده‌بی ناو بردوون! خاوهن قهرزه کان کێن: ده‌بی دووکاندار و بازرگانی هەندیک شاری وهك بۆکان و سه‌قز و مه‌هاباد بن.

دیاره، وهك كه‌سایه‌تی، ئاغا سه‌ید کامیل پوول و پاره‌ی خه‌لکی نه‌خواردوو و هه‌رچۆنیک بوویت قهرزه‌کانی داوه‌ته‌وه به‌لام ده‌بی له‌وه ناره‌حه‌ت بوویت كه‌ لێ پانه‌وه‌ستاوان و "نیمه و ناتوانم" ی ئه‌ویان به‌ گوێدا نه‌چوو. جاران باو بوو بازرگانه‌کانی ناو شار (بۆ نموونه، له‌ بۆکان) ئه‌گه‌ر قهرزی كه‌سیك كۆن بکه‌وتایه، خۆیان یان كه‌س و کاریکیان ده‌چوونه سەر کابرای قهرزدار له‌ گونده‌کان بۆ ئه‌وه‌ی گوشاریان بکه‌نه سەر و قهرزه‌که‌یان لێ وه‌رگرته‌وه.^{٢٩٣} ده‌بی گازنده‌ی ئاوات له‌و كه‌سانه‌ بییت.

وشه‌یه‌کی زۆری ییگانه‌ هاتۆته ناو شیعره‌که‌وه. دوور نییه ئه‌وه به‌هۆی هه‌ولێ پاراستنی سه‌رواوه‌ بوویت گه‌رچی ئاوات به‌گشتی زۆر ده‌ربه‌ستی ئه‌وه نه‌بووه نه‌هیلێت وشه‌ی جوانی عه‌ره‌بی و فارسی بچنه ناو شیعرو كه‌لامیه‌وه. ئه‌گه‌ریکی لاوازی ده‌کرێ ئه‌وه ییت كه‌ لاسایی شیعری شاعیریکی فارسی کردیته‌وه، ئه‌گه‌ر وابیت، کێ؟ "شاطر عباس صبوحي" شاعیری فارسی وێژی سه‌ده‌ی سێزده‌هه‌می کۆچی، شیعیریکی هه‌یه كه‌ به‌م مه‌تله‌عه ده‌ست پێده‌کات:

"روزه دارم من و افطارم از آن لعل لب است
آری، افطار رطب در رمضان مستحب است"

به‌لام شیعری ئاوات له‌ باری ناوه‌رۆکه‌وه گه‌لێك جیاوازه له‌وه‌ی شاطر عه‌باس و هه‌یج كه‌لکیکی له‌ كه‌ره‌سه‌ی شیعیری ئه‌و وه‌رنه‌گرتوو و سه‌روا و کیشه‌که‌ی نه‌بیته به‌شه‌کانی دیکه‌یان له‌یه‌کتر ناچن. پێشتریش دیتوو‌مانه ئاوات شیعیریکی دیکه‌ی شاطر عه‌باسی ئیستیقبāl کردوو.

وێ: کاس

پاشوو: به‌ دوو لاقی ئازله‌ ده‌گوتریت به‌ عاده‌ت هەندیک حه‌یوان له‌ کاتی شه‌ردا هه‌لده‌سته‌ سەر پاشوو جا شه‌ر ده‌کهن. هاتنه سەر پاشوو لێره‌دا به‌واتای هێرشکاری و

^{٢٩٣} من خۆم، گه‌لێك جار و وه‌رگرته‌وه‌ی قهرزی دووکانی باوكم و دره‌نگتر هی دووکانی کاکم، جارێکیش بۆ قهرزی خاڵم چوومه‌ته سەر قهرزداران.

ھاتن بۇ شەپە. كەڭك وەرگرتن لە وشەي 'پاشوو' بۇ مرۇف، ھەندىك سووكايەتى
 تىدايە و نىشانەي تووپرەيى ئاواتە لە خاوەن قەرزەكانى.
 پووى خىتاب: پووى قسە.
 فەللە: فەللاحي عەرەبىيە بە واتاي وەرزىر. جياوازە لە فەللە بە واتاي مەسىحى.
 كەسەبە: كۆي كاسبە. كاسبىكاران، دووكانداران
 حوكمەن: بە حوكم، بە زۆر، بە حەتمى
 تەلەب: قەرز، داواكارى
 تەب: ياو، چوونە سەرى پلەي گەرمای لەش
 غەلەبە: سەرکەوتن
 ئىزھار: دەرپىن، پاگەياندن
 مەلالەت: بى تاقەتى
 مونتەخەب: ھەلپژاردە و دەست بژىر.

پۆژی زەفەر

وەرن تۆخوا، کە چاوم وا لە مەلەبەند و گوزەرتانە
وەرن پۆحم وەکوو پەروانە دايم دەوری سەرتانە^{٢٩٤}
چران، ئەمما وەکوو خۆر دەوری خۆتان کردوو پووناك
شەمن، ئەمما لەباتی ئێوە دیدەم چاوی تەرتانە
مەترسن گیانە کەم کاتی خەتەر تەئمینوو حاسل بێ!
کە من گیانم لە پیناودایە، قەلغان و سوپەرتانە
بلا تیری بەلا ھەر بۆ منی بێ چارە بێ چاکە
کە سۆز و نالەنالم ھەمپەھی پۆژی سەفەرتانە
وەرن "تورجانی" و "زەنبیلی" و "جەمیانی" خیرایەك!
موفەرپەح کەن دلم، ھەر چاوەپێی باس و خەبەرتانە
مەلێن باریو سەرمايە، ئەویش نەیماو سەرمايە
ھەمە، گەر ئێوە غەوواسن، ئەشك بەحری گوھەرتانە^{٢٩٥}
لە زەنبیل تاكوو ئێرە نیو سەعات نابێ بە مەعلوومی
دەسا تەئە کەن بە غار ئەو پێ نزیكەئە و لە بەرتانە
وەرن گیانە! وەدەرخەن گەوھەرئە لەم بەحرە تا ماوم
نەوھەك بمرم، دەس وبرد کەن کەسم! پۆژی زەفەرتانە

قافلاوا، زستانی ١٣٣٥ ی ھەتاوی

(لەپەرە ٣٨ و ٣٩ ی چاپی ئەنیسی و ٢٠١ ی چاپی جەعفەر)

^{٢٩٤} چاپی ئەنیسی و جەعفەر: دايم

^{٢٩٥} چاپی جەعفەر: ھەمە؟

عینوانی شیعره که له چایی ئه نسییدا "چاوه پروانی" یه. به پروونی دیاره غه زه له که کارتی که ریی ئه و شیعره ی ئه حمه د موختار به گی جافی له سه ره، که گو توویه تی:

"له خه و ههستن درهنگه میلیه تی کورد، خه و زه ره رتانه

هه موو ته ئرخیی عاله م شاهیدی فته ح و زه فه رتانه..."

شیعره که، ده که و یته باز نه ی شیعره ی ئیخوانیا ته وه له بهر ئه وه ی بۆ خزم و کهس و کاری خۆی له تورجان و زه نبیل و جه میانی نووسیه که هه رسیکیان گوندی نزیک قاقلاوان و ئه و خزمانه یان خاوه ن مولکی گونده کان بوون. کاک جه عفه ر له په راوێزی شیعره که دا نووسیه تی: "بانگی ئاموزا و برازاکانی ده کا".

تورجانی، بریتین له بنه ماله ی نه مر حاجی بابه شیخی سه یاده ت، ئاموزاکانی شاعیر. زه نبیلی بنه ماله ی شیخ محه ممه دی نوورانی (هاشمی)ن، که برا و برازی خۆی بن. جه میانی ش ده بی بریتی بن له بنه ماله ی سه ید قادری سه یاده ت کورپی حاجی بابه شیخ و ئاموزای خۆی.

به پێی ئه و زانیاریانه ی وا له لاپه ره ٤٥ و ٤٦ ی ژیننامه ی سه ره تایی کتیی شاری دلدا ده ست ده که و یت، ئاوات دوو جار له گورپنه وه ی ملکی گوندی گه ردیگلان له گه ل جه میان ههروه ها شیخ چۆپان له گه ل قاقلاوا، که له گه ل خزم و کهس و کاری خۆی کراون، تووشی زیانی مالی بووه و به زمانی ساکار فیللی لیکراوه به لام له بهر حه یابه خۆیی و پێژ گرتن له خزمه کانی، دهنگی ده رنه هیتاوه و "به هه ژاری و ده ست کورتی و کشتوکالێکی نه مر نه ژێ گوزه راندوو یه تی" (هه مان، ل. ٤٦). گوندی قاقلاوا که به ره مه می مامه له ی دووه مه یه تی و له ١٣٣٣ دا سێ دانگی کرپوه، یه که له و کلاوانه یه وا چۆته سه ری و دواتر زانیویه تی که ملکی ئه وقافه و ئه و ناتوانی به خاوه نی بیت! سالی گوترانی شیعره که، دوو سال دوا ی ئه و سه ودا یه یه.^{٢٩٦}

شه من ئه ممان... شاعیر خزمه کانی خۆی به مۆم ده شو به یتین که دیاره له سووتاندا فرمی سک (دلۆپ) ی پندا دیته خوارێ و ده لی من له باتی ئیوه (بوو ئیوه) ده گریم.

^{٢٩٦} ئه م زانیاریانه ی خواره وه شم له ئیمه یلیکی پێژدار جه لالی سه یاده ت وه رگرتووه، که له وه لامی پرسیاری من سه باره ت به جه میان نووسیه تی "ئاوایی جه میان ههروه ها ئاوایی سه یدئاوا که ئاواییه کی زۆر بچوک بوو له لای سه ره وه تری جه میان، ملکی سه ید قادری مامم بووه ئه و دوو گونده ملکی حاجی بابا شیخ و به شه ملکی سه ید قادری کوری بوون." ئاغا سه ید جه لال خۆی، کورپه زای حاجی بابه شیخه.

مهترسن: پوون نيه ئاوات متمانەى چى دەداتە كەس و كارەكەى و بۆ دەلى مهترسن
 من خۆم ئاگام لىتان دەبىت؟ تاقە شتىك من بتوانم بىرى لى بكمەوۈ ئەوۈيە شىعرە كە ۳
 سال دواى كۆدىتاي ۲۸ ى گەلاوېژى ۱۳۳۲ گوتراوۈ و ئەو دەمە سەردەمى
 ملهوپپەكانى حكومەتى ھەمەپەزاشا و "حكومەت نىزامى" يەكەى تەيموورى
 بەختيار بوو و خەلگانىكى سىياسى زۆر لە كورسەستان و ئىران لە زىندان ئاخىرابوون.
 تەنەت دام و دەزگای ساواكىش راست لەو سالەدا دامەزرا و جىگەى حكومەت
 نىزامىيەكەى بەختيارى گرتەوۈ؛ خىتايەكىش لى لەو سەنە و مەھاباد كرايەوۈ! من بە
 ھەوالى گىرانى ئاوات دواى سالى ۳۲ نازانم، بەلام بلى لەژىر چاوەدېرىدا نەبووېت؟
 بالا: با، لىگەپى!

تيرى بەلا: چ بەلايەكە ئەگەر سىياسى نەبووېت؟ ئەگەرېكى دىكە ئەوۈيە سارد وسەرما
 بووېت و خزمەكانى شاعىر لە ھاتوچۆى نىو بەفر و سەرما درېدۆنگ بووېتن، جا
 ئەوېش بەم شىعرە ھانى دايتن بچن و ميوانى بن. ديارە ئەو چەشنە ميوانىەش بۆ
 پۆژىك و دوو پۆژ نەبووۈ و ميوان ماوۈيەكى باش لە مالى خانەخوئ دەمايەوۈ.
 بە گوېرەى ژىنامەى سەرەتاي ديوانى چاپى جەغفەر (شارى دل)، لە ھەمان سالى
 ۱۳۳۵ و سالىك پىشتىرىش، دوو كچى دوانەى ئاوات لە تەمەنى دوو و سى سالاندا
 كۆچى دوايان كەردوۈ، ئەوۈش واھەيە ھەستىكى ناخۆشى خەفەت و تەنبايى تىدا
 دروست كەردېت كە ويستىتى دەورەبەرى بە ميوان پىرېت. بە گوېرەى ئەوۈى من
 بىستىت سەيد كامىل كەسىكى ميواندار و دلئاوا بووۈ.
 ھەمەھە ھاوړى. فارسىيە.

موفەپرەح: شاد، دلخۆش. عەرەبىيە.
 ئەوېش نەيماوۈ 'سەرمايە': دەبى ئامازە بىت بە مەسەلەى زەرەر و زيانى ئاوات لە
 گۆرپنەوۈى مەكدا. پىروانە پوونكردنەوۈكانى سەرەوۈتر.
 سەرمايە و سەرمايە: شاعىر بەو دوو تەعبىرە، جىناسى كامىلى دروست كەردوۈ.
 يەكەميان بە واتەى ھەواكە سارد و سۆلە و دووھەميان بە واتاي دەسمايە و دارايى.
 ھەمە گەر... ئەگەر ئىوۈ غەوۈاسى بن ئاون و بەشوپن گەوھەر (مروارى) دا دەگەپىن،
 مېش گەوھەرى فرمىسكم ھەيە وەرن بەشويتىدا!
 لە زەنبىل تاكوو ئىرە: دەلى لە گوندى زەنبىل (ى مالى كاكى) ۈوۈ تا گوندى قاقلاوا
 (ى نىشتەجىنى ئەودەمى خۆى)، نىوسەعاتە پى كەمترە، بۆ نايەن؟

وهدەرخەن گەوھەرئ لەم بەحرە: ئاوات کەمتر بەخۆیدا ھەلگوتوو، بەلام لێرەدا خۆی
وہک بەحرئیک دەنوێتیت کە گەوھەر (مرواری)ی زۆری تێدا یە و کەسانیکى دەوێت
ئەو گەوھەرانە دەربھێنن، واتە گوێ بدەنە قسە، یان شیعەرەکانی.
زەفەر پێھێنان: زال بوون بە سەر شتیکدا و وەدەست خستى.
بەحرى عەرووزی شیعەرە کە،
ھزج مئەمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

من کوتم

من کوتم دل گهر زهدهی پهنجان نه بی و دهستی پهری،
رهبی کونکون بی، شق و بهق بی، له خوشی بی بهری!
سهیره چۆن نانم له لای دل کهوته رۆن ههر به و قسه
ئهم وتهی بیست و کهچی خیرایه کی ههستا فپی!
ئسته من تهنها له گوشتیکی جیهانا ماومهوه^{۲۹۷}
بیکهس و بیده، ههژار و گوشه گیر و بهرپه پی!
بیسته کهم مۆرانهیی تانه وههای کون کردووه،
بردمه بازارپی فروش و ما، کهچی بی مشتهری
"کامیل"ی بیچاره کهی بی یاره کهی، ئاواره کهم!
ئافهرین، تۆ چاده کهی گرتووته دنیا سه رسه ری!

قافلاوا، ۱۳۳۵ ی ههتاوی

(لاپه ره ۹۵ ی چاپی ئه نیسی، له چاپی جه عه ردا نه هاتووه)

چاپی جه عه ر ئهم غه زه له ی تۆمار نه کردووه.

غه زه لیکی گه لێک جوانه له وه سفی شاعیر و دلیدا. پیتیش دیومانه گه لێک جار
ئاوات خۆی به جیا و دلی یان عه قل یان له شی خۆی به جیا داده نیت و باسی ئه وان،
وهك دیارده یه کی جیاواز له خۆی ده کات. ئه وه ش نمونه یه کی دیکه ی ئه و چه شنه
هه لۆیست گرتنه یه، که تیدا نه قلی خۆی له گه ل دل و پیستی خۆیمان بۆ ده گێرپه ته وه.

^{۲۹۷} له دهقه کهدا وهك "مامه وه" هاتووه که زۆر له گه ل پاشماوه ی رسته کهدا یه کگرتوو نییه.

شاعیر له چوار فەردی یەكەمدا باس له دلی دەكات و دەلێ من نزام له دلم كرد كه
ئەگەر شیت نهیت، یاخوا شەق وپەق و له خۆشی بی بەری بیت! دلشەم هەر بهو
قسەیه هەستا و فری و منی به تەنیا هیشتەوه.

پاشان دەلێ پیستەكەشم ئەوەندە به مۆریانە ی تانەلیدانی خەلك كون كون [لو بی
بایەخ] بووه، كه بردم له بازار كپاری بۆ پەیدا نه‌بوو. ئیستا منی بیچاره، به بی هاوړی
و به ئاواره یی كه‌وتوو‌مه‌ته‌وه.

تا ئێره ی شیعره كه گەلێك ئاساییه و خویته‌ر ده‌توانی ده‌یان شیعی هاوچه‌شن له
دیوانی شاعیردا بدۆزیتە‌وه كه باس له تەنایی و گۆشه‌گیریه‌كه‌ی خۆی ده‌كات و له
پاستیشدا ئەوانه به‌شێك بوون له كه‌سایه‌تی ئاوات له ژیا‌نی رۆژانه‌یدا.

به‌لام ئەوه‌ی تا راده‌یه‌ك ئاساییه ئەوه‌یه له دوا‌ین میسراعی فەردی كۆتایی (مه‌فته‌ع)دا
ده‌ییسین: "تو چاده‌كه‌ی گرتووته دنیا سه‌رسه‌ری!" شاعیر ده‌ستخۆشی له خۆی
ده‌كات و دەلێ ئافه‌رم بۆ تو كه دنیا به سه‌رسه‌ری گرتووه و به هیچ دانە‌ناوه.

ئە‌وه‌نده‌ی له دیوانی شیعره‌كانی ئاوات و له ژیا‌نی شه‌خسی ئە‌ودا بیناریت،
سه‌یدكامل كه‌سێك بووه بایه‌خی به ژیا‌ن داوه و نه‌ك هەر ئە‌وه به‌لكوو خه‌باتیشی له
پێگه‌یدا كرده‌وه، زیندانی كیشاوه و به گشتی، سه‌ره‌پای ئیمانداریی ئایینی و باوه‌ره
عیرفانیه‌كه‌ی، له ژیا‌نی رۆژانه دانە‌پراوه و كه‌سێکی بنه‌ماله‌ خۆشه‌ویست و له‌گه‌ڵ
دۆست و هه‌قالی خۆیدا گه‌رم و گور و له ماله‌‌وه‌دا میواندار بووه. ئە‌وانه له‌گه‌ڵ ئە‌و
قسه‌یه‌دا ناگونجین كه دنیا ی سه‌رسه‌ری گرتی‌ت.

به‌لام، دوا‌ی هه‌موو ئە‌و شیر و پێوی هێتانه‌وه‌ی منیش، ئە‌وه شیعره و شاعیر ده‌توانی به
هه‌موو باریكدا قه‌لەم بگێرێت ئیمه‌ش نابێ سه‌ر به هه‌موو كه‌لێن و قوربێکی ژیا‌نی
شاعیره‌كه‌دا بكه‌ین و لێره و له‌وێ لایه‌نی دژبه‌ر و ناته‌بای تێدا بدۆزینه‌وه. بۆ نمونه،
ده‌كرێ ئە‌و بۆچوونه‌ی سه‌رده‌میکی تایه‌ت له ژیا‌نی شاعیر بووی‌ت و له‌گه‌ڵ
هه‌لۆیست گرتنی پێشتریدا یه‌ك نه‌گرتی‌ته‌وه. ئە‌و هه‌لۆیست گۆرینه‌ له ژیا‌نی هه‌موو
مرۆفێكدا شتیکی ئاساییه.

زه‌ده‌ی په‌نجان و په‌نجه‌ی په‌ری: ئاماژه‌یه به‌و ئە‌فسانه‌یه كه هه‌ركه‌س په‌ری ده‌ستی لی
بوه‌شێتن، شیت ده‌بی! ئاوات له شیعی دیکه‌شدا ئاماژه‌ی به‌و ئە‌فسانه‌یه كرده‌وه:

"ئە‌و ده‌لێ نا، زه‌ده‌یی په‌نجه‌یی په‌ریانه، نه‌چی!

من ده‌لێم مه‌ركه‌زی ئە‌سرا‌ری هه‌ریفانه، ده‌چم!"

(پروانە شیعری "شاری دَل، که به هه‌لکه‌وتیش بیت، به هه‌مان شیوه‌ی ئەم شیعەر، و تووێژی شاعیر و دلی خۆیه‌تی!)

شاعیر دە‌لی ئە‌گەر دَل شیت نه‌بیت، با شەق و پەق بیت و نه‌مینیت! به‌لام پیمان نالیت بۆچی؟ ئایا بۆ ئە‌وه‌ی عاشق و هه‌ل‌وه‌دا بووه و به‌جیی هیش‌توو‌ه؟ یان بۆچی؟ تو بلیی ئە‌و شیتیه‌ مانایه‌ك نه‌بیت بۆ عاشق بوون و ئە‌وینداریه‌تی؟ من له‌وه زیاتر بۆ هیچی دیکه ناتوانم بچم. دیاره ئە‌گه‌ری‌کیش ده‌توانی ئە‌وه بیت که دلی وه‌ك دلی م‌ر‌وفی‌کی عاشق، ئە‌وه‌ی پ‌ی‌خ‌وش بووه.

شەق و پەق: له‌ت له‌ت. پەق له‌فزی موهمه‌له و له‌به‌ر ئە‌وه‌ی له‌گه‌ل شەق بووندا هاتوو‌ه، هه‌مان واتای هه‌یه.

نان که‌وته‌ پ‌و‌ن: دنیا به‌ دلی که‌سه‌که‌ بوون. شاعیر له‌ فەردی یه‌که‌مدا ئە‌و نزایه له‌خ‌وی ده‌کات و ده‌لی با د‌لم ئاوا کون کون بیت. پاشان لێ‌ده‌دا ده‌لی نانم لای دَل که‌وته‌ پ‌و‌ن، واته‌ قسه‌که‌م به‌ دلی د‌لم بوو! ئە‌و نان که‌وته‌ پ‌و‌نه، واهه‌یه‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ عاشق بوونی شاعیر و دَل به‌ره‌و ئە‌وین پ‌و‌یشتنه‌که‌ی.

گۆشیک‌ی: گۆشه‌یه‌کی، قوژب‌ن‌یک‌ی

به‌رپه‌ری: ده‌بی ئاماژه‌ بیت به‌ میله‌تی به‌رپه‌ر له‌ باکووری ئە‌فریقا. به‌ داخه‌وه‌ له‌ قامووسی گه‌لانی ناوچه‌ی ئیمه‌دا به‌رپه‌ر به‌ وه‌حشی ناسینراوه‌ که‌ بۆ‌چوون‌یک‌ی قیزه‌وه‌نی پ‌ه‌گه‌زپه‌رستانه‌یه‌ و ده‌بی نه‌مینیت.

م‌و‌رانه: م‌و‌ریانه، ئە‌سپ‌یه‌ که‌ ده‌که‌ویت‌ه‌ جل و به‌رگ و پ‌یسته‌وه‌.

تانه: به‌ کوردیک‌راوی طعنه‌ ی عه‌ره‌بیه‌.

ما، که‌چی: بردمه‌ بازار پ‌یفرۆشم که‌چی بی مشتەری مایه‌وه‌.

سه‌رسه‌ری: سه‌رچ‌ل، ب‌یکاره (هه‌نبانه‌ بۆ‌رینه‌ی مام‌وستا هه‌زار).

ئەمە ژىنە؟

تۆخوا ئەمە ژىنە كە وەھا كەوتمە شەشدر؟
پېي چۈنەندەرم ھەر بە خەويش نايەتەو بەر
ھەر كەس بە ھەوايىك^{۲۹۸} و بە سازى لە سەمايە
ئەمنىش نە ھەوام ماوہ نە ساز و نە ھەماوہر
خوايە چ تەليسمىكە كە من كەوتمە نىوى!
چەند مەحكەم و بېي پىگەيە، وەك سەددى سەكەندەر!
ئەغزام كە بە قوردا چوۋە، زىندانى بەلايە
ئەم مەسكەنە، جىي بىكەس و مسكىنە سەراسەر
ھەر چوۋمە دەرئ، خۇزگە بە ناومالى دەخوازم
گەر دىمەوہ ژوورئ كەچى ئاۋاتمە بۆ دەر!
زوو سەلتەنەتم بوو، كەچى ئىستا ئەوہ سەلتم
جاران وەكوو شا بووم و ئەويستا كە قەلەندەر
مەنفوور^{۲۹۹} و سەگ و بىي ئەدەب و شەرم و حەيايە،
ھەر كەس بگرم من چ بە نۆكەر چ بە سەرۋەر!
وہختە وەكو دىۋانە وەكىۋى بدەم ئەورۆ^{۳۰۰}
غەم قوۋتمە، غەم بەرگمە، غەم ھەمدەم و ياوہر

^{۲۹۸} . دەقى جەغفەر وەك "بە ھەۋالىك"نى تۆمار كىردوۋە. من دەقى ئەنىسىم بېي راست بوو و پەچاوم كىرد. ھەۋا
ۋاتە لەحن و ئاۋاز لەگەل ساز و سەما ھاۋاۋاتايە بەلام 'ھەۋال' لەگەل ئەو دوو تەعبىرەي دىكەدا نايەتەوہ. بە
تايبەت كە لە مىسراعى دوۋھەمى ھەمان فەرددا ھەۋا و ساز پىكەوہ دوۋپات بوونەتەوہ. لام وايە ئەوہى دەقى
جەغفەر ھەلەي جايە و لە چاپەكانى دواتردا دەبىي ساغ بىكرىتەوہ.

^{۲۹۹} . مەبغوز: چاپى ئەنىسى

^{۳۰۰} . ئەمرۆ: چاپى ئەنىسى

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپدا وهک یه کن.

شیعره که له سالی ۱۳۳۷ دا گوتراوه - یهک له سالانی رهشی دواى کۆدیتای ۲۸ ی گهلاویژی ۱۳۳۲ ی شا و سیا دژ به حکوومهتی موسهددیق و زالبوونی حکوومهت نیزامی تهیمووری بهختیار و روکنی دووی ئهپتهش به سهر ولاتدا، که له ئهجامیدا ژمارهیهکی زۆری کورد و چهپی غهیره کورد گیران و خرا نه زیندانه وه. ئهوده مه، دوو سالی ئیک بوو که حکوومهت نیزامی جینگه ی خۆی دابوو به پیکخواوی تازه دامهزراوی ساواک و لقی پیکخواوه که له سنه و سهقر و مههابادیش کرابوو وه. به ماوهیهکی کهم دواى ئهو شیعره واته له سالی ۱۳۳۸ دا هه میسان خه لکیکی زۆر له موکریان به تاوانی هاوکاری کردنی حزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران گیران و برانه زیندانه کانی ورمی و تهوڕیز و قزل قهلهی تاران.

ژیننامه ی ئاوات به قهله می خۆی، له سه رهتای دیوانی چاپی ئه نیسیدا (لاپه ۳۷ یازده) باسی دووسال گیران و له زینداندا مانه وه ی خۆی دهکات و ده لێ "... له سه رهتای سالی ۱۳۲۷ دا نازاد کرام و هاتمه وه مائیککی ساردوسر و بی نان و ئاو، چونکه مندا له کانم ورد بوون و ته نیا کاکم پێیان پاده گه یشت ئه ویش خۆی دهوله مند نه بوو...".

شیعری سه ره وه پێشاندهری ژبانی ئه و سالانه ی شاعیره - ژبانیک که وێده چێ دواتریش سه قامی نه گرتیت له بهر ئه وه ی ژیننامه ی شاعیر له چاپی جهعفریشدا (لاپه ۳۷) باسی شتواوی ژبانی دهکات له سالی ۱۳۵۰ دا به هۆی هه لسووپاوی سیاسی و چوونه گهرمێن و هاتنه وه و گیرانی دووباره ی، ئه وهش ماوه ی ۱۲ - ۱۳ سالی ئیک دوا ی گوترانی ئه م شیعره یه.

شیعره که ئاوێته ی ژبانی مرو فیککی بهرپرسی گیرۆده ی داوی جالجالوکه ی ساواکی تازه دامهزراو و نامرو فانی خۆجی یه، که نازانی چۆن له شه شه دهریان بچیته دهر وه. ناته واوی ژبان و ئهرکی به خێو کردنی خاوو خێزان سه رباری دهردی سیاسی و کومه لایه تیه کانی بووه و له و فهزا فیکریه دا قه تیس ماوه ته وه. هه ندیک خه لکی ده ورو بهری خۆی ده بینیت که هه رکام به سازیک و هه وایتیک هه لده په رن و خه ریکی رابواردن و خیر و خۆشین، خۆشی ده بینیت که ئه و هیزه ئه هریمه نییانه په راوێزیان

خستوو و دهره تانيان لي بړيوه، ئينجا له نيوان دوو بهر داس دا گير ده خوات: له لايه ك باوه پى قورس و قايم به پربازو سياسي كهى خوى كه پړچكهى خه باته و نايه ویت به جی بهیلت، له لايه كيش زهخت و زوری دهزگا ئه منيه كان و مه ئمووره ناوچه يه كانيان كه ژيانان لي تاريك كړدوو و لينا گه پړن به دهردى خوى داكه ویت و چاوه پروانى هه لاتنى پړزى پووناك يیت. ئه وه راست ئه و بارودوخه يه كه شيعرى 'ئمه ژينه؟' ي تيدا گوتراوه.

له شه شدر كهوتن، بچ دهره تان و دهسته وه ستان مانه وه يه. پړگا نه هاتنه وه بهر، بۇ كه سيكه پيشت پړگای پړويشتنى هه بووييت به لام دواتر ئه و دهره تانه ي نه ماييت.

هه م ئاور، هه ماوردى فارسى به واتاى حريف و په قيه گه رچى ليره دا تا راده يه ك ويده چيت واتاى هاوپړى هه يیت.

زيندانى به لايه، ده بچ نياز له له شى خوى يیت كه بوته زيندانى به لا بۇ ئه ندامه كانى له شى خوى و ئه وه ش بۇ چوونيكى سؤفيانه يه كه چوارچتوهى له ش به 'زيندان' ي پړوح دهزان و لايان وايه مروفي خوداناس ده بچ خويان له زيندانه ئازاد بكهن، هه ريوه ش مردن به رزگارىي دهزانن. شيخ عه بدولرهمانى تالهبانى له شيعرى كى فارسيدا كه تفسيريكي پر ناوه روكى ۱۸ فهدى سهره تاي مه سنه وي مه ولاناي پړومييه، ده لي:

"پخته آن باشد كه جسم خویش باخت

خویش را از خویشتن بیگانه ساخت

مغر را آگند و برفکند پوست

ماند خالی از خود و پرشد ز دوست..."

مه گه ر وشه كه وهك 'زيندانى' بخويينه وه و بلين به لا زيندانه كه يه و ئه عزاي له ش بوونه ته زيندانى ئه و زيندانه.

'ئهم مه سكه نه' ئيهامى تيدايه: واتاى نزيكى له شى خويه تى و دريژه ي فهدى پيشووه؛ واتاى دوورى ده توانن برىي يیت له كومه لگاكه و شوينى ژيانى شاعير واته كوردستان كه جنى بيكه س و مسكينانه و ئواتى تازه له زيندان ئازاد كراو خه مى ئه و هه ژاريه ي خه لكه تى كه ديارده يه كى هه مه گيره و شاعير نازانئ له و مه سكه نه پر مه ينه تيه دا بچيته كوئ و چى بكات. دوور نيه له و ساله ره شانده هه بووييتن دوست و براده رى وا كه له ترسى ساواك نه يانو پړاييت هاتوچوى ئاوات بكهن و گهرم وگورپه كه ي جارانيان له گه ليدا نه ماييت، ئه وه ش دلي ناسك و هه ستيارى ئاواتى

پەنجاندېت و ھەر ئەۋەندەى چوۋىتتە دەرەۋەى مال، خىرايەك گەپايىتتەۋە مالى و لە ناو قابغى خۇيدا كې كەوتىت.

سەلت و سەلتەنەت پىكەۋە ھىنان، سەنەتتى 'تضاد' ە و جوانە. بە ھەمان شىۋە شا و قەلەندەرىش.

مەنفور، نەفرەت لىكراۋ وشەيەكى عەرەبىيە، ئاۋات لە شىعرەكانىدا كەلگى لە گەلىك وشە و تەبىرى فارسى و عەرەبى ۋەرگرتوۋە. دەقى ئەنىسى لە جياتى مەنفور، 'مەبغوز' (مبغوض) ى ھىتاۋە كە ئەۋىش عەرەبىيە و بە واتاى كەسىكە كە خەلك دەيىۋغزىتن واتە خۇشيان ناۋىت. شاعىر ئەۋ سىفەتەنەى بۇ خەلكى دەۋرۋەرى خۇى ھىتاۋە، چ ئەۋانەى ۋا خزمەتى دەكەن و چ ئەۋانەى ۋا خۇى خزمەتەن دەكات و ديارە دەبى دلى زۇر لىيان پەنجايت. ئەۋەش بۇ كەسلىك كە زىندانى سىاسى بوۋە و دۋاى ھاتنەدەر لە زىندانىش لەژىر چاۋەدېرى مەئمووران و جاسوسانى ساۋاكدايە و خەلك ناۋىرن پروۋى تى بكنەن يان ھاتۋچۋى مالى بكنەن، سەمەرە نىيە.

ئەنجامى ئەۋ چەشنە ژيانە بۇ ھەستىارىكى دل ناسكى ۋەك سەيد كامىل دەبى چى بىت جگە لەۋى غەم بخوات و غەم لەبەر بكات و گەم بىتتە ھاۋدەم و يارىدەدەرى؟ كە ئەۋەش مەقتەعى شىعرە كەيە.

بەحرى عەرۋوزىيە،

ھزج مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن

ئەسپى نەگەت

من ئەوا غەرقى گوناھ و قەسوەتم
غەرقى بەحرى پىسى قوولى شەھوہتم
خۇ بە چابوك سوارى مەشھوور بووم، كەچى
چونكە زۆر سەركىش بوو ئەسپى نەگەتم،
وا ھەلگىرتم لە پىي ھات و نەھات
چوو سەر و مال و ژيان و سەرۋەتم
ھىند لە دار و بەردى دام، كەللەپەرەقە
ھەر نەما لام كاكە، شان و شەوكەتم
بەو ھەموو بارى گوناھەم خۇ خودا!
چاۋەپى دەركى ھەراوى پەحمەتم
من ۋەكوو شىرى ژيان بووم، ئىستەكە
مامەپىيىكى كز و بى ھەيەتم
ھەرۋەكوو پىيۋىم، ئەوا لىرە و لەوئ
ئەى "ئىمامى"، ھەر خەرىكى فرسەتم

قافلاوا، ۱۳۳۷ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۵۸ ى چاپى ئەنسى و ۱۱۵ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعرەكە لە چاپى ئەنسىدا "پىگەى ھات و نەھات"ە، كە بە ھەلەى تايپ يان چاپ، پىتى /پ/ ى سەرەتاكەى ھەوتاۋە. عینوانى ھەردوو چاپەكە لە ھەردى دووھەم و سىپھەمى شیعرەكە ۋەرگىراون و من لىرەشدا ۋەك زوربەى جارى دىكەش لە سەر

پېچكەى چاپە تازەكە دەپۇم بۇ ئەوەى گېڭ وگومىيەكى كەمتر پىك بەيىم. سالى
گوترانى شىعەرەكە لە ھەردوو چاپدا ۱۳۳۷ ى ھەتاويىيە كە دەكاتە ۱۹۵۸ ى زايىنى.

پۇژھەلاتى كوردستان لە دەوروپەرى ئەو سالەدا و پىش سەرھەلانى شۇرپى
ئەيلوللى باشور، تا رادەيەركى بەرچا و بىدەنگ بوو. سالىك دواتر ژمارەيەكى زۇر لە
ئەندامان و لايەنگرانى حزبى ديموكراتى كوردستان گيران. پۇيمى شا، لە پىگەى
ساواك و كەسانى وەك سەرھەنگ عيسا پۇمان و ئەو زۇلە كوردانەى دىكەو و لە ژىر
سەرپۇشى 'كاردارى فەرھەنگى يان كۇمەلايەتى' و شتى ئەوتۇ نىررابوونە بالۇپرخانە و
كۇنسوليتەى ئىران لە عىراق، دوابەدواى كۇديتاي عەبدولكەريم قاسم لە ۱۹۵۸ (كە
دەكاتە دواى پىكەوتى ئەم شىعەرە)، دەستى كرد بە دەست تىووردان لە كاروبارى
عىراق. ديارە لاي باشور شىعەكان زۇريان بە قسەى پۇيمى شا نەدەكرد و بۇى
نەدەگونجا زۇر لاق لە بەرپەى خۇى زياتر رابكىشيت، بەلام لە كوردستاندا بۇى دەلوا
و بە ناردنى ئەو بەرپالەت كوردانە بۇ سليمانى و ناو كوردى بەغدا، ھانى كوردى
باشورى دا راپەرن و كاتىكىش بە قسەيان كرد، بە ماوہيەكى كەم دواى ھەلگىرسانى
شۇرش، واتە لە سالى ۱۹۶۶ دا، بوو بە ھۇكارى دووبەرەكى نانەوہى ناو پىزەكانى
شۇرش و دوو بالى جەلالى و مەلايى پىكەيتا^{۳۰۲}

ھەرچۇنىك يىت، پەنگدانەوہى ماتى و بىدەنگىي سالىنى نىوان ھەرەسى كۇمارى
كوردستان(۱۹۴۶) و سەرھەلانى شۇرپى ئەيلوول (۱۹۶۱) لە شىعەرەكانى ئاواتيشدا
دەيىنرەت كە زوربەيان غەيرە سىياسى و عاشقانە، يان سۇفيانە و ئايىنين. شىعەرى سىياسى
وەك 'خاسەكەو' لە برگەى دواى ئەم سەردەمەدا گوتراون.

ئەم شىعەرە، يەك لە شىعەرە ئايىنيەكانى ئاواتە و پارانەوہيەكى بىن خەوشە لە دەرگانەى
خودا بۇ ئەوہى لە گوناھەكانى شاعىرەكەى خۇش يىت. مەوۇف لەو فەرھەنگە ئايىنيەدا
بىن ئەوہى تاوانيشى كرديت ھەر لە رۇژى يەكەمى ھاتنە جىھانەوہ گوناھبار و
قەرزدارى خودايە و خوداش كەسيكە لە عەبدەكانى دەخوازيت شەو وپۇژ بانگى
بكەن و ھاناي بەرنى و لىنى پاپرئەوہ. مەن ھىچى دىكە جگە لە ھەست بە گوناھبارى و

^{۳۰۲} . بەداخەوہ تا ئەمپۇش ئەو جياوازيانە چارەسەر نەكراون. حكومەتى مەلايى لە ئىران
مىراتگىرى حكومەتى شاہتەيە و لە ناكوكى نانەوہى ناو پىزەكانى كورتدا چەند
ھەنگاويش لە پىش ئەوہوہيە.

پارانه وه له شيعره كه دا نابینم. فەرموون: غەرقى گونا و قەسوتەم، غەرقى بەحرى شەهوتەم، بەوهه موو بارى گوناھە و...

شيعره كه هەندىك بابەتى هاوشيوەى لە گەل غەزەلىكى نالى هەيه، گەرچى بەحرى عەرووزيان يە كيش نيه. هەر بەگشتى، نالى لەو شاعيرانەيه يان خود تاقە شاعيرىكى كوردە كه زياترين كارتىكه رىي لە سەر شيعرى ئاوات هەيه. بەراوردى شيعره كانى ئاوات لە گەل ديوانى نالى ئەو بۆچوونە دەسەلمىتت. ^{٣٠٣} بەلام راستىيەك نابى لەبەر چاو وون ييت. ئاوات لەو شوين هەلگرته دا كۆپى كار نيه و رىيازى سەربەخۆى هەيه كه هەر ئەو بەراورد كردنە ئەوه شمان بۆ دەر دەخات.

شاعير لە سالى گوترانى شيعره كه دا ٥٥ سالان بووه.
قەسوه: گوناھ

شەهوتە: مەيلى لە پادە بەدەر

بە چابوك سوارى مەشهوور بووم... شاعير لە سى شوپتى شيعره كه دا باس لە پابردووى خۆى دەكات و ئەوەى لەو سەردەمانە دا چابوك سوار و شيرى ژيان بووه بەلام ئىستاكە ئەسپى نەگبەت هەلگرتووه بە رىگەى هات و نەهاتىدا بردووه، سەر ومالى تىداچووه، شان و شەو كەتى نەماوه و لە شيرى ژيانەوه بۆتە رۆيوپەكى چاوەروانى فرسەت و دەر فەت.

من بۆ ئەو 'پاگەياندن'انە هېچ واتايەكى عەينى و پىئالىستى نادۆزمەوه و تەنيا هەست دەكەم لە ژىر بارى پەرور دەى بنەمالە و شىخايەتى و سۆفيايەتيدا ئەوانەى گوتبىت دەنا ئەو پابردووه گەشاوه و پر لە شانازىيە نازانم چىيە و تىناگەم بۆچى لە سالى گوترانى شيعره كه دا پابردووى گەشەدار هېچى لىتەماوه، وەرەق هەلگەپاوه تەوه و هەموو شتىك گۆرپاوه؟ تاقە ديار دەيه كى ناخۆش و ناحەز كه دەتوانم بىرى لى بکەمەوه، هەرەسى كۆمارە و گيرانى خۆى و هەندىك كەس و كار و دۆست و برادەرى بە تاوانى

^{٣٠٣} . ئەوه مەتله عى شيعره كەى نالیه:

"وەى كه پرووزەردى مەدينە و پرووسياھى مەككە خۆم!

دەركراو و دەربەدەر، يارەب دەخيلی عەفوى تۆم

دەفتەرى ئەعمالى من بى قەترەيىكى رەحمەت

كەى بە سەد زەمزمە سىياھى نوقته يىكى لى دەشۆم!"

بەشدارىكىردن لە كۆمار، كە ئەوئەش بە حىسابى سالى و تەئريخ دەگەپتەوئە بۆ ماوئەيەكى زۆر پيش گوترانى شيعرەكە و راست ۱۲ سالى بەسەردا تپەپ بوو. لە لايەكى دىكەوئە، سەيد كامىل بە فەردىيەتى خۆى مرؤفئىكى بىدەنگى گۆشەگىر بوو و دەكرئ ئەو خەفەتە مەزنەى بۆ ئەو ماوئە دوور ودرئزە ۱۲ سالىيە لە دلى خۆيدا راگرتييت و ليرەدا دركاندييتى. ئەگەر ئەوئە راست بيت، سەردەمى چابوك سوارىيەكەى دەبى ئەو سالانە بيت كە بۆ نمونە، لە گەردىگلان چۆتە پيشوازيى 'ئالاي موقەددەس' وبە ئىحتيرامى هاتنى ئەو لە ئەسپ دابەزيوئە و شيعرى پندا هەلگوتوئە؛ ئەو لە دار وبەرد كەوتنانەى سەرى و شان و شەوكتە شكان و تىداچوونى سەر ومالەكەشى كە دەلئيت، واهەيە هەمان ئەو گىروگرفت و نارەحەتى و چەند سالى زىندان و گەپانەوئە سەر مال و حالئىكى "سارد وسر و بى نان و ئاو" ه بيت كە دواى هەرەسى كۆمار تووشى هات و بە تايەت لە ژىننامەى سەرەتاي ديوانى چاپى جەغفەردا دەبينريت (بروانە لايە ۱۴ لە بەشى 'ئاوات و سياست' ي ژىننامەى شاعىر بە پيشووسى ريتدار سەيد جەغفەرى ئىمام زەنبىلى كورى شاعىر لەسەرەتاي چاپى ديوانەكەيدا).

ديارە ئەگەريكى دىكە دەتوانيت ئەوئە بيت كە ئاوات لەو 'راگەياندن'انەدا شوئى شيعرى شاعىرىكى دىكەى هەلگرتييت و بۆچوونى ئەوى دووؤپات كرديتەوئە. بۆ نمونە، نالى بابەتيكى لە هەمان غەزەلى ئاماژەپيكرائى سەرەوئەدا هەيە كە وەك ئاوات خۆ هەلئەكيشيت و خۆى بە 'بازى ديدەباز (چاو كراوئە)' ناو دەبات: ۳۰۴

حەمامات: كۆى موئەننەسى حەمامەى عەرەبىيە بەواتاى كۆتر.

حەرەم: ئاماژەيە بەو راستىيەى كە كۆترى سەربان و حەوشى مزگەوت و مەزارى چاكان لە ئەماندان و كەس پراويان ناكات.

كەللە رەق: كەسى گوئ نەدەر و بە قسە نەكەر.

هەلگرتن: لغاو پساندن، لە فەرمان دەرچوونى ئەسپ و ماين، كاتى كە سوار هەلئەگرن و دەچنە شوئيتىكى مەترسيدار.

هەراو: فراوان، گەورە؛ ليرەدا 'كراوئە' و ئاوالەيە.

۳۰۴. "لئيم حەرەمە دانە و وئاوى حەماماتى حەرەم

من كە بازى ديدەبازم، نەك شەوارەى دەستەمؤم"

بئى ھەيھەت: كەسى بىن شان و شكۆ

مامە رېئۇ: رېئۇ بوونەوهرېكە بە وريايى و وشيارى ناوى دەرکردووه. نازانم ئەو
سيفەتى 'مام' و 'مامە' يە چۆن بە رېئۇ دراوہ، بەلام لە فەرھەنگى كوردەوارى دا
رېئۇ بە فېلباز دەناسرېت و خەلکانى خاوەن مشوور و لېزانېش بە 'مام رېئۇ' ناو
دەبرېن گەرچى وا ھەيە ئەو كەسانەى وا دەتوانن خۆيان لە گەل دەوروبەرەكەيان پېك
بخەن، ھەر ھەموويان دوو روو و فېلبازېش نەبن. ھەلەيە ئەگەر مشوورخواردنى رېئۇ
بۆ وەدەست ھېنانى بژيو، بە فېلبازى لە قەلەم بدرېت. بوونەوهرېكى وا بچووك، كە نە
ھېزى شېر و پلېنگى ھەيە و نە بەژن وبالاى فېل و كەرگەدەن، ئەگەر مېشك و
بىرکردنەوھى نەيېت، دەفەوتېت و دەخورېت و لە برسان دەمرېت. ئەوھى رېئۇ
ھەيەتى تېگەيشتووويە نەك فېلبازى!

بەحرى عەرووزى شىعرەكە:

رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

بەرز ونەوى

ئەوينم خۇش دەۋى چۈنكى بە ھۆى تۆ ھاتە ئامىزم
وہ کوو تاقانہ کۆرپەى خۇشەويست باشى دە پارىزم
ئەوہ پۆژ و شەوى تەنيايى ھاوالى دلى زارم
بە يادى تۆ، ئەوہ مايەى ژيان^{۳۰۵} و تىنم و ھىزم
ھەموو گۆشت و رەگ و پىستىم ئەوين شىلاى بە مل يەكدا
ھەويرى خۆتم و بمشيلە شل شل، گەرچى بى پىزم^{۳۰۶}
خەياللى خاۋە گەر من زولفى شىت وپىتى تۆ بىنم
بلىم رامى دە كەم بۆ گەردنم، نايىتە^{۳۰۷} پارىزم
'ئىمامى' خۆ لە ريزى دلبەران بالالى بە بالات^{۳۰۸} گرت
بەلام بەرز و نەوى كەوتووین و ھەرگىز نايەتە رىزم^{۳۰۹}

قافلاوا، ۱۳۳۷ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۸۵ ى چاپى ئەنىسى و ۱۲۴ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شيعرە كە لە چاپى ئەنىسىدا، 'ھەويرى ئەوين'ە.
گەرچى من عىنوانەكەى چاپى ئەنىسى بە جوانتر و شاعيرانەتر دەبىنم

^{۳۰۵} چاپى ئەنىسى: ژيان

^{۳۰۶} چاپى ئەنىسى: بى ھىزم

^{۳۰۷} چاپى ئەنىسى: نايىتە پارىزم (بە ھەلەى چاپ، نووسراۋە: پازىزم)

^{۳۰۸} چاپى جەغفەر: بەبالا گرت

^{۳۰۹} چاپى ئەنىسى: نايە پارىزم

غەزەللىكى عاشقانى زۆر بەھىزە. شاعىر سىياس و ستايشى ھەم 'دلدەر' و ھەم 'دلدارى' پىكەۋەدە كات. ئەو چەشەنە بۆچۈنە، ئەگەر لە شىعرى كوردىدا بوۋىتىش، نابى زۆر بىت. شاعىر دەللى ئەۋىن ھاۋدەم و ھاۋالى رۆژ وشەۋەم و ھەۋىرى گۆشت و پىست و دەمارە كانم ئەو شىلاۋىيەتى، ئەۋە مايەى ژيانم و من تىن و ھىز لە ۋەردە گرم؛ بەلام ھەمۇ ئەۋانە لە رېگەى خۆش وىستى تۆى دلدەرەۋە بوۋە، واتە ئەگەر تۆ نەبۋاىيەت و من عاشقى تۆ نەبۋاىيەم، بەۋ پلە و پاىەى دلدارىيە نەدەگەشىتم كە ئىستا پىي گەبىشتووم.

'تۆ' كىيە؟ ئەو دلدەرى شاعىر ۋا تۋانىۋىيەتى بەۋ لووتكەيەى بگەيىت كە نەفسى 'ئەۋىن' ى لەبەر خاترى ئەۋ خۆش بویت، كى بوۋە؟ ئەۋەى ۋا زۆرجار سەبارەت بە دلدارى ئاۋات گوتوۋمە دلدەرەكەى كەسىكى خەيالىيە، بلىي لىرەشدا راست بىت؟ ۋاھەيە ئەۋە پىسارىكى بى ۋەلام بىت. شاعىر لە سالى گوترانى شىعرەكەدا ۵۵ سالان بوۋە و ئەستەمە ئەۋ 'تۆ' لەۋ تەمەنەدا يەكەم كچىك بوۋىت خۆشى وىستىت، كەرجى نەگونجاۋىش نىيە.

بۆ نىزىك بوۋنەۋە لە ۋەلامى پىسارەكە، دەبى سەرەتا بىرپار بدەين ئەۋ ئەۋىنە ئەۋىنىكى سەرەمىنىيە واتە كچىك و ژنىكە (ھەقىقى ۋا مەجازى)، ۋا خۆشەۋىستىيەكى عارفانەى خۆدايى، ۋا تەننەت خۆش وىستى پىغەمبەرى ئىسلامە - ۋەك ئەۋ كارەى كە 'ئەھمەدى كۆر' و شىخ ھەسەنى مەۋلاناۋايى و شىخ عەبدولرەھمانى تالەبانى كىردوۋىانە. لە شىعرى ئەۋانىشدا باس لە بەژن و بالا و زولف و چاۋ و برۆ و خەت و خالى پىغەمبەر دەكرىت عىنوبىللا گەۋرەكچىكى بالا بەرزى چاۋگەش! ئەۋە لە مەنىقى عىرفانى ئىسلامىدا مۆلەت پىدراۋە و دلىام دەبى لە ئەدەبى عەرەبىدا نىمۇنەى زۆرى ھەبىت.

بۆ ئەۋەى بە لاي يەك لەۋ دوۋ بۆچۈنەيدا بىشكىن دەبى بەلگەمان ھەبىت. بۆ ئەگەرى يەكەم بەلگەمان دەتۋانىت تەمەنى شاعىر بىت كە بلىن لەۋ تەمەنەدا ھاندەرى ئەۋىنى زەمىنى لاۋازترە لە ھى عىرفانىيەكە. بەلگەى دوۋەمىش دەكرى پىنگەى شىخايەتى خۆى و بىنەمالەكەى بىت كە تەننەت ئەگەر عاشقىش بوۋىتن بە كەمايەسىيەكى خۆيان و بىنەمالەكەيان زانىۋە لاي ئاپۇرەى خەلك بىدركىن.

لە ئەگەرى دوۋەھەمدا، بۆچۈنى دژمان ۋاھەيە ئەۋە بىت كە ئاۋات وىشكە سۆفى نەبۋە و شارەزى ئەدەبى كۆنى كورد و فارسىش بوۋە و بۆ نىمۇنە شۆپى شاعىرىكى

كوردى وەك نالىي زۆر ھەلگرتوۋە و ھەندىك شاعىرى فارسيوئىزى وەك لاھوتى
كرماشانىش كارتىكەريان لەسەرى بوۋە؛ وەرگىرپانى شىعرى عاشقانى لاھوتى
كرماشانى ماتريالىست بە شىعر، لە دەست وىشكە سۆفىيەك نايەت. لاھوتى نەك
ھەرسۆفى نەبوۋە، بەلكو كۆمۇنىستىكى ستالىنى و دژە ئاينىش بوۋە؛ بەم پىيە، چ
پىويست نىيە و نابى بەزۆر شىعرەكە بگەينە ئاينى و مەدھى پىغەمبەر؛ ئاسايتىر و
مەنتىقىتەر ئەو ھەيە رۋانىنىكى عەنىمان ھەيىت و شىعرەكە سووك و سانا وەك غەزەلىكى
لىرىك ھەلسەنگىنىن.

من لە گەل بۆچوونى دووھەمدام و ئەگەر وايت، ئەو 'تۆ' يە يەكەمىن دلدارى
سەردەمى لاۋىيەتى شاعىرەكە وئەنى لە ئاۋىتەى زىھنىدا ماۋە، يان دلدارىكى خەيالىيە-
وەك زۆر شاعىرى دىكەى كورد و غەيرەكوردى ناۋچەيەك كە ئەويندارىي تىدا
ياساخە و 'شاملوو' گوتەنى بۆن بە دەمتەو دەكەن نەكا گوتىتت خۆشم دەۋىي!

چونكى: چونكى، چونكە، چونكاي، لەبەر ئەۋەى

پىز: ھىز. بى پىز: بى ھىز، ھەيىرى خۆ نەگر

شىت و پىت: نەعاقل. 'پىت' وشەيەكى 'موھمەل' ە و بى ئەۋەى واتاي تايبەتى
ھەيىت؛ بەلام بەھۋى ئەو راستىيەۋەكە لە گەل 'شىت' ھاتوۋە، ھەمان واتا دەبەخشىت.

ھاتنە پارىز: رازى بوون، ملدان. من بۆ واتا كەى سەيىرى ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا
ھەزارم كرد، تىيدا نەبوو. دوور نىيە 'ھاتنە پەرىز' ىش يىت. پەرىز واتاي "بە دزەدزە بۆ
نېچىرچوون" ىشى ھەيەكە دوور نىيە لە ھەندىك شوپن وەك پارىزىش حونجە بگىرت.
ئەودەم نىازى شاعىر دەبى ھاتن يان نەھاتنى دلدارەكەى يىت بۆ جى ژوان.

ئىمامى خۆ لەپىزى دلبەران: فەردى كۆتايى غەزەلەكە ھەندىك كىشەى لەسەرە:
دوۋ دىوانە چاپكراۋەكە لە راگواستنى چەند وشەى فەردەكەدا جياوازيان ھەيە.
فەردى پىشتىر باسى زولفى 'تۆ' دەكات واتە روۋى لە كەسى دووھەمە و خويئەر
دەتوانىت چاۋەروان يىت لەفەردى دواترىشدا روۋى قسە لەھەمان 'تۆ' يىت، بەلام بە
ھۋى ئەو راستىيەۋەكە پەيوەندى ستوونى لە غەزەلدا بوونى نىيە، دەكرى
پىچەۋانەكەشى راست يىت! من لېرەدا دوو ئەگەر دەبىنم:

ئەگەرى يەكەم: روۋى قسە لە 'تۆ' يە: ئەودەم، دەقى چاپى ئەنىسى راستەكە دەلى
"ئىمامى ... بالاي بە بالائ گرت" و پاشان دەلى "نايە پارىزم" واتە تۆ نايە پارىزم. بەلام
كىشە ئەۋەيە 'نايە پارىزم' لەم فەردەدا دوۋپات بۆتەۋە چونكوۋ فەردى پىشتىرىش بە

'نایینه پاریزم' کۆتایی دیت، ئەو دووپات کردنەووەش لە شاعیریکی خاوەن ئەزموونی
 وەك ئاوات ناکاڵیتەووە. لەلایەکی ترەو، غەزەلەكە ئەوەندە دوور ودریژ نییە (تەنیا ۵
 فەردە) كە شاعیر قافیەى تەواو بووبێت و بە مەجبووری یەکیانی دووپات کردبێتەووە.
 ئەگەری دووھەم: پووی قسەى شاعیر لەم فەردەدا لە 'تۆ' نییە و بە گشتی لە 'دلبەران'
 و دەلێ: "ئیمامى...بەلای بە بالا گرت". بەلای كێ؟ ھى دلبەران؟ ئەودەم ئیمامى
 لەگەڵ كێدا "بەرزو نەوى كەتووە" و كێ "نایەتە پێژم"؟ پوون نییە. پاشانیش، ھاتنە پێژ
 یانی چى؟ بۆچی ھاتنە پێژ نەك ھاتنە پێز؟ خۆ لە پێزی دلبەران و كاتى بالا بە
 بالاگرتندا دەبێ كەسەكە، یان كەسەكان بێنە پێزی یەكتر نەك پێزی یەكتر!
 وەك دەبینن، دەقى ھەردوو چاپەكە كێشەیان تێدايە، ئەنسى كاتى نووسىوێتە 'بالات'
 شتەكەى یەكلایى كردۆتەووە و خۆیتەر بە باشى لێى تێدەگات. بەلام ھاتنە پارێزى لە
 دوو فەردى یەك لەدوای یەكدا دووپات كردۆتەووە كە ویتاچیت پراست بێت.
 جەغفەرىش بۆ ئەوێ ئەو دووپات كردنەووە چارەسەر بكات، شتیكى وەك "نایەتە
 پێژم" ى بە ئیجتیھادی خۆى دروست كردووە بۆئەوێ لەعەینى كاتدا لەگەڵ
 سەرۆای فەردەكانى پێش خۆشیدا یەك بگرتەووە. بەلام وەك گوتم، پێژ لەگەڵ پێژ
 جیاوازی زۆرەووە و ئەو دوو وەك ساكارى نابێ بکریئە جیگى یەكتر.

بەحرى عەرۆزى شیعەرەكە:

ھزج مئمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

رېښه‌ری گه‌وره

ئەو ږه‌ه‌به‌ره، که گه‌وره‌یی ئیمه و هه‌موو که‌سه
عه‌للامه‌یی له‌دووننن، به‌بێ چوونن مەدره‌سه^{٣١٠}
عالم به‌عیلم، بێ‌ئمه‌ که‌س ده‌رسی بێ‌لێ
دارای^{٣١١} عیلمی شیمی و فیزیک و هه‌نده‌سه^{٣١٢}
ئەمشه‌و عرووجی کرد چووه‌ سه‌ر، ئەو به‌ سه‌روه‌ری^{٣١٣}
مه‌حبووبی زاتی پاکی خوداوه‌ندی ئەقده‌سه
حه‌وت ئاسمان به‌ ئانی هه‌موو ته‌ی ده‌کا به‌ شه‌و
خه‌لکیش به‌ ږۆژ و فیل و فه‌ره‌ج، به‌رت‌ه‌ری به‌سه
شیری ژیان له‌ عه‌رسه‌یی مه‌یدانی ئەو نه‌وی
بێ‌تین و هه‌یه‌به‌ته‌ به‌ خودا وه‌ک موخه‌نه‌سه
ئەم هه‌لبه‌سانه‌ چه‌شنی وته‌ی حاجی قادرن
هه‌رچه‌ند ئەمانه‌ شیعرن و ئەو خۆ موخه‌مه‌سه
شیرین‌زمان و ئەفسه‌حه‌ ئەو، بۆیه 'کامیل'یش
جوانه‌ وشه‌ی، زمانی به‌ مه‌دحی موله‌به‌سه

بۆکان، ١٣٣٨ی هه‌تاوی
(لا‌په‌ره‌ لا‌په‌ره‌ ٨ و ٩ ی چاپی ئەنێسی و ١٨٨ ی چاپی جه‌غه‌ر)

^{٣١٠} چاپی ئەنێسی: 'ل‌دنن' به‌ شه‌ددی نوونه‌وه

^{٣١١} چاپی ئەنێسی و جه‌غه‌ر: دارایی

^{٣١٢} چاپی ئەنێسی: شیمی یو

^{٣١٣} چاپی جه‌غه‌ر: ئەوشۆ

شيعره كه له چاپى ئه نيسيدا ناوى 'شهوى معراج' ه كه له 'ئهمشه و عروجى كرد' ى
فهردى ستههم وهرگيراوه. شيعرينكه بو پيغه مبهري ئيسلام گوتراوه. ئاشكرايه يه كه له
شيعره ئاييينه كانى ئاوات بيت.

گه وهرى ههموو كهس: دهبي لهو پهيوهندهدا گوتراييت كه موسولمانان پيغه مبهري
ئيسلام به 'خاتم النبیین' و ئايینی خويان به 'ناسخ' ى ههموو ئايينتيك دهزانن.

عهلامه: زور عالم

لدنى: له لای خوداوه

دارای عیلمی شیمی و فیزیک و ههندهسه: واته پيغه مبهري ئيسلام كه نه خویندهوار
بووه، ئه و زانستانه ى ههموو زانیوه.

شیمی: کیمیا

ئهمشهو: دهبي شيعره كه له شهوى جهزنى معراجى ئه و سالهدا گوتراييت.^{۳۱۴}

عروجى كرد: چووه سهري، معراجى كرد. ئاماژه يه به وهواله ى كه پيغه مبهري
ئيسلام به سواری ئه سپی بالدارى دولدول ناو له ئانتيكدا كهوت قاتى ئاسمان گهرا و
له و سه ره چاوى به خودا كهوت، ئينجا گهرايه وه سه ر زهوى.

تهى كردن (طی کردن): پيوان، ريگا روشتن

خه لكيش به پوژ و فيل و فهرج...: مسراعه كه واتاى پروون و ساكارى نيه. شاعير
دهيه ويى بليت پيغه مبهري به ئانتيك له شهودا كهوت ئاسمانى تهى كرد به لام خه لكى سه ر
زهوى به پوژيش و به فيل و فهرجيش ناتوانن كارى وا بكهن. ئه و 'فيل و فهرج'
واتايه كى ئاسايى ههيه كه كه له ك ليدان و ناراست بوونه به لام له سه ر زمانى خه لك
واتايه كى ديكه شى ههيه كه ئامير و كه ره سه بيت. شاعير دهلي خه لكى ئاسايى
به وه ههموو كه ره سه دهستكرده وه كه هه يانه (فرۆكه و مانگى دهستكرده) هيشتا
ناتوانن كارى وا بكهن.

^{۳۱۴} موسولمانانى سونه ۱۵ ى مانگى شهبان ده كه نه جهزنى معراجى پيغه مبهري، به لام موسولمانانى شيعه ئه و
پوژه به جهزنى له دايكبوونى ميهدي ئيمامى دوا ده ههم داده نين.

به‌رته‌ری به‌سه: شاعیر دواى ئەو قیاسەى کردی و پیغه‌مبه‌ری ئەوه‌نده به‌رزتر له خه‌لك دانا، ده‌لێ هه‌ر ئەو میعراج چوونه به‌سه بۆ سه‌لماندى ئەوه‌ی ئەو له خه‌لك به‌رزتر و گه‌وره‌تر و به‌ توانا‌تره. به‌رته‌ری: سه‌ر بوون. فارسیه.

نه‌وى: دوو واتای هه‌یه: یه‌که‌م نه‌وى به‌ واتای دایه‌واند و نزم بووه‌وه؛ دووه‌م به‌ واتای به‌گژیدا چوو. به‌گژدا چوونی شتیک به‌ واتای لێ نه‌ترسان و خۆ پێدادانه، بۆ نمونه ده‌گوتری له‌ باره‌که نه‌وى واته‌ لێ نه‌ترسا و بۆی چوو هه‌لب‌گری‌ت. لی‌ره‌دا واتای یه‌که‌میانی هه‌یه.

موخه‌ننه‌س: مخنث عه‌ره‌بییه؛ هه‌م واتای نووشتاوه و دانه‌ویوی هه‌یه وه‌هم حیز. زیاتر وا ویده‌چیت شاعیر واتای حیز و پوشتی نیاز بوو‌یت. ئەو سیفه‌ته له‌ شیعه‌که‌دا به‌ شیر دراوه که ده‌لێ له‌ مه‌یدانه‌دا پشتی داده‌بات و هه‌چی پێ نا‌کریت. هه‌لب‌ه‌س: هه‌لب‌ه‌ست، نه‌زم، شیعر. ده‌بی به‌ هۆی کیشی شیعه‌که‌وه کلکی وشه‌که بر‌ای‌ت.

حاجی قادر: شاعیری ناوداری کورد- حاجی قادری کۆبی (۱۸۹۷-۱۸۱۶).

موخه‌مه‌س: پینج خسته‌کی. ئاماژه‌یه به‌ پینج خسته‌کیه‌کی حاجی قادری کۆبی. من سێ کتیبم له‌به‌رده‌ستدا بوو؛ یه‌کیان 'دیوانی حاجی قادری کۆبی'^{۳۱۵} و دووه‌میان هه‌لسه‌نگاندن‌کانی مامۆستا محمه‌دی مه‌لا که‌ریم^{۳۱۶} و سه‌په‌میش لی‌کۆلینه‌وه‌ی مامۆستا عبدالخالق علاءالدین.^{۳۱۷} له‌وانه، دوانیان توێژینه‌وه‌ن و سه‌رجه‌می هه‌یج پارچه‌ شیعرکیان تیدا نه‌هاتوه که بتوانی یارمه‌تیده‌ر بیت و گریی کاره‌که بکاته‌وه واته‌ له‌ هه‌یج‌کامیاندا موخه‌مه‌سی‌کم نه‌دۆزیه‌وه. به‌ هه‌مان شیوه سه‌یری می‌ژوو‌ی ئەده‌بی کوردی دو‌کتۆر مارف خه‌زنه‌دار (به‌رگی چواره‌م) و می‌ژوو‌ی وێژه‌ی کوردی محمه‌د سه‌دیق بۆره‌که‌یی (به‌رگی دووه‌م)م کرد و له‌وانیشدا سه‌ره‌هه‌ودایه‌کم نه‌دۆزیه‌وه. به‌لام له‌ به‌شی شیعه‌ فارسیه‌کانی دیوانی حاجیدا دوو پینج خسته‌کی فارسیم چاو پیکه‌وت که له‌سه‌ر شیعی حافظ و سه‌عدی پیک‌ی هه‌تاون:

^{۳۱۵} "لی‌کۆلینه‌وه و لی‌ک‌دانه‌وه‌ی سه‌ردار حه‌مید میران و که‌ریم موسته‌فا شاره‌زا- له‌سه‌ر نووسینیکی نوێ به‌ پێی بۆ‌چوونه‌کانی محمه‌دی مه‌لا که‌ریم به‌ پێنووسی سه‌عید که‌ره‌می"؛ چاپی انتشارات کردستان، سه‌نه ۱۳۹۰

[۲۰۱۱]

^{۳۱۶} "هه‌نگاوێکی تر به‌ ڕیگادا به‌ره‌و ساغکردنه‌وه‌ی دیوانی حاجی قادری کۆبی"، چاپی به‌غدا ۱۹۸۹.

^{۳۱۷} عبدالخالق علاءالدین، "مه‌لای گه‌وره- زانا و ئەدیب و شاعیر"، چاپ دووه‌م، هه‌ولێر ۲۰۰۹.

"ای دوست دل از بند غم و جور رهاکن..." (ل. ۲۷۲)

و:

"به مژگانم مزن بس دردمندم..." (ل. ۲۷۷)

باوهر ناکهم ئاماژه‌ی ئاوات به هیچکام له و دوو دهسته شیعرا نه بیت که ته‌واو عاشقانه‌ن و تییاندا کهم و زۆر نه‌عتی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام نه‌کراوه.^{۳۱۸} هه‌ربۆیه‌ش ده‌بی سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ی بۆ بگه‌پریم و دیوانی چاپکراوی کۆنتر بدۆزمه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بزانی کاهه موخه‌مه‌سی حاجی قادر مه‌نزووری نه‌زه‌ری ئاوات بووه. دیاره ئه‌گه‌ر بگه‌مه ئه‌نجامیک دواتر ئاماژه‌ی پیده‌ه‌کهم ده‌نا کاره‌که ده‌مینته‌وه بۆ خوینته‌ر یان لیکۆله‌رانی دواتر.

شیرین زمان و ئه‌فسه‌ح: ده‌گه‌ر پته‌وه بۆ حاجی قادر. ئه‌فسه‌ح: فه‌سیحتر، زمان پاراوتر. زمانی به مه‌دحی موله‌بیه‌سه: نیاز زمانی ئاوات خۆیه‌تی و / یای / مه‌دحی'ش ده‌گه‌ر پته‌وه بۆ پیغه‌مبه‌ری ئیسلام. موله‌بیه‌س بوونی زمان به مه‌دحی که‌سیک واهیه له‌ئه‌ده‌بی ناوچه‌که‌دا هه‌بیت که که‌سیک بلێت زمانی فلانه شاعیر جل و به‌رگی مه‌دحی که‌سیکی له‌به‌ردایه. لێره‌دا مه‌دح لیاسیکه شاعیر له‌به‌ری زمانی خۆی کردوه و گوتوویه‌تی هۆکاری جوانیی وشه‌کانم ئه‌وه‌یه مه‌دحی ئه‌وی پیده‌ه‌کهم.

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که:

مضارع مثنی‌اخر مکتوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

^{۳۱۸} مه‌گه‌ر وای دابینن که هه‌ردوو پارچه شیعره‌که سۆفیانن و نیازی شاعیره فارسه‌کان پیغه‌مبه‌ری ئیسلام بووه نه‌که یار و دلداریک ئاسایی. ئه‌وه‌ش ئه‌گه‌ریکی گه‌لێک دووره و به‌تایبه‌ت به‌هیچ شتیه‌یه‌که به‌سه‌عديه‌وه نانووسیت.

گولبهریشم چوو

هه مو سالی خه زانی گول بوو بۆ من، گولبهریشم چوو^{۳۱۹}
گولم چوو. سونبولیشم چوو. دلم چوو، دلبریشم چوو
چه من ته نیا گولی چوو، من به جارئ مالی ویرانم
که سم چوو، سهروه ریشم چوو، موره بی و ریبه ریشم چوو
له باغا بهرگی گول چووبوو به تاراجی خه زان، بۆ من
قهلم چوو، نامه چوو، ته بی رهوان چوو، دهفته ریشم چوو
عه جایب پایزی بوو! شخته که ی جهرگ و دلی بردم
دل و جهرگ وه ناو و مال و حال و هم سه ریشم چوو
خه لک شووشه ی گولی ده شکیت و من شووشه ی دلم، چ بکه م؟^{۳۲۰}
خه لک سووسه نهری ده رژیت و من موو عه نهریشم چوو
خه لک خانویکی دنیایی ده روخی، مات و حهیرانه!
ته من نه ی خاک به سه ر خۆم! مزگه وت، هم^{۳۲۱} مینه ریشم چوو

قافلاوا، پایزی ۱۳۳۸ ی هه تاوی

(لاپه ره ۱۱۶ ی چاپی نه نیسی و ۱۷۹ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له چاپی نه نیسیدا خه زانی گول' ه. هه ردوو عینوانه که له میسراعی
یه که می شیعره که وه گیراون.

شیعره که بۆ کۆچی دواپی نه مر حاجی بابه شیخی سه یادهت - مامی شاعیر، گوتراوه و
له په راویزی لاپه ره که ی چاپی جه عفرده ده ست نیشانی نه و راستیه کراوه: "بۆ وه فاتمی

^{۳۱۹} . له چاپی نه نیسیدا هه موو کرداری "چوو" وه "چو" نووسراون.

^{۳۲۰} . چاپی نه نیسی: چیکه م؟

^{۳۲۱} . چاپی نه نیسی: مه سجید و هم مینه ریشم

حاجی بابە شیخی مامی". گەرچی بە بێ ئەوەش تەنیا بە حیسابی سالی مردنی حاجی بابەشیخ دەکرا ئەوە بزانریت و من پێش ئەوەی دیوانی چاپی جەعفەر بێنم، لە سەر لاپەرەیی چاپی ئەنێسی بە دەستخەت ئاماژەم بەوە کردبوو. وەك پێشتریش گوتوو، بەشێك لە شیعەرەکانی ئاوات بۆ خزم و کەس و کاری خۆی گوتراون و ئەوەش یەك لەوانە، هێ دیکەشی بەشۆیندا دیت.

هەندێك جیاوازی لە شێوازی نووسینی دوو چاپەکەدا دەبینریت کە لە پەراوێزدا دەست نیشانم کردوون. گرنگترینان ئەوەیە کە لە فەردی مەقتەعدا مزگەوت بە مەسجید نووسراوە و بە گوێرەی کیش، واویکی عەتفیش کراوەتە جیگرێ وێرگول (کۆما)، واتە 'مزگەوت، هەم' بۆتە 'مەسجید و هەم'.

شیعەرە کە لە ئەدەبی کوردیدا وێنە و هاوشتیوەی کەم نین:
مەحوی:

"لە دنیادا دڵ ئارامێك و ئارامی دڵێكم بوو

بەجاری مائی وێرانم ئەمیشم چوو ئەویشم چوو!"

وەفایی:

"گولێكم بوو لە دونیادا، شـكۆفەیی باغی رەعنایی

لە داخی پەرچەمی شێواو، لە نیو بازاری ریسوایی

وەكو بولبول بە روح و دڵ، شەوورپۆژ بوومە سەودایی

هەموو عومری عەزیزم چوو لەسەر خەندێك بەخۆراایی

بە جاری مائی وێرانم ئەویشم چوو ئەمیشم چوو"

بەلام با شیعەرە کە خۆی پێشکین:

"هەموو سالی خەزانی گۆل بوو بۆ من"، ئەوە دەبێ گەزەندەیک بیت لە ژبانی شەخسی و ئاماژە بێت بە هەندێك ڕووداوی ناخۆشی دیکەیی ژبانی شاعیر کە بە گوێرەی شیعەرە کە لە پایزدا ڕوویانداوە و ئێمە بە هەوالیان نازانین.

گۆلەر، پێکەتەیه کە لە گۆل و بەر وەك دلبەر. بۆ من تازەیه و جوانە. دەبێ واتای کەسیك یان شتێك بێت کە گۆلی بەرھێناوە یا خود لە ئەسڵدا گۆلپەر بووە و تەنیا بۆ پێکخستنی لەگەڵ دلبەری میسراعی دواي خۆی بەو شێوەیە نووسراوە (جا شاعیر خۆی نووسیشتی یان نوسخەهەلگران).

کەس، سەرورەر، مۆرەببێ و ڕێبەر چوار سێفەتن کە شاعیر بە مامی کۆچکردووی خۆی داوە و بە زانیارییەکی کەم سەبارەت بە بنەمالەیی سەیدانی جەمیان و زەنبیلەو دەکریت بزانریت حاجی بابە شیخ یە کەم یان یەك لە یە کەمین کەسانی بنەمالە کە بووە

كە تىكەلاۋى سىياسەت بوۋە و سەيد كامىل بىگومان لە سىياسەتدا كارتىكەرىي ئەۋى
لەسەر بوۋە، ھەر بۆيەش زىدەپۆيى نەكردوۋە كاتى بە مورەبىي و پېيەرى خۇي
ناۋىردوۋە.

قەلەم چوۋ، نامە چوۋ، تەبىي رەۋان و دەفتەر چوۋ ئاماژەن بە تواناي شاعىرى و
نووسەرىي حاجى بابە شىخ، گەرچى بەداخەۋە بەرھەمەكانى تەنيا تاك تاكە و لىرەولەۋى
نەيىت بلاۋ نەبوۋنەتەۋە. حاجى بابە شىخ شاعىر و نووسەرىش بوۋە و كاتى خۇي لە
كى بەركىي گۇڧارىكى چاپى تاراندە بەشدارىي كىردوۋە.

شەختە، سەرماي پايىز كە زەرعات خراب دەكا (ھەنبانە بۆرىنە)
شوۋشەي گول، دەپى شوۋشەي عەترى گول يىت. قەدىم لە ناۋچەي ئىمەدا تاقە عەتر
يان يەك لە باۋترىن عەترەكانى ناۋخەلك عەترى گولەباغ (پۆز) بوۋ.
'سوۋسەنبەرى دەپژىت' يش بە ھەمان شىۋە دەپى عەترى سوۋسەنبەر يىت نەك
سوۋسەنبەر خۇي. سوۋسەنبەر يان سوۋسەنبەر (بە فارسى، سىسنبەر) گىايەكى بۇن
خۇشى گەلا پانكەلەي ددانەدارە (ھەنبانە بۆرىنە). لە مالى كوردەۋارىدا زۆرە. عەتر و
ئودكولۇنى سوۋسەنبەر (بە ناۋى ساۋاش) لە بازارپىشدا ھەيە.
عەنبەر، ماكىكى بۇن خۇشى رەشە لە ورگى جۆرە ماسىيەك پەيدا دەپى (ھەنبانە
بۆرىنە).

تەركىيى موۋعەنبەر گەلىك جوانە.

خانويك، خانوۋيەك، مالىك؛ بە شىۋەزارى مەھابادى گوتراۋە.
مزگەۋت و ھەم مېنبەر، يا خود مەسجىد و مېنبەر، ئەۋپەرى پىزگرتنى ئاۋاتە لە مامى
كە بە مزگەۋت و مېنبەرى خۇي داناۋە، شويتىك كە پىزى لىدەگرىت و گوى بۇ
قسەي شل دەكات.

بەحرى عەروۋىي شىعەرەكە،

ھىج مئەن سالەم: مفاعىل مفاعىل مفاعىل

ئېشى حاجى بابە شېخ

ھەر بە ناسۆرە ھەمىشە ئېشى حاجى بابە شېخ
قور دەپتون پاکی قەوم و خویشی حاجى بابە شېخ
ئېشى زۆرە ئېشى دووری، ئەر خەیانم پیتی دەچن
قەوم و خویش و سۆفی و دەرویشی حاجى بابە شېخ
ئەو شەوی وا ئەو بەجی هیشتین بە دەستی خەم، وەلن
ھاتنە پیشواز و کەوتنە پیشی حاجى بابە شېخ
وا فەلەك نالې و مەلەك فرمیسکی سووری دارژاند،
عەرز ودار و بەردیش ئاخ ھەلکیشی حاجى بابە شېخ
قور بېتون ھەرۋە کوو 'کامیل' لەقیس پاکوو چووہ
فکر و تەدبیر و سەلاح ئەندیشی حاجى بابە شېخ

قافلاوا، ۱۳۳۸ ی ھەتاوی

(لاپەرە ۱۱۸ و ۱۱۹ ی چاپی ئەنیسی و ۸۳ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعرە کە لە دیوانی چاپی ئەنیسیدا "حاجى بابە شېخ" و لە چاپی جەغفەردا "ئېشى حاجى بابە شېخ". یەكەمیان هیچ ئاماژە یەك بە مەسەلەى مردن یان ئیش و ئازاری مردنی ئەو لە دەروونی شاعیردا ناکات. عینوانی چاپی جەغفەریش باس لە ئیش و ئازاری حاجى بابە شېخ دەکات بەلام تا رادە یەك وەك ئەو دەچیت ئیش و ئازارە کە لە دلې ئەودا بوو پیتن نەك شاعیری برازای. من عیبارەتی 'مەرگی حاجى بابە شېخ' م پین باشتەرە لەبەر ئەو ە مەسەلەى کۆچی دواپی ئەو بە پوونی دەردەخات و رایدەگە ییتیت کە شیعرە کە سەبارەت بەو مردنە گوتراوە و ئیشە کەش ھی ئەو مردنە یە.

حاجی بابەشیخی سەیادەت (۱۲۶۲ تا ۱۳۳۸ ی هەتاوی [۱۸۸۳ تا ۱۹۵۹ ی زایینی])^{۳۲۲}، کەسایەتی سیاسی - کۆمەڵایەتی - ئایینی پۆژھەڵاتی کوردستان و سەرەك وەزیران (یان سەدری ھەيئەت رەئیسە) لە کابینە ی پێشەوا قازی محەممەد (کۆماری سالی ۱۹۴۶ ی کوردستان) بوو. ناوبراو مامی سەید کامیل ئیمامی (ئاوات) بوو و وێدە چیت پە یو ەندیکی گەرم لە نێوان مام و برازادا بوو ییت. لای کەم دوو پارچە شیعی دیکە ی ئاوارت سەبارەت بە کۆچی دوایی حاجی بابەشیخ لە دیوانە کەیدا ھەن کە ھەردوو چاپی ئەنێسی و جەعفەر تۆماریان کردوون.

"ھەموو سالی خەزانی گۆل بوو بۆ من، گۆلبە ریشم چوو" (بروانە شیعی ژمارە ۴۹ لەم زنجیرە یەدا)

"چ شەوی بوو شەوی جومعە کە شەوی زەلزەلە بوو" (بروانە شیعی ژمارە ۵۰ لەم زنجیرە یەدا)

ناسۆر: برینێک کە تەشەنە ی کرد ییت و چاک نەبوو ییتەو ە.

خویش: خزم

پێ چوون: تێدا چوون، فەوتان، مردن بە شتێک یان لە ئەنجامی شتێکدا.

ئەرخە یانم پێی دەچن: بەو دەردە، کە دەردی مردنی حاجی بابەشیخە، قەوم و خویش و سۆفی و دەرویشی حاجی بابەشیخ دەمرن و تێدا دەچن. لە شیعرە کە وا دەردە کەو ییت کە حاجی بابەشیخیش وەك باوك و برای خۆی، مۆرید و سۆفی و دەرویشی ھەبوو ە.

ئەو شەوی: فەردی سێھەم درێژە ی بابەتی فەردی دووھەمە. بە بۆچوونی من، ئەوانە ی وا ھاتوونە تە پێشواز و کەوتوونە تە پێش [تەرم] ی حاجی بابەشیخ، ھەمان ئەو کەسانەن وا لە فەردی دووھەمدا ئاماژە یان پێکرا: قەوم و خویش و سۆفی و دەرویشەکانی خۆی.

وا فەلەك نالی: لە شیعی ژمارە ۴۹ وا دەردە کەو ییت کە لە شەوی کۆچی دوایی حاجی بابەشیخدا ھەورو ھەلا و گەرمە ی ھەور و باران و تەری و قورپییەکی زۆر بوو ییت. ئاوات لە شیعرە کە ی پێشوو شدا ئاماژە بەو بارودۆخە ی ھەوا دەکات بەلام ھۆکاری ئایینی بۆ دەتاشیت و دەلی "دەستە دەستە مەلە کیش ھاتنە عەزا، ھەلھەلە بوو".

^{۳۲۲} . پێکەوتە ھەتاویە کانم لەم سەرچاوە یە وەرگرتوو ە: عومەر فارووقی؛ "حاجی بابەشیخ سەرۆک وەزیرانی

حکومەتی میلی کوردستان"، چاپی بەریو ەبەرایەتی چاپ و بلاو کردنەو ە ی سلێمانی، ۲۰۰۸.

دوور نيه له م شيعره شدا ئاوات هەر نيازى له مهلهك بووييت گهرجى به راشكاوى
ئەوێ نه گوتوو.

ئاخ ههلكيشى: شاعير دهلى عەرز و دار و بهرديش ئاخ ههلكيشن بو حاجى بابە شىخ.
كهوابوو چاپى ئه نيسى ههلهيه كاتى دواى 'ئاخ ههلكيشى' كۆما (ويژگول) يكي داناوه.
پاكوو: پاكتان

سهلاح ئه نديشى: دهبي به شيوه ي سهلاح ئه نديشى واته وهك چاوگ بخويترتهوه به لام
به هو ي كيشى شيعره كهوه /ي/ ي دووههم نانووسريت و ناگوتريت.
به حرى عهرووزي شيعره كه،

رمل مئمن مخبون محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

رېبەرى سيادەت

بروانه کاروباری خوداوهندی ئینس و جان
قودرەت نویتی بەرز و نهوی، عەرز و ئاسمان^{۳۲۳}
چی کرد قەزا که ئیمه سهراسیمه بووین هه موو
بۆ ئەم دڵه پەرۆشه هه موو بووینە شه معدان
دهستی قەزا دلی هه موو توئ کرد وه کوو که باب^{۳۲۴}
سهیره، چزهی که دئ له که بابخانهیی دڵان^{۳۲۵}
باکهی خهزان درهخت و گولی دارپنی هه موو
سه د باغهوان به پوولئ، نه ما شوقی گولستان
دار و چنار و عه پعه پ و کاجیش کز و کولل^{۳۲۶}
سهرویش وه لهرزه کهوت و له خاکی چه مەن چه مان
یانی خهزانی هه ردوو گول و دڵ ده گه ل یه که
بۆته په قیبی بولبول و کهوتوونه سه ر فوغان^{۳۲۷}
ئه و فوغان و نالهیه، هاواره، نه وحه یه
شینە، گرینه، سۆز و گودازه له چیمه نان
ئه و زیی گولستانی ئیره م بۆچی پۆیوه؟
ئه و رېبەری سه یاده ته بۆچی بووه نیهان؟

^{۳۲۳} . چاپی ئەنێسی: نوویتی

^{۳۲۴} . چاپی ئەنێسی: تووئ کرد

^{۳۲۵} . ئەم فەردە له چاپی جەعفەردا نەها تۆوه

^{۳۲۶} . چاپی ئەنێسی: کلۆل. دەبی هه له بیت. کلۆل واته بن بۆش و پێراوه و ناو و ناوه رۆك به تال کراو. ئەوه
جیاوازه له کلۆل به واتای هه ژار و داماو، که شاعیر له گه ل 'کز' پیکه وهی هێناون.

^{۳۲۷} . چاپی ئەنێسی: کهوتونه

مزگهوت و چهوش و مهدرهسه چۆل بوو، نه‌ما كه‌سی^{۳۲۸}
 بی‌شوق و زه‌وق و زه‌مزهمیه ئیسته حوجره‌كان
 ده‌وری فقهی به‌نالیه، درسی به‌شیونه
 ئه‌م‌پۆ مه‌لاش به‌لاره‌ملی بۆی ده‌كا به‌یان
 "كامیل!" فیراقی مامته تۆی کرده کۆی زوخال
 "الله معك"، وه‌دووی كه‌وه، بمره به‌ئیش و ژان

قافلاوا، پایزی ۱۳۳۸ی هه‌تاوی
 (لاپه‌ره ۱۱۰ و ۱۱۱ی چاپی ئه‌نسی و ۱۴۸ و ۱۴۹ی چاپی جه‌غه‌ر)

عینوانی شیعره‌که له دیوانی چاپی ئه‌نسیدا 'خه‌زانی گۆل و دڵ' که ته‌عبیریکی
 شاعیرانه و جوانه و له فەردی شه‌شه‌می شیعره‌که وه‌رگیراوه. عینوانی 'رێبه‌ری
 سه‌یاده‌ت' یش له فەردی هه‌شته‌می شیعره‌که وه‌رگیراوه، به‌لام له ناو شیعره‌که‌دا وه‌ک
 'سه‌یاده‌ت' نووسراوه، گه‌رچی عینوانی شیعره‌که به‌شیوازی 'سیاده‌ت'ی فارسی و
 عه‌ره‌بییه. من نازانم له راستیدا ناسنامه‌ی بنه‌ماله‌که سه‌یاده‌ته، یان سیاده‌ت؛ به‌لام
 هه‌رچی بێت، 'رێبه‌ری سیاده‌ت' سه‌یاده‌ت، سه‌نعه‌تی ئیهامی تیدا له‌کار کراوه و هه‌م
 واتای سه‌یاده‌ت و سه‌یید ده‌دات، هه‌م واتای بنه‌ماله‌ی ناسراو به‌سه‌یاده‌ت که بنه‌ماله‌ی
 حاجی بابه‌شیخ و ئامۆزاکانی 'ئاوات' و شیخانی زه‌نبیل بن.

ناوه‌روکی شیعره‌که شین گێڕپه‌ بۆ کۆچی دوا‌یی مامی شاعیر (حاجی بابه‌ شیخی
 سه‌یاده‌ت)، کاک جه‌غه‌ریش له په‌راوێزی شیعره‌که‌دا نووسیه‌تی: "بۆ وه‌فاتی
 خوالێخۆشبوو حاجی بابه‌ شیخ". چوار پارچه‌ شیعی دیکه‌ی ئاوات له‌م دیوانه‌که‌یدا
 هه‌یه که له‌په‌یه‌ه‌ندی مامیدا گوتراون^{۳۲۹} و هه‌یشتا لای که‌م پارچه‌ شیعیکی دیکه‌ش
 هه‌یه که تیدا شاعیر له‌و دواوه^{۳۳۰}. به‌م پێیه، ده‌بی ئاوات ئیخلاسیکی تایه‌تی له‌

^{۳۲۸} . چاپی ئه‌نسی: نه‌ما كه‌سی. لام وایه 'كه‌سی' واتای رسته‌که باشت‌ر بگه‌ییت واته كه‌سی حوجره‌كان نه‌ک
 هه‌چ كه‌سێك به‌شیوه‌ی رها.

^{۳۲۹} بۆ نمونه، شیعی 'مه‌رگی حاجی بابه‌ شیخ'، که ئه‌وه مه‌تله‌عه‌که‌یه‌تی:

"هه‌ر به‌ ناسۆره هه‌میشه ئیشی حاجی بابه‌شیخ

قوڤ ده‌یتون پاکی قه‌وم و خویشی حاجی بابه‌شیخ".

^{۳۳۰} . شیعیکی دیکه‌ی ئاوات به‌م شیوه‌یه ده‌ست پێده‌کات:

"ده‌لێن رۆیی له‌نێو مه‌ گیانه ئه‌و زیبی گولستانه..."

خزمت مامیدا بوویت و ئەو ھەموو پەنگدانەوێی پووداوی مەرگە نابێ بێ بنەما بوویت.

شیرەکە وێنەیک لە جیهانی دەورووبەری شاعیر و گوندی تورجان دواي مەرگی حاجی بابە شیخ دەکیشێتووە و لە 'ئیمە'یک دەدویت کە بە بیستنی ئەو ھەوالە سەراسیمە بوون و باس لە 'دلیکی پەرۆش' دەکات کە بەھۆی ئەو پووداوەو سوتاوو و بۆتە کەباب. 'ئیمە' بە ئەگەری زۆر، بنەمالەي خۆیانە و دلی پەرۆشیش دوور نیە ھەر کەس و کار و نزیکانی حاجی بابەشیخ بن.

خوداوەندی ئینس و جان: ئینس ھەمان ئینسانە؛ جین جندۆکە، ئەو مەوجودە خەیاڵییە کە ھەندیک کەس لایان وایە خودا لەگەڵ ئینسان خەلقی کردوو و مەوجودیکە نابیرێت.. ناوی جن لە قورئاندا ھاوو و سوورپەیکش بە ناویەو کراو: **قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا.**

لە شیرە فارسییدا دوو چەمکی ئینس و جین گەلیک جار پیکەو ھاوون. عەتاری نیشابووری شاعیری عارفی ئێرانی (سەدەي شەشەمی کۆچی) لە کتیی 'مصبیت نامە'ي خۆیدا باسی وتووێزی مروفیتی پەرەي پێبازی تەریقەت لەگەڵ 'جن' یک دەکات و دەلێ:

"...تو چو جان از انس پنهان آمدی

نه غلط کردم تو خود جان آمدی

مصطفی را ليلةالجن دیدەي

قصه ي ثقلین ازو پرسیدەي

انس جان انس و جان دانستەي

در نهان سر جهان دانستەي

از لطافت نامدی در غور جسم

جان رود در جسم و جان داری تو اسم..."

باکەي خەزان: بە گۆرەي بەلگەنامەیک، مەرگی حاجی بابەشیخ لە پایزی سالی ۱۳۳۸ ی ھەتاوی (۱۹۵۹ ی زاینی) دا پوویداو. ^{۳۱} شاعیر سەرماي پایز و ھەرینی گەلای دار

^{۳۱} . وێنەي ناسنامە (ھەویە)ي حاجی بابەشیخ لە کتیی مامۆستا عومەري فارووقی بە ناوی "حاجی بابە شیخ سەرەک ھەزیرانی حکومەتی میلی کوردستان"، سلیمانی ۲۰۰۸، لاپەرە ۹۵ دا ھاوو. بەلگەکە دواي مەرگی حاجی بابەشیخ، بە شتوازی ئاسایی لە لایەن 'ئیدارەي ثبت احوال' ئێرانەو باتل کراو و لە لاپەرەي بەرانبەریدا نووسراو: "تاریخ وفات: سی ام مهرماه سال ۱۳۳۸ ساعت چهار بعد از نصف شب". سەعات ۴ ی دواي نیوھەوی ۳۰ ی مانگی میهر دەکاتە چواری بەیانی پۆزی دواي کە یەکمەي مانگی ئابان بیت. مانگی

و نه مانې شوقې گولستانې په يوه نندۍ داوه به مردنې مامې خويوه و گوتوويه تې
خه زانې هم گول و هم دل پيکه وه هاتون.
دارپن: پروتاندنه وه.

سه د باغه وان به پوولې: واته باغه وان نرخيان نه ماوه له بهر نه وه ي پايز و گه لا پرتانه و نه
باغ شوقې ماوه نه كه س شوق و زهوقې چوونه باغ.
سهر وېش وه له رزه كه وت: سهر و ئېسمې عامه و شاعير توانيوه تې وه ك لنيان بدويت
و بلې هم موويان چه مانه وه. چه مهن و چه مان جيناسې ناته واويان لي پيکه يتر اوه و
جوانه.^{۳۳۲}

ياني خه زانې....: خه زان بوته په قبي بولبول و [بولبولانېش] كه وتوونه سهر فوغان.
فوغان: گريان و پورې.

ناه و فوغان و ناله و هاوار و نهوچه: واتاي هاوچه شن، يان نزيك به يه كتر يان هه يه و
به م پتېه سهنه تې مراعات النظير يان لي پيکه هاتوه.
شين و گرېن و سوز و گودا زېش واتاي هاوشيوه يان هه يه و هه مان سهنه تيان لي پيک
هاتوه.

گوداز: له 'گوداخته ن' ي فارسي وهر گيراوه و واتاي توانه وه به هوي گهر ماوه ي هه يه.
ده گهل: له گهل. شيوه زاري مه ابادي و به شي باكووري ناوچه ي موكر يانه و پيشتريش
ديومانه ثاوات گه ليك جار كه لگي له و زار اوه يه وهر گرتوه.

فهردي ۹ و ۱۰ (مزگوت و دهوري فقه ي....) كارتېكه ري شيعري نالي و
وه لاهه كه ي سالم سه باره ت به دوخي شاري سليمانيان دواي نه مانې حوكمي بابانه كان
و زال بووني تورك به سهر ژيانې كومه لايه تې-سياسي شاره كه دا، پتوه دياره.
مزگوت و حهوش و مدهر سه [حوجره ي فقه يان]: سهنه تې مراعات النظير يان لي
پيک هيتراوه.

بي شوق و بي زهوق و بي زه مزه مه: به هه مان شيوه، مراعات النظير يان دروست
كردوه.

ميهر يه كه م مانگي پايزه و ۳۰ روزه. روزه ۳۰ ي ميهر به رانه ره له گهل ۲۲ ي مانگي نوكتوبري زاييني و
روزي دواتري ده بيته يه كه مې مانگي تابان كه نه وېش به رانه ره ده بيت له گهل ۲۳ ي مانگي نوكتوبري زاييني.
سالي ۱۳۳۸ له هردوو نه و مانگانه دا به رانه ره له گهل ۱۹۵۹.

^{۳۳۲} . نه و دو وشه يه له شيعري شاعيرانې فارسېشدا پيکه وه هاتون: حافظ دلې: "سرو چمان من چرا ميل چمن
نميکند..."

زەمزمە: لێره دا دەنگی فەقیانە کاتی خۆتێدن و سەعی و لەبەر کردنی دەرس و شیعەر.
دەور: دەور کردنەوه، سەعی کردن، پێداچوونەوهی دەرسی مەدرەسە لەلایەن قوتابی و
فەقیوێ.

دەور بە نالەوه کردن و دەرس بە شیوەنەوه خۆتێدنی فەقی و بەیان بە لارەملی کردنی
مەلا: سێ تەعبیری جوانن.

کۆی زوخال: کۆگای زوخال، سووتاو

الله معك: خوات لە گەڵ!

بەحرێ عەرۆزیی شیعەرە کە،

مضارع مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

غەزەلى ناقىس

چ شەوئ بوو شەوى جومعه، كه شەوى زەلزەلە بوو!
شەوى سۆز و شەوى پېر سۆز و ھەرا و مەشغەلە بوو
چ شەوئ بوو كه چىراي عەرزى بە فرمىسكى فەلەك
ھەموو كووزانەو، مەجلىس ھەموو بى مەشغەلە بوو
مەشغەلى سووتە دلان^{۳۳۳} گەيە فەلەك، بۆيە لەوئىش
دەستە دەستە مەلە كىش ھاتنە عەزا، ھەلھەلە بوو
خۆم و ھەرچى ھەمە، كردم بە فىداي و ئەجەلش
كەچى تەئخىرى نەكرد، سەبرى چ بى حەوسەلە بوو!
دلى ئىمە و دلى عالەم وەكوو يەك ئاگرى گرت
چاكە لەم مەرحەلەدا دل لە دلان بى گەلە بوو
ھىند پەريشانە دلى خانە خراپى 'كامىل'
غەزەلى ناقىسە ئەمجارە،^{۳۳۴} بىوورن پەلە بوو

قافلاوا، ۱۳۳۸ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۱۷ ى چاپى ئەنيسى و ۱۷۷ ى چاپى جەغفەر)

^{۳۳۳} . ھەر دوو چاپى جەغفەر و ئەنيسى بە سوختە دلانان نووسىو. و بەم پىتە دوور نىيە لە ئەسلىشدا ھەر وا بوويىت. بەلام بۆ تەركىبى زياتر فارسى سوختە دلان ئەگەر نەمانەويىت كىشى شىعرە كە تىك بچىت، دەبى واى سوختە بکەين بە ضمە و بلئين سخته بە زەممەيەك لە سەر پىتى /س/. من پىم باشتەر بوو خۆ لەو گۆرپىن و وەرچەر خانە نەدەم و بە سووتە دلانى بنووسم. مامۇستا حەقىقى دۆستى ئاوات ناوى ديوانىكى شىعرەكانى خۆى ناوہ سووتە دلان و ئەم شىوازەى ووشەكە شتىكى نامۆ نىيە.

^{۳۳۴} . لە ھەردوو چاپى جەغفەر و ئەنيسىدا كۆما (وېرگول) دواى نەقىسە دانراو. من لام واىە باشتەر يىت بکەويىتە دواى ئەمجارە بۆ ئەوہى سىفەتى ناقىس بوون شىعرى ئەمجارە زياتر بگريىتەوہ.

عنوانى شيعره كه له چاپى ئەنيسيدا دلى پەريشان' ه و من به هۆى ناوەرۆك و هۆكارى
گوترانى شيعره كه وه عنوانى چاپى ئەنيسيم پى باشتريه. هەردوو عنوانه كه له فەردى
كۆتابى غەزەله كه وه گريراون.

له پەراوێزى شيعره كهى چاپى جەغفەردا نووسراوه: "بۆ كۆچى دواى حاجى بابە
شيخى مامى" و بەم پىيه ئەوه يەكى ديكه له شيعره كانى ئاواته بۆ مەرگى نەمر حاجى
بابە شيخى سەيادەت. چاپى ئەنيسى باسى ئەو هۆكارەى نەكردوو و ئەوهش دوور نيه
له ترسى وه زاپەتى ئيرشاد و ئيدارهى سانسورى كۆمارى مەلاكان بووييت.

وشەى سۆز دوو جار له يەك ميسراعدا هاتوو و من لام وايه سۆزى يەكەم سووتان
بیت و دووهم هەست و سۆز، دەنا ئەگەر هەردوکیان بە يەك وانا هاتبێتن، دووپات
بوونەوه يەكى به قەولى قەديم مەليح نيه و قەيحه.

مەشغەلەى فەردى يەكەم و مەشغەلەى فەردى دووهم شيعرێكى ناليما وەبیر دێتتەوه
كه دەلى:

"نالى سەرت له گونەدەكهى خانەقا دەكا

لايى پرە له مەشغەله، لايى له مەشغەله"

له فەردى سێهەمدا شاعير دەلى گر و گرپەى دلى دلسووتاوان هينده زۆر بووه كه
گەشتۆته فەلەك و لەوئ فرميسكيان له چاوى فريشته كان هيتاوه. ويدەچیت له شەوى
كۆچى دواى حاجى بابە شيخدا بارانى به تەوژم باربييت و ئەو فرميسكەى فەلەك كه
دەلى، ئاماژە بىت بەو باران بارينه. شاعير واى داناوه كه فريشته كان هاتوونەتە
سەرەخۆشى مامى و لەوئ بۆى دەگرين.

"خۆم و هەرچى هەمه"، شاعير له شيعريکدا به بۆنەى كۆچى دواى كاكيشه وه
كهلكى لەم تەعبيره وه گرگرتوو: "كاكه! قەزات له خۆم و له هەرچى هەمه، كهوئ!"
ئەوانەى وا ئاوات دەناسن و شارەزای ژيانى هەن، يەك قسەن له سەر ئەوهى مروفىكى
فيداكار و لەخۆبووردوو بوو و گەلێك سيفەتى باشى ئينسانى تيدا بوو. من ئەو خۆ
بەقوربان كردنەى كاكى و مامى به قسەى بەتال و بى بنەما دانانيم و لام وايه
پيشاندەرى ئەوپەرى ميهربانى و دلپاكىيەتى. لێرەدا دەبەويت بلى من ئامادە بووم خۆم
و هەرچى هەمه بکەمە فیدای مامم بۆ ئەوهى ژيانى بەردەوام بىت بەلام ئەجەل، كه بى
سەبر و تاقەتە، کارەكهى وه دوا نەخست و دەستى له يەخەى نەكردوه.

دلى ئېمە و دلى ھەموو عالەم، واتە خەلکائىكى زۆرى دىكەش وەك ئېمەى كەس
وکارى حاجى بابەشېخ بە مردنى ئەو ئاگرى گرت و پاشان تەنزىكى نەرم و جوانى
تېدايە کاتى دەلى ئەگەر لە شوپىنى دىکەدا دل ھەبوە گلەيى لە دلانى دىکە کردىت،
لاى كەم لىرە و لە خەم و پەژارەى کۆچى دوايى ماممدا ھەموو يە کدل بوون و وەك
يەك خەمیان دەخوارد واتە لەم قۇناغەدا کەس گلەيى لە کەس نەبوو.

لە فەردى کۆتايىدا شاعىر باس لە ناقيسى و ناتەواوى دەکات. من لام وایە نيازى ئەو
يىت کە گوايە دەمويست غەزەلە کەم دريژە پيىدەم و زياتر باسى ئەو پرووداوە دلتهزىتە
بکەم ياخود شيعرىكى باشتەر بەو بۆنەيەو بەۆنمەو، بەلام لەبەر پەلە وەهلە نەمتوانى و
بە ناتەواوى ھىشتەو، بۆ ئەم کارەشم داواى لىبووردن لە ئۆيەى خۆيتەر يان بيسەرى
شيعرە کە دەکەم.

بەحرى عەرووزيى شيعرە کە،

رمل مثنى مخبون محذوف: فعاتن فعاتن فعاتن فعاتن

خەزانی گۆل

دەلین پۆیی لەنیو مە، گیانە، ئەو زیبی گولستانە
بەلام پێش چاوی دل ھەر باقییە ئەو سەروی بوستانە
ھەموو سەروی سەھی سەریان نەوی کرد، باغەوان پۆین^{۳۳۵}
گولیش وا خۆی پنی، لایئ خەزان، لایئ لەخۆدانە
خەزانی گۆل بوو، ئەی دل بۆچی کەوتە ھەلبەزە و لەرزە
بە تەشریف چوونی ئەو بۆ جەننەتولمەئوایی جانانە
شەوی جومعە لە نیوہی ئاخری شەو ئەودەمە ی خالیق
دەکا ئاوالە دەرکی پەحمەتی بۆ ھەرچی ئینسانە،
نزوولی پەحمەتی بۆ تورپەتی ئەو ساحیب ئیحسانە
وہ کوو پۆژ ئاشکرا بوو بەو شەو، ئەو پێژنە بارانە
سەبا، قوربانی سروەت بھ، پۆ خیرا بە تەردەستی
سەلامی ئاگرینی مەن بەرە بۆ ئەو سولەیمانە
بلی: سەر بێنەدەر لەو مەنزە پر فەیز و ئەنوارە
بزائە چۆن برازات بی وجوودت مالی وێرانە
ھەچی تۆی دیوو، قوربان، خاوەنی عەقل و فەراسەت بوو،
ئەوا بی ھۆش و گۆش و بەخت و بەدبەخت و پەریشانە
عەجایب مەحشەرت ھێناوہ بۆ ئەم باقیمائەت
ھەرایە، شین و قورپێوانە، واوہ یلایە، گریانە
ھەموو رەشپۆشە عەرز و ئاسمان، کێو و کەژ و سەحرا
سەدای نالین و ھاوارە لە مالی خویش و بیگانە

^{۳۳۵} لە دەقە کەدا وەک روین ھاتووہ کە دیارە ھەلە ی تاپیہ.

"ئىمامى" مالى كاول بوو، نەما ھىتىزى، شكا بالى
لە تاو مامى وە كوو بابى، لەژىنى خۇى ھەراسانە

قافلاوا، ۱۳۳۸ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۱۱ و ۱۱۲ ى چاپى ئەنىسى، لە چاپى جەغفەردا نەھاتوۋە)

ئاۋات بە بۆنەى كۆچى دوايى نەمر حاجى بابەشېخى سەيادەت، مامى خۇيەۋە چەند پارچە شىعرى ھۇندۇتەۋە كە پىشانىدەرى خۇشەۋىستى و ئىحتىرامى زۆرى بۆ ئەو كەسايەتتە ئاينى-سايىيەى ناۋچەكەيە. ئەۋەش يەك لەو شىعرانەيە و لە فەردى مەقتەشىدا بە راشكاۋى ئەۋەى راگەياندوۋە.

مە: ئىمە

زىب: جوانى و پاراۋەيى

سەروى سەھى: فارسىيە. سەرو دارىكە بەرزە بالا. يەك لە واتاكانى 'سەھى'ش راستە (فرەنگ معین). بە سەر يەكەۋە دەبىتە دارىكى سەروى راست ھەلچوو. ئەو تەغىرە لە زۆرشىعرى فارسىدا ھاتوۋە بۆ نمونە لە شىعرى حافىزى شىرازىدا:

"دىگەر ز شاخ سرو سەھى، بلبىل صبور

گلبنگ زد كە چشم بد از روى گل بە دور"

لايىن خەزان: لە لايەكەۋە پايزە و لە لايەكىشەۋە خەلكن لە خۇيان دەدەن. پەيۋەندى ئەو دوانە لەگەل يەكدا چىيە؟ ھەر ئەۋە نىيە كە ھەردوكان پووداۋىكى ناخۇش: مردنى مام و ھاتنى پايز بۆ خەلكى گوندنشىن. پايز بۆ خەلكى كوستانان فەسلىكى خۇش نىيە، تەپرى و قورپى و سەرما و سۆل دەست پىدەكات و باران دەبارىت، ئەۋانە ھىچكام خواست و وئارەزوۋى دانىشتۋانى گوند، يان ھەۋارچيان، نىن و ھاۋبەش بوونى خەلگ و پايزىش دەبىن لە خەم و خەفەتدا بىيت.

جەننەتولمەئوا: بە گوپرەى ئىسلام، بەشېكە لە بەھەشت و دووجارىش لە قورئاندا ئاماژەى پىكراۋە.

جانان: عىنۋانىكى عىرفانىيە بۆ خودا

تورپەتى ئەو ساحب ئىحسانە: دەگوترىت سەيىدان، مندال و بەجىماۋى پىغەمبەرى ئىسلام بن؛ حاجى بابە شىخىش سەيىد بوۋە، ئاۋات خۇيشى ھەر سەيىد بوۋە. تورپەت: مندال و لى كەۋتوۋەى كەسېك؛ عەرەبىيە.

پېژنه باران: وادياره له شهوى وهفاتی حاجی بابەشیخدا بارانیکى زور له ناوچه که بارییت.

ته پدهستی: خیرایی

سوله یمان: ثاوات مامی خوی به سوله یمانی نه بی و خوی به میرووله شوبهاندووه که ثامازی به ئه فسانه ی قسه کردنی میرووله له گه ل سوله یمان.

فهیز: به ره که ت. عه ره بییه

ئه نوار: کوی نوور. عه ره بییه

خاوه نی عه قل و فه راسه ت بوو: له گه ل به شی پیتتری خوی له هه مان میسرا عدا واتا ده کریته وه: هه رکه سیك توی دییت، به مه رجیک عاقل و خاوه ن تیگه یشتن بوویت، به و مردنه ت په ریشان حاله. ئه وانه ی تویان دیوو و خاوه ن عه قلیش بوون: هه مووان به بیستنی هه والی مردنت بی هوش و گوش بوون.

به خت و به دبه خت: نه مزانی ئه و دووه پیکه وه چ واته یه کیان هه یه و بچی پیکه وه هینراون مه گه ر وشه یه کی دیکه ی وه ک سه خت له شوینی به خت بوویت و به هه له وه ک به خت نوو سرا ییت. به داخه وه ده قی جه عفه ر ئه م شیعره ی له خوی نه رگرتووه که به یارمه تی ئه و ساغی بکه ینه وه.

باقیماوانه ت: ئه و که سانه ی له دوا ی تو به جی ماون.

وه کوو بابی: مامیک که بو شاعیر وه ک باب و ابو. لیږده دا شاعیر خوی کردو ته که سی سیته می رسته که.

پۆيى

دەلەن يارم لە بۆكانى بە سەد ئاھ و فوغان پۆيى
زەدەى پەيكانى حەسرەت بوو، وەكوو تىرى كەوان پۆيى
برام سەردەستەيى پاكى رەفيقانى جەفاكيش بوو
نەمابوو ھاودەمى، بۆيە لە دووى كاروانى وان پۆيى
لەگەل ئەھلى وەفا "سادق" بوو، 'سەددىق'! بابى ناكامت
لەبەر نارېك و پېكى مەوقيع و كات و زەمان پۆيى
لەگەل خاوەن دلان ھاودەم، لەگەل راس، سەروى بوستان بوو
لەبەر بى بەرگ و بارى و رەنگ و بۆنى گولستان پۆيى
مەلەن بى وادە بوو پۆيى، شەھىدى عىشقى جانان بوو
بە دەنگى بولبولى باغى بەھەشتى جاويدان پۆيى
"قزلىجى" مالى ئاوا، كانى فەيز و عيلم و زانين بوو
لە جىي خۆى "سادقى" دانا، ئەويش زوو، ناگەھان پۆيى
بە دواى دا داغدارانى موحەببەت كاروان پۆيى خەن
بىتەن بارى دۆعا، سەروەرى دانىشورەن پۆيى^{۳۳۶}
ھونەر مەند و ئەدىب و فازل و دانىشورە و شاعىر
رەفيقى زۆر لە سەر شان سووكى ھەر پىر و جەوان پۆيى
ئەگەر تەور پۆرە تەب پۆر، بۆ تەبى وى كەم نە كرد تۆزى؟!
ئەتېبا كۆپرە و دەرمان قات بوو، وا ئەو بى وچان پۆيى؟
كە دى گەردن كەچە بولبول، لە حەسرەت پۆرگارى گول
ئەويش دل پەر لە كول خېرا لە پيش كاتى خەزان پۆيى

^{۳۳۶} چاپى ئەنيسى و جەعفەر: دوعا

"ئىمامى" ش با بە دووى دا ھەر بكا زارى ھەتا ماوھ
بە زارى بانگى ھاوالان بكا: ئارامى گيان پۇيى

بەھارى ۱۳۳۸ى ھەتاوى
(لاپەرە ۱۱۲ و ۱۱۳ ى چاپى ئەنسى و ۲۵۶ و ۲۵۷ ى چاپى جەغەر)

عينوانى شيعره كه له چاپى ئەنسىدا "يار پۇيى" يە و گەلئىك لەدڵ نزيكتر و خۆمانەترە
گەرچى بە ھەمان پراستەپى ئەوتىردا دەپرات و جياوازيى زۆرى لەگەلدا نىيە.
يەك لە شيعره كانى ئاواتە لە مەقوولەى ئىخوانىياتدا.

بە حىسابى ناوى سادق و قزلىجى و بابى سديق و بۆكان، شيعره كە بۆ كۆچى دوايى
نەمر مەلا محەممەد سادقى قزلىجى (قازى كاكەحمەى بۆكان) گوتراو، لە چاپى
جەغەرىشدا ئەو مەسەلەيە بە پاشكاوى پاگەييتراو:
"بۆ كۆچى دوايى خوالىخۆشبوو قازى كاكەحمە" ۳۳۷

قازى كاكەحمە لە سەردەمى كۆمارى كوردستاندا "سەدرى كوميتەى حزبى
ديموكراتى كوردستان" لە شارى بۆكان و ئاوات نايب واتە جيگىرى بوو. قازى كاكە
حمە دواى ھەرەسى كۆمار، ھاوړى لەگەل مەلا سديقى كورپى، چەند سال ئاوارە بوو
و پىكەوھە لەگەل مامۇستا حەسەنى قزلىجى (ئامۇزاي خۆى) و مامۇستا ھەزار و
كەسانىكى دىكەش، پەنايان بردبوو بەر مالى نەمر شىخ لەتيفى حەفید. مامۇستا ھەزار
لە كىيى 'چىشتى مجبور' دا باسى ئەو پۇژانەى كردوو. ئاوات دۆستايەتییەكى نزيكى
لەگەل بنەمالەى قازى كاكەحمە و شەخسى خۆيدا ھەبوو و وێنە ھەيە كە پىكەوھەيان
پيشان دەدات، تەنانت لام واىە خزمایەتییەكى 'سەبەبى' شيان لە نيواندا ھەييت. شاعیر
ليژەدا قازى كاكە حمە بە "يارم" ناودەبات و ئەو نیشانەى ئەو نزيكايەتییە.
ئە و فوغان: گريان و پۇرپۆ، ھى ئەوخەلكە يە كە تەرمەكەيان بەرپى كردوو.
تەركىيىكى فارسىيە.

پەيكان: نووکی تیر كە بە كەوان دەھاوێژریت.

۳۳۷ من پۇژى مەرگى قازى كاكەحمەم لەبیرە. لە بۆكان و لە پۇلى نۆھەمدا دەرسم دمخویند. ئەو
پۇژەيان بۆ كردينە پشوو.

زەدەى پەيكان: تەركىيىكى فارسيە ھاتۆتە ناو زمانى كوردىيەو، بەواتاى كەسەك كە
پەيكان (تير) پىنكاويەتى.

حەسرەت: دەبىي بگەپتەو بۆ خەم و پەژارەى ھەرەس ھىنانى كۆمار و ئاوارەيەكەى
قازى كاكەمە.

پەفيقانى جەفاكەش: دەبىي ئەندامان و لايەنگرانى حزبى ديموكراتى كوردستان يان
بەگەشتى دىلئۆزەنى كوردايەتى بن. سەردەستە ئامازەيە بە سەرۆكايەتى قازى كاكە
حەمە لە حزبەكەدا لە بۆكان. كاروانىش ھەر ھاودەم و ھاويير و ھاوحزىيەكانى ئەون
لەو سالانەدا، كە لە كاتى كۆچى دوايەكەيدا چىتر لە ژياندا نەمايەون.

لەگەل... ئەم فەردە پووى لە مەلاسدىقى كورپى قازى كاكە حەمەيە كە بە 'مەلا
سەدەقە گرۆي' دەناسرا و دواى ھەرەسى كۆمارى كوردستان لە سالى ۱۹۴۶ لەگەل
باوكيدا پەناى بربدووە باشوورى كوردستان، ھاوپى لەگەل ئەويش گەرايەو بۆكان.

ئەھلى وەفا: دىلئۆزەنى كوردايەتى ئەو سەردەمانە و دواى ئەويش.

سادق و سەدىق: ناوى باوك و كورپ. لە شىعرەكەدا جىناسى ناتەواويان لى پىنك ھاتووە.
پاس: راست، دژى خوار

پاس و سەرو: شاعىر بە ھىنانى ئەو دوو وشەيە لە فەردىكەدا، لەلايەكەو مراعات النظر
و لەلايەكى دىكەو جىناسى دروست كردووە. سەرويش داريكە راست ھەلدەكەشت.
گولستان: كۆمەلگەى كوردەواريە. بى بەرگ و بارى و [بى] پەنگ و بۆنى سەفەتن
بۆ كۆمەلگەى يەدەنگى دواى سالانى ھەرەسى كۆمارى كوردستان.

جانان: لە زاراواى سۆفياندا سەفەتيكە بۆ خودا. واھەيە شاعىرىش نيازى ھەر ئەو
بوويەت؛ بەلام دەكرى ئامازەش يەت بۆ ھەمان كۆمار و سەرۆكەكەى واتە پىشەوا
قازى مەمەد.

قزىلجى: لىرەدا نياز مەلا مەمەد حەسەنى باوكى مەلا مەمەد سادق يان مەلاعەلى
باپىريەتى كە بە عەللامەى قزىلجى ناسراو. گەرچى واھەيە خويەتەر زياتر بۆ باپىرى
بچىت كە ناودارتەر، بەلام كاتى دەلى لەجى خۆى سادقى دانا، ئەودەم دەبى بىشە
سەر ئەو باوەرەى كە مەلا مەمەد حەسەنە.

كان: سەرچاو.

دانشوهر: زانا، خاوەن دانش. فارسيە.

زۆر لەسەر شان سووك: سىفەتە بۇ قازى كاكە حەممە كە بەگۆيرەى شاعىر ھاوړپەى كى
بى ئەرک و بى زەحمەت بوو.

تەبرىز، تەورپژ: شارپكى گەلنك كۆنى مېژووويه و ناوەندى ئوستانى ئازەربايجانى
پۆژھەلاتە لە ئيران. لە فارسى و توركىدا تەبرىز و لە كوردیدا تەبرپژ و تەورپژ
دەگوتريت. وىدەچى قازى كاكەحەمەيان بۇ عىلاجى نەخۆشى سەرەمەرگى بردىتە
ئەو شارە و ئەوەش بۇ خەلكى ناوچەكە كارپكى ئاساى پۆژانە بوو و تەنانت
ئىستاش ھەر ھەيە. بەھۆى نەبوونى دوكتۆر و دەرمان و نەخۆشخانەى پىك و پىكەو،
ئەو خەلكانەى وا لە موكریان نەخۆش دەكەوتن زۆر جار دەچن يان دەبریتە تەورپژ.
من خۆم چەندجار بۇ عىلاج و عەمەليات چوومەتە تەورپژ و واھەيە دەيان كەسىشم لە
خزم و كەس و كار بۇ ھەمان ئامانج بردىتە ئەوى.

تەبرپژ و تەب پژ: بنەچە و واتاى وشەى تەبرپژ پروون نىيە، دەگوتريت وشەيەكى
پەھلەوى يىت باوھكوو ئاشورىيەكانىش شارەكەيان ناسيوە و لە سەرچاوھكانى پيش
ئىسلامدا وەك "داورپژ"ىش ھاتوو، بەلام خەلكانى ئاساى لە ئيران بۇ پروونكردنەوى
'وجە تسميە'ى شارەكە، پوالەتى ئىستاي وشەكە دەگرن كە برىتى يىت لە "تەب+رپژ"
واتە شوپىنك كە ياو و تەب لە لەش دوور دەخاتەو كە ديارە ئەو و اتاكردنەوھەكى
تەواو نىيە ھىچ، ھەلە و نازانستيانەيە، بەلام شاعىر لىرەدا ھەمان ئەو واتايەى سەر زمانى
خەلكى لە وشەكە گرتوو و گوتووھەتى خەلك دەچن لە تەبرپژ گەرماى لەشيان يىتە
خوارەو، ئەى بۆچى لەو تەبرپژە تەبى ئەو نەپژا و عىلاجى نەخۆشىەكەى نەكرا؟

ئەتیبيا: تەبىيان، جمع مكسرى طبیبى عەرەبىيە. بۇ مەگەر دوكتۆرەكان كوپر بوون
ودەرمان دەست نەدەكەوت كە نەخۆشىەكەى ئەويان پى چارەسەر نەكرا و خىرايەك
كۆچى دواى كرا؟

كول: خەفەت

خەزان: پايز، كۆچى دواى قازى كاكە حەممە لە بەھاردا بوو. من ئەو پۆژەم لەبىرە و
قوتابخانەكانى بۆكان بەو بۆنەيەو پۆژىك داخران.

فەيز: دارژانى زۆرى ئاو، بەخشىنەو. 'فېض'ى عەرەبىيە(فرھنگ معین)

بەحرى عەرەبىيە شىعرەكە،

ھزج مثنى سالم: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن

پەروین

ئەۋى خاكى رەشى ۋا بۆتە سەرىن
ئەۋە ئەستېرەبى ئاسمان "پەروىن"
گەرچى ھەر تالىي لە پۇرگارى چىشت
خۇ بەلام ھەرچى وتەي، بوو شىرىن
خاۋەنى ئەۋ ھەموو ھۇنراۋانە
سوالكەرە ئىستە لە بۆ يەك ياسىن
چاكە، ھاۋالى لەۋى يادى بكەن
دلى بى يارە ھەمىشە خەمگىن
خۇل لە سەر چاۋ بەخودا ناخۇشە
بەردى سەرسنگى گىرنگە ۋ سەنگىن
ھەركەسى دىۋىتەي، عىرەت دە گرئ
ئەۋى ۋا چاۋى بەھىزە ۋ ھەق بىن^{۳۳۸}
ھەركەسى گەۋرە ۋ خاۋەن مالە،
ھاتە ئەم جىگە، فەقىرە ۋ مسكىن
ھەردەمى ھات ۋ ئەجەل ھېرشى كرد
چارەبى دى نىيە غەيرى تەمكىن

قافلاۋا، ۱۳۳۹ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۴۸ ى چاپى ئەنسى ۱۶۲ ۋ ۱۶۳ ى چاپى جەغفەر)

^{۳۳۸}. ئەم فەردە لە چاپى جەغفەردا نىيە.

عینوانی شیعره که له چاپی ئەنێسیدا 'ئەستێرە ی ئاسمان' ه، که له دهقی شیعره که وه رگراوه.

به شیکی کهم له پیکهاتهی دیوانی ئاوات، شیعی وه رگێردراوی شاعیرانی فارس زمانه. ئەوه یهك له شیعره ته رجهمه کراوه کانی شاعیره؛ شیعی گه لێک ناسراوی شاعیره ی فارسی وێژی به ره گهز ئازهر بایجانی ئێران - پهروین ئیعتسامی (۱۹۰۷/۳/۱۷) تا ۱۹۴۱/۴/۴).

پهروین، که شیعره که ی بۆ سه ر کێلی گۆرپی خۆی نووسیوه له و شاعیره فارسی وێژه هاوچهرخانه ی ئێران بووه که له سه رده می کۆماری کوردستان و پیش ئەودا شاعیرانی کورد گرنگایه تییان به کاره کانی داوه. مامۆستا هه ژار پارچه شیعی "اشک یتیم" ی ئەوی به ناوی "فرمێسکی هه تیو" وه ته رجهمه کردووه که رۆژنامه ی کوهستان چاپی تاران له ژماره ۴۳ (یه کی رێبه ندانی ۱۳۲۴ [۱۹۴۶]) دا بلاوی کردۆته وه.^{۳۳۹} ههروه ها عه لی به گی حه یده ری شیعیکی به رزی فارسی بۆ مردنی پهروین گوتووه که له دیوانی پهرویندا چاپ کراوه و من بینومه به لام ئیستا له بهر ده ستمدا نییه.

پهروین له دوا یین شاعیرانی کلاسیکی ئێرانه و ده گوتری گه رچی ژن بووه به لام پیاوانه ی شیعر گوتووه و هه ست وه سته ژنانه له شیعره کانیدا ده رناکه ویت. ریکه وتی گوترا نی شیعره که نازانم به لام هه رچی هه بیت شاعیر له سه رده می مردنیدا ته نیا ۳۴ سالی ته مه ن بوو و شیعی سه رگۆر بۆ که سیکی سی و چه ند ساله ئاسایی نییه. ئەوه دهقی فارسی شیعره که ی پهروین خۆیه تی که کاری مامۆستا سه یدکامیل له بهر ئەو ته رجهمه کراوه:

اینکه خاک سیهش بالین است
اختر چرخ ادب پروین است
گر چه جز تلخی از ایام ندید
هر چه خواهی سخنش شیرین است
صاحب آنهمه گفتار امروز

^{۳۳۹} . لاپه ره ۳۴۱ ی چاپ تازه ی رۆژنامه که، بنکه ی ژین، سلیمانی ۲۰۱۰.

سائل فاتحه و یاسین است
دوستان به که ز وی یاد کنند
دل بی دوست دلی غمگین است
خاك در دیده بسی جان فرساست
سنگ بر سینه بسی سنگین است
ببند این بستر و عبرت گیرد
هر که را چشم حقیقت بین است
هر که باشی و زهر جا برسی
آخرین منزل هستی این است
آدمی هر چه توانگر باشد
چو بدین نقطه رسد مسکین است
اندر آنجا که قضا حمله کند
چاره تسلیم و ادب تمکین است
زادن و کشتن و پنهان کردن
دهر را رسم و ره دیرین است
خرم آن کس که در این محنت گاه
خاطری را سبب تسکین است^{۳۴۰}

وهك ده‌بینین، شیعه‌که‌ی په‌روین ۱۱ فەرده و ئاوات ته‌نیا ۸ فەردی وه‌رگیراوه‌ته‌ سەر کوردی (ده‌قی چاپی جه‌عفه‌ر ته‌نیا ۷ فەرده). له‌ به‌راورد دا‌ ده‌رده‌که‌وێت که‌ ته‌رجه‌مه‌ کوردیه‌که‌ی ئاوات فەردی ۱ تا ۷ و هه‌روه‌ها ۹ ی گرتۆته‌به‌ر واته‌ فەردی ۸ و ۱۰ و ۱۱ ی لێ هه‌لاوێرراوه‌. ئایا ئه‌و سی فەردانه‌ بێشتر بوون و فەوتاون یان هه‌ر له‌ بنه‌رته‌دا ته‌رجه‌مه‌ نه‌کراون؟ نازانم. به‌لام به‌هۆی ناوه‌روکی پڕواتایانه‌وه‌ هه‌ست ده‌که‌م نابێ مامۆستا چاوی لێ پۆشییێتن.

هۆکاریکی وه‌رگیرانی شیعه‌که‌ له‌ لایه‌ن ئاواته‌وه‌ ده‌بێ ئه‌و راستیه‌ بێت که‌ پڕه‌ له‌ ره‌ش بینی و بێ باوه‌ری به‌ ژیان و ترس له‌ مردن، ئه‌و بابه‌تانه‌ش له‌ زۆریکی شیعه‌کانی ئاواتدا ده‌بینرێن و له‌ سه‌ره‌کێترین ناوه‌روکه‌کانی شیعی ئه‌ون؛ واته‌ هاویری و هاوێچوونی، ئاواتی له‌ په‌روینی ئیعتیسامی نزیک کردۆته‌وه‌.

^{۳۴۰} وه‌رگیراوه‌ له‌ ماله‌پری Persian Persia.com

به هۆی نزیكایه تی زمانی کوردی له گه‌ل فارسی و کارتیکه‌ری شیعر و ئه‌ده‌بی فارسی له‌سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردی و هه‌روه‌ها ئه‌و پاستیه‌وه که شیعره کوردیه که وه‌رگێپاوی شیعره فارسییه که‌یه، وشه و تیرم و عیاره‌تی هاوبه‌ش له نیوانیاندا زۆره:

خاک سیه	له‌گه‌ل	خاکی ره‌ش
بالین	"	سه‌رین
اختر	"	ئه‌ستیره
تلخی	"	تالی
ایام	"	رۆژگار
صاحب آنهمه گفتار	"	خاوه‌نی ئه‌و هه‌موو هۆنراوه
خاک در چشم	"	خۆل له‌ چاو

و.... گه‌لیکی دیکه

وشه‌ی ئه‌سته‌مم له شیعره‌که‌دا به‌دی نه‌کرد، ته‌نیا سه‌یری فه‌ره‌ه‌نگی خال و هه‌بانه‌ بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌ژارم کرد بۆ تیرمی 'گرنگ' له‌ میسراعی "به‌ردی سه‌رسنگی گرنگه و سه‌نگین" دا. ویستم بزانه‌م وشه‌که واتای "قورس" یشی هه‌یه‌ یان نا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شیعره فارسییه که له‌جیاتای گرنگ و سه‌نگینه‌که‌ی مامۆستا ئاوات، ته‌نیا سه‌نگین به‌ واتای قورس یان به‌ردینی تیدا ده‌بینریت. به‌لام فه‌ره‌ه‌نگه‌کان جگه‌ له‌ بایه‌خدار و مهم هیچی دیکه‌یان نه‌گرتوه‌، که‌وابوو ده‌بی شاعیر بۆ پێک خستنی کیش، وشه‌ی گرنگی له شیعره فارسییه که زیاد کردییت که ئه‌وه‌ش له ته‌رجه‌مه‌ی شیعر به شیعره‌دا کارپکی زۆر ئاساییه مه‌گه‌ر له سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ بین که 'گرنگ' له ناو خه‌لکی ئاسایی یان له ناوچه‌ی ژبانی ئاواتدا واتای قورسیشی هه‌بییت و فه‌ره‌ه‌نگه‌کان ئاماره‌یان پێ نه‌کردییت. شیوازی نووسینی وشه‌که‌ش دلیا نیم ئایا هه‌ر له ده‌قی ده‌ستنووسی شاعیردا "گرنگ" بووه یان به‌و شیویه‌ی وا له موکریان ده‌گوتریت "گرینگ"؟ هه‌ردوو چاپه‌که، به 'گرنگ' یان تۆمار کردوو.

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که،

رمل مسدس مخیون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

شایی

ياخودا كاكه! موبارهك بئ له تۆ ئەم شایی يە
ئەم سروور و خۆشییە، لەو خانەقا و ئاوايی يە^{٣٤١}
غەم نەما، حەسرەت بە جارێکی كەوت، ئەستۆی شكا
ئاه و ئالەي دڵ دەگەل ئەم داووتە، خۆپايی يە^{٣٤٢}
موددەعی ئەمڕۆ لە داخان هەلمسا هەروەك تەپل
عاقیبت دەردی دەزانم، دەردەكەي ئیسقایي يە^{٣٤٣}
سفرەكەت رازاوە، هەروەك سفرەيی حاتەم دەچی
فەخرە بۆ دۆستت، بەلام بۆ دوژمنت ریسوايی يە
گورگی كینوانیش هەموویان تێر کران لەم داووتە
كاكە ئەنوەر بەزمەكەي، وا دیارە ملوین بايی يە!
کوا گەلاڤترانی پایز بوو لە حەوشی خانەقا؟^{٣٤٤}
کاتی شاباشی گولانە، چاوەكەم لەم دوايی يە
خانەقا پڕ بوو لە ئەنواعی بەشەر، كاك ئەنوەریش
هەر خەریکی فیکری بیکر و خەلوەتی تەنیايی يە!
زاهیرەن ئازایە، وەك شیری ژيانە خو، بەلام^{٣٤٥}
داخەكەم - وەك من بزنام - باتینەن مووسايی يە
جووی جەنابی "حاجی" يە هیچی لە باراندا نییە

^{٣٤١} چاپی ئەنێسی: لەم خانەقا و ئاوايی يە.

^{٣٤٢} چاپی ئەنێسی و جەعفەر: داووتە خۆپايی يە (بە بئ وێرگول (فاریزە) ی نیوان دوو ووشەكە).

^{٣٤٣} ئەم فەردە لە چاپی جەعفەردا نییە و من لە چاپی ئەنێسیم وەرگرتوو.

^{٣٤٤} چاپی ئەنێسی و جەعفەر: پایز.

^{٣٤٥} چاپی ئەنێسی: شیری ژيانە

گەر له پەردەش یتەدەر پیاوانە، ئیستیسناییە!

زەنبیل، پایزی ۱۳۳۹ی ھەتاوی

(لەپەرە ۳۷ و ۳۸ ی چاپی ئەنێسی و ۲۲۵ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعرە کە لە ھەردوو چاپدا وەک یە کە.

لە پەراویزی چاپی جەعفەردا نووسراوە: "بۆ شایی حاجی سەید ئەنوەری برازای".

ناوەرۆکی شیعرە کەش بە راشکاوی ھەر ئەو ھەوالە راڤە گەیییت.

ئاوات و یتەچیت پەییوەندیکی گەرمی بنەمالەیی لە گەل مائی براگەورەیی خۆی واتە حاجی سەید محەممەدی ھاشمی (سەیدی زەنبیل) و سێ کورپە کەیی، ھەروەھا بنەمالەیی مامی، واتە حاجی بابەشیخی سەیادەت و کورپەکانیدا بوویت لەبەر ئەوێ چەند شیعی لە پەییوەندی ئەو کەساندا گوتوو ھەر لە سەفەر و ژن ھێنان و نەخۆشییەو تا مردنیا. ئەم شیعرەش بە پۆنەیی ژن ھێنایی سەید ئەنوەری برازایەو گوتراوە. حاجی سەید ئەنوەر کورپی ناوئەجیی سەیدی زەنبیلە کە ئیستا وەک جیگری ئەو، لە ناوچەیی بۆکان و سەقزدا، کاری شیخایەتی دەکات.

تەنزیکی نەرم بە تان و پۆی شیعرە کەدا گەراوە. ویتەچیت بنەمالەیی شیخانێ کورد، کە لە گەل مورید و ئەندامانی کۆمەلگادا گەلێک جیددی و فەرمین، لە ناوخیاندا قسەیی خۆش و گالته و گەپیان زۆر بیت. نموونە کەیی، ئەو نامانەن وا شیخ محەموودی حەفید بۆ شیخ عەبدولقادرێ دۆزەرخدەرەیی نووسیون، یان بوونی قسەخۆشیکی وەک سەید رەشیدی خانەقا لە خانەقای بورھان.

تەنزی نەرمی ئاوات لە بەک دوو فەردی کۆتاییدا ھەندیکیش توند و تیژ دەبیت کاتی کە دەلی وا خانەقالی زەنبیل کە شویتی ئەو داوەت و شایە بوو، پڕ بوو لە ئەنواعی خەلک، بەلام سەید ئەنوەری زاوا زیترینە لە خەلۆتەیی تەنیایدا ھەر خەریکی بیرکردنەوێ [واتە ئاگای لەو بەزم و ھەرایە نییە] و لەوێش توندتر کاتی کە دەلی زەحمەتە سەید ئەنوەر [بەھۆی ئەو خەلۆنشینیی و تەنیایی و دووربوون لە شایی و ھەلپەرکییەو]، ھیچی لە باردا بیت و تەنانت ئەگەریش بتوانی بیت بە زاوا، کاریکی ئیستیسنایی کردوو!

له و خانەقا و ئاوايە: خانەقاكە لە ئاوايى زەنبىلە كە كەوتۆتە باشوورى پوژئاواي بۆكان و باكوورى پوژئاواي سەقز.

موددەعە: نەيار و ناحەزى شىخ و بنەمالەكەى. من لام وانيە پرووى قسەى شاعير لە كەسيكى تايەت بىت، ئەگەريش ھەبىت من نازانم كى بوو. بە بۆچوونى من ئەو ناحەز و نەيارە، چەمكىكى گشتىترە و ھەموو ئەو كەسانە دەگرىتەووە كە لەو سال و پوژئانەدا شىخيان خۆش نەويستىت يان دژايەتيان كردىت.

دەردى: دپتە دەرى، دەردەكەويت و دەزانرىت.

ئىسقاىي: نەخۆشى ئاوبەند، استسقا (ھەنبانە بۆرينەى مامۇستا ھەزار). نەخۆشەى كە برىتيە لە كۆبوونەووى ئاو لە لەشى مرؤفدا. باوەر ناكەم لەم فەردەدا نيازى شاعير نەخۆشەى كى تايەت بوويىت ئىستىسقا تەنيا بە حىسابى سەروا لە شىعرەكەدا گونجىترەو، بەلام ئەو گونجىترەو ھەستايانە كراو لەبەر ئەووى دواو دەوای ئەو، پرستەى "ھەلمسا وەك تەپل" ھاتوو. ديارە خەلكانى ئىستىسقاىي ورگيان زل دەبىت و ھەلمسان لە دەموچاويشياندا بەرچاو دەكەويت.

حاتەمى تاي: مرؤفى نمونەى ناو عارەبان بۆ بە بەخشندەيى و دلئاواي.

دۆست، دوزمن: لام وايە ئەوانەش ھەر ناوھەرۆكىكى گشتيان ھەيە و پرووى شاعير لە كەسيكى تايەت نەبوو.

جەنابى حاجى: نياز لە حاجى، بەگوێرەى ئەو زانباريەى وا پێژدار جەلالى سەيادەت پێیداوم، "حاجى سەيد حوسەين براى حاجى بابە شىخ و حاجى سەيد سەلام، ھەرۆھەا مامى سەيدى زەنبىل (حاجى سەيد محەممەد) بوو كە ئەويش باوكى سەيد ئەنورە". بەو پيە، ھاوسەرگيرىيەكە لە ناو خزم و تايەفەى خۆياندا بوو. سەياسى زۆرى كاك جەلالى بەپێژ دەكەم.

جووى كەسيك بوون: نياز ترسان لەو كەسەيە. لە بۆكان باو بوو دەگوترا ئەو پياوانەى وا ھاوسەرگيريان دەكرد لە خەزووريان (واتە باوكى ھاوسەرەكەيان) دەرترسان و دەبوون بە جووى ئەو! ئەوھش ئامازەيەكى تىدايە بەو راستىيەى كە كەمايەتى جوولەكە لە كوردستان لە خەلكە موسولمانەكە ترساو لەبەر ئەووى موسولمانەكان زۆرينە بوون و بە حىسابى ژمارە، دەرەقەتيان ھاتوون. لە لايە كىترەو ئىسلام ئايىتىكى ھىرشكارە و ئامانجى ئەوويە ئيماندارانى ھەموو ئايىنەكانى جىھان لەدينى خۆيان وەرەبگەرپن و زەربى شمشير بكرپن بە موسولمان؛ لە پێناو ئەو سەياسەت و بەرنامەيەشدا ھەزار

وسپسەد سالا شەپ دە کریت و خوین دە پڑیت، ویدەچی لە داها تووشدا دۇخی
ناوچە کە و تەنانەت جیهان لەو بەشتر نەبیت و "لکم دینکم ولی دین" ی قورئان،
سەنەیی گوتەنی، بنریت بە تاقەو و ئایەیی کوشت و بپی مولحدان جیگەیی بگرنەو،
کە لە سوو پە مەدەنییەکاندا کەم نین.

بەحرێ عەرۆزیی شیعەرە کە،

رمل مئەن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

به فری خه م

با به یادی شه معی پرووت، په روانه بئ
گیانه که م، دل بئ دلت ویرانه بئ!
به فری خه م دیسان له سهر کتو که و ته وه
رهنگه په ر ده رکات دلم دیوانه بئ^{۳۴۶}
مانگی جیژن با بیئ ئاوا، به توون!
ره بیی رۆزی پرووت له من ئاوا نه بیئ!
تو که لای من نی، نه ماوه زینده گیم
خیر و خویشیم بۆچییه ههر با، نه بیئ
بئ تو که ی جیژنه، هزار مانگ نوپوه بئ!
گهر ئه توش بیئ، رۆحه که م جیژنانه بئ

قافلاوا، ۱۳۳۹ ی هه تاوی

(لاپه ره ۹۲ و ۹۳ ی چاپی ئه نیسی و ۲۳۲ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا "جیژنانه ی رۆح" ه به واتای به جیژنانه دانی رۆح به
که سیک، و ئه وهش له دوافه ردی غه زله که وه رگیراوه.

شیعریکه له مه قووله ی ئیخوانیاتدا ده گونجیت. پرووی شاعیر له که سیک نزیکی
خویه تی، که دوور نییه خزمیک و به ئه گهری زۆر یه که له کورپه کانی، یان برا و برازا
و ئاموزاکانی بیت. ئه و بۆچوونه، پشت ئه ستووره به فهردی چواره م و پینجه می
شیعره که. له و دوو فهرده وا درده که وئ که سه که به شیوه ی ئاسایی و هه میشه یی لای

^{۳۴۶}. چاپی ئه نیسی و جه عفر: رهنگه په ر ده رکات و لیم دیوانه بئ.

ئەو و تەنیا لەو دەرفەتەدا چۆتە سەفەرێك و لێی دووكەوتۆتەو، دەنا لە سالانی
پیشتردا كە مانگ نوێ دەبوو، ئەو كەسەى لەلابوو.

بەلام سێ وشە كە لە فەردى كۆتايیدا ھەيە و دەلێ: "گەر ئەتۆش بێی"، بۆچونەكەى
سەرەو بەراوێژوو دەكاتەو. ئەو كەسە لە مالى شاعیر و لای ئەو نییە و ئارەزوو
دەكات كە ئەویش بێت بۆ لای. كەوابوو، ئەگەرى زیاتر ئەو دەبێت ئەو كەسە،
دۆستێك یان خزمێكى دەرەوێ بنەمالەكەى خۆیتە.

دیارە ئەو و گەلێك پرسى ھاوچەشن زیاتر لە لایەن بنەمالە و نزیكانى شاعیرەو
دەكرێ وەلام بەدریتەو و من زۆر ھیوادارم ئاغا سەید جەعفەرى كۆرى ئاوات و
كەسانى دیکەى نزیك لەو ئەم ئەركە بگرنە ئەستۆ و لە چاپەكانى دواى "شارى
دل"دا، پەراوێزى زیاتر و دەولەمەندتر بۆ شیعەرەكان بنووسن و وەلامى زۆر پرسیار
بەنەو كە خۆیتەرى ئاسایى لەبەرچاوى قوت دەبێتەو.

بێ: بە دوو واتا ھاتوو: بێت، و بێت. 'بێ' پەدیفى شیعەرەكەى و پیشاندەرى ئاوات و
ئارەزووى شاعیرە كە دنیا بەو بارەدا بگەرێت و واى لێ بێت، یان كەسەكە بێت بۆ
لای.

پەنگە پەر دەرکات...: نازانم ئایا لە خۆیتەنەوێ ئاسایى ھەردوو دیوانى چاپکراوى
ئەنێسى و جەعفەردا خۆیتەر سەرنج دەداتە ئەوێ كە باشە و نیازی شاعیر لەوێ وا
دەلێ "لێم دیوانە بێ" چییە و چ شتێك یان چ كەسیكە؟ سەرنجێكى وردتر
دەریدەخات كە پستەكە لە ناتەواو دەچیت و پروون نییە چى پەر دەرەكات و لە
شاعیر دیوانە دەبێت؟ ئایا بەفرى خەم، كە بكەرى پستەكەى، پەر دەرەكات و لە
شاعیر دیوانە دەبێت؟ من ھەرچى خواروژوورى فەردى دووھەم دەكەم بۆم پروون
نابێتەو ئەو چییە وا لە شاعیر دیوانە دەبێت؟

بەلام وا بۆ مەسەلەكە دەچم كە لە نووسینەوێ شیعەرەكەدا ھەلەیهك پرویدابێت و
ھەردوو چاپەكە ئەو ھەلەیهیان دووپات كەردبێتەو. ھەلەكەش ئەوێ دەقى میسراعى
دووھەمى فەردەكە لە ئەسلدا ئاوا بوو:

"پەنگە پەر دەرکات دلم، دیوانە بێ"

یان

"پەنگە پەر دەرکات، دلم دیوانە بێ"

ئىنجا نووسەرەۋە شىعرەكە لەجياتى "دلم" بە ھەلە نووسىۋىيەتى "وليم". ھەر بەۋەش مەسەلەكە گۇراۋە و ئەو بۇشايىيە كەۋتۇتە و اتاكردنەۋە شىعرەكەۋە. من لە نووسىنەۋە ئەم غەزەلەدا كاتى گەشتوۋمەتە ئەو مىسراغە، بە گۆپرەى بۇچونەكەى خۇم نووسىۋمەتەۋە كە جياۋازە لە دەقى ئەنىسى و جەغفەر. راست يان چەۋت، ئەۋە چارەسەرى منە بۇ ئەۋ گەرتە.

بەتۈن: چش! بە جەھەننەم! شاعىر لەم فەردەدا سەنەتتى مطابقەى بەكار ھىتاۋە و مانگ و پۇژى لەبەرانبەر يەك داناۋە و گوتۋىيەتى گىرنگ نىيە بۇم مانگى شەۋى جەژن ئاۋا دەبىت يان نا، گىرنگ ئەۋەيە پۇژى پۈۋى تۇم لى ئاۋا نەبىت! ئەۋە كەمالى ئىخلاسلە لە لاين شاعىرەۋە دەرەق بە كەسىك كە بەرگۈى شىعرەكەيە.

جىژنانە بى: جىژنانە ئەۋ خەللات و ديارىيەيە وا لە پۇژى جىژندا دەدرىتە كەسىك. ئەگەر تۇبىي، با ئەۋە جىژنانە بىت [بۇ من]. لەم شىعرەدا، ھەلوئىستى ئاۋات بە نىسبەت جەژنەۋە سەرنج راكىشە. ئەۋ دوۋجار دەللى دىتنى پۈۋى يار لاي ئەۋ لە جەژن گىرنگىرە. لىرەدا دەللى ئەگەر تۇ لىرە لە لاي من نەبى، ھەزار مانگىش نۇى بىكرىتەۋە، كۈا دەبىتە جەژن؟ پىشتەر لە فەردى سىھەمىشدا جەژنى بەتۈن كىردىۋو. ئەۋ قسانە بۇ شىخزادە و مەلەيەكى ۋەك ئاۋات زۇرن، مەگەر بلىين باشە ئەۋە شىعرە و لە شىعدا موبالەغە و زىدەپۇيى ئاسايە.

بەحرى عەروۋى شىعرەكە،

رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

شيعرى سالانى ۱۳۴۰ تا ۱۳۴۲

پېرست: خەلات، پيرى لە ناکاو، ديوى سېي، کاسەي بەتال، پيرەغولام، دەردى دل،
لە و وەختەو، کارى وانەکەي، کام خەبات؟، هەرچى هەم، مەرگ، دلى ئاوارە، بۆ
هاوالى رۆيشتوو، يەکیەتی، ئەوپەری کوردایەتی، بەرخى نیر، سکالا، تینووی شەواو،
دوورکەوتنەو، رۆژى هەل، تەندووری سارد، خاسەکەو، خوشک و براين، بەهاری
ناخوش، بەهارستان.

خەلات

بۇ گەلى تىكۆشەرە ئەورپۇكە^{۳۴۷}، ھات
ھاتى ھەموو كۆمەلە، وا رپۇژ ھەلات
تىنى ئەوا دا بە ھەموو نىشتمان
چاكە دەبوژىتەوۋە بۇ كارەسات
سوئىد بە كەسى ھەر بووۋە، قەت نامرى
ھەر ئەوۋە بىي وئە بە زات و سىفات
موژدە دەبەم بۇ گەلى ئازا و نەبەز
گەل لە پەت و بەند و قەنارە دەرات
يا خۇ ئەگەر پىر و لە كار كەوتە بووى
كوا دەس و گۆچانت و شان و عەبات؟
پىرى، جىئىلى، بە جەھەننەم! وەرە
بمرە لە رپى پىر دپودالى ولات
يا نە، خەلاتت دەدەنىي يىت و ماى
يا كە شەھىد بووى، ئەوۋە چاتر خەلات

قافلاوا، ۱۳۴۰ ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۱۰۸ ى چاپى ئەنىسى و ۷۶ ى چاپى جەغفەر)

عینوان، ھەروەھا رېكەوت و شویتى گوترانى شىعرەكە لە ھەردوو چاپدا وەك يەك
دیاری کراون.

شاعیریکى سیاسیه، هاندەرى خەباتە و شادى دەربېرى شاعیره بە ھۆى ږووداویك و بارودۆخیکهوه، که له شاعرکه دەرناکهویت چیه و تاقه کیلی تیکهیشتنی واهیه ږیکهوتی کۆتایی شاعرکه بیت: ۱۳۴۰.

سالی ۱۳۴۰ ی ههتاوی کهم و زۆر بهرانبهره له گهڵ سالی ۱۹۶۱ ی زایینی. ږووداویکی سیاسی که شاعیری وها دلشاد کردیت، دهبی شۆرشی ئەیلوول واته ږاپهپینی کورد له باشووری کوردستان دژ به حکومەتی عەبدولکەریم قاسم بیت و هیچتر. ئەوهی دهلی "تینی ئەوا دا به ههموو نیشتمان" دهبی کاریگهری شۆرش و ږیبهره کهی بیت له سهر خهلیکی پارچهکانی دیکه کوردستان، ئەوهش بۆ کهسێک که ئەو سالانهی لهبیره و دهزانی شۆرشه کهی باشوور بۆ نمونه له ږۆژهلاتی کوردستان چ بزووتنه وهیه کی مهزنی خسته ږی و ساواک و حکومەتی شا بۆ چهواشه کردنی خهلیک و فریودانیان چۆن ږۆژنامهی کوردستانیان بلاو کردهوه و ئیزگه ی کوردی ږادیۆ کرماشانیان دانا، راست دهنویتی.

شاعیر پتی وایه گهلی ئازا و نهبهز- که دهبی گهلی کورد بیت، له پەت و بهند و قهنا رهزگاری هاتوو و پیر و لاو و تەنانەت له کارکهوته و گوچان به دهست و عهبا له شانیس (که دهبی شیخ و مهلا یاخود ژنان بن، بهلام نابی نیازی له خوی بیت له بهر ئەوهی شاعیر خوی ههموو کات به کهوا وپانتۆلی ئاسایی کورده واریه وه بینهراوه نهک به عابای مهلا یانهوه)، بانک هیشتنی به شداری له شۆرش دهکات و شههید بوونیان له بهر چاو، شیرین شیرین پیشاندهدا. دهزانیس که زۆریک له لاوانی کوردی ږۆژهلات ههمان ئەو ږینگایه یان ههلبژارد و چوونه ناو شۆرشه وه، بهلام به ماوهیه کی کهم دواي دهسهلات سهندنی ساواک له نیو ههر دوو بهره ی لیک دابراوی شۆرش، له کاره که یان دلسارد بوونه وه و گهرا نه وه. من ئاگادار نیم له کهس وکار و نزیکانی سهید کامیل کێ چوو بۆ ناو شۆرش یان نهچوو، بهلام دهزانم کورپی گهوره ی و دۆست و ناسیاویکی زۆری چوون و پاشان گهرا نه وه.

بابه تیکي لیل و ناروون له شاعرکه دا نیه. فهردی یه کهم دهلی ئەمپۆکه هات و بهخت بۆ گهلی تیکۆشه ره (که گهلی کورد بیت)، ږۆژهلاتیش ههلاتنی ږۆژی بهخته که دهلی بۆ ههموو کۆمهله واته ههموو خهلیکه.

دهرات = دهرا هات

بیت و مای = ئەگەر زیندوو مایه وه

به حری عهروزیی شاعرکه، سریع مسدس مطوی مکشوف: مفتعلن مفتعلن فاعلن

۴۳۰ / شاعیری سالانی ۱۳۴۰ تا ۱۳۴۲

پیری له ناکاو

له ناکاو پیریم لئی وهدهرکهوت
بهختیش، ههر وهك خۆم، هات و لئی خهوت
دهركی نهجاتم لئی داخراوه
پینگهی رزگاریم پړك خوار وچهوت
پوژی پرووناكم تاريك بوو وهك شهو
چرای ژيانم ماوه بئ نهوت
فتيلهی حیات بهحال پرووناكه
ههرینا ئهویش له سووتان كهوت
جیگهی گهپانم تا سهرچۆمیه،
جیئی دانیشتنم دهركای مزگهوت
ههی ههی لهم ژینه، لهم بهرپچوونه!
كهچی بهوحالەش، دل ههر نهسرهوت
ئەسپی تەبیەت هیشتا ههر سواره
ههروا بهکاره، بهجلهوه^{٣٤٨}، خوش رهوت
چوارینه و ههلبهست، قهسیده و غهزەل
یهك لهدوای یهك دین، پینج و شەش و حەوت!
ئەو تەبەعە سواره توند و پهوانه،
بۆ تۆ ئیمامی، زهحمەت بئ زهوت!

قافلاوا، ١٣٤٠ ی ههتاوی
(لاپه ره ٤١ ی چاپی ئەنێسی و ٨٢ ی چاپی جەعفەر)

عنوانى شىعرە كە لە چاپى ئەنسىدا 'پىرى' يە.

لە ژىر سەردىپىرى "پىرى" دا پارچە شىعەرىكى دىكەش لە دىوانە كەدا دەبىنرېت، كە چاپى ئەنسى بە شوپىن يە كترىدا ھىناون و ئەو يە كەمىانە.

شىعرە كە لە دەورى دوو تەوهرى سەرەكى دە گەپت: پىرى و پەككە وتووى و بى ھىوايى بە دواپۇژى ژيانى شەخسى شاعىر يە كەمىانە و پىنداھەلگوتن بە تواناى شاعىرى خۇى، دووھەم. يە كەم بابەت فەردى يە كەم تا پىنچەمى شىعرە كە و دووھەمىان فەردى ھەوتەم تا نۆھەم (كۆتايى) يان داگرتووه. فەردى شەشەم، لە نىوان ھەردو كياندا ھاوبەشە واتە مىسراعى يە كەمى لە درېژەى رەش بىنى بە ژيانى شاعىر خۇيداىە، بەلام مىسراعى دووھەم سەرەتايە كە بۆ جىابوونەو لەو فەزاىە و چوونە ناو ھەوايە كى تازەوہ.

رەش بىنى و بى ھىوايى، ناوەرۆكى زۆر شىعەرى ئاواتن و خويتەر لە گەلدا نامۆ نىيە؛ بەلام گرنگە بزائىن كە ئەو ناھومىلدى و رەش بىنىيە تەنيا ژيانى شەخسى شاعىر دەگرىتەوہ و كاتى دەگاتە سىياسەت و داھاتووى گەل و خواستى نەتەوايەتى، رىوانگەى دەگۆرپت و ھىوا و ھومىدىكى زياتر بال بە سەر بۆچوونە كانىدا دەكىشىت، كەرچى تەنانەت ئەودەمىش كەمتر واىە بگاتە لووتكەى دروشم ھەلگرتن و بەگژ دۆژمندا چوونەوہ، ئەوہش ئاويتەى خەسلەتى رۆحىي و ھىدى و ھىمنى كەسايەتى خۇيەتى.

لە فەردى يە كەمدا، خەوتنى بەخت لە گەل پىرىدا واتا پەيدا دەكات؛ كاتى كە پىرى لە شاعىر ئاشكرا دەپت، بى بەختى رىوى تىدەكات وبەخت يانى خۇشەختى دەچتە خەو.

لە فەردى دووھەمدا دەرپىتىكى رازاوہ و جوان ھەيە: "رېك خوار وچەوت!" رېكى دژ بە خوارى و چەوتى دەوہستىت بەلام لىرەدا كراوہ تە سىفەتىكك بۆ خوار وچەوت و واتاى تەواو و زەق و خشت دەدات واتە رېگەى رزگارېم تەواو پىچ و پەناى تىكەوت. ئەو تەعبىرە لە سەر زمانى خەلكىش ھەيە بۆنمىونە، دەلېن: "رېك پىم گوت" يان "رېك خستەم بەر دەستى" واتە بە بى پىچ وپەنا و بە راشكاوى پىم راگەياند.

فەردى چوارەم و پىنچەم لە پەيوەندى يە كتردان: رۆژ، رىوانك (۲ جار)، تارىك، شەو، چرا، نەوت، فىلە و سووتان ھەمويان پىكەوہ يەك بۆچوون بۆ شاعىر دەردەبرن: شاعىر

بئى ھىوايە و ھەست دەكات كۆتايى ژيانى نزيك بۆتەوۈ بەلام ئەو ھەستە بە ئىستىعارە دەرەبېرىت. "چراى ژيانم ماوۈ بئى نەوت" بە بۆچوونى من، ھىئانى نەوت و بە زۆر ترينجاندىنى لەو مىسراعەدا، تەنيا بۆ رېكخستنى سەرۋاى غەزەلەكەيە و بەس، ھەربۆيەش زۆر سەرکەوتوونىيە. بەلام تەعبىرى داھاتنى تاريكى و شەو و پرووناكايى كەمى پلېتەى [چراى] ژيان، ھاۋرەگەز و ھاو واتاى يەكترن و لەگەل چرا و پرووناكىدا دژبەرن. "بەحال" واتە زۆر كەم.

فەردى پىنچەم ساكارە، شاعىر باس لە يىكارى و بئى تاقەتى و تەنيايى دەكات و لە دووپات بوونەوۈى ژيانى رۆژانەى خۆى واتە چوونە سەرچۆمى و لەبەر دەرگاى مزگەوت دانىشتن نارازىيە و دەلى ئەوانە كوا كارن من دەيكەم! بەلام جبكەم، چارم چىيە؟ وئدەچى شاعىر كە خووى بە قەرەبالغىي گوندى زەنبىل و خانەقاكەى گرتىت، لە تەنيايى و بئى ھاۋدەمىي گوندەكەى خۆى واتە گەردىگلان يان قاقلاۋا تارپەحتەيت، ئەوۈش وا دەگەيىتت كە لەگوندەكەدا لاي كەم لە قۇناغى گوترانى ئەم پارچە شىعرەدا، ھاۋدەمىكى پرووناككىر و شاعىرى نەبوويت و ھەستى بە تەنيايى زۆر كىردىت. فەردى شەشەم خالى ۋەرچەرخانە لە بابەتى يەكەمەۋە بۆ دووھەم، ئەو شوپتەيە كە شاعىر سەرەتا درېژە دەدات بە ھەمان بۆچوونى ناو فەردەكانى پېشوو و گالئە دەكات بە ژيان و بەرپچوونى خۆى بەلام لەپر، ۋەك لەخەۋىك راپەرېت و لە فەزايەكى تەم گرتوو و ژوورىكى تاريكەۋە بچىتە پرووناكايى و ھەوايەكى تازە ھەلمژىت، دەلى سەرەپاى ئەو راستىيانەى وا گوتم، ھىشتا دلم ھەر نەسرەوتوۋە، ئىنجا بە شوپتيدا دوو فەردى دىكە دەھىتت كە پىشتراست كىردنەۋەى ھەمان بۆچوونى تازەن: فەرموون سەيرى ئەو شىعرانە بكەن كە دەيانلىتم و بئى ووچان بەشوين يەكتىردا دەيانھىتم:

"چوارىنە و ھەلبەست، قەسىدە و غەزەل": چوارىنە و قەسىدە و غەزەل سى شىۋازى شىعرن. بەلام بۆچى "ھەلبەست" كەۋتۆتە نىۋانىانەۋە؟ خۆ ھەلبەست چەشنىك لە شىعر نىيە و خودى خۆيەتى. تۆ بلىنى ئەۋە لە ژىر گوشارى كىش و سەرۋادا نەگوترايىت؟ لام وايە با، بۆ رېك خستنى كىش گوتراۋە. بەلام پىم سەيرە بۆچى بۆ نمونە، "قەتە" يان شىتىكى دىكەى ھاۋچەشنى لەجىگەى دانەناۋە؟ ھەرچۆنىك بىت ۋوشەى ھەلبەست لەگەل ئەو سى ۋوشەيەى دىكەدا ھاۋرەگەز نىيە و لىيان ناكالىتەۋە.

بۆ كەسلىك كە ناسياۋى كەسايەتى سەيدكامىل و تەۋازۋە و خۆ بەكەم زانىي ئەۋە، ۋاھەيە ئەم سى فەردە نامۆ بنوئتن و كەسەكە بە خۆى بلىت باشە، چ قەۋماۋە كە بە

پېچەوانەى زوربەى شىعرەكانى دىكەى لېرە، شاعىر بەخۇيدا ھەلدەلەيت؟ وورد بوونەو
لە فەردى كۇتايى، دەتوانىت وەلامىك يىت بۇ ئەو پىرسىارە: شاعىر شەخسى خۇى لە
تەبەى سوار و رەوانى بە جىاواز دادەنىت و دەللى من نا، ئەو تەبەى منە لە دەرەوەى
دەسەلاتى من، كە ئەوھا سوار و توند و رەوانە و بە من زەوت نايىت! ھەرچۇنىك
يىت، ئەم سى فەردە چەشنە گۇرانىك بەسەر ئەو رۇحە لەخۇبووردوو و "متواضع" ە
دەھىنن و لە واقەى نىك دەكەنەو، ھەربۇيەش رازاوتە و جوانترن.

شىعرەكە لە چاپى ئەنىسىدا رېكەوتى ھۇنرانەوۋى بەسەرەوۋە نىيە و نازانىت كەى
گوتراوۋە. بەلام بە ھۆى ئەو راستىيەوۋە كە ھەسەن زىرەكى نەمر لە ماوۋى ھاوكارى
كردنىدا لەگەل رادىۋى كوردى تاران بەشيك لەو شىعرەى وەك مەقامىكى ناوۋەراستى
يەك لە گۇرانىيەكانى چىرپوۋە، دەبى شىعرەكە پىش سالانى چل (شەستەكانى زايىنى) يا
ھەر لەو سالانەدا گوترايىت. ئەوۋە بۇچوونى من بوو پىش چاوپىكەوتنى دەقى
چاپكراوى جەغفەر. لەویدا سالى ۱۳۴۰ ى ھەتاۋى بۇ دانراوۋە كە دەكاتە سالى ۱۳۶۱
ى زايىنى و لام وايە پىش بلاوبوونەوۋى ھەوال سەبارەت بە دەسپىكى شۇرپى
ئەيلوول ھەر لەو سالەدا گوترايىت. شۇرپى ئەيلوول گور و تىنى ھىتايەوۋە بەر زور
كەس و يەك لەوان ئاغا سەيد كامىل.

بەحرى ەرووزى شىعرەكە،

مىقارب مىنن ائلم (ھجايى): فع لن فعولن // فع لن فعولن

دېئوى سېي

خېلى جىخىلى پۇيۇه، پىرى گەيشتە لام
ناچار ئەيى بە پىريەوۋە يىم و بلىم سەلام!
ميوان، دەلىن، عەزىزە دەيى پىرى لىگىرى
جا چۆن ئەمن لە دېئوى سېي بىگرم ئىحتىرام!
ئەو زۆر نەماوۋە لام و بەجىي ھىشتەم و ھەلات
نازانم ئەم چلۆن دەيى ميوانى وا بە سام!
ميوانى دوايىيە ئەمە، پىم وايە ماوۋەيەك
لاى من دەيى، مولازىمى پۇخە بە سوبىج و شام
تا من نەبا لە گەل خۆ، بەجىم نايەلى دەمى
ياخوا بەخىرى، مۆرى سېي مەرگى پىئوۋەنام!
سەرچاۋەكەي ژيانمى كرد تال بە ھاتنى
بەفرى سەرانە ھاتوۋە يا موۋى سېي بو، كام؟
ھەرچى كە بو، گرانە 'ئىمامى' لەبەر دلان
بۇيە بەجارى ۋەك فەنەرى تەخت تىنكشكام

قافلاوا، ۱۳۴۰ ى ھەتاۋى

(لاپەرە ۴۳ ى چاپى ئەنسى ۱۰۸ ى چاپى جەغفەر)

عنوانى شىعرەكە لە چاپى ئەنسىدا 'مۆرى مەرگ' ە و ھەر دوو عنوانەكە بە گۆپرەى
سەلىقەى جەغفەر و ئەنسى لە دەقى شىعرەكە ۋەرگىراون. زۆر واھەيە شاعىر خۆى
عنوانى لەسەر شىعرەكان دانەنايىت.
ھىچ جىاوازيەك لە نيوان دوو چاپەكەدا نىيە، جگە لە جىاوازيەكى پىئوۋسى فەردى
كۆتايى، كە ئەنسى 'بو' ى بە 'بو' نوۋسىوھ.

ناوەرۆكى شيعره كه ږوونه. ئاواتيش وهك ههموو مروفىكى ديكه له تهمهنى پيريدا له مردن ترساوه و پيرى و نزيكبوونهوه له مهرگى وهك يهك يان نزيك بهيهك داناوه، ههر بويهش له دهست پيرى گازنده و سكالايهتى.

شاعير سالانى ججىلى واته لايوهتى خوى به خيلىك شوبهاندووه كه كوچى كردووه و ږويه، ئينجا سهرهتاي كاروانى دواى ئه و واته پيرى لى پيدا بووه و به ناچار وهك ميوانى نهخواز او دهبى بهر و پيريشى بچيت و سلاوى لى بكات. بهلام دهبى بههوى سى بوونى مووى سهر ورپيشى خويهوه ميوانهكهى وهك ديوى سى ناو شانامه و حيكايهتى كۆن بينييت كه گهلىك بههيزه و كهس له پړوستى نايهت و ناتوانى بيگه پړيسته دواوه، ههر بويهش نايهويت پړ له ديوى سى بگريت و بهخيرهاتنى بكات! بهلام با بزنانى شاعير كه ئه و ههموو گلهيى و گازندهيه له پيرى دهكات، له سالى گوترانى شيعره كه دا (١٣٤٠) چهند سالان بووه. به گويهرى ژيننامهى سهرهتاي ديوانى چاپى جهعفر، كاميل شا له سالى ١٢٨٢ دا له دايك بووه و بهم پيه، له سالى ١٣٤٠ و گوتنى شيعره كه دا. ٦٨ سالان بووه. ئه و سالي به حيسابى ئيستاي ولاتانى پړژاوا سالى پيرى و كه وتووى و كه نهفتى نيه و هيشتا دهرهتاني كار و راپه پاندنى ئهركى ئابوورى بۆ كه سه كه ماوه ته وه، بهلام له ولاتانى ئيمه دا زورجار دواى پيدا بوونى تالى سى له سهر و سميلىدا واته دواى ٤٠ و ٤٥ سالان، كه سه كه به پير پيتاسه دهكرىت و بهم پيه، ئاوات مافى خوى بووه له ٦٨ سالىدا هاوارى له دهست پيرى بهرز بيتته وه!

'ئهم' و 'ئهو' له فهردى سيهه مدا: ئه و- كه دوور كه وتوته وه، لايوهتى شاعيره و ئهم- كه نزيكه لى و به سام و ترسيته ريشه، پيريه.

مولازيم، له كورديدا دهبيتته ملؤخم واته مه ئموورى چاوه ديكر دنى چاره نهخوار او! "مووى سى مهرگى پتوه نام" ههر ئه و شتهيه وا له سهره وه گوتم، شاعير مووى سى وهك هاوريه كى پيرى و پيريش وهك نيشانهى مردن دهبيتت و بهم شيوهيه ههرسى چه مكه كه بهيه كه وه ده به سىت- كارىك كه له ئه ده بى كورديدا ويتهى زوره و سهر چاوه كه شى روانى گشتى كۆمه لگا كه مانه به و سى چه مكه دا.

"بهفرى سهران" به واتاى بهفرى سهر لووتكهى كىوان كه سهر ماو سۆلى زستان له گه ل خويدا ديتت. ئه وه ته عبيرىكى گه لىك جوانه بۆ سروشتى كوردستان و ناوچه شاخاويه كان. ئيهاميشى تيدا به بۆ مووى سى له سهر سهرى شاعير. من ئه گهر هه له

نه کهم، ئەو تەعبیرەم لە شیعری نەمر سەیفولقوزات و مامۆستا هێمندا بێنیو بەلام ئیستا
وہ بیرم نایەنەوہ.

"گرانہ ئیمامی لەبەر دلان" واتە ئەی ئیمامی! ئەوہ لەبەر دلان گران و ناخۆشە.
فەنەری تەخت تێکشکان، فەنەری لێکترازاوی تەختی خەوہ لە ماوہی کۆن بوون و
لەبەریەک چوونیدا.

بەحری عەرۆزی،
مضارع مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

كاسەى بەتال

سەرى شۆرى نەبى، كاسەى بەتالە
دللى عىشقى نەبى، خرچىكى كالە
نە ئەو كاسە دەبى پىر، تاقىامەت
نە ئەو خرچە ^{۳۴۹} دەگا، تازە مەھالە
خەزان لەو خرچەدا ^{۳۵۰} ياخوئا بە بى وەخت
سەگى تى پى لە كاسەى وا سوالە ^{۳۵۱}
سەرى بى شۆرە سەر شۆر و كەسادە
دللى بى خۆشەويستى بى بە كالە ^{۳۵۲}
بسووپىن پىنى لە دەشتى ^{۳۵۳} شوان و گاوان
بلا كون كون بى ئەو تۆزە خالە
خەرىك بوو دل مىنىش وەك خۆى لە گل كا ^{۳۵۴}
وہا كال و كرچ، بەو سىنن و سالە
كەچى ناگا، گەشىتم، بوومە 'كامىل'
لە نىو بۆتەى ئەوين كەسبم كەمالە

^{۳۴۹} . ھەردوو دىوانى چاپى ئەنىسى و جەغفەر بە 'خونچە' يان نووسىو، كە ئاشكرايە ھەلەبە. يەكەم، خونچە دەپشكويىت ناگات! دووھەمىش شاعىر لە فەردى يەكەمى شىعرە كەدا، سەرى بى شۆر و دللى بى عىشقى بە كاسە و خرچە شوبھاندوو نەك كاسە و خونچە!

^{۳۵۰} . عەبنى شتە لىرەشدا. شاعىر لەسەر قسەكانى دەروات و درىژە بە باسى كاسە و خرچە دەدات. ھىچ پاساويك نىيە بۇ ئەوھى ساغكەرەوھى دىوانەكان خونچەيان لە جىنى خرچە داناو. خرچەى كال بەر سەرماي پازى دەكەويىت، بەلام دەمىننەتوھە و ناگات.

^{۳۵۱} . سووالە، چاپى ئەنىسى.

^{۳۵۲} . بى، بە كالە (چاپى ئەنىسى).

^{۳۵۳} . دەشتى (چاپى جەغفەر) و دەشتى (چاپى ئەنىسى)

^{۳۵۴} . لە گەل كا (ھەردوو چاپى جەغفەر و ئەنىسى)

عینوانی شیعره که له ههردوو چاپدا هه ره یه که.

خاوهنی ههردوو چاپه که به ههله له شیعره که گه یشتون و چهند شویتیان نابه جی بینوه. شاعیر به درێژایی ههموو جهوت فەردی شیعره که باس له سهری بی شۆر و شهوق و زهوق دهکات و دلێ بی عیشق، واته شهش فەردی دووههم تا جهوتهم تهفسیر یان درێژهدهر و پوونکه رهوهی فەردی یه که من؛ که وابوو دهبی ههردوو واتا کردنه وهیه کی ئه وه شهش فەرده له بهر پوونا کایی فەردی یه که مەدا بیت که ئه ویش شوبهاندنی سهری بی شۆر و شهوق به کاسه ی به تال و دلێ بی عیشقیش به خرچه یه کی کال.

ههله ی چاپی جه عفر و ئه نیسی ئه وهیه به وه پیه ونده ئۆرگانیکه ی نیوان فەرده کانیا ن نه زانیوه و له پر له فزی 'خونچه' یان له ناو فەرده کاندای قوت کردۆته وه که 'وه سله یه کی ناجۆر' ه و به بابته که وه ناچه سپیت ئه ویش له دۆخیکدا که شاعیر درێژه به هه مان باس ده دات و له به تال بوونی یه که م واته کاسه و نه گه یشتنی دووههم واته خرچه ده دویت و نزای ئه وه دهکات سه رمای پایز له دووهه میان بدات و یه که میش سه گ تیی بری! بۆ؟ چونکو سهری بی شۆر بازاری که ساد و بی ره واجه و خاوه نه که ی به سه رشۆری ده میتته وه، دلێ بی عیشقیش ههردوو ده بیت بیکه ی به کاله - که پیلای هه ژارانه، بۆ ئه وه ی شوان و گاو ان له ناو ده شتدا له پیتی بکه ن و ئه ونده ی پی بسوو پته وه هه تا له بهر بجو وکی و تهنگی، له لاقیاندا ده درپت و کون کون ده بیت. ئه و دل مافی خۆیه تی وای لی بیت! له بهر ئه وه ی خه ریک بوو منی شاعیری شیعره که ش له و ته مه نه دا (که زۆره)، وه ک خۆی لی بکات و به کال و کرچی به مه یلته وه، که چی له پر، وه ک میوه ی نه گه یو، گه یشتم و کامیل بووم و ئیستا که و توومه ته ناو ئاگری ئیمتیحان له بۆته ی ئه ویندا و له وئ خه ریکم شت فیر ده بم.

شۆر، سۆزه ی ده روون، خه می ئه فین. مه حوی ده لی: "سه ر که شۆریکی نه بی من زر که تالم بۆرچییه؟" (هه نه انه بۆرینه) ههروه ها سالم له وه لامی شیعره که ی نالیدا 'شۆر' ی له گه ل شه ر به واتایه کی نه ری یی هینا وه

"شاریکه پر له زولم و مه کانیکه پر له شین

جاینیکه پر له شۆر و ولاتیکه پر له شه ر"

لەو واتا نینگاتىفەدا شاعىرانى فارسى ويژ زور جار 'شور و شەر' يان پىكەوۋە ھىناوۋە:

"عالم از شور و شر عشق خبر هیچ نداشت

فتنه انگیز جهان غمزہ جادوی تو بود" (حافظ)

"خیزید، عاشقان، نفسی شور و شر کنیم

وز های و هو، جهان همه زیر و زبر کنیم" (عیراقى)

لە ناو شاعىرانى نوپى خۆشماندا، بۇ نمونە عەبدوللا پەشئو شۆرى لە شىعەرى خۇيدا

ھىناوۋە:

"من نازانم/ شیرینہ کم/ دلی شور و سەودای تیا بى...."

خرچە، گندۈرەى پىن نەگەشتوۋ، بە فارسى خربزە كال (ھەنبانە بۆرىنە). ئەوۋەندەى من

دېتېتېم خرچە مېوۋەيەكە لە نيوان كالەك و ترۇزىدا، كە ئەگەر نەگەشتوۋ بېت تالىشە.

سوألە، سوأل - ە، بۇ دەرۋزە و سوأل كردن دەيت. گوشارى كيش و سەروا شاعىرى

مەجبور كرددوۋە بە يەك وشە واتاى پستەيەك بگەيتت.

ئەو تۈزە خالە، دەبىي نيازى لە بچووك بوونى قەبارەى دل بېت و بلى دلى بى عشق،

بچووكە.

لە گل كا، بە بۆچوونى من ئەنىسى و جەغفەر لىرەشدا ھەلەيان كرددوۋە كە گوتوويانە

'دل دەيوست منيش وەك خۆى لە گەل كا! ئەو پستەيە ھېچ واتايەكى نىيە. 'من وەك

خۆى لە گەل كا' يانى چى؟ ئەگەر 'وەك خۆى' لەويدا نەبوايە دەكرا بلىنى شاعىر

گوتوويەتى منيش لە گەل خۆى بخات و بمكاتە ھاوپى و ھاويىرى خۆى، بەلام لە

شېۋەى ئىستاي شىعەرەكەدا ئەوۋە بى واتايە. بە پىنچەوانە، كاتى دوو تەعبىرى كال و

كرچ لە گەل 'بۆتە' پىكەوۋە دەينىن كە لە دوو فەردى كۆتايىدا ھاتوون، دەبى دلىيا بىن

كە ئەو وشەيەى دىكەش 'لە گل' ە نەك 'لە گەل'. شاعىر دەلى دل دەيوست من بە

'گل'ى بىمىنمەوۋە و وەك خشتى كال بىم بەلام بە قسەم نەكرد و چوومە كوورەى

ئەوينەوۋە و لەويدا وەك خشتى سور برژام؛ ئىتر نەمويست وەك ئەو بە ناتەواوى و بى

ھەستى و دوور لە ئەويندارى بىمىنمەوۋە؛ ئەوۋە بوو لە بۆتەى ئەويندا كال نەمام و گەيىم

و تىگەيشتىم و بووم بە كەسيكى كامل! ئاويىنە و دەست بشۇ!

بۆتە، دەفرى كە كانزاي تىدا دەتاويىنەوۋە (ھەنبانە بۆرىنە).

بەحرى عەرووزى،

ھزج مسدس محذوف: مفاعيلن مفاعيلن فعولن

پیره غولام

موددیکه دلّم لی ونه، نهو شیتته نه فامه
رپویشتووه لای قامه تی نهو تازه نه مامه
بی شوین و نه سهر ماوه فقیره، به سهری تو
نهو لیږه نیه، کرده وه که ی ئیسته له لامه
نه سره وتن و ده رکه وتن و خو کوشتن و سووتان
گریان و له قور نیشتن و خو کردنه عه لامه
جیم گرته وه، هرچه نده ده لین خالییه جینگه ی
نهو عاشقی کولمانه، نه من مه مکی شه مامه
من کوشته یی شمشیری برؤ و تیری که وانم
نهو بهندی سهری زولفی رهش و دانه و دامه^{۳۵۵}
وا دیاره که خالی رهشی دی، بویه فریوه
ته ریږکی نه زانه، چ فریو خورده و خامه^{۳۵۶}
تازه نیه دل عاشقی زولف و خهت و خالی^{۳۵۷}
لهو رږزه وه ناسیویه که راست و چه پی کامه
دیوانه گی و عاشقی شوغلنکی عه زین^{۳۵۸}
لایق به هه موو کهس نیه نهو شهئن و مه قامه^{۳۵۹}
ته نیا له هه موو مه مله که تی میهر و موحه بیهت^{۳۶۰}

^{۳۵۵} چاپی نه نیسی و جه عفر: دانه وو دامه

^{۳۵۶} چاپی نه نیسی و جه عفر: فریو خورده وو خامه

^{۳۵۷} چاپی نه نیسی: نیه

^{۳۵۸} چاپی نه نیسی: دیوانه گی یو؛ چاپی جه عفر: دیوانه گی و

^{۳۵۹} چاپی نه نیسی: لایق

^{۳۶۰} چاپی نه نیسی: میهر و موحه بیهت

مه‌جنوون بوو که مه‌شهووری هه‌موو خاسه و عامه^{۳۶۱}
به‌و حاله پهر‌یشانه‌وه دووباره "ئیمامی"
هاتۆته‌وه لات، مه‌نعی مه‌که، پیره‌غولامه^{۳۶۲}

قافلاوا، ۱۳۴۰ی هه‌تاوی
(لاپه‌ره ۴۴ و ۴۵ ی چاپی ئه‌نیسی و ۱۹۵ و ۱۹۶ ی چاپی جه‌عفر)

عینوانی شیعره‌که له هه‌ردوو چاپدا وه‌ک یه‌که و سالی گوترانی له هه‌ردوو چاپدا به
۱۳۴۰ ی هه‌تاوی (۱۹۶۱ ی زاینی) پراگه‌یننراوه.

غزه‌لیکی غه‌رامی جوان و بی‌خه‌وشه.
ئاوات لی‌ره و له‌چهند شیعره‌ی دیکه‌شیدا حیسابی خۆی له‌گه‌ل دِل یان عه‌قلی خۆی
جیا کردۆته‌وه و وه‌ک دوو که‌سایه‌تی سه‌ربه‌خۆ و خاوه‌ن بۆچوون و بریار باسی له‌و
به‌شانه‌ی وجودی خۆی کردووه:

من و دِل عاشقی هه‌ر زه‌رق و به‌رقین
به‌پیریش گویم نه‌دایه‌ وه‌عز و ته‌لقین (شیعره‌ی 'من و دِل')
یا:

من ده‌لیم شاری دِل‌م باغ و گولستانه، ده‌چم!
عه‌قل ته‌لێ نا، قه‌سه‌به‌ی شۆڤشی مه‌ستانه، نه‌چی! (شیعره‌ی 'شاری دِل')
یا من و بسکی و.... زۆر نمونه‌ی دیکه‌ش.

مه‌حوی غزه‌لیکی هه‌یه که له‌باری کیشه‌وه و یچووی ئه‌م غزه‌له‌یه به‌لام مردفه و
کرداری '...انه‌هه‌رامه' ی تیدا بۆته‌ په‌دیف:
"حه‌ققا له‌ په‌قیب نه‌و به‌ر و ده‌رکانه‌هه‌رامه"
له‌و دیوه‌ که ئه‌م ته‌ختی سوله‌یمان هه‌رامه....^{۳۶۳}

له‌کاتیکدا شیعره‌که‌ی ئاوات په‌دیفی نییه و سه‌روای بریتیه له‌"سه‌مه".
من هیچ و یچوویه‌کم له‌باری ته‌عبیرات و فوکاییوله‌رییه‌وه له‌نیوان نه‌و دوو پارچه
شیعره‌دا نه‌بینی و لام وا نییه ئاوات بۆگوتنی غزه‌له‌که‌ی، شویتی کاره‌که‌ی مه‌حوی
هه‌لگرتیت.

^{۳۶۱} چاپی جه‌عفر: خاسه و عامه

^{۳۶۲} چاپی ئه‌نیسی: مه‌که پیره‌غولامه

^{۳۶۳} دیوانی مه‌حوی، چاپی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌پرێس و مامۆستا محه‌ممه‌دی مه‌لا که‌ریم، ل. ۲۷۴

نه فامه و نه مامه: جيناسی ناته و اوایان لی دروست کراوه.

رؤیشتووه: کرداری تیپه ږ نییه و ئاسایتر بوو له جیاتی ئه، "چووه ته لای" بهاتایه. کرده و هه کی ئیسته له لامه: کام کرده و هه؟ ناساندنی کرده و هه کانی دلی شاعیر له فەردی دواتر دا دیت.

نه سهر و تن و: شاعیر ههوت سیفه تی جیاواز وه کرده و هه دلی خوی له م فەرده دا ږ پتر ده کات که هه موویان نه ری بین واته له ژبانی ئاسایدا خراپن، به لام که سی عاشق له ناو شیعی کلاسیکی هه موو ناوچه که ی ئیمه دا و به هه زمانیک باسی لیوه بکری، که م و زور هه لگری ئه و سیفه تانه یه.

خو کرده عه لامه: له خویندنه و هه فەرده که دا، نابی له سهر پیتی / دال / ی 'کرده' ئیست بگری و پتویسته زیاتر وه 'کره' بخوینرتته و هه. خو به عه لامه کردن واته بوون به نیشانه و جی ئیشاره ی خه لک، که نیاز له شیت بوونه. ئه م فەرده زور و پچوو ی شیعه ناسراوه که ی مه حویه که ده لی:

"له سهر خو چوونه، شه یدا بوونه، قورپنوا، گریانه
هه تا مردن، محبه بهت ئیشی
زوره، ربری لیله گرم"

جیم گرتته و هه: جی کی؟ له شیعی کلاسیکی ناوچه دا به عاده ت شاعیر خوی به جیگری مه جنوون و فهاد و ئه ویندارانی جگه رسووتا و ږ نه ج به خه ساری دیکه داده نیت. ئایا لیژده ئاوات ده یه و ی بلی جی کیم گرتته و هه؟ من له شیعه که دا نیشانه یه ک نابینم ئاماژه به که سی ک بیت. ته نیا ئه گهرمان دلی شاعیر خویه تی. ئاوات به به رده وامی له گه ل دلیدا له کیه رکی و ږ و به ږ و بوونه و هه دایه. دلی ږؤیشتووه و "موددیکه لی ونه" و ئیستا هه ر خویه تی جی ئه و ی گرتته و هه. لای که م لیژده ئه و هه عه قلی شاعیره که له گه ل دلیدا شه ږه جه نگیه تی و دوی ږؤیشتی ئه و، جیگه ی ده گریته و هه و له و به دواوه هه ر ته نیا عاشقی مه مکی شه مامه ناییت و ئه وینی کو لمی یاریشی دیته سهر، چونکوو ده بی هه م به قسه ی خوی (عه قلی خوی) بکات و هه م به قسه ی دلی! فەردی دوایش دریژه ی ئه و کاره قورسه یه که ده بی بیکات و جیا له و هه کو شته ی شمیری ږو و تیری که وان [ی ږو] بیت که خوی (عه قلی خوی) ده یه ویت، ده بی له جیاتی دل ئه وینداری سهری زولفی ږه ش و دانه و دامیش بیت که ئاماژه یه به خالی سهر ږوو (دانه) و ته پکه (سهری زولفی ږه ش).

وادیاره...: ئه و هه کیه هه لږپوه و ته یریکی نه زانی فریو خواردوو و کال و کرچیشه، ئه گه ر دلی شاعیر نه ییت؟ دیاره دلی شاعیر چاوی به ته پکه ی ږه شی زولفی یار

شیکردنه و هه دیوانی ئاوات / ۴۴۳

که وتووہ کہ لہ سہر بہ فری پرووی پاخراوہ و چہند دہنکہ گہ نمیش [خالی سہر پروومہت] ی لہ سہرہ و لہ بہر بیئ تہ زموونی و کال و کرچی و تینہ گہ یشتوویی، لہ لای شاعیر ہہ لفریوہ و بہ قسہی نہ کردووہ و پڑیشتووہ بۆ لای تہ پکہ کہ و لہوئی پیوہ بووہ!

تازہ نیہ... شاعیر دہ لئی ہہر لہ مندالی و سہرہ تای ژیانہوہ عاشقی زولف و خہت و خالی یارہ کہ مم.

دیوانہ گی: شیتی؛ فارسییہ. ثاوات لیرہ دا شیتی و عاشقی وەك یەك داناون و ہہردوکیانی خویش و یستووہ.

شہئن: شان، پلہ، پایہ، مہقام؛ عہرہ بیہ. ہہموو کہس ناتوانی عاشق و شیت بیت، ئەوہ پلہ یہ کی بہرزہ ہہموو کہس نایگاتی.

تہ نیہ... شاعیر دہ یوئیت بلت مہ جنوون تہ نیہ یەك کہس نہ بووہ و زوری دیکہش وەك ئەو بوون و ہہن [کہ یہ کیان دلی من و من بیت]، بہ لام ہہر تہ نیہ قہیسی عامیریہ کہ ناوی دہر کردووہ و خاس و عام دہیناسن.

بہو حالہ پەریشانہوہ... شیعہرہ کی شینخ پەرہزای تالہ بانیمان و ہبیر دینتتہوہ کہ دہ لئی:
"بہو حالہ پەریشانہوہ باز ئەشہد و ییلا

شیعرت تہرہب ئەنگیزہ 'رہزا'، شاعیری چاکی!..."

من بہ خویندہ نہوہی ئەم فہرہدی کو تایی غہزەل، ہہندیك گومانم تیدا دروست بووہ کہ کاتی ثاوات خوئی بہ پیرہ غولام ناو دہ بات، بلئی پرووی قسہی لہ یارہ [مہ جازی] یہ کہی بیت یان کہ سیکی حہقیقی وەك "مراد" یکی وەك مامی (حاجی بابہ شیخی سہ یادہت) یان براگہورہی خوئی (حاجی سہید محہ ممہدی نووران) کہ ماوہ یەك بووئیت ہہوالی لی نہ پرسیت و بہم شیعہرہ ئیرادہ تی خوئی لای ئەو تازہ کردیتتہوہ؟

دیارہ ئەو ئەگہرہ زور بہ ہیزیش نہ بیت ہہر ہہیہ، بہ لام من لہ کوتایدا، بہ حیسابی ناوہرۆکی شیعہرہ کہ و بہ ہۆی نہ بوونی ہیچ زانباریہ کی دیکہوہ، لام وایہ شیعہرہ کہ غہرامیہ و بۆ دلداریک، جا مہ جازی یان حہقیقی، گوتراوہ. بہ لام لہ بیرمان نہ چیت عاریفان و سؤفیاتیکی زور ہہ بوون کہ ئەوینداری زاتی خودا یان پیغہ ممہری ئیسلام بوون و ئەو ئەوینہ یان بہ شیوہ یہ کی لیریك و پر لہ پەمز وراز و زاراوہی عاشقانہ دہربریوہ، لہ شیعہرہ کانی ناواتیشدا ئەو ہہلویست گرتانہ مان بینیوہ. ئایا راستی کامہ یانہ؟ نازانم و دایدہ نیم بۆ خوینتہر کہ بہو چاویلکہ یہ سہیری بکات وا خوئی دہ یوئیت.

هونه ر به بئ ئه و گری و گۆله و به بئ ئه وهی میشکی خوینه ر بهه ژینیت و پرساری
له بهردهم قوت بکاته وه، هونه ریکی 'متعالی' نییه و ده بیته کالایه کی بازاری که
هه موو کهس دهیناسی و دهیزانی و دهیخویمیتته وه و لئی تیده گات به لام له کوتاییدا
هیچ به و نابەخشیت و هیچیش له هونه ر زیاد ناکات.

به حری عهرووزیی شیعه که،

هزج مثنی اخرب مکفوف محذوف: مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

دهردى دل

پشتم به باری میننه تی خه لکی جده و بووه
دهستی قه زاش له من دهردی ئوممیدی به ستووه
تا که ی برۆمه ئیر و ئه وئ، نه سره وم ده می؟
تا که ی ئه جهل به سه بر و مودارایه، نوستووه؟
یاخوا ملی شکی، وه خه بهر نایه مارزه!
داخوا به داخ و دهردوه کی دیشی خستووه!
چه رخی فه له ک که پیره ژنیکه هه زار سال
پسی هه زار 'کامیل' و فرهادی رستووه!

قافلاوا، ۱۳۴۰ ی هه تاوی

(لاپه ره ۱۰۳ ی چاپی نه نیسی و ۲۱۰ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له چاپی ئه نیسیدا 'کامیل و فرهاد' ه. ئه گهر به دهستی من بوایه و
بمتوانیایه عینوانیک بۆ شیعره که دیاری بکه م بابته تی وه ک 'ناومیدی' یان 'بیزاری له
ژیان' یان 'چاوه روانی ئه جهل' م بۆ داده نا ئه ویش له بهر ئه و راستییی که هه رچار
فهردی شیعره که ئه و ناوه رو که یان هه یه.

دهقی چاپکراوی ههردوو دیوانه که وه ک یه کن و جیاوازییه کیان له گه ل یه کتردا نییه.

دهردی ئوممید، دهردی ئومید، دهردی هیوا، ته رکیبیکى فارسییه
نووستووه و وه خه بهر نایه ههردوکیان ده گه رینه وه بۆ ئه جهل. شاعیر گله یی له مردن
هه یه بۆچی زووتر نایه ته سۆراغی. هه ر بۆیه ش جنیوی پی ده دات و ده لی ملی بشکیت
ئه و مارزه که درهنگ دیته لام!

واتای چه ند وشه به یارمه تی هه بنانه بۆرینه ی ماموستا هه ژار:

جده و، له کار که وتوو، بریندار

ئېر وئەوئ، ئېرە و ئەوئ
 مارز، زالم، لاسار و سەرسەخت
 كىنى دىش، كىنى دىكەش
 چەرخى فەلەك: چەرخ، گەپانە و فەلەكەش، ئاسمان
 پىرەژنىكە ھەزار سال، پىرەژنىكى تەمەن ھەزار سالانە.
 ھىتانى چەرخ و فەلەك و پىرژن و پىس پىستن ھەمووى ئاماژەن بەو ئەفسانەيەى كە
 گوايە پىرژنىك چەرخى ئاسمان دەپىست و چارەنوسى ژيانى مرؤف بە دەست ئەو
 چەرخ و فەلەكەيە نەك خۆى!
 نالى لە شىعەرىكدا دەلىن:
 "مەسەل دىنا ژن و، چەرخىش خەپەك، دەم دەم بە دۆخى غەم
 رەگى تارى وجودت با دەدا، ھىشتاكو ھەر خاوى!
 زەمانە چەرخ و، چەرخى ئاسمانىشى، فەلەك فىلكە
 سەرى رىشتەى وجودى چەندە باداوى و ھەر ماوى!"
 عومەرى خەبىام لە شىعەرىكدا دژ بەو بۆچوونە دەوەستىت و دەلىن:
 "نىكى و بدى كە در نھاد بىشراست،
 شادى و غمى كە در قضا و قدر است،
 با چرخ مكن حوالە كاندر رە عقل
 چرخ از تو هزار بار بىچارەتر است!"
 واتە ئەو چاكە و خراپەيەى وا لە نىھادى مرؤفدايە و ئەو شادى و خەمەى وا لە قەزا
 وقەدەردايە، مەيانخە ئەستۆى چەرخ، لەبەر ئەوەى ئەو چەرخە، بە پرووى عقل و
 فامەو، ھەزار جار لە تۆ بى دەسەلاترە!
 ئاوات لەو ئەفسانەيە كەلك وەردەگرىت بۆ ئەوەى بلىت من و فەرھاد ئەو ھەموو
 زەحمەتەمان كىشاو بەلام دەرقەتى چارەنوسىكى بى واتا نايەن كە لە شوئىنىكى
 دىكە بۆمان دەنوسرىت!
 بەحرى ەرووزى شىعەرەكە،
 مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

له و وهخته وه

له و وهخته وه بردوويه دلم چاوى عوقابى
ئه و مهست و ئه مېش خهسته عهجهب بۆته كه بابى
پووترشه ئه گهر ساقى، مهزهى بوو به مهزاقم
خويى جگهرى عاشقىش ئه م جار ه شه پابى
ئه و نيرگسه پرفيتنهيه وا مهست و خه والوو^{۳۶۴}
به و حاله وه بردوويه، بلى مه يده عه زابى^{۳۶۵}
برژاوه به تينى نه فهس و ئاهى دهروونان^{۳۶۶}
زور ناسكه، چرژا به ئيشاريكى جه نابى
هه ركهس نه شكينى دلى وهك شووشه يى عاشق^{۳۶۷}
په حمهت له هه موو قه وم و كهس و دايك و بابى^{۳۶۸}
ويتهى قه د وبالاى كه له نيو چاوى پرئاوه
سه يرى كه چلۆن دپته مه له مورغه كى ئابى
"كاميل" كه له دووى دل چوو، ته ماشا كه به كول چوو^{۳۶۹}
مه نعى مه كه ساقى، وه ره بى دهرد وبه لاى!

قافلاوا، ۱۳۴۰ ى هه تاوى

^{۳۶۴} له دهقى كتيبه كه دا وهك خه والو هاتوو.

^{۳۶۵} له دهقه كه دا وهك بردويه نووسراوه.

^{۳۶۶} له دهقه كه دا وهك دهرونان نووسراوه.

^{۳۶۷} له دهقه كه دا وهك شووشه يى هاتوو.

^{۳۶۸} له دهقه كه دا وهك داييك نووسراوه.

^{۳۶۹} له دهقه كه دا هه موو واوه كان يه كدانهن

شعیره که له چاپی جه عهفهردا نه هاتوو. غهزه لیککی غهرامیی پاراو و بئ گری و گۆله و له که ره سهی کۆنی شعیری عاشقانهی کوردی و فارسی پیکهاتوو. دلی به که باب برژاوی عاشق و خویتی جگه ری به شه پاب کراو و چاوی مه خموور و خه والوو و..... ته شیهاتی سواوی ئه و چه شنه شعیرانه که بو شاعیری ئه مړویی ئه ستم بتوان خویتەر بدۆزنه وه. له گهل ئه وه شدا شعیره که په وان و پاراو و له گوپی خویتەر خوش دیت. بۆنکی شعیره کی عوقاب: هه لئو

خه سته: بریندار، نه خوش
مه ست و خه ست: جیناسی ناته و او یان لی پیکهاتوو.
مه زه: ئه و خواردنه ی وا له گهل مه ی دا ده خوریت.
مه زاق: تامی ده؛ (هه بنانه بۆرینه ی ماموستا هه ژار به 'ئیشتیا' و 'چیژه' ی واتا لیدا وه ته وه).

نیرگس: گوئیکه و له لای شاعیرانی کورد و فارس ئیستیعاره یه بو چاوی دلدار.
به و حاله وه بردوو یه: ده گه پته وه بو دل.
چرژان: چه شنه شکانیکه زۆر تر بو شووشه که لکی لی وه رده گیریت.
دایک و بابی: ئه و فهرده ی شیخ ره زای تاله بانیمان وه بیر دیتته وه که له غه زه له به ناوبانگه که ی "مه ربووته حه یاتم به سلیمانی و خاکی" دا، کاتی له کاک ئه حمه دی سلیمانی (ئه حمه دی کاک) ده دویت، ده لئ: "ده رحه ق به حه فیدانی ئه دهب لازمه زینه هار قوربانی حه فیدانی ده بم بابی و داک"

مورغه ک: بالنده ی بچووک
مورغه کی ئابی: مراوی بچووک، بالنده یه کی بچووک که بتوانی له ئاودا مه له بکات.
دل و کوئ: جیناسی ناته و او یان پی دروست کراوه.
به کوئ چوو: به جوش و کوئه وه رۆیشت. چوو ده توانی و اتای له ده ستچوون و فه وتانیش بداته وه.
بئ دهردوبه لابی: دؤعایه و ته نز و ته وسیکی گله یی ئامیژی تی دایه.

کاری وا ناکه‌ی

خودا! بۆچی منی بیچاره بئ دهر د و به لا ناکه‌ی؟
ئیلاهی! بۆچی دهردی من به په‌حمی خۆت ده‌وا ناکه‌ی؟
شه‌وئ تا به‌ربه‌یان، یارپه‌ب! ته‌مادارم له‌ دهرکی تو
له‌به‌رچی من به‌ خاسانت شه‌ویکی ئاشنا ناکه‌ی؟
ئه‌گه‌رچی زۆر گوناکار و هه‌له‌م، ئه‌مما ئه‌تو یارپه‌ب!^{۳۷۰}
که‌ریمی و جه‌زام لی‌ناستی، کاری وا ناکه‌ی!^{۳۷۱}
فه‌قیر و ده‌سته‌وئه‌ژنۆم و ئه‌تو کاتی که‌رهم، په‌ببی!^{۳۷۲}
ده‌زانم فه‌رقی خاوه‌ن تاج و ته‌ختیک و گه‌دا ناکه‌ی
دلی هه‌ر بۆیه‌ خو‌شه "کامیل" ی بئ‌ده‌ست و پئ ئیستی
که‌ فه‌رقی رۆسته‌م و پیاویکی وا بئ‌ده‌ست‌وپا ناکه‌ی

قافلاوا، ۱۳۴۰ی هه‌تاوی
(لاپه‌ره ۸۰ چاپی ئه‌نیسی و ۲۵۸ ی چاپی جه‌عفه‌ر)

عینوانی شیعره‌که‌ له‌ چاپی ئه‌نیسیدا "پارانه‌وه‌ له‌ خودا"یه. "کاری وا ناکه‌ی" عیباره‌تیکی
جوانه‌ و هانده‌ره‌ بۆ ئه‌وه‌ی گوئ به‌ خو‌ینه‌ر قوت بکاته‌وه‌ بزانیته‌ ئه‌وه‌ چ کاریکه‌ و
به‌کئ ده‌گوتریت نه‌یکات؟ به‌گشتی، ناوه‌که‌ پرسیار له‌به‌ر ده‌م خو‌ینه‌ر داده‌نیت،
ئه‌وه‌ش له‌ کاری هونه‌ریدا سه‌رکه‌وتووویه‌کی گه‌وره‌یه‌ که‌ هونه‌رمه‌ند بتوانی به‌ یه‌ک
دوو وشه‌ی کورت سه‌رنجی بینه‌ر و بیسه‌ر به‌ره‌و خۆی رابکیشیت. له‌ زمانێ ئینگلیزیدا

^{۳۷۰} چاپی ئه‌نیسی: گوناکار و هه‌له‌م

^{۳۷۱} چاپی ئه‌نیسی: که‌ریمی یو

^{۳۷۲} چاپی ئه‌نیسی: فه‌قیر و ده‌سته‌ووستانم

تایتلی رۆژنامه‌کان هه‌میشه هونه‌رمه‌ندانه هه‌ڵدەبژێردرێن و هەر بۆیه‌ش هه‌ندێك جار لێ تیگه‌یشتیان ئه‌سته‌مه مه‌گه‌ر خۆتەر به‌ پێشینه‌ی وشه‌کان یان رۆوداوه‌کان بزانیته‌. شیعریکی ئاینیه‌ له‌ جومله‌ی زۆر شیعری دیکه‌ی هاوچه‌شن له‌ ناو دیوانه‌که‌دا. ناوه‌رۆکی شیعره‌که‌ پارانه‌وه‌یه‌ له‌ خودا بۆ ئه‌وه‌ی شاعیر "بێ دهرد و به‌لا بکات، دهردی ده‌وا بکات، له‌گه‌ڵ خاسان و هه‌ڵبژێردراوانی خۆیدا ناسیاوی بکات، جه‌زای گونا و هه‌له‌کانی لێ نه‌ستێتی و که‌رمی پێ بکات".

ئاوات وه‌ك موسولمانێکی ئیماندار، خۆی به‌عه‌بدیکی تاوانباری دهرگانه‌ی خودا ده‌زانیت و لێره‌ و له‌ گه‌لێك شیعری دیکه‌یدا لای خودا "عوزری ته‌قسیر" دیتته‌وه‌ ده‌پاریته‌وه‌ و به‌لکوو خودا له‌و تاوانانه‌ی ببووریت. ئیمه‌ ده‌زانین که‌ هه‌رکەس بجیتته‌ قالبی ئه‌و باوه‌رپه‌وه‌ و ئه‌وه‌ فه‌لسه‌فه‌ی ژیا‌نی بیت، له‌و کاته‌وه‌ که‌ فام ده‌کاته‌وه‌ تا رۆژی مردن، خۆی به‌ تاوانبار ده‌زانیت به‌لام هه‌رگیز رۆون نییه‌ ئه‌وه‌ چ تاوانیکه‌ که‌ وه‌ك قیلی که‌وای سپی به‌ مرۆفی موسولمانه‌وه‌ نووساوه‌ و نه‌ به‌ نوێژ و نه‌ به‌ رۆژوو و حه‌ج و زه‌کات پاك نایته‌وه‌!

ئاکامی ئه‌و چه‌شنه‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌ دلسارد بوونه‌وه‌ی خه‌لکه‌ له‌ ژیا‌ن، خه‌مۆکی و ته‌نیا‌یی و بێ هیوا‌یی و ئاواتی مه‌رگ خواستن، که‌ ئیمه‌ هه‌موو ئه‌و دیاردانه‌ له‌م شیعره‌ و شیعره‌ هاوچه‌شنه‌کانی ئاواتدا به‌ رۆونی ده‌بینن. ئه‌وه‌ی به‌ لای منه‌وه‌ سه‌رنجراکیشه‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و بێ هیوا‌یه‌ی وا له‌ ئاواتدا ده‌بینریت ته‌نانه‌ت له‌ ناو شاعیرانی سو‌فی مه‌سه‌له‌کی وه‌ك مه‌حوی و وه‌فایشدا به‌و پاده‌یه‌ نابینریت.

پرسیار ئه‌وه‌یه‌ چی وای له‌ ئاوات کردووه‌ ئه‌و هه‌مووه‌ سه‌رکۆنه‌ی خۆی بکات، بۆ چرکه‌یه‌کیش له‌ ژیا‌ن چیژ نه‌بینیت و هه‌ر به‌ ته‌مای مردن بیت؟ ئایا ئه‌وه‌ که‌ سایه‌تی خۆیه‌تی یان پینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌و وه‌ك کورپه‌ شیخ و براشیخ؟ ئه‌گه‌ر که‌ سایه‌تی خۆی بیت، چ تابه‌تمه‌ندیه‌کی ئه‌و که‌ سایه‌تیه‌یه‌ که‌ گه‌یاندوویه‌ته‌ ئه‌و پله‌یه‌ له‌ ته‌رکی دونیا و مافیه‌؟ ته‌وا‌زوع و خۆ به‌که‌م زانی؟ نامیه‌ره‌بانی ده‌وریه‌ره‌که‌ی هه‌ر له‌ سیستمی سیاسیه‌وه‌ تا ئه‌و خزم و که‌س و کاره‌ی وه‌لامی چاکه‌ی ئه‌و به‌ چاکه‌ ناده‌نه‌وه‌ و فێلی لێده‌که‌ن؟ ناته‌وا‌ویی لایه‌نی دارایی و ته‌نانه‌ت نه‌داری، سه‌ره‌پای خاوه‌ن بوونی مو‌لک و گوند؟ ئه‌و لایه‌نه‌ی ژیا‌ن و که‌ سایه‌تی ئاوات جینگه‌ی با‌سی زیاتره‌ و هیوادارم له‌ شیکردنه‌وه‌ی شیعره‌کانی دواتردا دیسان بچمه‌وه‌ سو‌راغی.

وشه و زاراوه‌یه کی وا له شیعره که‌دا نییه پئویتی به واتا کردنه‌وه یان شیکردنه‌وه
هه‌بیت.

خاسان: که‌سانی هه‌لێژاردی جی ره‌زامه‌ندی خودا.

ئاشنا: ناسیاو، فارسیه.

که‌ریم: به‌خشه‌نده

جه‌زا: سزای خراپ

ده‌سته‌وئه‌ژنو: که‌سیکی هه‌ژاری بی ده‌سه‌لات که نه‌توانیت چاره‌سه‌ری کیشه‌ی خوی
بکات.

بی ده‌ست و پی و بی ده‌ست و پا: بی ده‌سه‌لات

بی ده‌ست و پی ئیستی: جیناسی نات‌ه‌واویان لی پیکه‌پن‌راوه و موسیقای پیتی /س/ ده‌ده‌ن
به‌گویدا.

به‌حری عه‌رووزی شیعره‌که،

ه‌زج مئمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

كام خەبات؟

لەگەل يارى خۆم بەجوانى دەدویم
بە چراى كولمیشى دەسووتیم، دەگرم
پیت بلیم چۆنە ئەو يارى بەرپتر
خەيال بۆ لای دى، دەکشى بە پارتر
دلرفین، چاومەست، بەژن و بالا بەرز
کەلەگەت، بارىک، جوانچاک، شۆخ و تەرز
تۆبى و خودای خۆت، سەرک هەلینە
بە نووکی غەمزە دلە کەم دەربینە
بیە بۆ لای خۆت بیلاوینەو
لە بۆتەى عەشقا بیتاوینەو
بزانه چى دەوئ پاش قالبوون دلە
دلە کەم مەشکینە، تۆ خواکەى گولم!
بەزەبەکت بى بە حالوبالى ٣٣
بە هاوار و داد، بە نالەنالى
کە دەرمانى کەى بە پەنجەى جوانت
ئاخرى بە کاردى، دەستم دامانت
فریای نەکەوى، کارى کراو
جەرگ و دللى باش بۆت هەلقراو
تا نەچوو لە قیس ئەو دلە پر کولە
تا نەبۆتە چیشت بەو کولە کولە

٣٣ کاتى شیعريكى برگه بى به پوانه ی عەرووزى دەپتوریت، واهه یه له تهقتیعدا هەندىك ناپىكى پىك بیت. نایا
لەم مىسراعدا دەبى بەزەبەکت بى بنووسىن یان بەزەبەکت بى؟ ئەو بۆ من کە لە تهقتیعدا کولم، جیگەى
پرسیارە.

لە بۆتەى عەشقا دەريينەوه
 وه کوو پىم کوتى بىلاوينەوه
 بزانه چى دەوى پاش قالدبون دلم؟
 دلە کەم مەشکینە، تۆ خواکەى گولم
 دللى شىت وپىت، سەرگەردان و ويل
 ماندوو، هەلەدا و دوورکەوتوو لە خىل
 کىهه خىل؟ خىلى لاوى نىشتمان
 ئەوى بە پارىز دەچوون بۆ کويستان
 کام کويستان؟ کيوى زەنویری خەبات
 کام خەبات؟ ئەوى گەل دەدا نەجات
 جىگای بەزەبە ئەو دلە وىزانە
 ئەو شىت وپىتە، ئەو سەرگەردانە
 لە بۆتەى عەشقا دەريينەوه
 وه کوو پىم کوتى بىلاوينەوه
 بزانه چى دەوى پاش قالدبون دلم؟
 دلە کەم مەشکینە، تۆ خواکەى گولم

قاقلاوا، سالى ١٣٤٠ى هەتاوى
 (لەپەرە ٢٨٤ و ٢٨٥ ى چاپى جەغفەر، لە چاپى ئەنيسيدا نيه)

شيعرە کە لە ديوانى چاپى ئەنيسيدا دەرئەکەوتوو و ئەگەر سەيرىکى ناوەرۆکەکەى و
 ڕيکەوتى گوترانى بکريت، هۆکارەکەى ڤوون دەبيتەوه. سالى ١٣٤٠ دەکاتە ١٩٦١ ى
 زايىنى و دەسپيکى سەرھەلدانى شۆرشى ئەيلوول لە باشوورى کوردستان. لەو
 سەرۆحەدەدا بوو، کە لاوانى خەباتکارى کوردى ڤۆژھەلات دەچوونە باشوور بۆ
 بەشداری لە شۆرش. يەك لەوان، ئاغا سەيد تاهيرى کورپى ئاوات بوو. ئاوات لەو
 سالانەدا هەندىك شيعرى گوتوون کە ئاماژەيان بە شۆرش و خەبات لە پىناو ڤزگارىي
 ولات تىدايه و لە يەك دوو پارچەياندا داواى گەڤانەوى عەزىزىکى خۆى دەکات بۆ
 ڤۆژھەلات کە ديارە دەبى هى سەردەمى دووبەرەکى کەوتنە ناو شۆرشى ئەيلوول لە

لايهك و مهسهلهی كۆنگرهی دووهه می حزبی دیموكراتی كوردستان و دابه‌شبوونی خه‌باتكارانی حزبه‌كه بیت.

له سالی چاپی دیوانه‌كه‌دا له تاران، (۱۳۶۵ ی هه‌تاوی [۱۹۸۶ز])، بلاو‌كردنه‌وه‌ی شیعری نه‌ته‌وه‌یی به لایه‌نگری له خه‌باتی چه‌كدارانه‌ی كورده‌وه، له ئیستاش نه‌گونجاوتر بوو و له سانسۆردا پیشی پنده‌گیرا. هه‌ربۆیه‌شه چاپی ئه‌نسی ئه‌م شیعهری له‌خۆی نه‌گرتوو.

ته‌رجیع به‌ند [یان مسمط] یکی كورتی سی به‌شیه^{۳۷}، كه هه‌ندێك تاییه‌تمه‌ندی هه‌یه: به‌كه‌م، چه‌ند فهد، میسراع یان ته‌عبیر له به‌ژنی غه‌زه‌له‌كاندا دوویات بوونه‌ته‌وه. ئه‌وه ئه‌گه‌ر كاریك بیت به ده‌سته‌قه‌سد كرابیت، چاك یان خراب، نوێخوازییه‌کی تیدایه. به‌لام له‌به‌ر چاوی خوێنه‌ر وا ناوێتیت و وه‌ك كه‌مایه‌سییه‌ك له توانای شاعیری وێژه‌ره‌كه‌ی له پێناو دا‌بین كردنی به‌ره‌مه‌یكی نوێ به‌ ناوه‌روکی نه‌چه‌ندان نوێه ده‌رده‌كه‌ویت.

دوو‌هه‌م زمانی به‌یان كردن گه‌لێك ساكار و دوور له‌ رازاوه‌یی شیعرییه به‌ شیوه‌یه‌ك كه من به 'نظم' ناوی ده‌بهم تا 'شعر'. هه‌موو شاعیرێك كه‌م و زۆر شیعری لاوازیشی هه‌ن به‌لام هه‌ندێكیان هه‌ول ده‌دن بلاویان نه‌كه‌نه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له قورسایه‌تی شیعره چاكه‌كانیشیان كه‌م نه‌بێته‌وه. وێده‌چی ئاوات لێره‌دا وای نه‌كردیت!

ناوه‌روکی شیعره‌كه به‌ گشتی غه‌رامیه و شاعیر پووی قسه‌ی له‌ دڵداره‌كه‌یه‌تی به‌لام له به‌شی سێهه‌مدا سووړێك به‌ بابته‌كه ده‌دریت و چه‌ند ئاماژه به‌ نیشتمان و ئه‌و لاوانه دیته‌ ئاراهه‌ كه به‌ پارێزه‌وه چوونه‌ته‌ سه‌ر چای خه‌بات بۆ رزگاری و لات. ئینجا شاعیر سه‌رله‌نوێ ده‌جێته‌وه سۆراغی عه‌شق و تكاكاری له‌ دڵدار!

من به‌ دڵنیا‌یه‌کی زۆره‌وه ده‌لێم ئه‌و شیعره هه‌ندێك به‌شی تیکه‌ل و پیکه‌ل كراون یان دوو شیعری جیاواز بوون و له‌پاڵ یه‌ك دانراون، ده‌نا چۆن شاعیرێکی وه‌ك ئاوات له چای زه‌نوێری خه‌باتی لاوانه‌وه راست باز ده‌داته سه‌ر دڵی وێران و شیت و پیتی خۆی! ئه‌وه كاری ئه‌و ئاواته‌ نییه كه ئیمه‌ ده‌یناسین. تكم له‌ ئاغا سه‌ید جه‌عفهر و هاو‌كاره‌كانی ئه‌وه‌یه جاریکی دیکه بچنه‌وه سۆراغی ده‌ست‌نووسی ئه‌م شیعره و هه‌ول بدەن راست و پاگژی بکه‌نه‌وه. ته‌نانه‌ت من به‌و ته‌ركییه‌وه كه ده‌بینم، ئه‌و گومانه‌شم هه‌یه كه هه‌ر له‌ به‌ره‌ت‌دا شیعری ئاوات بوو‌یت!

^{۳۷} بۆ مه‌سه‌له‌ی ته‌رجیع به‌ند و مسمط بر‌وانه‌ روون‌كردنه‌وه‌كانی شیعری پێشوو.

به حيسابى شيعرىكى ئاسايى عەرووزى، لە سەرجهەم ئەم شيعرەدا سەرواکان زۆر باش
پەك نەخراون و لەگەڵ يەكتەردا جووت نەكراون. بەلام شتەك هەيه كە لێرەدا بە هاناي
شاعيرەوه دیت ئەويش ئەوهيه دەتوانين ئەم پارچەيه سەرجهەم بە شيعرىكى بڕگەيى
دابئين و بليين لە شيعرى هەجاييدا ئەو دىققەتە كەمترە. سەيرىكى سەرواي دوو
ميسراعى ئەم فەردانە بكەن: دەدویم و دەگریم؛ بەرپر و پارپر(بەشى يەكەمى
شيعرەكە)؛ حال وبالى و نالەنالى؛ جوانت و دامانت (بەشى دووهم)، هەروەها نيشتمان
و كوستان، خەبات و نەجات، ويرانە و سەرگەردانە (بەشى سێهەم). هەر بۆ نمونە
بليیم 'دەدویم' لەگەڵ 'دەگریم' دا دوو جنسى هاوبەشيان نيهە نە بە نووسين و نە بە دەنگ
و بيستن.

پارپر: ئەسپايى، ئىحتيات

تەرز: لەبار

غەمزە: ناز؛ ئاماژە كردنى يار بە چاو و برۆ. هەندىك جار واتاي 'گوشين' يشى لى
وەرگيراو. 'غەمزى' عەرەبىش هەيه بە واتاي بەستن و قووچاندن وەك قووچاندنى
چاو.

پرسيار ئەوهيه كاتى كە شاعير دەلى بە نووكى غەمزە چ غەمزەيه كى مەنزورە؟
واهەيه نيازى نووكى برژۆل بىت كە غەمزەي پندەكات؟ هەمان تەعير لە شيعرى
شيرين تەشى دەپرسىي وەفايدا بينراوه كاتى گوتووئەتە: "تايكى ريشەيى دل
بەنووكى غەمزە دادا".

ئەگەر غەمزە واتايە كى دىكەى جگە لەوانەى سەرەوهى هەيت، ئيتەر من ئاگادارى
نيم.

بۆتە: ئاگردانى زېرپىنگەران بۆ تواندەوهى زېر

قال بوون: توانەوه و لاچوونى ناخالىسى و پاك بوونەوه

حال وبال: بال لەفرى موهمەلە و لێرەدا واتايە كى نيهە بەلام هاوپرئ لەگەڵ حال، هەمان
واتاي حال دەداتەوه.

كارى كراوه: لەدەست چووه، تەواو بووه.

لەقيس چوون: يان 'لەكيس چوون' لە دەستچوون و فەوتانە. لە كيس چوون دەبى بە
گشتى هاتنەدەر لە كيسە و سەرف كرانى پارە بىت.

كۆل: جۆش

خپل: لیږه دا گروپ و دهسته یه
زه نویر: جیگه ی بلندی هه وا سازگار (هه نbane بۆرینه ی مامۆستا هه ژار) شاعیر به
ئیسیتعاره، خه باتی کردۆته کیوی زه نویر
کینهه: کامه؟
شیت و پیت: پیت له فزی موهمه له و واتایه کی نییه به لام له گه ل شیتدا هه مان واتای
شیت ده داته وه.
به حری عهرووزیی شیعره که،
مقارب مثنی ائلم (هجایی): فعلن فعولن // فعلن فعولن

هەرچی ههم

ئەى سەگى دەرگات لە من پاكتر^{٣٧٥}
چاكتر و چالاكتر و بى باكتر^{٣٧٦}
ئەو هەموو دەم كايە دەكات و گەمە
ساغ و سەلیم، تىروپىر و بى خەمە
من بە زگى برسىي و لات و كزم
ناگەمە دز، ناوەرەم و ناگەزم
ئەو نە خەمى نان و نە ئاوى هەيە
هەرچى كە پىويستە تەواوى هەيە
ئەو، لەشى بۆنخۆشى گولاولە، گولاولە
من بەدەنم پيسە، گلاولە، گلاولە
ئەو نە خەمى كەس، نە خەمى خۆى هەيە
چونكە هومىلدى كەرەمى تۆى هەيە
خۆ منىش ئەى خاوەنى خوانى كەرەم!^{٣٧٧}
پىرەگەمالى دەرى تۆم، هەرچى هەم
من شەل و پىر و كەسەل و پەنجەرپۆ
پووم ئەو كەردۆتەو بەر دەركى تۆ

^{٣٧٥} چاپى ئەنىسى: پاكترە. نازانم بەو گۆرپانكارىيە چ شتىك لە تەقتىعى عەرووزىدا دەگۆرپت ناشزانم ئايا شاعىر
خۆى كەردۆيەتى يان تىمى كاك جەغفەر. هەرچۆنىك بىت، بە گۆرپانكارىيەكە هىچ لە واتاى رەستەكان
ناگۆرپت تەنبا كارتىكەرى دەبى گۆرپانى ئەفاعىلدا بىت. پاكتر لەگەل چاكتر و چالاكتر و بى باكتردا
هاوشىوون بەلام پاكترە، نا.

^{٣٧٦} چاپى ئەنىسى: بى باكترە

^{٣٧٧} چاپى ئىنىسى: كەرەم

گەرچى ئەمەن زاھىرە كەم "كامىل" -
خۇ بە يەقىن باتىنە كەم باتلە

قافلاوا، ۱۳۴۰ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۲۰۴ و ۲۰۵ ى چاپى ئەنسى و ۳۳۵ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شيعره كه له هەردوو چاپدا وەك يەكە. شيعرىكى ئاينىيە، لە پەسنى خودادا
گوتراوه، باوه كوو زۆر جاريش هەست دەكریت نەعتى پىغەمبەرى ئىسلاميش يیت.
وەك لە زۆر شيعرى دىكهى ئاواتيشدا بينيومانە، لىرەشدا عەبدایەتییەكى بىخەوش و خۆ
بچووك كەردنەوہیەكى زۆر لە ھەموو فەردەكاندا بەرچاوه.
ناگەمە دز: ئەركىكى سەگى مالان گرتنى دزە. ئاوات كە خۆى بە كەمتر لە سەگى
بەردەرگای خودا (یان پىغەمبەر) داناو، دەلى من لەبەر برسیتى و لاوازی ناگەمە
ئەوہى دزى دەرگای مالت بگرم یان بىگەزم.
لەشى بۆنخۆش: ئەو، ئەوپەرى زىدەپۆیى مەروئىكە لە تەعریف كەردندا. شاعیر بۆ
ئەوہى بلى من پىس و گلاو (گوناهبار)م، خۆى بە سەگ شوبھانبدووہ و گوتوویەتى
ئەو سەگە لەچاومەن وەك گولاو بۆن خۆشە بەلام من گلاوم و پىسم و بۆگەن!
خوان: سفەرە

كەرەم: دەھەندەیی

گەمال: سەگەنیز

دەر: دەرەك و بان

كەسەل: بى تاقەت و مات

پەنجەرپۆ: پەنج بە خەسار

زاھىر و باتىن: سەنەعتى تضاد (مقابله)یان دروست كەردوہ.

كاملە و باتلە: مقابله لەیەكیان پىك ھىتاوہ

بەحرى عەرەبى شيعرەكە،

سریع مسدس مطوى مكشوف: مفتعلن مفتعلن فاعلن

مەرگ

ههله ههل، مەرگی کتوپر له مړو
له و مړووهی که بووه په ست و ترپو
مەرگه دیتى به په ژاره دوايى،
مەرگ ته پوښى له مړو پيسوايى
مەرگه شانازييه بو کومه له پير
کومه له پيرى که ما ديل و ئه سير
به دهسى جهورى زه مانه که وتوو،
مردويى بيره وهرى رابردوو
مەرگه دوايى هه موو تنگ و چه له مه
ده برى دهستى دريتى زه له مه
کوا مەرگ بيت و به خپرى يىنم؟
گيانى شيرينى بو ده رينم
کهى ده لين دى، که بکه م پيشوايى
بينمه جى هه رچى هه يه داخوايى!
بارى گهل ئيستته که وا ناباره،
رؤح له سه ر ئه م به ده نه سه ر باره
ژين ئه وا ئاخري هات، جا به ده رهك،
به و ژيانه بلئ "ئه للاهوممه كه!"^{۳۷۸}
ته م و مژ، دوو كه ل و هه لمى دلى گهرم
مؤر و پنج، ترس و له رز، عه يب و شهرم

^{۳۷۸} له دهقه كه دا وهك ژيانه هاتوو.

هەر له ناو کۆمه‌لی ئێمه‌ مۆده
نوجوه دهر له‌م گه‌له، يا له‌م هۆده
خه‌لکی شه‌رمی نیه‌ ئامانجی خو
له‌هه‌موو جێ ده‌لی بێ شه‌رم و شکو
نه‌ به‌عه‌یب و نه‌ به‌ عاری زانی
هه‌رچی بێ، پاکي ده‌لی به‌زمانی

قافلاو، ١٣٤٠ ی هه‌تاوی
(لاپه‌ره ١٩٢ و ١٩٣ ی چاپی ئه‌نێسی؛ له‌ چاپی جه‌غه‌ردا نه‌هاتوه‌)

شيعيرکي نيشتمانیه. شاعیر سه‌ره‌تا به‌ شان و بالی مه‌رگدا هه‌لده‌لی که‌ کۆتایی به‌ هه‌موو په‌ژاره و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ک دیتی و ده‌ستی زالماني ده‌پریت و له‌کۆل مه‌زلوومانی ده‌کاته‌وه. ئینجا دیته‌ سه‌ر باسی خۆی و ده‌لی که‌ی مه‌رگ دیت که‌ به‌خیری بێنم و پيشوازی لی بکه‌م؛ بۆ هۆکاری ئه‌و چاوه‌پوانیه‌ش ئه‌وه‌ ده‌هێتته‌وه‌ که‌ "باری گه‌ل ئیسته‌ ناله‌باره" و بۆیه‌شه‌ که‌ رۆح له‌سه‌ر به‌ده‌نی بۆته‌ سه‌ربار و کاتی خواحافیزی له‌و ژيانه‌ ناخۆشه‌ی هاتوه‌.

له‌ دپه‌ر کانی کۆتاییشدا کۆمه‌لگای کورد له‌گه‌ل کۆمه‌لگای گه‌لانی دیکه‌دا به‌راورد ده‌کات و ده‌لی ترس و له‌رز و شه‌رم و حه‌با هه‌ر له‌ناو کۆمه‌لی ئێمه‌دا مۆده‌ که‌ داواي خواسته‌ کانی خۆمان ناکه‌ین و قسه‌ی دلمان پاناگه‌یتین.

شيعره‌ که‌ لیڤه‌دا ته‌واو ده‌ییت گه‌رچی خویته‌ر هه‌ست ده‌کات قسه‌کان به‌ ته‌واوه‌تی نه‌کراون یان ئاکامیان به‌ باشی لی وه‌رنه‌گیراوه. دیاردیه‌ک که‌ ئه‌م بۆچوونه‌ به‌هێز ده‌کات به‌ تایبه‌ت ئه‌وه‌یه‌ که‌ ناسناوی شاعیری شاعیر له‌ مه‌قته‌عی شيعره‌که‌دا پانه‌گه‌یتنراوه و ئه‌وه‌ش له‌ دیوانه‌که‌دا هه‌ندیک نامۆ و ده‌گمه‌نه‌.

هه‌له‌ هه‌ل: فرسه‌ته‌ (هه‌نانه‌ بۆریه‌نوی مامۆستا هه‌ژار). ته‌ئکید له‌سه‌ر گرنگایه‌تی هه‌لی مه‌رگ بۆ مرۆفیک که‌ په‌ست و تپۆ بووه‌

په‌ست: په‌ست له‌ زمانی فارسیدا به‌ واتای بێ ئه‌خلاقه. له‌ کوردیدا به‌ تایبه‌ت له‌ باشووری کوردستان واتای وه‌په‌زی و بێ تاقه‌تی لی وه‌رده‌گیریت. لیڤه‌دا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل تپۆ هاتوه‌ واهیه‌ وانا یه‌که‌مه‌که‌ زیاتری بگه‌یتته‌وه‌.

تپۆ: ئابروو چواو

پەژارە: خەم و خەفەت
 كۆمەلە پىر: مەن واى تىدەگەم واتاى خەلكانى پىر بداتەوۋە
 جەۋر: زولم
 مردوۋى بىرەوۋەرىي رابردوۋ: ئەوانەى وا تەنيا بە بىرى خۆشى رابردوۋەوۋە دەمرن و
 داھاتوۋيان نىيە.
 تەنگ و چەلەمە: گەرت و گىرى
 زەلەمە: كۆى زالەمە. عەرەبىيە و ئاۋات لە چەند شىئەرى خۇيدا ھىناۋىيەتى.
 دەرەك: دۆزەخ
 مۆر و پىنج: ھەنابە بۆرىنە پىنج و مۆرى بە شات و شوۋتى بەدرۆ واتا كەردۆتەوۋە. دەبى
 بىزاربوۋنى شاعىر لە قەسەى بى بنەما و دىئەيەى زۆر بگەيەنەت.
 مۆد: مۆدە، داب و رەسم
 ھۆدە: ژوور
 شىكۆ: گەۋرەيى. بى شەرم و شىكۆ ئەودەم دەبىتە كەسەك كە شەرم و گەۋرەيى لە
 زاتدا نىيە.
 عار: عەيب. فارسىيە

دلى ئاۋارە

ئەي ھاۋال ھاۋار، دەردم گرانە!
لە تاو دەردى خۆم مەرگم مېوانە
ھېندىش ناۋەستى بەخىرى يېنىم
پۇخە خەستەكەي زوو بۇ دەربېنىم
بىدەمە دەستى بىيات و بېروا
ئىجازەي بدەم بۇ ھەركۆي دەيا
خۇشى نەدىۋە، پەرۋەردەي خەمە
بۇ بور دەبارىي، ھاۋالى كەمە
يەكجار لەمىژە خەم خۇراكىيە
خەم بابە گەۋرە، مىحنەت دايكىيە!
سەرفىراز نەبن لەو دايك و بابە!
قەدرى والىدەين ھەرچەند سەۋابە
بەلام ئەۋانە ياخۋا نەمىنىن
كە پۇخى شىرىن لەمن دەستېنىن
ئېستە دوۋسەعات دۋاي نىۋەشەۋە
كە عالەم ھەموو ئالۋودەي خەۋە
ئەمن و ئەستىرەي ئاسمان بىندارىن
ھەردوكمەن ۋەك يەك دل برىندارىن
فرىشتەي پەحمەت لىمان تۇراۋە
نەگبەت لە سەرمان قىچكە سالاۋە!
دەك بەخىر نەيە! پىس و گالاۋە
لە سەر نوچكەي دل ھەلئروشكاۋە
ھەر دەلىي كۈندە لەسەر دوندانە

ھەر ھەلدەنیشی لەسەر وێرانە
 زووخواو، خۆراك و غەم نەدیمە^{۳۷۹}
 بە شەو و بەرپۆژ 'یاکەریم' یە
 بەتەنیا دلێك ئەو ھەموو بارە!
 تەنیا گولێك و ئەو ھەموو خارە؟
 پەردەى دل درا، دل سەروبنە
 پەپەى گولەكەم پاکی کون کونە
 دەرمانى دەردم لە لای ئێو یە
 وەکوو بیستوومە، وا بەرپۆیە
 یاخوا بگاتى، پێشەى دل دەرھات
 قەدەم بەخێرە قافلەى بەزەكات
 چاوەپێى پەحمەم، تۆبى و خوداییت،
 مەمكە ناھومێد لە دەرکەى شاییت!
 یاکەریم، پەحمەم، پۆژى چارە یە
 پێغەمبەر، فیکرى، دل ئاوارە یە

قاقلاوا، ۱۳۴۰ ی ھەتاوی
 (لەپەرە ۱۷۱ و ۱۷۲ ی چاپی ئەنێسی؛ لە چاپی جەعفەردا نییە)

غەزەلیکی ساکارە. لە چاپی جەعفەردا نەھاتووە.
 غەزەلیکی دیکەى ئاوات ھە یە کە عینوانە کەى 'بەخشین' و ئاوا دەست پێدەكات:
 ھەى ھاوار ھاوال بارم گرانە
 پشتم جەدو بوو، مالم وێرانە.
 میسراعی یە کەمى مەتلەعی ئەو شیعەرە تا رادەیک ھاوشیوہى ئەم غەزەلە یە بەلام
 پاشماوہى فەردەکانى بە تەواوەتى لەو جیاوازن.

ئەم غەزەلەى بەردەست، بە شەرحى بارودۆخى پۆجى شاعىر دەست پىدەكەت، كە
بىن ھىواى و ماندووىى لە ژيانى لى دەبارىت، بە تايەت كاتى كە ژيان بە "دەرد"ك
دەناسىنىت و گەلى دەكەت و دەلى:

بەتەنیا دلىك، ئەو ھەموو بارە؟

تەنیا گوللىك و ئەو ھەموو خارە!

لە درىژەى ئەو پوونكردەنەوانەدا كە سەبارەت بە ژيانى خۆى بۆ "ھاوال" يان "ھاوالان"
ى خۆى دەگىرپتەو (فەرى ۱ تا ۱۵)، لە فەردى ۱۶ دا دەلى:

"دەرمانى دەردم لە لاى ئىوھە

وھكوو بىستوومە وا بەرپتوھە!"

لىرەدا خوتەر دەكەوتە بىركردنەو: ئەو چ دەرمانىكە كە بە پتوھە و ئەو دەرد و
نازارەى شاعىر لە ناو دەبات؟ ئايا مەرگە؟ ئەگەر وايت، بۆجى ھاوالان بۆى دەھىن؟
واھەىە بگوترى نا، ئەو ھاوالان نىن كە ھەوالى مەرگى بۆدپن بەلكوو خودا و
پىغەمبەرن (پروانە فەردى كۆتايى شىعرە كە واتە 'مەقتەع' كە تىيدا لە 'كەرىم' داخوазى
رەحم و لە 'پىغەمبەر' تكاى فىكرىك دەكات). ئەو رەحم و فىكرە چىن جگە لە ھىنانى
كۆتايى بە تەنگدەستى ژيانى ئاساى ئەو؟.

ئەگەرىكى دىكە دەكرى سەردانىكى دۆستەكانى بىت كە بە ئاواتى دەخوازىت؟ ئەو
ئەگەرە تا رادەيەك وىچوو لەبەر ئەوھى پىشترىش دىومانە ئاوات چەندە ھەست بە
تەنباى دەكات و تامەزرۆى دىدارى ھاوپىكانىھتى و ئەو گەرم و گورپىھ لە بەشى
گورپىنەوھى نامەى شىعرى لە گەل كەسانى وەك مامۇستا حەقىقىدا دەردەكەوت.

ئەى تۆ بلىى مەسەلەكە گەورەتر نەبىت و پزگارىى نىشتمانى شاعىر نەبىت لە دەست
داگىر كەران؟ لەبىرمان نەچىت كە شىعرەكە لە سالى ۱۳۴۰ ى ھەتاوى (۱۹۶۱ز).دا
گوتراو. ئەو سالە ھىشتا شۆرشى ئەىلوول دەستى پىن نەكردبوو بەلام سەرەتاي چوونى
لاوانى سەر بە حزبى دىموكراتى كوردستان لە ئىرانەو بەرەو باشوورى كوردستان
پەيدا ببوو. حكومەتى شا لە دامەزراوىكى قورس و قايم دەچوو و ساواك و پوكنى
دووئەرتەش لە دوو ھىرشى گەورەدا، ژمارەىكى زۆر لە لاوانى كوردىان خستبوو
زىندانەو. بە ماوھەىكى كەم دواى ئەو، سەيد تاهىرى كورپى ئاوات، كە لە ناو رىزى
پىشمەرگەكانى حزبى دىموكراتى كوردستاندا، دەچىتە باشوورى كوردستان و ئاوات
خۆشى بە شىوھى غىابى دەكرىتە ئەندامى كومىتەى ناوھندى حزب و ھەر ئەو

چالاکیه سیاسییانه و په یوهند له گهڼل پشمه رگه یه که چهند سالتیک دواتر ده بیته هوی گیران و دوو سال له زیندان مانه ویدا.

ئو ئاماژه یه م بویه بوو که بلیم ده کړی هوی که ساسی و بی هیوایی شاعیر له م پارچه شیعه دا، سیاسی بیت و ئو هاوالانه ی وا بانگیان ده کات و ده لئ "دهرمانی دهردم لای ئیوه یه" و "به پړیوه یه"، واهیه هاوړپییانی حزبی شاعیر بن و ئو به پړیوه یه بریتی بیت له راپه پینیک دژ به پړیمی شا، که تا مؤخی ئیسقان ناخوښی ده ویست. من زیاتر له گهڼل ئم ئه گهری دوايیدام.

بورده باری: ته حه ممول. فارسییه

سهر فیراز: سهر به رز. فارسییه

سهر فیراز نه بن...: ده گه پړیته وه بو خهم و میحنه تی فهردی پیشوو، که گوتبووی وه ک دایک و بابه گه وره میان لیها توه!

والیده یین: دایک و باب

ئالوده: تیکه لاو بوون، له گهڼل شتیک یان که سیکدا بوون، لیړه دا ده ست له ملانی خه و بوونه.

قنچکه سلاو: قنچکه زیکه یه؛ قنچکه سلاو بایشکیوه (به فارسی گل مژه) (هه نانه بۆرینه ی ماموستا هه ژار)

نوچکه: لووتکه، به رزایی

دوند: تروپکی کیو

نه دیم: خزمه تکار و پاریزگاری که سیک

قافله ی به زه کات: کاروانیکی بازرگانی که زه کاتی درایت

بۆ ھاوالی پۆشتوو

لەو وەختەووە پۆشتوووە لام ھیزی دوو ئەژنۆم
ھاوڕەنگی گۆلی زەردم و ھاودەنگی کزە ی خۆم
پەروانەم و ئەمما نییە^{٣٨٠} شەمعی کە بسووتیم
خەم بوو^{٣٨١} کە وەراندووێە لەمن ھەرچی پەر و پۆم
یا بۆلبۆلم و نیمە گۆلی باخ و لە داخان
لەم قۆنچرە ھێلانەییە، وێرانەییە، نارپۆم!
ھەستە وەرەووە پۆچی پەوان، مایەیی ژینم
ھەرچیکێ خەتای تۆیە، ئەمن دەیخەمە ئەستۆم
'کامیل' بە تەنێ مایەووە، ئەژنۆیەتی ھاوال
بۆیە بە خەم و دەرەووە ئیستێ دەسەوئەژنۆم!

قافلاوا، ١٣٤١ ی ھەتاوی

(لایە پەرە ٩٢ ی چاپی ئەنێسی و. ١٣٣ ی چاپی جەعفەر)

عینوانی شیعەرە کە لە چاپی ئەنێسیدا 'بۆلبۆلی بێ گۆل' ە.
گومانم لەوەدا نییە ئەم شیعەرەش لە سەردەمی کدا گوترا بێت و سەید تاهیری کوپی
شاعیر و چەندەھا کەسی دیکە لە لاوانی کوردی پۆژھەلات چووبوونە یاریدە ی
شۆرشی ئەیلوول لە باشوور و لەوێ کۆنگرە ی دووھەمی حزبی دیموکرات لە
سەردەمی نەمر ئەحمەد تەوفیق (عەبدوللای ئیسحاق) دا، بەسترا. سەید تاهیری کوپی
شاعیر یەک لەو کەسانە بوو و خەڵکانی ناسراوی دیکە ی ئاوات وەك کاک سەلاحی

^{٣٨٠} . نیە، چاپی ئەنێسی.

^{٣٨١} . بو، چاپی ئەنێسی

موهتەدى و نەمر محەممەدى ئىلخانى زادەشى لەگەل بوون كە دۆست و ھاویرى
ئاوات و كۆپەكەى بوون.

بە بۆچوونى من 'عينوان'ى شیعەرەكە بە ھەلە دانراوہ و ئەو شیعەرە بۆ ھاوال [ھەفالى] ى
شاعیر نەگوتراوہ كە بۆ نموونە، دەيتوانى يەك لەو دوو كەسە يىت وا لە سەرەوہ
ناوبردەم كردن. بەلكوو پرووى قسەى ئاوات راستەوخۆ لە سەيد تاهيرى كۆپەتى،
ئەوہش بە چەند نیشانەى ناو شیعەرەكەدا دەرەدە كەوئت:

۱. تەعبیری وەك 'ھیزی دوو ئەژنۆم' و 'رۆحی رەوان' و 'مايەى ژین' دەبی بۆ

كەسێكى گەلێك نزیكى شاعیر ییت نەك ناسیاو و دۆست؛

۲. خالى لەوہش بەھێزتر ئەو شوئەى شیعەرەكەيە وا دەلێ: "ھەستە وەرەوہ ...

ھەرچېكى خەتای تۆيە، ئەمن دەبىخەمە ئەستۆم". بۆچوونى من ئەوہيە تا
رەدەيەكى زۆر ئاشكرايە كە بەرگۆى شیعەرەكە، سەيد تاهيرى كۆپى شاعیرە
كە باوكى دەيەوئت بگەرپتەوہ و خۆيشى بېتتە زامن و كەفیلی بۆ ئەوہى
ساواك دەستى لەكۆل بكاتەوہ.

لەبیرمان نەچیت كە لە ماوہى ھەر ئەو سالانەدا بە ھۆى ناكۆكيەكانى ناو حزبى
ديموكراتى كوردستانى ئيران لە لایەكەوہ و ھەولێ ساواك و سەركرديەتى شۆرشى
ئەيلوول بۆ گەرانەوہى ئيران و دووركەوتنەويان لە ناوچەى ژێر دەسەلاتى شۆرش لە
لایەكيتر، ھەرەوہا بە ھۆى ناكۆكى ئێوان بارزانى و دەفتەرى سياسییەوہ، زۆرێك لەو
لاوانەى وا چووبوونە گەرمين، گەرانەوہ ئيران و ئەمان نامەيان وەرگرت، يان لەگەل
بالى "شۆرشگير" ى حزب كەوتن و شەھيد بوون.

لە بەشەكانى پيشووى ئەم زنجيرەيەدا باسى دوو پارچە شیعرى ديكەى ئاواتيشم
كردووە كە لە ھەمان ئەو سالانە و ئەو ھەل و مەرجەدا گوتراون و پرويان لە سەيد
تاهيرە.

بەلام ھۆكار بۆ ئەوہى لە چاپى جەعفەردا عينوانى ھەلە بۆ شیعەرەكە دانراوہ دەبی
مەسلەحەتى سياسى يىت و ئەو راستییەى كە كۆمارى ئىسلامى و دام و دەزگای
سانسۆر لە وەزارەتى ئېرشاد لە بەرانبەر راستییەكانى خەباتى كورد لەو سالانەدا
حەساسن و بە دلئايى عينوانەكە، يان جەعفەر خۆى بۆى داناوہ يان لە قۇناعى ئىجازە
وەرگرتى چاپ لای وەزارەتى ئېرشادى مەلاكان، مەجبور كراوہ بىگۆرپت و
ئەویش بەو شێوہيەى دەرھیناوە.

دیاره من له دووره ولاتی ئه و بۆچووانه دهردهبرم و كه رهسه ی پتوېستم بۆ پرس و جو و لیکولینه وهی مهیدانی نییه و هه ربۆیهش گهلێك گونجاوه هه له بکه م. كه وابوو، 'ئه گهر' یکیش ئه وه ده بیته شاعیر شیعره که ی بۆ هاوپی و دۆست و هه فالیکێ نزیکێ خۆی گوتیته که زۆری خوش و یستوو و به نووری چاوی خۆی زانیوه. به و بۆچوونه وه ده توانم بلیم عینوانی دانراوی جه عفه ر بۆ شیعره که له شویتنی خۆیدا یه به لام بۆ کێ گوتراوه، نازانریت.

وشه و ته عبیری ناو شیعره که:

قۆنچر، نه هه نانه بۆرینه ی هه ژار و نه فهرههنگی خال ئه م وشه یه یان نه گرتوو^{۳۸۲}. من وا ههست ده که م واتای شویتیکێ تهنگه به ر بداته وه. گومان له وه دا نییه که نیازی له شویته که، هیلانه واته مالی خۆیه تی که به ویرانه ی داده نیت ئه ویش دوا ی 'رۆیشتنی هیزی دوو ئه ژنۆی' واته ئه و که سه ی وا شیعره که بۆ ئه و گوتراوه. ته نی، ته نیا 'هاودهنگی کره ی خۆ بوون' و 'به خه م و دهرده وه ده سه وئه ژنۆ بوون' دوو ته عبیری جوانن.

به حری عهرووزیی شیعره که،

هزج مئمن اخرب مکفوف محذوف: مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

^{۳۸۲} . هه ردوو فهرههنگه که 'قۆنچر' که 'یان به واتای [گیای] په یکول هیناوه.

يەككە

كارگەر و پەنجەر و ۋەرزىر و ھەموو چىن و دەچىن
بۇ بە دەس گرتنى مافى گەلەكەم يەك دەكەوين
شەۋى نەگبەت چوۋە، پۇژمان لە كەلى ئازادى
ھاتەدەر خالە، دەسا ھەستە لەخەۋ، لابە سەرىن!
سەر لە سەر پىگەيى ئازادى نەچى، بارى لەشە
ۋەكوو گۇ بەرشەقى دەن چاكە كوپ وكالى بەتىن
دەست دەنە دەست و ۋەرن ئەى گەلى ئازا و نەبەز!
دەرفەتە، ئىستە لە نىۋ ئىمە نە رىق ماۋە نە قىن
ژىرچەپۇكەى ئەم و ئەو ھەر بەشى ئىمەى مەرد بوو
با لەمەۋلاۋە بە ئازادى و سەربەستى بژىن
يەككەتى پىن دەۋى ھەر مىللەتى ھەستى ژىن كا
ۋەرن ئەى كارگەر و ۋەرزىر و ھەژار و مسكىن
كامىل ئەمپۇكە دەلى پۇژى ھەلە، دەس دەگرىن
شايى ئازادىيە، بى ترس و خەفەت ھەلدەپەرىن

قافلاۋا، ۱۳۴۱ ى ھەتاۋى

(لاپەرە و ۱۰۶ ى چاپى ئەنىسى و ۱۶۱ ى چاپى جەغفەر)

عينوانى شىعرەكە لە چاپى ئەنىسىدا گەلەكە جۈانە: 'شايى ئازادى'، كە ئەۋىش لە
فەردى كۇتايى شىعرەكە ۋەرگىراۋە. شوپىن و سالى گوترانى شىعرەكە لە ھەردوو
چاپدا ۋەك يەك ديارى كراۋن.

ئەم پارچە شىعرەش ۋەك ئەۋى پىشتەر، سياسىيە. سالى گوترانى شىعرەكە ۱۳۴۱ (۱۹۶۲)
ە و بەم پىنە دەبى ديسانەكە لە پەيۋەندى شۇرپى ئەيلولدا يىت لە باشۋورى

۴۷۰ / شىعرى سالانى ۱۳۴۰ تا ۱۳۴۲

كوردستان. چەند وشە و تەعبیری ناو شیعەرەكەش ئەو بۆچۈنە بەھىز دەكەن: مافى گەلەكەم، ئەى گەلى ئازا ونەبەز، ژېرچەپۆكەى ئەم وئە ھەر بەشى ئىمەى مەرد بوو، يەكەتەى مىللەتەى ھەستەى ژىن كا.

بەلام بە تەنىشت ئەو بۆچۈنە غالبەو، ئەگەرىكى دىكەش ھەيە: سالى ۱۳۴۱ لە مېژووى ئىراندا بە سالى رېفۆرمى ئابوورى - سىياسى دەئاسرەت. لەو سالىدا زەوى بە سەر وەرژىراندا دابەش كرا و ھەندىك بەرنامەى ئىسلاھاتى دىكە لە لاين محەممەدپەزاشاى پەھلەوئىيەو رەگەئىنرا و لە لاين حكوومەتەو بەرپۆە برا، كە يەكەن سپاە دانش و ئەوتىريان مافى دەنگدانى ژنان بوو. لە ناوچەى ئىمەدا ئىسلاھاتى ئەرزى و دابەشكردى زەوى دەنگىكى زۆرى داىو و پۆزانە لە سەر شەقامى شارەكان خۇپشاندان بوو بۆ پشتگىرى كرى بەرنامەكە و تەئىدى حكوومەت. گەرجى ھىزى چەپ لە ژىر كارتىكەرى سۆفەت و لە پىگەى رادىو وەك "پەيكى ئىران" ھە دژ بەو ئىسلاھاتە وەستا، بەلام لە راستىدا گۇرەنكارىيەكى سەرەكى بە سەر كۆمەلگەى ئىران ھىنا و سىستەمى كۆنى فەئۇدالى بنەپر كرى.

من لەو سەردەمەدا لە گوندەكانى دەوروبەرى بۆكان و سەقز مامۇستا بووم و بەشىكى بەرچاوى رەوداوەكانم بە چاوى سەر بىنەو و خەلكەكەم ناسىو. بۆنمۇنە، لەبىرە ھەندىك شاعىرى ناوچەى بۆكان لە سەر گوشارى حكوومەت، يان بە خواستى خۇيان، بە شان و بالى رېفۆرمەكانى شايندا ھەلدەگوت و لە ھەندىك كۆبۇنەو دا شىعريان دەخوئەدەو. ئىستا پرسىار ئەوئە ئايا سەيدكامىلىش لەم شىعەردا ھەر ئەو كارە دەكات؟ چەند تىرم و عىبارەتى ناو شىعەرەكە دەلەن بەلەى وا بوو: كارگەر و پەنجەر و وەرژىر، ھەموو چىن[ەكان] و ھەزار و مسكىن.... كارگەر و وەرژىرى ھەزار و مسكىن ئامازەن بەو لاينە چىنايەتەى رېفۆرمەكانى شا، كە بلىندگۆكانى رژىم لەو سالانەدا بانگەوازيان بۆ دەكرى و جىاوازە لە دروشمەكانى شۆرشى نەتەوايەتى ئەلۇول. بەلام ئەو بۆچوونىكە لە سەر بنەماى يەك دوو تەعبىرى ناو شىعەرەكە، لە كاتىكدا پاشماوئەى پەيامى شاعىر لىرەدا وئەدەجىت بۆ شۆرشى ئەلۇول و كىشە نەتەوايەتەكە بىت نەك ئىسلاھاتى ئەرزى شا. بەلام وەك گوتەم رەگەزى ھەردوو ئەو بۆچوونانە لە شىعەرەكەدا دەبىنرەن و منىش بە داخەو دەستم بە ناوخۆى ولات راناگات چۆنەتى مەسەلەكە لە كەسانى نزىك لە شاعىر بېرسەم، ناچار بە بۆچوونى خۆم، راست يان چەوت، قەئەت دەكەم.

خالى گرنىڭ لەو پەيۋەندىيەدا ئەۋەيە ناكىرى تەنيا بە حوكمى پىنگەي چىنايەتى شاعىر بىرپارى كۆتايى دەربىرىت. كەم نىن ئەۋ ھۈنەرمەندە بەرپىرسانەي ۋا پىشت دەكەنە بەرژەۋەندى چىنايەتى خۇيان ۋ ۋوۋ لە خىروپىرى كۆمەلانى خەلڭ دەكەن. ئەۋ شاعىرانەش كە شىعريان بۇ "انقلاب سفيد" ى شا گوتوۋە، ۋا نەبوۋە لە گۇپانكارىيەكاندا راستەۋخۇ بەرژەۋەندىيەكيان ھەبوۋىت ۋ تەنيا بەرپىرسيائەتى كۆمەلايەتى ۋ سىياسى كىرۋونىيە تە لايەنگىرى ديارەدەي نوي ۋ دژ بە سىستەمى كۆنى فېتۋدالى ھەلۋىستى پىگرتوۋن دەنا ھەرسىكيان لە لايەن رېژىمى شاۋە ۋاونراۋن ۋ كەم ۋ زۆر لە زىندانى ئىراندا خەۋوتوۋن.

ئەۋە ئەركى سەرەكى ۋوناكىبرى بەرپىرسە كە ھەست بە دياردەيەكى كۆمەلايەتى سىياسى بىكات ۋ پىشتى بىگىت لە كاتىڭدا ۋاھەيە خەلڭى دىكە ھەستى پىن نەكەن يان لەبەر ھەر ھۆكارىڭ پەسنى نەدەن. ۋەك لە سەرۋە گوتىم لەۋ سالانەدا چەبى ئىران لە ژىر كارتىكەرى سىياسەتى يەكەيتى سۆفەتيدا دژ بە ھەنگاۋى پىشكەۋتوۋانەي رېژىمى شا بۇ دابەشكىردى زەۋى خاۋەن ملكان ۋەستا ۋ ناراستەۋخۇ كەۋتە بەرەي مەلاكانى قوم ۋ ئاغاۋاتى دژبەرى رېفۇرمەكانەۋە. بە بۇچونى ئىستاي من ئاۋات ئەگەر تەننەت شىعەرەكى لە پەسنى "شۆرشى سې" ھەمەپەزاشادا گوتىت، ھەلەيەكى سىياسى نەكىرۋە، ئەۋە گۇپان ۋ ۋەرچەرخانىكى مېژوۋىي بوۋ لە ئىرانىڭ كە لە ژىر زولم ۋ زۆرى ئاغاۋاتدا دەينالاند بەلام چەبى پىن ئەزموۋن ۋ تا رادەيەك گوي لەمستى "براى گەۋرە" بەۋ راستىيە زەقەي نەدەزانى.

ھەر چۆنىڭ بىت، زۆر نىشانە لە شىعەرەكەدا بەرچاۋن كە بۇ پەسنى شۆرشى ئەيلوۋل ۋ پاپەپىنى كوردان گوتراۋە نەك بۇ رېفۇرمەكانى شا، نمونەي چەند تەعبىر ۋ تىرمى ناۋ شىعەرەكەشم پىشتىر ھىنايەۋە كە بۇچونەكەم پىشتراست دەكەنەۋە. كۆتايى قسە، شىعەرەكە بۇ من ھەردوك ئەۋ ئەگەرەنە گونجاۋ دەكات بەلام ئەگەرى بەھىزتر ئەۋە دەزانم كە بۇ شۆرشى ئەيلوۋلى كوردان لە باشوۋر گوترايىت نەك رېفۇرمەكانى شا لە ئىران. بەتايىبەت كە پىش ۋ دۋاي ئەۋ رېكەۋتەش شىعەرى دىكە لە ئاۋات نەينراۋە ھەلۋىستى ۋاي تىدا گىرايىت.

ۋشە ۋ تىرمى ئەستەم لە شىعەرەكەدا نىيە جگە لە شويىتىكى فەردى يەكەمدا:
* "چىن ۋ دەچىن". چىنى يەكەم تەبەقە ۋ كلاسى چىنايەتسيە، ئەي "دەچىن" چىيە؟ بلىنى
'دە' يەكە ھەمان ھەرفى تەعريف نەبىت كە لە مەنگەپرايەتى ۋ مامەشايەتى كەلڭى

لیوهرده گرن؟ ئه گهر واییت ده چین یش ههر واتای چین ده داته وه که له سه ره وه
گو ترا. ئه گهر یکی دیکه ئه وه یه کرداری چوون بیت به لان ده چینه کوئ؟
سه رین: سه نیر، بالنج

شاعیر بو پاراستنی سه روا وشه ی 'مسکین' ی له بیچمی فارسییه که یدا هیتاوه: مسکین
که رچی شیوازی به کوردیکراوی مسکین له شیعری شاعیرانی کورددا هاتووه:
"...غه ی ره ز ئه مه چاره م نیه، مسکینم و شایم" (فانی)

ته نانه ت په ندیکی کوردیش به و وشه یه دروست کراوه:
"دیی فره کوئخا مسکین هه لئا گرئ!"

به حری عهرووزی شیعه که،

رمل مثنی مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن

ئەوپەرى كوردایەتى

دەمىك بە باسى كورد نە كرىتەو،
وتەى خۆشى ئەو نە گىرپىتەو،
سپاسى لاوان بەو نە برىتەو
وہلامى كوردى پى نە درىتەو
ئەو دەم و لیوہ یارەبى رەق بى
پووکی دارپزى، ددانى لەق بى

چاوى نە پرپزى كلى خەمبارى
نە ژىنپىتەو كانى بەھارى
فرمىسكى سوورى لى نەبى جارى
هەلنەقولى خویتى دلى ھەژارى
ئەو چاوە یاخوا پرى كەن لە خوی
وہنەوز نەدا، ساتى نەسرەوئ

دەستى نەنوسى گوفارى مېژوو
نەنوسى بە خوین، زەبروزەنگى زوو
نەخاتەوہ بیر كاتى رابردوو
زۆردارى دوژمن نەخاتەوہ پروو
ئەو پیلە یاخوا لە بن پرا دەرى
لە نینۆكى پرا برزى تا سەرى

شانى ھەلنە گرى چەكى پزگارى
شان لە شان نەدا زۆر بە وشيارى
كۆلە پىشتى چەك نەبىتە بارى
دەنگى تەنگى نەگاتە شارى
ياخوا جەدەو بى ئەو شان و ملە!
يارەبى كۆل بى ئەو دەست و پلە

ئەو پىتە نەچى خىرا بەرەو پىش
بەرەو سەندى تۆلەى ئۆف و ئىش
ماندوو نەبىت و ھەمووى نەبى پىش
لە پى خەباتا نەبىتە دەرويش
با ھەر لە كۆت دا پزى ئەو پىتە
بوونى پى بى كار پووچە، بى جىتە

قافلاوا، سالى ۱۳۴۲ ى ھەتاوى
(لاپەرە ۲۸۹ و ۳۰۰ ى چاپى جەغفەر، لە چاپى ئەنيسيدا نەمدۆزىيەو)

شيعرەكە باوەكوو ۲۳ سالى پىش بلاوبوونەو ەى ديوانى چاپى ئەنيسى گوتراو، بەلام
لەو چاپەدا بەرچاو ناكەوئەت. من ھۆكارەكەى تەنيا بەو دەزانم كە لە كاتى چاپەكە
(۱۳۶۵)دا بارودۆخى سياسى تەنانەت لە چاو ئىستاش خراپتر بوو و بەھۆى بەردەوام
بوونى شەپى مەلاكان لەگەل كوردى رۆژھەلاتى كوردستان و شەپ لەگەل عىراق
لە لايەكى دىكەو، سىستەمى سياسى ئىران بە چوارچاو دەيانروانىيە بابەتى چاپەمەنى و
ھەربۆيەش ئەم چەشنە شيعرە نەتەوايەتيا نە يان لە سانسۆردا قوت كراون يان شاعىر
خۆى و مامۆستا ئەنيسىش كە ئاگادارى بارودۆخەكە بوون، خۆيان ئەو شيعرانەيان
نەناردۆتە بەردەم دەزگای سانسۆر.
تەركىب بەندىكى دىكەيە و لە پىنج بەند پىكھاتوو. لىرەشدا بەندەكان غەزەل يان
قەسىدە نىن بەلكوو چوارىنەن.

ناوەرۆكى شيعره كه نه ته وه يه و باس له خزمهت كردنى نيشتمانى كورد ده كات له لايهن تاكه كه سى ناو كۆمه لگاوه. سهره تاي هه موو به نديك له و پينج به نده ناوى ئەندامپكى له شه: دەم، چاو، دەست، شان و پى. به گوێرهى شاعير ههركام له و ئەندامانه ده بى له خزمهت كورد و دهرد و مهينه تيبه كانيدا بىت و چهكى بۆ ههلبگرىت و بۆ سهندنه وهى تۆلهى ئيش و ئۆفه كانى گهل، به ره و پيشه وه به چىت. كۆتايى ههر بهش، واته ته رجيعه كهش، نزا كردنه له ئەندامه كان ئە گهر ئەو ئهركانه بهرپۆه نه بن: دەم و ليوه رهق بن، چاو خويى تيبكرىت، پيل له بنرا دهر بىت، شان جدو و بىت و پى له كۆتدا برزىت!

ئەو چهشنه شيعره شاعيرانى ديكهى كوردىش گوتوويانه. من بىستوومن به لام ته نيا ئەو ته رجيع به ندهى مامۆستا قانعم له زيهندا هه يه كه ده لى:

"سهرى پر نه بى له سه وداى نيشتمان
دايم گيژر نه بى له خه م بىده ستان
گهر نه به ته سوور بۆ ده وای دهردان
ههر ته واليت كا و مئزه رى گران،
له خوا نه خوازم كه به برىن چى
تا دوا هه ناسه ي به زار و شين چى!..."

سپاسى لاوان... واته كۆتايى قسه ي لاوان سپاس كردنى ئەو نه بىت، ... ياره بى وا و واى لى بىت!

كل: كله، به عه ره بى كو حل. مادده يه كه ده يكه نه چاوه وه بۆ رهش كردنه وه. نه ژى نى ته وه... ئە گهر ئاو كه م بىت هه نديك كانياو له هاویندا كوێر ده بنه وه واته ئاويان نامى نىت، به لام به بارانى به هار سه ره له نوێ هه لده تۆقن و ده ژى ته وه.

وه نه ووز: سه رخه و، خه وى ماوه كورت

سه ره وتن: داکه وتن و هئور بوونه وه.

شان له شان دان: شان به شان بوون به رانه ر بوونه، به لام لیره دا شان له شان دانه به واتاى ره و به ره و بوونه وه و گهر تى ئالاندنى دوژمن.

كۆله پشت: جانتاى له پشت قايم كراو

دهنگى تفهنگى... بۆ شه رى چه كدارانه ي كورد، دياره چاوى شاعير ته نيا له گونده كان بووه كه ده لى ته قه ي تفهنگى چهك هه لگرى كورد ده بى بگا ته ناو شاره كانيش. ئەوه به هوى نيشته جى بوونى سوپا و پۆلىسى ئيرانى له شاره كان و

ئازادبوونی پێژهیی گونده کانهوه بووه. له سهردهمی مهلاکاندا سوپا و بهسیج له شار و له دێ بلالو بوونه تهوه و به بهر لووتی گوندیه کانی شهوه! بارودۆخی خهبات له ئیستادا گهلێک جیاوازه. شیعری سیاسیی ئهه سالانهی شاعیرانی کورد ناراسته وخۆش بێت له ژیر کاریگهیری 'مائۆئیزم' دا بایهخی زۆر به خهباتی گوند ده دات تا شار و ئهوه هاندهری زۆر کاری چه کدارانه بوو که تیکشکانیان به دوا دا هات.

جدهو: ماندوو. بریندار

تۆلهی ئۆف و ئیش: ئهه ئیش و ئۆفه ی وا تووشی گهلی کورد هاتوو.

پیش: بریندار

دهرویش: لیره دا هه ژار و بێ عه نوايه.

کۆت: داریکی گه و ره ی قورسه له پاردوو دا خراوه ته لاقی ئه سیر و زیندانی بۆ ئه وه ی نه توانی هه لیت.

به حری عهرووزیی شیعره که،

مقارب مئمن ائلم (هجایی): فعلن فعولن // فعلن فعولن

به‌رخى نیر

نیشتمان، قوربانى کانیاو و زنه‌ی زهنویرتم!
گیانفیدای په‌شمال و شوان و میڭه‌لی سه‌ر بیترتم
کوشته‌یی کاره‌ی مه‌ر و به‌رخ و بنه و هاویرتم
عاشقی ئاسکی چیاى بژوین و جوان و تیرتم
گیانه‌که‌م، ئەمنیش به‌ کارت دیم و به‌رخى نیرتم!

رۆح فیدای سروه‌ی به‌یانانى عه‌بیرومێزه‌که‌ت
دل به‌ قوربانى سړیوه‌ی ته‌یره‌ بى پارێزه‌که‌ت
گیانه‌که‌م، پۆله‌ی ئەتۆ پێک چاوه‌پێی ئاخێزه‌که‌ت
بیگره‌ باوه‌ش له‌ هه‌ل دا بېشمه‌رگه‌ی هێزه‌که‌ت
پاسه‌وانى ناوچه‌کانى پڕ له‌ زیو و زیپ‌تم

هه‌ر له‌ سه‌ر لوتکه‌ی چیا خه‌ملیوه‌ تا خوارى به‌ گول
هه‌رکه‌سێکى به‌ره‌هه‌لستی سه‌ره‌خۆیته‌ به‌دل،
پێی بلێ وا مه‌نجه‌لی قینى گه‌لم هاتۆته‌ کول
ئەى عه‌جه‌م! بۆی ده‌رکه‌وه، ئەى لنگه‌ ره‌شى رووت، لاتنه‌قول!
خۆ ئە‌گه‌ر کوردیشه‌، فه‌رموو ناھومیدی خیرتم

کێ بوو وه‌ك شیرى ژيان خیرا له‌ بېشه‌ی ده‌ره‌په‌ی؟
سپه‌لاکى دوژمنى کوردی به‌ نه‌شته‌ر هه‌لدپى
ئاره‌قى کاتى خه‌باتى قه‌ت له‌ ئەستۆ نه‌ستپى
نیشتمان بانگى ده‌کا یاخوای بژى، هه‌ر تۆ کوپى

چاوه پېی پردانی توند وتول و ههروهك شیرتم

ههركهسێ كورد بێ و "زرنګ" بێ، چاوه نۆپى ههه ده بێ
پیشهوا و خاوهن شكۆه و قارهمانى گهل ده بێ
جیگه یى شانازى و هیواى هه موو كۆمهه ده بێ
خاوهنى كانیاو و چیمه نزار و باغ و گول ده بێ
نیشتمان، ئه منیش له باغدا ئهوا ئاودێرتم!

قافلاوا، ۱۳۴۲ ی ههتاوى

(لاپه ره ۲۷۳ و ۲۷۴ ی چاپى جهغه ره، له چاپى ئه نيسيدا نیه)

پنج خشته كیه كى نیشتمانیه، رهنگى توند رهوى پتوه دياره به لام شوو نیستی نیه. لهو
شوئهدا كه باسى عه جهم دهكات نیازى لهو كهسانه یه كه 'به رهه لستى سه ره به خۆی
كوردستان' و ده لى ئه گه ره دژى ئه و بیروكه یه ن با له كوردستان برۆنه ده ره وه. دياره
به دوو سیفه ت سوو كایه تى پێكردوون: 'لینگ رهش' و 'پووت'. بۆچوونى كى كه م و
زوۆر هاوشپوه ی ئه وه شى بۆ ئه و كوردانه ده ربیره كه دژى سه ره به خۆی كوردستان و
پیان ده لى فره موون، واته له خاكه كه مان برۆنه ده ره وه! یان برۆن به ته ماى خیرتان نیم
شه رمان تی مه ئالین!

شیره كه له سالى ۱۳۴۲ [۱۹۶۳ ز] دا گوتراوه كه شه رى راپه ریوانى شوپشى ئه یلوول
له گهل حكومه تى ناوه ندی عیراق له و په رى گه رم و گوړیدا بوو و هیوایه كى زۆر بۆ
نازادى و سه ره به خۆی ولات كه وتبووه دلى خه لكه وه.

شاعیر خۆشه و یستى نیشتمان له خۆش ویستى مه زه ره و نیشانه فیزیکیه كه یاندا
ده بینیت و خۆی به فیدای كانیاو و زنه و ره شمال و میگهل و ئاسكى چیاكانى
دهكات. ههروه ها هانى كوردان ده دات بۆ راپه رین. به حیسابى ئه وه ی ناوى عه جهم
ده هیئت، دياره نیازى له كوردی رۆژه لاتی كوردستانه و لیان ده خوازیت دژ به
حوكمى ییگانه ی داگیركه ره راپه رن. ئه وه ش له گهل كیش وه وای ئه و سالانه دا یهك
ده گرتیه وه كه كوردی باشوور راپه ریبوون و ژماره یه كى به رچاوى لاوان له
رۆژه لاتی كوردستانیشه وه چووبوونه یاریده یان.

شاعیر له بهندی چوارهمدا هانی خهباتی چه کدارانه دهدات و له کوردان دهخوازیت "وهک شیر له بیشه دهرپه پښ، سپه لاکي دوژمن به خه نجهر هه لډپښ و تا پوژی سهرکه و تن ئارهق له ئه ستویان نه سږن."

له بهندی کوتایي دا که لک له وشه ی 'زرنگ' وهرگیراوه که ئیهامی تیدایه: واتای نزیکی وشه که، وریا و زیره که و واتای دووریشی ناسناوی خوځیه تی. ئیمامی له سهردهمی کومه له ی ژیکافدا ئه ندایي ریکخواه که و ناوی نه نیشی 'زرنگ' بوو. هیوايه که سهرکه و تنی شوږشی ئه یلوول خستبوویه دلې خه لکه وه ۱۸ سال دواي کومه له ی ژیکاف، سهد کامیلی کردبووه 'زرنگ' ه که ی جاری جاران و ده یه ویست بیته ئاودیری باغی نیشتمان.

واتای هه ندیک له وشه کان به یارمه تی هه نپانه بوړینه ی ماموستا هه ژار:

زنه، چیمه نی ئاوده لښ

زه نوږ، جینگه ی بلندی هه و سازگار

بیږ، کوبوونی ئازهل بو دوشین

سهر بیږ، یه که م ئازهل که دیته دوشین له بیږدا

بڼه، گای ناوه ندی گیره

هاوږ، له ئیکتر جیا کردنه وه ی ماک و زا (له مه ری)

بژوښ، چږ

به رخی نیږتم، ئامازه به به و په ندی کوردی که ده لښ 'به رخی نیږ بو سهرپڼه'.

سریوه، جریوه ی بالنده

بی پاریر، خو نه پاریر و هیرشکار

ئاخیز، هه ستان. چاوه پږی ئاخیزه که ت واته روله کانی نیشتمان چاوه پږی هه ستانی سهرجه م خه لکن.

ههل، دهره فته

بیگره باوهش له هه لدا پیشمه رگه ی هیزه که ت: پیتی ای/ له بیگره و ای/ له پیشمه رگه دا ده بی هه ندیک دریر بخویرینه وه بو ئه وه ی کیشی شیره که بیاریریت. واتای ئه و له تکه شیره ئه وه یه: ئه گهر هه لته بو هه لکه وه ت پیشمه رگه ی هیزه ی نیشتمان له باوهش بگره واته پیشوازیان لی بکه.

زیو و زیږ، زیوی موکریان له باشووری کوردستان وهک زیو ده گوتریت.

خه‌ملیوه، رازاوه‌ته‌وه
لا‌تقل، عه‌ره‌بییه، واته‌ قسه‌ مه‌که!
ناهومی‌دی خیرتم، هیوای خیرم پیت نییه، بی‌ که‌لکی!
بی‌شه، دارستان
پر‌دان، هیرش بردن، ده‌ستوبرد کردن.
به‌حری عه‌رووزی شی‌عه‌که،
رمل م‌ثمن مح‌ذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن.

سكالا

بۆچى لىم تۇراي شۇخى جەرگېر؟
بۇ لەگەل مەن بووى ھىندە سارد وسر؟
ماويكى زۆر بوو ئەويندارت بووم
تۆ سارد وسر بووى، ئەمەن گەرم وگور
جوابى خۇشى تۆ ھەر پىكەنەن بوو
مىنىش بە چاوى فرمىسكى بەخور
ھەر سكالام كرد، لىت پارامەو
لەسەر مەن كەچى لىتدا قىر و فېر
تۇخوا ئازىز گيان واىە دلدارى؟
تۆ بى بەينەت و ئىمامى دلېر؟

قافلاوا، ۱۳۴۲ ى ھەتاوى

(لاپەرە ۱۰۴ ى چاپى ئەنىسى و ۸۶ ى چاپى جەغفەر)

عینوانى شیعەرە کە لە چاپى ئەنسىدا 'ئىمامى دل پر' ە، کە ئەویش وەك ئەم، لە دەقى شیعەرە کە وەرگىراو.

شیعەریكى دلداری تەنزامیزە. شاعیر لە سالىکدا کە شیعەرە کە ی گوتووە، ۶۰ سالان بوو. مەن کاتى ناوەرۇكى تەنزامیزى شیعەرە کە و تەمەنى شاعیر پىکەو دەگرمە بەرچاو، دەبینم شاعیر ویتاچیت بە راستى ئەويندارى شۇخىكى جەرگېر بووبیت، کە وابوو لیرەشدا وەك زۆر شیعەری دیکە، دلدارە کە ی خەيالى بوو، مەگەر بلىین کەوتوتە بیری ئەويندارى کۆنى سەردەمى لاویەتى خۆی کە ئەو لە راست دەچیت و لە

شيعره كه دهرده كه ویت: "ماویکی زۆر بوو ئه ویندارت بوم" و فهرده كانی دواى ئه ویش كه له هه موویاندا باسی رابردووی زووه، نهك سه رده می گوترانی شيعره كه. ئه وهش كه ده لیم تنه ز له شيعره كه دا هه یه، به حیسابی شیوازی گله ییه كانه: جوابی خو شی تو هه ر پیکه نین [به من] بوو؛ "له سه ر من كه چی لیتدا قه و فې". ئه و قه و فې ته عییریکی خو مالی نییه و له زمانی وتووێژی ناخپه و رانی فارسی وه رگیراوه. له شویتی دیکه ی دیوانه كه شدا ئه و ته نزه له قه له می ئاوات كه وتوته وه و من پشتر ئاماژه پیکردووه.

ئاوات شيعیریکی فارسی لاهووتی کرماشانی کردۆته کوردی: "وه کو بیستم، خه مت خواردم، ئه ویش بو من خه میکی دی" ^{۳۸۳} (بروانه پشتر). به م پنیه، ده بی ناسیاوی شيعری لاهووتی بوو ییت. من له م غه زه له ی ئیستاشیدا کارتیکه ربی شيعیریکی لاهووتی ده بینم كه مامۆستا هیمن کردوویه ته کوردی، به لام کارتیکه ربیه كه ئه وهنده نییه زۆر به رچاو ییت و دواى ئه وهش، شيعری لاهووتی ئه و ته نزه نه رم و نیانه ی تیدا به دی نا کریت:

"عه زیزم بوجی تورای له خور؟"

چ قه و ماوه دلی تو بوجی گور؟ ^{۳۸۴}...

هه ره وها میسراعی: "هه ر سکا لام کرد، لیت پارامه وه..."، واهه یه خو پته ر بخاته بیرى شيعری "سکا لا" ی مامۆستا گوران، کاتی كه ده لی:

"لاتدا له ریگای هه وای موحیبه ت، دوورت خسته وه..."

سه ره پای ئه و بۆچوونه دوور ونزیکانه، شيعری ئاوات سه ره به خو له هه ردوک ئه و شاعیرانه یه و من به شيعیریکی 'ئاواتی' و خو مالی ده زانم نهك ته رجه مه ی شيعری خه لکانی دیکه.

قه و فې: 'قه ی فارسی به ته نیا مانای خو بادانی هه یه له هه لپه پکیدا. قه و فې به سه ر یه كه وه ده بیته شتیکی وهك لار وله نجه، گه رچی لار وله نجه ی کوردی واتایه کی جوان و ئه ری یی دیتته زیهنی خه لکه وه، به لام قه و فې هه ندیک نه ریتی و سووکه. ئاوات له شيعیریکی دیکه شیدا قه و فې هیناوه، كه ئه ویش هه ر ته نزا میزه:

"تا قه و فې نه کا به فیز ویلی:

کۆر په که ی من له شیر بریومه ته وه!" ^{۳۸۵}

^{۳۸۳} . شیندستم غم را خورده ای، اینهم غمی دیگر... (لاهووتی)

^{۳۸۴} . بت نازنینم، مه مهربانم / چرا قهری از من بلایت به جانم؟... عزیزم چه کردم كه رنجیدی از من؟ ... (لاهووتی)

وشەيە كى ئەستەم لە شىعرە كە دا نىيە كە باسى لىتو بەكرىت.
بەحرى عەرووزىي شىعرە كە،
مىقارب مىنم ائلم (هجاى): فع لن فعولن // فع لن فعولن

^{۳۸۵} . پروانە شىعرى "دۆزىومە تەوہ": "يار دلى بردىبوم شەوئىك بەدزى..."

تىنۋى شەۋاۋ

خزمىنە! ۋە كۆيىن كە ئەگەر عاقل ۋە پىياۋن
بىرئى لە كەس ۋە كارو كە مردوون ۋە نەماون^{۳۸۶}
كۈا يار ۋە رەفيق ۋە كەس ۋە كار، دايك ۋە بابو^{۳۸۷}
چۆن پۇيىن ۋە كۈي چوون ۋە چ بوو پىرش ۋە بلاون؟^{۳۸۸}
ئىۋەش ۋە كۈو ئەو عالمە رۇيىن، لە سەفەردان^{۳۸۹}
ھەركاتىكو زانى كە لە ناۋ جەنگەيى داۋن^{۳۹۰}
ئىستەش كە خەيالو لە سەرۋىرچى بلاۋە^{۳۹۱}
باش تىبگەن ئەو بىر ۋە خەيالە ھەموو خاۋن!
ھەر گيا ۋە گۈلۈكاتى دەيىن، ھەموو ئەزان^{۳۹۲}
دەست ۋە سەر ۋە پى ۋە چانەگە ۋە زارە شكاۋن
شىن بوون لە زەۋى ۋە باغ ۋە چەمەن، جۆگە ۋە جۇبار^{۳۹۳}
پىك داغ لە دلن، چونكە لە ھاۋالىي براۋن

^{۳۸۶} ديوانى چاپى جەغفەر: كاروو

^{۳۸۷} چاپى ئەنىسى: دايك ۋە بابو؛ چاپى جەغفەر دايك ۋە بابو

^{۳۸۸} چاپى ئەنىسى: پەخش ۋە بلاۋن

^{۳۸۹} چاپى ئەنىسى: رۇيىن

^{۳۹۰} چاپى جەغفەر: كاتىكو

^{۳۹۱} چاپى جەغفەر: خەيالو

^{۳۹۲} چاپى جەغفەر: گۈلۈكاتىك. گەرچى ۋاھىيە بەو گۇرۋانە جياۋازىيەك لە كىشى شىعرەكەدا پىكىيت بەلام

ھەردو شىۋە ۋە شەكە لىرەدادە گونجىن

^{۳۹۳} چاپى ئەنىسى ۋە جەغفەر: جۆگە ۋە جۇبار. لام ۋاھىيە ئەگەر دوو ۋە شەكە لە شىۋە ئاسايدا بنووسرىن ۋ

/ۋاۋ/ يىكى عەتف بىخىتە ئىۋانىان، خويىتەر لە خويىتەنەۋەيدا توۋشى گىرقتىك نايىت ۋە بەو بۇنەيەۋە لام ۋا نىيە

دانانى دوو /ۋاۋ/ پىۋىست بىكات. ئەم بىدەتە تەنيا بۇ شويىتىك باشە كە ئەگەر دوو /ۋاۋ/ دانەنرىت لە

خويىتەنەۋە شىعرەكەدا گىرقتىك بىتە پىشىن. ئەو ووردە كارىيە زمانەۋانىانە نايىن بېتىرىتە ناۋ نووسىنى ئاساىيەۋە.

شىكرەنەۋە ديوانى ئاۋات / ۴۸۵

ئەو نىرگسى بۇنخۇش كە پرواۋن لە دەروودەشت
 نىرگس نىيە، پروانە، بە دىتن ۋە كوۋ چاۋن
 چاۋى دەخشىن لە كوروكالى ولاتى
 يانى ھەموو بە تيارە ۋە كوۋ بلىقى سەرئاۋن
 ئەو سوورە گۈلى گەش كە ديارن لە كەژ و كۆ^{۳۹۴}
 گۈل نىن و ھەموو خويى گەشى لاۋە، پراۋن
 سويسن كە لە پىش چاۋ گۈلى سەرشىن و جوان بوو^{۳۹۵}
 زارىك و زمانىكى جوان بوون و دواۋن
 ئەو سەرۋە بەژن بەرزە و سەرسەوز و جوانە،^{۳۹۶}
 بەژن و قەد و بالاۋن و بە پرووسوورى ژياۋن
 ئەو بەژنە بلىندانە بە ھۆى ئاۋى ئەوين بوو
 چەند ماۋە لە باغ مان و كەچى ھەر نەچەماۋن
 پروانە ۋەنەۋشە دەدرەۋشى بە دروشمى
 بسكىكى پەرىشانە كە زۆر شانە كراۋن
 بولبول! من و تو عاشقى خونچەى ۋە كوۋ زارين
 پىناكەنى بۆمان كە شەۋى ئاۋ نەدراۋن
 ئەۋشۋ ۋەرە با پىكەۋە بگىرن لە گۈلۈكات^{۳۹۷}
 چونكە گۈلى باغى ھەموو تىنوۋى شەۋاۋن^{۳۹۸}

قافلاۋا، ۱۳۴۲ى ھەتاۋى
 (لاپەرە ۱۵۲ و ۱۵۳ ى چاپى ئەنىسى و ۱۵۷ و ۱۵۸ ى چاپى جەعفەر)

^{۳۹۴} چاپى ئەنىسى: ديارن

^{۳۹۵} چاپى جەعفەر: سەرسەوز

^{۳۹۶} چاپى ئەنىسى: سەرشىن و جوان بوو؛ چاپى جەعفەر: سەرسەوزە جوانە. ھەرسى شىۋازە كە لەبارى واتاۋە
 كىشەيە كيان نىيە و كىشى شىعەرە كەش تىك نادەن. خۇزىا دەستخەتى شاعىرمان بدىايەت بۇ ئەۋەى بزائىن خۇى
 چۆنى بۇچوۋە و ئىمە لەخۇۋە دەستكارى نەكەين.

^{۳۹۷} چاپى جەعفەر: گۈلۈكات

^{۳۹۸} چاپى جەعفەر: تىنوۋى.

عينوانى شيعره كه له هەردوو ديواندا وەك يەكە. چاپى ئەنيسى لە بەشى 'چامەكان' واتە قەسىدەكاندا ھېناوئەتى و ئەوئەش دەبىي بەھۆى ژمارەى فەردەكانەوہ بوويىت كە پازدەن. ديارە من ئەوہ بە راست نازانم، غەزەل دەكرى ۱۱ فەرد يان زياتريشى ھەيىت. شيعرىكى رەشبينانەيە بە شىوازي شيعرى خەيام دارژاوہ و لە ھەندىك شوئيدا كەلكى لە كەرەسەى شيعرى خەيامى وەرگرتوہ: دۇنيا بى بايەخە، ژينى ئەم دۇنيايە جىگەى متمانەى عاقلان و پياوان نىيە، ھەموو لە سەفەرداين و دەرۆين. بەلام جياوازييەكى لە شيعرى خەيام نو بىرى خەياميدا ھەيە: ئاوات وەك خەيام ئاكامىكى ئەرئى يى لە بۆچوونەكانى خۆى وەرناگريىت واتە خۆى و خەلك بانگ ناكات بلئ ئىستا كە ژيانمان كاتىيە و بەقاي بۆ نىيە، با ھەر ئەم كاتەى ئىستانمان بە دلخۆشى رابوئرين، بخۆينەوہ و شاد بين. بەپىچەوانە، تەنانەت لە دواين فەرددا دلئ 'با پىنكەوہ بگريىن'. بە بۆچوونى من ئەو ھەلوئىستە، رەنگدانەوہى بىروبۆچوونە عىرفانىيە كەيەتى كە پىشتەر ئاماژەم پىكردووہ و لەوہدا خۆلاسە دەيىتەوہ كە ئەم دۇنيايە ھىچە، با لەبىرى ئەودنيادايىن. خەيام ئەوہ نالئيت!

عاقل و پياوين: لئيرەدا چەمكى 'پياوبوون' لە واتا كۆنە نەريتيە كەيدا ھاتوہ واتە نازايى و بوئرى. ئەمرو چىتر كەلك لەو تيرمانە وەرناگريىت كە ھەلاواردنى جنسى و ژيندرى تىدايە.

كەس و كارو، داىك و بابو، ھەركاتىكو، خەيالو: ھەرچواريان بە شىوازي موكرىانى (مەھابادى) گوتراون. شاعىر تا فەردى چوارەم لەسەر ئەو پىئودانە رۆيشتووہ بەلام لە فەردى پىنجەم و ھەشتەمدا كەردارى 'دەبينى' و 'دەخشىن' ى ھىتاوہ كەشىوازە گشتىترە موكرىانيە كەيە و لە فەردى ھەوتەم و سىزدەھەمدا بەتەواوئەتى بەرگۆى قسەكانى گۆپوہ و لە كۆوہ كەردووئەتە تاك: پىروانە و بىروانە. ديارە بەشيك لەو كارانە لەبەر پاراستنى كىشى شيعرە كە كراون بەلام بەگشتى، ئەوہ تواناى زمانى كوردى و چەشنايەتى و زۆرى زاراوہ كانىيەتى كە ئەو دەرئەتەى بۆ شاعىر رەخساندووہ بتوانئيت لە نىوان شىوازەكاندا مانۆر بكات. مەم و زىنەكەى مامۆستا ھەزار و تەرەجەمەى كوردى قورئانەكەى، ھەروەھا شيعرى 'خەوہەردىنەى' كاك سوارە نموونەى سەركەوتووى كەلك وەرگرتن لە زاراوہى زۆرى زمانى كوردىن.

پەرش و بلاون: دەگەپتەوہ بۆ يار و رەفيق و كەس و كار و داىك و باب. بەرگۆى قسەكە، خويئەرە.

لهسه فەردان: ئیوه لهسه فەردان؛ بەرگزی قسه که، خویته ره.

خه یالوو لهسه روپرچی بلاوه: ئیستاش که فیکر و خه یالتان لای سەر وپرچی بلاوه...
گولوکات / گولوکات: گولوک واتای خونچه گولی ههیه و کوردیه بهلام به /ات/
ی عهره بی که نیشانه ی میه کۆکراوه تهوه و لهجانی بگوترئ گولوکان، گوتراوه
گولوکات. ده بی قسه ی سهرزازی خه ک ییت چوویته ئه ده بیاتی نووسینشه وه. پیشریش
له شیعری 'تاونه دیو' و 'چ بکه م؟' دا دیومانه ئاوات ئه م وشه یه ی دووجار هتیاوه تهوه:
"بلی جاریکی دی شین بی گولوکات؟" و:

"گولوکات چوو له بهر ئه وه، من له دهشتی پر چقل چ بکه م؟"

بۆ واتایه کی دیکه ی گولوکات برهانه کوتایی ئه م دپرانه.

ئه عزا: ئه ندامانی له ش. کۆی وشه ی 'عضو' ی عهره بییه که کورد پتراوه و به پیتی /ز/
نوو سراوه ده نا ده بوو 'اعضاء' بوايه.

به دیتن: به روانین، کاتی که ده روانین وه کوو چاوی ده بینن. خه یالی شاعیرانه یه. له
شیعری کوردی و فارسیدا چاوی جوان به گولی نیرگس ده شو به پتریت. شاعیر لیره دا
پیتی وایه پیچه وانه که شی راسته و نیرگشیش له چاوی مرؤف ده چیت که وابوو ئه و
نیرگسه ده بی له خاکی چاوی که سیك شین بوو ییت.

کوړوکال: لاو. کال به ته نیا واتای 'نه گه یشتوو' ههیه (هه نه به بۆرینه) بۆیه به سه ر
یه که وه واتای مرؤفی تازه پیگه یشتوو یان هیشتا کال و پیته گه یشتوو ده دات.
ولاتی: شیوه به یانی مه هاباد و به شی باکووری موکریانه. له شویته کانی دیکه دا وه ک
'ولات' ده گوتریت.

په تیاره: په ته ری، سه لیته، شیتۆکه، لیوه، ئه قل سووک (فرهنگ فارسی - کردی دانشگاه
کردستان)

گول نین و هه موو خوینی گه شی لاوه رزاون: ده مانخاته بی ری شیعره که ی نالی:

"هه ر جۆگه و جۆباری که وا سوور و سویر بی

جیی جۆششی گریانی مه خویته رزاوه [یان: خوی نه رزاوه]"

سوین که... سه رشین و جوان بوو: له ده قی چاپی جه عه فهدا سه رسه وز نوو سراوه.
نازانریت کئ گۆرپویه تی و کردوویه ته سه ر سه وز. واتای هه ردووک وه که به لام
من به هۆی ئه و راستیه وه که له فهدی دواتریشدا سیفه تی سه رسه وز هاتوو، ئه و
دوو پات کردنه وه یه م پی باش نه بوو و 'سه رشین' ی چاپی ئه نیسیم هه لپژارد.

ئەو سەرۋە بەژن بەرزە... مۆسقىي پىتى /س/ لە سەرۋ و سەرسەوز و ڤووسوورى دا، گەلەك بەرچاۋە. گوللى نىرگس لە شىعرەكەدا بە 'زار و زمانى جوان' شوبھىتراۋە وا لەپاردوۋى دووردا، قسەيان كىرەۋە. بەژن و قەد و بالا 'مترادف'ن.

ئاۋى ئەۋىن: پىكھاتەيە كى جوانە. ئاۋى ئەۋىن بەو بەژنە بىلەندە دراۋە كە وا لەباغدا ماون و نەچەماۋنەتەۋە. چەند ماۋە واتە چەند سال و سەردەم.

بېروانە ۋەنەۋشە دەدرەۋشى بە دروشمى: لە سەرچەم فەردەكەدا مۆسقىي پىتى /ش/ گەلەك ۋەستايانە پىنج جار بەشۋىن يەكدا گوللى يىسى خويئەر دەيىت. شاعىر گوللى ۋەنەۋشە ۋەك دروشمىك يىنيۋە كە لە سەر شانى گەلاكان بەرز كراۋەتەۋە. بسك: پەرچەمە بەلام ھاۋواتايە لەگەل ئالا و پەرچەم و ەلەمىشدا (ئىھام). يارىكرىنىكى سەر كەتۋاتەيە بە ۋشەكان.

بولبول... دەمى يار گەلەك جار لە شىعرى شاعىراندا بە خونچە شوبھىتراۋە بەلام لىرەدا پىچەۋانەيە. شاعىر خۆى و بولبولى كىرەۋتە دوو ئەۋىندار كە عاشقى خونچەى ۋىچوۋى زارى يارەكەيانن.

پىناكەنى... ئاۋ نەدراۋن: خونچەى ۋەك زار بۆمان پىناكەنىت لەبەر ئەۋەى شەۋاۋ نەدراۋن. خونچە لە بىچمى تاكدا ھاتوۋە بەلام بەھۆى كىردارى كۆۋە (ئاۋ نەدراۋن) ئەۋىش واتاي كۆى خونچەكانى ناۋباغ دەدات. ئەۋە خەسلەتى زمانى كوردىيە ۋ ئەۋ كەسانەى وا لەژىر كارتىكەرىي زمانى فارسىدا دەيگۆرپ خىزمەتى زمانەكەمان ناكەن. بۆ نمۇنە ئىستا بۆتە باۋ دەنۋوسن "سە كەس بە ناۋەكانى ەلى ۋ ەسەن ۋ ەسەن... چوون بۆ فلانە شوپن" لەكاتىكدا ۋشەى ناۋ لىرەدا پىتۋىستى بە كۆكرىن نىيە ۋ بەھۆى كىردارى 'چوون' ۋە واتاي كۆى تىدا شاراۋەيە. كەۋابوۋ ئەگەر لە كوردىدا بگوتىرت "سە كەس بە ناۋى ەلى ۋ ەسەن ۋ ەسەن چوون بۆ فلانە شوپن"، واتاكەى تەۋاۋە ۋ پىتۋىست ناكات لاسايى فارسان بگەينەۋە.

بگىرىن لە گولۋكات: لىرەدا گولۋكات بە دلىيى واتاي باخچەى گول ۋ خونچەى ھەيە. ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەژار جگە لە خونچەى گول ھىچى دىكەى نەگرتوۋە. گىريان ۋ شەۋاۋ پەيۋەندىان بە يەكتەرۋە ھەيە ۋ دەلى گوللى باغ تىنۋى شەۋاۋن با من ۋ تۆش بولبول گىيان پىكەۋە بگىرىن ۋ بە فرمىسكى چاۋ ئاۋيان بدەين. شەۋاۋ: ئاۋدانى شەۋانەى گول ۋگيا. ڤوۋەك لە گەرمای رۆژدا تىراۋ نايت ۋ باش وايە بەيانان يان ئىۋارە ۋ شەۋ ئاۋدېرى بگىرىن.

بەحرى ەروۋزىي شىعرەكە، ھىز مەنن اخرب مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن

دوور که وتنه وه

تۆ چوویه ولاتی که نه بینم ئەسەری تۆ
دوور که وتی له من تا کوو نه بیسم^{٣٩٩} خەبەری تۆ
ئەى نوورى دڵ و قووه تى ئەژنۆم! بە سەرى تۆ^{٤٠٠}
پۆحم وه کو پەروانه گەپرا دەورووبەرى تۆ
ئەو حالەت و هۆش و هونەرەى ئەودەمە من بووم
ئىستى نىيە تاقى، هەموو قوربانى سەرى تۆ
دڵ ھەر وە کوو عەودالە لە دووت، تالە ژيانى
چاوم وە کوو ئاوپاشە لە پىگە و گوزەرى تۆ
پەحمى بکە بەم پىشە سبى و چاوە پىئاو
نە تزانى لە دڵ ھەستەمە ئاخىر سەفەرى تۆ؟
ئەى من بە فیدای پۆين و کۆچ و سەفەرت بم!^{٤٠١}
چت کردبوو ئاخىر که وەھا دەربەدەرى تۆ؟
ھەستە، وەرەوہ گيانە، وەبالت بە مىلى من
وەستۆ دەگرم شەرتە ھەموو خىر وشەپى تۆ!

قافلاوا، ١٣٤٢ ى ھەتاوى

(لاپەرە ٦٦ ى چاپى ئەنيسى ١٦٧ ى چاپى جەعفەر)

عينوانى شيعرە که لە چاپى ئەنيسيدا 'دەردى دوورى' يە.

٣٩٩ . چاپى جەعفەر: نه بیسم

٤٠٠ . چاپى جەعفەر: ئەى نوورى دڵ و قووه تى ئەژنۆم، بەسە دوورى!

٤٠١ . چاپى ئەنيسى: پۆين و کۆچ

٩٠ / شيعرى سالانى ١٣٤٠ تا ١٣٤٢

ئەم شىعرەش لە پەيوەندى ھەمان ئەو سالانە دا گوتراوھ كە پىشتەر باسى لىوھ كرا، واتە سالانى دواى ١٣٤١ و شۆرشى ئەيلوول، چوونى زۆر لاوى دلسۆز و پەرپرس بۆ باشوورى كوردستان، كومىتەى شۆرشگىنرى حزبى ديموكراتى كوردستانى ئيران و كۆنگرەى دووھەمى حزب كە تىيدا نەمر سەيدكامىل بە ئەندامى "غىابى" كومىتەى ناوھندى و سەيد تاهىرى كۆرى بە ئەندامى كومىتەى چاوەدیرى حزب ھەلژێردران.

ئاغا سەيد تاهىر ئەودەم لە باشوورى كوردستان و لەنىو پىشمەرگەكانى حزبدا دەژيا. ئەم شىعرە بە ڤوونى دەردى دوورى باوكىك لە ڤۆلەكەى دەردەخات و سالى گوتنى شىعرەكەش ئەو سالانەىە كە كاك تاهىر لە باشوور بووھ.

شىعرەكە ڤاستىيەكى دىكەش دەردەخات ئەویش بى ھىواى و دلساردى شاعىرە لە بارودۆخەكە و ھەست بە مەترسى كردنى گيانى كۆڤەكەى، كە وەك بىنيمان زۆرىش بى جى نەبوو و گەلنىك لاوى دلسۆزى گەل لەدریژەى كارەكەدا شەھىد كران. سەيدكامىل لێرەدا بانگى كۆڤەكەى دەكات و دەلێ وەرەوھ، من بەرپرسىايەتى چاك و خراپ [لاى حكومەت] وە ئەستۆ دەگرم.

شىعرەكە ئاوێتەى ھەستى مرقۆڤىكە دەرحەق بە جگەرگۆشەكەى و بەم تەعبىرە، زۆر ئىنسانى و بەرپرسانەىە.

دیاردەىەكى جىگەى باس يان وشە و تەعبىرىكى دوور لە زىھن لە شىعرەكەدا نىيە باسى لىوھ بكرىت.

بەحرى عەرووزى شىعرەكە، ھزج مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن

رۆژی ھەل

سەد شوکر کوردە! ئەو پۆر پۆژی ھەل
ھەل ھەلکە و تۆو، فەرموو بە پەل
وەرە مەیدان و لەخوین سوورکە ولات
وا، کە لەو خوینە تەرم بێنە مەل
گەرچی ئیستاکە بە چاو دەیی
دوژمنت شیک و جوان، قیت و بەل
دئ زەمانیکی لەبەر دەست و پەل
خۆ بکا پان، بکەوئ چەشنی سەل
ئەودەمە تۆلە بە دەست بێنە ئەگەر
پیاوی، بگرە نەتەویی^{٤٠٢} خۆت بە پەل

قافلاوا، ١٣٤٢ ی ھەتاوی

(لایەن ١٩٣ ی چاپی جەعفەر، لە چاپی ئەنێسیدا دەرئەکەوتوو)

ئەم شیعەرە لە دیوانی چاپی ئەنێسی دا نەھاتوو.

غەزەلیکی پینچ فەردی سیاسی-نیشتمانییە، ھانی خەلک دەدات دەستوبەرد بکەن و خیرا
بچنە ناو شۆرشەو؟ بەلام کام شۆرش؟ ئەگەر رێکەوتی سالی ١٣٤٢ کە بۆی دانراوە،
راست بیت،^{٤٠٣} من هیچ گومانیکم لەوەدا نامیشت کە دەبێ شۆرشی ئەیلوول بیت لە

^{٤٠٢} . نەتەوی خۆت لە دەقی چاپی جەعفەردا. من ئەو یائی ئیزافەم بۆ خویندەوێ دروستتری شیعەرە کە لێ

زیاد کردوو.

^{٤٠٣} دیارە ئەگەر رێکەوتە کە ئەو سالە نەبیت، بۆی ھەبە بیر لە راپەرینی سالی ١٣٥٧ ی ئێران دژ بە رژیمی شا
بکریتەو. ئەودەم ھەموو ئەو حیساباتە ی من تیکە چن و دەبێ پێداچوونەوێان بۆ بکریت.

باشووری کوردستان، شۆرشیک که له سەروەددی گوترانی شیعرە کە ی ئاوات واتە لە ۱۹۶۱ دا دەستی پێکردبوو و وەک دەزانین بە ھەرەسی ۱۹۷۵ ی ش کۆتایی پێھات. شاعیر لەم شیعرەدا گەلێک توند وتیژ و جەسورانە لە بەرابەر دوژمندا وەستاوە و ھانی خەلک دەدات لە خویاتی دوژمن رشتن سەل نەکەنەو و ئەوەندە خویاتیان برێژن کە لافاوی خوی تەرمەکانیان ببات. ئەو چەشنە ھەلۆیست گرتنە بۆ کەسایەتی نەرم و ھیمنی سەید کامیل و سۆفایەتیە کە ی ئەو، گەلێک نامۆیە بەلام ئەم جیھانە ی ئیتمە، کۆی ناتەباییەکانە و نە کەسێک و نە گرووپیکی کۆمەلایەتی و نە تەوھەیک لە سەر پرووی زەوی دەبینرێت تەنیا یەک 'بوعد' ی ھەبێت و لە منداڵییەو تا پیری لە سەر پەوتیک و کرداریک و باوەڕیک پروات. ئەگەر پێکەوتی کۆتایی شیعرە کە واتە سالی ۱۳۴۲ ی ھەتاوی (۱۹۶۳ ی زاینی) راست بێت، کە من زۆریش لێ دلیانیم، شاعیر لە سالی گوترانی ئەم شیعرەدا بێ ئەملا وئەولا ۶۰ سالی تەمەن بوو و ئەو بۆچوونە ی وا بۆنی خویاتی لێ دیت بۆ ئەو تەمەنە ھەندیک ییگانە دەنوێت.

بەلام شاعیر وەک ھەموو مرۆفیکێ دیکە پەروەردە ی ژینگە ی خۆیەتی و ژینگە ی ئەو سالانە ی کوردستان لە باشوور و پۆژھەلات ژینگە یەکی شۆرشگێرانیە بوو. لە ئێرانیش 'ئیسلاحاتی ئەرزی' شا مەلک و زەویوزاری ئاغاواتی بە سەر خەلکی گوندەکاندا دا بەش کردبوو و پۆژانە لە سەر شەقامی شارەکان، بۆ نمونە لە سەقز و بۆکانی نزیک قاقلاوی شاعیر، خۆیشانان بوو دژ بە سیستەمی دەرەبەگایەتی و پشتیوانی کردنی ئەو ئیسلاحاتە، جا بە خواست و مەیلی خەلکە کە بوویان بە زەبر و زۆری ئیدارە ی ئیسلاحاتی ئەرزی و ساواک. کەسانیک کە ئەو پۆژانەیان لەبیرە دەزانن چ فەزایەکی ئالۆز و نادیار بەسەر شار و گوندەکانی کوردستان و بەشیک لە ئێراندا حاکم بوو، لە شیراز قەشقاییەکان دژ بە حکوومەت پاپەڕییوون، لە کوردستان ھەندیک لە ئاغاواتی دەست رۆیشتوویان گرتبوو و ناردبوویانە زیندانی فەلک الفەلک لە خورماوا (خرم آباد) و تەنانەت تاقمی چەتە ی ئاغاکانیش لە چوار کۆچکە ی سەردەشت - سەقز - بۆکان - مەھاباد پەیدا ببوون و لەترسی ھێرش چەتە، پێگای نیوان بۆکان و سەقز ھەروەھا بۆکان و مەھاباد لە ئێوارە بەدواوە ھاتوچۆی کەمی پێدا دەکرا. من خۆم مامۆستای گوندی بوغدە کەندی بووم لە بن گویی قاقلاوی ئاوات و بە چاوی خۆم دیتم کە چەتە چۆن سەش شەو دوا بەدوا یەک ھێرشیان کردە سەر گوندە کە و دوو تاییە ویتجە ی خەلکە کەیان ئاگر تێبەردا و داوا ی ۱۰ ھەزار تەمەن باجی سەمیلیان لە

خەلكەكە دەکرد و بە دەست كۆندەووی خەلك یەك لە چەتھی ئاغاكانیش لە قەراغ
چۆمی گۆندەكە كوژرا.

واهەبە ھۆکاریکی دیکە ی ئەو توندوتیژی نواندنە ی ئاوات کارتیکەری ھەندیک
شاعیری فارسی وێژی ئێران بیت لە سەری. ھەم میرزادە ی عیشقی ھەمەدانی و ھەم
ئەبولقاسمی لاھووتی کرماشانی بە پەگەز کورد بوون و شیعیان لە نیو شاعیرانی
دوای مەشرووتە ی ئێران (١٩٠٦) دا لە ھەموان توندوتیژتر بوو و بۆنی خویتی لی
دەھات عیشقی ئاوا باسی شۆرش و خویترپشتن دەکات:

"این ملک يك انقلاب می‌خواهد و بس

خونریزی بی‌حساب می‌خواهد و بس

امروز، دگر درخت آزادی ما

از خون من و تو آب می‌خواهد و بس..."

لاھووتیش لە دەیان پارچە شیعیدا رشتنی خویتی چەوسینەرەن و خائینان پیروژ
دەکات:

"قربان آن دمی که ز خون ستمگران

دریای انقلاب شود پر حباب سرخ

در خون خائنان وطن واجب است غسل

در شرع انقلاب به نص کتاب سرخ..."

من لام وا نیبە شیعرەكە ی ئاوات وەرگێراوی ھێچ شیعیکی ئەو دوو شاعیرە یان
كەسیکی دیکە بیت بەلام دەمەوئ ئەوە بلیم كە ئەو بیرى خوین ھاتن و تەرم بردنە
واهەبە خۆمالی نەبیت و ھاوردە ی لاوەکیەكان بیت بۆ ناو زیھنی ئەھوون و ئارامی
ئاوات.

ئەوەش لێكدانەووی چەند وشە ی ناو شیعرەكە:

ھەل، دەرڤەت

شیک، جوان و رازاوە، دەبی وشە یەکی فەرەنسی بیت

بەل، جوانی قەد باریك (ھەنبانە بۆرینە ی مامۆستا ھەزار)

سەلە، نانەشان، سەووتە ی پان (ھەنبانە بۆرینە)

تۆلە بە دەست ھێتان، تۆلە سەندنەو

نەتەوی، نەتەویست، دوژمن

لە دوایین فەرد دا، دەبی کۆتایی میسراعی یەكەم لە گەل سەرەتای میسراعی دووھەم بە
سەر یەكەووە بخوێتریتەووە: ئەگەر پیاوی...، تۆلە ی خۆت لە دوژمنت بکەووە.

ئامازە بە "پياو بوون" بە واتاي ئەرئىنى ئازا بوون، تەعبىرىكى كۆنى سەر زمانى خەلک
و ناو ئەدەبى ولاتانى پۆزھەلاتى ناوينە و لە شويته کانى دیکەى جيهان تەنانەت لە
ئوروپاش لە پابردوودا ویتەى بوو. بەلام لەم سەردەمەدا بىرۆکەىە کى دواکەوتوانەىە و
جىي خۆیەتى ھەموومان خۆى لى دوور بخەینەو. دە کرى لە جياتى ئە گەر پياوى
بگوتريت ئە گەر مرۆفى، يان ئە گەر مرۆفىكى بەرپرسى و ... شتى لەو چەشنە.

بەحرى عەرووزى شیعەرە کە،

رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلمن

تەندووری سارد

دو نیا که هەموو هیچە، بۆجیتە، لە چی وێڵی؟
خاڵە، وەرە حالیت کەم ئەتوار و فرۆفێڵی!
جارێکی لە گەل تۆیە، رۆژێکی لە گەل خەلکی
هەردووکی بە سەرسەنگی، خوێریگەری و دیلی
شەش دانگی جیهانت بێ، سەد جووت و تراکتۆریش،
نابینی دەمی فرسەت، هۆبانیکێ ناکێڵی!
مەعلوومە خەتی خواریش هەر ژێرسەری گای پیرە
دونیا ش کە لە میژینە، نارێکە هەموو هێڵی
بیچارە گی و پەستی، مە یخوارە گی و مەستی
بەهرە ی ئەو بۆی بکری، پیشە ی ئەو گەر بێڵی
تییەلە لە کوێستانی زەنۆیر و هەوار گاکە ی
با قری بێ مەرۆمالی، گووی سەگ بە بنە و خێلی
"کامیل" کە گەرم بوو زوو تەندووری، ئەو یستاکە
ساردوسرە، نە یماوە ئەستێر و پەنە و سیلی!

قافلاوا، ۱۳۴۲ ی هەتاوی

(لاپەرە ۴۰ ی دیوانی چاپی ئەنێسی، لە چاپی جەغفەردا دەر نە کەوتووە)

ئەم شیعەرە لە دیوانی چاپی جەغفەردا بەرچاو ناکەوێت.
پشت گوێ خستنی دنیا و مەلک و مال و خۆشییەکانی ژیان وەک کۆلە کە یەکی
بیروباوەری سۆفیایەتی هەندیک لە شاعیرەکانمانی تووشی ناتەبایی و سەرلێشتاوی
کردوووە. نەمر سەیفولقوزاتی قازی و عەلی بەگی حەیدەری هەرکام خاوەنی چەند
پارچە ئاوازی بوون و ژیان و دیوێخانیکێ شاهانەیان هەبوو بەلام سوفی و موریدی

خاوهن باوه‌پى شىخى بورهانىش بوون و هاوپرئ له گهل ره‌عيه‌ته سؤفیه‌كانى خۆيان، له سالدا چهند مانگك له خانه‌قاي بورهان رۆژانه به كولیره‌يك ودوان ده‌ژيان و به كۆل، دارى خانه‌قايان ده‌كيشا.

ئاوات خۆى سؤفى مه‌شرب بوو و له عه‌ينى كاتدا به‌شىكىش بوو له هيرارشى شىخايه‌تى واته كورپه شىخ و برا شىخيش بوو و له مالى شىخاندا گه‌وره ببوو و به نه‌رىتى شىخايه‌تى گوش كرا بوو. به‌لام له لايه‌كى ديكه‌وه باوه‌پى سياسى و كۆمه‌لايه‌تى و هه‌ستى نه‌ته‌وايه‌تى گه‌لىكى بنده‌ستى لى پەيدا‌بوو و ئه‌وه نه‌يده‌هيشت خۆى يه‌كلايى بكاته‌وه. به‌هه‌لس و كه‌وت و ئه‌خلاق و تايبه‌تمه‌ندى تاكه‌كه‌سى، مرؤفكى نه‌رم و نيان و له‌به‌ردلان و نزيك له كۆمه‌لانى خه‌لك بوو و له فيز و ئيفاده و ده‌ستى به‌ر كه‌له‌كه‌ى ئاغاوات دوور بوو، له مه‌زرا وهك وه‌رزيرىكى ئاسايى كارى ده‌كرد و زه‌حمه‌تى ده‌كيشا؛ به‌لام خاوهن ملكيش بوو و وهك هه‌موو ئاغايه‌كى ديكه ده‌و دووى له ره‌عيه‌ت ده‌سه‌ند و وا هه‌يه كار و بيگارىشى پى كرديتن.

ئهو تايبه‌تمه‌نديه‌ ناته‌بايانه به‌سه‌ر يه‌كه‌وه ئاواتى خستبووه دۆخىكى سه‌مه‌ره‌ى رۆحى و ده‌روونيه‌وه كه خۆى بۆ يه‌كلا نه‌ده‌بووه‌وه، له سالانى جياجاي ته‌مه‌ندا، كورپه‌لاويكى ئه‌وينداره، ئاغايه‌كى خاوهن ملك و گه‌وره‌ى ره‌عيه‌ت و خاوهن ديوه‌خانه، شىخ و سؤفى و مه‌لاى دوازده عيلمه، شاعيره، خه‌باتكارى سياسى و حزبييه و وه‌رزيرىكىشه له مووچه و مه‌زراى خۆيدا عاره‌ق ده‌رژيئت. جا فهرموو ئهو هه‌موو ناته‌بايه سه‌مه‌ره‌يه كه له وجودى هه‌ستيارىكى دل ناسكى وهك ئاواتدا كۆ ببوونه‌وه، شى بكه‌وه و بيناسه!

ئهو تايبه‌تمه‌نديى و خه‌سله‌ته چينايه‌تى و تاكه كه‌سيان هه‌ركام له ده‌رفه‌تيكدا و به‌شپوه‌يك خۆيان له شيعره‌كانيدا ده‌رده‌خه‌ن، جارئك ده‌يكه‌نه عه‌بدىكى عاييد و موئمين كه له به‌رانبه‌ر "مه‌عبود" دا خۆى به‌سه‌گ و رپورەش و سه‌ره‌فكه‌نده ناوده‌بات، جارئك ده‌يكه‌نه خه‌باتكارىكى سياسى و داکۆيكارىكى مافى گه‌له‌كه‌ى، جارئكيش ده‌يكه‌نه سؤفیه‌كى ده‌ست له دنيا شۆردووى ئه‌وتۆ كه به‌ناوى كورت بوونى ماوه‌ى ژيانه‌وه شەق له هه‌موو مال و خۆشى و سه‌روه‌ت و سامانىك هه‌له‌دات و شتى سه‌گ هه‌واله‌ى "بنه و خپل" ى دنيا ده‌كات.

ئهم پارچه شيعره‌ى ئيستا راست ئه‌وه‌ى دوايانه، هه‌ر له سه‌ره‌تاوه تا كۆتايى گازنده‌يه له بپوه‌فايى دنيا و نه‌سيحه‌تى "خاله" واته خوڤته‌رى شيعره‌كه بۆئه‌وه‌ى گوڤ نه‌داته

سەرۋەت و سامان و جووت و تراكتور و كويستانى زەنوپر و ھەوارگەي كويستان و مەپومال و بنە و خىلى خۆي.

پەيامىكى شاراۋە دىكە لە شىعرە كەدا نىيە، جگەلەۋەي لە ۱۳۴۲ (۱۹۶۳) دا گوتراۋە كە سالى دوو پرووداۋى گەۋرەي سىياسىيە: شۆرشى ئەيلوول تازە دەستى پىكردوۋە و ئىسلاھاتى ئەرزى و دابەشكرانى زەويوزارى ئاغاۋاتىش تازە گەيشتۈتە كوردستان. شىعرە كە ئامازىيەكى بۇ شۆرشى ئەيلوول تىدا نابىرئىت دەنا دەبوايە پر بوايەت لە ھىوا و ھومىدى سەر كەوتن. بەلام من دوورى نازانم ئەو بى ھىوايە ئاكامى ئەۋە نەيىت كە ئاۋات ۋەك ئاغا و خاۋەن ملك دلنىگەرانى ھەۋالەكانە و ترسى زەۋوت كران و دابەشكرانى ملكى خۆي و كاك و مامى لى نىشتوۋە. ئەۋە لە بارى چىنايەتسيەۋە گونجاۋە گەرچى بەۋ تايەتمەندىيە تاكە كەسيانەۋە كە ئاۋاتى دل ناسكى نازەنىنى شاعىرى خەباتكار ھەبىۋە، ئەۋ شتە لە راستىش ناچىت.

ئەگەرى دوۋھەم ئەۋەيە كە بلىن باۋەرە ئاينى و سۇفيايەتسيەكەي ھاندەرى گوتنى ئەم شىعرە بوۋىت. بەلام تەنانت لەۋ ھالەتەشدا ديسان ئەۋ پىرسارە سەرھەلدەدات كە بۇچى راست لە سالى ئىسلاھاتى ئەرزىدا دەبى شەقى لە جووت و تراكتور و كويستانى زەنوپر ھەۋارگە ھەلدابىت؟

ۋاتاي ھەندىك ۋشەي ناۋ شىعرەكە

ئەستىۋل: ئەستىۋلك، شىشكىكى ئاسنە بۇ ئاگرى تەندوۋر تىكۈەردان و كۆلۈۋ دەرھىنان

ئەۋىستا كە: ئىستا

بنە: بنكە

پنە: تەختەيەك كە گونتكە ھەۋىرى لە سەر پان دەكرىتەۋە

خوپرىگەرى: بىكارەيى

خەتى خوار: ھىلى خۋارى جووت وگا

خىل: ھۆز، كۆمەلى ھەۋارچى

دىلى: ھەلس ۋكەۋوت كردن ۋەك مېينە. ۋاتايەكى خىلەكىيە بە داخەۋە سوۋكايەتى بە ژنانى تىدا شاراۋەيە.

زەنوپر: جىگەي بلىندى ھەۋا سازگار

سەر سەنگى: لاسارى و گوى نەبىسى

سىل: ساج

قې: ئاسەۋار بېرەنەۋە، مردنى ھەمۋانى
گاي پېر: گايەكى جووت كە پېر بوۋىت و نەتوانىت لە كاتى جووت دا ھىلى راست
بكىشىت
مەيخوارەگى: وشەيەكى فارسىيە بە واتاى خواردنەۋەى ھەمىشەيى و سەرخوش بوون
ھۆبان: كۆى ھۆب و ھۆبە، جىگەى كۆمەلە چادرىك پىكەۋە
ھەۋارگا: شوپنى ھەۋار و كوستان
بۇ واتاى ھەندىك لە وشەكان يارمەتىم لە ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەزار ۋەرگرتوۋە.

خاسەكەو

خاسەكەوئى لەو كەژە ھەلىشتووہ
خالى پەش و سوورى بەجووت پشتووہ
پاۋچى ھەموو لەو كەوہ دەر كەوتووہ
بۆچى دزە؟^{٤٠٤} جەردەيە؟ كىي كۈشتووہ؟
كىپھە كەسى ئەو لە ژيان خستووہ؟
مال و مەر^{٤٠٥} و زىوہرى كىي بردووہ؟
باعىسى قەتلى چىيە، بىستووہتى؟
ژىنى بە سەربەستىيە ويستووہتى!
پاكي گوناھى كەوى خۆش خەت و خال
ژىن بە سەربەستە لە نىو دېك و دال^{٤٠٦}
داوى چەقاند تاوہ كو ئەو پىوہبى
چال كەنە، خۆي پىوہ دەبى جى بەجى^{٤٠٧}
چاكە كە داودۆزە^{٤٠٨} شو كور خاسەكەو
دېويە^{٤٠٩}، و وريايە بە پۆژ و بەشەو
بۆچى كەويش مافى ژيانى نىيە؟
حەققى كەژ و كىوى جوانى نىيە؟

^{٤٠٤}. 'چىيە؟' لە سەر زمانى خەلك

^{٤٠٥}. 'زە' لە سەر زمانى خەلك

^{٤٠٦}. ئەم فەردە لە چاپى ئەنسىدا نىيە.

^{٤٠٧}. لە سەر زمانى خەلك بەم شىوہەش بىستراوہ: "چال كەنە، خۆي پىوہ دەبى پىمەبى". پىمەبى بە واتاى "پىم

وابى" يە.

^{٤٠٨}. دۆزەروہى داو، وريا و زىرەك

^{٤٠٩}. دېويە، چاپى ئەنسى

٥٠٠ / شىعرى سالانى ١٣٤٠ تا ١٣٤٢

بۆچی ئەویش بۆتە "برا كوردە كان"
 نابى ھەلئىنى^{٤١٠} نەفەستىكى ژيان؟
 بىتتە ھەردەست و بە بى بال وپەر
 پىيكەنى بىيەنە 'قەسرى قەجەر'!^{٤١١}
 دەك نەفەسو بگرئ ئەجەل جى بەجى!
 وا، كە نەتانیق قەوەتى دەست و پى
 خاوەنى ئەو كىو و كەژە ھەر كەو
 نەزم و نىزامى كەژ و كىو ھەر بەو
 لى گەرئ با بال و پەرى جوان بكا
 لەو كەلە با بانگى رەفیان بكا
 بىتتەو كانیائى، بخۆن ئاوى ساف
 بۆ گورپەى سەربنە بىتتە مەساف
 لى گەرئ دەندوو كى بە بەرد تىژ بكا
 گورپە^{٤١٢} بكا و بانگى كوپ و كىژ بكا
 كوپ بە گورپە گورپ، وەكوو شیر و پلنگ
 كچ بە شەشەن، بە خرىنگە خرنگ
 بىن و بلىن: خاوەنى كىوان ئەمەین
 سوورە دەنووكمان، بە دەنووك شەر دەكەین
 خاوەنى ئەم خاسە كەوەش ھەر دەلى:
 راوچى دەبى لەم كەژ و كىو ھەلئى!

قافلاوا، ١٣٤٢ ى ھەتاوى

(لەپەرە ١٧٦ و ١٧٧ ى چاپى ئەنسى و ٢٩٩ و ٣٠٠ ى چاپى جەغفەر)

^{٤١٠}. لە سەر زمانى خەلك 'بكيشن' ھەبە و لەگەڵ نەفەسدا وىچووترىشە

^{٤١١}. زىندانىكى گەورە لە تاران كە لە سەردەمى رەزاشادا كرايەو و تا ئەم سالانەى دواى ھەر ماپوو. بەشىكى زۆر لەر خەباتكارانى كورد و ناحەزانی پڑىمى پەھلەوى و كۆمارى ئىسلامى ئىران سالانى زۆرى دەست بەسەریان لەوئ تىپەر كردوو.

^{٤١٢}. غورپە، چاپى ئەنسى. من بە حىسابى واتاى وشەكان، لام وایە دەبى غورپە بىت كە واتايەكى ئەرتى و باشى ھەبە تا گورپە، كە نەرتىبە.

عينوانى شيعره كه له هەردوو چاپدا وەك يەكە.

شيعرىكى سيمبۆلىكە ناوەرۆكى سياسى - نەتەوايەتى هەيە. "خاسەكەو"، بە كەوى رەسەن دەگوتریت، كەويك كە "زپەكەو"^{٤١٣} نەيیت. شاعیر پيشمەرگەى كوردى بە خاسەكەو شوبهاندووە، راوچيش دەبى دەزگای داپلۆسىتەرى رژيم وەك ژاندرمە و پۆليس و روكنى دوو وسەرجهمى سوپای دژەخەلكى ئيرانى يیت.

كورتەى ناوەرۆكى شيعره كە ئەوێه: خاسەكەو لە سەرچیا واتە لەمالى خۆیدا خەرىكى ژيانىكى ئازاد و سەربەخۆى خۆیەتى بەلام راوچى لى دەركەوتوو و بەتەمای راوکردن و كوشتنەتى، هەر بەو ئامانجەش داوى بۆ ناوێتەو بەلكوو خاسەكەو فريو بخوات و پێوێت. بەلام بەختەوێهەرانە خاسەكەو وریایە، "داودۆزەرەو" یە و نەك هەر بە هاسانى بە تەكەو ناییت، بەلكوو راست بە پێچەوانە، سەركەل لە دوژمن دەگریت، رەفقایى خۆى بانگ دەهێلێت و دندووکی سوورى بە بەرد تیز دەكات بۆئەوێهەى بتوانی بە شەرپەدەندوو كە واتە بە هەر چەكێك كە هەيەتى، بەگژ دوژمندا بچیتەوێهە. خاسەكەو خاوەنى كیو و كەژە و مۆلەت بە راوچى نادات لە سەر چیاكانى كوردستان جى خۆش بكات، جا لە كۆتاییدا مەجبورى دەكات 'لەو كەژ و كیو هەلێت' و چیاى كورد بۆ كورد بەجى بهێلێت.

سالى گوترانى شيعره كە لە دیوانى چاپى ئەنيسيدا دیارى نەكراو بەلام چاپى جەعفەر بە ١٣٤٢ ى هەتاوى [١٩٦٣ ز] زانیو و ئەوێهەش لەگەڵ ئەو بۆچونەى مندا يەك دەگریتەوێهە كە پيش دیتنى چاپى جەعفەر لە سەر مالبەرى رۆژەهەلات - بۆكان دەرمبپوو.

ئاغا سەيد كامیل لەماوێهە سالانى ١٣٢٥ تا ١٣٢٧ لە زیندانەكانى ئيراندا زیندانى بوو (پروانە سەرەتای هەردوو دیوان، بەشى ژینامەى شاعیر، كە لەجایى ئەنيسيدا بە قەلەمى خۆیەتى). دەرنگتر لە دواى كۆنگرەى دووێهەمى حزبى دیموكرات بە ئەندامى "غیابى" كومیتەى ناوێندى حزب هەلبژێراو.^{٤١٤} 'سەيد تاهیر' ى كورپیشى هەر لەو سالانەدا وەك ئەندامى كومیتەى چاوەدێرى حزبى دیموكرات هەلبژێراو.^{٤١٥} شيعره كە لە سەرۆحەدى كۆنگرەى دووێهەمى حزبى دیموكراتى كوردستاندا گوتراو - سەردەمێك

^{٤١٣}. زپەكەو بالداریکە بۆر و لە كەو بچووكتر (هەژار، هەنبانە بۆرینە)

^{٤١٤}. محەممەد خەزرى، "لەپەرەيەك لە تێكۆشان و جوولانەوێهەى سالەكانى ٤٧ - ٤٢ ى حیزبى دیموكراتى

كوردستان"، ناشر: نووسەر، سوید ٢٠٠٣، لەپەرە ٤٨

^{٤١٥}. هەمان سەرچاوە، لەپەرە ٤٩

که سەیدتاھیری کورپی شاعیر پېشمەرگه بوو وله گەل ھەفالانی حزبی خۆیدا له باشووری کوردستان دەژیا. دەشزانین کۆنگرەى دووھەمى حزبی دیموکراتی کوردستان له ۱۳۴۳/۸/۲۶ (۱۹۶۴/۱۱/۱۶ ز) دا بەستراوه.

گەرچى زمانى شیعرى 'خاسەكەو' ساکارە، بەلام سیمبۆلیکە و بەبوئەیهووە تارادەیهك پیچ وپەنا کەوتۆتە ناوەرۆکیهوه، واتە ھى سەردەمى نەبوونی ئازادیە، کە ھونەرمنەند لە پروپۆستدا نەبیت ناتوانی بیروباوهرپی سیاسى - کۆمەلایەتى - ئایینی خۆی دەربرپیت. ھونەرمنەند لە بارودۆخى نەبوونی ئازادیدا مەجبور دەبیت شتوازیکی سیمبۆلیک بۆ دەربرپنى باوهر و بۆچوونەکانى خۆی ھەلژیریت. جا، لەھەل و مەرجى نالەبارى وادا، شەو و تاریکی دەبنە جیگرەوہى دیکتاتۆریەت و ئازادیکوژى، رۆژ و پرووناکی و بەیان و شەبەقیش جێى وشەى ئازادى وسەرەستى و دیموکراسى دەگرنەوہ.

لەشیعەرکەدا خاسەكەو، کەژ، خال رشتن، پاوچی، داو، چالکەن، ھاتنەوہ، کەژ و کێو، بال وپەر جوان کردن، بانگی رەفیقان کردن، کانیاو، ئاوى ساف، سەربنە، دندووک بە بەرد تیزکردن، سوور بوونی دەندووک، غوڤرە کردن، گوڤرە کردن و بانگی کوڤوکیژ کردن ھەمووی نیشانە و سیمبولن بۆ باوهرپی ناسۆنالیستی و دژى داگیرکەری شاعیر. ئەو سیمبولانە ھەراکام ئاماژەن بە راستەقینەیهکی ژيانى گەلى کورد، کە ھەندیکیان لە کۆتایى ئەم وتارەدا دەست نیشان دەکرین.

لەپەرەراوترى شیعەرکەدا ئەگەر تێبینیەك بووبیت، نووسراوہ و بەتایبەت ھەولداروہ جیاوازی نیوان دەقى چاپکراوى دیوانەكە و چاپى سەر پروپەهرپی ھەندیک رۆژنامە و گۆڤار یا ئەوہى وا لە سەر زمانى خەلک و لە ناو گۆرانى دەنگ بێژاندا دەبیتریت و دەبیستریت دەست نیشان بکرین. دیارە وتەى سەر زارى خەلک بۆ ساغکردنەوہى شیعرى شاعیرێك ناتوانی جیگەى متمانە بیت، بەلام لە نەبوونی سەرچاوہى دیکەدا واھەیه یارمەتیدەر بیت و بکریت کەلکى لێ وەرگیری. ئەوہ راستیەکی بەرچاوہ کە شیعرى 'خاسەكەو' یەك لەو دەگمەن شیعەر سەرکەوتووہ کوردیانەیه وا بۆتە مەتەلى سەر زمانى کۆمەلانى خەلک، کەسانیکى زۆر لەبەریان کردووہ و بە موانسەبە لیڤە ولەوئ دەیھیننەوہ؛ چەند دەنگ بێژى کوردیش بە گۆرانى گوتوویانەتەوہ. ئەوانەى خواریوہ نمونەى ھەندیک کارى مۆسیقایین لەسەر شیعەرکە بە یارمەتى وەرگرتن لە یووتیووب و فەیس بووک.^{۴۱۶}

^{۴۱۶} لەسەر فەیسبووک:

پوونكردنه وهى وشه و تيرمه كانى ناو شيعره كه
 نهو سيمبولانهى خواره وه ههركام ئامازيه كيان به راسته قينهى ژيانى گهلى كورد و
 پيشمه رگهى كورد تيدايه:
 خاسه كهو، پيشمه رگهى كورده گهرجى له هه ندىك شوپندا ههست ده كريت شاعير
 وهك چه مكينكى گشتير بۆ هه موو گهلى كورد كهلكى لى وه رگرتييت؛
 خال پشتن، بۆ كهو، خۇپازاندنه وهيه به لام بۆ پيشمه رگه، ئاماده يى و خۆتە يار كردنه؛
 پاوچى، دوژمنى كورده، سوپايى، پۇليس، ژاندرمه، كه له بارودوخى ئيستاي ئيراندا
 ده يته، پاسدار و به سيجى و ئيتيلاعاتى و به گشتى رېژيمى داگيركه رى ئيران له
 كوردستان؛
 "بيستويه تى"، ده بى به واتاي ئه وه ييت حوكمى غيايى بۆ ده رچوو و ئه و بيستويه ته وه
 كه كه وتونه ته شوپنى و ده يانه وييت بيكووژن؛
 داو و پيوه بوون: هيزى دوژمن ده يه وييت پيشمه رگه بخاته داو و بيكووژيت به لام
 له كۆتايده هه ر خۆيانن كه به ته پكه وه ده بن و ده كووژرين. شاعير گه ليك گه شيبه به
 داها تووى كورد و شكستى دوژمنانى؛
 داودۆز، واته داو پشكن و داودۆزه ره وه. پيشمه رگه وريايه، ئه زمونى ههيه، له بۆسه
 ناكه وييت و به داوى دوژمنى فيلباز وه ناييت؛
 بۆچى كه ويش بۆته برا كورده كان؟ ته عيبرى "برا كورده كان" هى سهرده مى كۆمارى
 كوردستان و پيش ئه ويشه، كه رېژيمى شا و راديو و رۆژنامه فهرميه كانى ئيران له
 لايه كه وه هه ليانده كوتايه سهر كۆمارى كوردستان و سوپاي شا ريه ره كانى ئيعدام
 ده كردن، له لايه كى ديكه شه وه شووتيان ده نايه بن ههنگلى خه لك و به "برا

سمایل ناغا چاوقالی و سهيد ئيبراهيم سەقزی

<http://www.facebook.com/video/video.php?v=354114321333517>

له سهر يووتيووب:

مسته فا شهواو

<http://www.youtube.com/watch?v=0Y3boVxQw0A&feature=related>

يوسف مسته فا

<http://www.youtube.com/watch?v=oSS-Pvg97mc&feature=related>

(دواى ۸ خولهك و ۴۵ چركه ي قيديۆكه)

به ره مه كهى نهر سماعيل ناغا چاوقالی و سهيد ئيبراهيم سەقزی پيشتر له سهر يووتيووبيش هه بوو به لام ئيستا

نه ماوه:

<http://www.youtube.com/watch?v=cCHuUk-z-ac&feature=related>

۵۰۴ / شيعرى سالانى ۱۳۴۰ تا ۱۳۴۲

كوردەكان" بانگيان دەکردن. سەرنجدانئىكى رۇژنامەى 'كوهستان'ى ئەو سالانە ڤوونى دەكاتەوۋە كە لەدام و دەزگای ئىدارى و مەجلىس و رۇژنامەكانى ئيراندا چۆن بە بەرېلاوى كەلك لەو عىبارەتە بىج ناوەرۆكە وەرگىراو.^{۴۱۷}

پىكەنين و قاقاكىشان، لە ئەدەبى ناوچەكەدا، خويئندى كەون وسىفەتى ئەرئى يىن بۆ ئەو، بەلام لىرەدا قسەكردن وحق گوتن و تەبلىغاتى پىشمەرگەيە؛

قەسرى قەجەر، زىندانئىكە ڤەزاشاى پەهلەوى دروستى كرد و ژمارەيەكى زۆر لە ناحەزانى رۇژىم بۆنمونه، گەورەپياوانى كورد و لور و شاعيران و رۇژنامەنووسانى وەك 'ملك الشعراء بهار' و 'فرخى يزدى' لەويدا زىندانى كرد. لە سالانى دەوروپەرى كۆمارى كوردستاندا، ئىتر شوپتەكە بە "زندان قصر" ناو دەبرا و زاراوہى "قصرقجر" كە ئاماژەيەك بە سەردەمى حوكمى قاجارەكان لە ئىرانى پيش پەهلەوى تىدايە، وەلا نرابوو.

كانياو، مالى باوانە. شاعير دەيەويت پىشمەرگە ھەمووى لە سەر چياكانەوۋە بەرەو مال بىنەوۋە؛

خواردنى ئاوى سافى كانياو، خواردن و خەوتن و ئىستىراحتە بۆ پىشمەرگەيەك كە لەسەر چيا ھەمىشە ئامادەى خەباتە و خەو و خواردنى ئاسايى خەلكانى دىكەى نىيە؛
بنە، حەشارگەيەكە كەوى راوى تىدا دەشارنەوۋە بۆ ئەوۋى كەو لىي كۆوۋەبن و بە تەپكەوۋە بن، لە شىعرەكەدا گۆرەپانى شەڤە. 'مەساف' يش ڤووبەڤووبوونەوۋەيە لەگەل دوژمن لە گۆرەپانى شەڤىكدا كە دوژمن بە سەريدا سەپاندوۋە.

كچ بە شنە شن بە خرينگە خرننگ: ئاماژەيەكە بە بەشداريكردى ژنان لە خەباتى نەتەوايەتيدا، دەنگى خرينگەخريننگ دەتوانى ئاماژەبيت بە دەنگى ئاسنەوالە واتە خەباتى چەكدارى و تفەنگ ھەلگرتى كچان و ژنانى كورد بگريئەوۋە.

سوورە دەنووكمان: ديارە دەندووكى كەو سوورە. بەلام دوور نىيە ئاماژەيەكىش بيت بە دروشمىكى كومونىستى. لەو سالانە و ماوہيەكى زۆرى دواى ئەويش بەشىكى بەرچاو لە شاعيرانى موكرىان بە ھوردووى سوور و سوپاى سوور و ئالاي سوورى سۆڤيەتياندا ھەلدەگوت. نمونەكەى نەمران سەيفولقوزاتى قازى، ھەژار و ھىمن و

^{۴۱۷} . ئاشكرايە حىسابى رۇژنامەى كوهستان و سەرنووسەرە نىشتمانپەرورەكەى لە رۇژنامەكانى دىكەى چاپى تاران جياوازە و ئەم بۆچونە ئەوان ناگريئەوۋە.

حەقیقیە. ھەروەھا پڕۆگرام و بەرنامەی حزبە سیاسییەکانی کورد و یەک لەوان حزبێ
 دیموکراتی کوردستانی ئێران، سوسیالیستی بوو.
 گۆرپە کردن، حەپەحەپ و ھەپەشە و گۆرپەشە، واتایەکی نەڕێ یی ھەپە و بۆ
 دوژمنی داگیرکەری کوردستان کەلکی لێ وەرگیراوە.
 غۆرپە کردن، خۆیتدنی کەووە لە بەرانبەر یەکتەر. لە شیعەرە کەدا، شانازی و ئیفتیخارە،
 توانای ئەو ھەپە بۆ مینیش ھەم! واتایەکی نەڕێ یی ھەپە و بۆ پێشمەرگەیی کورد لە
 بەرانبەر دوژمن و نەیاردا بە کار ھاتووە.^{٤١٨}
 بەحرێ عەرۆزیی شیعەرە کە:
 سریع مسدس مطوی مکشوف: مفتعلن مفتعلن فاعلن

^{٤١٨} . بۆ واتاکردنەوێ ھەندیک وشە کەلک لە ھەنبانە بۆرینەیی مامۆستای نەمر ھەزار وەرگیراوە

خوشك و براين

ئەي دوژمنى گەلى كورد،
هەلەين زوو بە دەستوبرد!
پېشمەرگەن لە كېشكېيە
تفەنگى لە سەر پىنە
هەر ويىكەون دەردە چى
دەو كووزى زوو چى بە چى
كە لاكوو چى دەمىنى
كوند لە جىگاو دەخويتى
تا تى بگرن مەلەنديان
دە پارىژن كورد بە گيان
وچان نادەين، ناسرەوين
وەك تەمومژ نارەوين
ئيوە تۆزن، بە بايەك
هەريەك دەپۆن بۆ لايەك
ئىمە لە كىوان دەژين
بە هيواین خويتوو بمژين
ئەوجار بە دلێكى بىخەم
بە بيروپاي زۆر مەحكەم
دە پارىژين نىشتمان
نىشتمانى بەهەشتمان
كىژۆلەي پىكى حۆرين
بە شەرتى دل نەگۆپين

ھەموو دايك و خوشكمانن
كېژ و كوپ ھاوېشتمانن
خوشك و براى ھاوېشتن
جېڭاى شانازى گشتن

قافلاوا، ۱۳۴۲ ى ھەتاۋى
(لاپەرە ۳۰۴ و ۳۰۵ ى چاپى جەغفەر، لە چاپى ئەنيسيدا نەھاتوۋە)

ئەم شىعرە ۲۳ سال پېش ئەو ھەتتا ھەتتا ئەنيسى يەكەم ديوانى شىعرەكانى
ئاۋاتى لەتاران چاپ كرد، بەلام لەویدا پەنگى نەداۋەتەو، ھۆكارەكەى دەبىي سىياسى
بوۋىت و مەسەلەى سانسۇر.

ۋىدەچىت شىعرەكە لە زمان پېشمەرگەى كوردەو ھەتتا، سالى گوترايىشى
دەسپىكى شۇرشى ئەيلوولە لە باشوورى كوردستان. دوور نىيە ۋەك سىروودىكى
نەتەۋەبى بۇ بەرزكردنەۋەى ۋەرى پېشمەرگە دانرايىت، ھەربۇيەش زۆر سوار و ھاۋەن
مۇسقىايەكى بن بىزۇكەيە. عىۋانى شىعرەكەش لەگەل چەمكى ناۋەرۇكى كۇتايەكانىدا
يەك دەگرىتەو ھەتتا گەرچە چاۋەرۋان دەكرا ناۋىكى ۋەك 'پېشمەرگە'، 'پېشمەرگەى
قارمان' يان 'پېشمەرگەى كوردى' لەسەر بوايەت كە زياتر لەگەل ھەتتا شىعرەكەدا
يەكى دەگرەتەو.

تا ھەردى دەھەم ۋەرى قەسەى شاعىر لە دوژمنانى گەلى كوردە و دەيەۋىت لە ھىزى
خەلگ و پېشمەرگە بىانتىرەيىت. بەلام لە سى ھەردى كۇتايىدا چەشەنە ۋەرچەرخانىكى
لە ناكاو ۋەدەدات و شاعىر لەپەر دەچىتە سۇراغى كچان و لاۋانى نىشتمان. ھۆكارى
ئەو ۋەرچەرخانە ۋەرى نىيە و لە ۋەربوۋنەۋەدا دەردەكەۋىت كە ئەو سى ھەردە
تارپادەيەك جىاۋازن لەۋانى پېش خۇيان. ديارە ھەندىك عونسورى ھاۋەش لە ھەردو
بەشەكەدا ھەيە و بە شىۋەيەك دەكرى بزانرىت ئەو سى ھەردەش لە درىژەى ئەۋانى
پېشتردايە بەلام ۋەرچەرخانەكە ھەست پىدەكرىت.

دەستۇرد: خىرا، زوو، بە پەلە

پېشمەرگەن: پېشمەرگەمان (پېشمەرگەى گەلەكەمان)، شىۋە زارى خەلگى ناۋچەى
مامەشايتى و مەنگورايەتتە.
لە كىشكىيە: لە سەر كىشكە

تفەنگ لەسەر پێ بوون: ئامادە بوونی تفەنگ بۆ تەقاندن

وئیکەون: ھەر ئەوەندەى خۆى لێدەن...

کەلاکوو: کەلاکتان

لە جینگاو: لە جینگاتان

کوند لە شویتیک خویندن: بە گوێرەى نەرتى خەلک لە کوردستان و شویتى دیکەى
رۆژھەلاتى ناوین، نیشانەى ڕووخان و نەمان و فەوتانە.

تێگرتن: نیشانە کردن و تەقاندنى تفەنگ

وچان: پشو

پەوینى تەم و مژ: لەبەر یەك چوون و پاکبۆنەوہى مژ لە سەر زەوى
بەھىواين خویئوو بمژین: دەربرینیكى توندپەوانەى لەلایەن گەلێکەوہ کە لە دەست
زۆردارىی دوژمن وەگیان ھاتووہ گەرچى لەگەڵ کەسایەتى وێژەرەکیدە زۆر یەك
ناگریتەوہ کە ھىدى و ھیمنە.

مەحکەم: قورس وقایم

کێژۆلەى ڕێكى حۆرىن: کچەکانى ھاوشیوہى حۆرى و فریشتەن
وەك لە سەرەوہدا گوترا، لێرە بەدواوہ ھەندیک ئالۆزى لە واتاکردنەوہى شیعەرەکاندا
پێك دێت. تا کۆتایى فەردى ژمارە ۱۰ شاعیر لە زمان گەلى کوردەوہ قسە دەکات و
ھەرپەشە لە دوژمنان دەکات کە وا دەکەین و وا دەکەین. بەلام لێرەدا دەلى:
کێژۆلەى... کێژۆلەى کى و چى؟ ڕوون نییە گەرچى دەکرى بلىن نیازی لە نیشتمانە.
بەلام کاتى بە شویتیدا دەلى "بەشەرتى دڵ نەگۆرىن" دیسان ڕوون نییە دڵ گۆرىن
لەچى؟ بە بۆچوونى من دەیەوئ بلىت ئەگەر ئیمە وەك پیاوانى کورد دڵ نەگۆرىن و
کێژانى نیشتمانمان خۆش بویت، ئەوان وەك حۆرى پاک و چاک دەمێنەوہ.

دایک و خوشكى کى؟ بە بۆچوونى من، ھى پێشمەرگە

بەحرى عەرۆزى شیعەرەکە،

مضارع مربع اخرب: مفعول فاعلاتن // مفعول فاعلاتن

بەھارى ناخۆش

شەمال ھات بۆ لام، سەر بەقور، عاجز
ھەناسە سارد و خەمبار و دل کز
پېم كوت تۆ بۆ وای؟ جاران ھەر بە غار
دەتھینا موژدەى فەسلې نەوبەھار!^{۴۱۹}
دەبوو زۆر بەشاش، پوووخۆش و جوان بى
ھینەرى موژدەى خىلى گولان بى
وہلامى داوہ شەمال بە دزہ:
ھاتم بۆ ولات بە شنە و کرە
کە موژدەى نەورۆز بېنم بۆ ھۆزم
چە کوشى گەردوون شکاندى پۆزم
دېتم لە شیو و لاپال و تەلان
دەنگى شیوہنە و واوہیلا و گریان
لە سەر چلى دار ھەزاران بولبول
وہك مەنجەل دەکولن، دەدەن قولت وکول
سەد مەجنونم دى، پرووتەل لە شاخان
بە واوہیلا و شین، بە ئاخ و داخان
بولبول بۆ گول و مەجنون بۆ لەیلا
ویکرا دەیانکرد شین و واوہیلا
لە بیرم چۆوہ پەيامى نەورۆز^{۴۲۰}

^{۴۱۹} چاپى ئەنيسى نيشانەى پرسىارى لە کوتايى فەردە کە داناوہ.

^{۴۲۰} چاپى ئەنيسى: لەبېرم چووہ

بلاوکه مەوە بۆ گەل و بۆ ھۆز
شیت و شەیدا بووم ھیندم خەم خواردن
ناچار جێم ھێشتن، بە خودام سپاردن

قافلاوا، ۱۳۴۲ی ھەتاوی
(لایەن ۱۹۸ و ۱۹۹ ی چاپی ئەنێسی و ۳۲۸ و ۳۲۹ ی چاپی جەغفەر)

عینوانی شیعرە کە لە ھەردوو چاپدا وەك یە کە.
شیعریکی ساکار، یان باشتەر بلێم نەزمیکی ساکاری سیاسییە. وێدەچیت لە پەیوەندی
پووداوەکانی شۆرشی ئەیلوولدا بیت. نازانم لە نەورۆزی ئەو سالی ۱۳۴۲ (۱۹۶۳ز) دا
چی پووداوە بەلام ھەرچی ھەیە دەبی حکومەتی عێراق ھێرشیکی کردی پێتە سەر
خەباتکارانی شۆرشی ئەیلوول و ژمارەیک شۆرشگێری کوردی شەھید کردی و ئەو
پووداوە بۆتە ھەوێنی ئەم شیعرە. خالێکی دیکە بتوانم بیری لێ بکەمەووە کۆدیتای ۸
ی فێربووەری (شوبات) ی سالی ۱۹۶۳ ی عەبدولسەلام عارف لە عەبدولکەریم قاسم و
دەسەلات سەندنی بەعسییەکانە لە عێراق کە ئەویش بە ماوێیەکی کەم پێش نەورۆزی
ئەو سالی بوو.

ئەگەرێکی دیکە دەتوانی پووداوەکانی ئەو سالی پۆژھەلاتی کوردستان بیت. بەلام
من جگە لە ئیسلاماتی ئەرزى و بێدەسەلات بوونی ئاغاوەت لە ئێرانی ئەو سالی دا
ھیچی وا نابینم. بلێی پووی قسەى ئاوات لە گرتنی خەباتکارانی کورد لە لایەن
حکومەتی شاوہ نەبیت کە ئەو سالی گیران و ھەندیک ئاغاواتی ناوچە کەشیان لە گەل
بوو؟

سەبارەت بە پێکەوتی گوترانی شیعرەکان من خالێکی دیکەشم ھەیە بیلێم. چ لە
سەردەمی شا و چ لە ئێستادا ھەندیک شاعیر شیعریک دەلێن و بۆ ئەوێ شیعرەکیان
نەکەوتتە بەر تیغی سانسۆر، پێکەوتی سالانی پێشتری لەسەر دادەنێن! ئەو فیلە، بۆ
نموونە، ئەحمەدی شاملوو کردوویەتی. تۆ بلێی ئەم شیعرەى ئاواتیش لە مەجالێکی
دیکەدا نەگوترا بیت؟

سەربەقور: کەسێکی خەفەتبار کە لە سەر نەریتێکی کۆمەلگای عەشیرەیی، بە ھۆی
کارەساتیکی گەورەووە قور بە سەری خۆیدا دەکات.
ھەناسە سارد: کەسی بێ عەنواى ھەژاری بێ دەسەلات

به غار: به هه‌لینگدان، به هه‌لاتن
 نه‌وبه‌هار: شاعیر له‌جياتی به‌هاری هه‌تاوه. پېشتریش گوتوومه، نه‌وبه‌هار له مانگی
 دووه‌همی به‌هاردایه نه‌ک له سه‌ره‌تای به‌هار.
 به‌شاش: (به شه‌ددی پیتی /ش/ ی یه‌که‌م) شاد، سه‌رودل خو‌ش
 به‌دزه: به ته‌سپایی یان به‌دزییه‌وه.
 شنه: سروه، بای شه‌مال، هاتنی سروه، له‌ره‌ی سروه. (هه‌نبانه بۆرینه‌ی مامۆستا هه‌زار)
 کزه: شنه، سروه، بای بسکان (هه‌نبانه بۆرینه)
 هۆز: لیره‌دا واتای گشتیی گه‌ل ده‌دات.
 پۆز: که‌پۆ، ده‌م و له‌وس (هه‌نبانه بۆرینه)
 شیو: دۆلی ته‌نگ (هه‌نبانه بۆرینه)
 لاپال: قه‌دیالی کيو، ته‌نیش (هه‌نبانه بۆرینه)
 ته‌لان: به‌نده‌ن، به‌رزایی کيو (هه‌نبانه بۆرینه)
 قولت و کول: جو‌شی ئاو، بلقی چوونه ژیر ئاو (هه‌نبانه بۆرینه)
 مه‌جنوون: ده‌بج نیاز له‌ لاوانی وه‌ته‌ن ییت.
 رپووته‌ل: رپووت و قووت، دژی پۆشته.
 ویکرا: هه‌موو پیکه‌وه
 به‌حرى عه‌رووزی شیعره‌که،
 متقارب مئمن ائلم (هجایی): فع‌لن فع‌ولن // فع‌لن فع‌ولن

بەھارستان

ئەۋرۇ^{۴۲۱} بەھارە، سەيرى چەمەن خۆشە خوار و ژوور
پازاۋە باغ بە سەرو و چنار و گۈل و چنور
گيا سەوز و جۈگە سەوز و گەلا سەوز و بېشە سەوز
دار سوور و لالە سوور و چەمەن سوور و خونچە سوور
بەم سەوز و سوورە بوو دلى عاشق كە ھەلکزا
پشکۆى لە دل خراۋە، دەسووتى ۋە کوو تەنور
نالینى بەربەيانى كەو و كۆترى^{۴۲۲} شاخ و داخ
دەنگى ژيانە، گيانە، بەدلدا دە كا عوبوور
شمشالە، تارە، پيانوۋە گەر بيانوۋ ناگرى^{۴۲۳}
ساقى! كەرەم كە پيالە، مەترسە، "ھوالغفور"
ھاتوونەۋە بە جەم، كوپ و كيژانى دلپفين
ھەر كەس كە بىن گۈل و دلە، لاچىن، بېچىتە ژوور^{۴۲۴}
زاۋايە ئىستە بولبول و گۈلخونچە بوو كىيە^{۴۲۵}

^{۴۲۱} . ئەمپۇ (ئەنيسى)

^{۴۲۲} . وشەى 'كۆتر' دەپ بە يەك بېرگە بخوئىرتەۋە نەك بە دوو: كۆتر نەك كۆتر!

^{۴۲۳} . شاعىر وشەكەى ۋەك پيانوۋ ھىتاۋە نەك پيانۆ. ۋاھەيە لەبەر كېش بوويىت يان دروست كردنى جىناسى
نيوانى پيانوۋ و بيانوۋ.

^{۴۲۴} . واتە ئەگەر كەسك گراۋى و يارى نىيە با بېچىتەۋە مالى خۇى و نەيەتە سەير و سەياحەتى ئەو پروانگە
دلپفيناۋە. واتاى "ھاتوونەۋە" م زۆر لىن پروون نىيە. بلىنى لە كوئى ھاتىپىتەۋە؟ واتاى ساكار و نزيكى شىعەرە كە
ھاتنەۋەى ئىۋارانى كوپ و كيژى گۈندەكانە لە سەر زەۋيوزار دۋاى كار و زەحمەتى پۇژانە. بەلام دلنيا نىم
ئايا جگە لە واتا نزيكەكە، واتايەكى دووريشى ھەيە يان نا؟

^{۴۲۵} . "اۋحدى مراغەى" (۶۷۳ تا ۷۳۸ ك) لە غەزەلىكدا باس لە زاۋايەتى بولبول و بووكىەتى گۈل دەكات و
دەلىن:

خاوهن سلووكه^{۴۲۶}، كهوتووه لهولا، قونهو تلور^{۴۲۷}

كوښتانه، پر له راز و نیاز و زمانی حال

جیگه و هیوای حوزووری دل^{۴۲۸}، بۆته کیتی توور^{۴۲۹}

لهم کاته، ههركهسې به خهیاڵ و به بیرى ژین

هه ر بولبوله له گول به کول، ماوه بې مشور^{۴۳۰}

هه ر چاوه پښه به لکه دهمی^{۴۳۱} خونچه پیکه نې

هه لښتووه له باغ و ده کا زیکری "یا صبور"

"ئاوات" ی^{۴۳۲} داخو کهنگی به جی دى له گولشه نا

ئهو شیت و پیتی دل به کولی مهست و بې شعور!

"عروس گل ز اطراف چمن در جلوه می آید

بیا، گو بلبل مشتاق اگر داماد خواهد شد"

^{۴۲۶}. پيگه یشتوویی عارفانه، نزيك بوونهو به له خودا. سلووكی عيرفانی جياوازه له سلووكی فلهسه فی. خاوهن سلووك بوون واهیه به واتای گوشه نشینی و چله کیشان بیت، که له مالوه دانستن و راکشان و نه چوونه دریشی تیدایه.

^{۴۲۷}. راکشاوی دهمووروو (هه بانه بۆرینه)

^{۴۲۸}. یه کگرتن له گهل خودا و غایب بوون و دوور کهوتنهو له خه لک. (زاراوه یه کی عیرفانی)

^{۴۲۹}. کیتی تووری سینا له شبه جهزیره سینا، شونینک که به گویره ی باوه پمندانای که لیمی، یه هو له وئ خوی وه ک پنجکه ناگریک پشانی مووسا دا، موسولمانان ده لئین وه ک نووریک لئی ده رکوت. له قورئاندا سووړه ی "مه ککی" "طور" هه یه به ۴۹ نایه ته وه. عطار نیشابوری له شیعریکدا باس له بوونی مووسا له سه ر کیتی توور ده کات:

"شبی موسی مگر میرفت بر طور

به پیش او رسید ابلیس از دور..."

^{۴۳۰}. کول خهم و خه فته. به کول بوون واته خهمبار بوون و خهمی شتیک و که سیک خواردن. له گول به کول واته خهمی گول خواردنی بولبول.

مشور به گویره ی هه بانه بۆرینه ته گبیر و رایه و سه لپقه ی کار پیکه پتان وه ک ئه وه ی ده گوتريت "پیاویکی به مشوره". بې مشور مانه وه لیره دا چاری ناچار و ناعیلاجه و به که سیک ده گوتريت که له روستی شتیک و کاریک نه یه ت. واتای گشتی شیعره که ئه وه ده بیت که له وهرز و سه رده میکدا که هه موو زینده وهریک له خهیاڵ و بیرى ژبانی خویدایه، ته نیا بولبوله که مشووری کاری خوی واته ئه وینداریه تی گولی پې ناخورت و خهمی ئه وه یه تی که ی خونجه ده کرپته وه و گول پیده که نیت. فهدی دواپی له درپژه ی هه ر ئه م فهده دایه. سه بوور یه ک له ناوه کانی خودایه و یا سه بوور هانا بردنه به ر خودایه.

^{۴۳۱}. دهقی جهغه ره وه ک "دهمی" نووسیویه تی. من دهقی ئه نیسیم پې راستر بوو که وه ک "دهمی" توماری کردووه.

^{۴۳۲}. ئاوات، ئارموزو؛ ئاوات به دی هاتن ده گپته وه بۆ بولبول. ههروه ها ئامازه یه به نازناوی شاعیر.

(لاپه ۳۱ و ۳۲ ی چاپی ئه نیسی و ۸۷ و ۸۸ ی چاپی جه عفر)

عینوانی شیعره که له دیوانی چاپی ئه نیسیدا "به هار" ه.
ده کری بگوتری ئه م پارچه شیعره به حیسابی کیش و سهروای هاوچه شن و هه ندیک
ویچوویی له ته رکیمی فو کابیوله ریدا، کارتیکه ریی شیعره ناسراوه که ی نالی به سه ره وه یه
که ده لی:

"قوربانی تۆزی ریگه تم ئه ی بادی خوش مروور
ئه ی په یکی ئاشنا به هه موو شاری شاره زوور..."

له به راویژی شیعره ی سه ره یی دیوانی چاپی جه عفریشدا ده ست نیشانی ئه و
بۆچونه کراوه کاتی که ده لی:

"سه ید کامیل و ئه ی له نامه که ی نالی وه رگرتوو که ناردوو یه تی بۆ سالم..."
به لام من زیاتر بونی غه زه لیککی حافز له هه ندیک له فهرده کانیدا ده کم، غه زه لیک که
کیش و سه روای نریک به م غه زه له ی ئاواته و به تایبه ت له م میسراعه دا که ده لی:
"ساقی! که ره م که پیا له، مه ترسه،" هو الغفور!"

زۆر نریک ده بیته وه له و فهرده ی حافز که گو تویه تی:
"می خور به بانگ چنگ و مخور غصه، ور کسی
گو ید تو را که باده مخور، گو" هو الغفور!"

هه ره وه ها میسراعی:

"له م کاته هه رکه سی به خه یال و به بیرى ژین..."
دووور نییه له و میسراعه ی حافز که ده لی:
"گر دیگران به عیش و طرب خرمند و شاد..."

من بۆ به راوردکاری زیاتر، سه رجه می غه زه له که ی حافز لیره دا ده یتیم. وه که ده بینین
هه ندیک ده سه وازه ی حافز وه که صبور، حضور و هو الغفور ده قاوده ق له شیعره که ی
ئاواتدا ها توون:

"دیگر ز شاخ سرو سه ی بلبل صبور
گلپانگ زد که چشم بد از روی گل به دور
ای گل! به شکر آن که تویی پادشاه حسن
با بلبلان بی دل شیدا مکن غرور
از دست غیبت تو شکایت نمی کنم

تا نیست غیبتی، نبود لذت حضور
 گر دیگران به عیش و طرب خرمند و شاد
 ما را غم نگار بود مایه سرور
 زاهد اگر به حور و قصور است امیدوار
 ما را شرایخانه قصور است و بار، حور
 می خور به بانگ چنگ و مخور غصه ور کسی
 گوید تو را که باده مخور، گو: هوالغفور!
 حافظ! شکایت از غم هجران چه می کنی؟
 در هجر وصل باشد و در ظلمت است نور"^{۴۳}

رپیکه وتی گوترانی شیعه که ی ئاوات ۱۳۴۲ ی هه تاوییه که ده کاته ۱۹۶۲ و ۶۳ ی زاینی. ئەو ساله بۆ میژووی کورد خاوەن گرنگایه تی تابه ته: شۆرشی ئەیلوول تازه دهستی پیکردبوو، به شیک له لاوانی نیشتمانپه روهی کوردی رۆژه لات پرویان کوردبووه باشوور و چووبوونه ناو شۆر شه وه، له ئیرانی سه رده می محهمه د ره زاشای په هله ویدا "شۆرشی سپی" راگه یینرابوو که یه ک له شەش ئامانجه کانی بریتی بوو له دابه شکردنی زهویی خاوەن ملکان به سه ر جووتبه ندهی گونده کاندا - به رنامه یه کی پیشکەوتوو که له ماوهی چهندسالدا ئیرانی له برگه ی ئابووری - سیاسی فیتوودالی تییه راند و دهسه لاتی بی سنووری خاوەن ملکانی نه ک هه ر سنووردار، به لکوو به ته واهه تی بنه بر کرد. ئیمامی ورده مالیکیکی دهست تهنگی هه میشه میواندار و هه میشه قه ردار بوو، خۆی له سه ر زهوی وزاری خۆی کاری ده کرد و عاره قی ده پشت. به لام دیسانه کهش نابج له و گۆرانکاریانه و له تییه ر کردنی ئەو دهراوه دا قولاپه ی ته په نه بوویتی، نیازم ئەوه یه ئیسلاحتی زهویوزار ده بی کارتیکه ری له سه ر هزر ویری ئەویش بوویتی و ئەو کارتیکه رییه له شیعه کانیدا رهنگیان دایته وه.

به حری عهرووزی شیعه که،

مضارع مثنی اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن.

^{۴۳} . ماله پری "گنجور"، غزلیات حافظ، غزل شماره ۲۵۴.